

زانا دانایه، دانا توانایه

میژووی پهخشانی کوردی

میژوو، ئەدەب، زانیاری

«میژوویهکی پهخشانه له سەردەمیکی کۆنەوه تا ئەگاتە ساڵەکانی ۱۹۸۰ .
ئەدەبی پهخشانی کوردی لەم میژوویدا ئاوێنەیکە بۆ هەموو سەردەمەکە.
زانیارییه چونکە لە گەلی بابهتی زانیاری و کۆمەڵایهتی و ئابووری بهوه ئەدوێ.
هەر دە سالتیک پەردەیکە و هەر دە سالتیک باوەریک.
ئەم کتێبه نمونە ی ئەو پەردەو باوەرانه پیشان ئەدا»

علاءالدین سجادی

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی
ئاراس

زنجیره‌ی روشنبیری

خاوه‌نی نیمتیان: شهوکه‌ت شیخ یه‌زه‌یین

سه‌رتوو‌سه‌ر: به‌دران شه‌همه‌د شه‌بیب

کتیب: میژووی په‌خشانی کوردی

دانانی: علاء‌الدین سجادی

پیت لیدان: لاله سامی و ره‌هیل ره‌شید

بلاو‌کراوه‌ی ئاراس - ژماره:

چاپی یه‌که‌م - چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده

هه‌ولیر - ۲۰۰۰

له‌کتیب‌خانه‌ی به‌رتوه‌به‌رایه‌تیبی گشتیبی روشنبیری و هونه‌ر

ژماره (۱۸۲) ی سالی ۲۰۰۰ دراوه‌تی

*

پیشهکی

له سالی «۱۹۶۳» دا که وتمه خولیاي ئه وه که له باره ی ئه ده بی هۆنراوه ی کوردیییه وه جگه له «مبثرووی ئه ده بی کوردی» به رهه مپیک ئه گهر بۆم بکری بیتمه به رهه م. له ژیر ناوی «ئه ده بی کوردی و لی کۆلینه وه له ئه ده بی کوردی» دا توانیم ئامانجه که م بیتمه دی وله سالی «۱۹۶۷» دا دهستی چاپی گه یشتی. له وی دا ههر له باره ی هۆنراو و ستایشی هۆنراوه وه، وه یا لی کۆلینه وه له هۆنراو دا. زیاتر بابه تی کتیبه که ئه دوا. ئه مه نه وه ک من به لکوو زۆربه ی خوینده واران ی پیش من و رۆشنییرانی هاوچه رخی من ههر قسه یه کیان که کردی له باره ی ئه ده بی کوردیییه وه ههر له لایهن هۆنراوه وه بووه، که چی له گه ل ئه وه شا ئه ده ب وه یا ئه ده بی زمانیک به گوزاره ی تایبه تی وه کوو هۆنراوه یه به و جوړه په خشانیشه وه یا بلتین: ئه ده ب وه نه بی ههر بریتی بی له هۆنراو، به لکوو په خشانیش لقیکه له و ئه ده به و ئه ده ب په خشان و هۆنراوه به جووته.

له بهر ئه م که م قسه کردن له په خشانه وه ماوه یه ک بوو که وتبوومه سه ر فیکری ئه وه که به لکوو بتوانم له باره ی په خشانیشه وه ئه وی پیم بکری دهستیکی بۆ بهرم. له م رووه وه سوپاسگوزاری دۆستم دوکتور «کامل به سیر» یشم که ئه ویش به بی ئه وه ئاگای له نیازه که ی من بی دهستیکی تپوه ژه ندم و وه کوو بلتیت ئه ونده تر وریای کردمه وه بۆ ئه م نیازه، وتی: تۆ له کتیبی «دهقه کانی ئه ده بی کوردی» دا به شی هۆنراوت داوه، به لام په خشان بی نازه. ئه بی له م رووه وه دهستیکیش بۆ په خشان به ریت و دهقی ئه م لقه ش به شی خۆی وه ریگری. له راستی دا ری به دیی که ی ئه م به ته وایی بوو به تیژکردنی بلتیه ی ئاگره که. ئیتر دلی خۆم یه ک لایی کرده وه بۆ ئه م سوچه ش، که وتمه سه ر ئه وه که بتوانم به ئه ندازه ی دهسه لات دهقی په خشان ی کوردی له و رۆژه وه که به راستی په خشان هاتۆته ناوه وه و دهستی چاپی پی گه یشتوه - په خشان ی کوردی - کۆ بکه مه وه له گه ل ره وروه رۆژدا تائیمپۆ به خمه به رچاوی خوینده واران ی.

له نیوانی دوو لاپه ره ی به رگی ئه م کتیبه دا ئه وه دپته پیشه وه که په خشان ی کوردی له بهر ههر هویه ک بووه کۆ نه کراوه ته وه به لکوو دهستی چاپی به هیچ جوړ پی نه گه یشتوه. دیاره زار به زاری-ش له گه ل گپرانه وه دا دهقی ئه و دهقه تیک ئه چی. ئه مه له شیوه ی هه موو زمانیکه که تا تۆمار نه کری و نه نووسرپته وه ئه و دهقه به پوختی نامینیتته وه. قسه کردنیش له دهقی په خشان ی کوردی ئه بی به دوو به شه وه؛ یه کئ هه لگرتنی دهقه که،

یه کئی جی بوونه وهی له ژیر بالی «هونه ره قسه ییه ئاشکراکان» دا. من ئیسته به شی یه که می به ئەندازی دەسلات دینمه دی، بۆ به شی دووه می ئەوه کتیبی تری سەر به خۆی ئەوی. ئەگەر بۆم کراو ژیان ماوهی دا له دهرفه تیکی تردا ئەوهش ئەکه م، له گه ل ئەوشا ئەم ئەرکه هه موو رۆشنبیرانی کورد لێی پرسراون به رانبه ری، ئومید ئەکه م هه ر رۆشنبیری کورد به ئەندازی دەسلات په نجه ی بۆ راکیشی.

ئهمه و دیسان ئەم قسه یه ش ئەبی به دوو جۆره وه؛ جۆریکی ئەسلی دهقه که، جۆره که ی تری شیوه ی ئیملا ی ئەو دهقه یه که له رۆژانی رابوردویا به چ جۆره ئیملا یک نووسراوه ته وه. ئیملا ی نووسینی کوردی کۆریه یه!. که ئەلیم کۆریه یه ئەویش له بهر ئەوه بووه که هه ر له زووه وه له و ناوچانه دا که ئایینی ئیسلامی تیدا بلاو بووبوه وه پیتی عه ربی شوین هه واری خۆی خۆش کرد و پیتی ناوچه کان نه ما!. به تایبه تی زمانی فارسی به و پیتانه که وه نووسینی به ره مه می خۆی، کوردیش له بهر ئەو هۆیانه که له ناو کتیبه که دا باس ئەکرێ هه ر به و پیتانه شتی ئەنووسی، ئەو پیتانه ش دهنگه کانی کوردی پر ناکه نه وه، سه ره تا هه ر به و جۆره ئەیاننووسی، که چاپیش که وه ناویه وه هه ر به و ریبازه ی ئەوانه شته که ی خۆی چاپ ئەکرد. رۆشنبیرانی کورد ورده ورده که وتنه سه ر دۆزینه وه ی رینگایه ک بۆ پرکردنه وه ی دهنگه کان، تا ئەندازه یه ک به نووسراوی ده ستنووس ئەوه بلاو بووه وه، به لام ده ستنووس دادیک نادا بۆ فره بلاو بوونه وه. له سه ر ئەو ریبازه من له سالی «١٩٥٢» دا هه ندیک نیشانه ی ئەوانه م خسته ناو چاپه مه نی کوردیه وه و قالبم له رووی چاپه وه له له نده ن و قاهیره بۆ دارشتن، هه ره ها له هه مان میژوودا زانای فره زان «توفیق وه بی» ئەویش تهقه لایه کی زۆری دا بۆ دارشتنی هه ندی له نیشانه کانی پیتی کوردی به چاپ، ئەویش له گرتنی ئەو رینگایه دا سه رکه وت و کۆشش وتهقه لاکه ی بوو به مایه ی سوپاسگوزاری هه موو کوردیکی رۆشنبیر له م رووه وه.

جا به پیتی ئەو چهرخانه و به پیتی ئەو رۆژانه که په خشانه که یان تیا یا تۆمار کراوه هه ر رۆژه جۆره ئیملا یه ک بووه، هه تا رۆژ هاتی به م لاوه شیوه ی ئیملا که گۆرانیکی تری به سه را هاتوه. من ئەم سووچه یانم له م کتیبه دا واز لێ هینا، چونکه ئەمه خۆی باسیکی سه ره خۆیه و کتیبیکی تایبه تی و دراسه یه کی تایبه تیتری ئەوی. لێره دا ته نیا لقی یه که میم گرت که -هینانی دهقه کانه- و زۆریه یانم به شیوه ی ئیملا ی ئەم رۆژه نووسی بۆ ئەوه ئەوه ی ئیمپرۆژیش میژووێک بی بۆ له مه ودا. ئیتر هه ر که م و کووریه ک له م کتیبه دا هه بی هیوادارم خۆینده واران و رۆشنبیرانی کورد به چاوی لێ بووردنه وه لیم ئەبوورن و ئەوان

که لینه که - که نه گهر هه بوو - پری نه که نه وه. نه بی نه وهش بزانی نیشی ته و او و بی که م و
کووری هه ره ده ست خوا دیت و نیمه هه موومان داوای یارمه تی ته و او له و نه که یین، نه بی
نه له هه موو نیشیکمانا پشتیوانمان بیت.

علاءالدین سجادی

۱۹۸۱/۳/۱

ئادەمیزاد و ئەدەب!

ئىمە ئەبى ئەو بزانىن كە سەردەمىكى زۆر زۆر و كۆن ئەدەب لەگەڵ ئادەمیزادا پەيوەندى ھەبوو ھەيە، بەلكوو لەگەڵ ئادەمیزادەكەدا ۋەكوو دوو لقى دارىكن كە شان بە شانى يەك بەرز ئەبنەو. كەوابوو لەو رۆژەو ئادەمیزاد ھەبوو ئەدەبەكەى لەگەڵا بوو. لەراستیدا ئەدەبىش ۋەنەبى ھەر برىتى بى لە ئەدەبى قسە بەلكوو نەخش و نىگار، وینەو سازو ئاواز و پەيكەرى بە دیمەنىش ھەر ئەدەبە، بەلام ئەوان لە روویەكەوین و ئەدەبى زمان لە روویەكى ترەو، ئەوئەدە ھەيە لەگەڵ وینەو پەيكەردا پەيوەندىيەكە زیاترە، چونكە ئەمان ئەدەبىكى بى دەنگن و ئەدەبى زمان وینەو پەيكەرىكى دەنگدارە، ھەردوو لایان چۆنىەتى رابوردن و مېژووئى ئادەمیزادەكە ئەگىرنەو، ھەر دوو لایان تابلۆبەكن بۆ گىرانەوئى پەلە بەرزى و نزمى ئادەمیزادەكە لە سەردەمەكانى كۆن و نوئى ئەو ئادەمیزادە.

ئىمە لێردا بابەتەكەمان لە سەر ئەدەبى زمانە، ئەم ئەدەبە ئەبى بە دوو بەشەو؛ ئەدەبى پەخشان، ئەدەبى ھۆنراو، ئەدەبى ھۆنراو لە وىژدانەو سەر ھەلئەدا، ھى پەخشان لە ژىرى ئەقلەو پەيدا ئەبى، وىژدانىش لە پىش ژىرىيەو پەيدا بوو ئەبى، چونكە ئادەمیزاد لە پىشا ھەست بە وىژدان ئەكا پاشان بىرو ھۆشى بۆ دروست ئەبى و لەسەر ئەم بناغەيە ھۆشى خۆى ئەخاتە كار. لەسەر ئەمە ئەبى لە پىشدا ھۆنراو بوو بىت، پاشان پەخشان ھاتىتە ئاراو.

ئەو بەلگەيە كە ئەلى: لەپىشدا ھۆنراو پەيدا بوو تەنانت ئىستەش ھەر ماوئەتەو لە ناو ئەو كەسانەدا كە بە «تەور» ھەكانىيان دارەكانىيان شەق و پەق ئەكەن و نركەيان لىتو دىت، ئەو نركە بە ئاوازە رىك و پىكە سەردەمى ھەرە سەرەتايى ئادەمیزادمان بۆ ئەگىرتەو كە لەكاتى خۆبا بازبان ئەداو لەسەر دارەكانەو و زاقى خۆيان ئەدا لەم لى بۆ ئەو لى نركەو دەنگىكىيان لىتو ئەھات كە مووزىقاىەكى رىكوپىكى ھەبوو، ئەو نركەيە كاتى كە زمان پڑا چوہ قالبى وشەو بە وشەى ئاوازەدار ئەھاتە دەرەو، بەلام ئىمە مەبەستمان ۋەزن وقافىە و ھىجاو پەنجە نىيە، چونكە ئەمانە ترازوويەك بوون بەگەلى مېژوو بەسەر ئادەمیزادا ھاتن بە سەر ئەو ئاوازەيەدا.

ژىرى ئادەمیزاد گەيشتە پەلەيەك كە بە وینەى ھىرۆگلىفى نىازى خۆى دەرپىت، دوور كەوتەو لە سەردەمى سەرەتايى و پىشكەوت.

بەگەلى ھەزاران سال پىش پەى بردنى بە داھىنانى ھىرۆگلىفى ھەتا ھەنگاوتىك لە

دهوری سه‌ره‌تایی دوور ئەکه‌وته‌وه دوو هه‌نگاو به لای بیر کردنه‌وه‌وه نزیکتەر ئەبووه‌وه. له‌مه‌وه ورده ورده كه‌وته سه‌ر ئەوه كه قسه‌ی ره‌وان و رێكۆپێك بكاو ویسته‌كه‌ی خۆی به‌و قسه‌ رێكانه‌ ده‌رپرئ. لێره‌دا په‌خشان په‌یدا بوو و ده‌ستی كرد به‌ خۆپیشان‌دان. دیاره‌ ئەمه‌ش سه‌ر ده‌میته‌ی زۆری ویست تا به‌ ته‌واوی رێكۆپێك بوو، نووسین له‌ ئارادا هه‌ر نه‌بوو به‌لام قسه‌و زنجیره‌ی قسه‌ رۆژ به‌ رۆژ هه‌ر زیادی ئەكرد. كه‌ نووسین په‌یدا بوو په‌خشانه‌كه‌ نموودیته‌ی تری دا به‌ خۆی و دیه‌نیته‌ی تر بوو په‌یدا بوو. ماوه‌یه‌كه‌ی زۆر له‌ ناو ئەم بۆته‌یه‌دا مایه‌وه، كه‌ چاپ هاته‌ كایه‌وه په‌خشان به‌ ته‌واوی په‌لی خۆی بلاو كرده‌وه. جارێ كه‌ هه‌ر له‌ ناو عیلمه‌ زانیاره‌كاندا بوو هاته‌ ئەو مه‌یدانه‌شه‌وه كه‌ رازو نیاز و سكاڵا له‌ ده‌ردو مه‌ینه‌تیش بلاو بیته‌وه، باسی چه‌وساندنه‌وه و خۆشی و شادی، ئارام و ئاژاوه‌ له‌ سه‌ر زمانی خه‌تیب و گوته‌كانه‌وه بلێسه‌ بستین، مه‌لبه‌نده‌كان له‌ یه‌ك نزیك بینه‌وه، بیرورای هه‌موو ولاتیك بگا به‌ ولاتیکی تر. هۆنراو ئەمانه‌ی پێ نه‌ئەكرا، به‌لام په‌خشان به‌ تیژی و به‌ ئاسانی ئەم شتانه‌ی پیشان ئەدا.

به‌لێ! په‌خشان له‌ دوا‌ی هۆنراو په‌یدا بوو و كه‌وته سه‌ر زاره‌وه، وه‌ ئەتوانین بلێین به‌ درێژایی گه‌لێ سه‌رده‌م و چه‌رخ هه‌ر له‌ زارا بوو – سه‌رده‌مه‌كانی دوو سێ هه‌زار ساڵ له‌مه‌و پێشتر – ته‌نانه‌ت له‌پیش داهاته‌ی خه‌ته‌كانی میخی و فینیقی و چینی و په‌هله‌وی دا له‌زار به‌ولاوه‌ هیچی تر نه‌بوو كه‌ گوزارشت له‌ په‌خشانه‌كان بداته‌وه. خۆ ئەگه‌ر «ته‌ورات» یا «ئینجیل» یه‌ بگرین به‌ ده‌سته‌وه – كه‌ ئەمانه‌ په‌خشانن – به‌ ده‌گمه‌ن ئەكه‌وته سه‌ر شپوه‌ی خه‌تی عیبری و پاشان خه‌ته‌كانی تر. «گاتا» كانی زه‌رده‌شت كه‌ ئەویش هه‌ر په‌خشانه‌ ئەگونجا به‌ خه‌تی میخی بوايه، به‌لام ئەو هه‌مووه‌ تێ نه‌ ئەپه‌ری له‌ سێ چوار نوسخه‌ به‌و لاوه‌! نامه‌و فه‌رمانی پادشاکانی پێش ئیسلام مه‌گه‌ر هه‌ر میرزای بیانیووسیا به‌وه‌ ئەگینا شتیکی تر نه‌بوو بلاویان کاته‌وه، هێرشێ ئەسکه‌ندره‌ی كه‌ هات ئەوانه‌شی نه‌هیشته‌، باس و خواسی گزنگ ئەخرايه سه‌ر خه‌ت و زمانی یۆنانی و ئەوانیتر له‌ ناو ئەدران. راسته‌ كه‌ ته‌بیه‌ی سه‌ر به‌رد كه‌ له‌ پادشاکانی پێش ئیسلامه‌وه هه‌ندیکیان مانه‌وه ئەوانه‌ش ئەو په‌خشانه‌ فراوانانه‌ نین كه‌ ئیمه‌ ئەمانه‌وین. له‌ سه‌ده‌ی پانزه‌هه‌می میلادیدا چاپی گۆته‌نبه‌رگ داهاته‌ خزمه‌تیکی گه‌وره‌ی كرد به‌ بلاو بوونه‌وه‌ی په‌خشان. په‌خشان به‌ بێ جیاوازی چ له‌ ئاوروو پاداو چ له‌ رۆژه‌لاتدا، چ له‌عاله‌می ئیسلامی چ له‌ غه‌یری ئیسلامیدا. له‌ سه‌ده‌ی چه‌وته‌می میلادی به‌دواوه‌ په‌خشانه‌كانی ئیسلامی كۆ ئەكرانه‌وه‌و ئەنوسرانه‌وه، زیاتر به‌ خه‌تی كووفی و به‌بێ نوخته، نامه‌كانی پیغه‌مبه‌ر

«د.خ» که ئەنوسران گەلیکیان بە شیوهو خەتی کووفی و هەندیکی کەمیشیان بەم شیوهیە بوو کە ئیستە پیتی ئەلین عەرەبی و لە ولاتی فینیقی کەوتە حیرەو ئەنبارو لە ویشەو کەوتە دوورگە عەرەبی.

کە ئیسلاام داھات و کەوتە ئەو ولاتانە کە بوون بە ئیسلاام خەتی عەرەبی بوو نووسینەوێ هۆنراوو پەخشان نیشتەو بە جیگا هەواری ئەو خەتانە کە هەبوون، لەگەڵ ئەو شا پەخشان وەنەبی لەگور کەوتبووی، بەلکوو سنگی خۆی لە ناو زمانە سەرکەوتووکانی ئەو رۆژەدا هەر ئەنا بوو پێشەووەو لە جم جوول نەکەوت و بە شیوه خەتی عەرەبی ئەنوسرانەو، خەتەکانی خۆیان - خەتە کۆنەکان - نەمان و لەناوچوون. هۆی ئەمانەش یەکەم هیرشی ئەسکەندەر بوو لە پێش ئیسلاامدا، دوو سەرکەوتنی عەرەب بوو لە پاش ئیسلاام. خەتی عەرەبی لە پاش ئیسلاام خزمەتی کرد بە پەخشان، هەرچەندە خەتی کۆنی خاوەن پەخشانەکان نەمان و لەناوچوون!

زیاتر ئەو ولاتانە کە خاوەنی خەتی خۆیان بوون ولاتی ئێران و ولاتی ەرەقلی بوو - کە پاشماوەی رۆمانی و یۆنانی بوو - تا دوو سەد سالی پاش داھاتنی ئیسلاام وردە خەتەکانی خۆیان لە ناوچوون و نووسراوەکانیان بە خەتی عەرەبی ئەنوسی. بەلام لەبەر بی چاپی ئەو نووسراوانە لە عالەمی ئیسلاامی و لە عالەمی گاوری دا بە زۆری هەر لە مزگەوت و کەنێسەکانا بوون. کە چاپ داھات - چ هۆنراو و چ پەخشان - کەوتە دەرەوێ دیواری مزگەوت و کەنێسەکانیش. لێرەدا پەخشان بە تەواوی دەستی هیتا بە خۆیاو نموودیکی تری تازە ی بوو پەیدا بوو.

بەلێ! شیوه خەتی سوربانی - کە خاوەنەکانی لە ژێر ئالای ئایینی ئیسلاام دا نەبوون - هەر مایەو، بەلام ئەم لەبەر تەسکی بەسەرھاتی ئەو نەبوو کە بتوانی خەتی خۆی و هۆنراو و پەخشانی خۆی بە لیشاوی و بە فراوانی بە هەموو لایە کدا بگەییەتی و ئارەزووەکی بەتەواوی بەجی بیی.

ئیسلاام بە خۆی و بە زمانی عەرەبییەو پەری سەندو بلاو بوو، شونانی ئەگرت و بەداخی خۆی داھەکو، تاماوەیەک زمانی ەرەقلی بوو شتی کەم و بوو گوزارشتی هەندی کاروباری میری لە دەزگاکانا بەکار ئەھینرا، بەلام لە پاش ئەو کە زمانی عەرەبی بە هۆی ئایینەو بە تەواوی خۆی چەسپاند ئەوانەش نەمان! لە ئەنجامی ئەم گورپەیدا لە دەورو بەری سەدە سێھەمی هجری و ئەو نەتەوانە کە زمانی عەرەبی کاری کردبوو سەر

زمانه که بیان له باری نه هیشتنه وه له ناوردنی هۆنراو و پەخشانیان که وتنه وه سەر زیندوو کردنه وهی زمانه که بیان و دەستیان دایه وه به گەشه پیدانی هۆنراو و پەخشانیان، بەلام خەت هەر خەتی عەرەبی بوو، بۆیان نەکرا ئەمە لایەرن! بەتایبەتی زمانی فارسی لەم رووه وه هەنگاوی گەوره گەورهی نا، هۆنەر و ئەدیبه کانیان چاکیان لێ بەلادا کرد، هۆنراو و پەخشانیان به زمانی خۆیان وهکوو بارانی به هار بلاو کرده وه به سەر نەتە وه که یانا، گەلێ پەرزەر له سەر دەمی پێش ئیسلام هاتنه ناوه وه؛ هاتنه ناوه یه کی و ابو که بۆ زۆر شت کاریان کرده سەر زمانی عەرەبی - ش. له گەل ئە وه شا که زمانی تورکی له شوین هه واری رۆمانی پهیدا بوو و حوکمی گرته دەست و بهو زمانه هۆنراو و پەخشانی له ولاتی خۆیا به ته واری بلاو کرده وه، تاکه تاکه ی ئەو زمانی فارسییه بۆ ئە ده بیات و بۆ کارو باری میری هەر کاری کرده سەر ئە وانیش.

کورد؛ کورد یه کێکه له نەتە وه کانی «ئاری»، شوین و جیگایه کی هه بووه وه هه یه تی. ئەمانه ئەو رۆژه که ئیسلامه تی داها ت پێش ئەوه له سەر ئایینی زه رده شتی بوون، بهو خه ته که «گاتها» و ئەو جوۆره خه تانه که ئەو سەر ده مانه باویان هه بوو - وهکوو سانسکریتی و په هله وی - نیازه کانی دلّیان بهو نەخشانه دەرپرپوه. بۆیه ئەمە ئەلیم چونکه نەتە وه بوون، نەتە وه ش بی گومان زمانیکه هه یه، که زمانی هه بوو دیاره رازو نیازی خۆی بهو زمانه دەرپرپوه. ئەمە وه نه بی تاییه تی بی به کورده وه، چونکه هەر نەتە وه یه ک که هه بوو ئە بی زمانیکه هه بوو بی ت و بهو زمانه شتی خۆی دەرپرپی ت. به لێ! نەتە وه ی واهه بووه که پوو کا وه ته وه، له پوو کانه وه که یا زمانه که شی دوایی هاتوو وه نه ماوه، به لام کورد ئەوا هه یه و ماوه، به درێژایی چه رخ ئە گوئجی جوۆره گوۆرانی ت هات بی به سەر تاکه تاکه ی وشه کانی - وهکوو ئەمە له زا هره ی هه موو زمانیکه - به لام ئە سلێ ته شکی زمانه که ما وه ته وه و ئیسته قسه ی پی ئە کری، پێش هات و کاره ساتی ره وه وه ی میژوو له پێش ئیسلامدا وهکوو به لگه و شوینه واری زمانه کانی تری ئەو ولاتانه ی پلیشان دۆ ته وه هی کورد - یشی و لێ کرد. که ئیسلامه تی ها ته پێشه وه کورده که جووه ژیر ئالای ئەو ئیسلامه تیه وه. زمانه که ی مایه وه، به لام به لگه ئە ده بییه کانی هه موو که وتنه ژیر کاریگه ری زمانه کانی تره وه. سه رباری ئەمە ولاته که ی که وته نیوانی دوو سی سنووری به هیزه وه؛ سنووری عەرەبی به هۆی ئایینه وه، سنووری فارسی به هۆی حوکمه وه، له م ئاخ ره شا سنووری تورک هەر به هۆی حوکمه وه! کورده که به لێ ئە سلێ زمانه که ی خۆی پاراست، به لام دەرپرینی ئە له کانی دلّی

به زمانه‌کەى خۆى بۆ نەپارتیزرا بەتایبەتى لە پەخشانداندا، ھەر شتێكى ئەوت و ئەنوسى یا بە فارسی بوو، یا بە عەرەبى، وە ھەندى جارېش بە توركى، ئەوەندە ھەبوو لە ھۆنراودا مەوداى زياتر بوو، توانى ھۆنراو بە زمانه‌کەى خۆى داپرتی بەلام لە پەخشان ئەو توانایە نەبوو چونکە زمانه‌کانى پيشوو - ئەوانەى کە وتمان - بە تەواوى جیگای خۆیان قایم کرد بوو وە وراپووە دلیه‌و کە بە زمانى خۆى شت نانووسى و نابى بنووسى!. تەنانتە لەوانە بوو «نامە»ش بەزمانى خۆى ھەر نانووسى، بەپى بەشکردنەکەى ئەبى بە زمانه‌کانى تر بیت!.

نەتەوہەکانى تری دراوسى ئەم لەپاش داھاتنى ئیسلاھەتى و بەتایبەتى لە پاش چاپ بەلگەکانى خۆیان کۆکردەو پوختەیان کرد، لەپيش داھاتنى چاپدا ھەمووى دەق کرد، کە چاپ داھات ئیتر بە تەواوى بلاویان کردەو، بەلام کورد وەکوو ئاوى مەنگ لە شوئینەکەى خۆى مایەوہو ھىچ جم وحوولتیکى بە سەرا نەھات!.

ئەم بى دەرفەتیە درتەى کیشا تا گەلى چەرخ و سەردەم، لە چەرخى نۆزدەھەم دا وەکوو بلیت لەو تاسە راچەنى و وەکوو یەکى لە خەو خەبەرى بىتەوہ کەوتە بزوتنەو، لىرەدا ئەو ھەستەى بۆ پەیدا بوو کە ئەگۆنچى بەزمانى خۆى پەخشان بوترى، ئەگۆنچى بە زمانى خۆى خامە بکەوتە کار بۆ نووسىنى ھەمە چەشنە، ئەتوانى نیازی خۆى بىجگە لە ھۆنراو بە شتێكى تر دەپرى کە پەخشانە، جا ئەم پەخشانە پەخشانىكى سادە بى وەیا پەخشانىكى ئەدەبى بى کە پەخشانى ھونەرى - ش بگرتەوہ. لىرە بەدواو ھەتا ئەھات پەردەى پەخشان رووناکتر ئەبوو. جگە لە نامەى تايبەتى دەستى خستە ناو نامیلکەو رۆژنامەو گۆڤارو کتیبىشەو، کەوتە سەر لاپەرەى چاپ و بلاو بووہو. ئەتوانم بلیم لەم رووہو ھەنگاونانى کورد بۆ پيشەو بە گورتر بوو لە ھەنگاونانى نەتەوہەکانى دراوسى، چونکە ئەوان لە پيش داھاتنى چاپدا نووسراو پەخشانەکانى خۆیان ھەموو کۆمەل کرد بوو بە سەر یەکاو لە تاقەکانا بەو تاقە نوسخە وەیا دوو نوسخە یە کەلەکە کرابوون، کە چاپ داھات ئەو وەختە بە تەواوى بلاو بوونەو، بەلام ھى کورد لە کاتى دەستدانە پەخشانىانەو چاپ لە ئارادا ھەبوو، توانرا تا ئەندازە یەک لە چاو بى ھىزى خودى کوردەکەدا پەخشانەکەى ھەنگاوى فراوان فراوان بەھاوئى.

راست بوو دەورەکانى پيشوو بۆ دەرنەپىنى پەخشانى کوردى لە لایەن کوردەکە خۆیەو بە زمانى خۆى دەستىكى بالای ھەبوو، بەلام بەرانبەر بە ھۆنراو ئىجگار بەو جۆرە نەبوو.

چونکه هۆنراوه که خورپه یه ک بوو بۆ هه ندی که سی تایبه تی پهیدا ئه بوو، ئه وانه ش زیاتر دوور بوون له و شویتانه که دهستی حوکمه وایانی غهیری کورد تیا یانا دهستدار بوون، هۆنره کانیان هۆنراویان ئه وت و به دهستنوس بلاو ئه بووه به جیگایانی ترا، وه هۆنراویش زیاتر زووتر ئه چوووه دله وه مه ردمه که با وه شیان بۆ ئه گرتوه، حوکمداره کانییش ئه و نه ده به ته نگیه وه نه بوون بۆ نه هیشتنی، چونکه وایان ئه زانی که هۆنراو له ناو کورددا ئه و نه ده کار ناکاته سه ر میتشکی کورده که، به لام په خشان وا نه بوو. سروشتی په خشان وایه که زۆر بابه تی پێ ئه نووسری؛ له میتزو، له ئه ده ب، له فه لسه فه، له ریازییات، له شه ریعت، له فه له کیات، له ته فسیر... هتد. کورده که بۆ ئه م شتانه هه موو ئه و مهیدانه ی نییه که ئه مانه بنووسی و هه لیا ن بگری. نه بوونی مهیدانه که ش ئه وه بوو که و ابرابووه دلیه وه: ئه مانه هه موو ئه بی به زمانی عه ره بی یا فارسی یا تورکی بنووسری. ئه وه ی به دلا نه ده هات که نووسینی ئه مانه ش به کوردی ئه گونجییت و ئه بییت!. به شی زۆری خاوه ن قه له مه کان ئه و که سانه بوون که ئه م جوړه شتانه بنووسن، ئه گه ر به کێ له وان ئه مانه ی به زمانی خۆی بنووسیا به - له کاتی کا ئه گه ر به فیکریا به اتا به!- ئه وان یتر لێی راست ئه بوونه وه، له باتی هانه هانه دانی دهستی ان ئه کرد به تیتالی کردن پیتی و پیتی ان ئه وت چون ئه م جوړه شتانه به زمانی کوردی ئه نووسری؟! ئه مانه عیلمن، عیلم ئه بی به زمانی ئایین و حوکمدار بنووسری، ئه مه دیاره خۆینده وار نییه بۆ به زمانی کوردی ئه م جوړه عیلمانه ئه نووسی!. ئه ویش **ئه رامه ننه** ئیتر سه ری ئه چوووه به قولاخ ی خۆیدا و دهستی نه ئه دایه وه به قه له می کور دییه وه!. به لام هۆنراوه که وانه بوو، له بهر ئه وه هۆنراو له ده ست هه موو که س و خاوه ن قه له می ک نه ده هات ئه و نه ده به ره ره چیان نه ئه دایه وه. له ناو ره مه کی مه ردم له پایه ییه که مدا، وه ئه گه ر هۆنراوه کان به رز بوونایه له ناو خاوه ن قه له مه کانی شدا بلاو ئه بووه وه له پایه ی دووه مدا.

ئه توانم بلیم په خشان زۆر تر بووه له ناو کورددا تا هۆنراو به لام نووسین و نووسینه وه ی له سه ر نه بووه. که ئه لیم په خشان ئه و په خشانانه بوون که به چیرۆک و رازو نیازی گو ی ناگردان هه ر له زه مانیکی کۆنه وه به ده ما و ده م گێر راونه ته وه ئه م پشت بۆ ئه و پشتی ده ور کردۆته وه. چرۆکی ش کاره ساتی رۆژ و سه رده م باس ئه کا. ئه و چیرۆکانه که ئیمرۆژ به نووسین ئه نووسری جیا به له و چیرۆکانه که له رابورد و دا گێرا و نیانه وه. چیرۆکه کانی پیشوو باسی پاله وانی و ته لیس م و جادوو و دل داری تیدایه که ئه مه ئاشنا به تیه کی به ته نگوچه له مه ی ژبانی رۆژانه که وه نه بووه، ته نیا بۆ راباردنی کۆری گو یگران بی تراوه،

به لām چیرۆکه کانی سه دهی بیستم - که دهستی چاپیشیان گه یشتوتن - ناشایه تییان له گه ل کاروباری نه ته وه که دایه .

ئه مه و له لایه کی تریشه وه که ئیمه قسه له په خشانى کوردییه وه ئه که یین ئه بێ ئه وه شمان بۆ ده رکه وئ که په خشان به جۆرکی تیگرایی؛ واته هی کورد وه یا هی غهیری کورد بووی له ره ژه کانی پیش ئیسلامدا - وه کوو وترا - هه ر ساده به کی په تی بووه و دوور بووه له هه موو جۆره رازاندنه وه به کی رواله تی، هه تا بچین به و لای میژوو وه په خشان ئه مه کاره ساتی بووه؛ دوو کهس پیکه وه قسه یان کردبێ، وه یا یه کییک شتیکی به یه کیکی تر فیر کردبێ، وه یا فه رمانیک رووی دابێ، ئه م جۆره په خشانه له گه ل قسه ی ئاساییدا هه یج جیا وازیه کی نه بووه، که زه مان هاتوو به م لاوه له سه ره تای میژوو دوور که وتۆته وه ورده ورده جۆره په خشانیکی تر په یدا بووه که خاوه نه که ی ویستوو به به قسه کانی کار بکاته سه ر دل و ده روونی گوگر، ویستوو به به قسانه ی به زه ی بجوولینێ، زات و پالنه وانیان تیا به هژینێ، بیروبا وه ری سه روشت په ره ستیان تیا به خه ملینێ، دلایان به رانه به به هه یزه کانی سه روشت به جه سپینێ. ئا ئه م جۆره په خشانانه که ئیمه گوزارشتی لی بدهینه وه ئه لێن: په خشانى هونه ری له گه ل هۆنراوی ئه و سه رده مانه دا جیا وازییه کی وایان نه بووه، به لکوو ئه توانین بلین هه ر ئه م جۆره په خشانه بووه که له سه رده مه کانی زۆر کۆندا ناویان ناوه ته هۆنراو. ئه وه ند هه یه که سوورانه وه درپژه ی دا به ته وه ره ی خۆی و ئاده میزاده که ی زیاتر ئالان به بالای ئه و ده ورانه وه جۆری قسه گۆرا، چه شنه ئا وازییک له و قسانه دا په یدا بوو، لیچکچواندن و کورته ری تیدا دروست بوو، هه ژانی نه وس به هه یتر بوو، له مه وه په خشانى هونه ری هاته کایه وه و به ته وای له ساده که جیا بووه وه. له پاش سه رده مه یکی تر چه شنی قسه و باس به به رگیکی تر رازینرایه وه ناوی هۆنراوی ریکویتی خرایه سه ر. له هه مانکاتا وه کوو په خشانه که روخساری خۆی گۆری وه نه بێ هۆنراوه که ش هه روا له جیگای خۆی راوه ستای، به لکوو ئه ویش که وته باله فری و که وته ته کاندان، ئه و ساویلکه یه ی که جارن هه یبوو ئه و به رگه ی له به ر خۆی دارنی و به دیمه نیکی تر هاته پیشه وه. چه نده په خشان ته کانی ئه دا، هۆنراویش به و جۆره شان به شان له گه لیا ئه هاته خواره وه، تا وای لی هات باوه شی کرد به هه موو جۆره «هونه ره قسه ییه ناشکراکان» داو به ئه ندازه ی زیاد له ده سه لات تاکی ته رازووی خۆی له په خشان قورستر نه کرد، نه یه یشت له باری ره وه ی پیشکه وتن و گۆراندان له په خشان داو بکه وئ.

په‌خشان له‌پیش ئیسلام دا

وه‌کوو و ترا په‌خشان له‌بهره به‌یانی میژوووه‌وه زۆر ساده و ساکار بووه، ئەمەش له‌بەر ئەوه بووه که پیتویستی ئاده‌میزاد به‌یه‌ک و ئەرک و فرمانیان به‌یه‌ک که‌متر بووه. ئەم که‌متر بوونه‌ی له‌بەر بری بوونه‌وه‌ی ئاده‌میزاده‌که و له‌بەر که‌متر گوزاره‌ بووه بۆ ئەوه وشه‌ی بۆ دانین. هه‌تا تیک‌لاوی ئاده‌میزاد به‌یه‌ک زیاتر بێ مه‌عانی زیاتر په‌یدا ئەبێ، که مه‌عانی زیاد کرد به‌ناچاری ئەبێ وشه‌ی بۆ دا‌بنی، که وشه‌ زۆر بوو په‌خشانه‌که زۆرتر ئەبێت، له‌ زیاد بوونه‌که هه‌موو جۆره‌ رسته‌یه‌ک دروست ئەبێ. ئەم جۆره‌ گۆرانه‌ به‌م جۆره‌ ئەکاته‌ کاری که په‌خشانه‌که له‌کاشی پیتشوو بێته‌ ده‌ره‌وه‌ه‌ روخساریکی تر وه‌ر‌بگرێ، سروشتی گۆران ئەمه‌ کرده‌وه‌یه‌تی، به‌لام ئەو ده‌قانه‌ نامیننه‌وه‌ بۆ پاشه‌روژ ئەمه‌ ئوبالی ناچیته‌ ئەستۆی ده‌ق و په‌خشانه‌که به‌ل‌کوو ئەچیته‌ ئەستۆی ره‌ره‌وه‌ی میژوو که هه‌مووی هاریبون و شارۆیه‌ک نه‌ماوه‌ته‌وه‌ هی ئەو سه‌رده‌مه‌ بۆ ئیمروا!

ئەمەش به‌کەم له‌بەر تۆمار نه‌کردنیکی ریکوپیکی، دووهم له‌بەر چه‌توونی خودی ئاده‌میزاده‌که، که: هه‌ر ده‌سته‌یه‌کی سه‌رکه‌وتوو هاتوته‌ پیتشه‌وه‌ شوپنه‌واری پیتشی خۆی له‌ ناو داوه‌!. سی‌یه‌میش هۆی بلاو کردنه‌وه‌یه‌کی فراوان نه‌بووه‌ له‌ ناودا که ئەگه‌ر روونوسیکی له‌ناوچوو روونوسیکی تری ب‌ینیتته‌وه‌. ئەمانه‌ هه‌موو بوون به‌ هۆی ئەوه‌ که په‌خشانیکی سه‌رده‌می کۆن - به‌ چاو تیک‌رای ئاده‌میزاده‌وه‌ - نه‌مینیتته‌وه‌. به‌ کورده‌وه‌ ئەم هۆیه‌ گشتیان‌ه‌وه‌ هۆه‌ تایبه‌تیه‌که‌ی خۆیشی هاته‌ سه‌ر که: سه‌ر لێ شیتوای و بر بر بوونه‌وه‌یان و ده‌رفه‌ت پێ نه‌دانیان بۆ ئەوه‌ فیکریک له‌ خۆیان بکه‌نه‌وه‌وه‌ ئەو هۆشه‌یان بۆ په‌یدا بێ که ئەمانیش خاوه‌نی شتیکن و ئەبێ به‌ ته‌نگیه‌وه‌ بن!

به‌دبه‌ختی کورد ئەوه‌یه‌ که هه‌رگیز خاوه‌نیکی نه‌بووه‌ بتوانێ کورده‌که‌وه‌ ئەدبه‌بیاتی کورده‌که‌ بپاریزی! راسته‌ له‌ کاتی خۆیا ئەم کورده‌ به‌ ناوی ئاریبه‌تیه‌وه‌ له‌گه‌ل فارس و نه‌ته‌وه‌کانی تری ئاریدا ژباون و ئەده‌بی هه‌ر دوولایان - کوردو فارس - له‌یه‌ک ریشه‌وه‌ بووه، پادشاو حوکمداره‌کانی پیش ئیسلام ئەو زمانه‌ موشته‌ره‌که‌یان خستۆته‌ بره‌و، له‌پاشا حوکم ناوی کوردی له‌ بێر بردۆته‌وه‌، له‌ چه‌رخه‌کانی دواییدا که باس له‌ زمانی پیش ئیسلامه‌وه‌ کرابێت. ناوی ئاویتساو زمانی په‌هله‌وی هینراوه‌ته‌ ناوه‌وه‌وکراوه‌ به‌ به‌ل‌گه‌ی کۆن، به‌لام به‌ بێ ئەوه‌ که ناویکی کورد بێته‌ ناوه‌وه‌ و بلتین ئەمه‌ به‌شی کورد - یشی پیتویه‌!. هه‌ر

ئەوئەندەيە كراوہ بە بەلگەي كۆن بۆ زمانى فارسي!

پاش ئەوہ كەئىسلام ھاتە ناوہوہ، ئىسلام ئەو شانازى كردنە بە خۆو بە باو باپىرەوہ -
چ لە ناو عەرەب و چ لە ناو غەيرى عەرەبدا - پيشاندهوہو بە دەستورى:

«يا ايها الناس انا خلقناكم من ذكر وانثى وجعلناكم شعوبا وقبائل لتتعرفوا ان
اكرمكم عند الله اتقاكم، ان الله اعلم خبير» (۱)

بەيەك چاو سەيرى ھەموو نەتەوہيەكى كردو تەنھا بايەخى بەوہدا كە گەورە و
خۆشەويست لە لای خوا ئەو كەسەيە كە عبادەت و تەقواو لە خوا ترسانى ھەبى. لىرە
ھەموويانى يەكسان كردو كەسى بە سەر كەسا بە زياد دانەنا. ئەم دەستورە بەم جۆرە
مايەوہ تا سەردەمى ھەر چوار جى نشينەكان بەسەرچووو كەوتە دام و دەزگاي
ئەمەويەكان. نەتەوہيە زۆر لە غەيرى عەرەب كەوتنە ژىر ئالاي ئىسلامەوہ. ئەمەويەكان
كە چوونە سەر حوكم بۆ ئەوہ ئەو حوكمەو ئەو پاشايەتییە لە نەتەوہى ئەو بنەمالەيەدا
بمىنیتەوہ لە ئەسلى دەستورەكە لايانداو كەوتنە سەر رەگەزپەرستى! بۆ عەرەبەكانى ئەو
سەردەمە دەستى ئەدا، چونكە ئەوان پيشتر شانازىكەر بوون بە باو باپىرى خۆيانەوہ،
ئىسلام ئەوہى لى ھەلپىروكاندن، ئەمەوى ئەمەى بۆ زىندوو كردنەوہو ئەوانىش دايانە
پاليان. لىرەدا كەوتنە **رشخەنكردن** بە غەيرى عەرەب، كەوتنە ئەوہ بە چاوى سووكەوہ
سەيرىان بكەن! واى لى ھات ئەگەر بەكىكى غەيرى عەرەب - با زۆر گەورە و عالم و
بنەمالەش بوايە - بە ناوى خزمەتكارى «موالى» يەوہ خۆى نەدايەتە پال عەرەبىك بە ھىچ
جۆر نەدەژباو وەكوو بەردىكى سەر رىگاي لى ئەھات، كى شەقى تى ھەلدا تى
ھەلئەدا!...

ئەم رەگەزپەرستى بەم جۆرە كرديە كارى كە «شعوبىيەت» پەيدا بىي. تەنانەت وا
ئەگىرئەوہ «زياد ابن ابىيە» كە لە نەسەبەكەيدا قسە ھەيە، بەلام لە كارزانى و سىياسەت و
زمانپاراويدا يەكىكە لە پياوہ بلىمەتە گەورەكانى ئىسلام - لەژىرەوہ بە پەنامەكى ھانە
ھانەى چەند كەسىكى غەيرى عەرەب لە ئەھلى ھونەر و عىلم و دانش ئەدا كە لە بارەى
تانووتدان لە عەرەب كىتیب دابىين! لەسەردەمى عەبباسىيەكاندا چونكە ئەوان پى گەيشتن
و مانەوہيان لەسەر حوكم بەھۆى غەيرى عەرەبەوہ ئەزانى دەستيان داىە بالى غەيرى
عەرەب. بنەچە عەرەبەكانىش كە زياتر ھەوا خواى ئەمەوى بوون و ماپوونەوہ بۆ ئەو
دەورەو شتىيان لە حوكم دەست نەكەوتبوو - كە ئەمە رەوشتىكى تەبىعىيە لە نىوانى

دهسته‌ی حوکمدار و حوکم به‌سه‌را کراوا له هه‌موو ده‌وریکدا - ئەوانیش که‌وتنه‌ پیا هه‌لوتنی غه‌یری عه‌ره‌ب! لێره‌دا دوو «به‌ره» دروست بوو؛ به‌ره‌یه‌کی عه‌ره‌ب، به‌ره‌یه‌کی غه‌یری عه‌ره‌ب، هه‌روه‌ها هی واش هه‌بوو غه‌یری عه‌ره‌ب بوو ئەیدایه‌ پال عه‌ره‌به‌کان، وه عه‌ره‌ب بوو ئەیدایه‌ پال غه‌یری عه‌ره‌به‌کان. «شعووبیه‌ت» له‌ نیوانی ئەم دوو به‌ره‌یه‌دا به‌ ته‌واوی بنجی داکوتا وهر ده‌سته‌یه‌ک له‌ چاکه‌ی خۆی و خوسپی ئەویتر به‌ سه‌ده‌ها کتیبیان دانا، به‌لام له‌ پاشا ده‌یله‌مییه‌کان و وه‌زیره‌کانیان وه‌کوو «ابن عمید» و «صاحب ابن عباد»، وه‌ تورکه‌کانی غه‌زنه‌وی و سه‌لجووقی سیاسه‌تی خۆیانیان وا به‌ باش زانی که‌ بده‌نه‌ پال عه‌ره‌ب.

به‌داخه‌وه‌ ئەو هه‌موو به‌لگه‌ ئه‌ده‌بی و په‌خشانا‌نه‌ که‌ له‌باره‌ی شعوبیه‌ته‌وه‌ دانرا‌بوون هه‌موویان فه‌وتان. له‌ نووسراوی شعوبیه‌کان مه‌گه‌ر چه‌ند که‌سیکی وه‌کوو «جاحظ، ابن عبد ربه و مسعودی» - به‌وتنه‌ - که‌ به‌ناوی وه‌لام دانه‌وه‌و ره‌خنه‌ لێ گرتن لێیان هه‌ندی له‌ قسه‌کانیان هیناوه‌ ئه‌گینا ئەوانیتر هه‌موو له‌ناو چوون و بوون به‌ ئاردی ناو درکان!.

مه‌به‌ست له‌م درێژه‌ پێ دانه‌ بۆ به‌لگه‌ی پێش ئیسلام و پاش ئیسلام و هینانی باسی «شعووبیه‌ت» ئەوه‌ بوو که‌ نه‌ له‌ پێش ئیسلام و نه‌ له‌ دوا‌ی ئیسلام - که‌ له‌ هه‌ردوو سه‌رده‌مه‌که‌دا کورد هه‌بووه‌ و هه‌یه‌، وه‌ به‌ حوکمی ته‌بیعه‌ت ها‌وبه‌شی بووه‌ له‌و شتانه‌ که‌ به‌و زمانانه‌ نووسراون و له‌و په‌خشانا‌نه‌ که‌ نووسراون - به‌لام له‌ هیچ ده‌وریکیان ناوی کورد نه‌هینراوه‌ تا هه‌ندی له‌و په‌خشانا‌نه‌ بدریته‌ پال ئەوان؛ له‌گه‌ڵ ئەوه‌شا هه‌ر هه‌بوون و هه‌بووه‌. جا ئەمه‌ هه‌موو ئه‌گه‌ر ته‌وه‌ بۆ ئەوه‌ که‌ له‌ هیچ ده‌وریکیا که‌ یانیکه‌ به‌ مه‌عنای کلمه‌ی نه‌بووه‌ تا ئەو که‌ یانه‌ بتوانی باسی ئەو به‌شه‌ زمانه‌ بکا‌و هانه‌ هانه‌ بدا بۆ باس لێوه‌ کردن.

هی پێش ئیسلام ته‌نها «ماد» هکان هه‌بووه‌، ئەویش به‌لگه‌کانی ئیرانی دانی پیا نانین که‌ کورد بووه‌، رۆژه‌لاتی ناسه‌کانیش شوین ئەو به‌لگانه‌ ئه‌که‌ون! ئەوانه‌ش - واته‌ زمان و ئه‌ده‌بی ئەو مادانه‌ - لیشاوی یه‌ک به‌ دوا‌ی یه‌ک که‌ هات به‌سه‌ر و لاته‌که‌ یانا زمان و به‌لگه‌ی زمانی نه‌هیشت. له‌گه‌ڵ ئەوه‌شا هه‌ندی له‌ زانایان دان به‌وه‌ دانه‌نین که‌ «گاتا» کانی زه‌رده‌شت به‌ زمانی مادی بووه‌. دیسان هه‌ندیکی تر دان به‌وه‌ دا ئەنین که‌ زمانی کوردی پاشما‌وه‌ی زمانی مادیه‌. هه‌روه‌ها ئەوه‌ش هه‌ر هه‌یه‌ که‌ له‌ سه‌رده‌مه‌کانی کۆندا

کوردەکان مەیدانی لەوەرگا و رەشمالی خۆیان گەیاندووە تا کیتوکانی «ئەسفەهان» و دەورو بەری خەلیجی فارس و کیتی «کیلویە». وەکوو چۆن گەزەنەفۆنی یۆنانی لە گەرانەوێ دە هەزار کەسە سەربازەکەیی دا لە «٤٠١» ی پێش میلاد ناوی کوردی هیناوه و بە ولاتەکیان تێ پەریوه. لە کەتیبەیی پادشایانی ئاشۆردا ناوی «کردو» هاتووە. لە کتیبی پەهلەوی «شارەکانی ئێران» ناوی «کوهباران کردو» هاتووە کە بەبێ گومان ئەمانە کوردەکانن. «تەبەری» ئەلێ: ئەردشیری پاپکان سەر زنجیرهیی ساسانیەکان لە کوردەکانی «بازنگی» بوە، کە ئەم بازنگیانه هەتا ماوێهه کیش پاش ئیسلام هەر لەو بەشە خاکەیی ولاتی فارسدا دانیشتون.

پاش ئیسلامیش دیسان چەشنی سەمەرە هەر رووی داو هانە هانەبەک نەبوو بۆ ئەو کە بەلگەبەکی پەخشانی بێتێتەو بۆ ئیمرو. ئەگەر قسەبەکی کەمی لێ کرابێ ئەویش لە کەلێن و قوشینی هەندێ کتیبی عەرەبی وەیا فارسیدا بوو، ئەوێش بەبێ ئەو دەقیکیان لێو پێشان دابێ؛ بەلکوو هەر ئەوێندەبە ناوی کوردەکان بەردوو و هیچی تر، وە دوو نیبە ئەو بەلگەبەش نەبێت، چونکە وەکوو و ترا بێر و باوێری و لێ کراوە کە پەخشانی بەزمانی خۆی نابێ بێی و ئەبێ ئەو پەخشانی بە زمانی ئەو دراوسێیانە بیت!!.

ئەمانە هەموو ئەو بە ئیمە پێشان ئەدەن کە ئەم کوردە هەبوو و لە دەورەکانی پێشوویدا تێکلاو بوو یا لەگەڵ هاو رەگەزەکانی خۆیدا، وە یا لەگەڵ غەیری ئەواندا، لە هەموو رووبەکەو هەبوو شییان لەگەڵیان کردوو. هیچ نەبێ لە مەیدانەکانی جەنگدا بێ گومان ئەبێ پەخشانیکیان بووبێ کە ئەو سەردار لەشکرەیان بەو پەخشانی هانە هانەیی لەشکرەکەیی خۆی دابێ، چونکە ئەو لە شکرە زمانی دراوسێی نەزانیوێ تا ئەو سەر دارە بەو زمانە بیانجولێت. بەلام لەبەر بێ نووسینەووە لەبەر گوێ نەدانی حوکمفەرما ئەو پەخشانی نەماوەتەو. هۆنراو لەبەر ئەو کە لەبەرکردنی ئاسانتر بوو زوو تر ئەچیتە دلەو، ئەو لەبەرکردنەیی بە پشتاویشت ماوەتەو، پەخشانی ئەو ئاسانیەیی نەبوو تاوێکوو خودی دەقەکە لەبەر بکری و بێتێتەو.

ئەمە شێوەی پەخشانی لە هەموو زمانیکا؛ بەوێنە لە سەرەتای ئیسلام دا ئەحادیسی پێغەمبەر «د.خ» لەسەرەتای ئیسلامدا هەر ئەو بوو کە ئیوت و خەلکە کە لەبەریان ئەکرد، لەپاشان ئەو دەماو دەمە ئیشیکی وای ئەکرد کە هەندیک لە وشەیی دەقەکە نەدەوترا، وەیا بە جۆریکی تر ئەوترا، ئەمە ئەبوو بەمایەیی سەر لێ تێکچوون!. هەر لەبەر

ئەم جۆرە شتانە بوو كە «بوخاری» ھەو سال بە شوپن ساغ كوردنەو دە یەك تاقە ھەدیسدا گەرا بە عالەمی ئیسلامیدا. خوتبەكانی ئیمامی عەلی - كە شەریفی رەضی - كۆی كوردنەو كۆ ئەلئە ئەمە ئەو دەقەنە یە كە لە دەمی ئیمامی عەلی دەرچوون و ناوبراوە بە «نەج البلاغە»؟! ھەر و ھا گەلئەكی تر لە خوتبەو قسە ی ناودارانئە ئیسلام. بئە گومان كارەسات لە غەیری عالەمی ئیسلامیدا ئالۆزاوتر بوو!

لە گەل ئەم ھەموو بئە دەرفەتیبەدا كە لە لاپەرەكانی مێژوو دا بەسەر كوردا ھاتوو، من لە سەر ئەو باوەرەم ئەگەر لە شوپنە دوورە دەستەكانی ئەو سەردەمە لە مەرکەزی ھۆكەمەو - و ھەو ھەورامان و بن چیاكانی ئارارات و تاقی مزگەوتی گوندە كوێستانە سەختەكان - گەران و تۆزینەو ھەك بەكری ئەبئە گەلئە پەخشانی كوردی لە دوا ی سەدە ی سێھەم و چوارەمی ھجری بەم لاو بەدۆزرتەو! ئەلئەم پەخشان نەو ھەك ھۆنراو، چونكە ھۆنراو بە ھۆی لە بەر كوردنەو بەختی باشتر بوو...

بۆ پشتیوانی ئەم قسە یە زانای بە ناوبانگ «محمد تقی بہار - ملك الشعرا» لە لاپەرە «١٦» و «٣٨» ی بەرگی یەكەمی كۆتیبەكەیدا «سبک شناسی» باسیك ئەكاو ئەلئە:

«كۆنتر بەلگە یەك كە لە خەت و زمانی پەھلەوی ئەشكانی ما بوو بیتەو ھەو دوو قەوالە ی مەلكە كە لە ولاتی ھەورامانی كوردەواری لەم چەند سالانە ی دواییدا دۆزاو نەتەو، بە زمانی پەھلەوی لەسەر پێستی ئاسك نووسراو ھەو مێژوو ی ئەگەر بیتەو ھەو بۆ «١٢٠» سال پیش مەسیح. لە یەكێك لەم قەوالانە دا نووسراو: «ئەگەر یەكێ باخێكی كری ئەبئە ئاگای لئە بئە و ئاودانی بكاتەو ھەو نە یەلئە و ئیران ببئە، ئەگەر و ئیرانی كرد ئەبئە ئەو ھەندە جەریمە بدات». ھەر و ھا ئەلئە: ھەر لەو جێگایە دا - واتە ھەورامان - دوو پێستی تر ئاھوو دۆزاو نەتەو كە قەوالە ی ئەرزێكن بە خەتی یۆنانی، لە مێژوو ی «١٥٠» سال پیش مەسیح نووسراو نەتەو.

لەمەو ھەو ئێمە ئەكەوینە سەر ئەو كە لەو سەردەمانە دا خەت و زمانی پەھلەوی ئەشكانی - واتە پەھلەوی كۆن - لە شوپنێكی وادا باوی ھەبوو ھەو شتی میری پئە نووسراو نەتەو، ئەبئە دانیشتوو ھەو كانیش شتی خۆیان بە زمانی خۆیان بەو خەتە نووسیبیت و دا یاننا بیت، بەلام ھارە ی زەمان و ھەو خەت و زمانی فەرمانرەوایانی ھاریو ھەو ئەمانیشی ھاریو! خوتنەر ئەم لئەكۆلینەو ھەو تۆزینەو ھەو یەم لئە بە زیاد نەزانئە، بەلكو ئەبئە و ابزانئە چۆن ئیستە گەلئە جار لە شوپنەكانی كوردستاندا زمانەكە ی خۆیان بە خەتی بێگانە ئەنووسن ئەو

سه‌دهمه‌ش له‌سه‌ر ئەم به‌راورده چه‌شنی شت بووه!

نوسه‌رانی ئێرانی په‌ریونه‌ته سه‌ر ئەوه هه‌ر ئەلێن «زمانی ئێرانی»، مه‌گه‌ر هه‌ندی جار نه‌بی که بلێن «زمانه‌کانی ئێرانی»، ئیتر نایانه‌وی، وه‌یا نه‌یانویستوو به‌ درێژی باسی ئەو به‌شانه بکه‌ن که به‌ پوختی ئەم زمانه‌یان دروست‌کردوه به‌هه‌موویانه‌وه مه‌وجودییه‌تی زمانه‌که‌یان په‌یدا کردوه، له‌گه‌ڵ ئەوه‌دا زمانی کوردی یه‌کیکه له‌و به‌شه هه‌ره‌گرنگانه که بووه به‌بته‌و کردنی ئەو ساقه‌ته‌یه، ئەگینا بۆچ ئەبی دان به‌م راستییه‌دا نه‌نری؟! دوور نییه ئەمه‌ش هه‌ر له سه‌ره‌تای میژوووه له‌به‌ر حوکم و له‌به‌ر سیاسه‌ت بووبیت!

له لایه‌کی تریشه‌وه من لام وایه: له‌پاش دوا‌یی هاتنی حوکمی فارسی و بی‌زهن‌تی و په‌یدا بوونی عه‌ره‌ب له‌و ولاتانه‌و له‌ ولاتی کورده‌واری ده‌سته‌ی خوینده‌واری تازه ئەوانه بوون که به‌ هۆی ئایینه‌وه ئاشنای زمانی عه‌ره‌بی بوون، وه ئەوه‌که‌سانه‌ش ئەهلی مزگه‌وت و ئەوانه بوون که ئیسته ئیمه به «مه‌لا» نایان ئەبه‌ین. به‌ دووری نازانم که له‌ ناو ئەمانه‌دا گه‌لیکی وایان تیدا بوو بی که شتیان له‌ عه‌ره‌بییه‌وه کوردی به‌کوردی، به‌ تاییه‌تی ئەو شتانه که په‌یوه‌ندیان به‌ ئایینی تازه‌وه هه‌بووه! وێنه‌ی ئەمه له‌ ناو فارسه‌کانا هه‌بووه؛ وه‌کوو له‌ سیستاندا له‌ سه‌ده‌ی سیهه‌می هجری به‌دواوه ده‌ستی پێ کردوووه مه‌ولوود نامه‌یان له‌عه‌ره‌بییه‌وه کردوو به‌ فارسی. کوردیش ئەبی ئەمه‌ی هه‌بوو بی، به‌لام هی فارسه‌که به‌ هۆی حوکمه‌وه ماوه‌ته‌وه هی کورده‌که رزبوه! ناهه‌قی نییه‌ پرزی، چونکه دراوسێکانی کورد له‌ پاش ئیسلامه‌تی روویان ئەکرده به‌غداو قاهره، قورتویه‌و ئەسته‌موول و تاران و پایته‌خته‌کانی تر شتیان ئەنووسی و ئەمایه‌وه، کورد روو بکاته چ پایته‌ختیکی تا شتی خۆی و په‌خشانی خۆی به‌ زمانی خۆی و به‌ زمانی میری خۆی بنوسی و بیه‌تته‌وه!!؟

په‌خشانى كوردى و ده‌قه‌كانى

بېينه سهر په‌خشانى كوردى و ده‌قه‌كانى په‌خشانى كوردى. پېش ئه‌وه بچينه جه‌رگه‌ى باسه‌كه‌وه پېويسته بزانبين په‌خشان به‌جۆزىكى تېكرايى چييه و چهند به‌شى هه‌يه؟:

په‌خشان لقيتكه له دوو لقه‌ى ئه‌دهب به‌گوزاره‌ى تايبه‌تى؛ واته نه‌وهك ئه‌دهب به‌گوزاره گشتييه‌كه‌ى كه قسه‌و مووزيقاو وينه‌و نيگار، به‌لكوو به‌گوزاره‌ى تايبه‌تى كه برتتييه له هۆنراو و په‌خشان.

بناغه‌ى بنه‌ره‌تى بۆ هۆنراو سۆزه، بۆ په‌خشان بېره؛ بېر ياربه‌ده‌رى سۆزه‌كه‌يه، واته پله‌ى دووه‌ميه‌تى، سۆزىش بۆ په‌خشان ياربه‌ده‌رى بېره‌كه‌يه و پله‌ى دووه‌مه بۆ. له راستيدانه سۆز به‌بى بېر ئه‌كرى، وه نه بېريش به‌بى سۆز. ههر له‌به‌ر ئه‌مه‌يه بۆيه هۆنراو و په‌خشان ههر دوو‌كيان چوونه‌ته ژير ختوه‌تى ئه‌دهب به‌گوزاره‌ى تايبه‌تى و ئه‌دهب به‌م دووه ئه‌وترى.

په‌خشان له زمانى كورديدا به‌شتيىك و تراوه و ئه‌وترى كه بلاو بكرتته‌وه؛ واته: شته‌كه‌ى په‌خشان په‌خشان كرده‌وه. وه‌يا ئه‌لى: «په‌خش و بلاو كرده‌وه». ئه‌م وشه‌يه «چاوگ - مصدر»ى ئه‌لفييه‌وه وينه‌ى زۆره له زمانى كورديدا وه‌كوو «پېچ، پېچان، بيژ، بيژان. په‌خش، په‌خشان» ئه‌م ئه‌لف و نوونه وه‌كوو ئه‌لف و نوونى چاوگييه «كۆمه‌ل - جمع» يش ههر به‌و كۆئه‌كرتته‌وه، وه‌كوو! «خزم، خزمان. پياو، پياوان. دار، داران». ئه‌وه‌ى ئيمه‌ لېرده‌ا بۆ چاوگه نه‌وهك بۆ كۆمه‌ل، چونكه له كۆمه‌له‌كه‌يا له‌سهر ده‌ستوور ئه‌وترى «په‌خشانه‌كان»، يا په‌خشانان.

ئه‌مه ئه‌سلى بناغه‌ى وشه‌كه. ئه‌مجا وه‌كوو شتبه‌ى هه‌موو زمانىكه كه وشه‌كه‌ى له‌كاتى دانانبا، واته «دانانى زمانى - لوغه‌وى» بۆ شتتيكى تايبه‌تسيه و پاشان «زاراوه - اصطلاح» داينه‌نى بۆ شتى تر به‌لام نابى ئاشنايه‌تى زمانىيه‌كه‌ى له‌گه‌لا بېچرى. په‌خشانىش به‌كيتكه له‌وانه؛ سهره‌تا بۆ بلاو كرده‌وه بووه، پاشان؛ واته له چاره‌كه به‌كه‌مى سه‌ده‌ى بيسته‌مه‌وه ورده ورده له‌سهر زمانى خوتنده‌وارانى كورد كرا به‌ ناو بۆ ئه‌و رسته‌و نووسينانه كه هۆنراو و «هه‌لبه‌سه» نين، دياره ئاشنايه‌تى له‌گه‌ل زمانىيه‌كه‌شيا نه‌پچراوه، چونكه بلاو كرده‌وه‌ى ههر تيدا هه‌يه؛ واته ئه‌و نووسينانه له‌سهر لاپه‌ره‌ى كاغه‌ز په‌خش و بلاون.

«نهر - نشر» له‌زمانى عه‌ره‌بيدا به‌ مانا بلاو كرده‌وه‌يه، پاشان به «اصطلاح» كرديان به‌ ناو بۆ په‌خشان، واته بۆ وتارو نووسينيى كه هۆنراو «هه‌لبه‌سه - نظم» نه‌بيت. ئه‌م

وشه‌یه بهو قالبه جیگای خوئی گرت له ناو ئەو زمانانەدا که زمانی عەرەبی تیکلاوی زمانەکیان بوو، به تایبەتی زمانی فارسی که بۆیان نه‌گونجا ئیستەش وشه‌یه‌ک به‌رانبه‌ر بهو دابنن له زمانەکیان بۆ ئەم چەمکه - مەفهومی - ئەتوانم بلێم له‌م رووه‌وه زمانی کوردی پیشکەوتوتر بووه که توانی وشه‌یه‌ک به‌رانبه‌ر به «نثر» دابنن، که ئەوه‌ش «پەخشان» بوو.

ئەمجا ئەم پەخشانە که به‌م جوژه باسکرا ئەبێ به دوو به‌شه‌وه؛ یه‌که‌م پەخشانیکێ سادەو ساکار، واتە دووره له هه‌موو شتیه‌یه‌کی به‌ده‌سه‌نقه‌س به‌لاغی، وه‌کوو قسه‌کردنی دوو که‌س له به‌ینییه‌کا له کاروباری فرمانیکدا، وه‌یا گێرانه‌وه‌ی سه‌رگوزه‌شتیک، وه‌یا وتاریکی ساکار له‌لایه‌ن باسیکه‌وه، وه‌یا شه‌رح کردنی بابەتی ریازیات و جوغرافیا. ئەم جوژه پەخشانانە وه‌نه‌بێ پێویستیان به‌وه‌ بێ که پیاو خه‌ریک بێت «هونه‌ره قسه‌ییه ئاشکراکان» یان تیا به‌کار بێنن.

جوژی دووه‌م پەخشانیکه که به‌ پەخشانێ هونه‌ری ئەناسرێ. ئەمه‌شیان ئەوه‌یه که به هه‌موو مه‌عنایه‌ک هونه‌ری تێدایه و به هه‌موو چه‌شنیک شتیه‌یه‌کی ئەده‌بی دابنه‌گرتیه‌وه. ئەمه‌یان هه‌ر چه‌نده هونه‌رییه له‌گه‌ڵ ئەمه‌شیا له‌ چه‌ند شتیکا له‌گه‌ڵ هۆنراودا جیا ئەبنه‌وه؛ له‌وه‌دا که هۆنراو بێجگه له‌وه که له‌سه‌ر بناغه‌ی وێژانه، کیش و پێوانه‌شی تێدایه. له هۆنراودا «سه‌روا - قافییه» هه‌یه ئەمه له‌م پەخشانەدا نییه، زۆرتتر ئەوه‌یه وشه‌ی هۆنراو هه‌لبێژاردیه، له پەخشانانە ئەم هه‌لبێژاردنه مه‌رج نییه. خوازه و خواستن و گوشه له هۆنراودا زۆرتتر ئەبێ، له پەخشانانە هیچ پێویست ناکا به‌و زۆرییه، چونکه ئیشی پەخشان ئاشکراییه نه‌وه‌ک هێماو ئیشاره، به‌لام لیکچوون زیاتر له پەخشانانە بێت، چونکه ئەم لیکچوونه بۆ زیاتر ئاشکراکردنی رسته و چەمکه، ئەم ئاشکراییه به‌م جوژه له‌ کرد و کۆشی پەخشانە. له هۆنراودا ئەو سه‌ربه‌ستییه هه‌یه که وشه له‌هه‌ر شوێنیک دابنن دانه‌نن به‌لام له پەخشانانە ئەو سه‌ربه‌ستییه نییه، چونکه ئەگه‌ر وابکرێ پەخشانە که ئەنجامی خوئی نادا به‌ ده‌سته‌وه. ره‌وشتی هۆنراو کورتبیرییه، به‌و بۆنه‌وه هه‌ر رسته‌ی سه‌ره‌کی ئەتوانن دابنن و ئیتر گوئی به‌ شتی تر نه‌دا؛ به‌ وینه «مسند» بلێت و «مسندالیه» لایبا، یا «مقدمات» بلێت و «نتیجه» نه‌لێت، وه‌یا به‌ پێچه‌وانه‌وه، پەخشان له‌به‌ر ئەوه که «ته‌وزیم - واجب» ی ئەو ئاشکراییه ئەمانه‌ی پێ ناکرێ. ئەگه‌ر

هۆنراویک دهستکاری له دهقه که یا کرا له هۆنراوی ئه که وێ، به لām په خشان با دهستکاری ئه و دهقه شی بکری له په خسانی هه ر ناکه وێ. ئه مانه شتیکی بوون که په خسانی هونه ری سه ره خۆبیه کی تایبیه تی و دهنگیکی تری هه بی.

جا ئه م په خسانی ئه ده بییه ئه بی به دوو به شه وه. به شی یه که م «کیش» ی هه به وه کوو هۆنراو، به لām «سه روا - قافیه» ی نییه، که ئه مه په خسانی وه ک هۆنراو «نشری مرجز» ی پی ئه لێن. به شی دووهم «سه روا دار - سجع» ه به لām کیشی هه به - که پی ئه لێن «په خسانی سه روا دار - نشری مسجع».. هه ر ئه م به شه ئه بی به سی لقه وه؛ «هاو روو - متوازی» واته له دوایی دوو رسته ی له شوین یه که وه دین. دووهم «هاوسه ر - مطرف» واته ئه و په خشانه خاوه ن سه روا دارانه ن که له دوو، وه یا چه ند رسته و به ندیکی به شوین یه کدا دروست ئه بن. سی هه م «هاو کیش - متوازن» واته ئه و په خشانه خاوه ن سه روا دارانه ن که دیسان له دوو، وه یا چه ند رسته یه کی به شوین یه کدا دروست ئه بن. جیایی ئه م به شه یان له گه ل به شی یه که م دا - هاو روو - ئه وه یه ئه مه یان له گه ل هۆنراو دا توژی هاو به شن، جیاییه که شی له گه لیا ئه وه یه که هۆنراوه که کیش داره، ئه وه نده هه به ئه م له گه لیا - واته له گه ل هۆنراوه که دا - له پی ئه دوایی دا وه کوو یه ک نین و جیا ئه بنه وه. ئه م جیاییه به م جوړه ئه کاته کارئ که له گه ل به شی دووهمیش دا - هاوسه ر - مطرف - جیا بینه وه.

ئه م په خشانه که وا به و جوړه له زمانی کور دیدا باسکرا ئه مانه وێ له ناو چوار چیه وێ ئه و کۆششه دا که بۆی کراوه و هه ندیکی به یادگار ماوه ته وه به ئه ندازه ی ده سه لات و توانا قسه له ده قه کانیه وه بکه یین.

وه کوو وترا به ره هه می کور دی له هۆنراو دا زیاتر بووه و زیاتر ماوه ته وه، ئه مه ش له به ر ئه و شتانه بوو که باس کرا، به لām هه ی په خشان ئه وه نده قسه ی لیه نه کراوه و به ده ست نوو سی ش شتیکی وای نه ماوه ته وه. من له باره ی «ده قه کانی ئه ده بی کور دی» یه وه کتی بی کم دانا و له سالی «۱۹۷۸» دا له چاپ درا، به لām له ویدا زۆر تر کۆشش خرایه سه ر هۆنراو و به شی سه ره کی کتی به که له و رووه وه بوو. له م شوینه دا ئه مه وێ ئه م کتی به تایبیه تی بی به ده قی په خشانه وه، چونکه په خشانه که ده ستی خزمه تی که متر گه یشتوتی.

جاری «دهق» له زمانی کور دیدا وهختی خۆی که دائه ری زمان دایناوه بۆ جل و

به‌رگیتیکی داناوه که قه‌د بکری و له ناو بوخچه‌دا هه‌لبگی‌ری. که دانرا له‌پاش ماوه‌یه‌ک له‌سه‌ر ئه‌و قه‌ده ئه‌وه‌ستی و چه‌سپ ئه‌بێ. به‌و چه‌سپ بوون و شی‌وه‌یه ئه‌وتری ده‌قی گرتووه، واته ته‌خت بووه، وه‌کوو له‌پاش ماوه‌یه‌ک «پووان» ی‌ک روو ئه‌کاته خه‌تی به‌سه‌ر یه‌ک که‌وته‌که‌دا ئه‌لین: ده‌قه‌که خواردوو‌یه‌ته‌وه، وه‌یا ئه‌گه‌ر شی‌وه‌ی ئه‌و جو‌ره ده‌ق‌کردنه‌ی نه‌ما ئه‌لین: ده‌قه‌که‌ی شکاوه، وه‌یا یه‌کی‌ک قسه‌یه‌ک ئه‌گی‌رته‌وه، ئه‌ویتر ئه‌لین: ده‌قی خو‌به‌تی. وه‌یا یه‌کی‌ک خو‌ی ئه‌رازی‌تته‌وه ئه‌لین: خو‌ی داوه له‌ده‌ق.

که‌وابوو «ده‌ق» له‌ زمانی کوردیدا به‌ مه‌عنا «نص»، رازاندنه‌وه و چه‌سب بوون هاتووه و ریختی زمانه‌که به‌و جو‌ره دایرشته‌وه. ئه‌مجا له‌ناو زمانی کوردیدا له‌م ده‌ورانه‌ی دوا‌یه‌دا که‌نوسین زیاتر باوی سه‌ند له‌ناو خو‌ینده‌وارانا بوو به‌ناو بو‌ئه‌و پارچه‌نوسین و ئه‌و شتانه‌که له‌ پێش‌وو‌دا هه‌بوون به‌بێ ده‌ستکاری به‌یترین و له‌سه‌ر لاپه‌ره‌ی کاغه‌ز بخرینه‌ به‌رچاو، ئه‌مه‌ش وه‌نه‌بێ ئاشنا‌یه‌تی ب‌رایێ له‌گه‌ڵ دانانی زمانی وشه‌که‌دا که‌ وه‌ختی خو‌ی بو‌ی دانراوه؛ واته په‌یوه‌ندی هه‌یه له‌ نیوانی «وضعی لغوی» و «اصطلاحی» وشه‌که‌دا. ئه‌وه‌نده هه‌یه بو‌که‌وته‌ سه‌ر لاپه‌ره‌ی چاپ به‌و چه‌مکه‌ لام وایه یه‌که‌مجار له‌ دروشمی ناوی «ده‌قه‌کانی ئه‌ده‌بی کوردی» دا هاته‌ ناوه‌وه.

له‌ ر‌او‌ی‌تری زمانی عه‌ره‌بیدا بو‌ئه‌م جو‌ره چه‌مکه‌ وشه‌ی «نص» به‌کار هاتووه، ئه‌م وشه‌یه‌ش سه‌ره‌تا ئه‌م چه‌مکه‌ی نه‌بووه، به‌ل‌کوو له‌ وه‌ختی خو‌یا به‌مانا ئاشکرا کردنی شتی‌ک، یا عباره‌تی‌ک که‌ غه‌یری ئه‌وه شتی‌کی تر هه‌لنه‌گری - بووه، پاشان «اصطلاح» کردوو‌یه به‌ناو بو‌ئه‌و ده‌قانه‌ که‌ ماونه‌ته‌وه؛ وه‌کوو ئه‌لین ئه‌مه‌ نصی قرآنه، وه‌یا ئه‌مه‌ نصی حدیثه‌که‌یه، وه‌یا ئه‌م نصه‌ نصی ئه‌و کاغه‌ز و قسانه‌یه که‌ بووه‌ و تراون. زمانی فارسی هه‌ر ئه‌و وشه‌یه له‌ عه‌ره‌بیه‌وه وهرگرتووه و به‌ کاری هه‌تاوه‌ ئه‌یه‌ینی بو‌ «ده‌ق» تا ئیسته به‌رانبه‌ر به‌و چه‌مکه‌ وشه‌یه‌کی بو‌ دانه‌ناوه‌!

وه‌کوو و‌ترا کورد له‌ نه‌ته‌وه‌ی ئارییه، ئه‌م ئارییانه‌ گه‌لێ لکیان لێ بووه‌ته‌وه، یه‌کی‌ له‌و لکانه‌ش دیسان نه‌ته‌وه‌ی «فارس» ه، جا ئایا فارسی کۆن بێ - که‌ پارسه - یا فارسی ئیسته بێ که‌ خاوه‌نی ئه‌ده‌بیاتی‌کی نمایانه‌و به‌ هه‌زاران کتیب و دانراوی له‌ سه‌ر ئه‌م شی‌وه‌یه هه‌یه ئه‌مه‌ شتی‌کی تره. بناغه‌ی زمانی ئه‌م دوو شی‌وه‌یه ئه‌چیته‌وه سه‌ر سانسکریتی و په‌هله‌وی کۆن و تازه - که‌ په‌هله‌وی ئه‌شکانی و ساسانییه. له‌ نیوانی

ئەوانەدا «ماد» و «هەخامەنشی» هاتن. بەلگەى نووسراوى ئەمانە هەمووى بە هيرشى ئەسكەندەرو پاشان عەرەب لەناو چوون! ئەوانەى كە مابوونەو تەنيا نووسراوى سەر پەيكەر و ديارو كۆشكە كۆنەكانن، بەتايبەتى نەخشى ديارەكانى «بىستوون» و «پەيكۆلى». ئەمانەش وەنەبى شتتیکى وادەن بە دەستەو كە دلى عینسان ئاو بخواتەو، چونكە هەموو رستەى كورت كورت و باسى سەرکەوتنى پادشاکان و «دیوكس»ى مادى و كوورش و دارپۆش و ئەردەشیر و ئەوانەن، كە بىجگە لەمە شتتیکى تر ناگيرنەو، ئەمانەش لەوانە نین كە بكرین بە سەر مەشق بۆ پەخشانیکى فراوانى رىكویپىك بۆ ئەو سەردەمە.

ئەمەو ديسان لە سەدەى حەوتەمى پيش ميلاد «ماد»ەكان ئىمپراتۆرىيەتتیکى گەورەيان دامەزراندو «۱۵۰» سال مانەو، لە «۵۵۰»ى پيش ميلاد بە هۆى هەخامەنشپیه كانهو برانەو. لەبەر ئەو كە لە دەورەى پيش ئىسلام و پاش ئىسلام قەلەمى ولاتى كورد زۆریەى هەر بە دەست فارسەو بوو ناوتیکى تايبەتى بۆ بەلگەى تايبەتى كورد نەهینراو تە ناو، بەلكوو هەموو بەلگەكانى ئاریایی ولاتى ئیرانیان هەر بە ئیرانى ناو بردوو بە زمانى فارسى داویانەتە قەلەم، لىكۆلینەو ویهكى و هاش نەها تۆتە ناو، كە بەشە زمانى كوردى لە هى فارسى جیا بكرتتەو، لەگەل ئەو دەدا بەشى كوردى خۆى بەشتتیکى سەربەخۆیه، ئەو وشەو رستانە كە بەشى فارسى و توویە ئەوانە فارسى-ن من ئەوانە بە كوردى ئەزانم، و هیا هیچ نەبى ئەو شتانه شەرىكن لە بەینى كورد و فارسدا، بەلام بەداخەو لەبەر ئەو كە قەلەم بە دەست فارسەو بوو و ئەو نووسراوە فارسىيانە كە كەوتوونەتە ولاتى كوردەو و كوردەكە خوتندوونیهو و لە پاشا وشەیهكى باو كە كوردتیک و تبتتتت و هاتبى بەسەر زمانیا بەشى خوتندەوارانى ئەو دەورە و گەلێكى ئىستەش و توویانە و ئەلین ئەو وشەیه فارسىیه!. لەگەل ئەو دەدا وانییه بەلكوو «بضاعتنا ردت الینا!». ئەگەر ئەو وشەیه هى كوردى ساغ نەبى هیچ نەبى موشتەرەكە لە بەینى كورد و فارسەكەدا، بەلام كوردەكە تۆزینەو نەبوو بۆیه و ئەو جۆرە بیرو باوهرە كەوتۆتە مېشكیهو!!

هەندى شت هەیه كە پى ئەلین «ئەمرى واقع» ئینسان ناتوانى بە هیچ جۆر لى لاذا؛ دوو لەگەل دوو ئەكاتە چوار، ناتوانى بىجگە لەو شتتیکى تر بلیت. خۆر كە هەبوو ناتوانى بلیت نییه. بەلگەى كۆنى ولاتى رۆژەهلاتى ولاتى ئىسلامى هى پيش ئىسلام بەهۆى ئەو هەموو لیشاوەو كە هاتوو بە سەریا هەمووى لە ناو چوو، ئەوانەش زۆتر كە

به شیتوه خه تی میخی و ئارامی و عیلامی نووسراونه ته وه، ئه و خه تانه نه مان، خه تی په هله وی که تا ئه ندازه یه ک جیگری ئه وانه بوو ئه ویش نه ما، لافاوی له شکری ئه سکه ندهر وه کوو دام و ده زگای سه رده می تیکدا خه ت و به لگه شی هه ر تیکدا! ئه وه ی که به که لک بوو چه پاوی کرد بو یونانی، کورته نووسراوی سه ر به رده کان ما بوونه وه ئه وانه ش هه ر به سه رو گویتلاک شکاوی ما بوونه وه! ئه و رۆژه لاتی ئیسلامییه له پاشا ئه گه ر کۆلکه شماره زاییه کی له به لگه ی کۆن په یدا کردیته ئه ویش به هۆی شت گیسراونه وه بووه له یونانه که، ئه مانه ش له ناوچوون، له گه ل ئه وه شا وه نه بی ئه مانه ش که وه ریان گرتبوو راسته و راست به هۆی خو یانه وه بوو بیته، به لکوو رۆژه لاتی ناسه کان له رۆژه لات نزیک بوونه وه و که وتنه تۆژینه وه، پسپۆره کانیا ن له باره ی نووسین و خه ت و به لگه وه ده ستیا ن کرد به وردبوونه وه، ئه ویش له هی نووسراوی سه ر به رد و په یکه ر و کۆشکه کان، ئه وی تا ئه ندازه یه ک بو یان روون بووه وه دایانه وه به رۆژه لاتی ئیسلامی و ئه مانیش وه کوو قوتابی که وتنه خو یندنه وه ی ئه وانه!

سه یر ئه که یه ئه م هه موو شتانه و ئه م هه موو ته نگ و چه له مانه هاتنه ری زانی نی به لگه ی کۆن، ئه مه بیجگه له شله ژاوی و ئالۆزی ناوه وه خۆی! وه بیجگه له وه له ده ست راکیشان بو میژووی کۆن - هی هه موو نه ته وه یه ک - زیاتر له ناراستیوه نزیکتره تا راستی، مه گه ر به لگه ی سه ر به رده کان و شته دۆزراوه کانی ژیر زه وی نه بی! که وا بوو قسه کردن له چه رخه کانی کۆن - ئه و چه رخانه که به و جوړه باس کران - وه کوو تیر نانه به تاریکیه وه!

ئه مجا کوردیک که له ناو ئه و هه موو گیسراوه لیله دا سوورابیتته وه ئه بی چی بو ما بووبیتته وه؟ و بگا به چ به لگه یه کی دلنیا که ر که هه م خۆی و هه م غه یری خۆی تینویتی بشکی؟! ئه رمه نه کان له گه ل ئه و هه موو په رتشانیه دا که له لاپه رده ی میژوودا به سه ربانا هاتوه! چونکه جار جار قه له میکیان هه بووه و به هه ر کوله مه رگیه ک بووبیت شتیکیان نووسیوه و که له پوورتیکیان پیکه وه ناوه. ته نانه ت نووسراوی گه لی له زاناکانیا ن بووه به سه رچاوه ی نووسینی زانایانی تر که بابه ته کانیا ن نه ته وه ناسین بووبیت. کورد ئه و قه له مه شی نه بووه، ئیتر چۆن ئه توانی له کردو کۆشی رابوردانی خۆی بگا به به ره هه میک بو دۆژینه وه ی په خشانیک بو ئه وه بیکا به چه پکه گوئیک و بیگری به ده سته وه!؟

له پاش ئه م قسانه ئیسته ئه گه ر ئیمه دان به وه دابنیه ن که زمانی په هله وی - چ

ئەشکانی، چ ساسانی - واتە پەهلەوی کۆن وتازە، بناغە و سەرچاوەن بۆ زمانی کوردی
ئەوا ئەو بەلگە کورتانە دەرکەوتن کە لە پەخشانی کۆن دواون و ئەوانە ئەبن بەنمونه بۆ
پەخشانیکی کورتی کوردی پیتش ئیسلام، بەلام لەبەر ئەو قسانە کە کران ئیمە لەم رۆژەدا
شتیک کە شت بێ و لەبەر دەستا بێ و لە سەر بناغە یەکی تەواو پەخشانی کوردی راستی
ئەو سەردەمانە روون بکاتەو لەبەر دەستمانا نییە. بەو بۆنەو ئیمە لەو چەرخانە واز
دینین و دینە سەردەمی ئیسلامی.

په‌خشانى كوردى پاش ئىسلام!

وه‌كوو وترا له سه‌رده‌مى سه‌ره‌تاي ئىسلامه‌تيدا به‌هۆى هاتنى ئايىنى تازه‌وه‌و ده‌سه‌لات په‌يداكردى ئه‌و ئايىنه به‌سه‌ر ولاتانى رۆژه‌ه‌لاتى توخومى ئىسلامى ئه‌و وه‌خته‌دا به‌لگه‌ى په‌خشانى ئه‌و ولاتانه له‌ناو چوون. **له‌پاش ماوه‌به‌كه‌ى سى سهد چوار سهد سه‌ده‌بى هه‌ندى** له‌و نه‌ته‌وانه ده‌ستيان دايه‌وه به‌ نووسىنى په‌خشان. كورد له‌به‌ر فه‌رمانه‌وايى ئه‌وانه به‌سه‌ريانا بۆيان نه‌لواوه كه به‌ زمانى خۆيان شت بنوسن. تا نزىكه‌ى چوار سهد سالىك له‌مه‌و پيش توانيويانه ئه‌وه بيت به‌ دلّيانا كه ئه‌گونجى به‌ په‌خشانيش -وه‌كوو هۆنراو- شت داينين، ئه‌وشتانه‌ش زياتر هه‌ر له‌بارى ئايىنيه‌وه بووه؛ كه ئه‌لّيم ئايىنى مه‌رج نييه روت ئايىنى ئىسلام بيت، به‌لكوو قسه‌كه له‌وه‌دايه كه‌بايه‌ته‌كه‌ باه‌تى ئايىنيه، واته په‌خشانه‌كه له‌و رووه‌ويه، ئه‌گينا دوور نييه روو نه‌كات هه‌و جه‌وه‌ره كه ئيمه ئىسته به جه‌وه‌رى پوختى ئىسلامى داينه‌ين.

ئهم جوهره شتانه‌و گه‌لىكى تر به‌ داستان له سه‌ر زارى مه‌ردمه‌كه‌وه به‌شيوه‌ى په‌خشان هه‌بووه، به‌لام چاپ له‌و ناوچانه‌دا نه‌بووه تا چاپ بكرين، به‌لكوو هه‌ر به‌ ده‌ماو ده‌م بۆ به‌كيان گيپراوه‌ته‌وه. ئهم جوهره شتانه‌ش زياتر له‌و شوپانه‌ى كورده‌وراي بووه كه ته‌ريك بوون له حوكمى فه‌رمانه‌وايانى بيگانان و ئه‌و بيانان ئه‌وه‌نده به‌ ته‌نگيه‌وه نه‌بوون بۆ نه‌هيشتتايان، له پاشا له هه‌ندى شوپن كه ورده ورده چاپ داها، بيرو باوه‌رپيش گۆرانيكى ترى به سه‌راها، هه‌ندى له‌وانه كه‌وتنه به‌ر په‌لى چاپ و چاپ ده‌ستى پيان گه‌يشت. من ليره‌دا به‌ئه‌ندازه‌ى ده‌سه‌لات ئه‌وه‌ى كه به‌ر ده‌ستم كه‌وتوو له‌و په‌خشانه نمونه‌يه‌ك دينمه‌وه بۆ ده‌قى په‌خشانى كوردى به‌بى ئه‌وه سه‌يرى باه‌ته‌كه‌ى بكه‌م، به سه‌ره پيا ديتمه خواره‌وه تا ئه‌گاته ئه‌مپژه:

به‌كيك له‌وانه سه‌روودى «يارسان» ه. ئهم «يارسان» ه زنجيره سه‌روودىكى دينين، هه‌م به په‌خشان و هه‌م به هۆنراو وتراون. ئه‌مانه تاييه‌تين به تيره‌ى «يارسان»، وه‌يا «تايه‌سان» وه‌يا «على الله» ي كه به هه‌رسى ناوه‌كه ناويان ده‌ركردوو، وه ئه‌سلى شيوه‌كه‌ى - واته شيوه‌ى ئهم سه‌روودانه - تيكلاوه له شيوه كوردى هه‌ورامى و كرمانجى له‌كى و كرمانشانى. ئهم سه‌روودانه به‌م جوهره - ئه‌وانه‌يان كه كوكرانه‌ته‌وه - پيان ئه‌لين «ده‌فته‌ر». به ناوبانگه‌ترين ئهم ده‌فته‌رانه به ناوى «سه‌ره‌نجام» وه ناوى ده‌ركردوو. ئهم «كه‌لام» انه كه «سه‌ره‌نجام» و «ده‌فته‌ر» يان لى دروستبووه ئه‌لين هى «سولتان سوهاك» وه‌يا «سولتان

ئیسحاق» ه که ئەم سولتان ئیسحاقه له سه دهی چواردهی میلادیدا ژیاوه و «ئیمامی عهلی» به ره مزی خوا ئەزانجی وه به دارو دهسته که بیان وتوو «علی اللهی»، وه دوور نییه سولتان ئیسحاقی لای «نهوسوو» ی هه ورامانی «لهۆن» - که مریده کانی هه موو دهم ئەچن بۆ زیاره تی مه زاره کهی - ئەو سولتان ئیسحاقه بی، وه ئەگەر ئەویش نه بی ته ریتقه ته کهی ئەچیته وه سه ر ئەو .

ئەم کۆمه له سه روودی ئاینیی «اهلی حق». گه نجی به نرخ «ماشاء الله» سووری کرماشانی له پینش پانزه سالدا، واته له سالی «۱۳۴۴» ی شه مسی بۆ لیسانسیه ی ئەده بیات کۆی کردنه و چاپی کردن. من لیره دا نمونه یه که له و په خشانانه بۆ په خشانی کوردی دینمه وه، وه گومانیشم تیدا نییه ئەو سه روود و په خشانانه هی سه رده میکی کۆنن، زار به زار و پشت به پشت «علی اللهی» یه کان بۆ یه کیان گپراوه ته وه، ئەوهنده هه یه به کۆششی رۆشنیبری ناوبراو دهستی چاپی له سالی «۱۳۴۴» ی شه مسیدا پین گه یشتوو. به شی په خشانه کهی له سه ر بیست و یه که به شه، دیاره وه کوو «ئاو پستا» چۆن له سه ر بیست و یه که نوسوکه ئەمیش وا دانراوه. ئەمهش دهقه که یه به چه شنی شپوهی خۆی:

سه روودی «یارسان»

به شی یه که م:

(ئاو دهلیا به حر بی، چه ند وه قت دهر دهلیا بی، به حرو به ر نهوی، سولتان عالم هه بیهت دا وه سه نگ توقیا، ریزه به رد بی وه دوود، وه به ر دوود سه نگ گرد، وه لی هیز گرد بی وه هه وا).

به شی دووهم:

«یه که پارچه وه سه نگ به رد شانا وه هه وا بی وه ئاسمان و ستاره گان هه م سازنا وه شماره ی غولامان دراو ده وهی، مه لائکه مواچوون وه مونگ و هور وه هم وه جه هر نوور ویش داخل گردو سازناو شانا وه ئاسمان، وه شه وو رووژ هه م قه رار دا وه چه هار فه سل گه ردش سال هه م وه چه هار مه له ک قه رار دا،

گاهی چه هار تن و گاهی هفت تن» .

بهشی سیهیم:

«هەر کاری وه ههفتهن ساختهن، وه له كهف دهلیا گهوههر بی ماسنا، كورسی ویش دا قهرار وه ناو ویش نیا خاوه‌ندگار، كه شه‌ریعهت مواچوون خودا، یا الاه. یا سایر مه‌زه‌هبان مواچوون به‌عزی «تاری»، به‌عزی «باری»، به‌عزی خاوه‌ندگار، به‌عزی «یه‌بیوق»، به‌عزی «ده‌یا‌وه‌ند» -ریا‌وه‌ند- . هەر میللهت وه ئیسی مواچوو» .

بهشی چوارهم:

«ئه‌خی جیره‌ئیل ئافه‌ریده كهرد وه فه‌رمای بیلو سه‌یری دنیا كهره بزانه كه‌سی هه‌نه‌ن، هه‌م هه‌نه‌ن یا نه‌؟. جیره‌ئیل لوا كه‌سی نه‌وی سوای یه‌ك دانه دور وه شكله مینایی، وه ناو ئه‌و دوره هه‌نه‌ن وه وینه‌ی زه‌وره‌ق، به‌عزی كه‌شتی وه رووی به‌حر مه‌نه‌ن، خه‌یال مه‌نالهن! چیش مه‌زانو؟!. اعتنا نه‌كه‌رد وه ئه‌و مه‌نالنه، په‌رو باله‌ش سووچیا و سووچه!» .

په‌رو باله‌ش وه رووی كه‌ف گه‌وههر رشیا وه رووی ده‌لیا بی وه زه‌مین، به‌عد هه‌ر یه‌ك وه هه‌فته‌ن ئیجاده كهرد، هه‌ر یه‌کی وه رووژی، تا هه‌فت رووژ هه‌فته مواچوون، هه‌فت ناسمان، هه‌فت زه‌مین، هه‌فت كه‌واكب وه ئیسم هه‌فته‌ن دنیا، چوار گوشه‌ی چوار قورنه وه ئیسم مه‌له‌ك عه‌رزو توول دنیا قه‌راردا كه بی وه هه‌فته‌ن!» .

بهشی پینجه‌م:

«به‌عد چه‌زهرتی ئاده‌م و چه‌ووا ئیجاده‌یش كهرد، وه ئینس و جن ئیجاده كهرده‌بی؛ یه‌عنی شه‌ش ده‌وره هه‌ن غه‌یر جه‌ئاده‌م سازه‌نا وه فه‌نا كهرد، وه به‌عد ئاوان ئاده‌مش ئیجاده كهرد كه ئه‌شرف مه‌خلوو قاته‌ن، كه هه‌ق مه‌یل داشت جلوه‌ی زات وه به‌شهر باوه‌رو، وه هه‌فته‌ن چه‌هار تن، وه خود هه‌ق وه سه‌ر بیوو ته‌مام، غولامان هه‌م وه‌سه‌ر یاوه‌رو ئاما وه دوون به‌شهر وه زات مهمانی، خه‌یلی ئامان تا ده‌وره‌ی عه‌لی زات وه به‌شهر هه‌ر دوو داخل كهرد وه دین شه‌ریعهت ده‌وره‌ی محمه‌د قه‌راردا، هه‌فته‌ن هه‌فتوانه‌و هه‌فتادو دوو پییر هه‌م وه ده‌وره‌ی شه‌ریعهت ته‌مام بین» .

بهشی شه‌شم:

«به‌عد یاوا وه دوون شاه خوشین وه زات به‌شهری هه‌م ده‌وره «مفصل» كه‌لامش هه‌نه‌ن، به‌عد لوا وه دوون بابا ناعوس، دوو زات مهمانی، وه به‌عدا

لوا وه دوون بابا جهليل وه بابا سه رهه ننگ وه بههلول، وه بابا بي وه ده وریش تهمام وه ذات مهمانی تا یاوا وه دوون سولتان سحاک وه ذات به شهری وه ده وره ی شاه خوشین یه کدغه وه دهر زه رات، هم یه کدغه مه نزل ویش قه راردا، وه ساج نار ده وره ی زه رات ویان (وتیان) وه ساج نار ده وره ی شاه خوشین، وه ژیر ساج نار بیبا بهس که رد وه هه فتوانه وه شکل وژ سازی، وه ههر دوو هه فت که هه فت تهن و هه فتوانه هه نه ن، یهک یهک ره مزی دارون؛ که گاهی جسم و ذات موو وه دوو ذات، گاهی هه فتهن، گاهی چار تهن، گاهی سی نه فتهن، گاهی یهک تهن یا چهل تهن».

بهشی هه و ته م:

«هه مینته و ته غیبیرو ته بدیل گاه زیاد گاه که م، چون هه فتوانه را به شکل وژ سازی هه فتهن یه کتهن وه هه فتوانه بی وه هه شت تهن، وه ژیر ساج نار هه فتهن حازر بی وه پیرالی (پیرعالی) هم وه بهر جنی غولامان ویرتن.

پیرالی چون روحش وه ساج نار بی جسمش وه بهر بی جسم هم لوا وه پی جوز تا ساج نار، چون جسمش ناپخته بی ذات هم نه داشت نه توونست بلو وه ساج نار چز ناورد بیوی غولامان ویرتن، واتش شاه هانه ساج نار، بنیامین لوا وه ساج نار، دیش که هه شت هانه ساج نار».

بهشی هه شته م:

«ئهو که لله زهره ناوردشان که ردش وه قوریانی، وه (غوض) ساحب که ردم خوی زیاد گریوا و بهس که لله زهره ناوردن دان، وه تهمام جهم نیشتن، بهش دوو ره نگانه شان نه دا، خه یالش که رد که بهش تهمام بیه تا دوعا دریا بهش ئه و دوو ره نگ نه داشان، وه نه زهر خیر وه شهش میزان که رد، دیش چه وه ردش هه نه ن وه ردشان، وه ره نگ شاه زه ردوه بی».

بهشی نه یه م:

«زاناش که شاه ههر یه کی وهن، وه ئیسم هه فتوانه شان نیان، وه سولتان ئه مر کرد بنیامین وه شهرت ویت بهر، بنیامین عه رز که رد قه بوولم نیسه یاشاه هه فتوانه دوو ره نگن، سولتان فه رما بنیامین واتش ویم خاس مه زانم ئیجاد که ردهن وه کوو که مهر.

وه ده وره ی پیر دیور باید بوون، وه پیر جای ئیمه ویان بلمی وه جامه ی به کتاش (ته ریه). ئه مجا ته ریه ی عه له وییان شه هر دمشق میره م، پیر بنیامین قه بوول نه که رد، سولتان فه رمایش که رد ویت مه زانی، ئه ی پیر من اقرار ئه وه ل

وه تووم دان هه‌رچی مه‌که‌ری بکه‌ره، بایه‌د وه جاویم دوعا بده‌رون» .

به‌شی ده‌یهم:

«بتیامین هم ئارمای که‌رد، هه‌فت خه‌لیفه قه‌رار مه‌ده‌ری وه‌جای ویم به‌ش بده‌رون، وه اقرارشان دان، وه بیبا به‌س شان که‌رد، وه که‌لام هه‌نه‌ن، تا ئاما وه ده‌وره‌ی سولتان سه‌هاک و په‌ردیور، یا نه‌شیخ عیسا به‌رنجانی وه‌سال «۵۲۸» هجری، وه له‌ئو ساله‌پیر مه‌رموو (فه‌رموو) ته‌شریف به‌رد وه‌دین حه‌قیقه‌ت ئاشکار که‌رد، وه‌ده‌ر تاریخ «صفوی» هم مه‌علووم ئه‌ست که‌ سولتان سه‌هاک پادشاهی ئیران وه‌شیخ سه‌فی داو پاشاهی عوسمان بو‌شیخ عوسمان جن مه‌شه‌ووره‌ن، وه‌کوچه‌ک سفیدی وه‌حدوود نیا په‌رتیشان» .

به‌شی یانزه‌هم:

«وه له‌دمای سه‌د ساله‌که‌دین حه‌قیقه‌ت ئاشکار که‌رد ته‌شریفش به‌رد وه‌جامه‌ی حاجی به‌کتاش، وه‌لی وه‌هه‌فتشان، هم‌گاهی ئیسمشان ئاشکار که‌رد، هه‌ریه‌کی وه‌ئیسسی وه‌ته‌ریقه‌ت عه‌له‌ویبان قه‌رار داد، هه‌فت ته‌ن وه‌سولتان چانا، په‌ی هه‌فتوانه‌له‌په‌ردیور پیر یاره‌سان بی، تا سه‌د ساله‌هه‌نه‌ن، به‌عد وه‌نه‌زه‌ر عه‌له‌ویبان غرووب فه‌رمای، هم‌وه‌ئاو زات و ئاو به‌شه‌ر ته‌شریف ئاو‌ه‌ردو په‌ردیور، وه‌فه‌رمایش که‌رد وه‌پیر محه‌مه‌د بارگاه برد ئاو کوی «شندروی»، داود حسنیه‌هه‌ژار گلیمه‌کوول وه‌ده‌ریا ئاو‌رد!» .

ئهم رازو نیازی «یاره‌سان» ه‌وه‌کوو و تراپیت و یه‌ک به‌شه، ئیتمه‌مه‌به‌ستمان چۆنیه‌تی ئه‌و ریگا و ته‌ریقه‌ته‌نییه، ئه‌و به‌ریگای خۆی، هه‌ر ریگایه‌کی گرتوه‌گرتویه‌تی، به‌لکو مه‌به‌ستمان ده‌قیکی په‌خشانی کوردیییه، نیازه‌که‌ی ئیتمه‌به‌ئوه‌نده‌پیتک دیت و وازمان له‌ده‌به‌شه‌که‌ی تری هینا. ئه‌وه‌نده‌هه‌یه‌وه‌کوو له‌به‌شی ده‌یه‌مدا ئه‌یلت دانانی ئه‌م ده‌قه‌ئه‌بی پاش هاتنی بنه‌ماله‌ی «صفوی» دانرا بیت، چونکه‌باسی «شیخ صفی» ئه‌کا که‌ئهم شیخ صفیییه ئیسماعیلی سه‌فه‌وییه له‌میژووی «۱۵۰۲» ی میلادی دامه‌زینیه‌ری زنجیره‌ی پادشاهی‌تی سه‌فه‌وییه‌کان بوو. ئه‌مه‌و دیسان له‌به‌شی یانزه‌هه‌مدا ناوی کیوی «شندروی» دینی که‌ئهم کیوه‌که‌وتوته‌سه‌روی شاری «هه‌له‌بجه» ه‌وه‌و یه‌کیک بووه‌له‌شوینه‌په‌روژه‌کانی «ئه‌هلی حه‌ق» .

ئهمه‌یانزه‌به‌ش له‌«۲۱» به‌شه‌ی «سه‌ره‌نجام» بوو که‌بو‌نمونه‌ی په‌خشانی کوردی میژوو‌یک له‌مه‌وپیش ده‌ست نیشانمان کرد. ئیسته‌بو‌زانین و ئاگاداری له‌گوزاره‌ی ئهم

به‌شانه یه‌که یه‌که وه‌ریان نه‌گیترینه سهر شیوه‌یه‌کی روتی سۆزانی بۆ نه‌وه هه‌موو که‌س له شیوه‌ی وتنی «سه‌ره‌نجام» ه‌کان به پوختی تیی بگا:

به‌شی یه‌که‌م:

«ئاوی ده‌لیا به‌حر بوو، (واته هه‌موو دنیا ده‌لیا-ئاو بوو). چه‌ند وه‌ختی «ده‌ره‌کان - دۆله‌کان» ده‌لیا بوو، -ده‌لیا واته ئاو - و وشکانی نه‌بوو. سولتانی جیهان -واته خوا- خوری له به‌رد، ته‌قی و ورد بوو، ئه‌م ورده به‌ردانه بوون به‌گه‌رد، ئه‌م گه‌رده هه‌یزی دایه‌ خۆی و به‌رز بووه‌وه بوو به دووکه‌ل».

به‌شی دووهم:

«یه‌ک پارچه له‌و کوچکه‌ی فری دایه هه‌وا، ئاسمان و نه‌ستیره‌کانی دروست کرد، ژماره‌ی غولامه‌کان که له‌و سه‌رده‌مه‌دا فریشته‌یان پێ نه‌وتن، وه مانگ و خۆر -واته رۆژ- هه‌م به‌ردی دروست کرد و نووری خۆی تێ خستن. ئاسمان و شه‌وو رۆژی دیسان دانا، گه‌رانی چوار وه‌زه‌ی سالی له چوار مه‌لاتکه‌دا دانا -واته دایه ده‌ستیان-. هه‌ندێ جار چوار فریشته‌و هه‌ندێ جار حه‌وت بوون».

به‌شی سێهه‌م:

«هه‌ر کارێکی له - به - حه‌وت که‌س ده‌س پێ کرد، له که‌فی ده‌لیا گه‌وه‌ری ئاوساند، کورسی خۆی داناوه ناوی خۆی نا «خاوه‌ندگار»، که نه‌هلی شه‌ریعه‌ت پیتی نه‌لین «خوا»، یا «الله». مه‌زه‌به‌کانی تر هه‌ندیکیان نه‌لین «تاری»، هه‌ندیک نه‌لین «باری»، هه‌ندیک نه‌لین «خاوه‌ندگار»، هه‌ندیک نه‌لین «یه‌بووق - خوی یه‌گانه»، هه‌ندیک نه‌لین «دیاوه‌ند». به کورتی هه‌ر میلیله‌تێ به‌جۆری ناوی نه‌با».

به‌شی چوارم:

«براده‌ر جیره‌ئیل-ی دروستکرد، وه پیتی فه‌رموو بچۆ سه‌یری دنیا بکه‌ بزانه که‌سێک ماوه یان نه‌؟. جیره‌ئیل رۆیشت که‌سێک نه‌بوو بیجگه له یه‌ک دانه دوپ له وینه‌ی میناییتکه‌دا، وه له ناو نه‌و دوره‌دا هه‌بوو شکلی «به‌له‌م»-یک، هه‌ندێ که‌شتی له‌سه‌ر ده‌لیاوه ماوه لای وایو مناله!. چی نه‌زانی؟. گوێ نه‌دا به‌و مناله په‌رو بالی سسوتا، سسوتاوی نه‌و په‌رو باله - واته «بوول»-ه‌که‌ی له‌سه‌ر که‌فی وه‌ک گه‌وه‌ری ده‌لیاکه‌دا رژاو بوو به‌ زه‌وی. پاشان هه‌ر یه‌که‌ی له حه‌وت که‌سه‌که‌ی دروست کرد، هه‌ر یه‌کێ به‌ رۆژی تا حه‌وت رۆژ، که به‌وه نه‌لین: حه‌وت رۆژی حه‌فته. به‌م جۆره حه‌وت ئاسمان، حه‌وت زه‌وی، حه‌وت

ئەستېرەو ناوی ھەر ھەوتیان لە چوار گۆشەیی عەرشدادا دانرا، بەینی ئەمانە ھەر
یەكە چوار قەرپە، بە ناوی فریشتەیی پان و درێژ دنیای داناو بوون بە ھەوت
كەس» .

بەشی پێنجەم:

«پاشان ھەزرتی ئادەم و ھەوای دروست کرد، ئادەمیزادو جنۆکەیی دروست
کرد، واتە شەش سەردەم ھەییە جگە لە ئادەم ھەمووی دروست کردو لە ناوی
دان، لە دوای ئەوانە ئادەمی دروست کرد کە ماقوولتر دروستکراوەکانە.
ئارەزووی کرد - واتە خوا - کە تیشکی زاتی خۆی لە بەشەردا دەربخاو بنوێنێ.
ئەم ھەمووی لە ھەوت تەن و چوار تەن - دا و خۆشی بیستە سەریان،
فریشتەکانیشی ھێنانە سەر، خۆی بەبێ ئادەمیزاد ھات بە میوانی، زۆری
خایاند تا دەورەیی ھەلی «زات و بەشەری» ھەر دوو پێکەو تێکلاو کردو
تایینی شەریعەتی مەھەدی داناو دروست کرد، ھەو کەسی ھەوتەوانەو
ھەفتا دوو پیر دیسان لە دەورەیی شەریعەتدا تەواو بوون» .

بەشی شەشەم:

«لە پاشادا ھات بەشوتینی شاخوشین و زاتی بەشەری - کە ئەم دەورە دەورە
«مفصل کلام» ی پیتی ئەلین. پاشان چوو بەشوتین بابا ناعوسدا بە شکلی
میوانی دوو زاتەو - واتە لەودا حلوولی کرد - . پاشان چوو بەشوتین بابا
جەلیل و بابا سەرھەنگ و بابا بەھلول داو لەوانا حلوولی کردو بابا بوو بە
دەرۆتیشیک و لێرەدا تەواو دوو زاتەكە بوون بە یەك، تا چوو بەشوتین سولتان
«سحاک» و زات بەشەری لە سەردەمی شاخوشین یەك جارو لە
زەرپاتەکانیشیا یەك جار جینگای خۆی داناو کردی بە مەزلگا. وە «سێل» ی
ئاگر - سێل بە دەورەیی زەرپات ناو ئەبەن، وە ساجی ئاگر دەورەیی شاخوشین -
ی پیتی ئەلین - . لە ژێر ئەم ساجی ئاگرەدا کەلامی سەرەنجامی بەیان کرد، وە
ھەوتەوانەیی بە شکلی خۆی دروست کرد، وە ھەردوو ھەوتەكە - کە ھەو کەس
و ھەوتەوانەن - ھەر یەكە رەمزیکیان ھەییە؛ کە ھەندێ جار لەشەكە ئەبێ بە
یەك زات و دوو زات، وە ھەندێ جار بە ھەوت کەس، وە ھەندێ جار چوار
كەس و ھەندێ جار سێ کەس و ھەندێ جار یەك کەس و ھەندێ جار چل
كەس» . .

بەشی ھەوتەم:

«بەم جۆرە گۆران و ئالوگۆر ھەندێ جار زیاد و ھەندێ جار کەم پەیدا بوو؛ کە

«حهوت تهن -حهوتهوانه» کهی لهسه ر شکلی خۆی دروست کرد، ههوت تهن و بهکیکیش له ههوتهوانه که بوون به ههشت کهس، چوونه ژیر سیلی ئاگره کهوه، ههوت تهن حازر بوون و پیرالی-ش هم لهوی له بهران بهر فریشته یه کی بین شوماره وه حازر بوو!.

پیرالی له بهر ئه وه گیانی له ساجی ئاگرو له شی له خاک و وه چووبویش بو گوژی هندستان تا گه یشته سیلی ئاگره که، له بهر ئه وه که، له شه که ی پوخته نه بوو، وه زاته که شی له گه لا نه بوو نه ی توانی بجیتته ژیر ساجی ئاگره که وه، ئاگره که «چزی لی هه لسان وههستی به سووتان کرد! وتی من له ریزی فریشته کانا له خزمه تام، وتی: شا و له ناو ساجی ئاگره، بنیامین چوه ژیر ساجی ئاگره که وه، سهیری کرد ههشت کهس له ژیر ساجی ئاگره که دان!».

بهشی ههشتم:

«نه وه زنه -نیری کیوی- زه رده یان هینا کردیان به قوچ، له باتی ئه و خاوه ن که رده م زور گریا، پاشان گه وه زنه زه رده که یان هینا لییان دا هه موویان به که ژمه ل دانیشتن، به شی دوو ره نگه کانیان نه دا، وای زانی که به شی ته و او بووه تا دو عا کرا، به شی ئه و دوو ره نگه یان نه دا، به سه یر کردنیکی خیر به شه که ی هه لسه نگانده، سه یری کرد چ خوار دنیکی هه یه؟! کاتیک که خوار دیان رهنگی شا زه رد هه لگه را!».

بهشی نۆهم:

«زانی که شا هه ر به کیکه و ئه وانه ی به ناوی هه وته وانه وه ناو نا، وه سو لتان ئه مری کرد: بنیامین له سه ر مه رجی خۆت به، بنیامین وتی: قبو ل ناکه م ئه ی پادشا هه وته وانه دوو ره نگه! سو لتان فه رمووی: بنیامین! قسه ی خۆم چاک ئه زانم، هینا و مه ته ناو له کیو و که مه ر.

له ده ورده ی پیر دیور ئه بی بن، پیر له جیگای ئیمه ئه بی بجیت بو ته ریه ی به کتاشی، به لام من ئه چمه ته ریه ی عه له وییانی شاری دمشقه وه، پیر بنیامین قبو لی نه کرد، سو لتان فه رمووی خۆت ئه زانی ئه ی پیر من پر یاری ئه وه لیم به تو دا، هه رچیک ئه که ی بیکه، ئه بی له جیگای من دو عا بکه یت!».

بهشی ده یهم:

«بنیامین-یش قبو لی کرد، ههوت خه لیفه قه رار ئه ده ی له جیگای من و به شیان بده، قه راریان داو جی گیر بوون. له م لایه نه وه قسه یه کی زور هه یه تا سه ره گه یشته سه ر سو لتان سه ها ک و په ردیور له مالی شیخ عیسی

بەرزنجانی لە ساڵی «٥٢٨»ی هجری. لە ئەو ساڵە پیر ئەفەرمووی تەشریف برد و ئایینی حەقیقەتی ئاشکرا کرد، وە لە میژووی «صفوی» دا هەم دیارە کە سولتان سەهاک پادشاهی ئێران بە شیخ سەفی داو پادشاهی عوسمانی دا بە شیخ عوسمان - کە جنۆکە یەکی بە ناوبانگە - وە کوچکیکی چەرموگی دانا بە سنوور لە بەنبیانان!.

بەشی یانزەهەم:

«وێ لە دوای سەد ساڵ کە دینی راستی ئاشکرا کرد تەشریفی برد بۆ جامە ی حاجی بەکتاب، بەلام هەندێ جار حەوتەوانە و هەندێ جاریش ناویانی ئاشکرا کرد، هەریەک بە ناویک و بە تەریقە ی عەلەوی قەراری دان، حەو کەسی بە سولتان وت بۆ حەوتەوانە، ئەوانە پیری ئەهلی حەقن تا سەد ساڵ هەن، پاشان لە لای عەلەوییهکان ئاوا بوو، هەم بەزات و هەم بە لەش تەشریفی هینایە پەردیور، وە فەرمووی بە پیر محەممەد کە بارەگای بەری بۆ کێو «شندرووی». داوودی هەژاری حوسەینییه پارچە گلیمی لەسەر پشتیەوه لە دەریا هینا».

دەقی مەولوودنامە کە ی شیخ حسین قازی

نمونه یه کی تر له دهقی په خشانى كوردى كه له نيوه ی يه كه مى سه ده ی نۆزدهه مدا بووه «مەولوودنامە» کە ی «شیخ حسین» ی قازینی، کە ئەم زاتە لە «١٢٨١» ی هجری کۆچی دوایی کردوو و مەولوودنامە کە ی لە «١٢٦٠» ی هجریدا داناوه. ئەم مەولوودنامە یه له لایەن مەلا «عبدالکریم» حاجی ئەحمەدی هەکزییه وە لە ساڵی «١٩٣٥» له بەغدا چاپکراوه، وەکوو چۆن نوسخە ی دەستنوسیشی لای من هەیه. بەم بۆنە وە ئەو هەش ئەلیم کە نوسخە چاپکراوه کە ی مەلا عەبدولکەریم بە چاو نوسخە دەستنوسە کە ی لای منە وە گەلی ناتەواوی تیدا هەیه؛ واتە زۆر شت له دەستنوسە کە دا هەیه له چاپە کە دا نییه!. جا ئەم نمونە یه وەکوو له دەستنوسە کە وەرم گرت ئەمە ی لای خوارە وە یه:

«ئە ی موسولمانینه بزائن ئەم مانگە مانگی مەولوودە، مانگیکی زۆر موبارەک و مەحموودە، ئە ییامیکی گەورە و عەزیمە، رۆزکاریکی شەریف و کەریه،

به واسته‌ی ئەم مانگه‌وه بووین به مؤمن و موسولمان، به واسته‌ی ئەم مانگه‌وه زاهر بوو نووری ئیمان. چوار یاری پیتغه‌مبەر(ص) ئەبووبه‌کرو عومەر و عوسمان و عه‌لی خویان لێ رازی بێ مه‌دحی ئەم مانگه‌یان زۆر کردووه، وه‌هه‌میشه به ته‌عزیم وگه‌وره‌یان نێو بردووه. ئەمیر المؤمنین حه‌زه‌تی ئەبووبه‌کری سدیق فه‌رموویه: که‌سێک سه‌رف بکا دره‌مێک له مه‌ولوودی پیتغه‌مبەردا «ص» ره‌فیتی من ده‌بێ له به‌هه‌شتدا. ئیمامی عومەر فه‌رموویه: هه‌ر که‌سێ به‌گه‌وره بگرێ مه‌ولوودی پیتغه‌مبەر «ص» ئەو که‌سه -کانه- احيای دینی ئیسلامی کردۆته‌وه. ئیمامی عوسمان «علیه‌ الرضوان» فه‌رموویه که‌سێ قورۆشی سه‌رفی مه‌ولوودی پیتغه‌مبەر(ص) بکا شه‌ریکی غه‌زای به‌درو حونه‌ینه. ئیمامی عه‌لی(کرم الله وجهه) فه‌رموویه که‌سێ بێی به سه‌به‌بی خۆیندی مه‌ولوودی پیتغه‌مبەر(ص) به شه‌هیدی ده‌مری و داخلی به‌هه‌شت ده‌بێ بێ حساب و بێ عیتاب.

عوله‌ماو مه‌شایخ (عليهم‌الرحمه) مه‌دحی مه‌ولوودیان زۆر کردوه. من جمله شیخ حه‌سه‌نی به‌سری «قدس سره» فه‌رموویه که‌سێ قه‌دری مه‌ولوودی پیتغه‌مبەر(ص) بگرێ له دنیا‌دا به ئیمان ده‌رده‌چێ. شیخ مه‌عروفی که‌رخێ (قدس سره) فه‌رموویه: که‌سێک جیگه‌یه‌ک موززه‌یه‌ن بکا، لباسیکی تازه له‌به‌ر بکا، فه‌رش راخا، سفره‌ داخا، بخۆر بسووتین، زینه‌ت بنووتین، گولاو بپووتین، مه‌جلس «معطر» بکا، شه‌مان «منور» بکا، ته‌عام دروست بکا، عوله‌ماو سوله‌حاو فوکه‌هاو فوکه‌را گرده‌وه بکا مه‌ولوود بخووتین ئەو که‌سه حه‌شری ده‌کرێ له‌گه‌ڵ فرقه‌ی ئەوه‌لین، له به‌هه‌شتی ئەعلا علیین ده‌بێ. ئیمامی فه‌خری رازی خودای لێ بێ رازی فه‌رموویه ئەگه‌ر که‌سێ بخووتین مه‌ولوودی پیتغه‌مبەر «ص» له ئاوێکی پاک، یا له خواردنیک، یا له دراوێک، چ ئالتوون بێ، چ زیو بێ هه‌ر که‌سه لهو ئاوه بخواته‌وه داخلی دلی ده‌بێ هه‌زار نوورو هه‌زار ره‌حمه‌ت، له دلی ده‌رده‌چێ هه‌زار ده‌ردو هه‌زار عیله‌ت، دلی هه‌رگیز نامرێ، وه هه‌ر که‌سێ لهو ته‌عامه بخواته‌وه ته‌عامه قه‌رار ناگرێ له سکیا تا خوا لیبی خوێش ده‌بێ، وه هه‌رچیشته‌ی ئەو ته‌عامه‌ی تیکه‌ڵ بێی ساحب به‌ره‌که‌ت ده‌بێ، وه هه‌م ئەو دراوه تیکه‌ڵ به هه‌ر دراوێ بێی ساحب به‌ره‌که‌ت ده‌بێ، ساحبی قه‌ت فه‌قیر نابێ.

سولتان العارفین «جلال‌الدین» ی سیوتی فه‌رموویه له هه‌ر جیگه‌یه‌ک مه‌ولوود پیتغه‌مبەر (ص) بخووتین چ مزگه‌وت بێ، چ سه‌حرا بێ مه‌لاکه‌ سه‌ف ده‌به‌ستن و راده‌وێستن، جه‌مع ده‌به‌ستن به ده‌ور ئەو خانووه‌دا و ئەو مه‌حه‌لله‌دا

سه‌له‌واتیان لی دده‌دن، ره‌حمه‌تبان نازل دهبیته‌سه‌ر، مه‌لائکه‌تانی «مطوق» به‌ نور یه‌عنی جبرائیل و میکائیل و ئیسرافیل و عزرائیل و قه‌ربائیل و عینائیل «صافین و حافین» نه‌وانیش سه‌له‌واتیان لی دده‌دن، نه‌هلی نه‌و مال‌ه‌و نه‌و مه‌حله‌له‌ له‌ وه‌باو قه‌حت و له‌ تا‌عوون و له‌ به‌لاو له‌ سووتان و له‌ زوری زالمان و له‌ بوغزی سه‌سه‌دی حاسدان دوور ده‌بن. عوله‌ما فه‌رمویانه‌ زور که‌س بوون تووشی موسیبه‌ت هاتوون مه‌ولوودیان نه‌زر کردووه‌ بی زه‌حمه‌ت له‌و موسیبه‌ته‌ خه‌لاس بوون.

نامینه‌ ده‌فه‌رموی که‌ حه‌لم گه‌یشته‌ شه‌ش مانگه‌ بیستم ده‌نگی له‌ غه‌بیه‌وه‌ ده‌یفه‌رموو کاردروستی خوت بکه‌ نه‌ی نامینه‌ له‌ بو وه‌له‌دی که‌ موباره‌که‌. فه‌رموی که‌ حه‌لم گه‌یشته‌ هه‌وت مانگه‌ «عبدالمطلب» باپی‌ری پیغه‌مبه‌ر(ص) به‌ «عبدالله» ی کوری خوی گوت: نزدیکه‌ هه‌رمی موخته‌ره‌مت وضعی حه‌ملی بیی ده‌بی گوتزه‌بانیک بکه‌ بین به‌ناوازه‌ له‌ ناو قه‌بائلاندا بیگتیره‌نه‌وه‌. عبدالله ته‌داره‌کی کرد چوو بو ته‌ره‌فی مه‌دینه‌، له‌ریدا قه‌زای مه‌حتووم نازل بووه‌ سه‌ری وه‌فاتی کرد!. مه‌لائکه‌ ده‌ستیان کرد به‌ نالاندن و گوتیان نه‌ی عالمی سرو خه‌فیسات باقی ما حه‌بیسی تو، نازداری تو به‌ یه‌ تیمی!. ختاب له‌ ته‌ره‌ف **ره‌ب الغره‌وه** هات فه‌رموی: نه‌ی مه‌لائکه‌ من حافزی نه‌وم، من نازری نه‌وم، من ناسری نه‌وم، من سه‌رداری ده‌که‌م، من ناگاداری ده‌که‌م. نه‌هلی قافل‌ه‌ هاتنه‌وه‌ نه‌م خه‌به‌ری وه‌حشه‌ت نه‌سه‌ره‌بان گتیره‌یه‌وه‌، نامینه‌ گریا..

ئیمامی واقدی ده‌فه‌رموی که‌ نه‌وه‌ل شه‌و هات له‌ مانگی مه‌ولوود حاسل بوو له‌ بو نامینه‌ فه‌رح و سه‌روور و که‌یف خووشی. له‌ شه‌وی دووه‌مدا مزده‌ هات به‌ حصولی مه‌قسوود. له‌ شه‌وی سه‌به‌مدا ووتیان نزیکه‌ زه‌ووری نووری که‌ حه‌مد و شوکری ئیمه‌ ده‌کا. له‌ شه‌وی چواره‌مدا نامینه‌ ته‌سه‌بیح و زکری مه‌لائکه‌تانی ده‌بیست. له‌ شه‌وی پینجه‌مدا ئیبراهیمی پیغه‌مبه‌ر «علیه‌ السلام» مزده‌ی ده‌دا به‌ زه‌ووری حه‌بیسی خودا. له‌ شه‌وی شه‌شه‌مدا زاهر بوو نه‌نوار له‌ نه‌تراف و نه‌قتاری دنیا. له‌ شه‌وی هه‌وته‌مدا خرۆشی حه‌مد و سه‌نا که‌وته‌ ناو مه‌لائکه‌تان. له‌ شه‌وی هه‌شته‌مدا زبانی فه‌رح و سه‌روور به‌شاره‌تی ده‌دا به‌ زه‌ووری کوهی نوور. له‌ شه‌وی نه‌هه‌مدا خیف و منا - که‌ دوو مه‌کانن له‌

که عبه - مژدهيان به يهک ده دا. له شهوی دهه مدا سړی ئيمان زاهر بوو. له شهوی يازدهه مدا مه لائکه ته سبيح و ته هليلی خودايان ده کرد. له شهوی دوازهه مدا - که شهوی ولادته پیغه مبه ر بوو «ص» نامينه دهه رموی:

شهویک بوو وهک دللی مؤمنان رووناک بوو، له نوور پر بوو، له تاریکی پاک بوو، نه ستیره ی سه عاده ت تیدا دره خشان بوو، نووری یومن و بهر که ت تیدا دره خشان بوو. نه و شهوه «قران السعدین» بوو، «شرف النیرین» بوو، نه ستیره ی ئیسلام روو له خیر بوو، تالی کافران سهر بهر وه ژیر بوو، «لات»، مات بوو، «عوززا» داخزا، «نسر» نهرته تی چوو، وه وه کوو قه ل رووی رهش بوو، «یه عوق» غه رق بوو، ناوی «ساوا» وشک بوو، ناگری فارس کوژایه وه، نه یوانی کیسرا شق بوو، جن به کافران له ق بوو...

«عبدالمطلب» باپیبری پیغه مبه ر (ص) نه ولادو مالی خوئی هه موو برد بو حه رمی که عبه تا هه ر خراپیکی بیی چاکی بکاته وه، هیچ کهس له لای نامينه نه ما بوو، چ «مذکر»، چ «مؤنث». نامينه فه رموی: گریام بو ته نهایی خویم، گوتم وا حه سره تا که سی نیبه مونسم بی، که سی نیبه جه لیسم بی، هیچ کهس نیبه پشتیوانم بی، هیچ سهر سپی نیبه مامانم بی، که سی نیه ناگا هدارم بی، هیچ کهس نیبه غه مخوارم بی! نامينه دهه رموی نه مانم ده گوت روانیمه روکنی دیواری حوچه که ی خویم، دیوار شق بوو، چوار ژنی ماه روخساری فریشته کرداری لیتی هاتنه دهر وه، له حوسن وجه مالدا وه کوو کچانی عبدالمنافیان بوون. نه وه له مینیان هاته پیشه وه وتی کتیبه به میسلی توئی نامينه؟. حامله بووی به پیغه مبه ریک که سهر داری هه موو پیغه مبه رانه، وتم توکی؟ وتی: من حه ووام دایکی هه موو ئینسانم، له لای راستمه وه دانیشته. نه وی دووهم هاته پیشه وه گوتی: کتیبه؟. به میسلی توئی نامينه حامله بووی به سه ییدی به شهر، فه خری ره بیعه و «مضر» له لای چه پمه وه دانیشته. گوتم توکی؟. وتی ساره خاتونم حه رمی ئیبراهیم پیغه مبه ر. نه وی سیبه مین هاته پیشه وه گوتی: کتیبه به میسلی توئی نامينه حامله بووی به فه خری عالم له پشتمه وه دانیشته. گوتم توکی؟. وتی ناسیه ی کچی موزاحم. چواره مین هاته پیشه وه له هه موویان شیرینتر بوو، له هه موویان به تمکینتر بوو. گوتی: کتیبه؟ میسلی توئی نامينه حامله بووی به پیغه مبه ریک که ساحبی موعجزه وه علاماته، سه ییدی نه هلی نه رزو سه ما واته. گوتم: توکی؟. گوتی: مریه می کچی عومران، ئیمه هه موومان هاتوین جاریه ی حه ربی ئاستانه ی توین...

.....

ئەمە ئومومەنە بەناو بوو ناو بەناو لە مەولودنامە کەى شەيخ حەسەنى قازى كە دەقى
پەخشانى كوردى نيوەى يەكەمى سەدەى نۆزدەهەمى ئەو سەردەمەمان پەشان ئەدا، وە ئەو
ئەلى كە چۆن زمانى كوردى خراوەتە سەر پەخشان و بە چ جۆرە شەيوەيەك هاتۆتە
ناووە؟ ئەمە بۆ ئىمە ئاوينەيەكە لە بىروباوەرى ئەو سەردەمە، ج لە رووى هەستەو، چ
لە رووى دارشتن و رەكخستنى پەخشانەو.

دەقى بەلى و بەرام

وەكوو و ترا نووسىنى پەخشان لە ناو كورد دا تا ئەو سەردەمە شەيخى دەگمەن بوو. هۆ،
هەر هۆيەك بووبەت دەربەرى بىرو باوەر بە پەخشان زۆر كەم بوو تەينوانى زمانى كوردى
هەر شەيخىيان بوو، هەر بە هۆنراو دەريان بىرو. داستانە پەخشانەكان هەر ئەو چىرۆكانە
بوون كە لە گۆى ئاگردانەكانا و تراون.

بەلى ئەمانە دەورى كۆن ئەگىرەو بەلام نەكە و تونەتە سەر لاپەرەى كاغەز، بەلكوو
هەروا دەماو دەم گىرراونەتەو. ئەم جۆرە داستانانە تا سالى «١٩٥٢» نەچوونە سەر
كاغەز، لەو مەژوو دە «مەژوو ئەدەبى كوردى» دەچوو، هەندى لە چىرۆكى كۆنى كوردى
-كە لە سەر زارەو بوو- ئەو خستىە سەر كاغەزو سەر چاپ، ئەتوانىن ئومومەنە كەش لەو
بەينەو، وەلى بەو ناووە كە هەم گوزارەكانيان كۆن و هەم عىبارەتەكەش، چونكە ئەو
عىبارەتە ئەو دەقىە كە لە زارى نەخوتەندەوارە سادەكانەو وەرگىراو و خراوەتە سەر

لاپەرەى چاپ. ھەر چەندە رېختى چاپى تازەيە بەلام رېختى عىبارەت و گوزارەى كۆنە. بۇ دارپشتنى قالبى چاپ و دروستکردنى عىبارەت ھەيە پېش مېژووى «۱۹۵۲» كەوتېن، بەلام بۇ ئەسلى شېوھە ئەم گەلى پېشتەر كەوتووه، نەك ھەر ئەوئەندە بەلكوو كۆنېكى كۆنېشە، ئېمە سەيرى ئەم لايەنەمان كەرد بۆيە ئەم جۆرە دەقانەمان لە رېزى پېش ئەوانا دانا. جا ئەمە نمونەيەكە لەو داستانە كە ئەلى:

.....»

رۆيشت، رۆيشت ھەتا سەرى لە بىبابانېكى كرىكماى كرىكەوھ دەرچوو، تەماشای كەرد بېجگە لە ئاسمان و لە زەوى ھېچى تر ديار نېيە، گەلېكى تر رۆيشت سەيرى كەرد وا لە دوورەوھ كۆشكېكى گەورە ديارە، رووى نا بۆ كۆشكەكە، بە دەوریا گەرا دەرگای بەرچاو نەكەوت، شەش جار سوورايەوھ ھېچى نەدى، لە جارى ھەوتەما قاپپەكى بېچكۆلەى بەرچاو كەوت، چووہ بەر قاپپەكە ھات دەستى پېوھ بېت لە تەنېشت قاپپەكەوھ دەنگېكى بەر گوئ كەوت وتى: «لە دەورت گەرىم شاروخ زرگارم كە!» ..

كە تەماشای كەرد ئەمە دەلاقەيەكەو پېرېژنېك لەوئەدا توند شەتەك دراوھ و كەوتووه! زۆرى بەزەيى پيا ھاتەوھ، چوو بە لايەوھ كە رزگارى بكا، كوتوپر دەنگېكى ترى بېست كە: «شاروخ نەكەى بەرەلای بكەى، ئەگەر بېتو رزگارى كەى جارىكى كە چاوت بە خۆت ناكەوتتەوھ!» .. ھەر چەند تەماشای كەرد خاوەنى ئەم دەنگەى بەرچاو نەكەوت! زۆر سەرى سېما، پېرېژنەكەش ھەر لېئى ئەپارپتەوھ! ديسان چووھە بەلايەوھ و دەستى بۆ درېژ كەرد، ديسانەوھ دەنگەكەى بەر گوئ كەوتەوھ، ئەمجارە بە تەواوى سەرى لى تېكچوو، نەيزانى چى بكا، ھەندئ لە دلئى خۆيا لېكى دايەوھ لە پاشا شېرەكەى دەرهينا داي لە ملئى پېرېژنەكە پەراندى! زرىكەبەكى كەرد تەم و مژىك پەيدا بوو! پاش تۆزىك سەيرى كەرد وا قاپپەكە كراوھتەوھ تۆزى خوتنېش رزاوھ، ئېتر لەشى پېرېژنەكەى بەرچاو نەكەوت!

لە قاپپەكە چووھ ژوورەوھ ئەبېنئى وا ھەتا چاو كار ئەكا باغ و بېستان و گول و گولزارو كانباويكە دلئى ھەزار دل ھەيرانېتەى، لە دوورېشەوھ كۆشكېكى گەورە ديارە. دەستى كەرد بە گەپان ھەتا شەو داھات ئېنجا رووى كەردە كۆشكەكە تەماشای كەرد ھەموو شتېكى تېدا نامادەيە: لە نوئىن، لە خواردن، لە خواردنەوھ و چراش لەھەموو ژوورەكانا داگېرساوھ بەلام كەسيان تيا نېيە! لە ژوورېكيانا دانېشت و لەبەر خۆبەوھ كەوتە فېكر كەردنەوھ لە حالئى خۆى و دلئى

زۆر تەنگ بوو. كوتوپر وا «رېئى» يېك كىردى بە ژوررا! هاتنى رېئىك لەم وەختە داو لەم ناكاوەدا تۆزى شلەژاندى، دەستى داىە شىرەكەى و پەلامارى رېئىكەى داو هات بىكوژى. رېئىكە هاتە قىسە و تى: «شاروخ شا!». مەمكۆزە بەكەلكت دېم، كەس رېئى نەكەوتۆتە ئەم شۆينە ئەوا تۆ هاتوت، ديارە بە ئىشىكى گەورەو هېنراوت بۆيە ئەم قاپبەت بۆ كراو تەو و ئەم تەلىسمەت بۆ شكىنراو». شاروخ كە ئەمەى بېست شىرەكەى كىردەو بە كالانەكەياو دانىشتەو لەگەل رېئى دەستيان كىرد بە قىسە كىردن. كە وەختى نووستن هات لى دا نوست و بەيانى كە هەستا رېئىكە نان و بەرقىلپانى نايە بەردەمى خواردى و چوو بۆ راوو گەشت و گوزار.

چەند رۆژىك بەم جۆرە رايىبارد، ئىوارەيەكيان هاتەو دانىشتىبوو خەيالى گولپوخ داى لە كەللەى، دلى تەنگ بوو، خوړخوړ ناو بە چاويە هاتە خوارەو! رېئىكە لەوكاتەدا هات بە سەراو لېئى پرسى ئەو بۆچ ئەگىرت؟. هېچ دەنگى نەكرد، رېئى گەلىكى تى لەگەل خەرىك بوو تاراستى پىن دەرخست كە گولپوخى ئاموزى دەزگىرانىەتى و ئىستە مامى نايداتى و وا بەم جۆرە دەربەدەرى كىردەو! مام رېئىش وتى: جا ئەمە شتىكى ئاسانە من بەيانى بۆت چار ئەكەم! شاروخىش وتى: چۆنم بۆ چار ئەكەيت و ئەم دەردە چۆن بە تۆ دەرمان ئەكەيت؟ مام رېئىش وتى ئاسانە، من بەيانى نان و چىشتىكى زۆر دروست ئەكەم و هەموو درندە و پەرنەدى ئەم ولاتە - كە لەئىر فەرمانى تۆدان - بانگيان ئەكەم، تۆ پىيان بلتى نانم بۆ دروست كىردون و ئەبى نان بىخون، جا ئەو وەختە من ئەزانم چى ئەكەم! شاروخىش وتى جا ئەمە چۆن ئەبى و ئەمانە چۆن بە قىسەى من ئەكەن و لەقسەم تى ئەگەن؟! رېئىش وتى تۆ هەر ئەوئەندە من سەربەست بىكە، ئىتر كارت نەبىن. ئەوئىش وتى باشە وا سەربەستم كىردىت.

بەيانى مام رېئى نان و چىشتىكى زۆرى دروست كىردو كەوتە دەمە دەمە نىوەرۆ شاروخ لە سەر كۆشكەكە دانىشتىبوو تەماشاي كىرد وا دەستە دەستە جانەوەرۆ پەلەوەر لە شىر، لە پلنگ، لە وىچ، لە گورگ، لە قاز، لە باز، لە هەلۆ، لە هەموو شت كۆبوونەو و ئەو دەشتە پىر بوو. نان دانرا، نانپان خواردو ئىنجا رېئى هەستايە سەر پىن روى كىردە سىمورغ وتى: «ئەى سىمورغ! ئەمانە هەموو لەگەلت دېن تا ئەچنە شارى «گومەتە» لەوى روو ئەكەنە ناو شار، هەموو ئەشلەژىن و ئەبى بە هەراو غەلبە غەلب، كچى پادشا لە سەر تەلارەو سەر دەردىنچى كە سەبرى ئەم كارەساتە بىكا، هەلبىگەرە بىخەرە سەر شاپەرى خۆت و بىهېنەو بۆ ئىرەو ئەمانىش هەموو بگەرپنەو لە گەلتا».

سیمورغ سه‌ریکی دانه‌واند و که‌وته عاسمان، هه‌موو په‌له‌وه‌ره‌کان که‌وته شوتینی. له‌خواریشه‌وه شپ‌یر پیتش که‌وت و هه‌موو درنده‌کان به‌دوایه‌وه! ئه‌م له‌شکری جان‌ه‌وره به‌م جو‌ره روویان کرده شاری «گومه‌ته». که‌ نزدیک بوونه‌وه خه‌لکی شار ئه‌مه‌یان چاو پین که‌وت هه‌موو وه‌خت بوو زاله‌تره‌ک پین و هه‌را که‌وته شاره‌وه و ده‌نگه‌ ده‌نگ که‌وته باره‌گای پادشایی. گول‌روخی کچی پادشا له‌ته‌لاره‌که‌وه سه‌ری هیتنایه‌ ده‌روه که‌سه‌یری ئه‌م کاره‌ساته‌ بکا. سیمورغ په‌لاماری دایه‌ هه‌لیگرت و خسته‌یه سه‌ر شاپه‌ری خو‌ی و هیتنای. که‌ ئه‌و که‌پرایه‌وه هه‌موو جان‌ه‌وره‌کانیش که‌پانه‌وه بو‌عه‌سر که‌یشتنه‌وه حی. ریوی چوو به‌ پیریانه‌وه گول‌روخی له‌ سیمورغ وه‌رگرت و بردی له‌ ژووری شاروخ دایناو به‌ سیمورغی وت ئیتر ئیبه‌ پرۆن، سیمورغ و جان‌ه‌وران بلا‌وه‌بان لین کرد.

گول‌روخ له‌م کاره‌ساته‌ هه‌روا سه‌ری سپماو له‌ ترسانا نیوه‌ گیان‌یک‌ی تیدا ما بوو. ریویش هه‌ر دل‌ی ئه‌دایه‌وه‌و پیتی ئه‌وت مه‌ترسه‌ ئیسته‌ ئه‌وه‌نده‌ دل‌ت خو‌ش ئه‌ب‌ی هه‌موو شت‌یک‌ت له‌ بیر ئه‌چیتته‌وه. به‌م قسانه‌ ئه‌یخلافاند تا بوو به‌ ده‌مه‌ ده‌می خو‌راوا، شاروخ له‌ راو هاته‌وه‌و کردی به‌ ژوورا، که‌ چاوی که‌وت به‌ گول‌روخ وه‌کوو گول‌ که‌شایه‌وه، گول‌روخیش که‌ له‌و ناکاوه‌دا شاروخی دی وه‌کوو گول‌روکی به‌ری به‌یان ده‌می کرده‌وه، هه‌ر دووکیان باوه‌شیان کرد به‌یه‌کاو تیرو پر به‌کتریان ماچ کردو که‌وته‌ قسه‌کردن رازو نیاز گپ‌رانه‌وه!...

.....
.....

ده‌قی خاله‌ مه‌حموو

نمونه‌یه‌کی تر له‌ ده‌قیکی ساده‌ی کوردی که‌ خاله‌ مه‌حمووی حه‌مه‌ی سه‌مینی ورده‌شتری له‌ زمانی باوکیه‌وه گپ‌راویه‌ته‌وه‌و له‌ به‌رگی حه‌وته‌می «رشته‌ی مرواری» دا بو جاری به‌که‌م چوه‌ته سه‌ر لاپه‌ره‌ی چاپ. وا دیاره‌ ده‌قه‌که‌ له‌ سه‌ره‌تای نیوه‌ی به‌که‌می سه‌ده‌ی نۆزده‌هه‌مدا بووه:

«باوکم خوا بیخاته‌ ناو خه‌زینه‌ی ره‌حه‌ته‌ی خو‌یه‌وه، له‌ زه‌مانی حه‌مه‌ پاشادا گشت جارن له‌ ژیر ده‌وارو به‌ر ده‌وارا ئه‌یفه‌رموو:

بینایی چاوان نازانم بیژم تۆ چیت؟. ئەوەندە ئەزانم ئەها، ها ئەوێی که تا چاوی بێ ئەکا لەو درێژی ئاسمانە تۆ گشتت دروستکردگە. هەر بۆ هەر ناوڕێتەوه، پیاو و ئەزانم ئەوه بڕایەوه کهچی هەر له ههوه لیهوهس! ئەگەر من دوو بەلتم ههوی و بڕۆم وهو ئاسمانەدا، بەلته کانم شل ئەون و وائەزانم چوونگم کهچی ئاسمان هەر دووتر ئەوێتەوه! گەرەکمە ههسوونیکم بهرچاوی کهوی، کهچی ههچ دیار نییه، کهواسه تۆ ئاسمانت بێ ههسوون و بێ ههسوون راگرتگه! ئەو ئەستێرانە ئیژی چرای نیوه شهون وهک گولمێخی دەر وازەیی بازاره کهی شار کوتیاگن وهو ئاسمانەدا که ئیژی پیرۆزهیه! تۆ دەست وهگشت شتی کهوه ئەژەنیت، کهچی تۆیش دیار نیت! رزقی مارو میروو ئەدهی له پشت پەردەیی غهیهوه، کهچی ئەگەر من بێمه ئەو پشت پەردەیه تۆ له ویش نیت!

تۆ دەریا گهورهکان وه «زرتوار» یشه وه هەندێ جار ئەیانکهی وه یهخ، هەندێ جار ئەیانکهی وه ئاوی رووت، کهچی ئەو گشت گیاندارانه له ناویانا هەر ههله قونینیهوه، بهشی گشتیانته داگه، نایهلی کهسیان وه بێ رزق سهه بێنیهوه! من ئەو گیانهی له بهر مایه تۆ دانتیاگه، له گهله ئەوهدا که وه منه وهیه من نازانم چیهه؟! دەست ئەدهم دهواره وه ههله دهه ئیژی رۆسته مە کهچی نازانم ئەو زۆره چیهه که تیمدایه وه دهواره که ههله دهه!...

ئەو دەشتی «میرگه پانه» له وهختی بههارا -خوا نهیورئ- پرههسی له ههلاله وه بهیوون، هەر گولێ وه رنگێ رنگ ئەداته وه، گشتی تۆ دروست کردگه، من وهم فرهزانی خۆمه وه سهرم تیا سه ماگه نازانم چیهه! یهک تۆمه پهرهیی گوله کهی پهلیکی سووره، پهلیکی کهوهس، خهتیکی زهردوامه، تۆ له گشتیا ههیت کهچی وهچاویش ناوینریت! ئاوه کهی «سهراوی سویحاناغا» ئیژی ههزار چاوی قرژانگه و کۆ بووگه سه وه بووگه وه گوومه، که خوا نهیورئ گشت میگهلی جاف ئاوی لێ بخواته وه هەر پێوه دیار نییه تۆ زیادی ئەکهی کهچی تۆیش دیار نیت! جۆگه ئاوه کهی که له بهری ههله گیرئ له دووره وه ئیژی رهشماری «بیسانسور» ه وه پێچه وه دهوره ئەروا، تۆ پالی پێوه ئەنیت کهچی تۆیش دیار نیت!

خوزگا جارێک ئەبوویت وه میوانم، بهره مهشکهیه که رهم بۆ دانه نایت وه گهزۆی چهرمگی «بانه» وه نۆشی گیانت بکر دایه، ئەوه ئەوو وه مفرهک بۆ گشت مێ گهله کهم، وه لێ بیژم چی پێم رازی ئاوی سه ری بکهی وهم کاوله ئاشه دا، تیت وه لێ نه من ئەتوینم، وه نه شتیش ئەخۆی. ئەزانم ههیت وه لێ نازانم چیت؟. ههرحێ من بیژم تۆ هه ونیت! تۆ فره بێ کهسی کهچی له گشت

کەس دارەکان و لەگشت عەشرەتی جاف وەتواناتری. ئیژن دوو کەس وەبەکەو
دانیشن چاویان لەبەکە، تۆ لە پال منایت، تۆ چاوت لە منە، کەچی من تۆ
ناوینم، ئەمە مۆجزە نییە!

ئەوسالە من چووم بۆ حج، وتیان تۆ لەو ولاتەو لەورەیت، مالتەم دی کەچی
خۆتەم نەدی، وەختی هاتمەو ژێر دەوارەکەى خۆمان لە «قەدەفەر» وتیان تۆ
لێرەش هەیت، نازانم تۆ چیت؟. والە گشت لایەکی!

بینایی چاوان! ئەوەندە ئەزانم باوکیکت نییەو نەتیبە پیت بیژی رۆلە،
کۆریشت نییەو نەتیبە تا پیت بیژی باو! نازانم تۆ چیت و چۆن بووگیت؟!
هەر چەندە ورد ئەومەو لەکەس ناکەیت. خاس ئیژم چونکە ئەگەر لە کەست
بکرادیه هەر زوو سەرت تبا ئەچوو. کەسیکتیش نییە یاریدەت بدا بۆ
تونبوونەو، وە کەلام ئەگەر ببوایه، ئیشت بۆ ئەکرا، وەکوو ئاسیاو کەى
حەمەسەنى حەمەى نالە لە «میشیاو» هەتا هەر خۆى بوو دایمە گەر بوو، کە
بوو وە شەریک لەگەڵ کاورای «بەرلووتی» دا، دوو رۆژ ئەگەر او چوار رۆژ
ئەوێسا!

وەکوو پیتە وتیت ئەزانم هەیت، لە گشت لایەک هەیت، وەلام وە تاقیق
نازانم لەکام لایت تا بێم وە لاتەو وە بتگرم. خۆ وەو سەى ساقە لە بن دەسى
منیشەو هەیت وەلى لیمەو وە دیار نیت. فیلکی خاست بۆ خۆت دیگەسەو
کە خۆت دەرخاى بۆ کەس. ئەوەندە دەردت داو وەو خەلکە، ئەگەر خۆت
دەربخستایە رۆژى خۆت ئەوینى، وەکەلام هەر پەلێکت ئەکەوتە دەس هەزار
کەس!

دەسا بینایی چاوان بەردت لى ئەوارى، بکە وە خاترى ئەو دەم و نفوسەت
خۆتەم لە سووچیکەو بۆ دەرخە با لەم گیتاوه دەرچم بزەم تۆ چیت؟. وە سەى
ساق و بالانتەران هەرچى بێژم راس ئەکەم، وا مەزانە شتیکت لى
ئەکەم، قسەکانت وە لاو «با» نەوتیت، پیاوی درۆزن بناسه!

هەر چەندە ئەم دەقە کەوتنە سەر چاپى تازەیه، بەلام شیبوئى دەربینەکەى کەمتر نییە لە
« ۱۵۰ » سال لەمەو پیشتر. ئەبێن بە زمانیکی سادە و کوردیەکی پەتی خاوەنەکەى
هاتۆتە قسە.

وەکوو لە پیشتر و ترا: لەبەر گوێ نەدان لە پلەى یەکەمدا، وە نەبوونی چاپ لە پلە
دووئەمدا بەلگە زمانییە پەخشانەکانى کورد هەمووی بوون بە ژێر خاکەو، زرووف و زەمان
واى هیناوەتە پیشەو کە کەسیکت نەبیت بە تەنگیانەو پیت، رۆژى کورد رۆژیکی

په‌ریشانی و چه‌وساندنه‌وه بووه، که‌س نه‌یپه‌رژاوه‌ته‌سه‌ر‌ئه‌وه‌که‌کورد‌که‌له‌پووری‌خۆی‌به‌زمانی‌خۆی‌بپارێزی،‌هه‌چ‌داستان‌و‌رازو‌نیازیکی‌بووه‌ده‌سته‌ی‌خوێنده‌واری‌ئه‌وسه‌رده‌مه‌بو‌یان‌نه‌کراوه‌بیخه‌نه‌سه‌ر‌کاغه‌زو‌هه‌لیبگرن‌بو‌پاشه‌روژ،‌وه‌یا‌هه‌ر‌له‌و‌روژه‌شا‌بیخه‌نه‌به‌رچاو.‌له‌گه‌ل‌ئه‌مه‌شا‌نابیی‌ئیمه‌تیری‌لۆمه‌یان‌ئاراسته‌بکه‌ین،‌چونکه‌بیرو‌باوه‌رکه‌یان‌به‌جوړی‌گوشرا‌بوو‌ته‌نانه‌ت‌ئه‌وه‌شیان‌به‌دلا‌نه‌هاتوه‌که‌ئه‌گونجی‌به‌زمانی‌کوردی‌شتی‌په‌خشان‌بنوسریته‌وه!

ئه‌مه‌له‌لایه‌که‌وه،‌له‌لایه‌کی‌تریشه‌وه‌له‌به‌ر‌ئه‌وه‌که‌وه‌کوو‌به‌رخ‌یی‌دایک‌بوون‌هانه‌هانو‌دلسۆزیه‌کیان‌نه‌دیوه‌که‌بتوانن‌ریگای‌پاراستنی‌ئه‌و‌جوړه‌که‌له‌پووران‌بگرنه‌به‌ر.‌رانه‌مه‌رێک‌که‌شوانی‌نه‌بوو‌گورگ‌به‌ئاره‌زووی‌خۆی‌ئه‌که‌و‌یتته‌ناویه‌وه،‌وه‌یا‌هه‌ر‌که‌سه‌بو‌خۆی‌دیت‌ملی‌چوار‌سه‌ری‌ئه‌گرێ‌ئه‌بیا‌بو‌خۆی‌به‌کاری‌دینیی‌و‌مه‌ری‌به‌سته‌زمانیش‌به‌هه‌ناسه‌ساردی‌ئه‌میتیتته‌وه!‌من‌گله‌ناکه‌م‌چونکه‌شپوه‌ی‌دنیا‌هه‌ر‌وا‌بووه.‌دوو‌بنجه‌گیا‌له‌یه‌ک‌تۆوه‌وه‌سه‌ر‌هه‌لئه‌ده‌ن،‌یه‌کێک‌له‌بنجه‌کان‌به‌هه‌بێزتره‌ئه‌و‌بیریان‌و‌شک‌ئه‌کاو‌خۆی‌ئه‌میتیتته‌وه،‌به‌لام‌ئه‌و‌بنجه‌ئه‌گه‌ر‌خۆی‌شایانیه‌کی‌تیدا‌هه‌بێ‌ئه‌م‌به‌سه‌ر‌ئه‌وا‌زال‌ئه‌بێ،‌له‌باتی‌ئه‌وه‌خۆی‌و‌شک‌ببێ‌ئه‌و‌و‌شک‌ئه‌کا.‌من‌ئه‌وه‌نده‌ئه‌زانم‌و‌به‌هه‌موو‌خوێنده‌وارانی‌کورد-‌یش‌ئه‌لیم:‌که‌ئیمه‌نه‌ته‌وه‌ین،‌نه‌ته‌وه‌زمانی‌هه‌یه‌گومانی‌تیدا‌نییه‌که‌به‌و‌زمانه‌ی‌گه‌لی‌شتی‌وتوه،‌نه‌مانه‌وه‌ی‌بو‌ئیمپۆ‌ئه‌وه‌ناگه‌به‌نتی‌که‌نه‌یبوو.‌بێ‌چاوێک‌که‌له‌رووناکی‌چاو‌بێ‌به‌ش‌کراوه،‌ئه‌وه‌ناگه‌به‌نتی‌که‌خۆر‌نییه‌!...

نمونه‌یه‌ک‌له‌په‌خشان‌ی‌کوردی‌نیوه‌ی‌سه‌ده‌ی‌نۆزده‌هه‌م،‌که‌«ئه‌مین‌فه‌یضی‌به‌گ»‌له‌پیشه‌کی‌کتیبه‌که‌یا‌«ئه‌نجومه‌نی‌ئه‌دیبان»‌ئه‌یخاته‌به‌رچاومان‌ئه‌لی:

«ئه‌نجومه‌نی‌ئه‌دیبان»

مقدمه

ئوده‌باو‌شوعه‌رای‌کورد‌زۆن،‌لاکین‌ئاشاریان‌به‌ته‌واوی‌جه‌مع‌و‌ته‌ئلیف‌نه‌کراوه.‌من‌نییه‌تم‌کرد‌که‌به‌عضی‌له‌ئه‌شعاری‌کوردی‌بابان‌طه‌بع‌و‌نه‌شر‌بکه‌م‌تا‌بزاتری‌مولکی‌بابان‌چهند‌مه‌نبه‌عی‌فه‌یض‌و‌زه‌کایه.‌له‌شیعری‌هه‌ر‌شاعیری‌چهند‌پارچه‌یه‌کم‌ئینتخاب‌کردو‌له‌و‌مونتته‌خه‌بان‌رساله‌ی‌«ئه‌نجومه‌نی‌ئه‌دیبان»‌م‌هینایه‌و‌جوود،‌به‌م‌وه‌سیله‌یه‌طالبان‌و‌راغبان‌که‌مێک‌خه‌لاص‌بوون‌له‌شیعر‌نووسینه‌وه‌له‌سه‌ر‌ده‌فته‌ر‌پارچه‌پارچه‌.‌حه‌زیشم‌کرد‌له‌پیش

هموو چشتی یهک نوږده له نهوصافی نهو شاعیرانه بهیان بکهه. نهوانه که شوهرهتبیان هه به نهمانه:

«مه ولانا ضیاء الدین شیخ خالد»، «مه لا خضر-نالی»، «شیخ رها»،
«نهحمه دی کور»، «مه لاسال-ناهی»، «سید عبدالرحیم-مه ولهوی»،
«هجری-کوردي»، «سالم» و سائره.

«نالی» خه لکی دیتیکه له شاره زوور، که واقع بووه له طهرف شرقی سلیمانی، نیسمی «خاک و خول» ه. مهرحوم تهحصیلی له قه رهداغ وله سلیمانی دا نیکمال کردووه. قه رهداغ شهش ساعات دووره له سلیمانیه وه. «نالی» بو نیفای حج چووه ته حیجاز، له وی دهره قی حه زه تی فه خری ره سول قه صیده به کی موکه مه ل و موطه ول نه ظم کردووه. چووه ته نهسته موول له نه ثنای صوحبه تا له گه ل نوده باو فوضه لای نه وی گه لی ناثاری فیکری و فه طانه تی نواندووه و زور مه طه هری ته وه جووه بوو. تا نیه ایه تی عومری له نهسته موولا ماوه ته وه. مه دفه نی موپاره کی له «نوسکودار» ه. زه کای نالی ئینکار ناکری، لاکین نه ونده ی صه نایعی له فظییبه ی نیستعمال کردووه پپاو رهنگه بلتی: شیعی نه و نه تیجه ی علیم و نیشتغاله.

«شیخ رها» له عه شیره تی تاله بانیه له قه زای بازیان دا هاتوته دنیا. له که رکوک دا گه وره بووه، نه ویش وه کوو نالی هم فه ریزه ی حه جی نیفا کرد بوو هم چووبووه نهسته موول، له نه ثنای مولقاتدا به قووه تی زه کاو درایه تی خوی گه لی نه کابرو نه فاضلی نهسته موولی مات و مه به موت کردبوو، یه کی له وانه نه دیبه مه شهوور «که مال» به گ بوو. باوکی مهرحومی که مه شهووره به شیخ عبدالرحمانی تاله بانی هم شیخیکی ساحب نه زه ر بوو هم شاعریکی پپا هونه ر.

شیعی شیخ رها نه وه له ن وه بی و فیتری بوو، ثانیه ن که سبی. له چوار لیساندا شاعیر بوو، بیلخا صه نه شعاری کوردیبه ی هه موو عبیاره ته له فه ساحه ت و به لاغه ت، له نیکاتی ده قبقه و زهرافه ت و سه نه ته تی قه ریحه و مه علووماتی، خارجی ته قریره. له به غدا وه فاتی کرد، له جیواری حه زه تی گه یلانی دا مه دفوونه. دوو به یته ئاتی - که هه خویبه تی - له سه ر کیلی قه بره که ی حه ک کراوه:

«یا رسول الله چه باشد چون سگ اصحاب کهف»

«داخل جنت شوم در زمهره اصحاب تو»

«او رود در جنت و من در جهنم کی رواست»
«او سگ اصحاب کهف و من سگ اصحاب تو»
له گه‌ل به‌نده موخابه‌ره‌ی نه‌غلب به نه‌ظم بوو. چهند پارچه له و نه‌ظمانه که
بو به‌نده‌ی نووسی‌بوو نه‌گه‌رچی فارسیشن، بو ته‌به‌روک کردم به خاتمه‌ی نه‌م
رساله‌یه.

«هجری و کوردی» و «سالم» نه‌هلی سلیمانین، شیعیان پر ته‌راوه‌ت و
عاشقانه‌یه.

بیتینه سهر به‌حشی مه‌وله‌وی:

مه‌وله‌وی نه‌هلی هه‌ورامانه، له ساداتی کرام و له مه‌شایخی عظامی
نه‌قشبه‌ندییه، خه‌لیفه‌ی شیخ عوسمانی ته‌وتله‌یه. مه‌سله‌کی مه‌وله‌وی
مه‌سله‌کی زوه‌دو ته‌قوایه، له‌گه‌ل نه‌وه‌ش شاعریتک بوو بی نه‌زیر. هه‌ورامان
عیبارته له به‌عظی دپهات که واقع بوون له مابه‌ینی کوردستانی عوسمانی و
کوردستانی ئیراندا. مه‌وله‌وی به‌موقتته‌زای نه‌و مه‌وقعه که تیدا بوو هیچ چاوی
به شیعی فه‌ره‌نگ نه‌که‌وتوو، له‌گه‌ل نه‌وه‌ش له سهر ئوسلوبی نه‌وان شیعی
نه‌ظم کردوو؛ له قه‌تعه‌به‌کدا مه‌صره‌عی نه‌وله‌لی ته‌قفیه کردوو له‌گه‌ل
مه‌صره‌عی ثالث و قافییه‌ی مه‌صره‌عی ثانی ریک خستوو له‌گه‌ل مه‌صره‌عی
رابع. نه‌و قه‌تعه‌یه له تاخری نه‌م کتیبه‌دا نووسراوه. نه‌م ئوصوله خیلافی
ئوصولی شوعه‌رای ئیرانه‌و مه‌وله‌وی له کهس نه‌دیوه، مه‌حصه‌ن به حوسنی
ته‌بیتعه‌تی خو‌ی مونسایی زانیوه و ئیستعمالی کردوو. له مابه‌ینی شوعه‌رای
کوردا مه‌وله‌وی موقابل به «نیظامی» یه. نه‌گه‌رچی له‌هجه‌ی هه‌ورامان و
له‌هجه‌ی سلیمانی نه‌ختی له‌یه‌ک دوورن. نه‌ما شیعی مه‌وله‌وی نه‌مه‌نده
ناه‌گوزارو روح نه‌وازه نه‌هلی سلیمانی له گوزانیدا شیعی نه‌و ده‌خوتنه‌وه.
«ناهی» نه‌هلی سلیمانییه، ئیشتغالی له‌گه‌ل علیم بووه، زور وه‌ختی له
شاری کو‌یه‌دا رابواردوو. شیعی نه‌ویش ره‌نگینه.

«نه‌حمه‌دی کو‌ر» نه‌هلی ته‌ره‌فی سابلا‌غه، عالم نه‌بووه نه‌ما شیعی
به‌غایه‌ت موزه‌بییه‌ن و غایه‌ت عارفانه‌یه. نه‌و نه‌عتی ریساله‌ته که له‌م ریساله‌دا
مونده‌رجه هه‌موو موزه‌بییه‌ به‌سه‌نعه‌تی ره‌دد عه‌جوز له سهر صه‌در. نه‌حمه‌دی
کو‌ر لایقه مه‌وله‌قه‌ب بی به «شاعری پیغه‌مبه‌ر» که‌لامی هه‌موو پر سو‌زو
گودازن.

.....

ئەستەموول پايتهختى حكومهتى عوسمانى بوو. ھەر شتىك كە كەوتە ناو سالەو ھو پير بوو بى ھيژ ئەبى، ئەو حكومهتە پان و پۆرە كە بە حكومهتى ھىلالى ناو ئەبرا لاوازى رووى تى كرد و شيرازەى كاروبارى وردە وردە لەبەر يەك ھەلەشا.

پايتهختى حكومهتى عوسمانى سەرشارى ئەو پياوانە و ئەو ولاتانە بوو كە سەر بەو بوون. ھەر لايەك تا مەردمى زۆرتەر لى بى بىرو باو ھەرى جۆراو جۆرى زۆرتەر تيا پەيدا ئەبى. ھەر ولاتىك لە ولاتەكانى ژىر دەستى ئىمپراتۆرى كەوتىبونە سەر ئەو ھەوايە كە خۆيان رزگار بكەن لەو كۆتە و زنجيرانە كە پىيان بەسترايونەو. پياوانى ئەو ولاتانە لە ئەستەموول كۆئەبونەو، بىروراى ھەرىك لەو پياوانە لەگەل بىروراى پياوانى شوئىنانى ترا دەستا و دەستى ئەكرد ھەر لايە بە ئەندازەى دەسلەتتى خۆى؛ ھى و ايان ھەبوو ئەيانەويست لە رىگای شۆرشى چەكەو لەو پىئوئەندە رزگاربان بىي و سەربەستىيەكيان دەستكەوى. ھى و ايان ھەبوو سەرەتا ئەيانەويست لە رىگای نووسىنەو ھو پاك كەنەو بۆگە بىشتن بە ئامانج. ھى و اشپان ھەبوو كە سووراو سوور دژى ئەو نىزامە بوو كە لەو رۆژەدا ھەبوو و بە ئاشكرا بانگى ئەو دژايەتییەى ئەدا، كە «نامق كەمال» يەكيتك بوو لەو بەشەيان.

بەدرخانئىيەكان ئەوانىش سەرەتا لە رىگای شۆرشى چەكەو خەرىك بوون، كە سەربىيان كرد ئەو شۆرشە بە بى قەلەم كارى خۆى ناكا ھاتنە سەر ئەو كە لە رىگای قەلەمىشەو نەتەو خەبەر بكەنەو. لە ناو ئەم گىترائى جموجوولەدا كۆلۆنىل «ئەمىن فەيزى بەگ» ئەويش لەو رۆژەدا كە لە ئەستەموول ئەژيا ئەو كارەساتانەى ھەموو بە دوو چاوى دل و دىدە ئەبىنى. بەدرخانئىيەكان لە رىگای رۆژنامەو خەرىك بوون، ئەم لە رىگای ئەدەب و زىندوو كەندەو ئەدەبى نەتەو كە يەو خەرىك بوو. گومانى تىدا نىيە كە بەشدارىيە لەگەل بەدرخانئىيەكانا كەردو، ھەم بۆ بارى سىياسى، ھەم بۆ بارى ئەدەبى، چونكە لە يەك سەردەما لە يەك شوئىنا بوون؛ ئەوان رۆژنامەى «كوردستان» يان بە شىئەو بادینى لە «۱۸۹۸» دا دەرکرد، ئەمىش بە ماوئەيەك پىش ئەو لە گەلەلەى «ئەنجومەنى ئەدیبان» دا بوو بە شىئەو سۆرانى، بەرھەمى ئەو گەلەلەيە لە ۱۹۲۰ لە ئەستەموول دەستى چاپى گەيشتى. لەم ئاخەرەشا دەستەى كورد لە كۆرى زانىارى عىراق لە بەغدا بۆ جارى دوو ھم چاپى كەردو. بناغەى ئەنجومەنى ئەدیبان وەنەبى لە ۱۹۲۰ دا بووبى، بەلكو لە نىوئەى دوو ھمى سەدەى نۆزدەھەم دا بوو. ئەمىن فەيزى بەگ خۆى خەلكى سولەيمانى بوو بە ئەفسەرى لە ئەستەموول و ولاتانى سەر بە ئەستەموول ئەژيا، لەگەل شىخ رەزای تالەبانى

دا به نامەى ھۆنراوى گەلى نامە لە بەينيانا ھاتوچۆى کردووہ.

ئەوى ئەمىن فەيزى بەگى خستە سەر دانانى ئەنجومەنى ئەدیبان بە پەخشان گومانى تىدا نىبە كە ھۆنراوى ھۆنەرانى پيش خۆى و ھاوچەرخى خۆى بوو، ئەدەبىياتى تورک و فارسى ديوہ، پەخشانى سەر ئەو ئەدەبىياتانەى ديوہ، ھەستى غەربىايەتى خۆى لە ولاتىكى دوورە دەستا ديوہ. ئەمانە كاريان کردۆتە سەرى كە دەست بدا بەم شاكارەيەوہ. من وا تى ئەگەم لەو رۆژانەدا ئەبى زۆر نامەو شتى پەخشان بە زمانى كوردى لەو ولاتانەدا ھەبووبى بەلام بەداخوہ زۆربەيان لەناو چوون و شتىكى و ايان نەماوہتەوہ!

خاوەنى پەخشانى سەرەوہ بەو تەحرە زمان و قسە كردنە كە لەو رۆژە لە ناو رۆشنبىرانى كورد دا باوى ھەبوو ھەر بەو جۆرە لە نووسىنا بەكارى ھىناوہ. پەخشانەكە خۆ عەزىەتدانى تىدا نىبە، ناوەرۆكىكى بەرزو بالائى ھەيە. ئەم ناوەرۆكە ئاوتنەى بىرو باوەرەكەيەتى. لە روخسارا ئىمە واسەير ئەكەين كە پرىەتى لە وشەى بىگانە، بەلام ئەبى سەيرى ئەوہ بكەين كە ئەو سەردەمە چەشنە گوزارشتى وا باوى ھەبوو. رۆشنبىرانى ئەو رۆژە ئەو وشە بىگانانەيان کردووہ بە مالى زمانى كوردى. ھەرەھا شىوہ نووسىنى ئەو رۆژە شىوہيەك بوو كە زۆر جىبا بوو لەگەل رىنووسى ئەم رۆژەدا. من زۆر لەو رىنووسەم ھىناوہتە سەر شىوہ نووسىنى ئىمىرۆ، وە گەلىكىشم ھەرەكوو خۆى ھىشتۆتەوہ بۆ ئەو زۆر دوور نەكەوينەوہ لە مەبەست.

ئەنجومەنى ئەدیبان بۆ مېژووى پەخشانى سۆرانى تا ئەندازەيەك شان ئەدا لە شانى رۆژنامەى كوردستانى ئەو رۆژە كە بە بادىنى دەرچووہ. ئەم دوو شىوہ گەورەيە دوو كۆلەكەى بەھىزن بۆ زمانى كوردى كە لە يەك شوتناو لەيەك سەردەماو لەژىر دەوارى بەك حوكما ماونەتەوہ بۆ بەلگەى پەخشانى كوردى ئەو سەردەمە.

نمونەيەك لە دەقى رۆژنامەى «كردستان» كە لە سالانى «١٨٩٨-١٩٠٢» لە لاين «بەدرخان» يەكانەوہ لە «جنىف»، «قاھرە»، «لەندەن» و «فۆلكستون» دەر ئەچوو. ئەم نمونەيە ھى لاپەرە «٣» ژمارە «١١» ي رۆژى پىنجشەمبەى «٢٤» ي رەمەزانى سالى «١٣١٦» ي ھجرى كە بەر «٢٨» كانونى دووھمى سالى «١٣١٤» ي رۆمى كەوتووہ.

«ھلاك امتى من عالم فاجر وعابد جاهل وشر الاشرار اشرار العلماء، وخير الخيار خيار العلماء. حەزرتى فەخرى عالم «عليه الصلاة والسلام» گوتىە

عالمی فاسق و فاجرو عابدى جاهل دبه موجب هلاکا امتا من وه مرؤى ژ همبیا قه نجتتر عالمی عه مهل قه نجه، گه لى عوله ما ژقنى حه دیسا پیغه مبه ر «علیه السلام» مه علوم دبه، کوو هه گهر عالمی فاجر یه عنى ئوو مرؤوى کوو خوندايه، یا خودى و پیغه مبه ر نه مرو نه هی کرى دزانه قه نجی و خرابی ژهه ف فهرقى دکه، رتیبیا شه ربه ته نیشان کرى ناس دکه فاجرى بکه موجبى ئینقرضا میلله ته خوه وه هه لاکا ئومه ته موسولمانا دبه «معاذ الله» ژقنى گونه هی خرابتر تشتک نابه لوما، کوو دیسا وی حه دیسا شه ریف ده سه روه رى ئه نبیا دبیتزه کوو دین ده مرؤوى عالم و فاسق ژ حه مى که سى خرابتره، چونکه خرابیا عالم دکه مرؤوى جاهیل نکاره.

لووما مه ولانا «جلال الدین» رومی کتیبیا خوه ده گوته: «بد گهرا علم وفن ناموختن - رادن تیغ است بدست راهزن!...» یه عنى ته علیما مرؤوى به د نه خلاق وهک دانا شیره کیسه ده ست دزه کی، چونکه عیلم و هونه رو قوه ت و ئیقتداره هه گهر مرؤوى به د نه خلاق به وی عیلم و هونه رى سوو ئیستعمال دکه. وه بالعکس هه گهر ئوو مرؤو صاحبی نه خلاقى قه نج به بالطبع وى قوه ت و ئیقتدارى حوسن ئیستعمال دکه وه دبه مرؤوى ژ حه میا خیرتر، چونکه سایا عیلمی خوه ژ حه مى که سى زیده تر دکاره قه نجی بکه، لاکن صورته ته ئه وهل ده ژ حه مى که سى خرابتره، چونکه به عیلمی خوه دکاره گه لکه خرابی بکه. لووما پیغه مبه ر «علیه السلام» وها گوته، وه عابدى جاهیل ژى «مضر» میلله ته، چونکه تشت و هک جه هلی هادمی دین و ده ولت نابه؛ یه عنى جهل حه وقاس خرابه، کوو هه گهر مرؤوى جاهیل عابدى به ژى دیسا میلله تا وی نکاره خوه ژ زه رها وی حفظ و حمایه بکه، وه کی ئه م تاریخا عاله می دخونن ئه م دبین کوو، هه می زه مانا ده میلله ته جاهیل مغلوبی میلله تین عالم بینه، چجارا جه معیبه تیک جاهیل پایدار نابه، لوما هه گهر نه عضایین میلله ته کی جاهلیین هه ر چعاس عابدو ساجد نژی دیسا ئو میلله ت زه مانک هندک ده هه لاک دبه، حاصل ئیسماکان نینه پایدار نابه، نه حوال سابقه ی میلله تین بوورین حه مى وی حه دیسا پیغه مبه ر ته صدیق دکه.

قیجا گه لى عوله مایین کوردا ئوون دبیتین کوو هنده ئایه ت، هنده حه دیس، هنده نه حوال ماضیه حه مى ئیعلام دکن کوو هه گهر ئوون حالى خوه ده ده وام بکن ئوونى زه مانک هندک ده مونقه رض بین، چونکه ئون عالم بعلمی خوه عه مهل ناکهن، خدمه تا پیغه مبه رو میلله ت ژوه ئینتظار دکه، نه هه ما صوم و صلاته، نه وهل ب نه وهل دقنى مرؤو نه سبابی بقای میلله ته اکمال بکه هه گهر

نه دشمنی بیت ملکی وه ژوه بستینه وی ههنگی ئوون نکارن صلالتا ئه دا بکن، زاروویین وه ژی پاش چهند ساله کی دینی خوه ژی وندا بکن، مأمورین سهر قظالم هادمیین میلله تا وه نه حتی ئوون وان ژ سهر خوه ناڤیژن حتی کوو ئوون وان دشمنی میلله ت ژ ولاتیین خوه طردو ته بعید نکن عیباده تا وه نه مهقبوله، چونکه ئوون دزانن کوو وه قتی شه پیده نه جائزه مرۆو شیری خوه دانه وه بچه عیباده تی بکه، چونکه پاشی دشمنی غه له به به که ئه وه ل ب ئه وه ل کوژتنا دشمنی لازمه. حالی نهۆ ئه ف میلله ت تیده زه مانع فه تره ته. هه گهر ئوون نهۆ شه پیده نه. سایا عیلمی خوه ئوون وزانن خدمه تین قه نچ بکن. هه گهر ئوون نکن ئوون دین عوله مایین فاسق یه عنی سه به با ئینقراضی میلله ت ئوون دنیوا تاخره تا خوه وندا دکن. هه وقاس ئه فراد میلله ت قوربانا سه بیئاتا وه دبه. ئوون ئی چاوه خوه ژین وی گونه هی ده رین. هنگی ده ست وه هات غیره ت بکن وه مه دره سا شه کن مرۆویین جاهیل ته علیم بکن. به لکه ژنا ف وان مرۆوین صاحب هیممه ت ظوهوور بکت سایا هیممه تا وان کوردین ره بن ژ بن ظولمی ده رکه فن. نه ز هه ر جه ریدا خوه دبیرم ئه فه دیسا ته کرار دکم هه گهر ئه ف جه هلا جاهیلین کوردا و هه گهر ئه ف مه سکه نه تا عوله مایین را ده وام بکه کوردستان بکه فه ده ست نه یارا ده فیکرتین ئه رمه نی چقاس صاحب هیممه ت و غیره تن ئه و ژی وه ک کوردا مه ظلومین لکن حوریه تا خوه فیدا دکن. جاهیلین کوردا نزانن ئه رمه نیا دکوژن. ئه م حال و کرداره گه له ک خرابه. دقئ عوله ما بیژن کوردا کو ئه ف حال قاتلیه دقئ کورد خوه ژوی گونه هی محافظه بکن. دقئ کورد ژی ئه رمه نیارا بالاتفاق مه عمورین ظالمین خونکار ریدکه سه روه باویژن، شوونا ئوون بیچن ئیمدادا ئه رمه نین مه ظلوم ئوون دچن وان دکوژن. ئه و حال گه له ک گونه ه و قه یته، خودی و پیغه مبه ر ژوی حال نه رازینه. خودی ته عالا کتیبیا خوده فه رمان کره (وعزتی وجلالی... الخ) یه عنی نه ز به عیزه ت وجه لالا خوه قه سه م دکم کو ئه وی مه ظلومه کی بیینه ئه و نه چه ئیمدادا وی نه زئ حه یفا خوه ژوی بستینم، گه لی کورد نو وی ئایه تی بخوونن و ژ کوژتنا ئه رمه نیا حه زه ر بکن چونکه ئه و مه ظلومین دقئ ئوون بیچن ئیمدادا وان، علی الخصوص کو ئوون ژی وه ک وان مه ظلومین».

له ئاخرو ئۆخری سه ده ی نۆزده هه م زمانی کوردی له داستانی زاره وه وه له گو شه ی تاقی مزگه وته کانه وه که وته سه ر لاپه رهی رۆژنامه وه. ئه سه ته موول له به ر ئه وه پایته ختی چه ند سه د ساله ی ئیمپراتۆری عوسمانی بوو جیگای کۆبوونه وه ی پیاوانی ژیر ئالای ئه و ئیمپراتۆریه ته بوو، له هه موو لایه که وه هه موو جو ره که سیک رووی تی ئه کرد، ئه م رووتی

کردنه ئه بووه هۆی ئه وه که ههر یه که بیرو باوه له نیوانی ئه و پیاوانه دا - له لایه که وه هاتبون - دهستاو دهست بکا. ئه و نه ته وانه که که وتبونه ژیر ئالای ئه و ئیمپراتۆریه وه هه موو که وتنه ئه لهای سه ره به ستی و که وتنه سه ر ئاره زوی جوولانه وه بۆ گه یشتن به و سه ره به ستییه. روژنبیرانی نه ته وه کان بزوتنه وه یان به ته وزیمی خو بان زانی. کورد یه کی تک بوو له وانه، له ناو کورد - یشا «به درخان» یه کان یه که م دهسته بوون که ئه و مه شخه له یان هه لکردو هه لگرت. یه که م به یداخی روژنامه یان به شپوهی بو تان و بادینی له ئاسۆی ولاتا داکوتا و ورده شه پۆلی روونا ککردنه وه ی بیرو باوه یان به هه موو ولاتانی بو تان و سو راندا بلاو کرده وه. ئه مه گه وره تر به هره یه کی بادینی بوو که زمانی روژنامه و ده رچوونی روژنامه یه که م جار له عالمی کوردا به و شپوهیه ده رچوو!.

روژنامه ی «کوردستان» ی «۱۸۹۸» که وته ئامۆژگاری کردنی کورد که ئه بی یه ک بگرن، ئه بی عیلم و زانیاریتان هه بی، دین به بی عیلم و به بی مه دره سه و به بی زانیاری هه یچ که لکیکی نابن، خواناسیکی بی عیلم زانی زۆر زۆرتره بۆ نه ته وه له بی دینیکی زانا بۆ ئه و نه ته وه یه!. به ئایه ت و به هه دیس پیشه وه ی نه ته وه که ی کرد بۆ عیلم و زانیاری و بۆ یه کگرتن، به تابه تی ئه و روژه ئیمپراتۆریه تی عوسمانی به ته واوی له دژی ئه رمه نییه کان بوو. ئه رمه نی سه رلی شپواو له هه موو لایه که وه هانی خه لکی لپی ئه درا که له ناویان به رن و ته فرو توونایان که ن!. روژنامه ی کوردستان بیرو کوردی روونا ک ئه کرده وه به وه که ئه رمه نیش نه ته وه یه کی سه رلی شپواوه وه کوو ئیوه، ئه وان داوا ی سه ره به ستی ئه که ن بۆ خو بان، ئه وان سه تم لی کراون. پیغه مبه ری ئیمه «د.خ» ئه فه رموو ی یارمه تی سه تم لی کراو بدن. ئیوه: ئه ی کوردی سه ر لی شپواو وه کوو ئه رمه ن، له باتی ئه وه بچن و له ناویان به رن ئه بی پشتگیریان بکه ن، یارمه تی یان بدن، بیانپارێزن. خواو پیغه مبه ر ئه وه یان پی خو شه که نه یه لن زۆر لی کراو زۆری لی بکری، نه یه لن داری زۆر به ده ستی زۆر داره وه بمینی، زالمی خو ئیمز له ناو به رن. دینی راستی ئه مه یه نه وه ک خه و لی خست!.

ئه مه ده قی زمانی کوردی روژنامه یه کی کوردی ئاخری سه ده ی نوژده هه م بوو که چاپ به و جو ره بلاوی کرده وه بیرو باوه یی ئه و روژه ی کوردی گه یاند به نه ته وه ی ئیمپرو ی خۆی.

نووسینی کوردی له سه ر لایه ره ی نامه باوی سه ند، چاپ ورده ورده که وته ولاتی کورده واری سو رانه وه، له هه ولیتر و سوله یانی بنجی داکوتا. له سالانی «۱۸۹۸-۱۹۰۲»

سهره تا بیرو باوهری چا پدانه که له ولاتی ئەسته موولوه دهستی پێ کرد، شەری یە که می جیهانی- ۱۹۱۴-۱۹۱۸- هات بەسەر، دام و دەزگای عوسمانی تیکچوو، پاشە لە قەی جەنگ هەرچە نە هەر مابوو، بەلام بیرو باوهر بە تەواوی پەردە یە کی تری بە سەرا هات، رۆشن بیرانی کورد راچە لە کین، له ولاتی سوله یمانی بزوو تنه وه پەیدا بوو، بزوو تنه وه یە کی وه ها که نووسین که وته سەر لاپه رە ی رۆژنامه و به دهستوری رۆژ بلاو ئەکرایه وه.

جا ئەمە ی خواره وه نمونه ده قێکی تری پەخشانی کوردییه که رۆژنامه ی «پیشکە و تن» ی ژماره «۳» سالی «۱» له «۱۹۱۹-۱۹۲۰» دا له شاری سوله یمانی ده رچوو، له ژیر ناوی «بۆ چرووک» دا، به قەلە می «زەکی صائب» بلاوی کردۆته وه:

«هەچ وهختی ئەم قامیشە دوو له ته، ئەم ئاسنە دوو که رته ئەگرم به دهسته وه زمانم توێ توێ ئەبی، خوینی دل ئەو دلۆبه دلۆبه سوورانه له هەموو شارە گی له شمه وه کۆ ئەبیته وه ئەتکی حەوزێکی سوور دهخاته بەر چاوم، تنۆک تنۆک له چاومه وه فرمیسک ئەرژێ و له بەر پیتما بیرێک پەیا ئەبی، سەرم وه کوو مزراحیکی دگ دگە بەگور دایکو تی گیترو سوور ئەخواو له بنیا ئەمیته وه! ئەو هەنسکانە ی له بنکی دلە وه هەلته کشی له گەر و ما کۆ ئەبیته وه هەناسە م لی دەپری، دەمه وی نهختی لەم کاسه لیبو ریژه ی دلە بریژم و سەرم سووک که م، سەد حەیف گره ی دل، گریه ی جەرگ، بۆ چرووکی ناو زک که بلتیسە ئەبه ستی وه ک زمانی هەژدها له قورگمه وه سەر ئەکیشی هەرچی سەرچاوی فرمیسکم هەیه ئەیکا به هەلمێکی سوورو له کونه لووتمه وه دەری ئەکا، هەر وه کوو دوا هەناسە ی مردوو لیوم، چاوم وه کوو نانی سەر ساج وشک و رەش ئەکاته وه! له وهخته دا دەمه وی به هەموو هیتری زمانم هاوار که م و کەسی به دادمه وه بهیتم بەلام زمانم بەستراوه، دەمه وی به هەموو هیتری ئەژنۆم راکەم بەلام ریم لی گیراوه، به هەر دوو دەست ئەکیشم به سەرو پۆته لاکێ خۆمان و ئەزیرینم بەلام هەموو کەس چاوی نوقاوه، هەموو لا گوێ کەر بووه! کەس دەرد له من ناشنه وی، کەس چاوم بۆ ناگێری! هاوار سەد هاوار من چیم کردوه خوا وام لی بکا!؟ ئەگەر نه بوایه به ناشوکی ئەو دەست و چاوه، ئەو گیانه ی خوا داوین وه ک بوخچه ی بووک ئەمیته چا یه وه ئەمکوتا به سەرو چاوی عزرائیلا، نه مئه ویست، بەلام ئەویشم پێ ناکری، عزرائیل-یشم دەست ناکه وی، له دووی ئەگەریم و نایگه من، لیم بووه به سیتبه ری خۆم که بۆی ئەچم ئەروا، راوو دووی دەنیم را ئەکا، هەر نایگه من تا رۆژی خۆی نامگری، منیش ئەبی تا ئەو رۆژه بتلیتمه وه و گه وزی خۆم بدهم!».

ئەم دەقە بە چەشنى گوزارشتى خۆى نووسراوئەتەو تەنھا ئەو نەبىخ كە شىئەى ئىملاكەى
گۆراو بە شىئەى ئىملاى ئەم رۆژە، بەوئىنە ئەو لە وەختى خۆيان وا نووسراوئە:

«هچ وختى ام قامىشە دو لئە، ام آسنە دو كرتە اكرم بە دستوہ زمانم توى نوى
ابى، خوئىنى دل او دلويە دلويە سورانە لە هەمو شاركى لشمەوہ كو آبىتەوہ و
اتكى حوزىكى سور دخاتە بر چاوم تنوك تنوك لە چاومەوہ فرمىسك ارژى
ولبر پىما بىرىك پىيا أبى... هتد»

تەماشائەكەبىن دەقى ئەم دەقە كوردىبەكى پەتى رەوانى ئەو رۆژەبە ئەوئەندە ھەيە لە
دەمى خوئىندەوارىكەوہ دەرچووہ؛ بەلئى لە دەمى خوئىندەوارىكەوہ دەرچووہ بەلام ئەبى
ئەوہش بزائىن كە خوئىندەوارى ئەو رۆژەش دوو جۆرە خوئىندەوار بوون؛ جۆرىكيان خوئىندن و
نووسىنيان تىكلاو بووہ لەگەل فارسى و عەرەبىدا كە ئەوانە گوزارشتيان لە چەشنە
زمانىك داوئەتەوہ كە باو بووہ لە ناو دەستەى خوئىندەوارانى ئەو رۆژەداو پىيان وتوون
«منور»، واىان داوئەتە بەر چاوم كە نووسىن و قسەكەرن ئەبى بەو شىئەبە بى بۆ ئەوہ لە
رەمەكى مەردم جىا بىنەوہ! جۆرەكەى تريان كۆششيان كەردووہ بۆ ئەوہ كە شىئەى نووسىنى
زمانەكە ئەبى پەتى بى، ئەو ھەستە لە ناو ئەم دەستەبەدا پەيدا بووہ كە زمان ئەبى خاوتىن
بى، بە تايبەتى زمانى نووسىن، لەگەل ئەوہشا ئەمانبىش ھەر «منور-مۆنەووەر» بوون و لە
مۆنەووەرى نەكەوتوون!.

ئەمىنئىتەوہ سەر شىئەى نووسىنى ئىملاكە -رئى نووس- لام واىە لەم رووہوہ ھەموو ھەر
يەك بوون؛ يەكەم لەبەر ئەوہ كە شىئەى نووسىنى فارسى و ئىملاى ئەو رۆژە ھەر ئەوہ
بووہ، دووہم چاپ تازە كەوتبووہ كوردەوارىبەوہ، پىتەكان ھەر لە سەر ئەو شىئەبە
دارژاون. بەلئى! دەستكارى لە نووسىنى شىئەى ئىملاى كوردىدا لە پىش ئەو مۆنەووەدا لە
ولائى سولەيمانى ھاتبووہ ناوہوہ، بەلام ئەو دەستكارىبە ھەر نەخشەبەك بوو بۆ نووسىن،
نەكەوتبووہ سەر پىتى چاپ. بۆ ئەم لايەنە من لە غەبرى ئەم كىتەبەدا بە دوورو درىژى لىتى
دواوم و روونم كەردۆتەوہ.

مۆنەبەكى تر لە پەخشانى «كوردى» سالى «١٩٢٥» كە لە گۆڤارى «ديارى
كوردستان»ى ئەو سالەو لە نووسىنى مىرزا ھەسەن ئەسەن كوردوستانى بلاو كراوئەتەوہ،
بە چەشنى گوزارشتى خۆى ئەيخەينە بەر چاوم، ئەوئەندە ھەيە شىئەى ئىملاكەى ھىنراوئەتە

سەر شیوهی ئیستهمان، ئەویش لەبەر ئەو شتانهیە که وتمان:

«چەند خۆشە ئینسان چشتی که له دلایه به ئەزمانی مادەرزادی خۆی بهیانی بکا.

بۆ دەستکەوتنی حەیاتتییکی تازه ئیمه که میلهتی کوردی-ن وا چاکه بیدهینه بهر نهزهری فیکرو به دقغه تییکی وردی خه یاللی بیزانین. میلهل و ئەقوامی عالەم ئەوێ چلۆن بوون و چیان کرد و ئیسته چلۆن؟. وه سه به بهی ئەم تهرهقی و ته عالییانه چی بووه که ئیمرۆ له سه ر کوردهی ئەرزدا هه ر یه ک به ده ره جیهی ساحیبی حه یاتتییکی تازه و مالکی شه رف و سعاده تییکی بێ ئەندازنه؟! «معلوم» - زه میری ئەم جومله یه موسته تر نییه، بارزه - . ئەوێ هاتن به دهستی تهعاون و تهوافق شقاق و نیفاقیان له ناو خۆ فریدا، پاش بۆ خاتری تیکدانی بناغه ی وه حشهت مه یل و ره غبه تیان که وته سه ر مه عارف، له سایه ی عیلم ومه عارفه وه سه نایع و تجاره تیشیان تهره ققی کرد. خولاسه به م نه وعه چستانه میلهت و قه ومییه تی خۆیان بۆ سابت بوو، وه به هه موو که سه یکیشیان دا زانین، وه قتی که له کن دراوسێکانیشیان مه علومو بوو که خولق و ته بیعه تی درنده یییان نه ماوه به جددی تالی ته مه ددن حه ققی ژیانیان به ده ست که وت و فرسه تی خۆیان نه فه وتان، به واسته ی میعماریه کی مه یه ربانی بنائی «ههستی» خۆیان داناو به وه سیله ی سه عی و مه عارف مه سه کن و مه وتنی خۆیان ئیعمار کرد. بۆ ئیمه ی کوردی-ش وا لازمه له وان سه رمه شق و له «وضع» و حاله تی چەند ساله ی پیتشوی خۆمان عبیرهت بگرین.

له واقعدا ئەگەر پیمان بلین: کورد له بن وه حشهت و جه هاله تانه، له حققی مه ده نییهت ساقتن، حه ققی ژیانیان نییه، جوامان «چییه»؟. «به لێ» ئەگەر ئەم سوئاله مان به سووره تی مونسفانه له ئیمه بکری جوابی سه حیح وموسکت و حسابی له ده ست ئیمه دا هه یه که بلین: له نیمه ی ارداتی سه نه ویمان زیاتر ته کالیفاتمان لێ نه سه نرا، وه لێ له خوسووسی مه عارفه وه هیه چ موساعده ی بۆ ئیمه نه کرا تا به م حاله گه یشتین و له سه ر ئەم ئەحواله مایه وه!. دیاره بێ ئیستعدادی له تهره ف ئیمه نه بووه، وه ئیلا کورد میله تییکی موسته عددن و قابلی هه موو چشتیکن.

«ئەگەر نه ختی و ازحتر قسه بکه م خۆ عه یی نییه»: ته به قه ی ئەسه قی کورد چونکه هه موو ئیش و کاری خۆیان له ده ست خۆیاندا بوو حه یاتتییکی به شه ره فیان رابوارد. ته به قی سابق نالیم ئەسیر نه بوون، ئەما وه کی ئەسیر بوون ئەم ته به قه ی ئەخیره عاده تا مردبووین، لاکن زۆر شوکر وه ک ده بیتری مه رگیکی

مودققه تی بوو، جارێکی تر دهژینهوه.

بهس لازمه بۆ براگهوره کائمان و بۆ ئهشخاسه مونهوهوه کائمان ئیمه که وهقتمان له دهست دههچوووه جاهیل ماینهوه، چاره ی له ئهولادی حازرو ئهحفادی ئاتیهمان بفرموون «مه کاتب و مهعارفمان زۆر لازمه» چونکه مه داری حهیات ئهم نهخته مال و مهرو جووته نییه. کورد به عومومی موحتاجی عیلم و مهعارف و تهربیهیه تاکه ئهقه للا ئهولادو ئهحفادی قه دری دین و قیمه تی وهته نی خۆیان بزائن و له رووی شوکرانی نیعه مه تهوه بی ئه مه که شه رمیش بکه ن بتوانین بلین ئیمه کوردی-ن و ئه م خاکه وه ته فمانه، گۆرخانه ی باب و با پیرمانه.

فه قه ره به کی تر؛ ئه گه ر به کی له وان ریگه بکه ویتته شاریکی دوور هیچ نه وی به ئه زمانی ئه هلی ئه و شاره بتوانن نان و ئاو بخوازن، یا ریگه ی ئوتیلنی پیرسن، ئه گه ر سونالیکی لیتی کرا سه رو لاقوونی خۆی نه خوریتنی، له جوابدانه وه عاجز نه میتنی، بتوانیت جوابیکی موافق بداته وه».

حه سه ن کوردستانی

گوزارشتی ئه م ده قه هی سه رده میتکه وه کوو ئه بینین وشه و زمانی کوردی هیشتا پاک نه بوه ته وه له زمانی بیگانه، به لام سۆزی نه ته وایه تی سوورا و سوور ئه بینین که په رده به کی تری به سه را هاتوو؛ داوای ئه وه ئه کا که له ریگای خۆبندن و خۆبندوه اریبه وه هه موو نه ته وه به ک ئه توانی بگا به هه موو پله به کی بهرز، به تایبه تی نه ته وه ی کورد که بی به ش بووه له گشت به شیکه ی خۆی ئه توانی له و ریگایه وه بگا به و به شانیه ی و له ئه نجاما بچی به پیر شابه شی خۆبه وه. ئه و نه ته وانه که سه ره تا هیچ و پووچ بوون هیچ شتیک به رزی نه کردوو نه ته وه خۆبندن نه بی، خۆبندنی ئه بی له رووی هه ستیکه وه به یته که بزانی و بتوانی وه کوو له باری ئایینه وه ئه کۆلیته وه له باری دنیا یشدا ئه و لی کۆلینه وه به هه بیته، سه ره نجام لیک بداته وه، ئه وه ی بۆ روون ببیته وه که ئه گه ر ئه میش کۆشش بکا وه نه بی له نه ته وه کانی تر بۆ گه یشتن به ئامانج که متر بیت. هه ر دوو لا هه ر ئاده میزادن، خۆبندن و خۆبندوه اری ئه م دوو ئاده میزاده جیا ئه کاته وه؛ خاوه ن زانیاری به رز ئه بیته وه، نه زانه که هه ر ئه بی بی به په یکه ری چه وسانه وه بۆ ئه ویتتر، به دیل و چه پا و کرا و بۆ ئه ویتتر، بی به لانه واز و سه رلی شییوا و بۆ ئه ویتتر. زێر و زیوی به رو بوومی بۆ ئه ویتتر بی و خۆله میشه که شی بۆ ئه م بیت. تووره که ی ره جالی بکاته ملی و ده ربه ده ری شویتان بیت. ده نگه ی وه ها کپ بی به که که س گوی لی نه بیته، له خه رمانه سووره که ی جگه له کۆزه ر هه یچی تر بۆ

ئەم نەمىنئەتتەوہ!

ديسان پلەى يەكەم، وەيا دووہم نەهئشئنى دوو بەرەكئىيە لە ئەو نەتەوہ يەدا كە بئەوئ بگا بە قولەى بەرزى. ئەلئى ئەگەر نەتەوہى كورد-ئيش بئەوئ بگا بەو قولە يە ئەبئ دوو بەرەكى لا بەرئ، ھەموو وەكوو خئزانئ مالئكئان لئ بئت، ئەم دوو بەرەكئىيە لە ھەموو دەورئكئا كرددوويەتە كارئ كە جللەوى ئئش و كارئان بكەوئتە دەست بئگانە، لەم جللەو بەدەست دانەوہ بە كئوى و بەنەزان ناوبراون و بە چاويكئى ئابروو مەندانەوہ سەير نەكراون، لەگەل ئەوہشا لە كەسى تر كەمتر نئن، بەلام نەخوئندەوارئ و دووبەرەكى كەمترئ كرددوونەتەوہ...

«رؤژئ كوردستان» رؤژنامە يەكئ سئاسئ، ئەدەبئ، كۆمەلايەتئ، رەسمى بوو، ھەفتەئك جارئ لە «١٩٢٢-١٩٢٣» لە سولەيمانئ دەر ئەچوو. لە ژمارە «٦»ئ سائئ يەكەمئدا - كە بەر رؤژئ چوارشەنبەئ «٩»ئ جمادئ الاولئ «١٣٤١»ئ ھجرئ «٢٧»ئ كانونئ يەكەمئ «١٣٣٨» رؤمئ ئەكەوت - «عارف صائب» لەژئير ناوئ «يەك بوون-ئئتھاد» دا ئەم پەخشائەئ ئەو سەردەمەمان ئەخاتە بەرچاو:

«بە تەئەرخ و تەجرەبە دەر كەوتووہ ئەوئ قەومئ لە دەست درئژئ و خەفائ خولوقئ نازادو دلشاد بكات ھەر ئئتھاد، ئئتفاقە، لە سايەئ فەيزو بەرەكەتئ ئئتھادەوہ يە كە ئەم مئللەتە بچكۆلانەئ رووئ زەمئن لە دوائ ئەسارەت و زەبوونئ رزگارو بەختئيار بوون، ھەر لە سايەئ ئئتھادو ئئتفاقەوہ ئەم ھكۆمەتە گەورانە ھەر يەكئ لە چەند تەحر مئللەت و چەند قەتەعە ئەرازئ جئاواز تەشەككئان كرددوہ، موحافەزەئ مەوجودئبئەتئ خوئان ئەكەن، بە كەمائئ حورمەت و عئززەتەوہ ئەژئن، وە ھەر يەكە ھاكئمئكئ بەرو بەحرن. ئەتوانم بئئم خاسئبئەتئ ئئتھادو ئئتفاق لە كائنا ئادا لە ھەموو شئتكدا جارئبە. دوور نەچئن: رانئ بە كۆمەلئ بلەوہرئ ھەمئشە لە ئافەت و بەلا دوورو نازادە. سەعدئ ئەلئ:

«دوھبزم را بھم خوشتر بوزد»، قووہت بە ئئتفاق پەيدا ئەبئ، ئئتفاق موحەبئ تەو فئقە، خوشمان ئەلئن: ھەر قەوم و عەشرەتئ رئك و پئك بن قەت ئافەوتئن. بەلئ ھەر قەوم و مئللەتئ كە لەناو خوئدا پاك و چاك بئ و بە كوتلە يەكئ عومئمئ بژئ، عەنەنات مئللئە و ئابئن و كرددەوئ خوئ لە بئير نەچئتەوہ، جەمئعئەت و مەوجودئبئەتئ خوئ راگئير بكات لە عالەمئ

به شهريه تدا هميشه روو سوورو مه سرووره. بو ئه وه فائده ي ئيتحادو ئيتفاق بېته بهرچاو با چهند شوولتي كوڤكرتته وه، ئه م شوولانه هه رچهنده به كه به كه شكاندنيان ئاسانه به لام ئه گهر چهند دانه به كييان پيڤكه وه بن قهت قابلي شكاندن نين و نابن. لاکن بو ئيمه ئيمرو ئيتفاقيكي ماددى و مه عنه وي پيويسته، چونكه ئه گهر ئيتفاقي ئه فكار نه بي، نه ك ئيتفاقي ميلليه ئيتفاقي خزمایه تيش بي سوودو سه مه ره. ئيتحاد و ئيتفاقي كورد شتيكي زه حمهت نييه، به لكه زور سووك و ئاسانه، مادام ئيمه له هه موو خوسوسيكه وه كوردن و له به ك وه ته ندا ئه ژبن و ئه مرين و مه نافع و موناسبه تمان و سه عادهت و فه لاهه تمان پيڤكه وه به به حه سه بي ئيسلامييهت و ئينسانييهت و سياسيته و قه ومييهت مه ءموور و مه جيوورين به ئيتحاد بو ئيسباتي حه قي ئه م ژيانه و بو به قاي مه وجودييه تي ميلليه مان ئه بي قهت له به ك جيا نه بيته وه.

كه وابي با ئيستر رقه به ري و دروژني و سه ركزي و ته مه لي بخينه لاه، هه موومان وه كوو عوزويكي عه زيز بو ته رقي و ئازادي ئه م ملك و ميلله ته هه ر چيمان له ده ست بي فتور و قوسوور نه كه ين. له مه قاماتي عاليه ي حكوماتي موعه زه مه دا نيعمه تي حقوقي ئازادي هه موو قه ومي به عه دالهت و حققانييهت به شكراوه. له بهر ئه وه له م نيعمه ته به ش خوراو نه بن كائنات هه لساوه ته بي به هه موو مه وجودييه تي خوڤان سنگيان داوه ته به ره وه داواي حقوق و حودودي حه قيقي و ته بيته ي خوڤان ئه كهن. بي شو به ه له م بيسته مه ين عه سري مه ده نييه ته دا هيج قه ومي به ش خوراو و دلشكاو نابي و كه س ناتواني بچيته سه ر شوين و به شي كه س. له م روژه موباره كه دا كه جه معييه تي ئه قوام حقوقي ئازادي هه موو ميلله تيكي به قه ده ر خوڤي به ش و دلي عاليه مي گه ش كر دو ته وه، كوردستان كه نزيكه ي ۱۰-۱۵ مليون نفوسه و مه نتقه ي جوغرافياي له گه لن جيگا خوڤ و ساحب خيرو به ره كه تتره و عونسور و خيلقه تي كورد له هيج خوسوسيكه وه له ئه مسالي خوڤي كه متر نييه، چون ئه بي ئيتر ژيتر ده ستيي ئه م و ئه و قوبول بكات و په ريشان و سه رگه ردان بسوورپته وه؟!.

شوكرى خودا بو عوموي ميلله تي كورد ئيمه بوينه پيشوي ئازادي و ئيستقلال و سه رچاوه ي سياسيته و سه عادهت كورد هه ر ليڤه وه به، له بهر ئه وه هه موو قه ومه كائمان چاوه رواني خيرو خوڤي له ئيمه ئه كهن. دوست و دو شمن ته ماشاي ئه وزاع و جه رهياني سياسي و ئه ساسي ئه م حاله ي ئيمرو مان ئه كهن. ئه گهر ئيمه ش وه كوو سايري ئه قوام ئيتفاقيكي پاك و چاك بكه ين و ده ستي

محبت و براههتی بدهینه دهست بهک، به حوسنی نبیهت و به کۆمه لیکتی ریک و پیکهوه له شاهراه ئازادی و ئینسانیهت دا تۆزئ بچینه بهروه، به دیداری حوقوقی مه شرۆعهی خۆمان شاد ئه بین، و به سه عادهتی دین و دنیا ئه گهین، بهم نهوعه سه حیفه بهکی ته رێخ به ناوو نیشانی خۆمان رهنگین و زه رین ئه کهین. ئه و وهخته به که مالتی سه ر بلندی و ئیفتخارهوه له ناو ئه قوامی کورهی ئه رزدا ئه ژین. ئه مین بن ئه و حه له بۆ ئه وه له مه و وجودیهت و سیاسه تی ئیمه ئیستفاده بکات، هه موو حکومه تی به گیان و دل حه ز به دۆستی و ناشایه تی و موعاونهت و هه مراهیمان ئه کات. ئه وهنده ئه زانم ئیتر ته مه لئ و سه رکزی بۆ مه رد نه ها تووه، فرسه ت له دهستدان زۆر عه یبه، په شیمانی شیوهی ئه ربایه عه قل و مه عرفه ت نبیه، له که که داری و به دناوی ته رێخ ده ردیکتی بی ده زمانه، گله یی و عیتابی نه سلی دوابی زۆر گرانه...

عارف صائب»

له و رۆژهوه ئاخوتن وهیا نووسین په یدا بووه ئه بی ئه و بابه ته له ناوا بوو بیت که قسه وهیا نووسینه که ناوه رۆکی بابه ته که ده رخوا، ئه گه ر ئه و بابه ته نه بوو بیت بی گومان ئه و قسه و نووسینه نایه ته ناوه وه؛ ده سته ی جوتیاران له کۆره که ی خۆیان قسه له کاروباری جووته وه ئه کهن، قه سابه کان ههروه ها، فیته ره کان به و جوړه، زانایانی ریازی له کۆره که یانا قسه له بابه تی ریازیاته وه ئه کهن. به کورتی هه موو به ره یه ک قسه له به ره هم و کاروباری ئیشی خۆیه وه ئه کا.

سه رده م، سه رده می حوکمداری شیخ مه حموو بووه له سوله یمانی و ده ور به ری سوله یمانی و به لکوو له به شه کوردستانی سۆراندا. وادیاره سه رده می عه شایری و ئاغه واتی و په یدا بونی تازه ئه فه ندیه کان بووه ئه مانه هه ره که به باریکا رایانکیشاوه و هه ره که به لایه کدا رۆیشتون، ئه و دوو به ره کی و یه ک نه بوونه له ناوا هه بووه!. ئه م نووسینه قسه له وه وه ئه کا و ئه لئ: ئه و یه ک نه بوون و یه ک بوون و یه ک گرتن، چونکه هه ر ئه م یه ک گرتنه یه که گیاندارو بی گیان پیش ئه خا و ئه یانکا به هێژیک که کهس بیان نه وێرئ. ئه م په خشانه وینه ی نه ته وه کانی تر دینیه ته وه بۆ کورد که ئه وان له ئه نجامی یه کبوون و یه کگرتنیا نا گه یشتن به هه موو پایه یه کی به رزی. ئه م قسه یه راسته که ئه نجامی یه کگرتن بوو بۆ به ئه سته ی ره ی نه ته وه پیشکه و تووه کان له ئاسمانی به رزیدا ده سته ی کرد به دره وشانه وه، هه ر له ئه نجامی ئه م باوه ری یه کگرتن و یه کبوونه بوو که له ناو ئه و نه ته وانه و نه ته وه ی پله ی دووه میشا ره وره وی رۆژگار نه قابه و ئیته حداتی هینایه پیشه وه بۆ ئه وه ئه و

دهسته بههۆی چوونه ناوی ئەو دەزگایانەوه ئیش و کاری کۆمه‌لایه‌تی و نه‌هه‌شتینی ته‌نگوچه‌له‌مه‌ی ناوه‌دیان به‌پوختی بپوا.

ناوه‌رۆکی ئەم په‌خشانه‌ ئەو مێژووهمان بۆ ئەگه‌یه‌ته‌وه‌ که‌ یه‌کنه‌بوون له‌ ناو کورداو له‌و رۆژه‌دا ده‌ستیه‌کی بالای هه‌بووه‌، وه‌کوو ئەمه‌ی ته‌دايه‌ ئەوه‌شی هه‌ر لێ وه‌رته‌گه‌یه‌ی که‌ گله‌ له‌ کاروباری چۆنیه‌تی حوکمی ئەو رۆژه‌وه‌ ئەکا. له‌ روه‌ی روخساریشه‌وه‌ که‌ سه‌یر ئەکه‌یه‌ن بیه‌جگه‌ له‌ شپه‌ی ئیملاکه‌ - که‌ ئیمه‌ ئەوه‌مان خسته‌ سه‌ر شپه‌ی رینووسی کوردی ئەم‌رۆ - ئەو وشه‌ دراوسیه‌ بیه‌گانانه‌ که‌ ئەو سه‌رده‌مه‌ به‌سه‌ر زاری «منور» انی کورده‌وه‌ بووه‌ هه‌ر ئەوانه‌ن که‌ ریه‌خت و ریه‌زی ئەم ده‌قه‌یان دارشته‌وه‌، کوردی نووسینه‌ی ئەو سه‌رده‌مه‌ ئەبوایه‌ وابوایه‌، چونکه‌ رۆشنیه‌ره‌کانیان کۆششیان ته‌نیا بۆ ناوه‌رۆک و رێ رووناک کردنه‌وه‌ بوو بۆ نه‌ته‌وه‌ له‌ ریه‌گی بابه‌ته‌کانیان‌وه‌، هه‌شتا ئەو هه‌سته‌ نه‌جوولابوو بۆ پاکسازی و بژاری زمانی کوردی. شپه‌ی ئەو رۆژه‌، چ له‌لایه‌ن رینووس و چ له‌لایه‌ن ریه‌خته‌وه‌ هه‌ر له‌سه‌ر شپه‌ی نووسینه‌ی زمانی دراوسیه‌کانی کورده‌وه‌ بووه‌. ئەیه‌ی ئەوه‌ش بزانه‌ن که‌ بژاری زمانیه‌کی گه‌له‌ی ساڵ و چه‌ند به‌ره‌یه‌کی ئەوی تا به‌ ته‌واوی پاک ئەکریته‌وه‌، به‌تایبه‌تی بۆ نه‌ته‌وه‌یه‌کی وه‌کوو کورد که‌ هه‌ر رۆژ له‌به‌ر ده‌ستی یه‌که‌یه‌کا بووه‌!.

رۆژنامه‌ی «بانگ کوردستان» له‌ ژێر ئەم ناوه‌و به‌م تابلویه‌ له‌ ژماره‌ «١٠» ی سالی یه‌که‌مه‌دا که‌ به‌ر رۆژی یه‌کشه‌نبه‌ی ٢٣ صفری ١٣٤١ ی هجری و ١٥ ی کانوونی یه‌که‌می ١٩٢٢ ی میلادی ئەکه‌وت، چه‌ند فه‌رمانیه‌کی حوکمداری بلاو کردبووه‌وه‌، له‌گه‌ڵ هه‌ندی ده‌نگ و باسی ناوه‌وه‌دا. بۆ وینه‌ی ئەو جوهره‌ په‌خشانه‌ ئیمه‌ ئەیانخه‌ینه‌وه‌ به‌رچاو بۆ پاشه‌ رۆژی مێژوو.

صورت اداره‌ء علیه‌ء حضرت حکمداری

عدد-١

١٨ سه‌فه‌ر الخه‌یر ١٣٤١ - ٩ تشرینی ئەوه‌ل ١٩٢٢.

له‌ مه‌مله‌که‌تی سلیمانی دا نووسرا، له‌ مه‌حمود ابن سه‌عه‌ید بۆ کافه‌ی میلیه‌تی کورد.

له‌ پاش ته‌له‌بی سه‌عه‌ده‌ت و مه‌غفه‌رت له‌ باره‌گای ئەحه‌دیه‌ت، بۆ ئەم میلیه‌ته‌ مه‌زلوومه‌ی خۆمه‌ ئیعلان ئەکه‌م، که‌ له‌به‌ر به‌عزی ئەسه‌باب و عه‌وازی

سیاسییه وه مودده تیکه له خزمه تی ئەم میلله ته سادقه ی کورده دوورو مه هجوور مابووم، ئیمپۆ له سایه ی خوداو رۆحانییه تی «مصطفی» «صلعم» و هیمه تی ئەجدادو له سایه ی نیازو «تفرع» و قووه تی ئەم میلله ته سادقه وه گه یشتمه ئەم رۆژه موقه دده سه که موه ففقا هاتوومه وه له ئیمپۆ وه دهستم کردوه به ته دویر په روانه ی حوکومه ت و موخافه زه ی مه وجودییه ت و ئیستقلالییه تی کوردستان. ئومید و ئاره زوو ئەکه م هه مووتان به یه ک غایه و مه سله ک و بێ فاسله سه عی بۆ دهوامی ئەم رۆژه و کۆشش بۆ ته عالی ئەم میلله ته ئەکه ن.

کورد وه کوو یه ک عائله موتته فقاو موتتهدا له گه ل مندابوو، ته حکیم و دهوامی ئەم حه ققه سه ریحیه به که ده ستمان که وتوه، لازم و فرسه ته سه عی و غیره ت بکه ین. ئە ی میلله تم! ئەمین بن که زامنی سه عاده ت و موه فقه قییه تی ئەقوام ئیتهداو ئیتتفاقه، وه میلله تی که خوینی رشتبێ بۆ حه ققی خو ی، قه تعیا مه حرووم و ئەسیر نابێ، وه قه راری عاله می مه دنیه تیش ئەمه یه که هه ر قه ومی و هه ر عونسوری خو ی به خۆ ی ئەبێ ئیداره بکات. ئەوه له ن ئیمه که میلله تی کوردین، سانیه ن بۆ ئەم غایه یه قوربانیه کی زۆرمان دا به ئەو شه رته که یه ک دل و یه ک زبان و یه ک وجود بێن، به ئیزنی خودا هیچ که سه زه فه رمان پێ نابا، وه منیش تا ناخر قه تره خوین و مائی خو م و ئەولاد و ئەتباع بۆ سه عاده تی ئیوه سه رف کردبوو، وه تکرار ئەیکه م، هیمه مه ت له ئیوه و موه فقه قییه ت له خودا.

حوکمداری کوردستان

مه حموود

صورت اراده ی علیه حضرت حکمداری

عدد- ۲

۱۹ سه فه ر الخیر «۱۳۴۱» - ۱۰ ی تشرینی ئەوه ل ۱۹۲۲، له مه مله که تی سلیمانی دا نووسرا.

بۆ ته شکیلاتی حوکمه تی کوردستان نه سب و ته عیین ئەم زاتانه م له قابینه ی حکومه ت دا مونا سیب دیی:

سو په ه سالار... شیخ قادر.

ره ئیسی داخلیه ... شیخ محمد غریب.

ره ئیسی مالیه ... عبدالکریم عه له که.

ره‌ئییسی معارف ... میر لوا مصطفی پاشا .
ره‌ئییسی شرع و عدل ...
ره‌ئییسی گومرک ... احمد به‌گی فتاح به‌گ .
ره‌ئییسی نافعه ... محمد ناغای عبدالرحمن ناغا .
ره‌ئییسی امنیتی عمومیه ... سید احمدی به‌رنجی .
موفه‌تشی عومومی کوردستان میر لوا صدیق القادری پاشا .
هه‌رکسه مه‌قام و وه‌زیفه‌ی خۆیم پی سپاردن ئیراده ئه‌که‌م ده‌رحال ده‌ست به
ته‌دویری ماکینه‌ی حوکمه‌ت بکه‌ن . ومن الله التوفیق .

حوکمداری کوردستان

مه‌حمود

هه‌زه‌راتی موخته‌ره‌مه‌ی به‌گزادانی جاف

جه‌نابی علی به‌گی محمود پاشا ، جه‌نابی کریم به‌گی فتاح به‌گ ، جه‌نابی حسین
به‌گی محمود پاشا ، جه‌نابی حامد به‌گی مجید به‌گ ، جه‌نابی احمد موختار
به‌گی عثمان پاشا ، جه‌نابی احمد به‌گی محمود پاشا ، جه‌نابی حسین به‌گی
حسن به‌گ ، جه‌نابی احمد به‌گی محمد صالح به‌گ ، جه‌نابی داود به‌گی محمد
سعید به‌گ ، جه‌نابی محمد به‌گی فتاح به‌گ ، جه‌نابی شهاب السلطنه عثمان
به‌گی عبدالله به‌گی شه‌ره‌فیه‌یانی . رۆژی دوو شه‌موی ۹ی تشرینی ئه‌وه‌لی
۱۹۲۲ ته‌شرفیانیان هاتوه‌ بۆ سوله‌یانی بۆ زیاره‌تی هه‌زه‌تی حوکمداری
کوردستان . وه‌ له‌ مه‌عییه‌تیانا که‌د خودایانی جاف ، له‌ شاتری :

که‌د خودا محمد ئیبراهیم و احمد محمود و هه‌مه‌ تالب سلیمان عه‌لی
وه‌یس . وه‌ له‌ روغزادی : که‌د خودا صالح کاکه‌ خان و رۆسته‌می هه‌مه‌ی محمود
و هه‌مه‌ ره‌شید باباجان و فتاحی کامه‌رانی خه‌سه‌ره‌ و هه‌مه‌ علی محمود . له
ته‌رخانی : هه‌مه‌ حسن و هه‌مه‌ی شاسوار و رۆبیتنه‌ن سلیم احمد . له‌ هاروونی :
علی محمد امین و عبدالکریم حاجی و عبدالحمید محمد امین . له‌ سه‌دانی :
خه‌سه‌ره‌ و مصطفی و که‌د خودا احمد ئه‌له‌بجه . له‌ نه‌وره‌لی : علی عزیز . له
میکائیلی : رۆستم حسن حاجی قادر و عزیزی هه‌مه‌ گدروون و میرزای حاجی
حسین و حسین احمد شاسوار و هه‌مه‌ی فتاحی سمایل و حاجی کاکه‌ وه‌یس
هاتوون بۆ سوله‌یانی .»

رۆژنامه‌ی «کوردستان» و «بانگی کوردستان» هەر دووکیان له نیوانی سالانی «۱۹۲۲-۱۹۲۳» ده‌قی ده‌رچوونیان یه‌کی گرتۆته‌وه، به‌تایبه‌تی «بانگی کوردستان» بۆ فه‌رمانه‌ ره‌سمیه‌کان زیاتر زمانی حالی حوکومه‌تی شیخ مه‌حموود بووه. قه‌له‌می هه‌ردووکیان هه‌ر یه‌ک قه‌له‌م بووه، چه‌شه‌ی هه‌ردووکیان هه‌ر یه‌ک چه‌شه‌ بووه له‌به‌ر ئه‌وه بۆ می‌ژووی پاشه‌ رۆژی په‌خشان ئیمه‌ له «بانگی کوردستان» دا هه‌ندیک له فه‌رمانه‌کانی حوکمه‌تی شیخ مه‌حموود و ده‌نگ و باسی ناوه‌دی ئه‌و سه‌رده‌مه‌مان هه‌لبێژارد بۆ ئه‌وه رۆژانی پاشه‌ رۆژ ئاو‌پێک له رۆژانی رابردووی خۆی بداته‌وه‌و ته‌زویک به‌سه‌ر ئه‌و کوردانه‌دا بیت که له‌و رۆژانه‌دا ئه‌ژین! ته‌زویکی به‌تاسه‌وه‌!

کورد زۆر ده‌وری به‌خۆیه‌وه‌ دیوه، وه‌ یا زۆر ده‌ور به‌سه‌ر کورد را هاتووه، نووسه‌رانی کۆن و تازه‌ بانگی ئازادی ئه‌ده‌ن، که‌چی داخه‌که‌م ئه‌و بانگه‌ ناچی به‌گۆی که‌سدا، وه‌یا ئه‌چی و له‌ گۆی که‌ی تره‌وه‌ ده‌رئه‌چی! به‌لێ! زرووف و پێش‌هات شت دروست ئه‌کا به‌لام پێویسته‌ ئه‌و که‌سه‌ش که‌ که‌وتۆته‌ ناو شه‌پۆلی زرووفه‌که‌وه‌ خۆی ئاماده‌ بکا بۆ ئه‌وه‌ که‌ شه‌پۆله‌که‌ راینه‌مائی، به‌لکوو ئه‌بێ که‌لکی لێ وه‌بگرێ. چه‌رخ و فه‌له‌ک راناوه‌ستی، هه‌ر له‌ خوڵخواردن‌دايه، به‌لام ئه‌و که‌سه‌ی که‌ له‌ناو چه‌رخ و فه‌له‌که‌که‌دايه ئه‌بێ له‌ کاتی به‌رزبوونه‌وه‌که‌یدا ئاگای له‌ نزمیه‌که‌ی هه‌بێ، وه‌ له‌ نزمیه‌که‌شیا ئاگای له‌ به‌رزیه‌که‌ی هه‌بێ! زۆر خانه‌دان له‌ناو چوون، زۆر بێ مایه‌ش بوون به‌خاوه‌ن پایه‌. ئه‌مه‌ شیوه‌ی دنیايه. ته‌نانه‌ت هه‌ر له‌م چه‌رخه‌دا گه‌لێ پالنه‌وان هه‌بوون که‌ داوای حوکمداریی دنیايان ئه‌کردو به‌لکوو رۆژ له‌ ولاته‌کانی ئه‌وانا ئاوا نه‌ده‌بوو، که‌چی ئیسته‌ ئه‌وانه‌ نه‌مان و ده‌سته حوکمداریکی تر هاته‌ پێشه‌وه‌!

که‌لک له‌ می‌ژوودا ده‌رس وه‌رگرته‌. نمونه‌ په‌خشانه‌کانی ئیمه‌ هه‌ر یه‌که‌ ده‌رسیکمان ئه‌دات، ئه‌گه‌ر ئه‌و ده‌رسه‌ نه‌خه‌ینه‌ قوولایی دل‌مانه‌وه‌ مه‌عنای وایه‌ وه‌خته‌که‌مان به‌ هیچه‌ ئه‌رواو وه‌کوو ئه‌و تاشه‌ به‌رده‌مان لێ دێ که‌ باران هه‌ر ئه‌دا به‌ سه‌ریاو کاریکی تی ناکا! له‌ گه‌ل ئه‌مانه‌شا پاشه‌رۆژی ئیمه‌ ئه‌بێ ناوچه‌ی حوکمداری شیخ مه‌حموود له‌ سوله‌یمانیدا به‌شتیکی ره‌سمی بناسییت.

«ژیانه‌وه» رۆژنامه‌یه‌کی چه‌فته‌یی حوکومه‌تی بوو، له «۱۹۲۵» له‌ سوله‌یمانی ده‌رئه‌چوو، به‌ناوی «کوردیک» له‌ ژێر ناوی «بۆ منوران و شبانی کورد-ئه‌وانه‌ی له‌ به‌غدان» له‌ ژماره‌

«۱۳» ی سالی یه که میدا، که بهر رۆژی دووشه نهبه ی ۲۶ ی کانوونی دووه می سالی ۱۹۲۵ که وتبوو ئەم په خشانه ی خواره وە ی بلاو کردبووه وه:

«هاوارێک له به عداده وه بۆ مونه وهران و شوبانی کورد - ئەوانه ی له به عدان - هەر چەند لێکی ئەدهمه وه و بێر ئەکه مه وه نازانم چۆن رووم بێ قسه بکه م و ناوی «منور و شبانی کورد» بێنم! چونکه له عومری خۆم هیشتا ئیشیکی باش و ته شه ببوسیکی خێرم لێ نه دیون و ئیتر که سیش هیوای پێیان نه ماوه!. جا مونه وهر و شه بابێ که میلله ت ئیعمادو ئەمه لی پێ نه مینێ بۆچی چاکه و ئیتر چی ئەکا؟! نه ختی بێر بکه نه وه ته ماشای میلله لی ئە ترافتان وه مونه وهره کانیا ن بکه ن، ئیتر به زه ویتان به عومری خۆتان و ئیستقبالی میلله تانا بێته وه.

هیچ نه بێ هەر تۆزێ عیبه رت وه رگرن له هاوولاتیبه کانی خۆیان. ئەوه مونه وهران و شوبانی شیمالی بزانی چییان کرد و چی ئەکه ن؟! هه وه ل که سی که بناغه ی حورپیه ت و مه شرووتیه تی دانا و عه له می ئیسلامی له زولم و ئیستبداد رزگار کرد له زه مانێ پێشوودا کوردێکی شیمالی بوو، هه وه ل فیکرێ که له کوردا هه لکه وت بۆ ئیتحادو کۆمه ل به ستن له کوردی شمالییدا بوو. هه وه ل شه رێ که بۆ میلله ت کراو له وێ دا هه زار نه وجوانی به کوشتن داو کردی به قوربانی کورد، کوردی شیمالی بوون کردیان. هه وه ل ئەسه رێ که به کوردی چاپکراو زمانی میلله تی پێی زیندوو کرایه وه ئەسه ری کوردی شیمالی بوو. هه وه ل چاپخانه به ک که کرایه وه کوردی پێی بلاو کرایه وه کوردی شیمالی بوو کردیان.

کوا! ئیوه چیتان کردو خه ریکی چین؟. هەر یه که ساحبی مه وقع و روتبه ن، هەر یه که تان مالکی ده ست و بازووی خۆتان و قیسمه ن پاره سازو ده ولته مه ندن، کوانی له رتی ئەم میلله ته هه ژارو مه زلوومه دا چیتان کردو چه ندتان سه رف کرد؟! به هه مووتان ناتوانن چاپێک جه لب بکه ن، غه زه ته یه ک، وه یا مه جموعه یه کی هه فته یی پێی ده ربێن. که ئەوه ئەکه ن، که غه زه ته و کتیبی کوردی ده ر نه که ن و نه شری نه که ن و که مانگی خۆتان له رتی میلله ته که تانا هیلاک و ماندوو نه که ن ئیتر چی ئەکه ن و چۆن ئەفه رموون «کورد» ین؟. له سه ر قه نه فه دانیشن و سه یری کتیب بکه ن و عومر رابوێرن، به کوردی هه ناسه سارد و بێ زانست چی؟! بزانی ئیوه که ۳۰ - ۴۰ گه وره ی کوردن له به عداد بۆچی دانیشتون و هیچ ناکه ن بۆ ئەم میلله ته دواکه وتوووه

کۆیره؟!.

باو و باپیرتان ئیوهی بۆ شهخسی خۆتان و بۆ حهیات رابواردن نههیناوهته سهر دنیاو ئهم ودهنههئى بۆ وهحشیهکان بهجی نههیشتووه. کوانی چیتان بۆ ئهم میللهته کرد چیتان کرد بۆ ئهم ودهنههئى؟. كهی حسسى حجابمان بێ كه له بهر چاومان هه ننی میللهت كه دوتینی وهکوو ئیمه و له ئیمه دوکه وتوو تر ئیمپۆ سهرکهوتن وتی گه بشتوو هکانیان رۆح و مالیان سهرف و فیدا ئهکن بۆ میللهته کهیان!. كهی حسسى حجابمان بێ ههر له جزیره بۆتانهوه تا هه ورامان خاکیکی زل و پر فیز، غهزه تهیه کی کوردی تیا نییه، دوو کتیبی کوردی نییه و جه معیبه تیکی تیا نییه و ئاسارو ئینسانیه ته نییه و نییه!.

عهیب و شوورهبی نییه عاسمه ی عیراق پر له مونه ووه رو شبابی کورد کهچی هیشتا یه کتری ناسن و ههز به به کتری ناکه ن ونا بن به یهک و دوو کهسیان له قوژبنیکا دانانیشن موباحه سه یهک بکه ن دهره ق به حهیات وئیسقبالی میللهت و وهته نه کهیان؟! ئیتر تا که ی؟! تا که ی ئهم باری حجاب هه ئه گرن و تاکه ی نابزوون ناینه وه بهر خۆتان و تۆزی غیرهت ناکیشن؟! کوا جه معیبه تان؟! کوا رۆژنامه تان؟! کوا ئیتحادتان و کوا کتیبتان و خزمه تان، کوا... کوا؟! کهر کووک نان له خۆیان ئه برن و پاره کۆ ئه که نه وه بۆ دهره دهره کانی خارچی که بینه وه!. ئیوه! ئه ی تی گه یشتوانی کورد چیتان کرد و چی ئه که ن؟! حقوق و شه ره فی میللهت و زمانتان سبحه یینی کن ئه بیارتیزی؟!.

ئه ی مونه ووه ران و شوبانی کورد! ئیتر حسى مەرحت و حه میبه ته ی میللیتان بیهته جۆش و بهزه ویتان بهم حاله په شیوه مانا بیهته وه. وهکوو ئه فه رموون «کوردین» شتییک بکه ن و له قسه دا ئه مه مه هیلنه وه، وقارو شه ره فی میللیتان موحافه زه بکه ن، ناوتان ره ش وکویر مه که نه وه، له جیاتی وهخت رابواردن، به کۆمه لى ئیشیک بکه ن و تیکۆشن ئه گینا رائه بوورین و هقی ژبانیشمان نامینتی!. تۆخوا بو شه ره فی میلله تان شین نییه: که ئه مرۆ له دنیا دا ههر ئیوه ئه ی ئه ولادی ئه ییوب! جه معیبه تیک، غه زه ته یهک، ئه سه ریکتان نه بێ و گالته تان بێ بکه ن؟! تۆخوا! عه بب و عار نییه مونه ووه ریکی کورد ده س بداته غه زه ته دهره یینان له سه ر دوو هه زار روپییه «دیپۆزیتۆ» دا مینتی و ئیشه که ی سه ر نه گری؟! و که چی به غداد پر بێ له ده وله مه ندو پاره داری کورد و له ئاخیرشا ئه و مونه ووه ره به مه ئمووریه تیکه وه دانیشن و هیچ نه کا!. له مه زیاتر گوناھی ته ئریخی، له مه زیاتر تاوان؟! ئیتر

به سیه تی. ئۆبالی ئەم میلله ته به گەردنی ئیوه ئه بی، خزمه تی میللیه و
وه ته نییه به قسه کردن نابی. کوا ئیتحادتان؟ کوا غه زه ته تان و کوا خزمه تان؟
ئهمانه مان له ئیوه ئه وی ئه ی تیگه یشتوانی میلله ت!

کوردیک

رۆژانی ئه و رۆژه ی سوله یمانی و هه موو شوینه کانی تر وه کوو ئیمپۆ نه بوو که پیاو نانی
به یانی بخواو بۆ نیوه رۆژه له به غدا بی، هاتوچۆ زۆر که م بوو، هه موو که س بی نه ته کرا به
ئاسانی ئەم لاو ئه ولا بکا، چونکه ترمییل و شته که م بوو. له و سه رده مه دا چه ند که س له
کوردەکان به ناوی بازرگانی و کاربه دهستی و نوینه ربیه وه له به غدا جیگیڕ بوو بوون. به غدا
پایته خت بوو، له هه موو ده وریکا ئه و شتانه که له پایته ختا هه یه له شوینه کانی تر وا به
ئاسانی نین.

کوردایه تی له ولاتی سوله یمانی دهنگی ئەدایه وه، له لایه ن کوردی خواهن په خشانه وه
بانگه وازیکی ده رچوو بۆ ئه و کوردانه که له به غدا دانیشتون، له بهر ئه وه که ئه وان له
جیگای حوکم و له بنکه ی بازرگانی دان ئه بی زیاتر کۆشش بکه ن بۆجی به جی کردنی ئه و
شتانه که هۆی پیشکه وتنی کورده کهن. خواهنی په خشان به ره خنه گرتن و به تانوت لێ
دان دبی به ویزه ی ئه و کوردانه دا که له به غدان و پێیان ئه لێ: بۆج ئه بی هه ر له خه می
خۆتانا بن و خه میکی ئەم نه ته وه یه تان له به را نه بی؟! ئیوه هه ر بۆ خۆتان نین، به لکوو بۆ
نه ته وه که شن، هه ندی له ئیوه نوینه رانی ئەم قه ومه ن؛ ئه وی خواهن زمانه، ئه وی خواهن
قه له مه، ئه وی خواهن سامانه هه ر یه که به ئەندازه ی خۆی ئه بی به شدار ی بکا له
هه لسووراندنی کاروباری کورددا.

ناوه رۆکی ئەم په خشانه بلێسه یه کی کوردایه تییه. هه ر چه نده رووی کردۆته ده سته یه کی
تایبه تی به لām ئامۆژگارییه که بۆ هه موو ئه و کوردانه ش که له ده ره وه ی به غدا، وه ته نانه ت بۆ
کورده دانیشته وه کانی ولاتی کورده واریش. دیمه ن و روخساری ده قه که ئه و کوردییه
ئه گیڕیته وه که له و سه رده مه دا به سه ر زمانی خۆینده واره کانه وه بووه؛ ئه و ده سته
خۆینده واران ه که سه ره تای خۆینده وارییان فارسی و ئه فسه رانی تورکی و پاشان عه ره بی-
ش هاته ناوه وه، به ریکخستنی رسته ی تیکلاو له م زمانه و ئاویتته کردنیان له ناو زمان
کوردیدا په خشانیکی دروست کردوه، مه به ست ئه وه بووه که خۆینده واران ئه و سه رده مه
له مه به سته که بگه ن و تیش گه یشتون.

ئاخاوتن و نووسين له هه موو رۆژتيكا بۆ ئه وه يه ئه و دانيسشتوانه و ئه و گوپيگرانه له ناوه رۆكي ئه و شته بگهن، ئه گهر تپي نه گهن كه لكيك له نووسين و ئاخاوتنه كه دا نابن بۆ گوپيگران. ههر له بهر ئه م مه به سته يه بۆيه عالم هاوار ئه كا ئه لئى: ههر نه ته وه يه ك ئه بن به زمانى خۆى بخوئيني و بنووسيت، ئينجا ئه م خوئندن و نووسينه ش ورده ورده بزار ئه كرى و له بيزنگ ئه درئ هه تا له ئه نجاما ئه گاته زمانىكي په تى ئه و زمانه.

ئه م په خشانه ميژووى نووسين و ئاخاوتنى ئه و سه رده مه مان بۆ ئه گيپتته وه له گه ل هه ستي جوولانه وه ي نه ته و ايه تبه كا كه له ناوه رۆكي په خشانه كه وه در ئه كه وي.

زمانى په خشانى كوردى له ماوه ي سالانى دواى « ١٩٢٠ » به ئى ناوچه و به پيى شپوهى ناوچه ديمه نيكي ترى وه رگرتووه. ئه مه ش ده و له مه نديه كه بۆ بلاوى و بلا بوونه وه ي زمانه كه. به وينه له سالانى « ١٩٢٥ » تا « ١٩٣٢ » گوڤارى « زارى كرمانجى » له رواندز ده رچووه، زمانى ئه م گوڤاره له باره ي شپوهى ناوچه وه جيا واز به كى كه مى هه بووه له شپوهى مه ركه زى حوكمى بابان. بۆ وينه ده قه په خشانىكي ئه و سه رده مه ئه خه ينه بهر چا و كه له ژماره « ١٠ » ي « ٣ » ي ته مووزى سالى « ١٩٢٧ » چيرۆكيك ئه گيپتته وه و ئه لئى:

« ده لئىن پياوئىكى جووت به نده ي ورياي تپگه يشتوو رۆژتيكى پيئىچ هه رمى گولاوى كه ده ستيچينى خۆى بوو له دارى كردنه وه و بردنيه وه مالى، چوار كورى هه بوو، له و هه رميئيه هه ر به كه ي يكيكى دانئ و يكيكىشى دا به ژنه كه ي كه دا يكي منداله كان بوو. كه پي دابه شكردن گه راوه سه ر جووت و ئاودپري خۆى، هه تا ئيواري به كارو كاسبى خۆى خهريك بوو بانگى شتيوان چووه وه مالى، منداله كانى له خو خر كردنه وه لئى پرسين چتان له دانه هه رمى خوتان كرد؟ »

يكيكيان له پيئى هه موواندا وتى: بابه گيان گوشته كه يم خوارد و ده نكه كانيشم له ناو باغچه ي خو ماندا چه قاندى و ئاويشم دان تا زوو شين بن و بينه دارى گه و ره هه تا هه رميئيه يئىن هه م لئيه ان بخۆم وه م لئيه ان بفروشم به لكوو پيئ ده و له مه ند بم. باوكى وتى: ئافه رين رۆله، چاكت كرد، ئه تو ده بيه باغه وان و جووت به نده يه كى باش و ئازا.

دووه ميه نيان وتى: بابه هه رمى كه ي خو م خوارد ده نكه كانيشم فرئى دان و له به شه كه ي دا يكيشم نيوتكم به زۆر لئى ئه ستاندى خواردم. باوكى گوتى: ئه تو به خيل و ره زيل و به ته ماعى، بيئجگه له زۆلم چى دى ناكه ي، حقوقي

خەلک لە عەردی دێدە، مادام تەجاووزی حقوقی دایکی خۆت کرد هیچ
هەویام پیت نبیە!

لە کوری سێبەمینی پرسی، ئەویش گوتی: دەنکەکانی که براکەم فرۆی دابوو
هەلم گرتنەوه و خواردم و هەرمی کە خۆم لە بازاری بە دراو «پارە» یک فرۆت
و لەو دراو شەمدا بە چەند سێتۆکی سوورو جوانی گوندی خۆمان که پیاویک
بە دەستیەوه گرتبوو بۆ فرۆتنی. باوکی گوتی: ئەمە ی که تۆ کردووتە کاری
تجارانە و فێری کرین و فرۆشتن دەبی، بەلان دەترسم که گەورە بووی تووشی
نەخۆشی و دەردی بەخیلی و تەماع بی، چونکە عادیەتە پیاو هەتا دەولەمەندو
بە دراو و مال بی هێندە لە چەرو پێستەر دەبیت! ئەگەر هەر لەسەر ئەم
دەستوورە بێت زۆر باشە.

کۆرەکە ی چوارەمین هەر که باوکی لێی پرسی وتی: کۆرەکە ی دراوسێمان
نەخۆش بوو، چونکۆ دەستەبرام بوو چۆمە کنی، که دیتم که و تیبوو هەرمی
کە ی خۆم دایە تا بیخوا بەلکۆ پێ چا بێتەوه، ئەویش لێ وەر نەگرت، هندی
لەبەر پارامەوه وەری نەگرت و نەبەویست، منیش لەسەر سەرنەکە بێمدا دانا
که نەبادا لە من شەرم دەکا بۆیە وەری ناگرت، که لە لای دەرکەوتم ئیشتیای
بزووت و خواردی بە ئەمری خودا چاک دەبیتەوه. که لە دوا دوو سعاتان
سەرم داوه دیتم هاتبوهو سەرەخۆ و گوتی بە هەرمیکە ی تۆ چا بوومەوه. باوکی
گوتی: ئافەرین لە وجدان و پیاوەتیت، تۆ لە براکانت چاتری، چونکۆ لەگەڵ
لێ قەوماو و دەست تەنگان پیاوەتیت کردووه، که سێکی حەز لە ژبان و سەر
بێندی بکا دەبێ بۆ قازانجی دۆستان بکۆشی و لە زاری خۆی بگرتەوه بە لێ
قەوماو و هەمسایە و کەس و کاری بدات.

چاکی گوت ئەم پیاو ی که بە بەرو میوهی دار لە مندالانی خۆی گەشت.

شێبە ی ئەم دەقە - که ئیمە زیاتر مەبەستمانە - جۆرە وشە و گوزارشتیک دەست نیشان
ئەکا که جیاوازیەکی کەمی لێ پەیدا ئەبێ لەگەڵ ئەو شێبەدا که ئەو سەردەمانە زمانی
رۆژنامە بووه. دوو م ئەبێن چیرۆکی ئامۆژگاری و پەند تەوانیبووه لەناو پەخشانیکی
چا پکراودا جێگای خۆی بکاتەوه، ئەم جۆرە چیرۆک و قسانە تا ئەو رۆژانە هەر بە سەر
زارەوه بوون، رۆژگار هێنایە پێشەوه که لە زارەوه بکەوێتە سەر کاغەزو لە سەر کاغەزەوه
بکەوێتە سەر لاپەرە ی چاپ، ئەمە کردیە کاری که ئازۆخە یەکی پەخشانی کوردی بە
دەقیکی ریک و پیک بێتەوه بۆ پاشەرۆژ. سێبەم ئەم پەخشانی سووراو سوور دیارە که
زمانەکە ی سادە یە و بەچە جۆر بیستراوه هەر بەو جۆرە هێلراوه تەوه، خۆتێندەوارێک و

نه خوینده وارېک له گټرانه وه که یا نه یان توانیوه له دهقه که ی لا بدن، به لکوو خوینده واره که شوین پی نه خوینده واره که ی هه لگرتووه بو گټرانه وه که ی.

حسین حوزنی موکریانی خوینده وار بوو، به لام له گټرانه وه و چاپکردنی هم چیرۆکه دا خوئی به ته وای بردو ته پیستی نه و نه خوینده واره وه که هم چیرۆکه ی بو گټراوه ته وه، نه هاتووه وه کوو خوینده وارانې نه و سه رده مه چیرۆکه که پر بکا له وشه ی بیگانه و روخساری جه وه ره که ی بگورې. وه کوو مرۆقتیکی ده ستپاک ده قه خاوتنه که ی پاراستووه؛ نه و ده قه که له ناوچه ی رواندزو لاجان باوی هه بووه وه هه یه، چونکه ده قه که رابه ریک بووه بو نه وه که شیوه ی ئاخواتنی نه و ناوچانه نه و جوړه یه که هم ده قه ی لپی دروستبووه، له پال نه مه وه نه و نامۆژگار به ش نه کا که پیاو وه نه بی هه ر بو خواردن و نووستن هاتبیتنه ناو وه، نه گه ر وای نه گه ل گیاندارانی تر دا هیچ جیا وازی که نییه. نیمه ش ده قه که مان به بی ده ستکاری له وشه و گوزاره یا خسته به ر چاو، ته نیا شیوه ی ئیملاکه یان ده ست لی داو خستمانه سه ر شیوه ی نیمرۆ. نه بی نه وه ش بزاین که مه به ست له م کتیبه که دا ریختی ده قی په خسانی کوردیبه نه وه ک جوړی ئیملاو نووسینی!...

نمونه یه که له ده قی په خسانی نیوانی سالانی «۱۹۳۰-۱۹۴۰»

«یادگاری لاوان» که له سالی «۱۹۳۳» له لایه ن هندی له گه نجه کورده کانی نه و سه رده مه له به غدا ده ر نه چوو. له ژیر ناوی «شاعره کامان» و تارېکی دوورو دریزی بلاو کردو ته وه. بو نمونه ی ده قی په خسانی نه و روژه نیمه پارچه یه که له وه نه خه یه به رچاو:

.....»

وه ره شعریکی دلداری شاعره کامان بخوینده وه- که نه مه به شی هه ره زوری خه رمانی شعریانه-. نه گه ر شیوه ی ژنیتک هاته یاده وه، پیم بلنی چ ژنیتکه؛ چینی، هیندی، نه فغانیبه؟. نازانم هه رچی بی، ژنیتکی کورد نییه!. به لی!. ناهه قیسان نییه، ژنی کوردیان نه دیوه؛ نه یان دیوه «به هی» مه ر بدوشی، «شیرین» مه شکه بژهنی، «گولتان» به شه ده ی لاریه وه گوژه له سه رشان له کانی بیته وه، «رهنا» گوله وچنی بکا، «نازدار» شل ومل له رتی ره ز بگه رپته وه! نه یان دیوه، با به س ته فره ی خو مان بده ی، با راست بروین نه گه رچی بو خوشمان خراب بی، با ناو له دنکا نه کوتین، پی به جه رگی خو ماندا بنین وبلین: شاعره کامان دزن، لاسای که ره وه ن!. دزن به لام توکل نه دزن و ناوه روک به ر

ئەدەن! لاسایی كەرەوون بەلام ریبیان لی ون ئەبی، دۆش دائەمیبەن!

شاعران ئاوتینە ی ژیاننی كۆمەلەن، پیتسەرەویانن لە ژیاندا، بەلام ئەمانە ی ئیمە ئاوتیکی لیتلن، تاماریبی بیگانەیان تبا دیارە، قوروون لە دوویانەو ئەرۆن، لە عەسری بیست هەمی شارستانیەتیدا لاسایی شاعرانی فارسی حەوت هەشت عەسر لەمەوبەر ئەكەنەو! نازانین ئەوان شاعری زەمانتیک و زمانتیک و ئەمان شاعری زەمانتیک و زمانتیک ترن. بەلێ! باشە لاسایی «سعدی» و «حافظ» ی شیرازی بکەنەو بەلام داخەكەم نایانگەن، ئەوان سوارن و ئەمان پیادە!

لەبابەت وینەگرتنی ژیانەو ئەتوانم بلیم كە گۆرانی بیژە نەخویندەوارەكانمان گەلێ لە شاعرە بەناو بانگە «بەلاغەت ئارا» كان لە پیتسەرن. بەلێ! ئەو لاداییە ی «كولەنجەری رێ» و «خالە ی ریبوار» و... داناوە گەلێ لە پیتسەترە لای من لەو شاعرە ی كە ئەلێ:

«ئە ی جیلوودەری حوسنی جلهوكەش بە تەماشاشا»

«سەر روشتە ی دین بی مەدەدی تۆ نیبە حاشاشا»

وہ یا ئەلێ:

«بە مەحزی تەجرەبە جانا ئەگەر دەستم بە باخەلتا»

«لە بندا بیسەر قوریان ئەگەر نەبیسو یەدی بەیزا»

چونكە ئەویان سەیری دەور و پشستی خۆی کردووە، روانیویە تە دلێ خۆی، چی بینیوی بە چەند واتەبەکی سادە رێکی خستوو بە ئەرك و ئازار، بەلام ئەمانیتەر ویستوو یانە دیوانەكەیان چ قافیەبەکی كەم نەبی، ویستوو یانە بوتی دروست بکەن بۆ بوتپەرستان تاكوو نرخی هەموو بوتتیک ی پیتی بشكێن بە نەفامی، ویستوو یانە واتە ریز بکەن كەسێ تێ نەگات! شعر بلین مەعنا ی لە سکی خۆیاندا بمینیتەو!

وەرە پیتسەو بە چەند شعرێ بخویننەو، چاو لەوەش بیژشە كە شعرەكانیان بیگانە لە ئیمە زیاتر بەشی پیتوویە، چونكە واتە ی ئەوانی لە ئیمە زۆرتر تیا یە وشیبو ی ئیمە زیاتر لە هی ئەوان ئەچی. بەلێ! ئەو رۆژە ئەم چەشنە شعرە باوی بوو، لە دوا ی ئەو ی لە قامووسا مەعنا ی هەموو واتە بیگانەكان دەرئەهینن - ئەگەر زمانی بیگانەت زانی، خۆ ئەگەر نەشتزانی وا هیچ! - پیم بلی لە دوا ی تێ گەشتن چی تێ گەشتن؟! هیچ! بەلێ! لە هیچ هەر هیچ تێ ئەگەیت. ئینجا پیم بلی لەو دەورەش - دا وەك بەكار هینانی واتە ی

بیگانە باوی بووه وتنی شعری بی مه‌عناش باوی بووه!..:

«بووکه به بارانه‌یه‌که رازینراوه‌ته‌وه»

«گیانی نییبه مردووه!».

جاری ئه‌وه هیچ که له شعره‌کاماندا لیکدانه‌وه مست ناکه‌وی، نه‌گهر بشپین لیکدانه‌وه‌یه‌کی مه‌نتقی نییبه، زۆرتتر له هی مندالیتیکی ساوا ئه‌چن که گوی ناداته خه‌می رابواردن و ئازارو ئه‌رکی ژبان و مردن. لیکدانه‌وه‌یه‌که هیچی به‌سه‌ر هیچه‌وه نییبه، له شارراوانی ژین و مه‌رگ و گیان و مان چ نه‌تییه‌کمان بۆ ده‌رناخه‌ن... به پیچه‌وانه‌ی ئه‌مه پیتیست بوو شعری شاعرانی کیتیو که ژ و چیوا نه‌وای گولشه‌ن و گولزارو گه‌وره بووانی ناو ده‌ردو خه‌فه‌ت پڕ بویه له بییری فه‌لسه‌فی به‌رز به‌رز.

به‌لێ! ئه‌گه‌ر راست بویه که به‌ده‌خه‌تی ده‌ستیکی زۆری هه‌یه له هه‌لگیرساندنێ بلتیه‌ی زیره‌کید، و هه‌لافای فرمیستیک به‌ری لیکدانه‌وه به‌ره‌لا ئه‌کا. پیتیست بوو شاعره‌کامان «باسی ئاسمانی ژبان، هه‌نگی شیرین مژی گولان و ده‌رخه‌ری رازی دلان بوونایه!» . به‌لێ! ئه‌وانه‌ی و وتم راسته‌وه شاعره‌کانیشمان ره‌نگه‌ ژه‌نگی کۆبی به‌ریان بدا ئه‌گه‌ر خۆیان بخه‌نه بۆته‌ی ژبانیه‌وه، جله‌و بۆ ئه‌سپی لیکدانه‌وه‌یان شل بکه‌ن، ده‌ست له‌کلکی سیمورخ و گویتسوانه‌ی شاری جابولقا بکه‌نه‌وه!».

ئه‌مه نمونه‌ی ده‌قی په‌خشانیکه که له نیوانی سالانی « ۱۹۳۰-۱۹۳۳ » دا نووسراوه‌وه و تراوه، بیرو رای به‌شی له خۆینده‌وارانی ئه‌وه وه‌خته له سه‌ر ئه‌وه بووه که ده‌ست گیر که‌ن له په‌قه‌ی ئه‌وه هۆنه‌رانه که به‌ره‌مه‌کانیان له‌سه‌ر شیوه‌ی کۆن رویشته‌وه ئه‌روا. جاری ده‌قه‌که ئه‌وه‌مان بۆ ده‌رئه‌خا که شیوه‌ی ئه‌ده‌بی بۆ جۆری گوزارشت دانه‌وه ده‌ستی به‌سه‌رو پۆته‌لاکی خۆیا هیناوه و به‌پوختی توانیویه گوزارشت له مه‌عانی بداته‌وه. ئه‌مجا ئه‌وه‌سته دروست بووه که دیمه‌ن په‌رستی ولات به‌بایه‌خه‌تره له ئالان به‌بالای خه‌یالانی خه‌یالییه‌وه، وه‌سپی گۆشه‌یه‌کی سه‌رچاوه‌ گه‌لێ به‌تینتره له وه‌سپی چاویکی کال و ئه‌گرچه‌یه‌کی شه‌قل کراو. راسته هه‌ر زه‌مانیک زه‌مانیکی هه‌یه، هه‌ر داستانییک کاره‌ساتیکی هه‌یه، هه‌ر په‌یکه‌ریک دیمه‌نیکی هه‌یه، پیاو ئه‌بێ له‌گه‌ل ره‌وره‌وه‌ی میژوودا بپروا شان به‌شانی سستی و تیژی ئه‌وه میژووه بچی به‌ریوه. ئه‌وه وتاره له‌وه روژده‌دا هه‌ستی به‌وه کردووه و ته‌قیوه‌ته‌وه. وتاره‌که دانه‌وه‌ی ئاوتینه‌ی دلی ده‌سته‌یه‌که که ئه‌وه ده‌سته‌یه دیسان ئاوتینه‌ن بۆ به‌شیکی زیاد له نه‌ته‌وه‌که. ئه‌وه ده‌سته‌یه - که خاوه‌ن وتار په‌کیکه

لهوان- له ناو تارمایی رۆژتیکا ژباون که گۆرانیکی فیکری و سیاسی له ناو نهتهوهکانا به گۆر پهیدا بووه، دنیا له دیوجامهیهکی بهرو پشت داروهه رووی خوئی له روویهکهوه وهرگیتراپه رووهکهی تری. نهتهوهکانی تر وهکوو له باری سیاسییهوه پهردیهکی تریان بۆ خۆیان دروستکرد له باری ئهدهبی-شهوه دیسان پهردیهکی تریان ههر دروستکرد. «یادگاری لاوان» له شویتیکا بوو که گۆرانی ئهوه نهتهوانه تا ئهندازهیهک ئهبینی، ئهمیش وتی ئهبی ئیمهش وا بین؛ وهکوو زمانان ئهپارتیزن ئهبی بیریشمان زاخاو بدهینهوه و ژهنگی له سهر لابههرین، ئهمهش تهنیا به پاراستنی زمان نابی، ئهبی بیریشی له گهل مشت ومال بدری. ئهمانه ههموو راستن، بهلام لیتهدا منیش قسهیهکم ههیه، قسهکهم بۆ رهخنه نییه به لکوو بۆ دهپرینی راستیهکه. ئهلیتم:

رۆژانی زۆر زوو بیرو باوه له ولاتی رۆژههلاتهوه ئهتهنیهوه بۆ شوینانی تر. ههموو شتیک گهنجیهک و پیریهکی ههیه، رۆژههلاتهکه به خۆبو بیرو هۆشیهوه رووی کرده پیری و له ناوچهی پیریهکهدا وهکوو ناوی مهنگ مایهوه، تهنیا دهستهیهکی خاوهن دهسهلاتی کیشوهردار نهتهوهی خۆیان و غهیری نهتهوهی خۆیان ئهچهوساندهوه. له ئهنجایی ئهم گیتراوهدا ولاتی رۆژاوا «کان» ی ئاگرینی بۆ تهقینهوهی شتی نوئی تیدا پهیدا بوو. دیاره ئهمهش ماوهی گهل چهرخی خایاند، لهو ماوهیهدا کهوته چهپاوه کردنی کهلهپووری رۆژههلات، پاش ئهوه ورده ورده پزبسکی ئهوه ئاگره کهوته بهرهی رۆژههلاتهوه، ئهمیش لیتهدا هیدی هیدی کهوته تهنیهوه. سهرهتا ئهوه شوینانه که نزیک بوون بهوان هاتنه سهر ئهوه که گۆرانییک بهسهر بیرو باوهی ئهدهبی و سیاسی خۆیانا بینن. دیسان له مانیشهوه بلتسهکه تهنیهوه بۆ ئهوه نهتهوانه که زۆر دووره دهستن له کیهو ئاگرینهکانهوه. دیاره ئهم تهنیهوهیه به هۆی هات و چۆی بهینی دوو دهستهی دوور لهیهکهوه بوو؛ به هۆی خۆتندنهوهی کتیب وگۆقارو رۆژنامهی ئهوانهوه بوو. لیتهدا تاک تاکی نهتهوهیهکی وهکوو کورد تیکالای ئهوه تیکالاییه بوو، ئهوانیش فیکریان پهردیهکی تری به سهرهاتو وتیان با ئیمهش وریا بیینهوه، دهستیان دا به دامهزراندانی فیکریکی نوپوه. بهلام ئهبی ئهوهش بزاین تاکۆن ئهبی نوئی دروست نابیت، به تایبهتی له بیرو باوهرا. ئهبی ئیمه ئهوه بزاین که کهلهپووری به بایهخی ئیمه بهلگه ئهدهبییه کۆنهکامنان، ئهگهر ئهوانهمان به دهستهوه له بهر دهستا نهبی، ئهبی لهولای هیچهوه درچین!

کهوابوو نابی بکهوینه رهخنهگرتن لهو شاعرو ئهدییه پیشینانهمان که له سهدها سال له ژیر ههموو جۆره چهوسانهوهیهکی غهیری خۆیانا تالونهتهوه!. هیچ نهبی ئهوان بهشتیکی

زۆرى زمانه كه يان بو پاراستوين. بۆرى و شويتنيكى فيكرى-ش ئه وان كه له ژير ده وارى رهشى بيتگانهدا به ژانه وه خهريكى تلاوتل بن چون ته كه ونه سه ر ئه و فيكره كه فيكرى نوى بيتكه وه بن؟! كه وا بوو له چا و لى كه رى به ولا وه هيچى تريان بو نه ما وه ته وه. له بهر ئه م شتانه نابى ئيمه ئه وان به وه دابنيين كه ئاويان له دنگ دا كوتا وه.

نمونه يه كى تر له ده قى په خشانى نيوانى سالانى «١٩٣٠-١٩٤٠» كه خوا لى خوشبوو ئه مين زه كى به گه، به رگى دو وه مى كتىبه كه ي «كورد و كوردستان» له سالى «١٩٣٧» چاپكرا وه، له لاپه رى «١٥٢» دا ئه لى:

«سولتان سه لاح ددين و ئه هلى سه لىب.

سولتان سه لاح له دواى ئه مه كه ئيش و كارى سووريه و جزيره ي بريه وه، ئاگرى سه سادته و نفاقى ئومه راي ئه و ناوه ي كوژانده وه وه هه مووى تابعى ئه مرو فه رمانى خوى كردن، قوه ته بلا وه كه ي ئومه راي موسلمين، كه ئه غلبه ب بۆ شه پ و ده عواى ناو خوزيان سه رف ئه كرا، كوژده وه بو گه يشتن به و مه قسه ده موباره كه كه ي خوى كه فه تحى قودس و ده په راندى ئه هلى سه لىب له فه له ستين بوو توانى به عه مه ل به ينى و له م وه حده ته و نفوزى حاكمه ي خوى به ته واوى ئه مين بوو. ئينجا قه رارى به جهادى موقه دده س به رامبه ر به فه رهنگ دا. ته فره قه و نفاقى ئومه راي فه رهنگ له فه له ستين دا بو ته تبلى ئه م قه راره زور موساعده بوو، باخصوص له دواى مردنى مه لك «باددوين» ي چواره م ئيشوكارى حكومه به ينيك به وه كاله ت به ده س «رياموند» ي حاكمى «ته رابلوس» وه بوو، له دوايى دا «سيبيل» ي خوشكى پادشا مردوه كه شووى كرد به «جوى» ناو ئه ميريكي فه رهنگ و تاجيشى نايه سه ر سه رى. ئه م «جوى» يه له شكرى كرده سه ر «رياموند» كه له «ته به ريبه» بوو، وه ئه م «رياموند» هه داواى كو مه كى له سولتان كرد، به لام سولتان ئاره زوى نه ئه كرد كه له پيش ته واو بوونى مودده تى موعاهده هه لكوتيته سه ر فه رهنگ.

ئه م نه قزى عه هده ئه م جاره ش له ته ره ف فه رهنگه وه و به واسسته ي «رينولد» ي ئه ميري «كه رگ» وه كرا، واقعا له «٥٨٢» ه دا، كاروانى كى گه وه ي ئيسلام، له وه قتيكدا كه له نزىك «كه رگ» وه تى په ر ئه بوو، توشى ته عه روزى فه رهنگ بوو، وه هه موو مالىان له ده س چوو، پياو وئافه رته ئه م كاروانه ش ئه سيرا كرا. به ريوايه تىك خوشكى سولتانيش له ناو ئه م ئه سيرانه دا

بوو. «رینولد» به‌مه‌ش رازی نه‌بوو، وه به‌عزئی ته‌حقیرات و ته‌عهروزاتی به دینی ئیسلامی‌ش کرد. ئەم خه‌به‌ره که گه‌بیشه سولتان زۆر سه‌غله‌ت بوو، وه سویتندی خوارد ئەگەر «رینولد» بگرئی ئەبێ به دەس خۆی بیکوژی.

له دوای ئەم وه‌قعه‌یه سولتان ئیعلانی غه‌زای کرد و بۆ موخافه‌زه‌ی هه‌ججایش ئەوی پیتویست بوو کردی و له «قه‌سری سه‌لامه» که له نزیک «بوسرا» یه‌وه بوو ئوردو‌و‌گاهی دامه‌زراند. زۆری پچ نه‌چوو له شکری «میسر» یشی گه‌بیشه‌تی، وه مه‌لک ئەفزه‌لی کوپیشی له جیهه‌ت «عه‌کا» وه شکستیکی باشی به به‌شیتیکی ئوردووی فه‌ره‌نگ دا‌بوو.

نیهایه‌ت «ریاموند» یش له‌گه‌ڵ فه‌ره‌نگ ناشت بووه‌وه به‌م ته‌رحه‌ قوو‌ه‌تی فه‌ره‌نگ زۆر بوو.

سولتان سه‌لاحه‌ددین مه‌جلیسی شوورای حه‌ربی کۆ کرده‌وه و ئەم مه‌جلیسه قه‌راری به شه‌ری فه‌ره‌نگ دا. رۆژی شه‌ممه‌و ۱۶ ره‌بیع الاول ۵۸۳هـ، له‌شکری ئیسلام به به‌رده‌میدا رابواردو رۆژی دوایی له‌دوای نوێتی جمعه له‌ خوار «ته‌به‌رییه» وه له چه‌می «ئوردون» په‌ریه‌وه، وه ناردی بۆ که‌شفی له‌شکری دوژمن که له «سه‌خوورییه» بوو، له دواییدا قوو‌ه‌تیکی به‌رامبه‌ر دوژمن داناو خۆی چوه سه‌ر «ته‌به‌رییه» و زه‌وتی کرد، به‌لام ما‌ن و مندالی «ریاموند» خۆیان هاویشه‌ قه‌لاکه‌وه و ته‌له‌بی مو‌عاوه‌نه‌تیان له «مه‌لک جوی» کرد، له‌دوای موزاکه‌ره‌یه‌کی دوور و درێژ فه‌ره‌نگ قه‌راری شه‌ری دا، وه ویستی ریگه‌ی ئاو له سولتان بیری، به‌لام به‌غه‌له‌ت چوو چونکه سولتان ئەم خصوصه‌ی ته‌ءمین کرد بوو ریگه‌ی ئاو له له‌شکری فه‌ره‌نگ بری‌سوو. رۆژی ئەوه‌ل له‌شکری فه‌ره‌نگ هه‌ولتی بۆ برینی ریگه‌ی ئاو دا به‌لام مو‌ه‌ف‌فه‌ق نه‌بوو، وه له‌و رۆژه گه‌رمایه‌دا خۆیان له‌به‌ر بی ئاو شپ‌رزه‌ بوون و گه‌رانه‌وه ئوردو‌و‌گاهی خۆیان.

رۆژی دوایی له‌شکری ئیسلام به هه‌لمه‌تیکی شیرانه روویان کرده له‌شکری فه‌ره‌نگ و ته‌فرو توونایان کردن. له لایه‌که‌وه حه‌مله‌ی ئیسلام و له لایه‌کی تریشه‌وه تأسیری تینویه‌تی فه‌ره‌نگی به ته‌واوی له کار خست و ئەم رۆژی ۲۶ی ره‌بیع الاخری «۵۸۳» یه رۆژی روخانی بناغه‌ی ئەماراتی فه‌ره‌نگی فه‌له‌ستین بوو. مه‌لک جوی ئەمیری که‌رگ برای مه‌لک و به‌عزئی ئومه‌رای تریش له‌گه‌ڵ فه‌ره‌نگیکی زۆر به دیل گیران، داری سه‌لیبی مو‌قه‌دده‌سیش له ئاو تالانا بوو، وه له‌و رۆژه‌ی که فه‌ره‌نگ هاتبوه ئەم ئاو تا ئەو رۆژه تووشی شکستیکی واگه‌وره و به ته‌ءسیر نه‌بوو بوو.

«.....»

له نیوانی دوو لاپه‌ره‌ی سالانی « ۱۹۳۰-۱۹۴۰ » پەخشانی زمانی کوردی شیوه‌ی سۆران ناو‌ری له‌وه دایه‌وه که بیجگه له رۆژنامه‌و گۆنار ده‌ست بدا به دانانی کتیییشه‌وه. ئەمێن زه‌کی به‌گ سه‌ربازێکی نازای ئەو مه‌یدانه بوو، میژووی « کورد و کوردستان » ی له‌وه سالانه‌دا دانا، ئەتوانین چاویک بخشینین به‌وه پەخشانه‌یدا که میژووی پەخشانی ئەو سه‌رده‌مه‌یه: روخساری پەخشانه‌که ئەوه ده‌ر ئەخا که خاوه‌نه‌که‌ی بیرو رایه‌کی تایبه‌تی هه‌بووه به‌رانبه‌ر به‌ نووسینی کوردی. هه‌رچه‌نده سه‌ره‌تای ژبان و پێ‌گه‌یشتنی خاوه‌نی ئەم پەخشانه له‌ پیاوانی سه‌رده‌می عوسمانی و پله‌ی زانیارییه‌که‌ی له‌ ئەسته‌موول ته‌واو کردووه و پاشان گه‌راوه‌ته‌وه بۆ عێراق. ئەو زمانه‌ی که له‌ به‌غدای عێراق و حکومه‌تی عێراق-دا له‌ ئارادا بووه زمانی عه‌ره‌بی بووه، تاکه تاکه‌ی وشه‌ی عه‌ره‌بی له‌ ناو زمانی کوردیدا پێشتر به‌هۆی ئیسلامه‌تییه‌وه جێگای خۆی هه‌ر کردۆته‌وه. خاوه‌نی ئەم پەخشانه خۆی به‌ یه‌کن له‌ به‌رزتر «منور» ه‌ کورده‌کانی ئەو سه‌رده‌مه‌ زانیوه، وه راسته‌ واش بوو چونکه‌ فره‌زاناو خاوه‌نی «میژووی کورد و کوردستان» بوو. باوه‌ری ئەو له‌ سه‌ر ئەوه بوو که چۆن ئاخاوتن له‌ ناو مونه‌وه‌ره‌کانی کورددا ئەبێ و چۆن قسه‌ ئەکه‌ن ئەبێ نووسینه‌که‌ش وا بێ، ئەوه‌نده هه‌یه جیا‌یی ئەم له‌ گه‌ل مونه‌وه‌ره‌کانی تردا ئەوه بوو که ئەم به‌ عانقه‌س به‌شوتن که‌لیماتی عه‌ره‌بیدا نه‌گه‌را بۆ ئەوه عیباره‌تی پێ‌ برازینینه‌وه، به‌لکو ته‌نیا زرنگی ته‌بیعه‌تی خۆینده‌وارێکی مونه‌وه‌ره‌ بوو که عیباره‌ته‌که‌ی دروست نه‌کرد. ئەو ئەبیوت دوو که‌سی خۆینده‌وار له‌وه رۆژهدا که دانه‌نیشن چۆن پێکه‌وه قسه‌ ئەکه‌ن ئەبێ نووسینه‌که‌ش وابێت. ئەو له‌ ریزی ئەو ده‌سته مونه‌وه‌ره‌نه‌ی ئەو رۆژه نه‌بوو که یه‌کیک له‌وانه‌ لییان پرسی:

قوربان هه‌لامه‌ته‌که‌ت چۆنه‌؟. وتی:

«نابی به‌هه‌لامه‌ت ناو بیری، ئەبێ بووتری زوکام!. زوکامه‌که‌م که‌مه‌کیک ته‌خفیف بووه، وه‌لاکن وه‌جه‌عی ره‌سم هه‌ر باقییه‌وه سه‌یه‌لانی ئەنفیشم هه‌ر ده‌وام ئەکات!».

ئەمێن زه‌کی به‌گ له‌وانه نه‌بوو چونکه‌ هه‌ر به‌ سه‌لیقه‌وه به‌ بێ خۆ عه‌زه‌یه‌ت دان قسه‌ی ئەکردو ئەو قسه‌نه‌ی ئەخسته‌ رێختی عیباره‌ته‌وه، ئەو ئەبیوت شتی تازه‌ کووره‌ نابێ هه‌بێت. ئەمه له‌ باره‌ی خاوه‌ن پەخشانه‌وه، ئەمجا له‌ باری پەخشانه‌که‌ خۆیه‌وه:

ئەم پەخشانه‌ میژوویه‌کی تا ئەندازه‌یه‌ک گه‌فت و گۆی نووسینی ئەو سه‌رده‌مه‌مان بۆ

ئەگىپتەتە؛ ئەو ھەمان پىشان ئەدا كە لەو رۆژەدا دوو قوتابخانە ھەبوو؛ يەكئى ئەو دەرزەى داداوە كە ئەبى بە كوردىيەكى پەتى شت بنوسرى، ئەبى زمانى كوردى لە ژىر بارى زمانى بىگانە بىتە دەرەو. ئەويتەر ھەر لەسەر ئەو رۆشتوو: كە كوردى شىتەى بابان بە چ جۆر ئاخاوتنى كوردوو بەو جۆرە ئەبى بشنوسى، چونكە ئەو نووسىنە بۆ خویندەوارەكانە، ئەگەر وانەكا لەوانەيە ئەو خویندەوارانە ئەگەر وەكوو زمانى قسەكردنىان نەبى لىتى تى نەگەن. بە وىنە - ھەر بە دەقى ئىملاكەى خۆى - ئەلى:

«اینجا قراری بە اعلانی جهادی مقدس بەرانبەر بە فەرەنگدا، تفرقە و نفاقی امرای فەرەنگ لە فلسطیندا بو تطبیقی ئەم قرارە زور مساعد بو، باخصوص لە دواى مردنی ملک (بالدوین) چوارەم ایشوکاری حکومە بىنىك بە وکالت بە دەس (ریاموند)ى حاکمى (طرابلس) دەو بو.»

لەراستى دا ئەم عىبارەتە ھەرچەندە پریەتى لە وشەى عەرەبى بەلام ئەو وشانە لەوانە نین كە ئەو رۆژە بە سەر زارى خەلكەو نەبوو بن، ھەر كەسىكى ئەو رۆژە و ئىمپروژىش ئەو بە خوینتەتە بەبى گىرو گرتى لىتى تى ئەگا و ھىچ كۆسپىك نایەتە سەر رىگای بۆ لىتى تى گەشتنى.

پاش ئەو تىكرا سەراپای پەخشانەكە سووراو سوور پىت ئەلى ئەو وشە بىگانانە كە وان لەم پەخشانەدا لەبەر ئەو ھەموو كەس لىیان تى ئەگا و تازە كوورەنەن ھەموو بوون بە مالى كوردو لە ناوړوكى زمانەكە دائەنرین.

ئەمە باوهرى روخسارى پەخشانەكە، جا لە راستى دا ئەم قسەيە راست بى یان نە ئەمە دراسەيەكى تری ئەوئى كە لەم شوینەدا جىبى نابىتەو، چونكە ئەو دراسەيە شتىكى سەرەخۆیە، مەبەستەكەى ئىمە لەم دەقەدا ھەر ئەوہیە: كە ئەمە نمونە دەقى پەخشانى ئەو سەردەمەى يەكئى لە قوتابخانەكانەو مېژووى رەوہوہى پەخشانى ئەو رۆژەيە.

نمونه يەك لە دەقى مەلا رەشىد بەگى بابان كە لە پىتەش سالانى « ١٩٤٠ » وتوویەو نووسىویە:

«.....»

من كە عەبدىكى فەقىرو گوناھكارم بە تەوفىقى خوا دەست ئەكەم بە تەرجمەى «مجمع البحرين». ھەمدو سەنا مەخسوسە بە خواو، سەلات و

سه‌لام له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ری ئاخ‌ر زه‌مان بێ‌ن که ره‌حه‌ته‌تی خوا‌به‌و نێ‌راوه‌ بۆ‌ه‌موو عاله‌م. هه‌م سه‌لات و سه‌لام له‌سه‌ر ئال و ئه‌سحاب و زو‌ریه‌ته‌تی ئه‌وو هه‌موو ته‌به‌عه‌ی ئه‌و بێ‌ن. له‌دوای هه‌م‌دو سه‌لات و سه‌لام، ئه‌م عه‌به‌ده‌ گونا‌ه‌کارو زه‌لیل و بێ‌ چاره‌یه‌ ده‌لێ‌: که عوم‌رم له‌ هه‌فتا سا‌لێ‌ په‌ریوه‌ غه‌یری گونا‌ه‌ هه‌یج کارێ‌کی وام نه‌کردووه‌ که خوا پێ‌تی خو‌ش بێ‌، هه‌ر خه‌ریکی ته‌حسبیلی ره‌زای شه‌یتان بووم و نی‌عه‌ته‌تی که خوا داوێ‌مێ‌ له‌ ره‌زای دو‌شم‌نی ئه‌وا سه‌رفم کردووه‌، که‌چی قه‌ت لێ‌م مه‌منوون نه‌بووه‌و قه‌ت لێ‌شم مه‌منوون نابێ‌. خوا منی‌ش و جمیعی ئی‌خوانی دینی له‌ شه‌ری ئه‌و زالمه‌ له‌عینه‌ مو‌حافه‌زه‌ بکات. ئامین.

پێ‌نج شه‌ش سا‌لیکه‌، که ته‌قاعود کراوم و عه‌مه‌ل مه‌نده‌ بووم و دونیام پێ‌ رازی نابێ‌، به‌ درۆ بام داوه‌ته‌وه‌ سه‌رکاری ئاخ‌ره‌ت. ئه‌ما له‌ دوای چی؟! ئه‌و عوم‌ره‌ باش و زه‌ریف و به‌قیمه‌ته‌م به‌زایع چوو، به‌ خو‌رای رابورد، ئی‌سته‌ که پیر بووم و قوو‌تم نه‌ماوه‌ چیم له‌ده‌ست بێ‌ که بیکه‌م؟. چه‌ندم عوم‌ر ماوه‌ که عوم‌ری رابوردووی پێ‌ به‌سه‌ر بکه‌مه‌وه‌؟. ئی‌سته‌ هه‌ر چی بێ‌ زۆ‌ر نه‌بێ‌ که‌میش باشه‌، ته‌و‌فیقم له‌ خوا ته‌له‌ب کرد بۆ‌ جه‌معی ئه‌حادیسی «مسلم» و «بخاری»، بحمدالله مووه‌فه‌ق بووم و هه‌ردوو‌کم له‌ جێ‌به‌کا کۆ‌کرده‌وه‌، هه‌رچن ئه‌حادیسی که موکه‌ره‌رن هه‌موو ته‌رک کرد، ریجالی ئی‌سناده‌کانم هه‌زف کرد، ته‌نها ئی‌کتفام کرد به‌ سه‌حابه‌تی که حازری واقیعه‌ بووبن، یا له‌ پیغه‌مبه‌ر - علیه‌ الصلاة والسلام - ی بیستی، یا له‌وی دیبێ‌، بێ‌ مه‌جبووریه‌ت غه‌یری سه‌حابه‌م زکر نه‌کردووه‌، چونکه‌ ئه‌و پیاوانه‌ -خوا موکافات و ئه‌جریان به‌ زایع نه‌دا- هه‌موویان عه‌دل بوون، هه‌موو حافیز بوون، راست بوون، ربوایه‌تیان مو‌عتبه‌به‌ر بووه‌، بۆ‌ ئه‌و وه‌خته‌ لازم بوون که حه‌دیسی راست و حه‌دیسی مه‌وزوع و زه‌عیف لێ‌ک جوێ‌ نه‌کرا‌بوونه‌وه‌، ته‌دوینی عیلمی حه‌دیس نه‌کرا بوو. ئی‌سته‌ که عوله‌مای عیلمی حه‌دیس هه‌ممه‌تیان کردوه‌ و ئه‌حادیسی مو‌عتبه‌به‌ر و غه‌یره‌ مو‌عتبه‌به‌ریان لێ‌ک جوێ‌ کردۆ‌ته‌وه‌، کتیبیان تیا به‌‌لیف کردووه‌ هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ بۆ‌ ئی‌مه‌ لازمه‌ ئه‌و حه‌دیسه‌ی که ئه‌بیینین بزانی‌ن که حه‌دیسی «مسلم» یا هی «بخاری» یه‌، یا هی غه‌یری ئه‌وانه‌، چونکه‌ ئه‌وان راستیان له‌ درۆ جوێ‌ کردۆ‌ته‌وه‌ - خوا ئه‌جریان بداته‌وه‌و لێ‌یان رازی بێ‌.

.....»

(۱) وصیته‌ الی ملا حسین وابنه‌ السلام - سه‌لامی خوا‌یان له‌ سه‌ر بێ‌.
بیست و دوو مانگی ته‌واوه‌ ده‌ستم کردووه‌ به‌ ته‌رجه‌مه‌ی «مسلم» و

«بخاری»، و انمه مسال له دوانزهی «محرم الحراما» بحمدالله تهواو بوو. ههر چهنده ههر دوو کتیبه که له سح «ئهبواب» ی «فقه» تهرتیب کراون، مهسه له که یان له یهک جوئیسه، ههر یهک له مهسه له کی خویمان نه زهرتیکی مه عقوولی ههیه؛ «مسلم» - رحمه الله - له کوللی بابیکا نهو حه دیسانه ی که ربوا به تی کردوو ته تورو قی سهنده کانی هه موو کۆ کردۆ ته وه نه مجا حه دیسه که ی زکر کردوو، کوللی حه دیستیکی له بابی خویا زکر کردوو، که م واقع نه بی که حه دیستیکی له دوو بابا زکر کردی.

«بخاری» رحمه الله تعالی - حدیستیکی به مونساه به له نه بوایی موه فه رقه دا زکر کردوو، له ههر جیبه کا به ته رقیکی غهیری ته ریقی پیشوو نهو حه دیسه ی یا به ته واوی، یا پارچه بی، به موسنه دی، یا به موعه لله قی ئیعاده کردۆ ته وه، ته رجه مه یه کی مونساب بهو بابیه ی بۆ داناوه، و ان نه بی بهو نه وعه ته نهها حه دیستیکی له دوو یا سح «الی» بیست جیگه دا ئیعاده کردوو ته وه. به سه به ب نه وه وه نه حادیسی بوخاری - که نه مجا دوو هه زار و حه وسه د بی - گه بیوه به نزیکه ههشت هه زار، نه حادیسی موسلم گه بیوه به نزیکه پینج هه زار. تا پیم کرابی وهک موسلم نه حادیسی بابیکم - با مونسابه ی به گه لی باب بی - ههر له یه کی لهو بابانه ما نووسیوه، ئیسناده کانیشم مه جوورییه ت حاصل نه بووی هه مووم «طی» کردوو، ته نهها سه حابه ی حه دیسه که م نووسیوه.

نهو پیاوانه - رحمهم الله تعالی - تا به عیلمی ده قتی موسلم و بوخاری و مه شایخی نهوان، تا به گه وره و بچووکیان به ته واوه تی ته حقیقیکی و سووق و حفزو دیانه تیان نه کرابی - که نهو ته حقیقاته بۆ نه هلی نه م زه مانه له ئیمکان خارجه - نه قلی حه دیسیان لی نه کردوو. ئیمه نهوانه هه چیان نانا سین، ئیعمادی موسلم و بوخاری به وان بۆ دوا ی خویمان کافیه، بۆ ئیمه ههر نه وهنده لازمه که بزانیان حه دیسی موسلم و بوخارییه. له سه ر علیم و فه زل و سووق و قووه تی حفزی نهو دوو «نیری اعظم» ه ئیجماعی هه موو نه هلی سوننه ت وجه ماعه ت هه یه. نهو دوو کتیبه له دوا ی قورئانی جه لیل نه سه ححی کوتوبی ئیسلامیه یه - احسن الله جزاءهما مع سائر المحدثین والمجتهدین والعلماء الناقلین -.

به م ئیختساره حه دیسی ههر دوو کتیبه که هاتوه ته سه ر سح هه زارو نو سه دو شه ست و پینج حه دیس. نه گه ر به ته واوه تی «تنقیح» بکری ره نگه گه لی لهو میقداره ش که متر بکا. به نه مری مه لا حوسه یه ناوم ناوه «اقتران النیرین فی

مجمع البحرين». له عومری حهفتاو دوو سالیما ئەم باره قورسەم هەلگرت، له حهفتاو چوار سالیما -بتوفیق الله تعالی- تهواوم کرد. له کۆکردنەوه یانو نووسینیا له بەر پیری و دەست له رزین و فوتووری عهقل و زیهن و شعور زۆر زەحمەتەم تیا کیشاوه، رەنگە له تەرجەمەیشیا غەلەت و سههۆم زۆر بێ، ئومیدم له خزمەتتانا وایه که غەلەتی، یا سههۆکتان به چاو کرد زۆرم له سهرو گوتاک بدن تا ئیسلامی ئەکەن، مەیشیلن بفهوتی و مەحو بیتهوه، له ئەهلی خۆی مەنع مەکەن. ئەمە شتیکیه بۆ عهوام و نااشنا به عولومی عەرەبییه کراوه، عوله ما ئیحتیاجیان پیتی نییه، ئەوی عەرەبی ئەزانێ هەر مەتنی حەدیسەکە ی بنووسی چونکه جامیعی هه موو موسلم و بوخارییه، حەدیسێکیان لێ تەرک نەکراوه، ئەوان له بەر موخته سه ره تی ئیستفاده ی لێ ناکەن. ئەوی عەرەبی نازانێ هەر کوردییەکە ی بنووسی، فهقهت هەر دوو لا هەر دوولای بنووسن بێ فائیده نابێ.

.....«.....»

مەلا رهشیدبەگی بابان خەلکی سوله یمانی و له بنه ماله ی ئەماره تی بابان بووه، له سالی ۱۹۱۲ چووته ئەسته موول، له ۱۹۴۲ دا هەر له وی کۆچی دوایی کردووه و له ویش نیژراوه، حەدیسەکانی موسلم و بوخاری شەرح کردووه به کوردی. بهرگی یه که مەکە ی له سه ر حسابی حاجی عبدالقادری جبار و له ژیر چاویری محمد علی قه رداغی له سالی ۱۹۷۳ له به غدادا چاپکراوه. مەلا رهشید به گ دۆستیکی گیانی به گیانی مەلا حوسه ینی پیسکه ندی بووه له سوله یمانی. له سه رده می فه قیتیدا تا دوا هه ناسه ی مەلا رهشید به گ ئەو دۆستایه تییه ی له گه لیا رۆژ به رۆژ هەر بته وتر بووه ته وه.

ئەم په خشانه شیوه ی نووسینی عالمیکی گه وری ئاینی-مان پیشان ئەدا که ماوه ی سی « ۳۰ » سال که وتوته ئەسته موول و له ویوه به کوردی ولاتی سوله یمانی ئەم که له پوووری هیشتوته وه.

جەنگی جیهانی یه که م هاته پیشه وه، خاوه نی په خشان له پایته ختی ئیمپراتۆرییه تی عوسمانی دابوو، ئەوه ی بهرچاوی که وتبوو که نه ته وه کان بۆ زیندوو کردنه وه ی زمانه که ی خۆیان و بۆ گه یشتن به سه ره خۆبی خۆیان له جوولانه وه دان. ئەم ههسته ئەویشی به ته وای هه ژان بۆ ئەوه ئەویش له رووی زمانه وه به شی خۆی تیخوا و به ش به حالی خۆی ئیشیک بکا. هینای ئەحادیسی موسلم و بوخاری کرد به کوردی و هەر جاره بۆ گه لێ شت به «نامه» پرسى به مەلا حوسه ین کردووه له سوله یمانی. له وسه رده مانه دا شتی تر هه بووه

به كوردی كه له كاروباری ئایینییه وه دواییت، بهلام ئەم پهخشانی خاوهن پهخشانه شهقلتیکی ههیه به تهواوی جیایه لهو ههموو شهقلانه. شیتوهیهکی پهتی سولهیمانی هاتوته ناوهوه؛ كه ئەلیم پهتی، ئەو شیتوهیهیه كه ئەو سهردهمانه مونهوهوانی سولهیمانی قسهیان پێ کردوه ئەمه نرخیتی زیاتر كه لهم پهخشانه دا ههیت: ئەوهیه كه له ولاتیکی دوور له كوردستانه وه به شیتوهیهکی پوختی سۆرانی وتراوه. جگه لهمهش خاوهنی ئەم پهخشانه یهکیک بووه لهو كهسانه كه له چارهكه یهکهمی سهدهی بیسته مدا قهلهمی خۆبو بیری خۆی بۆ نووسینی کوردی به ئیملایهکی تایبهتی و خاوهن ئیشاره خستبیتته کار.

لیره دا دوو شت ههیه؛ یهکتی بابهتهکه، یهکتی روخسارهکه. بابهتهکه رووی کردۆته ئەو فهرمایشانهی پیغه مبه «د.خ» که وتوونی و موسلم و بوخاری کۆیان کردۆته وه و ئەم مهعنا ی به کوردی لپی داونه وه. ئەمه بهچاو زمانی کوردییه وه پیشکه وتنیکی به گوره بۆ ئەو سهردهمه. دووهم روخسارهکه. ئەمه ههبووه كه له ولاتی کورده واری پهخشان، چ به رۆژنامه و چ به گۆقار لهو سهردهمانه دا نووسراوه بهلام له ولاتیکی دووره دهستی وهکوو ئەسته موول و نهمانی ئیمپراتۆرییه تی عوسمانی لهو وهخته دا، بیر کردنه وه له نووسینی شت به کوردی ئەمه بۆ ئەو سهردهمه ی ئەو لهو شوینه دا به شتیکی شاکار دائه نری. زمانی رۆشنبیرو رۆژنامه کانی ئەو سهردهمه ی ئەو له ولاتی کورده واری و به غدادا وه نه بێ په تیر بووبی له زمانه که ی ئەو که هه ر زۆر زۆر دووره دهست بووه له کورده واری و ته نانه ت لهو کورده اش که له زهمانی عوسمانیدا له ئەسته موول مۆلیان به ستبوو. که وابوو ئەم پهخشانه له چه ند روویه که وه دیارییه کی پر مایه یه بۆ سامانی پهخشانی کوردی.

دین بهم لاوه بۆ سالانی « ۱۹۴۰ - ۱۹۵۰ »

ئهمه نمونه دهقی پهخشانیکی سالی « ۱۹۴۰ » ه، که زانای فره زانا «توفیق وهه بی» له ژماره « ۲ » ی سالی یه که می گۆقاری «گه لاوتی» ی سالی « ۱۹۴۰ » له باره ی بنج و بناوانی زمانی کوردییه وه نووسیویه و ئەلی:

«کۆچی ئارییه کان:

وا زان ئەکرێ که ئەگه ر بکرایه و بگه راینایه وه بۆ بهرو پستی سهده ی «قه رنی» سی و پینجه مینی پیش میلاد، لهو سالانه دا له نیوه رۆی «جنووی» رووسییه، لهو دهشته پانانه دا که له باکوړی «شمالی» زریه ی قه زوین و کیوی قاف و زریه ی رهش و رۆژاوی ئۆراله کاندان، بزوتنه وه یه کمان ئەدی که ئاسایی «ئیعتیادی» نه بوو بۆ خاوه نه کۆچه ریه کانی ئەو توورده یه «بو قعه یه». ئەم

بزوتنه و په بارکردن ټيكي گشتيبي «عمومومي» كه له لايهن نه ته و په يه ك «قهوميكي» گه وړه وه دس پخ كرا بوو كه له سه رده مي نه زانراوه وه له م ده شتانه دا له باري «وه زعي، حالي» كوچه ريدا نه ژيان. نه وا عه شيره ته زه به نده كاني «متعدده كاني» نه م نه ته وه گه وړه به و خواسته «قه سده» كه جار ټيكي تر نه گه رينه دواوه، هر يه كه به شوي تي تووره بيټكه وه كه هه مسو پيوسست ټيكي رابواردني تييدا پر پي، به ره و نه و ناقارانه «انجها هانه» كه سازگاريان «موساعديان» دي بوو، له باري هه لاتندا بلاو نه بوونه وه.

نه م نه ته و په نه ته و ه ي ناري بوو كه نازانين له كوتيو هاتبونه ئيره، هوي «سه به بي» باركردن شيبان ليره وه به بري «قه تعي» لاما ن زانراو نيبه، به لام وا گومان نه كړي كه وشك بوونه و ه ي له وږ و چاير له رووي بي وچا نيب هه ندي وشكه سال و سه رما و سوله ي به رگه نه گيراو «غير قابل تحمل»، و له گه ل نه مه شدا په ره سه ندي مرو «نفوس» و گاو گه ل به چه شني كه ئير له وږ به شي نه كړدين بووي ته هوي نه م بلاو بوونه و په يه. به گومانم كه هه ندي قه و ماوي «حادساتي» كومه لايه تي و جه نگيش له مه دا ده ستي بووي.

ناربييه كان له م ده شته گه وړه يه دا ژياني عه شاي ريبان هه بوو، وا دهر نه كه وي كه نه ته و كه له عه شاي رټيكي زه به نده ي سه ره خو دروست بووي، و نه م عه شيره تانه كه له تووره ي جوي جوي داو، به لام له ته نشت يه كه وه رايانه بوارد به ستراوي يه ك ناوچه «مه ركز» نه بووين، و نه شتي كه له ناو خويانا هه ندي جاريش تووشي رقه به ري و دژمنايه تيش بووين. باري كومه لايه تيبان «نه حوالي اجتماعيه يان» زمانيان له هر تووره يه كي سه ره خو دا به ره و رټيكي بيك و شيوه يه كي تايبه تي چوه، تووره دراوسټيكان له مانه دا له يه كتر كاريان «تاثيران» كرده وه. به وينه «مثلا» شيوه ي زمان و كومه لايه تيب دوو عه شيره تي ته نشت يه ك له چاو نه واني تر دا پتر له يه ك نه چوون، و نه دوو عه شيره تي سه ر په له مانه دا له يه ك زورتر دوور كه و تونه ته وه.

ناربييه كان نه سپ، گا، مه ر و بزنيان به خيو نه كړد، سه گي پاسيان هه بوو، نه په به يان هه بوو كه ره وړه وه كانيان له كوټكه دارټك تاشرا بوو. زور ژنداري «تعددي زوجات» پيشه يان بوو، بووك فراندنيان لا باو بوو. گه وړه مال له مالدا زه به به ده ستي لي نه پرسراو «حاكم غير مسؤل» بوو. به كه لك هينياني زي، زيو، ناسن و زه رديان نه زاني، ده زويان نه رست، جليان نه دروو، و نه كشت و كاليان نه كړد، نه شي نووسين و خويندني شيبان زاني بي، ديني شيبان عيبارت بوو له په رستي عه ناصري طبيعيه، و ه كوو ناسمان، نه ستيره، با ... هتد.

وا دەر ئەکەوێ کە ئاریبەکان کیشوهری ئورووپایان زۆرتر سازگار دیبوو بۆیه تێدا بلاو بوونهوه، لهبەر ئەوهیه که بهشی گهورهیان ئەم کیشوهرهیان پهسهند کردووه دهسیان کردووه، به داگیر کردنی ههتا گهیشتوونهته زریهکانی قهراغی، بهشهکهی تریان له دهشتهکانی نیوهپۆی روسیهوه بۆ ئاسیا رێیان گرتۆته بهر وه هاتوونهته رۆژاواى ناوهراست و رۆژاواى نزیکى و ههتا نیوهپۆی هندستان داگیریان کردووه، ئیمه لهم وتارهدا بهشه ئاسیاییهکه شوێن ههڵتهگرین.

.....«.....»

له دهمه دهمی سالانی « ۱۹۴۰ » دا کوردی نووسین به پەخشانی له کتێب و گوڤار و رۆژنامهدا کهوته گهشه کردن و پهروبال دهکردن. وا دیاره سروشت ئەمه دروست ئەکا که هەر جهنگیک ناشتیبهک بێتیته ناوهوه. جهنگی جیهانیی دووهم « ۱۹۳۹-۱۹۴۵ » گهلی نهخشهه گۆری. به چاو کوردهوه ههر ئەو نهخشهیه گۆری که ناشتیبه نووسین پهیدا بیتی. ئەلیم: ناشتی!. مه بهست ئەوهیه که هه موو جوژه نووسینییک و هه موو جوژه بابه تیکی پەخشانی بۆ کهوتنه سهرا کاغهز دهست له ملان بوون؛ لاپههه نووسین له سهرا لاپههه چاپ ژوانی ناشتیبه دروست کرد، چونکه ئەنجامی ئەوه، ئەوهی هینایه پێشهوه که گوڤار و رۆژنامه به جوړیکی فراوانتر بێته ناوهوه. ئەم گوڤار و رۆژنامه بوون به وهکو دیواخانی ماله گهورهیهک که هه موو جوژه میوانیک رووی تی کا، ئەو میوانانه بیرو باوهریان یهک بیتی، یا جیا بیتی هه موو ههر روو ئەکه نه ئەو دیواخانه، نووسه رانیش بیرو باوهری بابه تی خاوهن نووسراو یهک بیتی یا یهک نه بیتی هه موو روو ئەکه نه ئەو گوڤار و رۆژنامه و ئەهن به مۆلگهه فره چهشنه نووسین. ئەمه گهردوونهه گۆرانه که ئەم جوژه شتانه دروست ئەکا، هه ندی جار بهزموه هه ندی جار رهزم!...

جا له دهورو بهری ئەم میژووهدا به چاو نووسینی پەخشانی کوردییهوه قوتابخانهیهکی تر دروست بوو، که قوتابخانهه نووسینی پەخشانی کوردی په تی بوو، شاسواری ماموستایانی ئەم قوتابخانهیه زانی فرزانیه به جهرگ «توفیق وهبی» بوو؛ ئەم له سهرا ئەو باوهره بوو که نووسین له زمانی کوردی ئەبیتی به کوردیهکی په تی بیتی، نابیتی لهغهیری خۆی تیکلاو بکری، خۆی ئەوهنده دهولمه ندی و شایانی ههیه که پیتیستی به خواستن و کاسه دراوسی نه بیتی، رۆلکهکانی ئەبیتی زرنگ بن، چاویان مووروی رهش له بن دهلیاوه بکه نه دی، ئەبیتی بگه ریتن به شوین ئەو شتانهدا که له کاتی خۆیا هه یانبوهوه لیبیان بزر

بووه بۆ ئەوه بیدۆزنهوه.

که ئەشلێم به جهرگ بوو لام وایه راست ئەکەم، چونکه ئەو رستهی ریز ئەکرد، بەلێ وشەکانی کوردی بوون بەلام تا ئەو رۆژه ئەو وشانه لهو شوینانهدا کوردهکه به کاری نه ئەهینا، ئەو پیتی به جهرگی خۆیا ناو به کاری هینان، سلی نه کردهوه لهوه که تانوو تاراسته ی ئەکرا! ئەو ریگایه که گرتبوی هەر گرتی و لپی لانهدا تاوای لی هات قوتابیهکانی ورده ورده راهیناو قوتابی زۆر بوو.

ئەمه خۆی، ئەمجا بزانی پەخشانهکی:

ئەگەر ئیمه حسابی ئەوه بکهین که پەخشانی شیوی موکری و بابان له سهرهتای سهدهی بیسته مهوه کهوته سهر کاغهزو سهر چاپ، ئەم پەخشانه به ئاشکرا دیاره که ریبازی ریخته که ی هیچ لهو ریختانه ناچی که تا ئیسته باوی هه بووه، وشهکان راسته هه موو کوردی-ن وهیچیان لاوهکی نین، بهلام شیوهی ریخته که ی و داریشته که ی ئەو داریشته نییه که پیشتر هه بوو. له هۆنراودا ئەمه هه یه که وشه له غهیری شوینی خۆیا دانه نری، بهلام له پەخشانا ئەم دهستوره پهیرهوی ناکری. بهوینه ئەم پەخشانه ی که ئەلێ:

«ئەوا عه شیرته زه بندهکانی ئەم نه ته وه گه وره یه بهو خواسته که جارێکی تر نه گه رینه دو او ده، هەر به که به شوین تووره یه که وه که هه موو پیتوبستیکی رابواردنی تیدا پر بی، به ره و ئەو ئاقاران که سازگارییان دیوو له باری هه لاتندا بلا و نه بوونه وه»..

وه یا ئەلێ:

«بێ وچانیی هه ندی وشکه سال و سه رماو سۆله ی بهرگه نه گیراو، وه له گه ل ئەمه شدا په ره سه نندی مرۆ و گاوه ل به چه شتی که ئیتر له وه ره به شی نه کردین بووبیتته هۆی ئەم بلا و بوونه وه»..

ئەم عیبارەتانه بهم جوۆره راسته که وشەکانی هه موو کوردییه کی په تین به لام تا ئەم میژوه ریختی عیبارەتی کوردی وا نه بینراوه نه بیستراوه! کوردیک که ئەمه ئەخوینیتته وه سه ره تا وا نازانی که عیبارەتیکی ساده ی کوردی ئەخوینیتته وه، وه کوو ئەوه شی به دلا نایه که پارچه یه کی ئەده بی ئەخوینیتته وه. له پاش چه ند جار خویندنه وه ئەو وه خته هه ست ئەکا به مه عناکه! گومان له وه دا نییه که خاوه نی ئەم پەخشانه زانا بووه، وه گومان له وه ش-دا نییه که ئەم جوۆره پەخشانه شوڕشیتی خسته ناو پەخشانی کوردی

موکرییه وه، عیباره تی کوردی هه لگیپرایه وه له روویه که وه بۆ روویه کی تر. له گه ل ئه وه شا من لام وایه ئه توانری عیباره تی ساده ی کوردی به کوردی په تی دابنری و هیچ ئه م خو عه زیه تدانه شی تیدا نه بی و به بی گپرو گرفتی هه موو که س لپی تی بگا. ئه وه نده هه یه ئه م قوتابخانه یه ریگای کرده وه بۆ ئه وه که خوینده واران و رۆشنبیرانی کورد بکه ونه سه ر ئه وه که به کوردی په تی دوور له هه موو ئالۆزیه ک شت بنووسن، با له سه ر ئه و ریگا گری لپی دراویه ش نه بی. به لپی! ئه گه ر عیبارت له مه یدان ی ئه ده بدا بیت هه موو جوړه شتیکی تیدا ئه کری، به لام له میژوو، ریازیات و... هتد، ئه م جوړه شیویه په پیره وی ناکری. ئه وه نده هه یه قاره مانپی ئه م په خشانه ئینکار ناکری که بوو به بناغه ی شوړشی جوړه نووسینی وا ...

وتمان له سالانی «۱۹۴۰-۱۹۵۰» نووسینی په خشان ی کوردی به ته واری که وته باله فرپی، ئه م گه شه کردنه ش نه ک هه ر ته نیا له شیویه موکریدا په ییدا بوو، به لکوو شیوه کانی تربش که وتنه جم و جوول. ئه و بۆ نمونه ی شیویه کی تر له شیوه کانی تر-که شیویه که له هوره- ده قیکی په خشان ی ئه و شیویه ئه خه یه بهرچاو که له بهینی ئه م سه رو ئه و سه ری ئه و میژوو ده دایه.

ئه م شیویه که به ده ستنوسی «یداللهی ره زابی» له گیلانی غه رب وه ختی خۆی هات و له گو قاری «گه لاویژ» ی ژماره «۴» ی سالی «۵»- ۱۹۴۴- چاپ کرا، ده ستنوسه که ی له لای من مایه وه. هه ندی جیاوازی له نیوانی ده ستنوسه که و چاپه که دا هه بوو- وا دیار بوو چاپه که هه لپی تیدا هه بوو - من له رووی ده ستنوسه که وهرم گرت وه که ئه مه ی خواره وه یه:

«سه ره نجامی پادشایه سه فاریه ل

له ئه وه ئه و دیوا که عه مرو له یس پادشایه سه فاری وه ئه و جووره که بایه سی و دت له بازیه یله شه گه فته ته قدیره وه چه نگ پادشایه سامانی که فت، وه ئه وه لی وا په یخام نارد که حازه ره ته مام گه نج نامه یله خۆی وه شایه سامانی به یه یه د وه ئه ی شه رته که ئازادی به که یه د، وه وه پی ئیجازه به یه د که وه مه که به چوود. پادشایه سامانی وه ئه ی جوړه جه و او ده یه د؛ که چووینگه له چ ده ریگ نه ته یونه سید ئه وه ل مه نا دشمنی به که یه د ئیره نگه له ئه ی ده ره ده راته یه د. تو خود زانید که نه باوگه د خه زینه یه گ داشته یه وه نه به راد، ئه ی

خهزینه گشت هه نه وهرزیرههه و مهردمهه، که وه زوور له له بیان سه نهیده سی، وه ئیرهنگه تواید ئه پرای دهس پی چه گه تیگ دهرس به که یه، قیترتیگ له یه گوزهشت پادشایه سامانی عه مرو له یسی وه لای خه لیفه کل که رد له به غدا حه فس که ریا!...

ناخر پادشایه سه فاری له ویر خه لیفه چه ی و ئه و قهره له حه فس مه ن که له ورسی مه رد! له سه وره تی که له موقی سه لته نه تی هه زار شه تر له ژیر بار ئاسپه زخانه ی بوی! ئووشه ن له ربیع الثانی سال «۳۸۴» هجری ئه میر ئیسماعیل سامانی وه قه سه ی «معتضد» خه لیفه ی عه بیاسی دوانزه هه زار سه وار وه جه نگ عه مرو له یس که له ئه و موقه هیشه تاهه زار سه وار جه نگ، یا سه رواز حازاو ته وار داشت ربوو حاورد، دۆو ئووردو ربوه ربو یه ک وه سان، وه تیوول جه نگ کوتان، له ده نگ تیوول شه پیوور ئه سپ عه مرو له یس به نای بازی که ردن و سه رکه شی نا، وه جله و له دهس سه ن وه ئووردوی دشمن ره سانی بی ئه وه که جه نگ تیگ به که ریه د، وه ده نگ شه پیوور ئووردوی شایه سه فاری ربوو وه وایه ن هیشه تن، وه عه مرو له یس وه ئه مره ئه میر سامانی له چایه ر حه فس که ریا!...

یه کتیگ له فه راشیهه عه مرو له یس له ئه و نزیکه ره ی بو، پادشایه حه فسی چه ربه ی و له لی تواس که قیترتیگ خوارده مه نی ئه پرای بارد، فه راش که میک گووشت له سه تل به گ خه یه د و ئه پرای حاورد و وه ئه سپایی دوور که فه یه د. له ئه ی ماوه یه نه سه گه یگ به یا بوود، وه سه تل گووشت دیوونه یه د و وه دهوری گل خه فید و تواس که له لی بخوا، که نه یه دی ده می سه زید سه ری وه تاجیل کی شه د ئه و دیوو، ده سه ی سه تل که فید مه لی، وه له حالی که دیرد دایه له سه تل یس. وه یه عه مرو له یس خه نی گه ردی، له ده نگ خه نی فه راشه یه ل وه خوویان وه ته ین، وه عیلله ت خه نی له لی په رسه ن جه واو دید: ئیمر ووژ شه وکی خوان سالار حاته لام وه پییم شه کایه ت که رد که سی سه د شه تر ئه پرای ژیر باره ئاشپه زخانه که مه وه فیه شتر ته واس که فاف نه یه د، وه ئیره نگه دیوونم وه وه سیله ی سه گتیگ حه مل بوود! له ئه ی سه وره ته چه پیوو بی ئه ته باره ده نیا نه خه ن که شییو یه ده نیا جاریگ چه پیوونو وه قته یگ چه نو سه؟!».

له سالی «۱۹۴۰» به دواره راست بوو که زمانی کوردی و په خشان ی کوردی هه ر دوو هه نگاوی به هه نگاویک ئه بری، له هه موو گووشه یه کی کورده وار ییه وه په خشان چ به نووسین، چ به چاپ سه ری هه لدا. وه کوو بلتت ئه م هه سته بلتسه ئاگریک بوو هه موو

سووچیتکی تهنیهوه، نهوهک ههر بۆتان و سووران به لککوو ههموو لقهکانی گرتوه؛ که لههوپر که لقیکی زۆر بتهوی سی لقهی سووران گهیشته ئهوتیش، لهویدا ئهوانیش دهستیان دا به نووسینی پهخشانهوه، ئهوانیش هۆشیان به تهواوی هاته سهه ئهوه که خاوهنی زمانیکی سهربهخۆن که زمانی کوردییه، ئهبی بهو شیوه زمانهیان بتوانن شت بنوسن. بهلی! ههرچهنده پیشهرهوی وریا بوونهویان بۆ نووسینی شیوهی موکری بوو بهلام ئهو بیرو باوهریان بۆ پهیدا بوو که شیوهی ئهوانیش یهکیکه له شیوه سههرهکیهکانی زمانی کوردی و ئهگونجی بهو شیوهیهش پهخشان بنوسری. تا ئهو میژوو هۆنراو زۆر بووه بهلام پهخشان بوو که تیایا بی بهش بوون، ئهوهیان بۆ دهركهوت که پهخشانیس وهکوو هۆنراو بهشی خۆی ههیهو ئهبی ئهو بهشه بدری.

جا نمونه دهقی سههروه بهکیکه لهو پهخشاناوه که رۆلکهکانی ههستیان پتی کردو توانیان له باتی ئهوه که کارهساتی میژوو به زمانی فارسی بنوس، به زمانی کوردی و به شیوهی خۆیان بیینه ناوهوه!.

«یداللهی رهزایی» گیلانی غهرب هینای کارهساتی رووداوی میژووی بهینی دوو پادشای سهفاری و سامانی به وهکوو داستان بگیتتهوه و گلهیهک له بهختی چهواشهی ئهو دووه بکا!. داستانی عهمره لهیس-ی سهفاری و ئیسماعیل-ی سامانی بهراستی یهکیکه له ناههموارییهکانی گهردوون که بهرانبهه بهوانه نواندوووه!.

ئیمه هینانی ئهم دهقهمان لیرهدا بۆ ئهوه نهبووه که رۆژگار کهتنی به عهمره لهیسی سهفاری و ئیسماعیلی سامانی داوه، ئهمه مان مه بهست نییه چونکه ئهم کهتنه وهنه بی ههر بهوانی دابیت، به لککوو به سولتان بایه زید و تهیمووری لهنگ-یشی داوه و هی ئهمان زیاتر سههرسام کهره!. به لککوو مه بهسته که هی ئیمه ته نیا نمونه دهقیکی ئهو شیوهیهیه. وهکوو لیتی ورد ته بینهوه وهنه بی جیاوازه که هی له گه ل شیوهی موکری دا جیاوازه کی وایی که به گران پیاو لیتی تی بگا. له راستی دا ئه گهر نووسینی ئیملاکهی له سهه نووسینی ئیملای فارسی بی خوتندنه وه که هی بۆ یه کی که بهو شیوهیه رانه هاتی تی تۆزی گرانه، بهلام که خرایه سهه ئیملای نووسینی کوردی ئیمیرۆ - وهکوو خراوه - هیچ گرانیه کی تیدانییه، به لککوو ئهوانین بلین: له تاکه تاکه هی ئهو وشانه دا که لهو شیوهیه دا ههن دهوله مه ندیه کی زیاتر ئه دا به شیوهی موکری و ههر دووکی به تهواوی لیک نزیک ئه خاته وه.

جا بهو بۆنه وه ئیمه ئهوانین بلین: زمانی کوردی له بهر ئهوه که له چهرخهکانی

رابوردوویا به هیچ جور دەستی خزمەتی نەگەیشتۆتی وخواوەنەکی پەرت وבלاو بووەتەو، واپووەتە دلمانەو ووا چوو بوو کە زمانی کوردی شتیکی وانییە و بۆنی پەرداخیی لیتو نایەت! لەگەڵ ئەویشا وانییە. زمانی کوردی دەولەمەندە، بە پیتی پیتوبستی رۆژ پروا ناکەم لە سەر هیچ شتیکی پەکی بکەوئ، پەکی کەوتنەکی هەر ئەویە کە ئەویە کە ئەبێ خزمەت بکری، ئەمەش کەوتۆتە ئەستۆی رۆلەکانی خۆبەو. پیاو خۆی سەری خۆی نەخورپنی، کەس بۆی ناخورپنی، ئەگەر بیشی خورپنی- لەگەڵ ئەویش کە خرووی ناشکی- هەر لەبەر مەبەستی خۆبەتی نەوێک لەبەر ئەم!!..

هەموو ئەبێ ئەو بزانین کە دەقی زمانیک- هۆنراو بێ ئەو دەقە یا پەخشان- کۆمەلە مەعناپەکی کە بکەوێتە ناو قالبی وشەو بە رستە پاشان بکەوێتە سەر کاغەز. ئیمە لێرەدا گەرانه کەمان بۆ پەخشانە، زمانە کەمان داوای ئەو پەخشانانەمان لیتی ئەکا کە تا ئیستە هەبوون و بە گوێ نەدان زۆریشیان لە ناو چوون. کوردە کە بەتەنگیەو بوو بێ یا نەبوو بێ گەلیکیان نەمانەتەو، ئیمە بۆ نمونە بە ئەندازی دەسلالات لیتیان کۆ ئەکەینەو لەم شوێنەدا ئەیانخەینە بەرچاو.

وێکۆ ئەمە هەبە ئەبێ ئەویش بزانین: کە کوردی ئیمە- وێکۆ زۆرتر لە نەتەوێکانی رۆژەللات- دوور بوون لە زمانەکانی ئەورووپایییەو، ئیستە و وردە وردە روومان کردۆتە ئەو دەروازەپە کە جاروبار پیتییک بخەینە ئەو دیوی دەروازەکەو بە گۆشەپەکی چاو ترووسکەپەکی لەبیر باوهری ئەو زمانانەش بەدی بکەین. ئەمە بۆ ئیمە کورد فرمانیتی گرانە، چونکە نزیک بوونەو لە زمانەکانی رۆژاوا هەموو جورە دەرفەتیکی ئەوئ، ئیمە ئەو دەرفەتەمان زۆر کەم بۆری کەوتوو، ئەگەر بە دەگمەنیش ری کەوئ هەر ئەبێ لە کونی دەرزپەو سەر بکەین و بەلکۆ بە چرای رۆنگەرچەکەو بیدۆزینەو!

ئەوێندە هەبە پەکی وێکۆ من کە کوردیکم دلم بەو خۆشە کە مادام چەند کەسیکمان تیدا پەیدا بوو بگەن بە زمانەکانی ئوروپا بێ گومان لەم چەند کەسەو ئەتەنیتەو بۆ هەزاران کەسمان.

لەو کەسانە پەکیکیان «بابە عەلی» شیخ مەحمودی حەفیدە کەبۆی لوا لە نووسینیکی «جون سستیوار مل» ی ئینگلیزییەو ئەو دەقەمان بە زمانی کوردی بۆ دروست بکا. مەبەستە کە ئەویە کە زمانە کەمان وێکۆ چۆن لە زادهی فیکری خۆی پەخشان پیکەو

ئەنئەنى، لە ھەرگیزانیش لە زمانىكى ئەورووپىيە وە وا خەرىكە پىكىيە وە ئەنئەنى. ئەم دەقە دوور نىيە ئەگەر خاوەنەكەى پەخشانىكى لە فيكرو زمانى خۆى دروست بکردايە، لام وایە رىختى عىبارەتەكەى گەلى بەهتتر ئەبوو. بەلام لىرەدا يەكەم؛ پەخشانىكى كوردى-مان-كە لە زمانىكى بىگانە وە كراوە بە كوردى-كەوتە بەر دەستمان. دووهم وەكوو ئاگادار بوونمان بەسەر ناوچەى بىرو باوەرى خۆمانا پىويستە بەو جۆرەش پىويستە ئاگادار بىن بە سەر ناوچەى بىرو باوەرى گەورە پىاويكى بىگانەش كە لە ناو نەتە وە يەكەى وەكوو ئنگليزادا ھەلکە و تەووە. كەواتە دەقى ئەم پەخشانە لە دوو لا وە سوودى بە ئىمە گەياند.

ھەر بۆ دەقىكى پەخشان كە لە زمانى ئىنگليزىيە وە ھاتىبەتە سەر زمانى كوردى ئەم پارچە يەى خوارە وە يە كە «گەلاوێژ» ى ژمارە «٥، ٦» ى سالى «٢» - ١٩٤١ لە ژىر ناوى: «كە نەوت و خەلوز بپرايە وە» دا خستويەتە بەردەستمان و ئەلى:

(لەم سەردەمى ماكينە يەدا نەوت و خەلوز نرخىكى تا بلىتت زۆربان ھە يە بۆ پىشكە و تن، بۆ يە كز بوونى خىراى رىژو و نەوتى ژىر زەمىن ترسىكى گەورە يە لە رىي شارستانىتيدا، لە بەر ئەمە زانايان ھەر لە ئىستە وە خەرىكى چار بۆ دۆزىنە وە يەن.

وەكوو دانراو بە راوێژ؛ سووتە مەنى نەوتى دنيا بەشى تا «٥٠» سالى تر ئەكا، ھەر وە خەلوز بىش ئىنجا بەشى سەد سالى تر بكات. بە نىيازى دۆزىنە وەى سووتە مەنىەكى تر كە لە برىتى نەوت و رىژو بەكار بەھىر ت گەلى تەجرۆبەى گەورە گەورە كراو و نىكى «٢٠٠» مليون پاو وەن دانراو لە ئەمەرىكا كە لەم رىبەدا سەرف بكرىت.

مىستەر ھانرى فورد كە خاوەنى فابرىقەكانى ئوتۆمۆبىلى «فورد» ى بە ناوبانگە، يە كىكە لە بارى دەره ھەر بەكارو بە پەرۆشەكانى ئەم ھەولە، لە شارى «دېتروىت» لابرانورى «جى تاقى كردنە وە يەكى» گەورەى لاى يەكى لە فابرىقەى ئوتۆمۆبىلەكانى وە كردۆتە وە بۆ ئەم نىازە. بەشىكى زۆرى ئەم ھەولە بۆ ئەو ئەدرىت كە شتىكى وا بدۆزىتە وە جىي نەوت «Petrol» بگرىت و لەم رىبەدا ھەنگاوى گەورە گەورە ھاوێژراو. ئەو كىمىا گەرانەى لە گەل ئەم ئىشە خەرىكن بۆيان دەر كە و تەووە كە توى لۇبىا «Soyabean» ئەشى بىن بەسەر چا وە يەكى زۆر بايە خدار بۆ سووتە مەنى دوا رۆژ، چونكە ئەتوانرى ماددە يەكى شلى واى لى دەر بھىر تىت كە بۆ ماكينە ھەلسو و راندىن جىي پەترۆل

بگرت.

میستەر چارلس که خاوهنی کارخانهی ئوتۆمۆبیللی «جهنه رال موتورس» ه
ئویش لایراتورییه کی داناوه بۆ ئەم چهشنه تاقیکردنه وانه، به لّام ئەم که لیبی
پرسی نیازت چیبیه؟ ئەلّی: «ئەمهوئ بزانم چۆن گیا سهوز ئەبێ؟. هەر
ئەوهندهو بهس!». رهنگه زۆر کسهس ئەم وهرامسه زۆر له باسی بهدووی
سووته مه نهیه کی ترا گه ران به دوور بزائن، که چی وانیبیه، چونکه ئەگه ر توانرا
ئەمه بدۆزیتتهوه که گیا بۆچ و چۆن سهوز ئەبیتت ئەوسا وهرامی ئەو پرسیاره
چهند سه د سالییه ئەدریتتهوه که زانایان سه ریان لیبی سوپ ماوه کهوا نهیاتات
چۆن هه تاو ئەمژت و چۆن له خۆبا ئە بهیلتیتتهوه «عه ماری ئەکات». وه ئەوسا
گه وره ترین سه رچاوه ئەدۆزیتتهوه که ئەویش «خۆره».

«له ئنگلیزییه وه».

دهقی ئەم په خشانه هیچ نه بێ ئەوه مان پیشان ئەدا که ئەگه ر ئەمه له زمانیکی رۆژاواپی
وه کوو ئینگلیزییه وه نه خرایه ته سه ر زمانی کوردی، ئیمه به هیچ جۆر ئاگامان له و باهه ته
زانباریه نه ده بوو کهوا عاله می مه کینه داره کانی گیتژ کردوو بۆ ئەوه چاره سه رتیکی
پاشه رۆژی خۆیان بکه ن!.

ئەمه ئەوه مان پیشان ئەدا که دنیا به ته واوی له پیشکه و تنایه؛ له باهه تی ده ست،
میشک ئیش ئەکا؛ میشک مه کینه ی هینایه ناوه وه. سه ر ده مه کانی پیشووتر گه لّی له م
مه کینه نه به خه لّووزی به رد ئیشیان ئەکرد. ولاتانی خاوه ن مه کینه که وتنه سه ر ئەوه که ئەم
شه پۆله به «ره ژوو» به ری ناگیرئ، هاتن نه وتیان دۆزیه وه وه به کاریان هینا بۆ سوورانی
چه رخی مه کینه کان، ره ژوو که ش هه ر ئیشی خۆی ئەکرد، به لّام سیلاوی چه رخی مه کینه
له وزه ده رچوو؛ ئەو ترسه په یدا بوو که رۆژتیک دیتته پیشه وه نه وت-یش ئەو ئەرکه ی پتوه
به ری نابری و ئەوان به دهسته پاچه یی ئەمیتنه وه!. که وتنه سه ر ئەوه که به لّکوو شتتیک
بدۆزنه وه ئەگه ر نه وت-یش برابه وه ئەوان مه کینه کانی خۆیان هه ر بخه نه گه ر، وه به لّکوو
ئەبێ شتتیک بیت که هه رگیز له دواپی هاتن نه یه ت، با مه کینه کانیش رۆژ به رۆژ زیاتر
سنگ بۆ پیشه وه به رن. ئەوه ش که ئەم ئامانجه ی پی دروستببێ له تیشکی رۆژ به ولاره
هیچی تر نییه!. ئاده میزاد جانه وه ره که وته سه ر ئەم بیره، ئاخه که ی هه ر ئە یگاتی!.

ئەم دهقه بوو به سامانیکی به بایه خ بۆ په خشانی زمانی کوردی، ئەگه ر وه رگتیران
نه بوایه ئیمه ئەم جۆره رتخته مان نه ئە که وته به رده ست. به تایبه تی روخسارو ناوه رۆکی

روو به رووی یهک وهستاونه تهوهو ههر دووکیان دهنگیان کردووه بهیهک بو دروستکردنی مهعنا له پهخشانیکی کوردیدا.

ئه بی ئه وهش بلتین: که خاوهنی ئینگلیزییه که ئه لئی نهوت تا په نجا سالیکی تر بهش ئهکا و لهوه دوا دوا بی دیت. ئهوا ئیسته په نجا ساله که تنگی به دوا بی هاتن هه لچنی، که چی نهوت و نهوت ویسته کان تازه کلاشه ئه کهن! ئیمه چیمان داوه له م قسه یه؟ مه به سته که ی ئیمه هاته دی؛ که کورد به وهر گیتانی بابه تیکی زمانی ئینگلیزی پهخشانیکی نوئی له زمانه که ی خویا پیکهینا، ئه گینا خویا ئه کرد نهوت رژی زووتر دوا بی ئه هات، چونکه به دبه ختی کورد له نهوت وه بو، کاتی که نهوتی بو په پیدا بوو ئه بی ههزار خۆزگه بو ئه و رژه ی بخوازی که چۆر تیکی نه بوو! که نهوت له وولاته که یا په پیدا بوو کورده که کرا به هه لووکی قه له مهرداری!!

* * *

وینه یه کی تر له پهخشانیکی رژی دوا بی که وهر گیترا بیته سهر زمانی کوردی ئه م چیرۆکه ی «هانس ئه ندرسن» ه که یه کیکه له ئه دبیه گه وره کانی «دانیمارک» و له «۱۸۷۵» ی میلادی دا له «کۆنھاگن» مردووه. ئه م نمونه یه ی خواره وه زانا «ناجی عباس» خستوو یه ته سهر زمانی کوردی و له «گه لاویژ» ی ژماره «۲» ی سالی «۴» ی - ۱۹۴۳- دا بلاوی کردۆته وه و ئه لئی:

(دایکیک به چاوی پر فرمیسک و دلی پر غه مه وه به دیار مناله نه خۆشه که یه وه شهوی ئه برده سهر و به هۆی ئه وه وه که له دلی گه را که کوره که ی شتیکی به سهر دی، هه ناسه ی ساردی هه لئه کیشاو وه ک بارانی په له ئاو به چاویا ئه هاته خواره وی- له و عانه دا پیره میردیکی ریش سپیی چه ماوه به گۆچانیکه وه سهری کرد به مالا، له سهر مانا چۆقه ی دانی ئه هات، وه ک پیچه کلوو به فر به باوه ئه باری.

دایکه که چاوی به م پیره میترده کهوت به زهیی پیا هات، وه که دی کوره که ی بی دهنگ بووه ئاگریکی بو کرده وه، کابراش له نزیک جۆلانه ی مناله نه خۆشه که وه چوار مه شقی دانیشت و کهوته راژه ننی، دایکیشی له سهر کورسیه ک به ماتی دانیشت و چاوی بریه کۆرپه که ی، وه جار جار له بهر خۆیه وه دهستی ئه کرد به گریان. له کابرای پرسی: «تۆ بلتی خوا به زهیی پیا ما بی و ئه م کزه ی جهرگه م لی نه سینی؟. کابراش به بی دهنگیه وه سهریکی باداو دایکه بۆی ساغ نه بووه وه مه به سستی له م سهر بادانه مانیه تی یا مردنی. حال

وايه ئەم كابرليه خۆي فریشتەي مەرگ بوو! دایكه سەری شۆر کردو فرمیستی گەرم بە سەر روومەتیا هاتە خواری، لەگەڵ ئەمەشدا هەستی بە ماندویەتیەکی زۆر ئەکرد خەو ئەبیردەوه چونکە سێ شەوو سێ رۆژ بوو خەو نەچوو بوو چاوی. لەپەر راپەری و لە سەرمانا مووچرکی پیا ئەهات. کە بە دەورو پشتی خۆیا روانی نە پیرەمێرد و نە کورەکەي هیچکامیان لە شوینی خۆیانانە ما بوون! کەوتە هاوارو گریان، وە لە ژوور سەری منالەکەوه پەندۆلی سەعاتەکە ئەهات و ئەچوو، ئەویش لە پەر ئەیش وەستا و کەوتە خواری! دایکه دل سوتو تاوەکە بە پەشووکاوی رابکرده دەرهوه ئەبقریژان ئەبوت: «کورەکەم». ، لەولای مائی خۆیانەوه چاوی بە ژنیکی رهشپووش کەوت لە ناو بەفرەکەدا هەنگاوی ئەنا، وەرانی دایهوه وتی: «ئەبستە دیم فریشتەي مەرگ لە ژوورەکەت هاتە دەرئ، منالەکەتي بە باوەشەوه بوو تیش تێ پەری و بەتەما مەبە جارێکی تر بگەریتەوه»، دایکه کەوتە پارانەوه و لالانەوه لیبی وتی: «توخوا پێم بلێ رووی کرده چ شوینیک تا دواي کەوم». ، ژنە جل رهشەکە وەرانی دایهوه وتی: «شوینەکەي نازانم، بەلام پیت نالیم تا هەموو ئەو گۆرانیا نەم بۆ نەلێی کە بۆ کورەکەت ئەوت، چونکە من شەوم و حەز بەم چەشنە گۆرانیا نە ئەکەم، بارهها گویم لە دەنگت بووه بە مست فرمیستەم هەلرشتوو». .. دایکیش وتی: «هەموویت بۆ ئەلیم و هیچی ناپەرینم، دەستم داویتت راگیرم مەکە، جاری وازم لێ بینە با شوین فریشتەي مەرگ بکەوم و کۆرپەکەمی لێ بستنمەوه». ..

ژنەکە گویتی نەدایه ئەم پارانەوهیە و هەر سەری بۆ با ئەدا. دایکه ناچار دەستی کرد بە گۆرانی و بە دەم گۆرانیا نەوه دەسی ئەگلۆفت و تالی بووه فرمیستەک لە چاوی نەپرا. کە ژنە دیی خەریکە ماندوو بیی وتی: «ئەم کۆلانە بگره و بە لای راست برۆ تا ئەگەیتە دار تووهکان، فریشتەي مردن بە منالەکەتەوه رووی کرده ئەوئ». ، دایکه کە گەیشتە ئەوئ چەند ریبی بەکی دی کە هەر یەکە روو ئەکاتە شوینیک، واتی ورمنا نەیزانی کامیان بگرن. لە نزیک تووترکیکەوه وەستا، نە گۆلی پینوه ما بوو نە گەلا، چونکە چلەي زستان بوو بەفر بە سەر چلەکانیا نەوه وەستا بوو. دایکه لە تووترکی پرسی وتی: «توخوا فریشتەي مەرگ بە لای تۆدا تیتپەر نەبو؟. کورەکەمی بە باوەشەوه بووبی». ، تووترکە درکاویەکە وەرانی دایهوه وتی: «بەلێ دیم، بەلام پیت نالیم بە کوئ دا رویشت تا نەمگریته باوەش و گەرمم نەکەیتەوه، چونکە سەرما کارێکی خراپی پێ کردووم». ، دایکه ناچار باوەشی بە تووترکدا کرد و

به خۆیهوه نووسان، تا کلوو به فره کانی سه ری توانه وه له زۆر شوینه وه درک له له شی چهقی و هینایه خوین و داره که خۆی به زهبری گهرمیی دلئی ئەم دایکه دلسووتاوه گه لای سه وزو جوانی ده رکرد و رتی پیشاندا، رینگاکه ی گرت بهر تا گه یشته که ناری گۆلێکی گه وره، تا چاو بر بکا پان و چ به له م، یا که شتییه کی به سه ربه وه نه دی و سه رما رووه که ی نه به ستمبو تا بتوانی به سه ربا پروا و له بهر قسوولیشی نه یوئیرا لینی بدا، وه بۆ ئەوه ی کۆرپه که ی ده ست بکه ویتته وه ناچار بوو به په رینه وه لینی. دایکی به سه زمان له په و روو خۆی دا به زه ویدا به و نیازه که بکه ویتته خواردنه وه ی تا چۆری لئ ئەه بری! و له داخی کورپه که ی له بییری چوو بووه وه که ئەمه له ته وانای ته نیا که سیکدا نییه .

گۆل هاته زمان وتی: «خه یالت خاوه، چاکتر ئەوه یه هه ردوو کمان له سه ر شتییک رتییک بکه وین، من زۆر هه ز به کۆکردنه وه ی مرواری ئەکه م و ئەوه تی هه م له چاوی تۆ بریقه دارتر و گه شترم نه دیوه، بیتیو ئەم دوو مرواریه تم بده یتی هه لته گرم و ئەتگه یینمه ئەو باخه گه وره یه که فریشته ی مه رگ دارو گۆله کانی تیا په روه رده ئەکا وه هه ر یه که له و دارو گۆلانه گیانی ئاده میزادێکه». دایکه بی چاره که وتی: «به ته نگ هیجمه وه نیم و هه ردوو شتییک به خت ئەکه م هه ر بۆ ئەوه ی بگه م به کورپه که م»، . که وته گریان و فرمیسک هه لپشتن تا هه ردوو گلینه ی چاوی که وته گۆله که وه بوون به دوو مرواری پرشنگدار، گۆله که ش وه ک هه لئۆ قۆستنییه وه دایکه ی به بی گری په رانه وه ئەو بهر بۆ ئەو کۆشکه گه وره یه که له گوئی ناوه که چوو بووه ناسمان هه ر چه ندی کرد بۆی ساغ نه بووه وه که ئەم کۆشکه به ده ستی ده ستکردی ئاده میزاده یا خوا کرد، وه به قوڵپی گریان وه له کۆشکه که ی پرسی: «فریشته ی مه رگ له کوئی بینم تا لینی بپاریمه وه کورپه که م بداته وه ده ست»، له پر پیترتیکی کۆماوه، که له ناو گۆله کانا پاسه وانیی دارو گۆله کانی پیی سپاردبوو وه رامی دایه وه وتی: «تازه کورپه که ت ده ست ناکه ویتته وه، تۆ چۆن خۆت گه یانه ئیره و کن گه یانتی؟»، دایکه وتی: «خوای گه وره منی گه یانه ئیره، داپیره گیان توخوا ئەهه ر پیتم نه لینی کوا کۆرپه که م؟».

داپییره وتی: «نازانم و لام وایه تۆ نابینایت، ئەمشه و دارو گۆلێکی زۆر وشک بوون و وه ربون، فریشته ی مه رگ چوو به یانچینیته وه، ئەه بی بزانی هه ر که سییک دار یا گۆلێکی بۆ دانراوه، ئەمانه هه ر چه نده وه ک دارو گۆلی ترن به لام ده ماریا لئ ئەداو بی گومان تۆ به تا قیکردنه وه ی لئ دانی ده ماری یه کن له م گۆلانه دا ئەتوانی کورپه که ی خۆت بدۆزیتته وه به لام چیم پی ئەهه خشیت ئەهه ر

فیرت بکه م دوای ئەمه چی پیتیسته بیکه ی؟» . . دایکه به کزیه وه وتی: «هیچ شک نایه م پیشکەشتی بکه م به لام ئاره زووی چی ئەکه ی و له کوتیه پیم بلتی تا ئەو په ری زه مینت بۆ بچم» ، داپیره وه رامی دایه وه وتی: «ئەم کرده وه ی تۆیه به که لکی من نایه ت، ئەگەر ئەته وی چاکه م بده یته وه قژه جوان و ره شو درێژه که تم بده ری، زۆرم هه ز لی کردوه، له جیاتی ئەوه منبیش قژه سپیه که ی خۆمت ئەده من له نه بوو باشته» . .

..... ()

ئەمه نموونه یه ک بوو بۆ ئەوه که کورد له فیکره ی رۆژاوا ییکه وه ده قیکی په خشان ی له زمانی کوردیدا هینا وه ته به رهه م، ئاگادارییه که بۆ خوینه رانی په خشان کوردی که رۆژاوا ییه ک چۆن چووه ته ناو گۆمی خه یالا ته وه و چۆن په خشان ی له زمانی خۆیا به چیرۆک دروست کردوه؟

رۆژهه لاتییه کی وه کوو کورد که په خشان پیکه وه ئەنێ له زاده ی ناوچه که ی خۆیه وه دروستی ئەکا، دوور نییه ئەو جۆره فیکره یه که رۆژاوا ییه که به پیتی ناوچه که ی خۆی کردوویه ته وه، رۆژهه لاتییه که ئەو فیکره یه نه کاته وه، چونکه چه نه بری ناوچه که ی ئەم جیا یه له هی ئەو ، ئەوهنده هه یه ناوه رۆکی په خشان ئەله مانیه که به هۆی ئەم وه رگی پرا نه وه روخساری په خشان یکی کوردی بۆ هینا وینه ته ناوه وه.

وه کوو ئەمه هه یه ئەتوانین ئەوهش بلین که ئەم ناوه رۆکه ئەگەر هه ر له کوردیدا بوایه ت و نووسه ری کوردیه خۆی دروستی بکرا یه له وانه بوو دارشتنی روخساره که ی به هیتز تر ئەبوو، چونکه له هه ندی شوینیا ئەگەر عیباره ت به ته واوی له چه شه ی کوردیه وه دروست بوایه له وانه بوو به برشتترو دارشتنه که ی به هیتز تر ئەبوو! . له گه ل ئەوه شا ئیمه ده قیکی په خشان ی کوردی- که له وه رگی پرا نیکی ئەوروو ییه وه- که وتۆته ناو سامانی په خشانه کافان ئەمه ئەوه ی تی گه یان دین که کورد خه ریکه ئەو ده سه لاته په یدا ئەکا؛ چۆن له بابه ت و دیمه نا دهستی داوه ته په خشان به و جۆره ش ئەتوانی له زمانانی تره وه چه شنی دیمه نی په خشان ی کوردی دروست بکا، ئەمه پیشکە و تنیکه بۆ زمانی کوردی، چونکه هه تا ده وره بری ئەم میژوانه کورد ئەگەر پیشه ی وه رگی پرا نی بکرا یه هه ر له زمانه کانی دراوسی خۆیه وه بوو، ئیسته په لی هاویشت بۆ ئەوروو پا و بۆ ئەو شوینانه که مه گه ر به بیسن بمانیسته یه که ئەیانوت فه ره نگستان.

دیسان له م ده قه دا هه ندی وشه ی ناوچه یه کی تایبه تی کورده واریمان ئەکه ویتته به رچاو

ئەگەر وەرگیتەر ئەم وەرگیتەر ئەم نەکردایە لەوانە بوو ئەو جۆرە وشانەى بۆ نەهاتایە لە کاتیکە
کە نووسینەکەى نووسینیک بوایە کە لە ناوجەرگەى زادەى فیکرى ولاتەکەو هەلقولابایە .

سالەکانى « ۱۹۴۰ - ۱۹۵۰ » شیوەى پەخشانەکەى - چ وەرگیتەر لە زمانیکى بێگانەى
دوورەو، چ پەخشانى زادەى زمانەکە خۆى - بە ئاشکرا بۆمان روون ئەکاتەو کە شیوەکەى
جیباوایەکی تەواوى هەیه لە هی پێش و پاش ئەم مېژوو.

بە وێنە « طاهر هاشمى » دەولەتاوایى لە ژمارە « ۱۱ » ی سالى « ۴ » ی گەلاوێژ -
۱۹۴۳ - لەژێرناوى « شیر لە بېشە هاتە دەر » دا پەخشانیکمان ئەخاتە بەر دەست و ئەلى:

(یەکن لە عەواملى بەدبەختى و رۆژرەشى بۆ میللەتیک قەبوولى عەقایدی
فاسدەى برى کەسانى ئەوتەو کە زمانیان هیچ کاتیک بە چاکە ناگەریت، وە
لە هەموو کاتیکى تاییبەتیدا بە وتنى « زەرب لەسەلە » یا گیتەرەو سەر
گوزەشتەیک مەنوییات و مەراماتى زۆر پېس و مالى و پیرانکەرى، خۆیان
تەزریق ئەکەنە هاو خۆینەکانیان، وە بەم جۆرە هەزاران کورپو کچى تازه پین
گەبشتوو، هەزاران پیاو و ژنى کار لېی هاتوو؛ ئەو کورپو کچانەى کە چەندین
ئومێدیمان پێیان هەیه، ئەو ژن و پیاوانەى کە بە تەمای سەمەریانین، لە رى
دەر ئەکەن! دەروو بە خراپەیان ئەدەن! .. مەسەلا کورەیان ئەبێن کە لەبەر
مندالى و نەفامى، ماددەى موستەعددى ئەو دېه کە لەگەل باوکيا ناسازگار
بیت! لېی گلێر ئەبنەو، دەمى بۆ ئەتەقین، شەراب و کەبابى موفتى ئەخۆن،
هەرچى شتیکى هەبى لە دەستى ئەسپین، لە پاشا کە ئەبانەوى جەزای چاکەى
بدەنەو، بە زمانیکى، گەلى بۆ دوژمنى کردن لەگەل باوکيا هەلى ئەنپن، کار
ئەمەندە قول ئەکەنەو کە کورە قسەى سووک لە رووى باوکيا بکات، وە بەبى
ئەمرى باوکى دەس بنیتە مالى و دەولەوت هەمووى لە بەین ببات. جا بەمە
دلخۆشى ئەدەنەو ئەلپن: « شیر لە بېشە هاتە دەر چ نېر چ مېنگە! » .
کابراش ئېتر بېر ناکاتەو بەلى: ئەمانە ئاپرۆ، ئیعتبار، حەیسىیەت و شەرەفى
منیان بەرباد کردوو، بۆ چ بکەومە شوپنى قەولیان؟. بۆ چ ئەبى کارى خۆم
نەکەمەو؟!)

ئەفسوس ئەخۆم کە چەند سەد هەزار سال لە عومرى میللەتى کورد ئەچیت،
و هەموو بەم دەردە گیرۆدەن و یەکتیکیان تینەکوژاون بۆ لە بەین هەلگرتنى
ئەم ئەساسە پېسە، ئەم ئەسلە تاریکە، ئەم رەسمە قەبېحە. هەر کورەو لە سەر
کوێخایى چوار مالى لات و لووت باوکى خۆى ئەتاسپین، وەهەر باوکەو

له سهه چوار کوت جله شری چه پاوی سهری کوری خۆی ئەمیتین. کاتیکیش له کردهوه په شیمان ئەبینهوه کاریکی وا ئەکهن که له کاره پیشووه که یان ههزار جار خراپتره!. دوور بۆی نه چین؛ سهه دو په نجا سال له مه وپیش «ئامان الله خانی» والی کوردوستان- خوای لیبی رازی بی- چاوی میلله تی کورد بوو، له عهسری خۆیا به یه کهم پیپاوی کورد ناوی نه بریا. ئەم والیبه گه وره کورپکی ئەبێ چ کور؟. لاویکی زۆر نازاو لایق شمشیر وه شین، ناوی «محمد حسن» خان ئەبیت، پاش گه وره بوون و پین گه یشتنی، جه ماعه تی له خیر به زمانا نه هاتوه ئەک به حه رامه کانی مه عاشخۆری والی لیبی کۆ ئەبینهوه، وه ئەخوین به سه ریاو له مه عنای: «شیر له بیشه هاته ده ری تی ئەگه یه نن کار گه یشته جیبیکی وا که «محمد حسن» خان له ناو عه شایری کوردوستانا که وته ته بلیغاته وه، وه زۆر له خراپه و زولمی باوکی دوی، تا دلێ چه ند سهه کرده تیکی به ده ست هینا، وه به م جۆره ئیل و ئوماختیکی بۆ خۆی کۆ کرده وه، وه له گه ل باوکیا ئاماده ی جه نگ و په یکار بوو!. فیتنه ی «محمد حسن» خان له کوردوستانا شۆره تی په یدا کرد، چهو کور له هه موو پال دیواریکا دهس پێ کرا، دلسوژه کانی نیشتمان په روه ر له خوا ئە پارپانه وه که ئەم باوک و فه رزن ده نه بێ به شه ریان، وه خاکی کوردوستان له لاوه شیر وه شینه کان خالی نه بیت. خه بر! دو عای کهس گیرا نه بوو، وه والیبیان له کرده وه ی «محمد حسن» خان ئاگادار کرد. جا، والی-ش که ئەمه ی بیست له شکرکی زۆر گه وره ی کۆ کرده وه، وه له گه ل کوره نه وجوانه دلاوه که ی خۆیا ئیعلانی شه ری دا، وه له بلوکی «روانسه ر» له دیکه ده ی «ته م ته م» دا جه نگ دهس پێ کرا، جوانی جگه ر گو شه ی والی و وه لی عه هدی کوردوستان یه عنی «محمد حسن» خان له و شه رده ا به ده ست له شکرپانی باوکی کوژرا و جه رگی باوکی سووتاند!.

والی پاش به ینیک له کرده وه په شیمان ئەبیتته وه و کوژرانی کوری نه وجوان و دلاوه ری ئاگر بهر ئەداته جه رگ و هه ناوی!. وه قه ری لی ئە بری ئارامی نامیتیت، هه رچی ته قه لا ئەدات ناتوانی ددان بگری به جه رگی خۆیا، شیت و شه یدا ی کوژرانی کوره لاوه که ی ئەبیت، بۆ ته سه للی خاتری پر زام و زووخی خۆی هه لئه سه سی چی ئەکات؟ ته واوی سه ر کرده کانی تابعی خۆی کۆ ئەکاته وه وه له جی گه یه کا حه وزو فواره ی ئەبێ ده عه تیان ئەکات، قسه به قسه و باس به باس کوتوپر له به ینی قسه کردنا لیبیان نه پرسن ئەلێ: «نازانن قوله قولی ئەم فواره یه چی ئەلێت؟!». هه موو سه رداران دلپان دیتته له رزه و عه رز ئەکهن: «نه خه یر قوربان»، ئەلێ: «ئەم فواره یه به ده نگیکه ی مه حزوون و دلسوژانه

رۆلّه رۆ ئەکات!»، سەر کردهکان که ئەمه ئەبێن شهستیان لێ باخه بهر ئەبێ و ددانی حهیات ئەکهن! ماحهسهلّ والی به جورمی ئەمه ی که ئەم سهردارانه بۆچ نه بوون به ناو بژیکه ری بهینی ئەم باوک و فه رزه نده، چهنده که سیتکیان لێ ئەکوژێ و چهنده که سیتکیشیان لێ لووت و گوێ ئەکات! به لام ئەوانه ی که مه عنای «شیر له بېشه هاته ده» تهلقین ئەکهنه دلّی والی زاده وه به بی وه ی ده رته چن! جا قماشاکهن پیاوێکی وه کوو والی ئەوه کرده وه یه، ئەوهش په شیمانیه تی، ئەبێ کهسانی تر چۆن بن؟! ئەمه راجع به پیاوه کائمان بوو، با راجع به ژنه کانیشمان سهر گوزه شته تیک بگێینه وه:

له چل و شهش سالّ له مه و پیتشدا «صحبت الله خانی» کولیا ئی ئەم ری خوای به جی هینا، تاقه کچیک ی بوو؛ عه فیفه، وه جیهه، باکه مال، به ته واوی مه عنا کچه کورد، ناوی «جهان نارا خانم» بوو. «حیدر علی خان» ی برای «صحبت الله خان» ئەم کچه ماره ئەکات بۆ کوری گوره ی خوێ، که پاش به ییتیک ئەمریت، وه جهان نارا خانم بیوه ژن ئەکه و ی، ماره ی ئەکات بۆ کوری دووه می، ئەویش ئەمریت، ئەیه و ی ماره ی بکا بۆ کوری سیتیه می. ئەمجار جهان ناراخانم ئەکه و یته له جاجه تیک ی زۆر غه ربه وه. کار گه یشته جیکه به کی وا، که جهان نارا خانم دهستی کرد به سه ربه سستی به لام له نه ایه تی عیقه فت و شه رافه تدا. له باوکم بیست فه رمووی: له سه ید نه جفه له ی کرماشانی کتیب خوینو مولازمی ئەو خانم م بیست که ئەبگێرایه وه ئەبووت:

«جهان ناراخانم ژنی بوو که له گه ت، شیرین و با جه مال، زیبا و خوش ئەندام، با عیسمه ت و مه ردانه، ساحیب سام و شکۆه. ته ختیک ی بوو له چتوی ئابنۆس خاتم کاری کراو، که بیکردایه ته سه ر ته ختی خوێ به شیرینی جه مال و سه رو شخلی جه واهر به ندو ره شاده تی ئەندامیا عه قلی هه موو پیاوێکی هه یران ئەکردو شه و که تی شاهیبی لێ بوو. شهش هه وه نه فه ر که نیزه کی سازنده وه نه وازنده ی بوو. زرووف و ئالاتی باده په یانی مه جلسی هه مووی له زترو زیو دروستکرا بوو. جا له ئەسنای به زم و باده نو شیندا منی له سه ر ئەسه که ملیتک دا ئەناو کتیبی «خورشید و خه رامانم» بۆ ئەخویند وه وه- ئەم سه یده زۆر زۆر ده نگ خو ش بوو - هه رچن ئەو کتیبه م ئەخویندو سه یری ئوبه هه ت و جه مالی ئەو ژنه م ئەکرد و ام ئەزانی ئیسته له مه جلسی خه رامانی چینا دانیشتم وه جهان نارا خانم عه ینی خه رامانه!».

ماحه سه لّ ئەم ژنه به ناو بانگه له گه لّ مامیا به ینیان تیکچوو، وه له رقی مامیا له گه لّ «شاهزاده مه لک قاسم میرزا» ی کوری «عماد الدوله» ی قاجار

حاکمی کرماشاندا که و ته موخابه ره، وه شویی پین کرد. مامی هه رچه ند لیبی لالیباوه وتی: شوو به هه ر کهس له خه وانینی کولیبائی ئەکهی موباره که، خۆم حازرم بۆ هه موو ته داره کاتیکت. نهی بیست، تا وهختی که مه لک قاسم میرزا هه زار سواری موسه لله حی به ته وای ئەعیان و ئەشراف و عوله مای کرماشانه وه ناره برزاوا که جهان ئارای بۆ بهن. حهیدره عه لی خان که ئەمه ی بیست ئەتوت که ژیکیان دا به سه ریا! هه لساو رۆیه لای جهان ئارا خانم، لاله و پاله یه کی زۆری لیبی کرد، وتی: ئیسته ش له که لی شه ی تان دابه زه و بمکه به وه کیل تا نکاحه کهت فه سخ بکه مه وه، ئەگه ر به قه ولّم نه که ی ئەتکوژم، فایده ی نه بوو، به واسته ی ئەوه که مه عنای «شیر له بیشه هاته دهر» له دلّیا کاری کرد بوو، به زمانی خۆیان جوابی مامی دابه وه وتی: «مه موگیان!». ئەگه ر بیشم کوشیت، من شویی کردمه و کار له کار گوزه شتیبه، ئیره نگه دی له قه ول خۆم په شیمان نیه وم». تائه مه ی وت حهیدره عه لی خان ته ققه له ده ستیه وه هات به سه ر ته خته ئابنۆسه که ی خۆیه وه کوشتی! وه به م جوړه چراتیکی رووناکی کوژانه وه!

جا ئەم هه موو بکیش بکیش و خوتنی ناحه ق رژاندنه هی چیه؟، هی ته سیری مه عنای چوار که لیمه ی وه کوو شیر له بیشه هاته دهره!.

ده قی ئەم په خشانه جوړه شیوه یه کمان پیشان ئەدا که نه له شیوه ی ساله کانی پیش «۱۹۴۰» ئەکا نه له هی پاش «۱۹۵۰»، چونکه نووسینی کوردی هیتشتا نه که وه تبه وه سه ر ئەو پله یه که به ته وای خۆی له زمانی بیگانه پاک بکاته وه، وه له و پله به ش تی په ریبوو که به شی زۆری ریخته که ی- وه کوو پیشوو- هه ر ئەو زمانه بیگانه یه بیت، راست ده قه که میژووی گۆزانی نووسینی زمانی کوردی مان بۆ دهر ئەخات. وه کوو له م سووچه وه ئەم سهیره ئەکه یین، له لایه کی تره وه ئەوه شمان بۆ روون ئەکاته وه که نووسه ر- ئەو نووسه ره که له و ده ورده ا بووه - ده سه لاتیکی وای هه به بتوانی به سه رهاتیک - وه کوو بابه ته که بیت - به جوړیکی وه ستایانه و خاوه ن ده سه لات بخاته زنجیره ی په خشانیکی به هیزی واره که خوتنه ر وای بکات هه ر هه ز بکا به خوتنه وه ی بابه ته که ی.

گیروگرفتی کۆمه لایه تی له ناو کۆمه لای زۆره، یه کییک له وانه ئەوه یه که نووسه ری ئەم په خشانه باسی کردوه؛ باسی کردوه هه م بۆ ئەوه که میژوو کاره سات نه کا به ژیر لیوه وه، هه م بۆ ئەوه که سه ر مه شقییک بیت بۆ ئەو خوتنه ره که ئەیخوتنیته وه تا بتوانیت خۆی له و جوړه شتانه بیاریزی و ورده ورده له مه وه کۆمه ل بکه ویتته سه ر ئەوه که تووشی ئەو چه شنه

هه‌ل‌خه‌له‌تانانه و کرده‌وه ناله‌بارانه له ره‌گ و ریشه هه‌ل‌که‌نی، تا جارێکی تر نه‌کرده‌وه‌ی وا، وه نه هه‌ل‌خپ‌اندنی وا له ناو ئه‌وه نه‌ته‌وه‌یه‌دا روو نه‌داته‌وه.

ئیمه ئه‌گه‌ر به تیک‌پایی سه‌یری سروشتی ئاده‌میزاد بکه‌ین، د‌ر‌نده‌یه‌که له هه‌موو د‌ر‌نده‌کان د‌ر‌تر، هه‌ر له به‌ر ئه‌م د‌ر‌یه‌تیه‌یه‌تی بۆیه ئه‌م جو‌ره کرده‌وه ناشیرینه‌هه‌ر له به‌ر به‌یانی میژوووه له ناو هه‌موو نه‌ته‌وه‌یه‌که‌دا روویان داوه و باوک و کو‌ر، براو برا، مام و برازا به یه‌کا هه‌ل‌زانان و ریشه‌ی یه‌کیان براندۆته‌وه. که‌وا بوو ئه‌مه له‌م باره‌وه تایبه‌تی نه‌بوو به کورده‌وه، به‌لام باره‌که‌ی تری که هه‌ل‌خه‌له‌تانان و هه‌ل‌خپ‌اندن به لایه‌ن دۆستانی به رواله‌ت دۆست و له په‌نامه‌کیا دۆژمن، دوور نییه ئه‌مه‌یان که‌مه‌کی له ناو کورددا زیاتر بوو بیته، سوود په‌روه‌ری چاوی دۆستایه‌تی کو‌تر ئه‌کات. ئه‌م په‌خشانه وه‌کوو کاره‌ساته میژووویه‌که ئه‌گه‌ر تته‌وه، ئه‌و ئامۆژگاریه‌ش ئه‌کا که ئه‌م جو‌ره ره‌وشته ناله‌بارانه‌ی له لایه‌ن دۆستانی سوود په‌روه‌ره‌وه په‌یدا ئه‌بی، ئه‌بێ مرۆف لێیان دوور بیته و نه‌یه‌لێ توخنی بکه‌ون.

ئه‌م ده‌قه له‌گه‌ل ئه‌وه‌شا که وشه‌ی بیگانه‌ی له زمانی کوردی زۆر تێدا‌یه به‌لام له دارپشتن و ریخته‌که‌یا بته‌ویه‌کی نواندوو که له که‌م په‌خشانی ئه‌و سه‌رده‌مه‌دا ئه‌بێنرێ. بابه‌ته‌که وه‌کوو لقه ریک و پیکه‌کانی داری «سه‌رو» له‌خواره‌وه بۆ سه‌ره‌وه له سه‌ره‌وه بۆ خواره‌وه به‌بێ پچ‌ران سه‌رو خواری خۆی کردوو. رسته‌و عیبارته هه‌ر یه‌که له شو‌پنی خۆی جیگای خۆی گرتوو، ئه‌توانین بلێین جو‌ره په‌خشانی ئاوا یه‌کیکه له ریبازه‌کانی په‌خشان و بۆ ئه‌وه ئه‌شی که به نمونه‌یه‌کی به‌رز دابنرێ له‌و ریبازه‌دا. ئه‌ده‌ب په‌روه‌ری و ره‌وانبێژی له دارپشتنی عیبارته‌ها به‌بێ خۆ‌عه‌زیه‌تدان کردۆته کار. بێ گومان ئه‌گه‌ر په‌خشانیکی وه‌کوو ئه‌م په‌خشانه نه‌که‌وتایه‌ته سه‌ر کاغه‌ز و نووسه‌ر به‌و جو‌ره نه‌یه‌زنیایه‌ته‌وه ئیمه ئه‌و سامانه‌مان نه‌که‌وته به‌رده‌ست که بلێین په‌خشانی کوردی خێوه‌تی ئاوریشمی خۆی به سه‌ر ئه‌م جو‌ره شیه‌شا بلا‌و‌کردۆته‌وه. زاده‌ی فیکری خۆمالی که له ناوچه‌وه هه‌لقولایی به ته‌واوی بۆمان ده‌ر ئه‌خا که جیا‌وا‌زیه‌کی زۆر هه‌یه له نیوانی دوو په‌خشانی رۆژا‌واییک و رۆژه‌لاتیه‌که‌دا، چ له‌باری ریخته‌وه، چ له‌باری بیرو هۆشه‌وه، ئه‌توانین بلێین روخسارو ناوه‌رۆک به دوو قۆلی ده‌قیکی وا برشتیان دروست‌کردوو.

* * *

بابه‌ته‌که‌مان له‌م شو‌پنه‌دا بابه‌تی په‌خشانیکی که له زمانیکه‌وه وه‌رگه‌یتر-رابیته سه‌ر

زمانی کوردی، چ له زمانیکی رۆژاوااییه وه بوو بێ، وه یا له رۆژه لاتیییه وه. نمونه له هی رۆژاوااییه که وه هینرایه وه، ئیسته نمونه یه کی تر بۆ رۆژه لاتیییه که.

ئهمه وینهیه که که «حسن فهمی جاف» له ژماره «۷» سالی «۴» ی گۆفاری گه لاویژ - ۱۹۴۳ - له ژیر ناوی «شازاده ی بتلیس» دا ئه یخاته بهر دهستان و ئه لێ:

(له سالی ۱۶۳۵ - ۱۶۶۰ م) شاران گه ره «سیاح» یکی به ناوبانگی فرانسوی که ناوی «مسیو بارن تاوارییه» بووه، سی جار له پاريسه وه چو ته «ئه سفه هان» (۱).

(۱) ئه سفه هان له وه سه رده مه دا پایته ختی حوکومه تی ئیران بووه، وه خانه دانی سه فه وی پادشای ئیران بوون.

وه هه ر جارێ به ریگایه کدا ها توچی کردووه، وه هه موو قه له م ره وی عوسمانی، عه ره بستان، ئه رمه نستان، کوردوستان، ترکستانی ئیستا، روسیه و زۆری له ولاتی هیندستانیش دیوه.

ئهم شاران گه ره به ناوبانگه له شاهانی «سه فه وی» ته سادفی زه مانی «شاه سه فی، شاه عه بیاسی دووهم، شاه سوله یمان» ی کردووه، وه له ده رباری ئه و وه خته و شاهانی سه فه ویدا زۆر قه درگیرا بووه، تا ده ره جه یه کی و شاه ئه و نه ده خو شی ویستووه خه لاتنی کردووه و فه رمانی بۆ ده رکردووه که هه ر شتومه کنی ئه بیات و ئه به یینی له ره سمی گومرکی به خشراو بێ، به تایبه تیش هیوای ئهم «سیاح» ه هه ر ئه وه بووه که شتومه کی رۆژه لات به ری بۆ ئه و روپا، وه هی ئه و روپاش به یینی بۆ رۆژه لات. جا له م ها توچه یه ی دا جارێکیان ری ئه که ویته «بتلیس» (۲)

(۲) ره نگه ئهم «سیاحه» ری که وتی ده وری کور، یا کوره زای حوکمداری بتلیس «شه ره فخان ی بتلیسی» دانه ری «شه ره فنا مه» ی کرد بێ.

وه ئه چیته لای فه رمانه وه «حاکم» ی ئهم شاره وه هه ر وه کوو خواره وه سه رگوزه شته ی خۆمان بۆ ئه گبیریته وه: له «کاراکان» وه ری که وتین رو وه «بتلیس». بتلیس شاری که که وا له (ژیر حوکمی شازاده یه کدا یه که له هه موو ده سه لاتداره کانی ئه و ناوه به ده سه لاتتیه، چونکه هیشتا سه ری بچوو کی نه به رامبه ر به شاهی ئیران، وه نه بۆ پادشای عوسمانی به هیچ جو ریک دانه نه واندووه، له گه ل ئه مه شدا به لکوو به سه ره سستییه کی ته وا و ئه ژیا. به پیچه وانه ی سه رداره کانی تر که هه موو مل شو ری شاهی ئیران وه یا پادشای عوسمانین. چ شاهی ئیران وه چ پادشای عوسمانی به نا چاری له ترسانا

«خونکی» بۆ ئەگەر . ئەم مەترسیەش ئەمەیه : ئەگەر ئەم شازادە «بتلیس» ه ئارەزوو بکا بە یەكجاری ریتی هاتوچۆی لەشکرکەشی له «حەلەب» هه بۆ «تەبیریز» ، وه له تەبیریزه وه بۆ حەلەب زۆر به ئاسانی ئەتوانی بیهستنی ، چونکه له دونیادا هیچ دەریه‌ندیکی تر له سهختی دا هاوتای ئەو دەریه‌نده ناکات کهوا له ژێر حوکمی ئەم شازادەیه دایه ، ئەتوانم بڵێم دەریه‌ندیکی وه‌هایه ئەگەر ده کهسی تیا بی ئەتوانن به‌ره‌هه‌لستی هه‌زار کهس بوه‌ستن وه نه‌یه‌لن تی پەر کەن.

له «حەلەب» هه بۆ «بتلیس» رۆژه رینگه‌یه‌ک پیتویسته ئینسان به ناو که‌ژو کیتویکی سهخت و لاپی و هه‌لدیردا تی پەر بکا ئینجا بگاته بتلیس ، وه ئەم رینگه توش و هه‌لدیرگه‌یه تا دوو سه‌عاتی بمینی بۆ بتلیس هه‌ر ده‌وام ئەکا ، وه ئەم که‌ژه دوورو درێژه که‌وتۆته به‌ینی دوو چه‌م و ئاوه‌وه ، وه رینگه‌ی هاتوچۆش رینگه‌یه‌کی باریکه که‌به ده‌سکرد له ناو که‌ژه‌که‌دا هه‌لکه‌نراوه ، پیتویسته ولاغ به باره‌وه که تیتیه‌ری زۆر ناگاداری بکری ئەگینا ره‌نگه بکه‌ویتته خواره‌وه بۆ ناو چه‌مه‌که .

شاری «بتلیس» که‌وتۆته به‌ینی دوو کیتوه‌وه که به‌ینیان تهنه‌نگ هاوتیژیکه . قه‌لای ناوشار له سه‌ر لووتکه‌ی کیتویکی به‌رز که له به‌ینی ئەم دوو کیتوه‌دایه دروستکراوه ، وه له شپوه‌ی که‌لله شه‌کرێکدا هه‌لکه‌وتوه ، چوار ده‌وری ئەم قه‌لایه توش و هه‌لدیرگه‌یه ، وه بۆ سه‌رکه‌وتن بۆ سه‌ر ئەم قه‌لایه تهنه‌ها رینگه‌یه‌کی پیتچویلچ و باریک هه‌یه ، وه ئەم که‌ژه سه‌ره‌که‌ی ده‌شتاییتکه قه‌لاکه له‌وی دروستکراوه . موشته‌مه‌لاتی ئەم قه‌لایه عیبارته له سێ حه‌وشه ؛ دوانیان گه‌وره ، یه‌کیکیان بچووک . عه‌ساره‌تی شازاده وا له حه‌وشه بچوکه‌که‌بانا . رینگه‌ی ئەم قه‌لایه زۆر توش و سه‌خته ، بۆ سه‌رکه‌وتنی ئەسی زۆر پشوو درێژو به‌هیزی پیتویسته . بیجگه له شازاده‌و میراخوره‌که‌ی نابێ به سواری که‌سیکی تر بچیتسه سه‌ره‌وه ، شاری بتلیس وا به‌ چوارده‌وری ئەم قه‌لایه‌دا هه‌تا ئەگاته بن دوو کیتوه‌که‌ی تر ، وه‌دوو کاروانسه‌رای تیتدایه ، یه‌کیکیان له ناو شاردایه له‌بن قه‌لاکه‌دا ، ئەویان له ده‌ره‌وه‌یه ، زۆرمه‌ی کاروان ئەچنه «کاروانسه‌را» ی ده‌ره‌وه ، چونکی کاروانسه‌رای ناو شار هه‌رکه باران باری له کیتوه‌کانه‌وه لافاو دی وه پر ئەبی له ناو . شازاده بیجگه له‌و شوینه سه‌خته خواکرده‌ی که هه‌یه‌تی ئەتوانی « ۲۰ - ۲۵ » هه‌زار سوار ، وه ژماره‌یه‌کی زۆر پیاده ئەگەر پیتویستی بی به‌کاتی ناماده بکا بۆ شه‌ر .

له‌گه‌رانه‌وه‌ی سه‌فه‌ریک له‌گه‌ل کاروان هاتمه «بتلیس» له شازاده‌گه‌یانرا که

کاربرایه کی «فهرنگی» وا له گه‌ل ئەم کاروانه‌دا، شازاده دەم و دەس پیاویکی نارد به شوینما - بینینی فه‌رمانه‌ه‌واییک له خاکی ئیتران و عوسمانیدا هه‌روا سووک و ئاسان نییه - منیش ده‌سه‌جی چووم بۆ لای، ده‌ستم خالی نه‌بوو؛ دوو تۆپ ئەتله‌سی میل میل، که به‌کیکیان میله‌کانی ئالتوون «زێی»، ئەویان زیو بوو له‌گه‌ل چهند ده‌سه‌سریکی ئاوریشم، وه دوو کلاو، که عاده‌تا تورکه‌کان به شه‌و له ناو جییدا له سه‌ری ئەکه‌ن. ئەمانه‌م به دیاری بۆ برد، ئەم دیاریانه‌ی زۆر پین خۆش بوو، ئەویش به‌رامبه‌ر به‌مه دوو مه‌ری قه‌له‌و، هه‌ندی ناسکه‌نان وه چهند شووشه‌یی شه‌رابی نایابی له‌گه‌ل چهند هیشویه‌ک تری تازه - که ده‌ستکه‌وتنی له‌و فه‌سله‌دا به‌عجایبات ئەژمێرا - دایمی، که هاتمه‌ ده‌روه چهند پیاو ماقوولیکی شازاده تکایان لێ کردم که له‌و ئەتله‌سه‌یان پین بفرۆشم که به دیاری بردبووم بۆ شازاده، منیش هه‌ندی که‌لوپه‌لی ترم پین نیشان‌دان، له ناویانا چوار تۆپ شالی سووربان بۆ میتزه‌ره به‌ر دل که‌وت، هه‌ر چهند من ئاره‌زووی فرۆشتنیانم نه‌بوو به‌لام چونکی زۆر تکایان لێ کردم به‌ ناچاری ئەوه‌نده به‌ گران پیم فرۆشتن که تۆله‌ی نرخ‌ی دیاری ئاگاهه‌یانم لێ کردنه‌وه!

ها، ها ئەمه‌م له‌ بیر چو بیلیم: کاتی له‌ خزمه‌تی شازاده‌دا دانیشتیووم وه خه‌ریکی قاوه‌ خواردن بووم له‌ پر «راسپیراویکی» پاشای «هه‌له‌ب» گه‌یشت وه‌ عه‌ززی کرد که تیمارکه‌ر «جراح» یکی فه‌ره‌نساوی که له‌ شه‌ری Candia - «کاندی» دا به‌دیل گیراوه وه‌ چوه‌ته‌ ریزی خزمه‌تکارانی پاشاوه، ئیستا له‌ لای پاشا رای کردوه وه‌ خۆی هاویشته‌وته‌ په‌نای شازاده‌وه، پاشا تکا ئەکا که ئەو تیمارکه‌ره‌ی «جراح» بۆ بنیتره‌وه. ئەم شازاده‌یه که له‌ ره‌وشت و خووی مسباره‌کی په‌نای هینان «الملتجی» زۆر شاره‌زا بوو ئەم داواکرده‌ی به‌ تووره‌بیه‌که‌وه به‌ره‌ست کرده‌وه وتی: ئەگه‌ر کوشتنی راسپیرا «قاصد» ناشیرین نه‌بوايه ئیستا ئەموت پارچه‌ پارچه‌ت بکه‌ن، وه هه‌روه‌ها له‌ وه‌رامی پاشای هه‌له‌بدا نووسی: که به‌رامبه‌ر به‌م بێ ئەده‌بیه‌ی که کردووته‌و داوا‌ی ئەو که‌سه ئەکه‌ی که په‌نای به‌ من هیناوه، شه‌رته‌ لای پادشای عوسمانی شکاتت لێ بکه‌م، ئەگه‌ر ئەو ملی نه‌کردی به‌ ته‌نافا شه‌رته‌ ئەم تۆله‌یه له‌ خۆم بستینم! به‌ راستی هه‌ره‌شه‌ی شازاده‌یه ته‌واو بوو، چونکه پادشا له‌ شاه‌ی ئیتران زیاتر پیتوبستی به‌ یارمه‌تی ئەم شازاده‌یه بوو، وه هه‌م ئەگه‌ر شاه‌ی ئیتران بۆ داگیرکردنی «وان» ئاره‌زووی بکرده‌یه له‌ ته‌بریزه‌وه هه‌تا «وان» بێ قوورت و گری بۆ له‌ شکرکه‌شی ریگا هه‌بوو، وه پادشای عوسمانی له‌ قه‌له‌مه‌ره‌وی ئەم شازاده‌یه به‌ولاوه ریگایه‌کی تری نه‌بوو که رزگار کردنی «وان» له‌شکری پیا

بنییری، وه ئەگەر ئەم شازادەییە دۆستی پادشا نەبێ وە ئارەزوو بکا ئەتوانی
نەبەلێ لە شکرێ عوسمانی بەناو خاکیا تی پەر بکا که بچن بۆ «وان».

بەراستی گەشت و گوزاری ولاتی کوردوستان زۆر خۆش و دلگیره،
هەرچەندە رینگاکانی زۆر تووش و سەخت و هەلدیرگەن، بەلام
«چەشمەندان» یکی زۆر خۆشی هەیه. داری بەرو و گوتیز، وه زۆر، داری
گەورە تر که میتوی دیم-یان پیتوه ئالاهه پیاو هەر حەز ئەکا سەبیریان بکا، وه
بەسەر تەوقەسەری کەژوکیتوه کانه وه زۆر دەشتایی وای هەیه که گەنم و جۆی لیبی
ئەروین).

بەگوزارشتیکی کوردی من ویستم لێرەدا زنجیریکی زیرو زیو دروست بکەم؛ له پیتشا
پەخشانیکی که له زمانانی ئەورووپییه وه وه رگتیر-راوده ته سەر زمانی کوردی، پاشان
پەخشانی زادهی کوردی، پاشان گەرانه وه بۆ وه رگتیران له زمانیکی رۆژهه لاتیبیه وه هەر بۆ
سەر زمانی کوردی.

سروشت «غەریزه» ئەمە دروست ئەکا که بەرانبەری یەک بوەستن. ئەم قەسەیه راسته که
بابە ته کانی «بەغدا، ئالتون کۆپری و بەهرامی گۆر» بۆ کورد ئەوهند سوود بەخش نین،
بەلام بۆ زانیاری سوودیان هەیه. ئەم هاتوه سوود بەخشین و نەبەخشینه که ی کورده که ی
خستوته بەرچاو، رووی دلی خوینده واراننی بەم قەسەیه کردۆته خۆی، ئیتر وازی له
سووچه کانی تری هیناوه که زانیاریه که یه!. ئەوهنده هەیه ئەدەبی رفیق حلمی ئەدەبی
پیاویکی زانییه؛ بەجۆریک هاتۆته مهیدانه وه که گەردپیک له پەرهی گولی دلی توفیق
وهی نەنیشیت. ئەمە ئەو پەری زانیی و قەدرزانییه که زانییه که له زانییه کی بگرت!.
ئەم دەقه ئەو شیوهیه مان دیسان پیشان ئەدا که ریبازی رهخنه ئەبێ وای و نابێ
دلێه نجانندی تیدا بی.

ئەو ناتەواوییهی که روو لهم دەقه ئەکاته وه ئەوهیه که زنجیره پچراوه؛ سەرته تا باسی نرخ
نانیکه له کتیبیک که چی ناوه رۆک و ئەنجامی باسه که دیته سەر شتیکی ترو بابە تیکی
لاوه کی موتوربه ئەکا له گەل سەرته تای ئەسلی بابە ته که یا. ئەمەش بۆیه رووی دا چونکه وا
دەرته که وێ که مه بهستی بناغە ی ئەو ئەوه بووه که قەسه ئەو بەرهمانه ی توفیق وه بییه وه
بکا به و چاوه وه که خۆی وردی ئەبووه وه، نه وهک باسی «خانزاد». وادیاره له بهر
دەستنه که وتنی هەل، پەسندی خانزادی کردوه به بیانوو بۆ ئەو قسانه ی که له سەر
«بەغدا، ئالتون کۆپری و بەهرامی گۆر» ی کردوه!. بەلام ئەم دەستنه که وتنی هەله ئەو

ره‌خنه‌یه ناسرپتته‌وه، ئه‌یتوانی له هه‌لیکی ترا ئاره‌زوی خۆی به ته‌واوی و به‌سه‌ریه‌ستی تر ده‌ر بپریایه، به‌بێ ئه‌وه بیکا به پاشکۆ بۆ شتیکی تر.

له‌گه‌ڵ ئه‌مانه‌شا ئه‌م ده‌قه وه‌کوو میژووی رووداوه‌کانی ئه‌و رۆژه ئه‌گه‌یترپتته‌وه رابه‌ریکیش بووه بۆ ئه‌وه که چۆن شت ئه‌نرخینری و چۆن ئه‌گه‌ر ره‌خنه‌گیرا نابێ له پایه‌ی ئه‌ده‌ب و هه‌لگه‌راندنه‌وه‌ی هه‌قاییق ده‌رچیت.

ئه‌مه راسته که له سالی « ۱۹۴۰ » به دواوه خامه‌ی کورد به ته‌واوی توانی ده‌ست بدا به نووسینی هه‌موو باب‌ه‌تیکه‌وه. تا پێش ئه‌و میژووه له‌وانه بوو مه‌یدانی باب‌ه‌ت ته‌سک بوو، به‌لام له دوا‌ی ئه‌وه به ته‌واوی له‌به‌ر یه‌ک کشایه‌وه‌وه که‌وته نووسینی فره‌ چه‌شنه‌وه. دیاره ئه‌م بلاو بوونه‌وه‌ش له بلاو بوونه‌وه‌ی فیکرو هۆشه‌وه په‌یدا بوو که‌وا نووسه‌رانی کورد که‌وته‌نه ته‌قه‌لادان بۆ ئه‌وه له‌هه‌موو شتیکی و له هه‌موو ته‌نگ و چه‌له‌مه‌یه‌ک بکۆلینه‌وه.

ئه‌مه‌ی خواره‌وه وینه‌ی ده‌قیکی په‌خشانی سالی « ۱۹۴۸ »، که له ژیر ناوی «سپه‌ه‌نگ و مام ریوی» له ژماره « ۸ » ی سالی « ۱۰ » ی گۆفاری «گه‌لاوێژ» دا نووسراوه؛ ئه‌و گه‌لاوێژه که له پاش ده‌ سالی ژبان ئیتر به ته‌واوی ئاوا بوو! :

(«سپه‌ه‌نگ» هه‌موو جار که له قوتابخانه ئه‌گه‌رایه‌وه کتێبه‌کانی ئه‌هینا سه‌ر له نوێ ئه‌و شتانه‌ی ئه‌خوینده‌وه که باسی خیره‌و بیره «کان» و شته به‌نرخه‌کانی ولاته‌که‌ی تیدا بوو، به‌مه زۆر ئه‌گه‌شایه‌وه، که سه‌یری ئه‌کرد ئه‌م هه‌موو شته نایابانه له خاک و به‌راوی ولاته‌که‌ی دا هه‌یه؛ له لایه‌که‌وه ئه‌م هه‌موو «کان» ه‌ نه‌وته، له لایه‌کی تروه ئه‌م هه‌موو «ده‌رماناو» و ورده باب‌ه‌تانه که هه‌ر یه‌که ده‌رمانی هه‌زار ده‌رده، بست، بست گه‌شکه‌ی ئه‌کرد.

رۆژتیک له رۆژان باسی «ئاوه‌سپی» «سه‌نگاو» و «ده‌رماناو» ه‌ که‌ی «درۆزنه» ی خوینده‌وه که ئه‌مانه چه‌نده به که‌لکن و چه‌نده بۆ نه‌هه‌شتتی ده‌ردو عیله‌ت قازانج به خه‌لکی ئه‌گه‌یه‌نن. «تارا» ی خوشکی بانگ کردو پتی وت: «تارا» گیان! ته‌ماشاکه ئه‌م نیشتمانه‌ی ئیمه چه‌ند شتی خواکردو نایابی تیدا یه؟. که پیاو هه‌روا سه‌ر سامی ئه‌بێ! ئیمه پتویسته له سه‌رمان ئه‌م ئاو و خاکه که مه‌لبندی باوو باپیرمانه له هه‌مووشت به‌لامانه‌وه خۆشه‌و‌بستتر بێ، ئه‌م هه‌موو خیراته که له ولاته‌که‌ی ئیمه‌دایه له هه‌یج لایه‌کی تر نییه.

«تارا» ش وتی: به‌خوا «سپه‌ه‌نگ» گیان راست ئه‌که‌ی نیشتمانه‌که‌مان هه‌ر بسته خاکیکی ئالتوونیکه، لام وایه هه‌یج ولاتیکی تر نییه ئه‌وه‌نده‌ی ئه‌م

ولاتەي ئىيمە بە خىرو بىر بىت، جالەبەر ئەو مەنەش ئەلەيم: چەندە باوك و داىكمان خۆش ئەوئ ئەبى ئەوئەش نىشتمانەكەمان خۆش بوئ، بەلام خۆزگا «سىئەنگ» گىيان هەندئ لەم شوئمانەمان بە چاوى خۆمان ئەبىنى. «سىئەنگ» یش وتى: بەلكوو ئىشىكى واپكەين باوكمان مانبا بۆ سەر «دەرمانا» ەكەى «دروژنە». ئىنجا «تارا» وتى: ئىستە من ئەچم بە داىكم ئەلەيم بەلكوو بە باوكم بلىت مانبا، تۆش بچۆ بەلاى باوكمەو. «سىئەنگ» یش وتى: باشە.

لەپاشا «تارا» چو لای داىكەو و پىتى وت: توخوا داىگىيان! بەلكوو بە باوكم بلىت مانبا بۆ سەر «دەرمانا» ەكەى «دروژنە» باچومان پى بەكوئ. داىكىشى وتى: جا بۆ چىتانە روئە؟! ئەویش وتى: داىگىيان خىراتى ولاتەكەمانە حەز ئەكەين بىبىن، داىكى قسەى كچەكەى زۆر پى خۆش بو، وتى: باشە روئە گىيان پىتى ئەلەيم.

شەوئ كە ھەمويان لە سەريان دانىشتىون خەرىك بوون چاىان ئەخواردو و قسەى خۆشيان ئەكرد، داىكى «تارا» رووى كرده باوكى «سىئەنگ» وتى: توخوا پىساو كە! مائەكان زۆريان دل بەوئەكە «دەرمانا» ەكەى «دروژنە» يان چاوى پى بەكوئ، بەلكوو بىبانەى بىبىن. خىرا «سىئەنگ» ھەراى كرده بن دەست باوكەوئە دەستى كرده ملی و وتى: توخوا بابەگىيان ئەگەر نەمانەى، زۆر حەز ئەكەين بىبىن. باوكىشى وتى: روئە بۆچىتانە؟ جا چى تىداپە! «سىئەنگ» یش وتى: بابەگىيان! لە خىراتى ولاتەكەمانە چاومان پىتى روون ئەبىتەو ەكە سەبىرى بەكەين. باوكى ھۆش و فىكرى كورەكەى زۆر پى خۆش بو، ماچىكى كردهو لەپاشا وتى: باشە روئە گىيان بەبانى ئەچىن. ئىتر «سىئەنگ» و «تارا» ئەو شەو ەكە لە خۆشيانا خەوبان لى نەكەوت!.

كە بەبانى روژ بوو ە باوكىيان ئوتۆمۆبىلىكى بۆ گرتن و ھەر چوارىان سواری بوون و لە «كفرى» وە بۆى روئىشق تا گەبىشتە سەر «ئاوئەسپى». «ئاوئەسپى» كەوتۆتە بەرى روژەلاتى «كرىچنە» وە. تەماشایان كرده ئەمە ئەشكەوتىكە. لە وئو چوونە ژووو ە سەبىر ئەكەن ناوئەكەى چالائىكى زلە، بەچوار دەورى ئەم چالائوئە دا دلۆپ، دلۆپ، ئاوتىكى سىپى ھەر وەكوو «دۆ» ئەتكىتە خوارو ە، بوئىكى ئەوئەندە تىزو كارىگەرى لىئو دىت ھەتا نزىكەى «۳» مېل ئەو بۆنە

(۱) من نامەخانەم بەدل نىبە، و ابرانم جىتى «كتىبخانە» ناگرتتەو. ر.ح.

ئەروات. تومەس ئەم ئاوه «كان»ى گۆگرده و بۆ ھەر دەر دو عىللە تىك پىياو جارتىك خۆى پىتى بشوا لە كۆلى ئەكەوئى. ئەوانىش بە ھەر جۆر بوو خىرا تۆزى خۆيانىيان پىن شۆردو ھاتنە دەرەو، لەبەر بۆنى ئاوهكە نەيانتوانى تىدا مېننەو. ئىنجا سوار ئوتۆمۆبىلەكە بوون وگەر انەو بۆ سەر «دەرمانا»ەكەى «دۆزە».

«دۆزە» گوندىكە لە «سەنگاو» بە قىياسى «۴» مېل كەوتۆتە شىمالى «كربچنە»و، دەرماناوەكەش چكى لە دۆزەو دوورە. كە چوونە سەرى سەرىيان كە ئەمە «كانى» يەكە وەكوو ئاوى سىپى بۆنىكى پىسى لىتو دىت. ئەم ئاوه بە جۆگەكەدا ئەروا بە چوار رەنگ رەنگ ئەداتەو؛ بەرىز لە پىشا سور، سەوز، سىپى، رەش. ئەمانە ھەموويان بە تەنىشت يەكەو بە يەك جۆگەدا ئەرۆن ھىچيان تىكلاوى ئەويتىريان نابن. «سىپوئەنگ» و «تارا» لە چاوپى كەوتنى ئەم ئاوه بەم جۆرە زۆر سەريان سىما! لە باوكىيان پرسى: بابە! ئەو چۆن ئەم ئاوانە تىكلاو بە يەك نابن؟ باوكىشىيان وتى: رۆلە ئەمانە لە بنەو سەرچاوەكانىيان بە تەنىشت يەكەو بە بەلام لەكاتى ھاتنە دەرەو دا لە يەك «كون»و دىنە دەرەو، لەبەر ئەو ھەر يەكە «كان»ى شتىكى سەربەخۆیەو ھەر يەكە ھىزى تايبەتى خۆى ھەيە و ئەم ھىزانە دۆزمنى يەكن نايەن ئاوهكە تىكلاو بىي. ئەمانە ئەگەر پەرودەردە كەردن بىي ھەر يەكە «كان»ى شتىكى وايە كە لە كەم و لاتدا چنگ ئەكەوئى مەگەر ھەر لەم و لاتە خۆشەو بىستەى ئىمەدا نەبى. ئەمانە «كان»ى ئالتوونى رەش! ئىتر مائالەكان زۆريان پىن خۆش بوو كە، شتى وا ناياب لە و لاتەكەيانا ھەيە، ھەر ئەيانوت خوايە ئەم نىشتمانە جوانەمان پىتى بە زىاد نەزانى.

لە پاشى ئەمە سوارى ئوتۆمۆبىلەكە بوون و گەر انەو. لە رىگەدا «سىپوئەنگ» تەماشای كەرد ئەو «رئوى» يىك كلكى كەردووە بە فىشەك و بە ھەلەداوان و تەپ و كوت لەو ئاوهدا روو «توونى بابە عەمرە» ھەر ئەكات و تۆز ئەكات! وتى: تارا، تارا تەماشاكە ئەو رئوى چۆن بە پەلە ھەر ئەكات؟! توخوا بابەگىيان ئوتۆمۆبىلەكە راگرە با بچم لىي بېرسم بۆچ وا كەوتۆتە ئەم دەشتە؟! باوكىشى ئوتۆمۆبىلەكەى راگر، «سىپوئەنگ» دابەزى چوو سەرى رىي بە مام رئوى گرت و پىي وت: مام رئوى! رۆژ باش، ئەو بۆچ وا بە پەلە ھەر ئەكەيت؟ مام رئوى-ش وتى: كەسى براى لىم گەرى با بەدەردەى خۆمەو بەتلىمەو، زۆر بە پەلەم و لىم قەوماو.

«سىپوئەنگ» وتى: نابى مام رئوى ھەر ئەبى پىم بلىت، بەلكو من

چارپکت بکه م. مام رتیوی-ش وتی: کهسی برای ئەلین لهو خواره «حوشتر» به بیگار ئەگرن، منبیش له ترسی ئەوه ئەچمه توونی بابه عه مره خۆم ئەشارمه وه!! . سیوهنگ قسه کهی مام رتیوی زۆر به لاوه سهیر بوو! . وتی: جا مام رتیوی حوشتر به بیگار ئەگرن تو پوچ واکه وتوینته جامبازه؟! . مام رتیوی-ش وتی: کهسی برای، شار بی شالیاره، که گرتمیان تا قهباله ی خۆم ئەخوینمه وه پیستم ئەکنن! . ئەوه الله چاک وایه تاپیستیان نه که ندوم خۆم زرگار که م، ئەو وهخته کی له وه ئەپرسی من رتیوی-م یا حوشتر! .

ئینجا «سیوهنگ» وتی: مام رتیوی! . وەر له گه ل من ئەچینه ناو ئوتۆمۆبیلکه، که چوینه ماله وه له گه ل «تارا» ی خوشکما نوینت بو رانه بین و میوانداریت ئەکهین و جوان جوان هشارت ئەدهین، ئەگه ر هاتن خه به ری حوشتریان پرسی، ئەلین کهس لیته نییه تهنها مام رتیوی نه بی ئەویش نه خوشه هیناومانه بو سه ر دوختۆر! . مام رتیوی-ش وتی: نه، کهسی برای لیم گه ری با به رتی خۆمه وه برۆم، ئەگه ر خاس خواجهک وتی نه، ئەمه حوشتره، ئەو وهخته ئەگه ر په لم به په لی هه وه وه بی هه ر زرگار نابین. له پاشا سیوهنگ وتی: ده باشه مام رتیوی خوات له گه ل.

مام رتیوی لییدا رۆبشت و ئەمیش گه رابه وه بو ناو ئوتۆمۆبیلکه وه قسه کهی بو «تارا» خوشکی و باوک و دایکی گهیرابه وه، تارا، له م کاره ساته ئەوه نده پینکه نی هیزی لئ بر! .

له پاشا گه رانه وه بو ماله وه، له رینگادا سهیریان کرد وا راوچی که وتوونه ته ئەو ده شته، راوه «مه لیچک» ئەکن. گوشتی مه لیچک زۆر خوشه. سیوهنگ منالیککی ژبرو وردبین بو به تارای خوشکی وت: تارا! . مام رتیوی وتنه ی با ئیمه ش خیرا راکهینه وه ماله وه، ئەگه ر هاتو به ئیمه شیان وت ئیوه مه لیچکن بلین چی! . تا ئیمه بلین کوره مه لیچک نین، سیوهنگ و تارا این گوشته که مان له ناو ده میانا تام ئەداته وه! . ئیتر خیرا هه رایان کرده وه بو ماله وه، ئەو نوینه که ئەیانویست بو مام رتیوی راخه ن بو خۆیانیا ن راخست!! .

ئەم نووسینه ده قیکی بهینی سالانی «۱۹۴۰-۱۹۵۰» یه. وه کوو سهیر ئەکه بین په خسانی کوردی به پیتی ساله کانی ئەو میژوانه جگه له روخساره که چۆن به ره به ره گوزارشتیشی گۆراوه؛ لیته دا هاتۆته سه ر جوژه نیشتمانیهک که له ژیر په رده یه کی توژی شاراوهدا باسی ئەکا؛ باسی ئەوه ئەکا که خیرو بیتری ولاتیکی فراوان چۆن دانیشته کانی لپی بی به ش کراوه، چۆن ئەوانه ی که هه موو ئامانجیکیان خوشی خۆیان وکوئله بی

نه ته وهی تره چنگیان له و شوپنانه گیر کرده و نایه لن خانه خوی چیژیک له بهرهمی خوی و ولاتی خوی بیچیژی؟! . نه مه له لایه که وه، له لایه کی تریشه وه نه وه دهر نه خا که نه گهر به کن له پیستی خوی بچولیتته وه میترده زمه ی به شوپنه وه یه نه یگری و له پاش تاساندنی شتی وای بو نه دوزیتته وه که به خوی هیچ که سیکا نه هاتین! . نه گهر نه هم هزار هاوار بکا بلتی من بهرخیکی به سته زمانم نه و نه لتی تو ده عبا یه کی ناکلۆکاریت نه بیتی یا بارت لینی بنری یا گوشتت بخوری. وای دیاره ره وای هق نه بووه قسه ی هق کردن!..

نه مه لایه نی ناوه روژی، له لایه ن روخساریشه وه زمانه که پیشکه و تنیکی وای به سه را هاتوه که به عیباره تنیکی ساده و ره وان و کوردیه کی په تی دوور له هه موو ناته و او بیه ک گوزارشت له مه فاهیم بداته وه؛ به جوژیکی و هها که نه وه ک پیاویکی گه وره ی دنیا دیده، به لکوو منالیکی دوور له هه موو دنیا ییک نه ویش به پوختی لیتی تی بگا پتوبستی به وه نه بیتی که بکه ویتته ناو گپژاوی خه یالاته وه بو دوزینه وه ی گوزاره و بو تیتی گه یشتن له مه عانی نه و رستانه.

له بهر نه وه نه توانین بلتین نه م پارچه یه نمونه ی په خشانیکی ساده ی کوردی نیوانی ساله کانی «۱۹۴۰-۱۹۵۰» یه که هیچ گری و قوژتیکه نه هاتوته سه ری.

له سالانی «۱۹۵۰-۱۹۶۰» وای دیاره نه و جم و جووله که له ده سالی پیشوودا هه بووه له مدا نه وه نده به گور نه بووه. جهنگی جیهانیی دووهم به سه ر چوو، له به سه ر چوونی نه و گه لینی باوه ریش، وه یا بلتین هیواش به سه ر چوو! . نوو سه رانی په خشانی کوردی دوور نییه نه وه نده مایه یان به ده سته وه نه مابیتی که بیکن به که ره سته ی نوو سینیان له باری نه ته وایه تیه وه. دهقی په خشانی نه م میژوو نه وه مان بو نه گپرتته وه که ناو هه و له و سه رده مه دا چۆن بووه.

من له ریزکردنی دهقه کانی نیوانی نه و سالانه ی «۱۹۴۰-۱۹۵۰» نه ودم ره چاو نه کردوه که به سه ره ی ساله کانا له دهقه کان بیمه خواره وه، واهه یه دهقیکی سالی «۱۹۴۶»-به وینه- نووسیمه و گه راومه ته وه بو سالی ۱۹۴۱، نه م پله یه م ره چاو نه کردوه، چونکه به لای منه وه په خشانی سالانی «۱۹۴۰-۱۹۵۰» به چاو په خشانی کوردیه وه نه ستیره ی گه لاویژی هه ره درخشانه بو هه موو په خشانه کانی پیش خوی و پاش خوی وه کوو له په خشانی سالانی پیشوو و پاشوودا ورد نه بینه وه، نه له ریخت و روخسار

و نه له ناوهرۆکدا هیچیان ناگهن بهو. جا له بهر ئهمه وهکوو گهنمه قهننه هاری گهرمیان وگهفی وشترملی سوور سوور تیکالوم کردون بۆ ئهوه میژووی پهخشان دان بهوه دا بنی که پهخشانی نیوانی ئهوه سالانه هیچیان پایهیان بهسهر ئهویتیریا نا نیسه و ریخت و روخساریان بهناوهرۆکوه یهک له یهک بههیتزن.

ئهمهش ئهوه ناگهیهنی که له پهخشانهکانی ترا تهرتیبی سالم داناوه، ئهم تهرتیبه نیشانهی بههیزی و بی هیزی پهخشانیکی بی به سهر پهخشانیکی ترا. ئهمه ئهوه ناگهیهنی چونکه لهسالهکانی تر زیاتر بابهتم وهگرتهوه تا روخسار، بهپیتی بابهت ئهوه تهرتیبهم داناوه. ئهمه و دیسان ئهوهش مهعنا ی ئهوه نیسه ئهوه پهخشانهی هیناومن به نمونه بۆ نیوانی دوو سالیکی ئهمه گولبیربووه؛ گولبیربیهکهی ههر ئهوهنده که له نیوانی لاپهردی ئهوه دوو ساله دا ئهوه جوژه بابهتانه له ئارادا بووه قهلهمی کورد دهستی بردووه بۆ ئهوه شتانه. بۆ نمونهش وهکوو ئهلی! «مستی نمونهی خهرواریکه».

ئیسسته دینه سهر ئهوه که چهند دهقیکی پهخشانی بهینی لاپهردی ئهوه میژووه؛ میژووی «۱۹۵۰-۱۹۶۰» بخهینه بهرچاو، له چاو پیا خشاننیک بهمه دا ههستی ئهوه رۆژانه مان بۆ دهر ئهکهوی.

جا ئهمه ی خوارهوه نمونهیهکه له پهخشانی ئهوه سهردهمه که رۆژنامه ی «ژین» له ژیر ناوی «شاره زوور» دا، له ژماره «۱۰۴۹» ی سالی «۱۹۵۱» دا بلاوی کردۆتهوه:

«شاره زوور! ئهم ری و شوینه، ئهم مهلبهنده شیرینه و ئهم دهستکردی خوی بی چونه که نیمه تیا نهژین جیگا و ریگایه که که ههله گری زۆر شتی له سهر بنوسری و زۆر باسی خۆشی و چاکی و باشی بکری.

وهه لیتی ورد ببهروهوه ئهم سهر و ئهوه سهر پیا یا برۆ پروانه که خوی گهوره چی دروستکردوه!. ئیستا که وهختی بههاره «بیجگه له وهختی بههار ههموو وهختیکیش» به ههر لاو شوینیکدا ئه پۆی ئهروانی ههمووی وینهیه که له بههشتی سهر زهوی ئهم ههموو ئاوه رووناک و جوان و پاکه که تافه تاف لهو بنارانه بهته خوارهوه و بهوه دهشته پان و خوشه دا بلاو ئه بیتهوه. ئهم ههموو زهوی و زارهوه ئهم ههموو میترگ و میترغوزاره و ئهم ههموو گول و سهوزه دارو درهخت و گولزاره، زنجیره ی ئاوی «تاجه رۆ» که له رۆژئاواوه روو ئهکاته رۆژهلات (وا بزانه له کام جیگا هه بی ئاو، و اسهره و ژوور پروا!). ئاوی «زهلم و ریشین و چهقان و شاتوان و سهراوی سوپحاناغا و بیستانسوور و ئالیسه و چهق چهق و تابین و چهرمه گا» ههموو ههر یه که بیان جوئی جوئی ههر

وهكوو سهراچاوهی ئاوه جوانهكان هه موویان كانگای خپرو بییری زۆرو زه به ندهن
بۆ ولاته كه بيش.

شاره زوور به دريژی له بهر ده می ئاوبی «ئه باعوبه یده وه-عه با به یلی» ده ست
پي ئه كاو لابه لا یتسه وه هه تا ئه گاته سهراچاوهی ئاوی «تابین» له بهر ده می
«سوورداش» دا هه مووی ده شتی شاره زووره كه نزیکی «۱۵۰» كیلومه تره
دریژی ئه گریته وه. ئه م ده شته جوانه بيش به ریزه شاخی «شنوئ» و كه ژی
«هه ورامان و گۆیژه و پیره مه گروون» و له به ریه وه «تاسلۆجه و دارمازه له» هه تا
ئه چیتسه وه «گه وره قه لا» و «ده ربه ندی خان» ئه و ریزه شاخانه چوارده وریان داوه.

شاره زوورا! وهكوو ته ئریخ باسی ئه كات و نیشانی داوه له هه زاران سال
له مه ویه ره وه جی چیه حكومه ت و خانه دانی گه وره گه وره و ناودار بووه چیه
دام و ده ستگای پادشاهانی به ناوبانگ و سوپای به رزو به هیزی كۆن و تازه
بووه. وه ئه م هه موو گه و ته پۆلكه و ری و شوینه دیاریانه هه موو نیشانه ی
ئه وه یه كه شاره زوور له زۆر كۆنه وه جی و ریپکی زۆر باش و مه لبه ندی گه لی
شتی چاك و نایاب بووه.

ده سستی توانای كرده گار ئه م شاره زووره ی به ره نگی دورست كرده وه و
هیناویه ته به ره هم كه به دريژیی سال و مانگ و رۆژ تۆ به تانیا بیت هیشتا
هه ر كه مه؛ ئه وه له سه ره وه تافگه ی «زه لم» ئه وه ده ربه ندی خان، ئه و ئاوه
گۆگرده كه ی خورمال و سهراچاوه ی «تابین». كه ئه مان هه موو هژی شتی باش
و چاك و هژی گه وره ن بۆ ولات. ئه م جۆگه پر له قازانجانه وهكوو: «ده لێن،
مالوان، مووان، گریزه، سهراوی سوپحاناغا، بیستانسوور، قازان، ئاوباره،
به كره جۆ، چه ره مه گا، سابووراوا» و ئه وه هه موو جۆگایانه ی تر كه هه لئه گیه رین و
زراعه تیان پي ئه كری مه گه ر خوا بزانی چی لیی یتته به ره هم!!..

خۆ ئه گه ر بیته زراعه ت و فلاحه ت له شاره زووردا به مه كینه بكری و هه روا
به هه ریه مه و تیکه ولتیکه نه بی هه موو كه سی ئه بزانی كه چهنده قازانجی گه وره ی
ئه بی!.. شاره زوورا! جاری ئه روانی به دیمه نی كیو كه ژ و شاخ و
ته پۆلكه كانیا كه له چوار لایه وه خوا دایناون هه ر یه كه یان جۆره رهنگی و هه ر
پارچه یكیان دیمه ن و نموودیکیان هه یه كه ئینسان سه ری لیی سوپ ئه میتنی و كه
تماشایان ئه كات له كرده وه ی كرده گار تاس ئه بیاته وه؛ یه كیكیان به فره، یه كی
دارستانه، یه كی هه ر تاشه به رده، یه كی هه مووی به گیا و گولی ره نگا و ره نگ
رازاوته وه و به هه ر لایه ك دا ئه روانی چا و روون و دل گه ش ئه كاته وه!.

هەر جۆره زراعت و کشت و کال و دهغل و دان و باغ و باغات که بکری زۆر به ئاسانی کردنی له شاره زووردا پێک یهت. ئەمه بێجگه له و شتانهیه که خۆی له خۆیهوه به بێ ئەرک پێک یهت و زۆر جار باسکراوه؛ وهکوو: دارمازوی شاخه کانی، بنیشت و کهتیره و سریش، سهعله ب و گهزۆ و ئەو شته نایابانه. کانی خه لوزه بهردینهی له دوو سی جیگادا ههیه، نهوت له دهوری خورمال ههیه و شتی شارراوه له ژێر زهویدا زۆره. خۆ ئەگه حکومهت توژی سه پریشتی له کارو باری کشت و کال و هه ندی له کارانه بکات شاره زوور له وانه یه بێ به هۆی ده راسه دیککی زۆر به که لک. خۆ باسی شه کوه هیزی تا فگی زه لم بۆ دروست کردنی که هه ربا هه ر ناپریتته وه! سه د ناخ و هه زار داخ که ها واره کائمان به هه یج کویتیک ناگات. ئەم گه نجه چاکه هه ر وانه مینیتته وه، پیاوه نا واره کائمان هه یج غه میکی لیبی ناخۆن!».

به لێ! له باری نه ته وایه تیه کی زه قه وه شتیک به ده سه ته وه نه ما؛ ئەو شته که پێشووتر داوا ئەکرا، به لام کاتی که دینه سه ر ئەم په خشانه ی ئەو رۆژه له چه ند روویه که وه گه لێ شتمان ئەخاته به رده ست؛ جارێ له روخسارا کوردیبه کی ره وان و بێ گری و قو رتیکی وایه که به دانسقه ی ئەو رۆژه و ئەو میژوو ه دائه نری، له م رووه وه گه لێ پێشکه و ته وه جیگای بۆ خا وه ن ره خنه نه هیشته و ته وه که کنه ی تیدا بکا، به لکو و ئە توانی بو تری یه کی که له په خشانه به رزه کانی کوردی ئەو رۆژه؛ باسی شاره زوور بۆ ئەکا که هه نگا و به هه نگا و ئە به ییتته خا وه وه به بێ پچرا ن عیباره تی ساده و ئاشکرات پێشان ئەدات و به لکو و ئە بێ به مامۆستایه ک بۆت بۆ نووسینی په خشان ی خا وه ن زنجیره؛ ئە وه مان بۆ ده ر ئەخا که هه رچه نده له رووی نه ته وایه تی ره پا و ره په وه له و رۆژه دا په لی نه ها ویشته وه، به لام له رووی ریخت و دارشتنی عیباره ته وه ئیشی خۆی کرد وه.

له نا وه رۆکا بۆ مان بو وه به وه که په نچه راکیشین بۆ هه موو شوینه نایابه کانی ئەو ولاته و بۆ هه موو ئەو جیگایانه که ئەگه ر ئەم نووسینه نه بوایه زۆر که س له ئیمه ئەو شوینانه ی نه ئەزانی؛ ئەوه ی نه ئەزانی که ئەو هه موو دیه نانه و ئەو گشت خپرو بێرانه له ولاته که مانا هه یه. ها ئمان ئەدا بۆ ئەوه که دهستی به خپو کردنی بۆ درێژکه یین و بتوانین رۆژی له رۆژان خۆمان بێن به خا وه نی ئەو سامانانه، نه وه ک هه ر ئەو شتانه که به رووه ون و ملیۆنان سا له هه ر هه بوون و هه ر هه ن و پشت به پشت له گه لیان ها توینه ته خا وه وه، به لکو و بۆ ئەو ئازۆخانه ش که که و ته و نه ته ژێر زهویه کانیانه وه! ئەو ئەوه ی و ته وه به لام ئایا ئەوه ی به دلا ها تووه که زۆر له و شوینانه بوون به ژێر ئا وه وه و ئەو «کان» به نرخانه بۆ هه تا هه تایی

خۆيانيان لى شاردينهوه!. لهو ولاته دا نه بووه، له زۆر ولاتا ديمه و خييرو بيير خۆي شاردهوتهوه و ناوي رۆزگار دايبوشيوه، نهوهنده ههيه بهتنگ نهوهشهوه بوون كه له نه ماني نهو مانيتكي تر دروست بكه و لهو زبانه كه رووي تتي كردوون قازانجيتك بو پاشه رۆزي نهو نهتهويه بيتنه دهست.

نهگه ر شاره زووريش وابي چاوي پي روون نهبيتتهوه، بهلام تايا وائهبئي؟! بهلئى! شاره زوور وهكوو نهو نهلئى گهلي خانه دان و حكومه تي ديوه و نهوانيش رويشتوون، زهوي و زاري شاره زوور هه ر مائه وه ئيبسته نهوا زهوي و زاره كهش نه ما!. بهلام تايا دهوريكي تر ديتته پيشه وه كه له جيتگاي زهوي و زاره داپوشراوه كه گول و گولرازيكي تر دروست بيتته وه و نهتهوه كاني پاشه رۆژ چاويان پتي روون بيتته وه؟! بهلئى: نهبي، چونكه ياساي گوران ههيه، ئيمرۆژ رهوره وي چه رخ له پيشكه وتنايه. ئاده ميزاد كه تواني بگا به مانگ نه تواني بگا به «كان» ي شاره زووريش، بهلام خۆزگا ئاده ميزاده كه ئاده ميزادي خۆمالي ولاته كه نه بوو نه وهك لاهه كي!..

له نيواني نه م سالانه دا پهخشاني كوردي دهستي بو «وه رگيران» يش دريژ كرد. نه مهي خواره وه دهقي پارچه پهخشانيكه له كتبي «زاديج» كه «محهمهد عهلي كوردي» له سالي «١٩٥٤» دا نه م داستانه ي وه رگيرا وه ته سه ر زمانى كوردي. له يه كي له بابه ته كانيا له ژيير ناوي «لووت» دا نهلئى:

«رۆژتيك «ئازورا» به شياوي و توورپيي له سهيران هاته وه، هه ناسه بركي پتي كه وتبوو، «زاديج» ي ميتردي لتي پرسى: ها، ژنه خۆشه ويسته كه م! بو وا شياوي؟. بو چي وا په شوكاوي؟ ده بينم له سه ر رهوشتي خۆت نيت!
-ئاخ، هه زار حهيف!. خۆزگه نه وه ي من ديتم تۆش بتديايه، وه كوو من له رقانا شيت نه بويت.

-خييره، چي بووه، چي قه و ماوه؟.

-كوپه! هه ر مه پرسه، وه ره بكوژه! چووم بو سه ره خۆشي «خسرۆ» كه ده زاني دوو رۆژه بيوه ژن بووه. ديتم گۆرتيكي جواني بو ميترده جوانه مه رگه كه ي دروست كر دووه، له گه ل خوا مه رجي كر دووه: هه تا ئاو به جوگادا پروات نهو قه بره به جئ نه هيلئى.

-وا دياره ژنيكي راست و به وه فايه، ميترده كه ي خۆي به راستي خۆش

ویستووه.

-ئەى ھەى، چاکی تی گەیشتی! خۆزگە دیتبات چی دەکرد.

-چی دە کرد! تۆ خوا ژنە جوانەکەم پیم بلتی.

-خەریک بوو ئاوەریتی جۆگاکە لە شوینی خۆی بگۆری!

ئەنجا «نازورا» دەستی کرد بە سەرزەنشستی «خسرۆ»، سەرۆ پۆتەلاکی شکاند، ھەندئ جیتیوشی پنی دا، ھەتا «زادیج»ی میتدی لەو خودپەسندییە بئ جتیەى بیزار بوو، دلئ پپ بوو.

زادیج دۆستتیکى گیبانی بە گیبانی ھەبوو ناوی «کادۆر» بوو، کادۆر لەو گەنجانە بوو کە نازورا لیبیان رازی بوو، چونکە پیاویکی پایە بلندو ھیتن بوو.

زادیج قسەى نازورا و خسروى بۆ کادۆر گپرایەو، بە مال و دیاری گرانبەھا دەمی پپ کرد.

چەند رۆژتیک لەو پاش نازورا چوو بۆ لای بۆ ئەو دەى دوو سئ رۆژ لە لای دەستە خوشکیتیکى بە سەر بەریت. رۆژی سیتیەم کە نازورا گەرایەو، نۆکەر و کارەکەر بەگریان و قور پتیوان بەپیریەو، نازورا سەرى سوور ما ھاواری کرد: چی بوو! چی قەوماو؟

-ئاغازن خۆت خۆش بی، چیت پنی بلتین؟ مالمان ویران بوو، زادیج-ی سلاح شۆر دویتنی جوانە مەرگ بوو!

-داخی بە جەرگم مالى ویرانم، بۆچی خەبەرتان نەدامت؟

-بۆیە ھەر بەشەو ھاوارمان بۆ نەھینای، چونکە لە حالئ سەرەمەرگا فەرمسوی: «دلئ نازورا تەنگ مەکەن، سەیرانی لی تیک مەدەن، با، بە خۆشى رابویرت».

-ھەى رۆ، زادیج-م رۆ، لە کویتان ناشتووه؟. لە سووچیتیکى باغچەکەدا، کە گۆرستانی خانەوادەى خۆیانى تیدایە.

نازورا دەستی کرد بە گریان و لە خۆدان، پپچی خۆی رنیەو، سویتندی خوارد کە خۆی دەکوژئ، یان ناخوات و ناخواتەو ھەتا دەمریت.

ئیتوارە درەنگتیک «کادۆر» پەیدا بوو، ئیبزنى خواست کە دوو قسە لەگەل نازورا بکات، ھەردووکیان بە یەکەو ە زۆر گریان، بەلام رۆژی دوایی کەمتر گریان، بەیەکەو ە نانی ئیتوارەیان خوارد، ھەر لەو دانیشتنەدا کادۆر بەگوئ

نازورای دا چرپاند: زادیج-ی دۆستم له پیتش مردنیا هه موو مال و دهوله تی
خۆی دهقه بهل کردووم، وه هاش به باش ده زانم که من وتۆ ئه وه موو مال و
دهوله ته به یه که وه بخوین خۆشی له وه دایه.

نازورا گریا، له پاشان تووره بوو، له پاشان دلێ نهرم بوو!. نانی
شیتوانیشیان به یه که وه خوارد، دانیشتنی شهویان درێژ بوو، قسهیان زۆر کرد.
نازورا بریاری دا که خوا لیبی خۆشبوو پیاوێکی زۆر چاک بوو، به لام ده توانم
بلیتم: هه ندی عه ییبی هه بوو، ئه وه عه یبانه له کادۆرا دا نین.

هه ره یکی نانی شیتوان بوون کادۆر له ناکا وه کوو ژبی که وان ریک هات
و هاواری کرد: ناخ سپلم، ناخ هه ئیسته دهرم! نازورا زۆر شیتوا، تینکچوو،
هه موو جۆره دهرمانیکی حازر کرد، زۆر خه فه تی خوارد، چونکه پزیشکی گه وه
«هه رمیس» زۆر له بابل دانه نیشته. له پاشان زه حمه تی کیشا دهستی له سه ره
جیگای ئیش دانا و گوتی:

نایا ئیشته زۆر به تاوه؟. ئه م دهرده هه مییشه ناو به ناو سه ره ته لی ددات؟
به لی! ئیشته زۆر به تینه، زۆر جار له قه برم نزیک ئه خاته وه. نه ته بیستوه
دهرمانی چیه؟.. به لی بیستومه هه موو هه کیمان بریاریان داوه که یه ک
دهرمانی هه یه، ئه ویش دهست ناکه وئ.

-چۆن ده بی؟. چ دهرمانیک هه یه و دهست ناکه وئ؟.. به لی! دهست ناکه وئ.
«لووت» ی پیاوێکی تازه مردوو له کوئ په ییدا ئه بیته؟. هه ره ئه وه دهرمانه شه
ئه گه ره له سه ره ته نشتمی دا بلیتم ده لێن: سیپووری ده به خشیته.

- په کوو دهرمانیکی غه ربیه.

-بوچی؟ خۆ له نوشته و گشته کی کاک «ئه رنۆ» عه جایبتر نییه که ئیفلیجی و
تاو له رزیان پێ دهرمان ئه کات.

ئه م وه رامه له گه ل لاوچاکی کادۆر «نازورا» ی ئیقناع کردو گوتی:

خۆ رۆژی هه شرئ که زادیج-ی میردم له سه ره پردی «تشنیافا» تی په ره ده بی
و ده چی بۆ به هه شتی، پیم وایه فریشته کان نا بگێر نه وه، دهرگای به هه شتی لی
پیه نادرئ، چونکه لووته که ی له وه رۆژه دا تۆزئ له لووتی ئه م دنیا یه کورتر
ئه بی!. ئه وسا نازورا هه ستا، گوێزانیکی تیژی دهست دایه، رووی کرده گوێزی
میرده که ی، له پیتشا به فرمیسیکی زۆر ناوی دا، له پاشان لیبی نه زیک بووه وه،
دیته زادیج له سه ره پشت راکشاهه. زادیج دهست به جی هه ستا، دهسته کی به
لووتی خۆیه وه گرت، به دهستی تریش دهستی گوێزانی ژنه که ی گرت و گوتی:

ئەى خانمەكەم! ئىبتر لۆمەى «خسرۆ»ى بىوژن مەكە، لووت برىنى من و
جۆگا گۆپىنى ئەو، با ھەر وەك بەك بن!.

ئەم دەقە ھى محەمەد عەلى كوردى-مەنگورى پشدرە- ئەو ھەمان پىشان ئەدا كە
پەخشانى كوردى جگە لە زادەى فىكرى خۆى دەستى بۆ وەرگىرانىش درىژ كوردو ھ.
داستانى «زادىچ» پىشا فەرەنسى و پاشان عەرەبى و پاش ئەو بوو بە كوردى. لىرەدا
ئىمە جۆرە وشەو جۆرە رستەى ھەمان بەرچاو ئەكەوئى كە ئەگەر ئەم دەقە نەبوایە زۆر لە
خوئىندەوارانى كورد پىش خوئىندەو ھەى دور نەبوو نەزانن كە ئەو چەشنە وشەو رستانە
بەو تەحرە لە زمانى كوردیدا ھەن. ئەمە بىجگە لەو ھە كە داستانى ھەر شوئىنىك لە ناوچەى
شوئىنەكە ھەلئەستىت. داستانىكى وەكوو ئەم داستانە، وە یا سەرگوزەشتىكى وەكوو ئەمە
بروا ناكەم لە ولاتىكى كوردەواریدا روو بدات، بەھۆى وەرگىرانى جۆرە شتى واو ئەتوانىن
بە سەر كارەسات و بەسەرھاتى شوئىنانى ترىشدا ئاگادارى پەيدا بكەىن.

ئەم لە لایەن وەرگىرانەكەو ھ، لە لایەن دارشتنى عىبارەتىكى كوردى واشەو ئەو ھەمان بۆ
دەرئەكەوئى كە شىوھى موكرى، وە یا بابان، لە زمانى كوردیدا لە ھەر ناوچەبەك لە
ناوچەكانى جۆرە گوزارشت و رىختىك ھەبە كە ئەو گوزارشتە لە ناوچەكانى ترا بەو
رىختە نایەتە ناو ھەو.

پىگەىاندنى زمانى ھەر نەتەو ھەبەك لە نەتەو ھەكان بەو ھەبوو كە كەوتوونەتە
خزمەتكردنى و كۆكردنەو ھى شىوھەكانى، تاتوانىبوانە شىوھەبەكى بەكگرتوو پىكەو ھە بنىن و
بۆ ھىچ مەعناىك پەكبان لە سەر وشە نەكەوئى. بەلئى! ئىمەش ئەتوانىن وابىن، وە لە چاو
ئەو كەم خزمەتیبەدا كە زمانەكەمان ھەبىو ھ، ئەتوانئى تا ئەندازەبەك گوزارشت بۆ ھەموو
شتىك لئى بدرئتەو ھ، ئەمەش بە مەرچئ ئەبئ كە بتوانىن بە ھۆى نووسىن و خەرىك
بوونمان بۆ ئاگادارى بە سەر شىوھەكانى زمانى كوردیدا تەقەلا بدەىن و نەبەلئى ئەو
تەقەلاى ھەمان بە ھىچ دەرچئ. لام واىە زمانەكەمان دەلئەمەندەو ئەتوانئى تاكى تەرازووى
خۆى راست بكاتەو ھ، ئەمەش كەوتۆتە ئەستۆى خوئىندەوارو رۆشنىبىرانى كورد، ئەگەر
رۆشنىبىرەكانى كورد خوئىان خەرىك بكەن لام واىە پەخشان لە ھۆنراو زىاتر ئەم خزمەتە
ئەكات، پىشىنانى ئىمە كەرەستەى زمانىان بۆ پىكەو ھە ناوین، بام ئىمەش خەرىك بىن بۆ
كۆكردنەو ھى و بۆ ئەو بىخەبىنە سەر قاقەز.

ويستم له شيوه‌ی رووتی «ئەردەلان» دەقیکم دەستکەوی بۆ ئەو بیەکەم بە نمونە‌ی دەقی ئەو شيوه‌ی، داخەکەم هیچم دەست نەکەوت گەرامەو سەر «فەرهنگی مەردۆخ» کە هی زانای فرەزان «تایت اللە شیخ محمدی مەردۆخ» ه ئەو لە بەرگی یەکەمی کتیبە‌کەیدا لە لایەن رێزمانەو دەستوورێکی داناو و شەرحی ئەو دەستوورە‌ی بە شيوه‌ی ئەردەلان «سنه» کردوو. هەر چەندە بابەتە‌کە‌ی دەستووری رێزمانە بەلام ئیتمە ناچار بووین بۆ نمونە دەقیکی پەخشانی ئەردەلان هیتامان و خستمانە بەر چاو. ئەمەش دەقە‌کە‌یە:

کردار سازی

کردار نەبگرددگ له کردار بگرددگ دروس ئەوئ بەم جۆرە:

«ا» کە نشانە‌ی نەبگرددگ له بەر واژە‌ی بگرددگەو دا ئەنیتین وه ئاخری سۆک ئەکەن ئەوئیتە نەبگرددگ وهک: رووی، دۆشی، کۆشی، تاشی، ئەلفمان له بەردەمیانەو دانیای، بوون به «ئەرووی، ئەدۆشی، ئەکۆشی، ئەتاشی». نووکە‌ی دواگین نەبگرددگ، بۆ بوئێ سەنگین ئەخوئینگی، بۆ کەسی تر سۆک ئەخوئینگی.

هەر بگرددگی نووکە‌ی دواگینی «ی» بێ وهک: رووی، نووسی، زانی. واژە‌ی نەبگرددگی هەر بەم جۆرە لێ دروس ئەوئ، بەلام بگرددگ گەلێ کە دوايان «ت» یا «د» یا «ن» بێ بەم جۆرە واژە‌ی نەبگرددگیان لێ دروس ناوئ، بەلکۆ بەم جۆرە ئەون به واژە‌ی بگرددگ نزیک: «ئەبرد، ئەشمارد، ئەخەفت، ئەفرۆت، ئەشێوان، ئەباران». لەبەر ئەم شێوانە بەم دەسوورە رەفتار ئەکرگیت. ئەگەر دوا‌ی واژە‌ی بگرددگ «ت» بێت، نووکە‌ی واژە‌ی یەک لایبج لەتەک دوولائیا یەک جۆر بن «ت» یەکە لائەوین «ی» سۆک ئەنینه جیگە‌ی ئەوئیتە نەبگرددگ. وهک: «خەفت» ئەوئیتە ئەخەفی. «کەفت» ئەوئیتە ئەکەفی. «بەست» ئەوئیتە ئەبەسی، یا «ئەوسێ». بەلام «ژنەفت» ئەوئیتە ئەژنەوئ. «فرۆت» ئەوئیتە ئەفرۆشی. «کۆشت» ئەوئیتە ئەکۆشئ. لەبەر چەم. لەبەر ئەمە واژە‌ی یەک لایبج «ژنەفت» به «ف». فرۆتن به «ت» کۆشتن به «ش». لەریشە‌دا ژنەویان به «و»، فرۆشیان به «ش»، کۆشیان به «ش» بووگە. یەک لائێ ریشەس، دوولائێ وهچە. کردارسازی هەر له ریشە ئەوئ.

ئەگەر دوا‌ی بگرددگ «ر»، «د» بێ، هەردکی لا ئەوین ئەلفیک ئەنینه جیگە‌یان- ئەگەر خۆ‌ی ئەلفی ئەوئ- ئەوئیتە نەبگرددگ. وهک: «کرد» ئەوئیتە «ئەکا». برد، ئەوئیتە «ئەبا» یا «ئەوا». خوارد ئەوئیتە «ئەخوا». واژە‌ی «خوارد» دوا‌ی لابرندی «ر»، «د» چون خۆ‌ی ئەلفی هەس ئیتەر له دەروە ئەلفی بۆ نایرین. «ژمارد، شۆرد، برد» لەم دەسوورە بەدەرن؛ چون ئەگەر «ر»، «د» یان لێ

لاوهینا، له تهک نشانهی نه بگردنا «ا» ئهون به «ئشما، ئهشوا، ئهما». ئهشماو ئهشوا **گوزاره تیبکیان** نیسه. ئهما- بیج چه په وانهی «ئهمری» یه. پهس ته نیا «د» ه که لانه وهین، جی ئه لفیج «ی» سوکدا نه نین ئه ونه «ئشمارئ، ئه شورئ، ئهمری، یا به ده سوور گوزیان نوکه گهل ئه ویتته «ئشمیری».

ئه گهر دواى واژه بگردگ «ا، ن» بیت، ته نیا «ا» لانه وهین، نشانه نه بگردن که ئه لفه ئه نینه بهر ده میه و ئه ویتته نه بگردگ. وهک «خواردن، باران، شتیوان». دواى لابرده ئه لفه کان و دانیان نشانه نه بگردن له بهر ده میانه و ئه ونه: «ئخورئ، ئه بارئ، ئه شتیونئ».

کردار نه بگردگ ئه گهر به یوهس بی، نشانهی نه بگردن نه رگیتته سه ر تیکه ی دو اگین. وهک: هه لسا «هه لئه سی». دانیشت «دانه نیشت». سه ر به ره و خوار بوو «سه ر به ره و خوار ئه وئ».

واژه ی کردار نه بگردگیج شه شه. (۱) بوئژ- ئه نووسم. (۲) بوئژگهل- ئه نووسین. (۳) بژنه و- ئه نووسیت. (۴) بژنه وگهل- ئه نووسن. (۵) کهس تر- ئه نووسی. (۶) کهستر گهل- ئه نووسن.

هه ریمى ئه رده لان که «کورهک» ه که ی شاری «سنه» یه له بهر هه رکام له و شتانه بووه که له م کتیبه دا باسکرا، نووسینی په خشانى کوردییان به ده گمه ن هه بووه. له هونراودا زۆرتر به شپوهی هه ورامی و پاشان بابان زۆره، له م ئاخره شا به شپوه که ی خویشیان ده ستیان دا بوئ، به لام له په خشانا به و شپوه یه نه، له بهر هه ر شتییک بووه نه بووه. شیخ محه ممه دی مه ردوخ له فه ره نکه که یا که له نیوانی سالانی «۱۹۵۰-۱۹۶۰» دا چاپکراوه، هه رچه نده سه ره تای به فارسی کردۆته وه به لام به ره که تدا هه ندیکیشی به کوردی شپوهی ئه رده لان تیایا جی کردۆته وه. ئه م ئیشه ی ئه و بو ئیمه ی کورد زمان بو مان بوو به به لگه یه کی نایاب له په خشانى کوردی دا به شپوهی سنه.

ئو نووسینه هه رچه نده له باره ی ریزمانه وه ئه دوئ، به لام نرخه به رزه که ی ئه وه یه که به یه کئ له شپوه کانی کوردی - که شپوهی ئه رده لان و سنه یه ده قییکمان ئه خاته به رده ست که بو به لگه کانی زمانی کوردی سو راخیکى بی وینه یه. وه کوو سه بیری ئه م ده قه ئه که یین شپوه یه کی سه ره کی له شپوه کانی زمانی کوردی- مان به رچاو ئه که وئ، که دوور نییه رو شنبیرانی کورد تا ئیسته به نه خشی په خشان له نووسراودا ئه و جو ره شپوه یه یان به رچاو نه که وتبیت!. هیچمان بو درنه که وئ ئه وه مان بو درنه که وئ که بزوتنه وه ی په ره سه ندنی زمانی کوردی به چه شنی په خشان له جموجوولدا بووه؛ ئه وه مان بو درنه که وئ که تا ئه و

میژووہ ٹہ گہر یہ کیتک- با لہ کوری شیتوہ کەش بوایہ- نووسینیتیکی وای بہرچاو بکە و تايہ-
ٹہ گہر ببوایہ- لہ وانہ بوو لووتی پیا نہ یە نی، کەچی ئیستہ شانازی پیتوہ ٹہ کا.

یہ کئی ٹہ گہر لہم دەقہ ورد ببیتوہ و ٹہ وە ی بو روون ٹہ بیتوہ و کە ٹہ و جیا وازبە ی لہ نیوانی
شیتوہ کانی زمانی کوردیدا ہە یە جیا وازبە کی وانیبہ کە بی بہ کۆسپ لہ ریگای یە کگرتنی
زمانیتیکی ٹہ دە بیی یە کگرتوودا. جیا وازی لہ بەینی شیتوہ زمانہ کانی غەیری کوردی- شدا
ہە یە، ٹہ وە ندە ہە یە ٹہ وان مەیدانیان ہەر لہ زووہ و تەخت کردووہ بو دروستکردنی
زمانیتیکی ٹہ دە بیی یە کگرتوو بو خو بان، ئیمہ لہ بەر گە لی پیشہاتی نالہ بار ٹہ و مەیدانہ مان
بو تەخت نہ بووہ، ہەر چە ندە ئیستہ شیتوہ زمانی موکری - کە شیتوہی بابان یە کیتک لہ و-
بووہ تا ٹہ ندازبە ک بە دەستووری گوزارشتمان، بە لام ہیشتا ہەر ٹہ یە وئی بو ٹہ و لہ گە ل
شیتوہ کانی ترا بہ تە وای مو توریہ بکری. ئومید ٹہ کە م لہ ئیستہ بہ داوہ رو شنبیرانی کورد
چاکی مەردانہ ی لیبی بکە ن بە لادا و ٹہ و زە وینہ یە زیاتر تەخت بکە ن. دیارہ ٹہ مە ش: یە کە م
بہ وریا بوونہ وە و دووہم بہ شارەزا بوون بہ سەر شیتوہ کانی ٹہ و زمانہ دا ٹہ بی.

ناوەرۆکی دەقە کەش تە نیا باسی ریزمانی ٹہ و شیتوہ یە یە بہ و شیتوہ یە، لہم رووہ و ٹہ وە ندە
مە بە ستی ئیمہ نییہ، بە لکوو مە بە ستہ سەر کە یە کە ی بو ئیمہ رو خسارہ کە یە تی کە چۆن
گوزارشتی لہ دارشتنی ٹہ و ریزمانہ داوہ تە وە و چۆن شیتوہ ئا خاوتنی ٹہ ردە لانی لہ قالبی
نووسیندا دارشتووہ؟. ٹہ مە بو پە خشان ہە نگا ویتیکی گە وریہ کە نیژا وە.

لہ ژمارہ «۱۳۴۲» ی رۆژنامہ ی «ژین» ی رۆژی ۲۵/۴/۱۹۵۷.

«محرم محمدا مین» و تاریکی لہ ژیر ناوی:

«کۆکراوہ کی زمانی- مجمعی لغوی- مان ٹہ وئی، تە نہا ہە ست کردن بہ ناتە وای بہ س
نییہ بو لابر دنی ناتە وای».

بەم دەقہ ی خواوہ وە خستبووہ بہرچاو:

«وہ کوو سە رنج ٹہ درئی بارگہ ی بزوتنہ وە یە کی پیرۆز لہ ناو نە تە وە ی ئیمہ دا
دەرکە و تووہ بہ سەر کردایە تی دەستہ یە نووسە ری نیشتمان پەرورہ کە شە و و رۆژ
خە و و خۆراکیان لہ خو بان ہە لگرتووہ، بییر ٹہ کە نە وە و کۆشش ٹہ کە ن بو پیش
خستق و بەرز کردنہ وە ی زمانہ شیرینہ کە مان، بە بی گومان ٹہ م ہە ستہ بەر زہ لہ
پەر سە ندنی ہۆشی نە تە وایہ تیمانہ وە ہە لقا وە لہ کە بہ رادە یە کی ئیجگار

ئاشكرا بۆي دەرخستوين نەتەوئەكەمان بەرەو رۆژتېكى تارىك ئەروا ئەگەر نەكەوئىتە خۆي و چارەكردنى زمانەكەمان وە رزگار كردنى لەم قۆرتانەي تېي كەوتوو.

بەلام ئەم بزوتنەوئەبە زۆر پەرش و بلاو، وە پىئويستى بەيەك خستى و رىك خستى ھەيە بۆ ئەوئەي بچىتە قابىتېكى بە بەرھەمى پىر سوودو، بەوانە پىئويستى بە رىكخستى كۆششى زاناکانى زمانەكەمان ھەيە، نەك وەكوو ئىستا كە ئەبىن ھەر يەكە رىگايەكى داناو بە بېرى خۆي بەراستى ئەزانى بۆ چارەكردنى قۆرتەكانى زمانەكەمان، كە ئەمەش بوو بەھۆي پەيدا بوونى چەند رىگايەكى جىباوئى لە يەك نەچوو، وە وختە ئەوئەندى تر سەر لە خۆئىندەوئارى كورد بشتوئىنئى لەدەربارەي نووسىنى كوردىيەو؛ ھەندىك ئەلئىن ئەبىن بە پىتى لاتىنى بنووسى. ھەندىكى كەش ئەلئىن ھىشتا وەختى ئەو نەھاتوو، باجائى ھەر بە پىتى ەرەبى بنووسى، وە لە دەربارەي بژارى زمانەكەمانو ھەيە وشەي بىگانە دەستەيەك ئەلئىن ھەر وەكوو خۆي بىئىتەو، دەستەيەكى كەش بە توندى بەرانبەر ئەم بېرە رانەوستى و ئەلئى ئەبىن وشەي كوردى لە جىگاي ئەمانە بەكار بەئىترىت، سا ئىتر بە داتاشىن بى، يا بە داھىنان بى، وە يا بە دۆزىنەو بى.

وہ لە دەربارەي زاراوئەكانى «لەجات» زمانەكەمانو دەپسان دوو بەرەكى ھەيە؛ ھەندىك ئەلئىن: زاراوئەي ھەر ھەر تىمىك لە كوردستاندا بىكرى بە زاراوئەيەكى گشتى، وە ئەبى بسەپىترى بە سەر ھەموو كوردىكا پىئى بنووسى و بخۆئىتەو. ھەندىكى كەش ئەلئىن: ئەبى وشەكانى ھەموو زاراوئەكان كۆ بىكرىتەو، لە مە زاراوئەي گشتى داھەزى، وە لە نىوانى ئەمانەشدا ھەندىكى مام ناوئەندىش ھەيە.

لەم مقۆمقۆيە خۆئىندەوئارى كورد بە سەرلئى شىواوى بىتە دەرەو، زمانەكەشمان ئەوئەندەي تر بە ناخى زەويا ئەچىتە خوئى، وە ئەو ئامانجە بەرزەي كە زاناکامان ئەيانەوئى پىئى بگەن پترتر دوور ئەكەوئىتەو و كۆششىان بە پىچەوانەي مەرامىان وەر ئەگەرى. جگە لەمەش زاناکامان چەند لە بارىانا بى و رەنج بەدەن بە تاكەبى ناتوانن كە لەبەرەكانى زمانەكەمان پىر بگەنەو! ئەي چار چىيە؟ چار چىيە بۆ ئەوئەي رەنج بە فېرۆ نەروا؟ تەنھا يەك رىگايە: رىگاي رىكخستى و بەكگرتنى تواناي زاناکامان لە كۆكراوئەيەكى زمانىدا «مجمع لغوى» ئەمە وەنەبىن بابەتېكى تازە داھاتوو بى، بەلكو نەتەوئەكانى تر كە گەلئى لە ئىمە پىشكەوتووئىر تاقىبىان كوردۆتەو سوودىان لى

وه رگرتووه، وه به پیتووستیان زانیوه بۆ زمانه پیتشکه وتووه که یان. ئینجا بۆ زمانیکی دوآکه وتووی وه کوو زمانی ئیمه ئه بی چه ند پیتوست بی؟.

لیرده دا رهنکه هندی له زانا به ریزه کافمان بلین له بهر ئه و باره ی که ئیستا کوردستان تیا یایه تی ناتوانی ئه م کۆکراوه یه دا به زری! به لئ! منیش له گه لیا نم، ئیستا ناتوانی هه موو کوردستان له م کۆکراوه یه دا به شدار بی، له بهر گه لئ هۆ، به لام ئه توانی له کوردستانی عیرا قدا دا به زری ئه گه ر به گه رمی کۆششی بۆ بکری و هه ولئ بۆ بدری، به تایبه تی ئه م کۆکراوه یه هیچ په یوه ندی به سیاسه ته وه نییه، وه له گه ل ده ستور و هه موو یاسایه کی عیرا قدا ئه گو ئجی، وه به لای منه وه دامه زران دنئ ئه م کۆکراوه یه له کوردستانی عیرا قدا مانای ئه وه یه هه موو کوردستان ئه نو ئینی، چونکه له هه موو ئه ونه یه کی زا را وه ی زمانی کوردی تیا یه، سه ره رای ئه مه ش زۆریه ی زانی کوردی که وتوونه ته عیرا قه وه.

ئیتتر چا وه پروانی له دا یک بوونی ئه م کۆکراوه یه یه به هۆی کۆششی دلسۆزانه ی زاناکانی زمانه که مانه وه که بی گومانین له خۆ بووردنیان له پیناوی پیتش خستنی زمانه که مانه وه».

نوسه ریک که با به تیک ئه نووسی دیا ره نا وه رۆکی ئه و با به ته بیرو با وه ری زوریه ی ئه و گه له یه که نوسه ره که ی تیدا یه و له ئا وینه ی دلئ ئه و روو ئه دا ته وه. ئه م ده قه ئه وه مان پیشان ئه دا که گۆرانیکی ئاشکرا رووی کردۆته ئه و نا وچه یه. نوسه ران و خو ئینده وارانئ ئه و رۆژه که وتبو نه شت نووسین، هه ر یه که وه هه ر ده سته و دا دیا ره ریگایه کی تایبه تی هه بو وه بۆ گوزارشت لی دانه وه بۆ ده رپینی مه رام. ئه و ئالۆزی به کردو یه ته کاری که بی ره وه بکریته وه «کۆکراوه یه کی زمانی» هه بیته بۆ یه کگرتن و یه کخستنی ئه و گوزارشتانه و هه ر که سه به ئاره زووی خۆی ده ست نه کا به یاری کردن! ئه م بی ره له چا و پیتش ئه و میژو وه دا بی ریکی نو ئی بو وه به پیتشکه وتنی ره وره وه دا ئه نری.

به لئ! له باره ی ئه م با به ته وه به نو سال پیتش ئه و میژو وه له لایه ن نوسه ری ئه م کتیبه وه قسه ی لی وه کرا وه، به لام و دا دیا ره ئه و قسه یه گه لاله بو وه، و دا دیا ره له دوا ی بنج دا کوتانی، له نا و ده سته یه ک له خو ئینده وارانئ کور ددا بو ژا وه ته وه، وه به سیانزه سال دوا ی ئه م بو ژا وه وه یه ئه و ئاما نجه ها ته دی و کور ده که بو به خا وه نی ئه و «ئه رسه نه». جا ئه مه تا سه ر ئه مینئ یا نامینئ کرده دی رۆژگار مۆری ئه م پاشه رۆژه ئه کات!

چونکه وه کوو له لاپه ره ی هه موو میژو ودا و بو وه شه پۆلی سیاسه ت گه لی شتی

رامالیوه! له گهل نه ودهدا ته گهر راستیت ته وئ ته بئ عیلم دوور بئ له پارسه نگی سیاست، به لام ته مه وا بووه وایه؟! با، نهو شه پوله نهو حوکمه بدات.

تهم دهقه وه کوو نهو باوه پمان بئ روون ته کاته وه نهو دشمان ههر پیشان نهدا که نهو روزه ناوچه ی عیراق ناگردانیکه به بلتسه بووه بئ تیشکی رووناکه بدا به هه موو لایهک؛ له بهر ته مه نهوه ی به خوئی رهوا بینیه که ری به دبئ بکا بئ خزمه تی خوینده واری و بووژاندنه وه ی زمانه کوردی له هه موو روویه که وه؛ نهو فیکره ی بئ په پدا بووه که تا زمانه که ی بهک نه خا ناتوانی بگا به پایه ی ههره به رزی عیلمی. داواکردنی جئ به جئ بوونی مه به ستیکه وه کوو کۆکردنه وه ی زمانه که یان ته مه به هه نگا ویکه به رز نه زانری، چ بئ نهو روزه و چ بئ دوا ی نهو روزه ش. تا پیش ته م میژوانه رۆژنامه ی کوردی له باره ی یه کبونی نه ته وه خزمه تی نه ده بیاتی زمان و خوینده واری به وه نه دوا، ئیسته که وه ته سه ر نهوه که بئ پیشکه وتنی نه ته وه ته نهها نهوانه به ش ناکا، نه بئ باسی گه لئ سووچی تر بکری؛ نه بئ باسی نهوانه ش بکری که نهو زمانه ی پئی به رز نه بیته وه. دروست بوونی «مجمعی لغوی» به چاو کۆمه له وه بناغه یه کی قائمه بئ نهوه نهو نه ته وه یه بوونیه تی خوئی له سه ر دارپژئ. له باوه ری نهو دهسته یه - که خاوه ن دهق یه کیکه له وان- تا پرووژیه کی وا دروست نه بئ خاوه ن خامه کان ناتوانن کۆشکی به رزی زمانه که یان به رز تر بکه نه وه.

به لئ! راسته هوئی به رز بوونه وه ی نه ته وه گه لئ شته، وه نه بئ ههر «مجمعی لغوی» بئ، به لام شت نه بئ ورده ورده دهست پئ بکری، یه کی لهو ناته واری به یانه - که نه بوونی نه رسنیکه - ته گهر پر کرایه وه، نهو وه خسته نه ته وه که خه ریک نه بئ بئ نه هیشتنی ناته واری به کی تر، که به م جوړه وه له سه ر ته م ریگایه دهست پئ کرا له نه نجاما نهو نه ته وه یه نه گا بهو روزه که هیچ که م و کووری تیدا نه مینئ و نه چیته ریزی نه ته وه پیشکه وتوه کانه وه.

به پئ پلیکانه ی میژوودا توژیکی تر سه رکه وین به م لاره جوړه هه ستیکه ترمان به رچاو ته که وئ که له کامیرای په خشاننا روو به روومان نه بیته وه، ته مه ش ههر رۆژ دروستی ته کا. به وینه له «ژین» ی ژماره «۱۳۶۰» ی رۆژی ۱۲/۹/۱۹۵۷ دا نووسه ریکی زانا «رفیق حلمی» له باره ی نرخاندنی چیرۆکی «خانزاد» وه که هی «جمال عبدالقادر بابان» ه، رووی ده م و قسه ی ته کاته «مصطفی صالح کریم» و به م دهقه ی خواره وه نهو نیازه ی خوئی له

گوزارشتی ریختی زمانی کوردی ئەو رۆژەدا پێشان ئەدا:

(کاکەمستەفا!)

بەرستی و بەدل سوپاستان ئەکەم بۆ ئەو دیاریبە خۆش و نایاب و بە نرخە کە بۆتان ناردبووم «خانزاد»! لە کانگای دلەو ئەلیم: بە راستی دیاریبەکی هەرە نایابە کە لەم دەوری وریابوونەو بەدا پێشکەشی خۆتەرەکانی کورد ئەکری. ئەمە یەکیکە لەو شتانی کە ئەبێ نووسەرەن و ئەوانە ی بە دوا «تەقالیدی» کۆمەلایەتیمان ئەگەرین هەولێ بۆ بەدەن، چونکە لەو شتانی بێنە هۆی دەرختنی ئەو تەقالیدانەمان «خانزاد» ریزی پێشەو داگیر ئەکا. کاک جمال عبدالقادر بابان- کە رەنگە بە خزمەتی نەگەیشتم- لە ناوچە چیرۆک نووسەکانا هەنگاوێکی ئیجگار بە جیتی هاویشتوووە باشی بۆ چوو، لە بەزانی ئەو دەست و پێ نووسی نەزۆی و بەگەلی چیرۆکی وا کۆمەلایەتی رەنگین و بە نرخ نامەخانە کافمان^(١) برازینیتەو، هەر چەند جیتی یەک دوو رەغنە ی بچووکم بەرچاو کەوت و لەوانە یە کە ئەم جێ رەغنانە لە تاریکی ترا بەخەم بەرچاوی کاک «جمال بابان» ی خۆشەویست. دیسانەو بەلامە وایە کە «خانزاد» بە تیکرایی چیرۆکی هەر جوان و واقعییە کە لە کانگای ژبانی کوردەواریبەو هەلینجراو، وە یە کەم چیرۆکی بە کوردی بابان نووسرا بیتەو و برینەکانی کۆن و دەرەکانی کۆمەلایەتیمان ئەخاتەو بەرچاو کە هیشتا بیرمان لە تیماریان نەکردۆتەو.

«گۆمی شلەقوویی کاک «محرم» هەر چەند بێ گەرد و جوانە دیسانەو ئەگەر لیم ببورن لە چاو «خانزاد» ئەکەوینتە پلە ی دوو مەو. تەنانەت لە بەر ئەو کە «خانزاد» وەکوو و تەم لاپەرە یەکی بێ کەم و زیادە لە «واقعی» کۆمەلایەتیمان لە دلی منا نرخی زۆر لە ژوور «بەهرامی گۆر» ی ماموستا وەهیبی بەگیشەو یە.

«بەهرامی گۆر» جیتی ئینکار نییە، بەری کۆلینەو یەکی «عیلمی» یە، کە تاییەتیبە بە ماموستای مەزن، بەلام من هەر ئەو نەو نەو ئەلیم: کە کوردی ئیمیرۆ لەو، بەتەمای جۆرە خزمەتیکن کە لە نامەکانی «بەغدا» و ئالتوون کۆپری» و «بەهرامی گۆر» دا چنگیان ناکەوئ؛ واتە لاوی خوین گەرمی ئیمیرۆ لە نووسینە کافمانا بۆ زاده وەیا خۆراکی گیان ئەگەرین، زانیاری قوتابخانەکان سەرو زیادیانە، لەو کتیبانەدا کە بە زمانی بێگانە نووسراون و ئەنوسرینەو زاده وەر ئەگرن. بەلام ئەو زاده کە بەوان لازمە و ئەو «غذای» گیانە کە لاوی کورد بۆی ئەگەرێ لە دەرختنی تەقالیدی کۆمەلایەتی و نەتەوایەتی

چنگ ئەكەوئ. وه له بهر ئەوهی كه «خانزاد» به شیبكى هه ره به نرخه له زه خیره ی ته قالییدی كۆمه لایه تی كورد به لامه وه به نرختره له «به غدا» و «ئالتوون كۆپری» و «به هرامی گۆر». مامۆستای مه زن وه هبى به گ نابئ لیم زیز ببئ كه ئەوه ئەلیم، چونكه من له گه ل ئەوشا مه فتوونی زانیاری به رزو كۆلینه وه ی زانیارانیه ی ئەوم و هه رچه نده له و ئاگادارم كه شه وو رۆژ خه ریکه و به گه رم ئەیه وئ خزمه تی نه ته وه كه ی بكا، به لام داخه كه م تا ئیستا په ی به وه نه بردوه چۆن خۆی له خه لك به ریته پیشه وه!. به لگه ی ئەم وته یه شم ئەوه یه كه له م رۆژانه دا دۆستتیک بۆم ئەنووسئ و ئەلئ: به هرامی گۆری مامۆستا وه هبى به گ به ندیواریتیک به كورده وه نییه «ئالتوون كۆپری» كه «قۆریات» ی تیا بوو دلئ توركه كانی پئ خوش كرد «به هرام» هی فورسه كان!

ئینجا كه ئەمه چه شنئ لیکدانه وه ی لاوه كانمان ببئ ئەركی خۆپاراستن له ره خنه ی لاوانی وتوو وربای ئیمرۆ ئەكه ویتته سه رشانی مامۆستای مه زن خۆی. زانیاری به رزو فراوانی خۆی بخاته كاره وه بۆ بلاو كورده وه ی ئەو زمانه خاوین وتازه یه كه بۆ كوردی داناوه؛ خۆی له پیش لاوه كانا هه ر به و زمانه بنووسئ وه و شتانه بدوئ كه بۆ كورد به كه لك ببئ ته قالییدی كۆمه لایه تی كوردی پئ بخاته روو.!

گومانی تیا نییه كه ماموستا وه هبى به گ یه كیکه له زانا به رزه كانی كورد. جا له بهر ئەوه گه ل داوای خزمه تی كوردی لئ ئەكا، لیبی نابوورئ ئەگه ر ئەو خه ریکه ئەوه ببئ خۆی به زانیانی گیتی بناسیت، وه یا ناوی له دونیای شارستانییه تیا بلاو ببیته وه..

سلاو بۆ هه مووان... برات: رفیق حلمی».

ئهم ده قه شیوه ی په سندی په خشانئیکى ره وانه كه له سه ر كتیبئیکى وه كوو چیرۆكى «خانزاد» كراوه، زانایه ك به م په سنده ی نرخى ئەو كتیبه ی ده ربیره وه. كوردیبه كى ره وان و ببئ گرتیه كه له و رۆژه دا به سه ر قه له مى نووسه رانه وه بووه؛ ئەو ریگایه روون ئەكاته وه وه پیشانی خه لكی تری ئەدا كه نرخ شناسی ئەبئ چۆن ببئ.

به لئ! ئەو حه قه ی داوه به كتیبه كه كه: ئەمه یه كیکه له داستانی نه ته وایه تی كورد كه قه له مى كوردتیک شتتیکى ونبووی زیندوو كردۆته وه به هه ریه كى به نرخى وای خستۆته به رده مى نه ته وه ی كورد كه ئەگه ر ئەو چاپكراوه نه هاتایه ته به ر ئەو به هه ریه ئیسته ش هه روا به شاراوه یی ئەمایه وه، به لام ئەبوایه له گه ل ئەم نرخاندنه دا هه ندئ له ناوه رۆكى كتیبه كه شی پیشان بدایه بۆ ئەوه زانیاری نرخاندنه كه به ته وای جیگای خۆی بگرتایه -

هەر چهنده ئەوهی وتووێه که یهک دوو رهخنهم له نووسینی ئەم کتیبه‌دا هه‌یه‌و له جیگایه‌کی ترا باسی ئەکه‌م. به‌لام ته‌نیا ئەمه به‌ش ناکا!. که خۆینه‌ریک چاو به‌م ده‌قه‌دا ئەخشیته‌ن بیه‌جگه له نرخاندنه‌که- به‌چاو ئەو خۆینه‌ره‌وه... ئەوهی بۆ ده‌رئه‌که‌وه‌ی که مه‌به‌ست له‌م نووسینه‌دا شتیکی تهره‌و ئەو شته‌ بووه به‌ هۆی ئەوه که خاوه‌ن ده‌ق ئەم ده‌قه پێکه‌وه بنیته‌!:

توفیق وه‌ه‌بی زانا بووه، رفیق حلمی-ش هه‌ر زانا بووه. زانایه‌ک له به‌ره‌می زانایه‌که‌وه قسه ئەکا. له سه‌رده‌می ژبانی «رفیق حلمی» دا «توفیق وه‌بی» له باره‌ی وشه‌ی «به‌غدا» و لێ کۆلینه‌وه له وشه‌ی «ئالتون کۆپری» و داستانی «به‌هرامی گۆپ» وه قسه‌ی کردووه و شتی له سه‌ر نووسیون و بلاوی کردوونه‌ته‌وه. ئەو شتانه وه‌کوو رفیق حلمی خۆی له‌م ده‌قه‌دا ئەلێ که‌لکیکی بۆ کورد نییه‌و نابێ، ته‌نها که‌لکه‌که‌ی ئەوه‌یه: که ئەو زانایه زانیارییه‌که‌ی خۆی ده‌رپه‌وه، ئەو زانیارییه له ناو ئەو چوارچێوه‌یه‌دا بۆ کورد به‌ش ناکا، به‌لکوو ئەوه‌ی بۆ کورد به‌که‌لک بێ له‌م بارانه‌وه باهه‌تی که‌له‌په‌وری کوردیه‌که‌یه، نه‌وه‌ک شتی لاوه‌کی. رفیق حلمی ئەمه‌ی به‌هه‌ل زانی که‌ه‌توانی له ناو په‌سندکردنی چیرۆکی «خانزاد» دا ئەو نیازانه‌ی ده‌رپه‌یت، هه‌لیکی تری بۆ هه‌لنه‌که‌وتوو- به‌باوه‌ری خۆی- که‌ه‌توانی ئەو مه‌رامه‌ی بۆ بیه‌ته دی ئەم شوینه نه‌بێ!.

له هه‌موو نه‌ته‌وه‌یه‌که‌دا، وه له ناو زانایانی هه‌مه‌ جوهری هه‌موو نه‌ته‌وه‌یه‌که‌دا به‌ره‌ره‌کانی و رێی پرکی-موناغه‌سه-هه‌یه، له راستیدا ئەگه‌ر ئەمه نه‌بێ ئەو زانیارییه پێش ناکه‌وه‌ی. ئەو دووه؛ واته: توفیق وه‌بی و رفیق حلمی دوو زانای هاوچه‌رخێ ئەم نه‌ته‌وه‌یه‌وه هه‌ردووکیان خاوه‌ن قه‌له‌م بوون.

هه‌تا ساڵ بیه‌ت به‌م لاوه بیه‌روباوه‌ر په‌رده‌یه‌کی تری به‌سه‌را دیت. ئایا ره‌وره‌وه‌ی گه‌ردوون ئەمه دروست ئەکا، یا ئەم ئەو ره‌وره‌وه‌یه ئەخاته گه‌ر؟. ئەمه تیه‌وریکه‌وه هه‌ر که‌سه بۆ خۆی بۆی ئەچیت، دوور نییه له‌م رووه‌وه هیشه‌تا نه‌گه‌یشه‌تین به‌ ئەنجام!

سالانی «١٩٤٠-١٩٥٠» جه‌نگی جیهانی دووه‌می دروستکرد، یه‌کێ له پاداشه‌کانی ئەم جه‌نگه‌ نزیک بوونه‌وه‌ی مه‌ردم بوو له یه‌ک، ئوتۆمۆبیل و فرۆکه و رادیو و رۆژنامه به‌ خه‌یرایی کاره‌سات و بیه‌روباوه‌ری خه‌لکی به‌م سه‌رو به‌و سه‌ری جیهانا بلاو ئەکرده‌وه. گه‌لێ شت هه‌بوو تا ئەو سه‌رده‌مه ولاتی کورده‌واری هه‌ر ئاگای لێ نه‌بوو، گه‌لێ دام و ده‌زگا هه‌بوو له ولاتانی تریکه‌چوو بوون، ولاتی کورده‌واری هه‌ر به‌ خه‌یالیشییا نه‌ده‌هات، ئەو

جهنگه ئەوانەى ھەموو لەگەڵ خۆى ھىناو بىرو ھۆشپىكى تىرى دروستکرد!.

تا ئەو سالانە كە جھنگ و پاشەرۆكى جھنگى تىبا ماىھوھ كەس ئەوھى بە دلّا نەدەھات كە: يەكپىك بە تاغا، يابەگ، ياخاوەن ملىكىك بلى: ملىكانەكەت كەم كەوھ، يا روو بكاتە يەكپىك بلى: مالى فلان چۆن دزرا؟. يا ئەو مەرو بارانە بۆچ ئەبرىن بۆ تەكپە؟. كەچى لەو سالانەدا ئەم جۆرە خەيالانە پەيدا بوون، لە خەيالەوھ كەوتە زار و لە زارەوھ كەوتە سەر لاپەرەى چاپ! ئەمە گۆرانىك بوو كە بەسەر بىروباوەردا ھات. ئەم پەخشانە ئەو چەشنە گۆرانەمان لە بىروباوەردا پىشان ئەدا؛ ئەوھمان پىشان ئەدا كە ھەر رۆژە شتىك دپتە كايەوھو ھەر ساتە لە تەلىكەوھ ئاوازىك پەيدا ئەبى:!

بەلى! ئەلىن ئەم جۆرە شتانە جھنگ ھىنايە پىشەوھ، چونكە تەنگى زەوى ھىنايەوھ يەك، بەلام لە راستىدا ئەگەر جھنگىش نەبوايە گەلى بىروباوەرى تازە ھەر پەيدا ئەبوو، چونكە دنيا لە گۆرانايە. دوور نىيە ئەو سكالايە كە ئەم پەخشانە كرديوھ لە دەست ھەندى چىن، پىششوو تىرىش ئەم سكالايە ھەر ھەبوو بىت، بەلام ناوچەى دەرپىنەكەى تەسك بوو و چاپىش لە ئارادا نەبوو كە زورىەى خەلك ئاگادار بكا. ئەمەو سەردەمەكانى پىششوو بە دوو سەد سال جارىك رەوشتىكى كۆمەلايەتى ئەگۆرا، لەو سالانە بە دواوھ گۆرانەكەى وەكوو شتەكانى تر زۆر خىرا بوو. پىياوى ئىستە ئەم جۆرە شتانەى بەلاوھ زۆر بەلاجهوبىيە، كەچى بەلاجهوبىش نىيە، گۆران ھەر ھەبووھو لەمەو دواش ھەر ئەبىت.

وەكوو وترا ئەم دەقە ناوھەرۆكەكەى گۆرانىكى بىروباوەرى كۆمەلايەتى لە پەردەبەكەوھ بۆ پەردەبەكى تىمان پىشان ئەدا. ئەبى ئەوھش بزانىن كە خاوەنى پەخشان دوور نىيە خۆى يەكپىك بووبى لەو چىنە كە رەمەكى مەردم دەردە دلى لى ئەكەن. خۆى لە كەلار بوو، خۆى بەگزارە بوو، كەلار شوپىن ھەوارى بەگزارەى جاف بوو، بەلام چونكە شەپۆلى گۆرانەكە زۆر بە تەوژم بوو ئەوئىش خۆى لە بەرىا پى رانەگىرا كەوتە دەردە دل كردن! رۆخسارى پەخشانەكەش رۆخسارىكە كە راست نووسىنى ئەو سالانەمان پىشان ئەدا.

«ئەحمەد شالى» لە گەلاوئىژى ژمارە «۸» سالى «۱۰»-۱۹۴۹- لە ژبىر ناوى «گىژەلووكە» دا وپنەى جۆرە پەخشانىكى وەرگىراوى بلاوكردۆتەوھ، كە ئەمەى خوارەوھ نمونە يەكپەتى و ئەلى:

«رۆژ رووی ئەکرده ئاوا بوون، ئاسۆش رهنگیکی ئەرخهوانی خۆپینی تیکهلاو
 ئەبوو، سروشتیش بێ دەنگی و پهستییهک گرتیویه ناو، هەر وهک ئەو بێ
 دەنگی و پهستییهی که ئیستا وادلی «فرناند»ی داگیر کردوو. لهسه
 جیگاکی له ژووری نووستن، بهرامهر پهنجهرهکه. ئەم کچه بهسهزمانه سهر لێ
 شیواوه تهنها و ماتو بێ دهسهلات دانیشتیبوو جاوی ئەگێرا به پهلە ههورهکانا
 کهوا ههر وهک هوردویهکی شکاو به پهلە ههلههاتن و باوهشیان ئەکرد به
 رۆژدا و خۆیان لهگهلبا ئەسپارد به دنیای تاریکی و نهمان!»

کچهکه بهزهبی ئەهاتهوه بهم تیشکه زترینه جوانهی رۆژدا که ئاوهها بهم جۆره
 گرژ ئەبیت وه سهروهووار ئەبیتهوه بۆ ئەوهی بتووتیهوه له ناوجهرگی تاریکی
 شهوی پر ترس و تابلتیت قوولتو نهزانراوا! بهلام مهگهر تاریکی رووناکي به
 دوادا نایهت؟ له مردن ژین دروست نابێ؟ بۆچی مهگهر خۆر بهو ههسوو
 پرشنگ و قهشهنگی و تیشک و جوانیهوهی له قوولایی تاریکی شهوی پر
 ترس و سامهوه نایهت دهروه؟ بهلێ! ئاوات و بهتهما بوون زۆر بههیزترن له
 مایوسی و بهتهما نهمان، سبهینیش له ئەمرۆ زیندووتره، بهلام «فرناند»
 ئەمرۆی بهو ههسوو ئیش و ئازاره جهرگ برهوه دلێ داگیرکردوو، وه هیزو
 هۆشی لێ بریوه، وه جوانترین و پیرۆزترین خهو و خهیاڵی رووناکي جوانی
 سبهینیی بزرکانوه و دلپیل و لینجی کردوو!»

«فرناند» ئیستا ههر بیر له ئەمرۆی ئەکاتهوه، وه له دوای رۆژی نزیکیشی
 کهوا له گۆشهیهکی میتشکیا جێ گیر بووه، بیر لهم ههسوو ئیش و ئازاره قووله
 ئەکاتهوه کهوا دایگرتۆته ناو، وه کهوا ورده ورده پالۆتهی گهنجیتی ئەمژنی و
 خهریکه ههچن تواناو هیزو بزوتنهوهو هیوایهک ههیه له دل و لهشیا
 ئەیکوژنی و پایهمالی ئەکا! گیانی خاوتینی بێ گوناھی به سههر خۆیدا
 پیچراوتهوه، وه له ههسوو کهسی پهسته، تهنانه له ژبانو له ههسوو شتیکیش
 که له ژبان ههیهو نییه بیزاره!»

وهچۆن رقی ناییتهوه له ژبان کهوا دهریهدهرو بێ ئاوات و هیوایه تیایدا،
 وهچۆن له ههسوو کهس پهست نهبێ کهههسوو دهري ئەکهن و خۆیانی لێ دوور
 ئەخهنهوه!؟

وهچۆن رقی له زهمانه ههلهناستی که بهبێ وچان راوهدووی ئەنی و پهیتا
 پهیتا وهک لهسهریهک ههسوو جۆره ناخۆشی و مهینهتی و دهردو زووخاوتیکی
 ئەکا به قورگا!؟

ئەو قسە تال و جەرگ برەي که له سەر هەموو دەم و چاوی نووسراوە، وەکه بەسەر هەموو زمانیکەووەیه؛ ئەو قسە ناشیرینە ترسینەرەي که هەمیشە و هەموو دەم ئەیدەن بە گوێچکەیا، که دەسارەکانی پێ گرز ئەبن و هەموو ئەندامی لەشی له هەرە قوولایی گیانیەووە ئەهینیتە لەرزین! «فرناندی زۆل» کچی مادام «جولیا بواییه» بە تەنها، کچی جولیاي سووکی بەد ئەتوار بە تەنها، بەلام باوکی کەس نازانی کیتییه؟! ئینسانیک بوو جارێک هات که تێکی کردو رویشت، گیانله بەرێکی بێ نرخی خۆپەرست، گوناھبارێک گالتهی کرد بەو پیتوستییەي که خۆی بە دەستی خۆی له ئەستۆی خۆی نابوو، وە گوێ له دەنگی ویزدان و پیاوہتی نەگرت، دۆستەکەي بەجێ هیشت لەگەڵ کچەکەیدا بە نیچیر بۆ خراپەو رسوایی و هەژاری و بێ کەسی و سەر شوێی! هەموو ئەمە ئەزانن و چاکترین و بەدینترین کەسیان چاوی لێ ناپۆشن مەگەر بۆ ئەوہی که توانجیکی جەرگ برۆ ناخۆشتر بگرنە دل و گیانی!

«فرناند» ئەم هەموو تیروتوانجانی قبوول کرد بوو کاتی که هیشتا قوتابیەکی بچووک بوو له یەکی له قوتابخانە نزمەکاندا، وە هەرەها که گەورەش بوو وە چووہ یەکی له قوتابخانە بەرزەکانەووە، وەکاتی که تێکەلی ژیانی کۆمەلایەتیش بوو، وە تەنانەت ئیستاش که خۆتندنی تەواو کردووہ، وە له یەکی له بانقەکاندا ئیش ئەکات تا ئەتوانی خۆی دوور رانەگری له و هادریبانی که خۆیانی لێ نزیک ئەخەنەووە بۆ ئەوہی پیتی رابوێرن، وە بیکەن بە بووکه شووشەییەکی بێ گیان ئارەزووی نارێکیانی پێ تەخت بکەن و یاری بە نامووسی بکەن!.

.....

ئەم بابەتە له بناغەدا چیرۆکیک بووہ که له نووسینی نووسەری بەناوبانگی فەرەنسزی «ئەندریه توریبی» یە، پاشان کراوہ بە عەرەبی، ئەحمەد شالی له فەرەنسزی، یا عەرەبیەکەووە وەری گێراوہتە سەر کوردی، وە بەلکوو زیاتر ئەوہ جێ برۆایە که له عەرەبیەکەووە وەری گرتی. خەيال، وەیا کارەسات فەرەنسزییە، قەلەم عەرەبییە، وەرگێران کوردییە. لەم کتیبەدا له ئینگلیزیەووە چەند نمونەییەک خرایە بەرچاو، ئەمەي ئیترە له فەرەنسزییەووە بێ، وەیا له عەرەبییەووە هەرکام بێ نمونە پەخشانیکی وەرگێرانی تازەترە بۆ سەر زمانی کوردی پیکەووە ناوہ.

ئەم دەقە نمونەي جۆرە پەخشانیکە که گوزارشتەکەي زۆر کەم له پەخشانی ترا ئەبینرێ، بیرو کارەسات بیگانەییە، گوزارشت و دارشتن خۆمالییە، زمانی کوردی ئەو گونجایشەي

هه‌بووه که ناوه‌رۆکی ئەم جوۆره کاره‌ساتانه له روخساری خۆیا جی بکاته‌وه؛ وشه‌ی ته‌پرو پاراو بۆ ئەو شویتانه که شایانی بی، هه‌ر رسته‌یه‌ک و هه‌ر به‌ندیکی ئاوازه‌یه‌کی هه‌یه هه‌یچی لاوه‌کی نییه، له خوتندنه‌وه‌دا دڵ رانه‌کیشی و هه‌ست نه‌جوولینی. راسته‌ گوڤاری گه‌لاویژ قوتابخانه‌یه‌کی به‌رز بوو بۆ پێ گه‌یانندی گه‌لی که‌سانی وه‌کوو خاوه‌نی ئەم په‌خشانه.

ئەم چه‌شنه‌ رووداوانه‌ که ئەم په‌خشانه باسی ئەم یه‌که‌یان نه‌کا زاده‌ی ولاتیکه‌ که له ولاتی کورده‌واریدا وینه‌ی نه‌وانه‌ یا ریی ناکه‌وی، یا نه‌گه‌ر بشکه‌وی زۆر به‌ ده‌گه‌من نه‌بی، یه‌کی له به‌هره‌ی ئەم په‌خشانه نه‌وه‌یه که وه‌رگه‌یه‌که‌ی به‌م وه‌رگه‌یه‌که‌ی کاره‌ساتیکی وه‌ک ترسینه‌ری له نیوانی دایک و کچیکا پیشانداوه که ته‌بیعه‌ت به‌و کاره‌ساته‌ دوو سروشتی دژی یه‌کی له دایک و کچیکا دروستکردوه که شتی وا مه‌گه‌ر له ولاتیکی فه‌ره‌نسزی دا روو بدا نه‌گینا له جیگایانی تر ئەم چه‌شنه‌ شتانه زۆر به‌ گرانی ری نه‌که‌ون!

ئیمه‌ لی‌ره‌دا مه‌به‌ستمان کاره‌ساته‌که نییه، چونکه‌ ئەو شویتانه که زیاد له نه‌ندازه سه‌ربه‌ستی تیدا په‌یدا بوو شتی وای نه‌بی تیدا روو بدا، به‌لکوو مه‌به‌ستمان جوۆری په‌خشانه‌که‌یه که به‌ وه‌رگه‌یه‌کان له زمانیکی تره‌وه بۆ کوردی ده‌قیکی بۆ سامانی زمانه‌که‌مان پیکه‌وه ناوه. وه‌کوو سه‌یر نه‌که‌ین رۆژه‌کان هه‌تا دین به‌م لاوه جوۆره په‌خشانیکی تر بۆ میژووی په‌خشان دروست نه‌بی، له‌مه‌وه بیروباوه‌ری نووسین په‌ره نه‌ستینی، ئاسۆی گوزارشت بلاو نه‌بیته‌وه، خه‌رمانی به‌ره‌م زیاد نه‌کا، له‌مه‌وه ناوچه‌ی فیکری له ناو چوارچێوه‌ی ته‌سکا ده‌رئه‌چی و به‌ هه‌موو لایه‌کدا نه‌فری، له چاکه‌ چاکه‌ وه‌ر نه‌گری و له خراپه‌ خۆی نه‌پاریت.

«ئەم باسه‌ خۆشه‌مان له گوڤاریکی بیگانه‌دا هاته به‌ر چاو، به‌ کورتی و به‌ چه‌شیتی جوان ئەو مه‌علووماته‌ نه‌گه‌یه‌ته‌وه که تا ئیسته‌ له لایه‌ن فه‌له‌ک شناسانه‌وه ده‌رحه‌ق به‌عاسمان کوکراوه‌ته‌وه. چه‌زمان کرد خوتنده‌وارانی خۆشه‌ویستی گه‌لاویژ به‌م مه‌علووماته‌ جوانه‌ ته‌نوبر بکه‌ین.

ئوه‌ی بۆ ئەم گه‌شته‌ هۆمان نه‌که‌وتی بآلۆنیکی ناو به‌تالی قایم دروستکراوه که بتوانی له سانیه‌یه‌کدا «۱۲» کیلۆمه‌تر، یا له سعاتیکیدا «۴۳۲۰۰» کیلۆمه‌تر بمانبا به‌ جه‌وادا.

قوناعی یه‌که‌م - مانگ: نزیکتر نه‌ستیره له ئیمه‌وه مانگه، هه‌تا لینی

نزیکتار بیبینه وه له بهر چارمان گه وره ترو رووناکتر ئه بی و له پشتمانه وه ئه رز تا دئی بچووک ئه بیته وه و هه ر تارما بیبیه که بیان لیتوه دیار ئه بی که ته م و غویار دای پۆشیوه. مانگ لافاو، باران، گیتزه لووکه، گه رده لوول و هه ورو هه لای تیا نییه. لیتی ئه نیشینه وه وه له بالۆنه که مان دینه ده ره وه، هه ر چه ن پیا بگه رپین هیچمان نایه ته به رچاو، ده شتیکی کاکه به کاکه بی شارو دارستان و سه وزایی، چه ن شاخیتی ناگرین نه بی که له هه زاران ساله وه کوژاونه وه. ئه م شاخانه هیچ له شاخه کانی سه ر ئه رز ناچن، هه موو نه رم و لووس وه ک ماله بیان پیا هینرای، حال وایه شاخه کانی سه ر ئه رز لافاو و به فرو باران دریونی و له هه موو لایه که وه که نده لان و ئه شکه وتی تیا په یدا کردووه، لیتیان نزیک ئه بیبه وه ئه مانه وئ پیا هه لگه رپین، هه رکه هه نگاو ئه نیتین و اهه ست ئه که بین که س نییه له خیرایی دا بمانگاتی، چونکه ئه وه نده ی بی ناچت ئه که وینه ته وقه سه ره که ی، به پیچه وانه ی شاخه کانی سه ر ئه رز که پیا هه لگه رپانی زۆر زه حمه ته و ئه گه ر به کیکمان نووچیک بدا و له به رزی سی چل مه تره به که وه بکه ویتته خواری هه موو ئه حه په سین که ئه بینین وه ک په ر له سه رخۆو به هیمنی ئه نیشیتته وه سه ر زه وی بی ئه وه ی دلۆپین خوتین له چ جیتی که له شی بی و دیا نازاری بگا دووباره هه لئه سیتته وه سه ر پیتی و ئه یه وئ هه نگاو بی، هه ر هه نگاویکی ده مه تر پانه، که دیتینه سه ر بنج و بناوانی ئه بینین ئه و قورساییه که له مانگ هه سستی بی ئه که بین شه ش جار له هی ئه رز سوو کتره.

دووه م قوناغ - زه ره «Venus»

له مانگ تاقه تمان ئه چیت و له سه رماو سو له ی وهرز ئه بین، سواری بالۆنه که مان ئه بین و به ره و ئه سستیره ی زه ره - فینوس به حه وادا ئه کشیتین و که لیتی نزیک ئه بیبه وه شتیکی ئه و تۆمان نایه ته به رچاو که شایانی باسکردن بی. ئه م ئه سستیره به قه د ئه رزه، هه ورو هه لا هه موو لایه کی دا پۆشیوه و به عاسته م خۆی ئه بینری، لایه کی ئه م ئه سستیره به سال دوانزه مانگه به ره و رۆژه، شه وی بۆ نییه و گه رمه و لاکه ی تری پشتی لیتی، رۆژی بۆ نییه و زۆر سارده.

سییه م قوناغ - عه تارد «Mercury»

ئینجا روو ئه که یه عه تارد به لام له بهر ئه وه که نزیکتارین ئه سستیره به رۆژ ناتوانین لیتی بنیشینه وه، ئه میش وه ک زه ره هه ر لایه کی به ره و رۆژه و زۆر گه رمه و لاکه ی تری پشتی لیتی و زۆر تاریکه. به هۆی ئه م نزیکیه به وه له رۆژ گه رمی لاکه ی به ره و رۆژی له وه چه ته ده ره وه، به چه شنیک ئاوی ئه و زیتانه که تیا به تی پرن له قورقوشم و گه لی مه عادنی تر که به زه بری گه رما

توانهوه.

چوارهم قوناغ رۆژ - « SUN »

له بهر نزيكيمان له رۆژهوه ئارهزوو ئهكەين سهريكي لي بدهين. ئهم ئهستيره گهورهيه ناوهراستمانى گرتووه و ههموو ئهستيرهكانى وهك مهريخ و زههره و عهتارد به دهوريا ئهسوورينهوه و رووناكى و گهرمى لي وهر ئهگرن.

ئهگهر لهسههه ئهه رۆيشتنه خييرايبهه پيشووومان برۆين كه « ۴۳۲۰۰ » كيلومهتره له سهعاتيكا، دواى دههفته ئهگهينه رۆژ و ئهوهى كه له دوا رۆژانى ئهم ده ههفتهيه دا گوپ به بالۆنهكهمان ئه دا هيزى كيشان « قوهى جاذبيه » ي رۆژه، كه له راددهيه كدايه كه ناتوانين هه ددى بۆ دابنين، كه لى نزيك ئهبينهوه كوورهيهكى خرى گهورهه شينى پر له غازو كلهپه ئهبينين كه رووناكيهكهى ئهوهنده تيزه وهخته ئاوى چاومان بهرى، ههتا لى نزيكتر بيههوه رووهكهيمان باشتهر دپته بهرچاو و دهرحال بۆمان دهههكهوى كه ئهستيرهيهكى لهكهلك كهوتوو نيبه وهك مانگ يا زههره يا عهتارد، بهلكوو بهك بينه له جوولانهوه دايه، ئهكولى، ههلهچى و خيرا به هيزيكي بي داد ئهگزي، چونكه له ناويهوه هيزيكي ئهوهنده بهتبن ههيه كه بهبيري ئيمه دا نايهت ئهم هيزه بي وچان له بيچمى بلقى گهوره گهوره دا دهه ئههپرى و به سهريا بلاو ئهبيتتهوه هيزيكي په نجا بارگيري ههيه له ناوهوه بۆ سهه ههموو ئيخچيك لهسههه رووى رۆژ و له بهر ئهمه كه ئهم ماوه بچووكه تهواناى ههلهگرتنى ئهم هيزه گهورهيهى نيبه ئهيهوى خوى لى رزگاركا، بۆيه بي وچان له ههولدانايه، ئهكولى، ههلهچى، سهههه و ژير ئهبي تاكوو به ئاسانى زووتر تيشكى ناوهوهى له خوى جوئ بكا تهوه و به تهوژم هيز فرى ئه داته دههوه، بۆيه له زۆر لايهوه فوارهى گهوره گهورهى ئاگرين به ههزاران ميل به عاسمانا ههلهچوون، ئينسان له بهر جوانيان سههههه ئهبي. ههنديكيان وهك چهتر، ههنديكي تريان وهك دار لقى لي بۆتهوه و به ههزاران ميل له سانيهيه كدا ئهم لقه ئاگرينانه بهرز ئهبنهوه، جارى وا ههيه ئهگه نه بهرزابى « ۶۰۰۰ » ههزار ميل و ههتا له رۆژ نزيك بكه وينهوه دهههه ئهم فوارانه مان گهوره تر دپته بهرچاو كه ههه بهكه لهوانه به ئاسانى ئهم ئهزهه ئيمه قووت ئه دا!.

لهسههه رۆژ ناتوانين دابه زين، چونكه وهك ئهوانيتتر رهقى نيبهه و گهرماييهكهى له راددهيه كدايه كه خۆشى توندۆتهوه، نه، وهك ئهرز به رهقى ماوهتهوه و نه وهك رووى بهرهه رۆژى عهتارد شله، بهلكوو له بهر گهرمى ههلهچووه عيبارته له تۆپه ليك غازو ههلهمى ئاگرين.

بۆ ئەوێ گەرمی رۆژ لە چ راددەپە کدایە ئەبیین ئەو تەرمۆتەرێه که پێمانە گەیشتۆتە « ۱۰ / ۰۰۰ » پلهو تا بۆ ناوێهوی بچین ئەم گەرماییه زیاتر ئەبێ و له ملیون پله رەت ئەبێ و که گەیشتینه ناوێهراسته که ی تەرمۆتەرە که مان ئەگاتە « ۵۰ » ملیون پله و بۆ ئەوێ شتی کمان له گەرمایی رۆژ بۆ حالی بیی ئەگەر چوار فلسیهک بتوانین بخرینه ناوێهراسته که یهوه، تینی ئەو گرهی که لهو چوار فلسیه ئەبیتتهوه بهشی ئەوه ئەکا که هه موو گیانله بهری سه ر روهی ئەرز بکا به خه لوهوز!

ئەبێ ئەوێش بزانی که ئەم گەرماییه به تینهو ئەم تیشکه تیژهی رۆژه خوشی بهره بهره ئەپوو کیتتهوه له دهقیقه به کدا په نجا ملیونو چوار سه د هه زار تۆن له قورسایی کهم ئەکاتهوهو بهم پێیه ته نیا « ۴۵ » تریلیون سالی تر ئەمیتنی!

.....«.....»

په خسانی ئەم دهقه نمونه یه بۆ دوو مه بهست؛ یه کێ وه رگێرانی ک له ئینگلیزی به یه وه لهو سالانه دا، یه کێ دروست کردنی په خسانی کێ کوردی هه ر لهو سالانه دا. لهو سه رده مه دا دووربینیه کی خه یالی کراوه که رۆژگار وای هینایه پێشه وه، به چهند سالی ک دوای ئەوه ئەو خه یاله له هه ندیکایا نا به راست گه را!!

ئەمە له فەلسەفە ی ئادەمیزادە: که پێشه کی به بیر شت دروست ئەکا و پاشان ئەو بیره دینیتته ناو چوار چیه ی کرده وه وه. ئەمه به زیاد مه زانه، به زیاد مه زانه چونکه تا بیر کردنه وه له شتدا نه بی ئەو شته دروست نابێ. هه موو پێشه و پێشه سازه ی که سه ره تا به بیر رهنگی رێژراوه و پاشان ئەو شته دروست کراوه. رهنگ رشتن بۆ شتی رابوردوو که مادده یه کی پێی به یتریتته ئەنجام، ئەو به هیچه ئەروا، به لام بۆ داها توه ئەگه ر ئیمپرۆژیش نه بی، سه به ینی هه ر ئەبێ.

خاوه نی ئەم دهقه ئەو ئاگاداری به خه یالی به له زمانیکه وه خستۆته سه ر زمانیکه تر که زمانی کوردی به. ئەم په خشانه دوو سه رمایه ی له بهر ده ستمانا دانا؛ یه کێ بیری نوی نه ته وه یه کی تر، یه کێ هینانه ناوێهوی په خسانی کێ تر بۆ کورد. به کوردی به کی ره وان، بی گری و نه رم شتی کی ده ست نیشان کرد که ئیمه ش بیری لی بکه ینه وه وه دهنگی خۆمان بده ینه پالی. که ئە ئیم: دهنگی خۆمان بده ینه پالی مه به ست ئەوه نی به که له عاله می خه یالا بزین وه کوو زۆر کات ژیاوین!. به لکوو مه به ست ئەوه یه ئەو بیرو خه یاله ی که بێگانه کان له پێشا بۆی چوون و له پاش ماوه یه ک له خه یاله وه که وتنه سه ر واقع، ئیمه ش

بۆمان بېی بە دەرس و بیریک له پاشه رۆژی خۆمان بکهینهوه. نالیم وه کوو ئهوان بچین بۆ مانگ به لام ئه توانم بلیم: ئه و بیره بکهینهوه، که تاکه ی له رۆژی رهشی نه زانینا بین؟! چهوسانهوهی رابوردوومان بینینهوه بهرچاو بۆ رزگاربوونی پاشه رۆژ. نه ته وه بیتگانه کان نابیی و ابزانین که سهره تا له ئیستای ئیمه باشتی بوون، به لام کۆششیان کرد، ههولیان دا، تاکیان پشتی تاکیانی گرت، تا گه یشتنه پایه ییک به زهوی رازی نه بوون گه یشتنه مانگ و ئه یانه وی بگه نه ئه ستیره کانی تریش. جانه وهرن! ئه گهر هیتله ریکی تریان بۆ هه لئکه ویتته وه له وانه یه بگهن و گه لی شتی سه یترتر به یینه ئه نجام. تۆ ئه زانی فشار ته قینه وهی له دوا یه؟!.

ئیمه میژوی په خشان و پله پله کانی ئه خه یینه بهرچاو. ئه م په خشانه له و رۆژه دا به نهرم نیانی ها تۆته ناوه وه، رواله تیکی پاکژی هه یه، وادیاره وهرگێرانیکی پوختی مه عنای کردووه، دیوی ناوه وهی له گه ل دهره وه دا پیکه وه به ستوه، روخساری له روخساردا پیشان داوه، به گولمیخی وشه ی ژیرین رسته کانی تری دا کوتاوه، له مانه وه ئه م نمونه په خشانه ی له و رۆژه دا خستۆته سهر سامانی په خشانی کوردی.

گۆفاری «دهنگی گیتی تازه» له ژماره «۲۳، ۲۴» ی سالی سییه میا-۱۹۴۶- په خشانیکی زانا «حوزنی موکریانی» له ژیر ناوی «هه ی بالنده ی پیروژ» دا ئه خاته بهر چاومان و ئه لی:

(هه ی بولبول! دهر وون که یل و دلم پر له دهره، سه رم گیتو هه واسم بهرته، سستیکی خه والوویی ههستی منی کردۆته دست خرووکی خۆی، ده لیتی بوئی کۆکایین، یان ماجوومی مه ست هینه ریکی بی تاگاداریم خواردووته وه! یان پیاله یهک له گوشیبوی تری هه ره کۆنی چه ندان سه ده له مه پیش پالوتراوم به سه ردا کیشاوه که وا بی هۆشی و له خۆچویی ده سه لانی به سه ردا کردووم و له نیوانی وشیباری و بی هۆشی دا سه رگه ردان ماوه م!.

هه ی مه ل! هه ی بالنده ی چوست و سووک فیری بزۆز و توند و پر هه ست، بۆ چی تۆ دلنه وازکه رو رامۆژگه ری میژگه و باغانی؟ که وا له نیو دارستاناندا، له بن سیبه ری گه لایاندا به شنه ی با رووناکای وهرده گری و دهنگه خاوتین و ئاوازه خۆش شیه که ت کردۆته وه، به سۆزه وه ئاهه نگ و خوشخوانی که یفت ها توه؟ به هاویندا هه لگوتن و سه رزه نشتی ره نجی زستان و به د رهفتاری و تالی کرپیه و

باگران و دلگوشایی و دیمه‌نی جوانی به هارت کردۆته زه‌مه‌مه! به شعر بازی دیوانت کردۆته‌وه‌وه به هم‌مو تینته‌وه به دل‌رفینترین لاراندروه‌ویه‌ک له چریکه دای. ئەم هیپری و گیتی و مه‌ستییه، وه ئەم وشیاریی و خه‌والۆویه‌یه‌م له تۆوه‌یه. به‌لام وه‌نه‌بی له‌وه‌وه‌وه بوو بین که شادمانی و که‌یف و دل‌خۆشی تۆ له پایه به‌ده‌ر بوو بی. خه‌وبه‌ندی میهره‌بانی و نه‌وازشتی ئەو ده‌نگه دل‌رفینه‌ی غه‌م ره‌وینه‌وه بووم!

چی ده‌بوو تنۆکه‌یه‌ک له‌وه‌وه‌وه پیرۆزه ناسمانیه‌م ئەگه‌ر بی ره‌وا بدیترا یا؟! چی ده‌بوو قومیتک له‌وه‌وه‌وه پیاڵه‌یه که به‌چه‌ندان سه‌ده له ژیر زه‌ویدا نیان کراوی شارداوه‌ی فینک بوو، له‌وه‌وه‌وه پیاڵه‌یه که بۆنی گۆل و هه‌لاله‌وه نه‌رگسی و سونبول گرتوی که تریکه‌ی له‌نیوه‌هه‌له‌یه‌که‌وه چه‌پله‌ریزانی پر پیتکه‌نینه‌ی سه‌ماکه‌رانی ره‌زه‌وانی لادیتیاندا گوشراو بی، که که‌چه‌کان کۆلمه‌وه روخساریان له‌تاوی هه‌تاوی رۆژ سوور هه‌لگه‌رابی به‌قاسای که‌نینه‌وه شادمانی و دلگوشای و خۆشی و دامین پاکی و ده‌روون خاوتیه‌وه کردبیا نه‌ته‌ نیوه‌کۆیه‌ره، وه به‌ده‌سته ناسکه نه‌رمینه‌کانیان سه‌ریان پۆشای و به‌قامکه باریکه شووشه‌ سپی و سۆله‌کانیان زاری کۆیه‌کانیان گری دابی، له‌وه‌وه‌وه پیاڵه‌یه که له‌گه‌رمی و تینی هه‌ستی مه‌ردانه‌گی کتوه ره‌نگینه به‌رزه‌کان داستان خوان بی و سروشت و تینه‌تی ره‌وشت په‌سنده، بیره‌وه‌ر په‌سنده، ته‌ په‌سنده‌کانی ئەوانم به‌چیرۆک بۆ بگیتیته‌وه له‌وه‌وه‌وه پیاڵه‌یه که سووری رووی شه‌رمی نازی دلدارانی له‌لیتوه ئەرخه‌وانی ره‌نگی خوداوه‌ندی دل‌رفینی رفاندبی! له‌وه‌وه‌وه پیاڵه‌یه که بلقه‌ یا قوتیه‌کانی له‌سه‌ر لیتی جام چاوبزه‌کیمان له‌گه‌ل بکا. خواردنه‌وه‌یه‌کی وام ئەگه‌ر بۆ ده‌ست بدا به‌بی بین دان به‌سه‌رمیدا ده‌کیشم و ده‌ستم له‌م جیهانه به‌ر ده‌داو ده‌هاتمه لای تو له‌نیوه ئەم لیته‌واره چرۆه تاریک و نووته‌که بی پایانه‌دا خۆم گوم ده‌کرد و نادیارو بی سه‌رو شوتین ده‌بووم!

بۆچ نه‌رۆم؟ دوور له‌م ئاده‌میزادانه نه‌که‌ومه‌وه! له‌نیوه‌گه‌لای داره‌کاندا به‌جاریتک خۆم نابوو و پوچ نه‌که‌مه‌وه و زانین و تیگه‌بشتن له‌بیره‌مه‌وه؟! بۆم! نه‌خۆشیه‌کان، له‌رزو تاو سیبه‌رۆکان، داچله‌کین و دلّه ته‌پین و چووک شکان، وه ئەم هه‌موو نالینه‌وه کورپوزانه‌وه و ئاخ و داخ و ناگوزیریه و شه‌رمه‌زاریان و سه‌ر زه‌نشتیانه که له‌ده‌ست مرۆقانی ئیره سه‌ر ده‌ده‌ن بیده‌مه ده‌ست له‌بیره‌ر نه‌وه‌وه فه‌رامۆشی و فریادان. لیته‌دا دوامین مووه سپیه‌کانی که به‌ده‌ردو ژان و بی ده‌سه‌لاتیه‌وه گه‌یاندراوه‌ته پایان و به‌ده «با» وه تاک و تووک که‌وتوووه ده‌له‌رزیتته‌وه. لیته‌دا که ره‌نگی سووری ئەرخه‌وانی نه‌وجه‌وانی

و لاوتینی به زهردی و په ژموردهی پیری له گره و دایه. لیرهدا که بیره و هری و دکوو په کیتک وایه که له ناکامی و دلپشی و رهنج و نازار دابن. لیرهدا که قه شهنگی و جوانی پین ناکرئ، تاو، درهوشان، هه لگیرسان له چاوی دل فریودا بپاریزن و به ختیوی کهن. لیرهدا که ماچی دلداری تا سبینه راگیراو نابن و روخساری دهستگیران گرژی و تام داگیری دهکات، جا بویه دهمه وی له وانه رزگاریم بن و دهرپه ریم و هه راکم بیمه لات!

تۆ نه و ونده له من نزیک مه به وه، چونکه هه وای پیساله ی لاله رهنج گه ر دوونه یی تیژپویی خودا و ونده ی مهستی من بۆ لای تۆ نافرینیی، به لام با له نارپکه شاعیرانه که ی من بۆ پیش تۆ دینن، هه ر چهند میتشکی نه خوشه، په ریشانه، بلاوه، پر له هیچه، چه پۆلکه خۆره که به لام له گه ل نه و هشدای مهلی سووک بالی تیژپه ری بیره وهر، له بلند فریندایه و نه که و توه!

من نامه وی قسه له شی کردنه وه و ناوهرۆکی ئەم په خشانه وه بکه م وه کوو له نمونه کانی ترا کردوومه. هه ر نه و ونده ئەلیم: ئەمه نمونه په خشانیکی ئەده بیی زمانی کوردییه که له ساله کانی «۱۹۴۰ - ۱۹۵۰» له قه له می میژوو نووسیکه وه دهرچوو؛ به تانویوی شپوه ی سابلاخ و رواندزو سوله یمانی ته نراوه، کوردییه کی په تییه، هه موو جوړه دهنج و ناوازیکی تیدایه که له گه ل دهنج و ناوازی بولبولی بالنده دا په کیان گرتووه، جوړه شپوه به کی هه یه هیچ له و شپوه ناچن که له و سه رده مه دا هه بووه، به لکوو خۆی بۆ خۆی شپوه به کی تاییه تییه له ئەده بی کوردیدا. به لام ئەمه وی قسه له خاوه نی دهقه وه بکه م که سه یه د حوسه ین حوزنی موکریانییه:

ئەم پییاوه لانه وازو بن کەس، له بییشکه ی داریه وه له «۱۸۸۶» وه سه ری له بییشکه ی خاکیا نایه وه له گه ل زمانی کوردی و میژووی کورددا خه ریک بوو، سه ریازیکی نادیار بوو له ناو کورددا، به لام سه ریازیکی به جه رگ له م سه ده ی بیسته مه دا. به لنن! به ره مه میژوویه کانی، حوزنی موکریانییان دهست نیشان کرد بۆ عالم، له گه ل ئەمه شا بن کەس بوو، تاچه برایه کی دایکی هه بوو- گیوی موکریانی - ئەویش هه موو قسه به کی له باره ی کاکیه وه هه ر نه و بوو ئەبوت: «کاکي دامام»، کاکي دامام و ناو نیشانیکی نییه که حوزنی بلیمه ت به عالم نیشان بدا!

حوزنی له پیش «۱۹۱۵» وه که دهرپه دهر بوو که و ته شاری «حه له ب» وه، قه له مه که ی که و ته ئیش کردن و نووسین بۆ میژووی کورد و میژووی تیره کانی کورد. له ۱۹۱۵ دا

چاپخانه‌یه‌کی هەر له‌هه‌ل‌ه‌ب دامه‌زراند بۆ‌ئەو مه‌به‌سته‌ی، پاشان وه‌کوو سه‌ره‌تا به‌ ده‌ربه‌ده‌ری له‌ ولاتی کوردستانه‌وه‌ که‌وته‌ ولاتیکی بیگانه‌ی وه‌کوو هه‌ل‌ه‌ب، دیسان له‌ویش ده‌ربه‌ده‌ر بووه‌وه‌ و که‌وته‌وه‌ عیراق، ئەمه‌ی ده‌ربه‌ده‌ری نه‌بوو، به‌ل‌کوو گه‌رانه‌وه‌ی بوو بۆ کۆشی دایک. که‌هاته‌وه‌ له‌ «رواندز» جیگیڕ بوو، له‌ «۱۹۲۶» دا گۆقاری «زاری کرمانجی» هەر له‌رواندز دامه‌زراند، له‌ «۱۹۳۶» که‌وته‌ سوله‌یمانی له‌گه‌ل حاجی تۆفیقی پیره‌مێرددا که‌وته‌ ئیش کردن له‌ رۆژنامه‌ی ژبان و ژیندا، له‌پاش ماوه‌یه‌ک له‌ویش نه‌ما، که‌ جه‌نگی جیهانی دوهم «۱۹۳۹-۱۹۴۵» به‌ سه‌ردا هات که‌وته‌ به‌غدا. به‌یارمه‌تی بالۆتخانه‌ی به‌ریسانی گۆقاری «ده‌نگی گیتی تازه» له‌ به‌غدا ده‌رچوو، حوزنی به‌ردی بناغه‌ی بوو بۆ‌ئەو گۆقاره‌، له‌ «۱۹۴۷» دا دنیای نووسینی به‌جێ هێشت و به‌لانه‌وازه‌یی کۆچی دوابی کرد و هەر له‌ به‌غدا دا نیتزا.

حوزنی هه‌موو ژبانی به‌ده‌ربه‌ده‌ری رابوارد؛ بێ ماوا، بێ که‌س، بێ کور و کچ، له‌ مه‌رده‌مال و زینده‌مال له‌ دایکه‌ پیریک و برایه‌کی دایکی به‌ولاوه‌ هیچ میراتیکی دنیای له‌ شۆین به‌جێ نه‌ما. به‌لام که‌ سه‌یری لایه‌نه‌که‌ی تری ئەکه‌ین:

حوزنی میژوونووس بوو، رۆژنامه‌گه‌ر بوو، خاوه‌نی قه‌له‌میکی ره‌وان بوو. دنیای ده‌روه‌ چاکتر نه‌ناسێ تا دنیای کورد، کتێبه‌ میژووبییه‌کانی هه‌موو گۆشه‌یه‌کی گرتبووه‌وه‌. ئەبێ ئیمه‌ حوزنی وابناسین که‌ که‌م کورد قه‌له‌می له‌بارهی میژووی کورده‌وه‌ به‌ئەندازه‌ی ئەو خستۆته‌ کار. ئەوه‌نده‌ هه‌بوو غه‌ریب بوو، قه‌له‌میکی نه‌بوو ئەو ئینسافه‌ بدا که‌ حوزنی موکریانی ژبانی خۆشه‌ویستی خۆی و خامه‌ی میژوونووسی به‌ درێژایی ته‌مه‌ن و خامه‌ی هەر بۆ کورد به‌کار هێناوه‌.

با ئۆمه‌ نه‌چیتته‌ سه‌رکه‌س. نه‌ته‌وه‌یه‌ک که‌ په‌رت و بلاو و بێ خاوه‌ن و بێ داوه‌ ده‌ست بوو، بێ گومان به‌هه‌زارانی وه‌کوو حوزنی موکریانی کورده‌وه‌ به‌گاو گه‌ردوونی بێ ناوو نیشانی میژوو!. مه‌سه‌لیکی کوردی هه‌یه‌ ئەلێ: «مال له‌خۆیا نه‌بوو، میوانیش رووی تی کرد» ئیمه‌ی کوردیش سه‌ره‌رای ئەوه‌ که‌ وه‌کوو ئاردی ناو درکانین!. ناکه‌ین ئەو هۆشه‌مان هه‌بێ که‌ به‌لایه‌نی که‌مه‌وه‌ ناوی پیاوانی زانامان نه‌یه‌لێن هاره‌ی گه‌ردوون بیانهاړێ!.

به‌کورتی ئەمه‌ بوو سه‌ید حوسه‌ین حوزنی موکریانی میژوونووسی کورد.

محمد توفیق وردی له‌ ژماره «۶» ی سالی ۱۹۴۵ ی گۆقاری «ده‌نگی گیتی تازه» له

ژیر ناوی «دیمنی باران» دا جوړه په خشانیکمان نه خاته بهردهست و نهلئ:

(بهیانیتکی زوو له خه وهلسام، ههورتکی سپی خوئی بهسهر ناسماندا هه لکیشا بوو، له هیچ لایه که وه شینایی نه ئه دیترا، تم و مژ داوینی چیاکانی دا پو شیبوه، به چه شنی دوکهلئ ته قینی کتو! چیا «قه ندیل» وه کوو پیری سهر سپی خوئی نه نواند شانازی بهسهر چیاکانی که ده ئه کرد. شاخی «ناسوس» لووتکه بلنده کهی «کوړیس» پچر پچر چینه به فریکی پیوه بوو، «بلهت» یش به په ردهی تم پو شرا بوو، «گه لال» و «چپارهش» له به فرو تم بئ بهری بوون، «سهرگوین» ناو به ناو تم رووی تی ئه کرد، «چوان» به له شگری هه ورو تم ون بیوو، به چه شنی گردیکی سه د مه تر بلندی نه هاته بهر چاو. «سه لاره» ش نه هات خه می بۆ ببارئ به لام به خستی بلند بوو هه وره کانی لیتی دوور نه که و تنه وه.

«بازار و بی ناس» هه ردو وکیان هه لمه تیان بۆ سهر ناسمان نه برد گویا نه لئین له به فر بی به شمان مه که. نه ختی چاوه نوایم کرد تا باران کر بوو هاته دهره وه به رهو قه لات چووم ته ماشایه کی ئه م چومه م کرد که له بهر مالان بوو، سپی داره کان گوی خوئیان شوړ کرده، گه لاکانیان نه ختیکی زهره، هه ندیکی به سه وزی خوئیان نه نوین، خه م دای گرتوون، چونکه به م زوانه بهرگه سه وره که یان لی ئه سپیته وه و رووت و قووت ئه کرتین، بهرگی زستانی ناشیرین له بهر نه که ن. هازه هازهی روویاره که ش له گرده کان ده نگ نه داته وه به پیچاو پیچ نه خشی ئه یه وی زوو خوئی بگه ییته زی بچووک و له گهلئ دس له ملان بی و بۆ ولاتی بیگانان بروا!.

په رنده کان له سهر لقی داره کان به ماتی ئه خوین خه فته ئه خوین، چونکه زستانی دوژمنیان خه ریکه به سه ریاندا بدات! له م ده مه دا هه وره کان له یه کیان خوری گرمه یه ک هات، که له نه کی شین له ناسمان دهر که وت، تیشکه زی پینه کهی روژ وهک «بت» خوئی دهر خست بۆ ئه وه چاوی به نده کانی له خوئی بپریت، من وتم ئیستا نا ئیستا تیشکه جوانه کهی ئه مانگاتی، به لام نه توت گوی له سره مه، ره ویه وه! دای له چیاکان به چه شنی جوانی کردن که هه رگیز چاو تیر نه ئه بوو له دیتنیان، به فره کان به چه شنی نازیان نه کرد «سوسره» و «لوبان» سه رگه ردان نه بوون! به لام ئه م وینه یه زور نه ماوه، هه وره کان دووباره یه کیه تیان په یدا کرده وه به سهر ناسمانی شینیان دا داو له ناویان بز بوو، ویستیان شه ر بکه ن و عه رد به بومباران دابگرن! من وتم نه خیر به ریادم نه که ن! سهری خوم شوړ کردو به رهو کولانه کانی «قه لادزه» گه رامه دواوه.

باران نهمه دای دا، له پشتمه وه چلپه چلپیک هات، کچیک کورتبله ی چاو به لکه پووزی خوئی هه لمانیوه، لوولا که کانی به چه شنی فسفوری نهدره وشینه وه، قتره ره شه کانی وهک دوو ماری رهش به سهر کولمه ناله کانی جرینگه جرینگه نه کهن وه پاسه وانی دهوری گهنج نه چتی، باره چیلکه به کی له کهریک بار کردوه هه لکوت هه لکوت نه بیا بز بازار تابیفروشی... نه ختی رویشتم کویریکم دی منالیک رایته کیشا، کورته کیتیکی دراوی سه د پینه لی دراوی له به را بوو، ده ریپیتیکی ونچر ونچر پیسی له پی دا بوو له گه لی جینگه وه له شی تیا دیار بوو، چلکیش دهم و چاو و سهرو قاجی بز کردبوو، به چه شتیکی نه لرزی سه د سویندت نه خوارد ته یاری کاره بای شهش هزار قولتی لپی داوه. به رهو مزگهوت نه روات و نه لیت: خواجه شوکر، سه د شوکر، کویری و هه ژاریبان وتووه؟! ... نزیک سهر بوومه وه له پوولیسیک هه لنگوتم سهری خوئی له ژیر قاپووته هه لپچکراره که ی ناوه، فنیشتیکی کونی دراوی له قاجه، فرته فرتیکی لیوه دیت له ماوه ی پینج ده قیقعه ری به چاکی گویت لی نه بوو له بهر خویه وه نه لیت: «خواجه وا زستان هات، به سی چوار دینار جیم بز پیک دیت، شهش سهر خیزانم به کولمه وه یه!» .. هاتم نزیک بازار بوومه وه پیریژنیکم دی به تای کراسیک خوئی به چارۆکه به کی رهش داپوشیوه خه ریکه له جوگای بازار به پته وه، بوئی ناکریت، به مینگه مینگ وتی: «قای مردم له سهرمان».

به بهر دوکانیتکا رویشتم دیم کابرا دوو کورته کی له بهر کردوه، له ژیره وهش دوو سوخمه و دوو کراسی له بهر، جزمه به کی ره ونه قدار ی له پایه، کولمه مشکیتیکی له سهر ناوه، چه تریکی به دهسته وه یه، خوئی وهک ژیشک ویک هینا وه ته وه به یه کیتک له هاوړیکانی نه لیت: «نه مری ژور سارده، وانیه... له سهر نه م هموو شته شه وه مه قه له ناگریکیشی له بهر ده مه! فیکه فیکه جگه ره شی دیت. رووم له کولانه کرد که نه چیتنه قوتابخانه، توشی چند قوتابیه ک بووم؛ یه کیتکیان جانتایه کی چه رمی به دهسته وه یه، قونده ره به کی نوپی له قاجایه، به دوو مشککی سهری شه ته ک داوه، کورته ک و شه لواریکی جهرمه نیی له به رایه، فوو له ده سی خوئی نه کا! هاوړیکانیشی به پی خاوسی و به سهری قوتین چهن ده فته ریکیان له ژیر باخه لایه به قسه کردن نه رۆن به ریوه، به لام هه ژاره کان گه لی گه شتر، چوستترو به که یفتتر بوون له قوتابیه پشته کان!».

چومه قوتابخانه له بهر ده دم ژووری مامۆستایان راوه ستام، له پر قوتابیه ک

له دەرگا هاته ژۆرئ له جياتی چه ترو ساقۆ گونیه يه کی به سهر خۆی دا دابوو،
که چاک سه يری ژیر که چه کورته که کم کرد دیم: بی کراسه، ورگی دیار بوو!
قوتاییه کان لیم کۆبوونه وه و تیان: «مامۆستا دلۆپه يه کی زۆرمان هه يه، تهخت
و میزه کان ته پ بون ناتوانین دهرزان وه خوتین!».

ئیمه له م کتیبه دا نمونه ی په خشانى کوردی ئەخه ينه بهرچاو، ئەم نمونانه بۆ ئەوه يه هه م
میژووی بیروبا وهرو هه م میژووی شیوه ی نووسین و هه م میژووی به سه رهاتى رۆژانمان
پیشان بدەن. خاوه نی ئەم دهقه له و سه رده مه دا له شوینیکى وه کوو قه لادزه بوو، چه شنى
راباردنی ئەو خه لکه ی وه کوو تۆماریکى سینه ما خستۆته بهرچاو و ئەه یگیتیه وه. جگه
له مه نرخیکی تر که هه بی له م په خشانه دا ناوی هه ندئ جیگا و زوورگ و که ژ دینی که
ئهمانه دیاریکن له و رۆژه داو له و شوینه دا بۆ کوردو بۆ رۆژانی پاشه رۆژ.

دیمه ن، دیمه نی بارانه به لām له راستیدا گپرانه وه ی چۆنه تی راباردنی خه لکی ئەو
شوینیه له و وه رزی بارانه دا. گپرانه وه ی ئەم جۆره شتانه به په خشان نالیم نه بووه به لām
ئەتوانم بلیم زیاتر له به ره مه ی ئەو سالانه يه. ناتوانین بلین ریخت و دارشتنی ئەم
په خشانه زۆر ته واوه به لām ئەتوانین بلین هی ناوچه يه کی تایه تیه وه وه کوو په خشان له و
ناوچه دا تازه هاتیبته کووره وه، له وه سفا وه سفی کردوه به لām پچرانی عیبارته تی تیدا
هه يه.

ئیمه قسه له خاوه نی دهقه وه ناکه یین چونکه دوور نییه له پاش ئەو میژووانه ده ستنی
زیاتر راهاتیب به نووسینی په خشان، به لکوو قسه مان له خودی دهقه که يه که له و رۆژه دا ئەم
جۆره په خشانه ش هه بووه. نالین په خشانى له مه بهرتر نه بووه، چونکه هه ر له و
سه رده مه دا میژووی په خشانه کان بۆمان روون ئەکاته وه که په خشانى به هیتر هه بووه، به لām
ئەتوانین بلین دهر برینی ناوه رۆکیتى وه کوو ناوه رۆکی ئەم په خشانه که متر هه بووه که وا
به و جۆره ئەو داماو یانه ی ناوچه دهر بری، به زاته وه قسه ی کردوه، به وردبوونه وه
له چۆنه تی راباردنی خه لک خامه ی خۆی خستۆته کار، سه ره نجامی لیک داوه ته وه که ئەو
جۆره راباردنه بۆ زۆره ی ئەو که سانه که له و ناوچه دان له وانه نییه پیتی بلین ژیان. ئەو
چه شنه ژیانه که ئەو له په خشانه که یا بۆ ئەو شوینه ده ری بریوه نمونه يه که بۆ ژیانى هه موو
ئەو که سانه که له گونده کاناو له ناوچه بچوو که کانی کورد وه ارى ئەو سه رده مه دا هه بووه،
به لām له بهر ئەوه که قه لām به ده ستيک و بېر رووناکیتک نه بووه که بتوانی ئەوانه پیشان
بدا هه روا بون به ژیر لپوه وه. قه لāmى په خشانى ئەو جۆره شوینانه ئەگه ر هه بووبیت هه ر به

بالای دسه لاتدارا هاتووه، هه ناسه سارده کان به هیج جور دهنگیان دهرنه چووه. ههروایه بهش خوراو دهنگی دهرناچی!. مستی نمونهی خهروارتیکه.

ئهم پهخشانه وه کوو ئهمه تیدابیه جوری رابوردنی دوو چینیشی به ته وای دیاری کردووه؛ چینیک که لهو په ری خوشیدا بوون، چینیک که لهم په ری ناخوشیدا، هه لاله برایه نه یزانیوه به لای کامیانا پروا!. ئه گهر لهو رۆژه دا و لهو شوینانه دا خوینده واری ببوایه و خاوهن قهله می پی بگه یاندا به گه لی شت لهم بارانه وه ئهنوسرا؛ ئه وه نده ئهنوسرا که ئیمه ئهمه مان به تاقه نمونه لهم رووه وه نه ئه هاته بهرچاو، هه ره له بهر ئهمه یه که ئیسته ئیمه پهخشانیکی ناوه رۆک رووناکي ئه و رۆژه مان بو مایه وه بو ئیمرو، با روخساره کهش زور بهرز نه بی.

«ع. بیژن» له ژماره « ۳ ، ۴ » ی گۆقاری «نیشتمان» ی سالی « ۱۹۴۳ » له ژیر ناوی «بۆچی نه گریم!» جوره پهخشانیکیمان ئه خاته بهردهست و ئه لی:

(هه رچی سه ره هه ئه بریم و چاوم بهم ئاسمانه شینه جوانه ی کوردوستان ئه که ویت، ئه وه ندی ده چمه سه ره کانیاو و شه تاوو جورارو رووباره کانی کوردوستان، هه رکه شینایی و دهشتو کیتو و میترگ و چیمه نه کانی ولاته کهم دیته بهرچاو له باتی شایی و شایلوغان له سه ره ئهم دله بچکۆله گۆشتینه ساواو ناسکه م کۆسپه یه کی سهخت و گرتیه کی توند پهیدا ئه بیت که تا له سه رچاوه ی چاوم فرمیتسک هه ئه گولێ و به سه ره ئاگری دهروونما هه ئه پرژیت، بلتیسه و گری کووره ی دهروونم دانا مرکیته وه!).

توخوا! چۆن نه گریم؟. چۆن خوینی جه رگم به جوگه ی چاوما، به رنه ده مه سه رچیمه نه بی نازو بی خاوه نه که ی کوردوستان؟ تا به لکوو گولاله سووره یه کی جوانی پیی بگه شیتته وه و منیش به ناله ی زارو هاواری زاری نه خویشی له گیان بیزار وه ک بولبول و قومری و هوزار، نه ک جاروبار، رۆژی هه زار جار به دهوری ئهم گوله ئاله جوانه دا بیتم و بچم و بلتیم:

گولتیکی خۆم بدا دهم پینچ و تاو ههش

به ئاوی دیده کـانـم دا دهم ئاوهش

به ده رگاهی ئیلاهی که ی رهوا بو

گول ئه ز مو دیگه ری گیرێ گوللاههش!

که خاکی پیروزی و پرروزی و ناخی بی ناخ و داخی و هک میسک و عهنبه‌ری، دارو بهرد زپرو زیو مانه‌ندی بهش بهش و لهت لهت کراوه و ههر پارچه‌ی به دهست یه‌کیکه‌وه نه‌نالیتی! من چۆن نه‌بی دل به گیتی خوشکه‌م؟ چۆن چاوم به‌رابی بدا له دنیا بنۆرم؟ تا ببینم له‌سه‌ر سفره‌ی رهنگین و رازه‌وی خواکردی جیهان هه‌موو که‌س به‌شی خۆی هه‌لگرتوه‌و کوردی به‌سته‌زمانیش و له دووره‌وه وه‌ستاوه به داخ و هه‌سه‌رت و کلۆلیوه چاوی برپه‌ته شایی و زه‌ماوه‌ندی دراوسێکان که به‌شه‌که‌بان لی نه‌ستاندوه و ئیستاش که داوایان لی نه‌کاته‌وه گالته‌ی بی نه‌که‌ن!

توخوا براگه‌ل! وهرن تا له سه‌ر کانیاویکی ساردو جوان کۆرپک به‌سته‌ن، تیر تیر بۆ حالی زارو ژیا‌نی نه‌زاری نیشتمانه‌ جوانه‌که‌مان بگه‌رن، به‌لکو فرمیسیکی دایکی نازدارو بیچاره‌ی نیشتمانی که به چاوی کانیاو ده‌په‌ژیتته سه‌ر گۆنای ده‌شت و ده‌ری کوردوستانی بی ناز، به دیتنی گه‌ریانی به په‌روش و نه‌سرینی به جۆش و خرۆشی ئیمه‌ وشک بیته‌وه‌و تۆزی دلی بکرتیه‌و نه‌م گرو کلپه‌ی ده‌روونییه‌ی دامرکیته‌وه.

نه‌، نه‌! براکان، خوشه‌ویسته‌کان واگویم له ئاهو ناله‌ی نیشتمانه‌ که به کپووزانه‌وه پیم نه‌لی: رۆله‌ گیان گه‌ریان کاری په‌په‌ژنه‌! تا ده‌رگای مردن و مراندن له سه‌ر پشتانه‌ شیوه‌ن و زاری ئیسی نا پیاوو په‌ستانه‌! خۆ ئیمه‌ش خۆمان به لاویکی نازا نه‌زانین و مه‌عنای به‌زین نازانین، که وابوو با بچینه سه‌ر چیا بلینه‌کانی نیشتمان به‌گه‌وابی نه‌وان په‌یمانیکه‌ی براهه‌تی به‌سته‌ن که وه‌کوو نه‌م چیا یانه‌ زه‌نگین و سه‌نگین و به‌خوینی جه‌رگمان رهنگین بی، بۆ گه‌لی هه‌ژاری کورد، دوا‌یی هه‌ینی ژیا‌نی نه‌نگین بی، ببیته‌ یارمه‌تیده‌ری ئیمه‌ بۆ مردن و مراندن له رێگای رزگاریدا.

له‌سالی « ۱۳۲۲ » شه‌مسی گۆفاریک به‌ناوی «نیشتمان» وه‌ – که زمانی کۆمه‌له‌ی «ژ.ک» بوو – له ولاتی سابلاخ ده‌ر نه‌چوو. «ع. بیژن» ده‌قیکی په‌خشانی له‌و گۆفاره‌دا له ژیر ناوی «بۆچ نه‌گه‌رم» بۆ پاشه‌ رۆژی یه‌کی له‌ بابه‌ته‌کانی زمانی کوردی به‌جی هیشته‌.

گومانی تپیدا نییه‌ که نه‌ته‌وه به‌ زمانه‌وه نه‌ته‌وه‌یه، نه‌گه‌ر زمان نه‌بوو نه‌ته‌وه‌که‌ش نییه‌، زمانیش به‌لی به‌سه‌ر زاری نه‌ته‌وه‌وه‌یه، به‌لام – به‌تایبه‌تی له‌م رۆژه‌دا – نه‌گه‌ر نه‌خریتته سه‌ر کاغه‌ز، له‌پاش یه‌ک دوو به‌ره له سه‌رزاره‌که‌شه‌وه نامین، چونکه هۆی له‌ناویردن زۆره‌، وه‌لی نه‌گه‌ر که‌وته سه‌ر کاغه‌زو له‌وتیشه‌وه بۆ چاپ نه‌گه‌ر ئاخاوتنه‌که‌ش له‌ناو بچی زمانی سه‌ر کاغه‌زه‌که نه‌وه‌ پیشان نه‌دا: که سه‌رده‌مپک هه‌بووه نه‌ته‌وه‌یه‌ک به‌م زمانه‌ قسه‌ی

کردوو، له م وردبونهوهه زمانهکه زیندوو ئه بپتتهوه. ئه مه به تیتکرا بۆ هه موو زمانیتک. ئه مجا بپتتهوه سه ر کوردو زمانه که ی:

بزووتنه وه ی نه ته وایه تی زۆر له مپتته له ولاتی سابلاخدا هه بووه. جهنگی جیهانی دووهم یه کتی بوو له وه هویانه که ئه وه بزووتنه وه یه له وه ولاته دا له ده روونه وه بکه وپتته سه ر زارو سه ر کاغه زو سه رچاپ. کۆمه له ی «ژ.ک» ئه م ئه رکه ی هه لگرت. کۆمه له له ئه نجاما به خۆی و به قه له میه وه بوو به هۆی تپتکردنی بلیسه ی کۆماری مه هاباد. ئه م کۆماره زنجیری دیلیه تی و چه وسانه وه ی به ده ست حکومه تی ئیترانه وه پچراند.

حوکمدار هه موو ده م هانه هانه ی ئه وه زمانه ی داوه که خۆی ویستویه تی. زمانه ی کۆماری مه هاباد کوردی بوو، به وه هۆیه وه پشنگیری زمانه که ی کرد. لیته دا په خشان به ته وای په ره ی سه ند؛ چ بۆ کاروباری میری، چ بۆ رازونیا زی مه رد م و بازرگانی. خه لکه که توانیان ئه وه له دلاینا شار دبوویانه وه به بی په رده بیخه نه روو. یه کتی له و شتانه که له پیتش بوونی کۆماردا شار دبوویانه وه داوکردنی سه ره سه ستی نیشتمانه که یان بوو. له م سه رده مه دا به بی گیروگرفتی و به هۆی سه ره سه ستیه ک ئه وه ئاره زووه یان هاته دی و پر به ده م له هه موو لایه که وه بانگیان بۆ ئه دا. ناوه روکی وتاری «بۆچی نه گریم؟» یه کیکه له وانه.

ئه م کتیه مپتروه یه که بۆ ناوه روک و روخساری نمونه په خشانه کانی کوردی. ئه م په خشانه دوو لاپه ره مان بۆ ده ست نیشان ئه کا؛ یه کتی سیاسی که ئه وه ئه له هایه به به بی پیتج و په نا، یه کتی ئه ده بی. باری ئه ده بیه که ی وه کوو ئه بیینین ئه ده بیکی په خشانه هونه ریمان ئه خاته به ر چاو که نه زمان و نه دل تپیری لی ناخوا، ئه وه هونه ری به لاغی بی تپیدا هه یه؛ شپوه یه ک نازک، وشه یه کی هه لپژارده، شپوه و شه یه کی وا که ئه مانه وه کوو بلیت کراسی ئاولدامانی هۆنراون، که چی ئه مه هۆنراو نییه و په خشانه!

«مسته فا سه ید ئه حمه د» له گه لایژی ژماره «۱۰» ی سالی «۴» - ۱۹۴۳ - له ژیر ناوی «ئاوازه یه ک له نه وجوانیتکه وه» نمونه په خشانیتک ئه دا به ده سه ته وه ئه لی:

(رۆژی به دلیتی پر خه مه وه، به روویه کی زه رده وه به ئاره زوویه کی ته نگه وه به ته نیایی رووم کرده ده شتی رۆژئاوای شاره که م - کفری - خۆیشم نازانم بۆچی و بۆ کوئی ئه رۆم. له پاش رۆبشتنی سات و نیویک کاتیک هاتم به سه ر خۆما و سه رم هه لپری روانیم گردیکی «ته ل - ته پۆلکه» رووت وقووت له به ره ده سه تمایه واتیکه بستم که ئه م گرده ش وه کوو من وه ها دلته نگه، دانیشتم له پالی سیبه ری فراوانی و نۆشیم له ناوی ژیر داوینی. له پاش نه ختی هه سانه وه

چاویکم به دهورو پشتیا گیتراو سهیریکی قه دو بالایم کرد، هیج نه سهیریکی
خۆشیم تیا نه دی، به جگهر سووتاوم زانی. له بهر نه مه پیم وت:

«ئه ی نیشته گای بهوران، قه لای به رزی کوردوستان، جیگای میرانی بابان
بۆچی ودها مات و مه لولیت؟ بۆچی رووت و قووتیت؟ وهلامم بدهره وه قسه م
بۆ بکه، پیم بلتی ئایا تۆی وه کوو من ودها دل پرووکاویت؟ رووت درژ مه که
پی بکه نه. ئه و لاوانی ولاته کهت له دهورو پشتت هه لئه پهرن، شمشالت بۆ
لی نه دن. وهلامیان بدهره وه، دلیمان خۆش بکه، دهی.. دره نگه، دهنگم
دانوسا، هیزم نه ما، به زه بییه کت پیماننا بیت».

له پاش هه ندیک دهنگیتی ماتو مه لول وه کوو گه رده لول له ناو ئه م خرابه وه
به دلیتی که با به وه ورده وده بهرز نه به وه، منیش وه کوو شیت له جیگای خۆم
راپه ریم و هه لسه م، هۆشم له سه ر خۆم نه ما رووم کرده ئه و جیگای که
دهنگه که ی لیوه نه بیسه را، به لام پی سوود بوو نه مزانی کانی دهنگه که له
کوئوه به. دووباره دانیشتم و رووم کرده گرده که و پیم وت:

«ئه ی جگهر سووتاو بۆ ویرانی ولات، بۆچی دهنگت ده رنایه ت؟ ئایا له کزی
کوردان، له بهرچی؟ پیم بلتی موژده م بده ری، دلیم خۆش بکه، ئه و گویم
راگرتوه له ناموژگارییه خۆشه کانت که وه کوو مه ره مه بۆ برینی لاوانت».

له بهر نه مه هاته جۆش و دهنگه که به رزه وه بوو، وتی: «ئه ی رۆله ی کوردان!
ئه ی به چکه شیری پاشماوه ی مه ردان، دلتم سووتان، ئاگرم گرت، بلتسه ی
ئاگره که م له دهورو پشتما شوعله ی داوه، هه لسه برۆ به هاو پیکانت و به برا
دلته سوژه کانت بلتی با هه موویان ده ست بگرن و هه لپه رن و گۆزانی نیشتمانی
بلتین، یه کتر بگرن، دایکی کورد چاوه روانی موژده یه. کاتیکم زانی
نه و جوانیک، بیچوه پالنه وانیک له ناو ئه و گرده وه ده رچوو، به دهنگیتی
خۆشه وه، به ناوازیکی به رزه وه گۆزانی نیشتمانی ئه وت و گول گول فرمیتسی
ئه ریتراو هاواری ئه کرد بۆ یه کیه تی.. بۆ سه رکه وتن.. بۆ ئازادی».

نه و جوانی خاوه ن ده ق بی گومان به چکه کوردیکه که به گه لی دهوران سه ری ناکامی
ناوه ته وه له ژیر خاکی نیشتماندا. زانایانی ئیلاهیات و فه لسه فه هه موو له سه ر نه وه ن که
«گیان - رۆح» له ناو ناچی. زانایانی ئایینی ئه لپین: وه کوو رۆحه که له ناو ناچی، له شی
پیغه مبه ره کان و پیاو چاکان و شه هیدانی ریتی ئازادی-ش هه ر له ناو ناچی. وا دیاره ئه و
نه و جوانه له شه هیدانی ریتی ئازادی، وه یا شه هیدی تینوی به ئازادی ولات بووه بۆ به وا
هاته جۆش و که وته قسه کردن!.

ئەم دەقە وینەى پەخشانىكى تىنوى بە سەرىستى ولات بوو، كە «۳۸» سال لەمەو پىشتر - كە ئەلیم ۳۸ سال چونكە دانانى ئەم كىتیبە لە «۱۹۸۱» دا بوو - گەنجىكى ئەو سەردەمە بە ھەستەو داواى سەرىستى كردوو. ئەم جۆرە ھەستە لەو رۆژەدا لەناو كورددا بەجۆرىك بلاو بوو تەو كە ھەموو ئەلھايان بۆ كردوو لەكوردەى دەروونى ئەو لەسەر لاپەرى چاپكراو تەقىو تەو! ئەتوانم بلیم ئەگەر لە سەردەمىكى كۆنەو كورد دەستى بە چاپ بگەيشتايە ئەم پەخشانە بەم جۆرە بەم ئەلھايە ئەبوو بە نمونەى كەلى كۆنتر، ئەو دەنگە كە لەو رۆژەدا ئەھات، بەگەلى زەمان پىش ئەو رۆژە ئەكەوت، خاوەنى دەق لەچەرخى خویا چاوى بە بەرەكەى ئەكەوت! لەگەل ئەمەشا ئەم پەخشانە وینەى كە بۆ يەكئ لە بابەتەكانى پەخشان، چونكە بابەتى پەخشان مەرج نىبە ھەر ئایىنى، يامىژوو، يافەلسەفەو رىازىيات بى، نەتەو ەبەك كە قەلەم و ھەستى ھەبوو ئەتوانى لە ھەموو بابەتەك پەخشان بىنیتە ناو ە.

رەنگە رازو نىازى خاوەن پەخشان لەگەل ئەو تاپو ەدا كە سەرەتا بۆ خۆى دروستكردوو ەو پاشان بوو بە خاكى كوردوستان رازو نىازىكى خەيالئ بى، بەلام ئەگەر بە پوختى و بە سۆز لىتى ورد بىبىنەو رازو نىازى داىك و فەرزندىكە كە ئەم بە نالەو ە سەبرى ئەكاو ئەو بە ئاھو ە وەلامى ئەداتەو ە. ئەم وەلامە ئامۆزگارىەكى تا ئەو پەرى ئامۆزگارىبە بۆ ھەموو رۆلەكانى ئەو داىكە، بە گوئى كردنى داىك لە واجباتى دىنبىبە ئەگەر ئىمە پابەندى دىن بىن، بى گومان پابەندىشىن.

روخسارى ئەم پەخشانە ھەلەنگوتنىكى تىداىە، لەگەل ناو ەرۆكەكەدا بوون بە دروستكەرى ئەم پەخشانە، لەگەل ئەو ەشا ھەر روخسارەكە قەرزارى ناو ەرۆكەكەىە، چونكە ئەم بە ھىتترە لەو، ئەو ەندە ھەىە ئەم روخسارە يەكئ لەجۆرەكانى نمونەى پەخشانى ئەو سەردەمەمان پىشان ئەدا.

كچە كورد «ن.س» لە گەلاوئى ژمارە «۶» سالى «۵» - ۱۹۴۴ - لە ژىر ناوى «دلسۆزى راستى» دا جۆرە پەخشانىكمان پىشان ئەداو ئەلى:

(دلسۆزەكەم زوو وەرە، زۆر لام شىرىن و دلسۆزو خاوينى، لەم رۆژەو ە راست و چەپى خۆم ناسىو ە تا ئەمۆ بەشوتىن ھاوړىكى راستى وەكوو تۆدا خولەم دىت، لەتۆزىاتر نەمدى، نەمناسى، نەم بىست، نەبوو، نىبەو ناپى. ھەر تۆى، تۆ دەبى مردن بى، مەردانە سا بى. ئازانە، چابوك سوارانە، چوار چاكت بكە

به لادا، بدهره غار، بئی وچان وهره بۆ لام؛ چونکه درۆ نازانی، تیغی دهبانی،
جهوههر داری، هیج کارت تی ناکا. په لهماه بۆ هانتنت ئهی ته نیا راسته که له
گشت گیتیدا. ده بئی، مردن بئی، نازانه بئی.

وهک یهک ئهروانیته لات و دهوله مه ند، نازاد و دیل، جوان و پیر، بئی
هۆش و ژیر. وهک یهک باوهشیان پیا ئه کهیت، ئه یانوشی به خۆته وه، گوئی
ناده پته مائی گیتی، هیج پارویه کی چه ور به رچاوت ناگری. که وا بوو بۆچی
زوو نه بییت؟. ده بئی، مردن بئی، په لهماه گورج بئی!. له سه رماو گه رما سل
ناکه ی، چاوت ناترسی به رۆژی روناک یا شه وی تاریک ئه که ی به مالا!
له کۆشکا بم یا ئاشه کۆن، له چه قی رتگا یا له سه ر جیگا، میوانداریم بئی
ئه که ییت و ئه بییت به میوانم!. ده بئی، گیانه بئی، مردن زووکه بئی.

له گه ل ته قه ی تفه نگ، گرمه ی بۆمبا، هاژهی گولله پرژین، بریقه ی شمشیر،
خرمه ی نێزه، هاوړی و هاوده می. منیش له وانه نیم له تو بترسم، یا خود تو م له
یادچی. هه روه ها دهنگی هاوړیکانیشت ناله ی نازادییه؛ که نازادی نه بئی تو
بوو نه بی؟. ده بئی، شیرینم بئی، گورجانه تو بئی.

ئایا له تو دلسۆزیک هه یه له ده ست په ژاره ی هه ژار، ناله ی بیمار، گریه ی
سک سووتاو، هاواری دیل، لاله ی ره نجهرۆ، ته پاوتلی شه هیدان، زریکه ی
به ده بختان، قرجه ی داماو، فرمیسیکی دلدارانی نامرادان رزگارم کا؟!
نییه.. نییه.. ده زووکه نازانه فریام که وه، رزگارم که. ده بئی، مردن بئی،
چالاکانه بئی. ئه مجاریش بانگت ئه که مه وه به ئاوازیک له سینه ی بوربانه وه،
به چاویکی پر گریانه وه، به دهنگیکی نووساو له دوو لیوی هه لقرچاوه وه دپته
دهر، به دهستیکی له رزووکی خوین تبا نه ماوه وه، به خامه یه کی کۆله وه ئه نووسم
ئه لیم: توانای ژبانم نه ماوه، ژبان هیچه، بئی که لکه، تامی نییه. ده بئی، مردن
بئی، دلسۆزی راستی نازانه بئی).

دووور نییه بتوانم بلیم ئه مه یه که م کچی که که خامه بگری به دهسته وه و په خشان په خش
بکاته وه. ئافره تی هۆنه ر له کوردا زۆر بووه، به لام له بهر هه ر شتیک بووه له په خشانی
کوریدا قه له میان که م کاری کردوه، په خشانیان نووسیوه به لام به کوردی نه بووه. ئه م
په خشانه ی «ن.س» رچه ی شکاند بۆ کچان و خوشکانی کورد، بۆ دایکانی رۆله کانی
کورد که ههنگاوی شانزانه بهاوین و له کۆت و زنجیری دیلیه تی به ده ست په خشانی
بیگانه وه رزگار بن.

ئینکار ناگری که عاتفه و به زه بی ئافره ت به هیزتره تا هی پیاو. په خشانی ئه م خاوه ن

دهقه عاتفه‌ی تیدا هه‌یه، وه‌سفی جوانی تیدا هه‌یه، فیکره‌که‌ی فیکرتیکی به‌دیینه. به‌لام ئەم ره‌شینییه بۆچ؟! ئایا مردن ئەوه‌نده دۆستتیکه‌ی خۆشه‌ویسته که ئەو به‌و جۆره له‌گه‌لیا ده‌ست له‌ملان بیت؟! ئەبێ، خاوه‌ن قه‌له‌میک که قه‌له‌میکه‌ی ره‌وانی هه‌بیت له‌هه‌موو باه‌تیک بنووسیت، ئەبێ وه‌سفی هه‌موو شتیک بکا، ئەبێ بیری هه‌موو که‌سیک رووناک بکاته‌وه، وادپاره ئەم خاوه‌ن په‌خشانه‌ی ئیمه‌ بیزاری له‌دنیا په‌یدا کردوه! له‌گه‌ل ئەوه‌شا بێ گومان ئەو سه‌رده‌مه ئەو له‌به‌هاری ژيانا بووه؛ بۆیه ئەلێم له‌به‌هاری ژيانا بووه، چونکه‌یه‌که‌م کچیک بووه که پێ گه‌یشته‌وه ده‌ستی خامه‌ی گرتوه بۆ په‌خشان - له‌ته‌وه‌کانی ترا ئافره‌تانیا له‌میژه پێ گه‌یشته‌وه، هه‌موو که‌لێن و قوژنی ژیانیا تا‌قی کردۆته‌وه. له‌خه‌زانی په‌یدا دوور نییه بکه‌ونه ره‌شینی، به‌لام له‌به‌هاری جوانیدا ئەمه‌ ناکه‌ن، چونکه‌هیتستا تامی ژیانیا نه‌چیشته‌وه تا دا‌وای ئەو سه‌ری بکه‌ن. خاوه‌ن په‌خشانی ئیمه‌ نازانم چۆن ئەمه‌ی کردوه؟!.

له‌گه‌ل ئەمه‌شا روخساری په‌خشانه‌که‌ی په‌له‌ عاتفه، په‌له‌ده‌ب، په‌له‌ وشه‌ی جوانی ئا‌وازه‌دار هه‌ر یه‌که بۆ شوینی خۆی. بینه سه‌ر واقعی نا‌وه‌رۆکه‌که‌ش بیریکی جوانه، چونکه‌به‌راستی دلسۆزی راستی هه‌ر مه‌رگه که دلسۆزی په‌رو جوانه، دلسۆزی کورپو کچه، دلسۆزی هه‌ژارو ده‌وله‌مه‌نده، دلسۆزی وه‌زیرو گزیره که واز له‌هه‌یچیان نایه‌نی و به‌ دلسۆزی ئەچێ به‌لایانه‌وه‌و با‌وه‌شیا‌ن پیا ئەکا و نایه‌لێ که‌سیان له‌عاتفه‌ی خۆی بێ به‌ش بکا. ئەمه ئەو په‌ری مه‌هره‌بانیه که له‌چه‌وسانه‌وه‌ی ژیا‌ن رزگاریان ئەکا.

ئەبێ ئەوه‌ش بلێین که ئەگه‌ر خوتنده‌واری نه‌بوایه، کچه کورد «ن.س» نه‌یه‌توانی ئەم په‌خشانه‌ی بخاته‌ریزی نمونه‌ی په‌خشانه‌کانی کوردیه‌وه؛ ئەم په‌خشانه‌ی که په‌له‌ عاتفه، سه‌رتاپا ئەده‌بیکه‌ی به‌رزه، هه‌موو جۆره ره‌وانیه‌یه‌کی تیدا‌یه، به‌جۆری که روخساری ئەده‌بیکه‌ی زۆر به‌رزی له‌په‌خشانی کوردی دا هه‌ینا‌وته‌دی. من که سه‌یری ئەمه ئەکه‌م وا بۆی ئەچم که خاوه‌نی په‌خشان ئەبێ زۆر له‌میژه بێ خامه‌ی به‌ده‌سته‌وه بوو بێ، وا توانیوه پارچه په‌خشانیکی ئەده‌بی به‌رز دروست بکا. له‌گه‌ل ئەوه‌شا په‌شیمان نا‌مه‌وه کچه کوردی ئەو سه‌رده‌مه هه‌ر له‌به‌هاری جوانیدا بووه. چه‌ند خۆشه‌ بۆ کورد که کچۆله‌یه‌کی به‌م جۆره په‌خشانی نایابی کوردی دروست بکا. منیش له‌گه‌لێم ئەگه‌ر ئازادی و سه‌ره‌ستی ببوایه، کورد گه‌لێ کیرۆله‌ی وای ئەبوو.

له گه لایوتیزی ژماره « ۲ » سالی « ۴ » - ۱۹۴۳ - له ژیر ناوی « میترووی ئه ده بیاتی کورد »
دا « گیوی موکریانی » ئه م په خسانه ی خواره وه ی خستوته بهرده ستمان :-

(لای گشت وردبین و زانایان دیارو ناشکرایه که سه رچاوه ی زهوقی ره گه ز
په روه ری و نمونه ی ههستی نیشتمانی په رستی و شوینه واری ئازادی هه موو
تیره بهک هه ر ئه ده بیاته . ئه گه رچی به گزانی ناوچه ی ژبان و به هژی کویره وه ری
و بی دادی دهستی گه ردوون و گیتزه لوه که ی نه گبه تیسه وه چونه تی ژبانی
کومه لایه تی جار جار تووشی نه هاتی و چاره رشی بوو بی، دیسان وینه ی
ره نگاو رهنگی هه ر به هژی ئه ده بیاته وه به که ئه که ویتته بهر چاوانه وه، چونکه له
هه موو کاتیکا ئاوتینه ی گهش و سیسی ژبانی نه ژاده که به تی.

ئه ده بیاتی زبانی کوردی که جیلوه گای ئاواره « جه وه هر » ی ئیلهاماتی
کردگاری نمونه ی زهوقی کوردستانیانه، خاوندی هه زاران هه وایانی ناسک و
پر نازو دلکش و شیرین و ریک و ته رو له بارو هه لکه و تووه، هه ر به که ئه لئ
گه وه ری کانیه که . ئه وانه نه وه کوو ته نها له ناو یادگاری ئه ده بی بیگاناندا
رسکاون و بهس، به لکوو شانی کوردانی له ناو هه موو نه ژاده سه رکه و تووه کاندا
به بیی که مه شاره زاییتکی که هه یانه بهرز کردو ته وه. کورد هه ر چنده له بابه ت
زانینه وه که میکیش له دراوسیتکانی دواکه و تبهی به لام له رووی ئه ده بیاته وه
گه لی له پیشترو سه رکه و تووتوره .

بوئه ی دواکه و تتی کورد له زانیندا ته نها سووچی زاناو تی گه یشتوو ئوده باو
شاعرو خوینده واره کانی بووه، چونکه ماوه به کی زور کوئه له ۹۹٪ ی هیزی
توانای و تین و وربایی زانستیان له ریگای ته علیفات و ئاساراندا بو باسی
دهستوری زبانی بیگانه له ناو بردووه، بوئه نه په ر ژاونه ته سه ر ئه وه ی ئاورپیک
له زبانه شیرینه که ی خویمان بده نه وه! . ئه گه ر ورد سه رنج بدهینه میتروویک که
کوردان له هه موو لایه که وه به زبانی دراوسیتکامان به کانی دله وه دهستیان به
ته علیفات و زانین و هونه رو دهستور کردووه، وه ده رگای ئه ده بیاتی ره نگاو
ره نگیشیان بو کردوونه ته وه، وه هینده بیان ره نج تیا کیشاوه تا ئه و زبانه بان
کردووه به رشته ی زبانی عیلمی و ئه ده بی پیویسته له روژی به راییه وه تا
ئه مرۆ بکریته سی به شه وه:

۱- سه رنج بدهینه دهستور و ریک و پیکتی زبان و ئه ده بیات و زانین و
هونه ری هه ر سی دراوسیتکامان له پیش ئه وه دا، که کوردان دهستی تیوه بدن
بزانین تا چ ئه ندازه بهک بووه؟

۲- ورد ببینهوه له ژماره‌ی هه‌موو زاناو ئوده‌باو شاعره کورده‌کامان که چۆن له‌گه‌ل زبانه بیگانه‌کانا خه‌ریک بوون؟. وه چاو‌یکیش به‌سه‌ر ئاسارو ته‌لیفاته‌کانیانا بخشینین.

۳- بروانینه به‌رزى ده‌ستوری زبان و پایه‌ی عیلم و عرفانی ئه‌مرۆکه‌یان.
مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه ئاشکرا ببیت که کورد له هه‌موو کاتیکدا به هه‌زاران ئوده‌باو شوعه‌راو زانای له دراوسیتکانی زۆرتتر بووه. به‌لام داخه‌که‌م به هۆی پاراستنی زبانی بیگانه‌وه خۆیان به زبانی ره‌گه‌زی خۆیان‌وه خه‌ریک نه‌کردووه، به هه‌موو هیتزیکه‌وه وهختی به به‌هایان له‌گه‌ل پیتش خستنی و رازاندنه‌وی زبانی بیگانه رابواردووه).

خاوه‌نی ئه‌م ده‌قه خوا هه‌قه به‌کیتکه له‌و که‌سانه که له ریگای بلاو‌کردنه‌وی زمانی کوردیدا ئه‌توانم بلتیم ئه‌گه‌ر هه‌موو ژبانی خۆی خه‌رج نه‌کردبێ دوو به‌ش له سی به‌شی تیایا به‌کار هیناوه، به‌ره‌مه‌تیکى زۆری هه‌یه. ئه‌م ئه‌مونه‌یه له‌به‌ره‌مه‌ی سالانی (۱۹۴۰- ۱۹۵۰) یه‌تی. هه‌ر که‌سه چه‌شه‌و شپوه‌یه‌کی هه‌یه له نووسیندا. ئه‌م په‌خشانه نیواو نیوله نیوانی شپوه‌ی سوله‌یمانی و موکریاندا‌یه، له نیوانی ئه‌م دوو شپوه‌یه‌دا دیسان ره‌وانی هه‌یه، پالی به وشه‌وه ناوه بۆ ئه‌وه رسته ببته ناوه‌وه، هه‌رچه‌نده له هه‌نده شوپنیکیشا پچران هه‌یه، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شا هه‌ر له ده‌روونیکى کوردایه‌تییه‌وه هه‌لقولاوه.

راسته ئه‌ده‌ب و میژووی ئه‌ده‌بی نه‌ته‌وه‌یه‌ک بوونیه‌تی ئه‌و نه‌ته‌وه‌یه پيشان ئه‌دا. گومانی تیدا نییه هه‌ر نه‌ته‌وه‌یه‌ک که نه‌ته‌وه بوو ئه‌ده‌بی هه‌یه، به‌ره‌ه‌لست نه‌به‌هیتت ئه‌و ئه‌ده‌به بکه‌ویتته روو، ئه‌مه ئه‌وه ناگه‌یه‌نی که نه‌ته‌وه‌که نییه. ده‌قه‌که ئه‌لێ: وه بگره گوزارشت له بییری خاوه‌نه‌که‌ی ئه‌داته‌وه - «هۆی دواکه‌وتنی کورد له زانیندا سووچی زاناو تی گه‌یشتوو ئوده‌باو شاعرو خۆینه‌واره‌کان بوو» «چونکه به زمانی خۆیان به‌ره‌مه‌میان دانه‌ناوه؟. ئه‌مانه‌ی وتوووه ئه‌م سووچه‌ی له چه‌رخه‌کانی پیتشوودا خستۆته ئه‌ستۆی ئه‌وان. ئیتتر باسی ئه‌وه‌ی نه‌کردووه که بۆچی ئه‌مانه به زمانی خۆیان شتیان نه‌بووه؟. هۆیه‌که - که عیله‌ته‌که‌یه - باسی نه‌کردووه؛ ئه‌وه‌ی نه‌وتوووه که زرووف نه‌یه‌هیتتوه ئه‌مانه به زمانی خۆیان به‌ره‌مه‌میان هه‌بیت، ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی بوتایه لۆمه‌که‌ی نه‌ئه‌خسته سه‌ر خۆینده‌واری چه‌رخه‌کان، به‌لکوو ئه‌یخسته سه‌ر ئه‌و پیتشها‌تانه که ده‌ورو به‌ری کورده‌که‌یان گرتبوو. ئایا ناوچه‌که‌ی ئه‌وان ئه‌وه‌ی بۆ گونجاندن که بتوانن به‌زمانی کوردی به‌ره‌مه‌میان به‌هیننه ناو و نه‌یانیه‌تینا؟! قسه‌کردن له‌م باب‌ه‌ته‌وه دوورو درێژه، لێرده‌دا جیگای نابیتته‌وه، ته‌نیا ئه‌وه بوو

سهره دهزویکی لئ دهرخرا.

ئهمه له لایه کهوه، له لایه کی تریشه وه پیاو ئه بئ واقعی بئ، نابئ به عه شقی ره گهز په رسته وه ئه وه نده بچیتته ناخی شته وه که دوو دلئ په یدا ببیت! ئه وه نه ته وه دراوسیانه - که ئهم په خشانه ئه لئ - له پینش ئه وه دا زانایانی کورد له گه ل زانین و ئه ده بیاتیانا خه ریک بئ، شتیکی وا نه بوون! پیتم وایه ئهمه له راستی دوورمان ئه خاته وه، چونکه ئه وانیش نه ته وه بوون، سه رباری ئه وه هوکمیشیان به ده سته وه بوو. ئیتیر چون ئه بئ کوردیکی لاهه کی له وان زیاد له وان زمانه که یانی پینش خستبئ؟! ئه ی ئه وان خو بان چیان لئ هات؟! ئایا زاناو ئوده بایان نه بوو؟! ئایا زمانیان نه بوو؟! دیاره هه موویان هه بووه، له پال ئهمه شه وه هوکمیشیان هه بووه، که وابوو ئه بئ زاناو ئوده باشیان هه بوو بیت له گه ل زمانه کانیا نا خه ریک بووین.

ئهمه راسته که کورد خه ریکی زمانی ئه وان بووه، چونکه هانه هانه یه کی وای نه بووه تا له گه ل زمانه که ی خو با خه ریک بئ، وه ئهمه ش هه ر راسته که زانایانی کورد به ره هم و ته ءلیفاته کانیا ن به و زمانانه بووه، به لام ئیجگار واش نییه که ئهم په خشانه ئه لئیت! میژوو با له گو رستانیشا بئ، هاتنه جو شی ئازایه تی و پیاو ته تی کوردا یه تی نابئ له سه ر کراسی ئه و بیت، چونکه ئه ویش دوور نییه رۆژیک هه ر هه بیت که قه له میک بگری به ده سته وه و داوای حساییک بکات!.. له گه ل ئه مانه ش ئهم په خشانه چ له رووی روخساره وه، چ له رووی ناوه رۆکه وه نمونه یه که بو جو رئ له په خشانی کوردی ئه و سه رده مه.

له ژیر ناوی «راستی خه تایه» دا «محمد سعید جاف» له گه لاویژی ژماره «۲» سالی «۹» - ۱۹۴۸ - په خشانیک دروست ئه کاو ئه لئ:

(له م ده ورو به ری ئیمه دا، وه له م کاته ی ئیسته دا ئه گه ر یه کتیک په پره وی راستی بکا لام وایه وه کوو شو تین کلاوی بابر دوو که وتبئ ئا وایه، چونکه ئه و که سانه که له دلا له سه ر دهر به گی و قازانج په روهری گۆش کراون و له رواله تا خو بان به دل سوژو ئیشگوزار ئه دهنه قه له م خیرا بیرو باوهره پیرۆزه که ی تو ئه پرن به سه ر پیلانیتکا و ئه یکه ن به شتیکی بئ مانا!.

به میسال ئه گه ر یه کتیک راستگۆ به به گتیک، یا ئاغایه ک، یا نمونه یه کی تر بلئ: ئیمسال له ملکانه که دا له بهر ئه وه نه هاته توژی وهره خواره وه، یا ئه و

دییبه بۆ سووتا؟ یا ئەو ماله بۆ دزراو ئەو پیاو بۆ کوژرا؟ یا ئەم پارەیه بۆ تەکیه بۆ چ وەرگیراو له شوینی خوشیا خەرج نەکرا؟ ئیتر ئەوا ئەو کابرایه به گوشت تال و نەگربس ناوی دەر ئەچن و به چه پلە شوینی ئەکەون و هەمی ئەم کابرایه فەهه سۆنە، یا گێره شیتۆینه و چاو و راوکهرا! شوینی پێ لهق ئەکەن و دلی ئەکەن به جیکلدانی چۆلهکه!

ئینجا ئەم کابرایه چی بۆ ئەمینیتهوه؟ ئەوهی بۆ ئەمینیتهوه، که سەر بهریتهوه قولاخى خوئی و خوئی مات بکا، ئیتر بپرای بپرای نەویرێ پتی باویتیته مهیدانی ئیسلاحهوه، بگره که ئەوان پزمین ئەم ئەبی «شيفا ئۆلسەن» یان بۆ بکا! بهلام ئەم رهوشته بۆ ئەو کهسانه به که دلپان بی هیتزو بهرچاویان تاریکه، ئەگینا ئەو کهسانه عاتفهیان وهکوو ناوینی بی گەرد پاکه و بهراستی و دروستی کهوتونه ته دنیاوه، تا رۆژی مردن لهو ریگه راستهی خویان لادانیان نییه با دراوسێ گوناهارو ژیر دهستی ناله باریش بن، با دهبرینی راستیهکیان له ژیر پهردهداو له ناو کوله کهشا بیت، زۆری پێ ناچن له بهر ئەوه ئەنجامی راستی سهرکهوتن و پاشه رۆژی درۆ دهلهسه ژیرکهوتنه. ئەوانهی که خاوهنی وجدانیکی خاوین و هاوارازی ههستیکی پاکن بهرامبهر به گهلهکهیان، نهستیرهی دلپاکى و راستگوییان له ئاسمانا نه درهوشیتهوه و له مهیدانی شهرفا بهسەر ههموو ئامانجیکی پیرۆزا زال ئەبن.

ئەى راستپهروهه کانی ولاتی ئیمه! بیری راستی خۆتان بگهیهن به هاوولاتیبه کانتان و بهسەر خۆتانیشا بلاوی بکه نهوه، چونکه سهرکهوتن ئەنجامی راستیه.

ئەى گوناهاکارهکان باده نهوه سهر راستی و پاکى، رۆژیک ئەبی موحاکمهى گوناهاکاران بکریت، چ لهم دنیایه، چ لهو دنیایه، زۆرتر نزیکه که نهکهوتنه دنیاى دووهمهوه، چونکه ناپاک زۆری پێ ناچن ترۆ ئەبی و دلپاکیش بهروو سووری دیته مهیدانهوه!.

ئەم وەرگێرانه دوو بیگاری پێ کراوه؛ یهکن له فههه نسزیهوه کراوه به فارسی، یهکن له فارسییهوه کراوه به کوردی. ئیمهش دوو مه بهستمان بهم دوو بیگاره ههیه؛ یهکن ناوهرۆک، یهکن روخسار. ناوهرۆکه که زانیی شتیکه که گه ریدهیهک لهو سهردهمه دا گه رانیکی کردوه وهه ندى له رهوشته و عاداتی پیاوانی ولاتی کوردهواری ئەو سهردهمهى باس کردوه. ئیتر کارپیکمان بهوه وه نییه که گه شته کهی ههر بۆ بازرگانی بووه، یا بۆ کارو باریکی سیاسی بووه؟ کارمان بهمه وه نییه، چونکه زۆر چاک لمان روونه که گه لێ له

گه‌پرده‌کانی ئەو سەردەمانە ئاوروپا ئەبێ شتێک بکەن بە مەهانە ی دەستیان بۆ
گه‌رانه‌کیان و لە ژێر پەردە ی ئەو شتەدا ئارەزوو سیاسییەکیان پێک بێن!

روخسارە‌کەش پەخشانه‌ کوردییە‌کە یە کە لە زمانیکی تره‌وه‌ خراوه‌ته‌ سەر زمانی کوردی.
ئاشنایەتی لە نێوانی زمانی کوردی و فارسیدا ئاشنایەتیەکی ته‌واوه‌، چونکە ئەم دوو
زمانە لە ریشه‌و ره‌گه‌زدا هەر یەکن هەردووکیان لەبنه‌ماله‌ی زمانه‌کانی هیندو ئەورووپین و
هەر دووکیان ئەچنه‌وه‌ سەر ریشه‌ زمانی پەهلەوی، چ کۆن چ تازه‌.

«حسن فهمی جاف» کە کوردپێک بووه‌و پەیه‌ندی زمانه‌کە ی لە‌گه‌ڵ فارسیدا نزیکتر
بووه‌و لەو پەیه‌ندییه‌ی کە زمانی کوردی لە‌گه‌ڵ ئەورووپیدا هەیه‌تی، چونکە کوردی و
ئەورووپییە‌کە هەرچەنده‌ ئەوانیش هەر لە یەک ریشه‌ن بەلام نه‌ختی زیاد دوور
کەوتونه‌ته‌وه‌، کوردی و فارسییه‌کە وانیه‌یه‌. بەو بۆنه‌وه‌ ئە‌گەر کوردپێک شتێک لە فارسیوه
بکا بە کوردی وەرگێڕانه‌کە ی بە هیزتر ئەبێ له‌وه‌ی کە لە ئەورووپیه‌وه‌ بیکا بە کوردی. جا
«حسن فهمی جاف» توانیویه‌ ئەم ئیشه‌ بە پوختی جێ بە جێ بکا. پەخشانیکی داوینی
پیاو کە ئەیه‌خوینیته‌وه‌ له‌بەر ره‌وانی ریخته‌کە ی وا ئەچیته‌ دل‌ه‌وه‌ کە ئەمه‌ هەر لە زاده‌ی
فیکری زمانه‌کە‌وه‌یه‌، لە‌گه‌ڵ ئە‌وه‌شا وانیه‌یه‌ بە‌لک‌وو وەرگێڕانه‌؛ وەرگێڕانی پەخشانیکیه‌ بۆ
پەخشانیکی تر کە پەخشانی کوردیه‌یه‌.

کەوا بوو ده‌قی ئەم پەخشانه‌ ئە‌وه‌مان پیشان ئەدا کە کورده‌کە لەو سالانه‌دا بە ته‌واوی
کەوتۆته‌ سەر ئە‌وه‌ کە بێجگه‌ لە دروستکردنی پەخشانی زمانه‌کە ی خۆی ده‌ست بۆ
وەرگێڕانیش درێژ بکا و لەم رێگایه‌شه‌وه‌ پەره‌ پەخشانی بدات. ئیمه‌ ئیشیکمان بە‌وه‌وه‌ نییه‌
کە وەرگێڕ هەندی وشە ی تاییه‌تی لە سەر گوزارشتی ئەو رۆژه‌ خستۆته‌ سەر زمانی کوردی،
به‌وێنه‌ «سیاح» ی بە شاران گه‌ر وەرگێڕاوه‌، وا دیاره‌ ئەو رۆژه‌ «باو» وا بوو، ده‌قه‌کە لەم
رووه‌شه‌وه‌ می‌ژوو به‌کی گۆرانی زمانه‌کە‌مان بۆ ده‌رئه‌خا کە زمانیش وه‌کوو هه‌موو
زینده‌وه‌ریک لە گۆران دایه‌، نه‌ک هەر زمانی کوردی به‌لک‌وو زمان بە تیکرایی.

پەخشانی ئە‌ده‌بیه‌ی کوردی له‌ سالانی «١٩٤٠-١٩٥٠» ئە‌توانین بڵێین چله‌ پۆیه‌ ی بۆ
خۆی گرتبوو. له‌ «گه‌لاوێژ» ی ژماره‌ «٤» سالی «٤» - ١٩٤٣- حاجی توفیقی
«پیره‌میرد» له‌ ژێر ناوی «دواوانی زه‌لم و تانجه‌رۆ» دا، ئەم نموونه‌یه‌مان پیشان ئە‌داو
ئە‌لی:

(ئۆخ! بۆيە «مەولەوى» م خۇش ئەوى و شىفتەو شەيداي سۆزۈ نالەى ئەوم كە پەردە، پەردە شۆپنە شىبىرەنەكانى خاكەكەم و نىشتمانەكەمى بە فەردى فەردەو، بە فەرو زىبىتىكى دلتەو وەردەو پىشانداوم و بە سىنەما خۇشەو ىستى ئەوانى چەسپاندۆتە سىنەمەو. «كۆى ئاتەشگا» ى وەك ئاتەشكەدەى «زەردەشت» لىيى ھىنامە تىن و تاو! ناو دلى برژاندم، «نېرەنگى» تافگەو قەلەزەى «زەلم» ى وا بۆكىشاوم دانەى مروارى بە سەردا پرژاندم «بارەكەاللە چەرخ، ھەى ئافەرىن چەرخ»، پلووسكەى «بافەر» ى «عەودالان» و ھەواى «چەمى خواجابى» تى گەياندم!

ھەر ئەو جۆش و خورۆشە بوو كە «معدومى» م لەدىارى «عدم» نەبوونىەو ھىنايە سەر كۆى ئاتەشگا و پرشنگى شەرەكانىم خستە تەلى سازو سەمتوورى شىئەى كوردى خۆمانەو و دام بە رادىوى چاىخانەى «ژيان». بە ھۆى ئەو سەوداى دلبەستەى خاكەكەمانەو ھەر شۆپنىكى رەنگىن و ھەر دىمەنىكى دلتشەن و ھەر چەشمەندازىكى شىرىن و ھەر لەنجەو لارىكى ئاوتىكى نازەنەن بىنىم ئەمەوى پىشانى ھەموو دۆستىكى بەدم، بەلام! ئاخ «شعر» واتە ھۆنراو، نازانم تا چەندو چون ئەو زادەى سروشتى ئىزەدبىيە بەھۆمەو؟!.

چەندىك تا شەرو جەنگ و نەبەردو رەزم و ئاشووب و گەردش و رۆژى رەش ھەموو شتىكى لى گران نەكردبوو، لەگەل دەستەى مەردم گورپىزى خۆماندا رۆژى «ھەنى» يان سەرى خۆمان ھەلدەگرت بە دەشت و بىبايان و سەرئاوادا خوومان دابوہ راوہماسى. جارپىكىيان چوینە سەر «دواوانى زەلم و تانجەرۆ». «لووتكە» يىكى سى سەوچ بە بارستايى ھەر دوو چەم كە، لای راستى «تانجەرۆ» و دەستە چەپى «زەلم» و پىشى «دواوان» د. «بىشە» يىكى «ئاتوریل» خوا كرد، جەنگەلستانىكى خودايى، چرو چوغوردىكە لە دوو لاوہ بە دوو لادا، دارى چام و بى و قەرقاج چوون بەگژ يەكدا و تووتركىشىان تىتوہ ئالاوہ و «پوونگە» ىش لە كەنارى چەمەوہ شان بە شانى ئەوان ھەلساوہ، بۆنى خۇشى خۆى بۆ ئەو دەس لە ملانە شاباش ئەكا!. ھەندى لە «گەپىدە» كان كە بگەنە ئەو شۆپنەنە بە «فوتوگراف» وىنەى ئەو دىمەنە ئەگرن، بەلام من تەماشام كرد ئاوەكە جوانترو رىك و پىكتەر رەنگىيان دەر ئەخا؛ ئا و ئەوانە بە لەنجەو لارو شىوہكارىيانەو ئەنوئىنى دىارن، ديارە فوتوگراف نايانجولپىتتەو ھەو گىيانىان ناكە بە بەردا، شۆپنىكى مەندو قوول و روون و رەوان ھەر چلۆنى ئەوانە لە خۇياندا بوون ئەينواند.

چىشتىكى ترم دى؛ تانجەرۆ لەوئىدا بى قىرەو برە و بى خورەو مپە باوہشى

کردۆتەوه به دلسۆزی و دلنهوایی «زەلم» ئەگریتە سینە یی کینە ی خۆیەوه. زەلم له سەردا به سەرەپۆیی و قەلبەزو هەلبەزو توندو تیژی و به تەوژمبیکهوه خۆی ئەدا له «تائجەرۆ» ئەیشلەقینتی، له سەر لووتکه که چیمەن و سەوزە گیایه کی زومپرووتی فەرشیککی «تەون» ی کردگاری راخستوو، جار جار کناچه ی پۆر و ورە ی شینە شاهۆ و شەقە ی بالی کۆترە باریکه و هەزار داستانی ریشۆله تیکه ل به ویره ویری ناوه که ئەبێ، له ناوه که یشدا «بزه»، بزه بزیه تی! ئەمه که له وی ترازای و ئەوانەت له پیش چا و نه ما ئەبێ به خه و! . جا، خه و نامه ش ئەلێ: هەر که سێ پەرنده و ماسی له خه وا ببینی زۆر باشه. تەنانەت میرزا مەهدی سگرتیری نادر شا و تووبه: «اگر در خواب بینی مرغ و ماهی + نه میری تا رسی بر پادشاهی» .

خوینەری تینوو به ئەدەبی کوردی! ئەم پەخشانه ئەدەبیکی هەم رهوان و هەم بیژییه کی کوردی بۆ دروستکردوین؛ رهوانه چونکه سادهیه و وهکوو ئاوی سافی رهوان له کانیایوی دهروونیکی پاکه وه ههلقولاوه و به جۆگه ی بلووریندا دیتە خوارهوه، له و کانیاه که مهعنا بهرزه کانه، له و جۆگه یه که رسته جوانه کانه. بیژییه چونکه هه موو جۆره هونه ریتیکی بیژراو و و بیژراوی تیدایه .

دهقی سهردهمه کانی پیشوو- که ئەلێم دهقی هۆنراوه کان- هه مووی ئەتالا به بالای خهت و خالی نه ونه مامانا، ئەم دهقه- که پەخشانه- ریبازی ئەو رینگایه ی تیکداو که وته سه ر دیمه نپه رستی ولات. خهت و خالی نه ونه مامان جوانییه، به لام دیمه نی ولات جوانتره، چونکه ئەو نه ونه مامانه ش چه نده جوانن هه ر دیمه نی ولات له خویان به جوانتر ئەزانن بۆیه ئەچن بۆ سه یری! . خوا هه قه هه ر دووکیانن جوانن، به لام ئەگه ر دیمه نی جوانی ولات و ئاوی ساف و هه وای بێ گه رد نه بێ نه ونه مامانی به خال و خهت په یدا نابن. له ولاتی قوله کانا چونکه ئاو و هه وای سافی نییه قوله کان به قولی هه لئه قولن! . که واپوو جیگای خۆیه تی که ئەم دهقه باسی جوانی دیمه نی کردوووه له رینگای پیشینان لای داوه.

له سهردهمه کانی پیشوو دا پەخشانی کوردی ئەگه ر که م و کورتیک هه بوو بیت، بابه ته که ی ئەم بابه ته نه بووه، به لکوو شتیکی تر بووه، بابه تی ئەم پەخشانه وه کوو زهنگی له ناکاوی کلێسه کان پیری زهنگ لێ ده ر لیبی داو دهنگه که ی هه تا ماوه یه کی که م له گوێدا ئەزرنگیتته وه. ئەم پەخشانه ش وه کوو ئەو کوتوپر خاوه نه که ی هیتایه ناوه وه دهنگی له میشکا زرنگایه وه، به لام دهنگی ئەم جیایه له دهنگی زهنگی پیره ی بۆل لیتده ر، چونکه

ئەم ھەر ساتیکە بەلام دەنگی ئەم پەخشانی لە مێشکی نەو بە نەوێ کورددا دەنگ ئەداتەوہ!

دیمەنپەرستی بە نووسینی پەخشان لەناو کورددا کەمتر ھەبوو، ئەم دەقە ئەو رچەییە شکاند بۆ پیا چوون. روالەتی دەقە کە ئەوەندە سادەییە، من و تۆ ھەرکەسیکی تر کە ئەیخوینینەوہ ئەلێن ئیمەش شتی وا ئەلێن، کە دینە سەر و تنە کە تەماشای ئەکەین ناتوانین! کەوا بوو ئەمە ئاسانئیکی گرانە؛ ئاسانە چونکە لامان وابە ئیمەش بۆمان ئەوتری، گرانە چونکە ناتوانین بیلێن. ئەمە بوو پایە ھەر بەرزی رەوانبێژییە کە تێدا.

رووباری زەلم و تانجەرۆ داوان و شوپنەکانی تر ئەوتی ئەو ولاتە ھەبوو ئەوانیش ھەر ھەبوون، بەلام ئەگەر کەسی چاوی پیا نەکەوتبێ نەیزانیوہ ئەو دیمەنانە چۆن و چۆن نین، ئەم پەخشانی بوو بە ئاوتنەیک وینەیان دایەوہ بۆ ئەو کەسانە کە چاوی پیا نەکەوتوہ، یانە کەوتوہ بۆ ئەو ھەردوو لایان وەکوو یەک بیانین.

گەلێ شت ھەییە کە رووکەشە؛ واتە ناوہکە شتیکی ترە بەشتیکی تر رووکەش کراوہ و پیاو دەسخەرۆ ئەکا. ئەم پەخشانی - کە خاوەنەکە لە ئەدەبی کوردیدا دروستی کردوہ - ئەدەب پەرورەکان ناتوانن بلێن: دیوی دەرەوہی - کە عیبارەتە کەبە - رووکەشە بۆ دیوی ناوہوہی کە دیمەنەکانە. جارێ ئەو دیمەنانە ھەر چەندە خۆیان ماددی -ن، بەلام باسکردنە کەیان مەعنەویییە، وشەکانیش ھەر مەعنەوی -ن، رووکەش لە ماددیاتای ئەبێ، لەگەڵ ئەم بەراوردو بەرانبەری کردنە نەگونجاوہشا، با روخسارو ناوہرۆکی ئەم پەخشانی بە ماددی -ش دابنێن - واتە ئەدەب پەرورەکان - ھەر ناتوانن بلێن روخسارە کە رووکەشی ناوہرۆکە کەبە، چونکە ئەگەر سەیری ناوہرۆک ئەکە لە روخسار بەرزترە، سەیری روخسار ئەکە لە ناوہرۆک بەھێزترە. کەوا بوو روخسارو ناوہرۆک پیکەوہ شان بەشانی یەک لە دلی ئەدیبە کەوہ دەرچوون، تۆ ناتوانی بلێت کامیان لە کامیان بەرزترن، بەلکوو ھەر ئەوەندە ئەتوانی بلێ: ئەم پەخشانی نمونەیکە زۆر بەرزە بۆ ئەدەبی کوردی، خاوەنەکە شاریگایەکی کردۆتەوہ بۆ پیا چوون کە تا ئەو سەردەمە ئەو جۆرە ریتگایە لە ئەدەبی پەخشانی بۆ باسی دیمەن نەبووہ!

لەگەڵ ئەمەشا مێژوویەکی ئەو رۆژەشمان بۆ ئەگێریتەوہ کە رۆژگار لە باری گوزەرانیوہ چی بەسەر خەلکا ھیناوە!؟

منیش لەم رووہوہ ئەلیم؛ سال بە سال خوزگە بە پار!!

نمونه‌ی یکی تر له ده‌قی سالانی «۱۹۴۰-۱۹۵۰»، «گۆزان» له گه‌لاویتی ژماره «۵»،
«۶» ی سالی «۳» - ۱۹۴۲ له‌ژیر ناوی «که‌لکی ئەدهب» دا په‌خشانیتیکمان ئەداتی و
ئەلی:-

(له سوچی چایخانه‌یه‌کدا کۆرتیکی بچوو‌کمان گرتبوو، له نووسراو «کتیب»
ه‌ندواين. له‌ناومانایه‌کیتک لیتی له باسی نووسراوی ئەدهبی هه‌لقراچان، وه به
ساردییسه‌وه وتی: من هه‌زار نووسراوی ئەدهبیم لا پوولیتیکه، کام نووسه‌ر که
ئەلیتی به‌ناوبانگه‌ هه‌ر نووسراویکییم بده‌یتتی ناتوانم لا په‌رده‌یه‌کی لی
بخوینمه‌وه، به‌لام نووسراوی زانست «عیلم» هه‌ر مه‌پرسه؛ به‌رگیتکی گه‌وره‌ی
«فیزییا» له‌ ماوه‌یه‌کی که‌مدا ئەخوینمه‌وه، وه‌که ته‌واوی ئەکه‌م وا ئەزانم
خه‌وتکی خۆشم دیوه.

یه‌کیتکی تر هه‌لب‌دايه وتی: «ئەدهب چییه؟». ورتینه‌وه خه‌یالی پلاوه،
به‌رامستی هه‌ر نووسراوی زانسته‌کار بکاته سه‌ر ئیقتسادیاتی ولات و
پیتشکه‌وتن و به‌ختیاری میلله‌ت، ئەگینا زکی برسی به‌ وتاری پف هه‌لدراو تیر
نای، وه هه‌زار که‌لمه‌ی رازاوه، وه سه‌ده‌ خه‌یالی دوورو درتیر پوولیتیکی گیرفان
ناکا به‌ دوو».. هه‌روه‌ها سبیه‌میش پشتی هاو‌رتیکانی گرت وتی:

«بی‌گومان ئەمه‌یه جیاوازی خستۆته‌ میانی گه‌له‌کانی رۆژه‌لات و رۆژاواوه؛
ئەبیین رۆژه‌لاتیییه‌کان چاویان بریوه‌ته‌ ناسمان له‌به‌ر ئەمه‌ ناتوان هه‌نگاو بو
پیتشه‌وه بنین وه له‌ سه‌ره‌تای ژبانیانه‌وه چۆن بوون هه‌روه‌ها ماونه‌وه وه له‌جیتی
خۆیان چه‌قیون پیتشکه‌وتنیان بو نییه، به‌لام رۆژئاواویییه‌کان چونکه‌ ئەزانن هۆی
ژبانیان له‌ سه‌ر زه‌ویییه، هیچ به‌ ته‌نگ ناسمانه‌وه نین، چاویان بریوه‌ته‌ به‌رده‌م
و ده‌ورو پشتی خۆیان، میتشکیان ته‌نیا به‌ هه‌ولدان خه‌ریک ئەکه‌ن بو
هه‌لگرتنی قۆرتی سه‌ر رتگیان، وه هه‌تا دنیا ب‌مینی له‌ رۆژه‌لاتیییه‌کان دوور
ئەکه‌ونه‌وه. له‌ به‌ر چاومانه‌ گه‌له‌کانی ده‌روپشتمان وه‌ک عه‌ره‌به‌کان و
ئیرانییه‌کان هه‌زاران ساله‌ هه‌ن، وه ئەم ماوه‌ درتیره‌ی ژبانیان به‌ هونه‌ر نوانن له
شعرو ئەده‌با بردۆته‌ سه‌ر! به‌لام ئاخۆ له‌ناو گه‌له‌کانی ئیستای ئەوروپادا که
هه‌ندیکیان ساوای پینج شه‌ش چه‌رخه‌ی تاریخن ئەندازه‌ی هه‌ستیان چییه؟».

منیش هه‌ر له‌ سه‌ره‌تای گه‌توگۆوه تا ئەهاتم پیتشم ئەخواردوهوه! دوا‌یی
که‌وتمه‌ جووله‌ و ویستم به‌ که‌له‌به‌رتیک به‌ری لافاوی پیتشم به‌ره‌لا که‌م، به‌لام
ئەم هاو‌رتی دوا‌یییه‌م گورج بواری نه‌دام وه له‌سه‌ر بواری خۆی رۆشت:

«له بهر ئه وه من ئه لێم ئه گهر بمانه و ئی له سههر بناغه به که باش کورد پی بگه یین و ببخه بینه ریزی گه له هاوچه رخه کانیه وه پیتیسته و از له شعرو ئه دهب بینین و رتی رووناکی زانست و راستی «حقیقت» بگرینه بهر».

ئهم هاوڕێتیانه ههر سێکیان له دههههوانی قوتابخانه بهرزهکانن و هیچ گومان نییه له دهههوانی قوتابخانهی بهرز و نزم گه له خۆتندهواری هاوئیشتمانان ههیه که لهم چهشنه بیرو باوههردان، یا کوتومت، یا کهمیگ جیاواری له لای زووری و کهمیگا!.

ئێسته بهم بۆنه وه دیته وه بیرم چهند لاویکی پهسهند و ناسراوی تریش که بۆیان رێکهوتی ئهم بیرو باوههههوانی خۆیان لادههههوانم.

ئه گهر بمانیا به کورد ژمارههوانی خۆتندهواری ئه وهنده زۆره ئهم چهشنه کهسانه که له ریزی کهمی «اقلیت» دا ئه میننه وه هیچ دههههوانی نه ئه بووم، ئه موت ههر وهک هه موو کاروانیکی تر با کوردیش له ره وههوانی راپهههوان «نهضه» ی ژانیا چاو له نه مانی یهک دوو ته رههوانی خۆی بپۆشێ، مه بهسی هه ره گه وه ئه وه نییه کاروانی هه ره قه تی به رێگای راست و هه مینا تێخوهری بۆ ئامانج، به لام ئه وه کارم له ئه کا ئه مانه به شی زۆری خۆتندهواری کوردن، که له خۆیا خۆتندهواری ئیجگار که مه وه به شی زۆری ئهم که مه ش شوین باوهههوانی چوت و بی جی که وتی، ئه بی کێ په لی گه له دو اکه و تووه که مان بگری؟ بیخاته سههر ئه وش قامه که مه لله تانی تری لێوه گه یشتوه به هه وه ارگای بهختیاری؟.

له بهر ئه مه به به پیتیستی ئه زانم ئێسته ئه و بهههوانی بههههوانی سههر کاغه ز که له کۆره که دا به بهههوانی ئه هاتو ئه چوو وه هه لی له دو انیا نم بۆ هه لئه ئه که وت و پیتشکه شی خۆتندهواری گه لاویکی بکه م.

نامه و ئی بیرو باوهههوانی ئه و هاوڕێتیانه یه که یه که بهههوانی و ریبینی له کۆلێنه وه وه، چونکه به هۆی ئه وه که ئه وهنده بی په روا، بی تی بین دانیان پیا نراوه بی هه یز ماونه وه، وه به هیچ جۆریک بهرگه ی له دو انی سههر پیتیش ناگرن!. چون که براهه ک خۆی به خۆتندههوان بزانن ئه توانن نووسراوی زانست یافه لسه فه له ئه دهب جوو بکاته وه؟. یا چون زات ئه کا بلتی زبانی زانست ته رو پاراوتره له زبانی ئه دهب؟. یا بلتی له میان باش ئه گه م و له ویا ن هیچ؟. یا ئه ورو پایی ته نیا له گه ل ئه دهبی رووت؟!.

به لام ئه و مهعنا یانه ی به تیکرایی له دههههوانی هه موویان دههههوانی ئه توانین بهم چهشنه چهن قه له میکی ئه ساسی له دههههوانی و تیکوشین به پیتی ماوه

(.....)

ئیمه مه به ستمان شپوهی په خشان و بیرو باوهری نووسه ره کانیه تی له نیوانی ههر ده سالیکا، پاش و پیشی ته و نووسینانه له ماوهی ده ساله که دا مه به ست نییه، کام له پیشه وه بوون و کام له دواوه بوون ته مه به تکه که ناگزیری، وه کوو چۆن مه به سته که ش ته وه نییه که ته م خاوهن ده قانه کامیان به رزتر بوون؛ به رزی و نرمی ته وان به ره مه کانی تریان ده ری ته خا. به لکوو لیتره دا ته نیا پیشاندانی شپوهی به یینی دوو لاپه ره ی ده ساله کانه و هیچی تر که بیرو باوهری شپوهی عیبارت چۆن بووه.

«عبدالله به گی گوران» له م ده قه دا نمونه یه کی بیرو باوهری خوینده وارانی کوردمان له و ده ساله دا پیشان ته دا. تیکرای ده قه که ی له پاش ته و نمونه یه که لیتره دا هیتراوه ته وه ده مکو تکرندی ته و که سانه یه و به سی شت وه لام ته داته وه؛ باسی ته دهب ته کا که چییه؟. به راوردی ته دهب له گه ل زانست و کارسازی له گه ل ده زگاکانی تری کومه لایه تی، به تایبه تی که لکی ته دهب بو کورد. ته لی: بناغه ی هه موو زانستییه که، نه ته وه پیشکه و تووه کان تا ته ده بیان نه گرت به ده سته وه نه گه یشتنه هیچ پایه ییک؛ نه ئینگلیزی، نه فه رهنسزی، نه ژاپۆن. ته لی: ته دهب پارچه یه کی هه ره گه وره یه له و پارچانه که ژبانی نه ته وه ی لی دروست بووه. ته ده به که ته بی به زمانی ئایین و فه لسه فه و سه رکرده ی شوړش و راهه رین. ته و نه ته وانه که گه یشتوونه ته پایه ی شارستانی له پیش هه موو ده زگایه کی کومه لایه تیدا ده زگای ته ده بیان دامه زاندووه. ته لی: ته و که سانه ی نرخ ی ته دهب ناسه لمین پهنه له ئینگلیزه کان وه رگرن که رازین به وه هیندستانیان له ده ست ده رچ نه ک شکسپیر له ته ریخی ته ده بیان که م بیته وه. ته لی: به تایبه تی بو کورد که زور دو اکه و تووه تا له باری ته ده پیدا پیش نه که وی ناگا به هیچ ئاره زوویه کی.

ته م ده قه له رواله تا ساده یه؛ که ته لیم ساده یه، واته هیچ گری و قورتیکی تیدا نییه، هه موو خه ت خوینه وه یه ک وه کوو یه ک تیبی ته گن، به لام له ده رپینی مه رامه که دا دنیا به کی ته و او ی گرتوته خو ی، چاری ته نگوچه له مه یه کی ته و روژه ی خوینده واران ی کوردی کردووه، که نابج له سه ر ته و بیرو راهه بن که له سه رین، به لکوو ته بی باوهریان بگورن و بکه و نه سه ر ته و ریگایه که هوی رزگاری نه ته وه کانی ترو هی کوردیشه. له دیوی ناوه وه ی په خشانه که ی به په نامه کی ته وه پیشان ته دا که ته و که سانه و ا شانازی به خویندنه وه ی

زانست ئەكەن، وەيا بە زانستكاری پشت لە خۆتندنەوێ ئەدەب ئەكەن بۆ چ بە رینگای ئەو زانست و ئابووریەدا نارۆن؟! بۆ چ شتیک ناهێننە بەرھەم كە كەلكی بۆ نەتەوێكەیان ھەبیت و لەباری ئابووری و عیلمەوێ بیانگەیننە ریزی نەتەوێكانی تر؟! ئەدیبەكە بەرھەمیکی ھەبێ كە رووناككردنەوێ بییری نەتەوێكەییە و ئەمە ئەنجامە، چونكە لەمەوێ نەتەوێ ئاسۆی فیکری بلاو ئەبیتەوێ ئەگا بەو شتانە كەھۆی بەرزبوونەوێ. كاكی خاوەن زانست كە بەرگیکی گەورەیی فیزییا بە كفرەكوونیتك ئەخۆیتیتەوێ، یا نووسراوی زانستی كە كار ئەكاتە سەر زۆر بوونی ئابووری ولات بە فرکانی ئەخۆیتیتەوێ، ئەبێ ھیچ نەبێ لەم عەزبەتکیشانەیا بەرھەمیك بەدا بە دەستەوێ. چ فیزیایەکی داھینا؟. چ شتیکی دروست کرد كە بێی بە ھۆی دەولەمەندی و پیشكەوتنی ئابووری ولات؟. ئەگینا ھەر خۆتندنەوێ رووت كە بەرھەمیکی نەبیت، وەیا باس لە پیشكەوتنی فالانە نەتەوێ، وە یا قسە لە پیشەوێ مەكینە و دروستکردنی فالانە فابریقە لە فالانە ولاتدا چ كەلكیك بە كورد ئەگەیین؟!.

كەوا بوو پتویستە پەردەیی باوەریان بگۆرن و لەو بابەتانە كە خۆیان ھەزی لێ ئەكەن بەرھەمیك بیننە ئەنجام بۆ ئەو كورد – یش لەو كاروانە دوا نەكەوێت و دەرزبەکی بە دەستەوێ ھەبێ..

نمونهیهکی تر ھەر لە پەخشانی ئەم سالانە، زانا «شیخ محمدی خال» لە ژمارە « ۳ »، « ۴ » ی سالی « ۳ » ی گۆفاری گەلاوێژ – ۱۹۴۲ – لە ژنیر ناوی «تفسیری قرآن» دا شەرحی نایەتی « ولاتکرهوا فتیاتکم علی البغاء ان اردن تحصنا لتبتغوا عرض الحیاة الدنيا» بەم نمونە پەخشانی خوارەوێ ئەکاو ئەلێ:

(پتویستە لە سەر باوک و براو کە سوکاری ئافرەت ئەگەر کچ یا خوشکیان بوو زوو بە زوو بیاندەن بە شوو، وە ھەر ھەلێ کە پینگەیشن ماردیان بکەن لە یەکیکی وا کە ئافرەتە کە پیتی خوشیی وە ھاوتەمەنی بێ، چونکە ھەر وەک پیاو ئارەزووی ژن ھێنان ئەکا ژنیش ئارەزووی شووکردن ئەکا، وە ھەر وەک پیاو ھەز لە ژنی جوان ئەکا ژنیش وایە. ئەوانەیی کە بە شیربایی و پارەیی زۆر، یا بە خشلی زەردینە ھەلئەخەلئەتین وە کچی جوان و جھێلی خۆیان ئەدەن بە پیاویکی پیری ھەفتا سالە، یا بە کوپکی وا کە کچە کە ھەزی لێ ناکا، یا ھەر نایاندەن بە شوو گوناھیتی زۆر زۆر گەورە ئەکەن چونکە ئافرەتە کە ناچار

ئەكەن بەمە كە لە پاشەرۆژا بە دیار مېردەكە یەوہ دانەنیشی و حاشای لئ بكا ،
وہیا بەدزیەوہ خۆی بدۆرینی ، ھەر وہا بارەھا ئەمە رووی داوہ .

كەوا بوو خوا ھەلناگرئ بە دەستی خۆتان كچەكانتان خراب ، وەیا زۆریان لئ
مەكەن بەوہ كە خۆیان بدۆرین ، وەك ئەفەرموی : «ولاتكروا فتیاتكم علي
البعاء إن اردن تحصنا» زۆر مەكەن كە كچەكانتان لەسەر ئەمەی كە خۆیان
بدۆرین لە كاتیكا كە ئەوان بیسانەوئ بە پاك داوینی بئیننەوہ ؛ یەعنی
كچەكانتان كەگەرەبوون و ئارەزووئ شوویان كرد مەیانھێلنەوہ وە زوو بەزوو
بیاننەن بە شوو ، مەلین ئەمە ئاغا ، یا بەگ نییە ، یا خواوہنی خانووی زۆرو
دیی و زەوی و زارو دوكان و چاپخانە نییە ، كەوا بوو نایكەین بە زاوای
خۆمان ، تەماشای ئەمانە مەكەن ، بەلكوو ھەر كەسئ داوای كچی كردن لە پاش
ئەوہی كە خواوہنی رەوشت و خوویەكی چاك ، وە گوزەرانیكی باش بوو ، وە
لەناو مەردما پایەبەكی بوو ئیتر كچەكانتانی بدەنئ ، نەخوازەلا كە كچەكەش
خۆی حەزی پئ بكا ، نەخەلە تابن كچتان بدەن بە یەكیتی وا كە حەزی لئ
نەكا .

تۆخوا چ ھەلنەگرئ! كچیتی پاك و تەمیزی ، جوان و جھیلی ، بالا لاو لاو
بدرئ بە پیاویتی قرخەنی سەر و ریش سپی وا كە سەری لە گوئ قەبر
بلەرزئ! . یا چ خوا ھەلنەگرئ كچیتی پئ گەیشتوی شەنگ و شوخی لاو
چاك بەھیلریتەوہ لە ماللا و نەدرئ بە شوو ، وە باوك و براكانیشی لە بەر چاری
ئەو ژنی جوان جوان بۆ خۆیان بئین؟! . یەكئ تۆزئ وجدانیتی پاكی بیئ
ئەزانئ كە ئەمانە زۆر زۆر گوناھن وە خوا پئ ناخۆشە ، جگە لەوہ كە
پاشەرۆژیكی زۆر تاریك و رەشیشی ئەبئ .

زۆرتیرینی ژنی ئەمرۆ كە لەگەل میردیانا ھەلناكەن وە لە پاش چەن مانگیك
جیا ئەبەنەوہ تەلاقئ خۆیان ئەسبێن وە مالی ھەر دوولا بە قور ئەگیری لەبەر
ئەمانەبە كە وتمان . زۆری وا بوون كچیان بووہ بەلام لەبەر ئەوہی كە نەیانداون
بە شوو ، یا داویانن بە پیریتی قرخە ، یا بە یەكیتی وا كە كچەكە حەزی لئ
نەكردوہ ، ئەو كچە پاك داوینانەیان تووشی رۆژیكی رەش كرددوہ ؛ بەم رەنگە
سا ھەلگیراون و رادوو كەوتوون ، وەیا كچەكە بە دزیەوہ خۆی دۆراندوہ ، وە
پەرۆی رەشی نەنگو بەدناوئ دراوہ بە سەر شانی خۆبو ھەموو كەسوكاریكیا!
مەگەر ئافرەتتیک نەبوو پئ كە ئیجگار بە شەرم و نامووس بوو پئ ، ئەو حەلە
بە دزیەوہ چوہتە ژووریتی تاریك و بە پەتتیک خۆی خنكاننوہ! .

ئایینی ئیسلاام ئەمەندەئ مەبەسە خۆشەویستی ژنو مېرد ، لەبەر ئەمە رتی

داوه تا سځ جار ټو ژنو پياوه له پيش ماره كردنا چاويان به يهك بكهوئ، وه چهوتهو چيلهئ يهكترى بگرتهوه تا حهز له يهك بكهه وه خوښهويستيبان له دلئ يهكترى دا ريشه دا كوټئ تامردن. زور له پياوه دينيه گهورهكاني پيشوو كچهكانيان تا پيشان نه دابئ به داواكهرهكانيان ليبيان ماره نه كردون، بهلام داخي به جهرگم! ئيسستا ټمه بووه به عهيب، وه خوټندهواره تي گهيشتووهكان له پيش نه خوټندهوارهكانا كچهكانيان وهك گوئ دريژ ټهفرؤشن به پاره! به بئ ټمهئ كه پرسئ به كچهكه بكهه وه رهزاي وه بگرن، جا چ جاي ټمه كه چاويان به يهك بكهوئ و حهز له يهك بكهه، وهك ټهفه رموئ ټم كردوهه ناشيرينانه كه ټهيكه «لتبتغوا عرض الحياة الدنيا» بو ټهويه كه شيربايهكي زوري پئ وه بگرن، يا خشلئكي زور بكهه بو كچهكانتانه؛ به عني ټهيفرؤشن به پياوي دهوله مهند، ئيتر چاوتان له قازانچ و سوود و حهسانه وهئ كچهكانتانه نيهه، وه پاشه روژئ ټه به سه زمانانه ناخوټينهوه كه تووشئ چ روژئكي رهش ټهين!

موسولماني به راستئ ټهوانه: ههر حهلي كه كچيان بوو تا گهوره نهين و ټاره زووي ميتره نهكهن نهيناندهن به شوو، وه نهينانكه نه باخه لي زرته بوژئكي مل ټهستووي چوار پهل قهوي، وه ههر حهلي كيش كه گهوره بوون و پئ گهيشتن له پاش داوكردي له لايهه يهكي باشه وه نهينانته وه وه بياندهن به شوو، دهبي له پاش يهكترى بينين و رهزامه ندي كچهكه، وه ټا ټه توانن ټاساني پيشان بدن، وه په لئبي ماره بي زور و خشل و كالاو فهرده شهكر نهكهن - بهلام داخه كه م! ئيسستا بووه به باو ټهوانهئ كه كچيان ټهدهن به شوو زاواكه يان دائه رزين و دهسمايه بي به دهسته وه ناهيئن تا ټه يخه نه سه ساجي عهلي، وه ټا ناچار سبهئ روژئ له بهر بي دهسمايهئ ټه خريته ماله وه و دهسه وسان لي دائه نيشئ، وه ههرچئ ناو مائئكي هه بي بهر بهر به هه رزان ټهيفرؤشئ و ټه يخوا وه له پاشا هه ټه سيته سه ر بيان!

سالاني « ۱۹۴۰ - ۱۹۵۰ » قه له مي نووسه راني كورد زور به بريشت بوو، هه ربه كه له بارئكه وه خامهئ خوي ټه خسته كار؛ چ بو عيلم و زانست، چ بو ميژوو و فهلسه فه و ټهدهب، چ بو كاروباري كو مه لايه تي و ري پيشان دان بو نه هيشتنئ ټه ناته واوييانه كه روويان كرديووه كو مه ل. نه ته وه كه نه ته وه بوو، وه ههر نه ته وه يهك بي، بي گومان ټه بي ناته واوي تي دا هه بي. ټه ليم بي گومان، ليم به زياد مه گره!. چونكه نه ته وه وهكوو باخچه يه كي گه ورهئ فراوانه، وهكوو گول و گوله باخي تي دا ټه بي درك و دالئشي تي دا

ئەبىت، باخەوان ئەبى بژارى ئەو دېڭ و دالە بكا، نەتەوہش وەكوو رەوشتى بەرزو خووى چاكي تيدا ئەبى ھەندى كەم و كوورپىشى تيدا ھەر ئەبى. جا، تاكە تاكەى ئەو نەتەوہىيە - كە نووسەران و بىر رووناكانيانن - ئەو كەم و كوورپىيانە ئەخەنە بەرچا و بۆ ئەو بە ھەموويانەوہ رىشەكەنيان بكەن و نەيانھىتلن.

لېرەدا خاوەنى ئەم دەقە رىڭگاي ئەوہى گرتوہ - ئىمە كە موسولمانەكانىن، وە كىتەبە ئايىنيەكەمان كە قورئانە - لە بارەى نەھىشتىنى ئەو ناتەواوييانە كە لە ناو ھەموو نەتەوہكانى ئىسلاما بەتېكرابى - ئەگەر ھەبن، چاربان بكاو نەيانھىتلى. خاوەنى دەق سووچىكى لەو سووچانە گرتوہ، بە زمانىكى پارا و بە خامەيەكى رەوان بۆمان باس ئەكاو دەقى پەخشانىكى كوردېمان ئەخاتە بەر دەست. لە ناوەرۆكى ئەم دەقەدا ئەو مېژوہەمان بۆ دەر ئەكەوئى: كە لەو سەردەمانەدا وا ديارە كچ - كە نيوہى نەتەوہىيە - دىلى ئەوہ بووہ كە خوئى نەيتوانيوہ پاشەرۆژىكى كامەران بۆ خوئى پىكەوہ بنى. بەناو نەفرۆشراوہ، بەلام وەكوو فرۆشتن وا بووہ؛ ئەو برو بىانوانە كە كەس و كارەكەى لە خوازىنيكەريان گرتوہ ئىشەكەى لە ئىش ترازاندوہو كچى ھەناسەسارد لە بەندىكى دائىميدا ماوہتەوہ!. وە لەبەر ئەوہ كە گەلتيكيان تووشى ئەم دەرە بوون بى بەش بوون لەوہش كە خىزانىكى بەختيار پىكەوہ بنىن. ئەمە يەكېك بووہ لە دەرە كۆمەلايەتپەكانى ئەو رۆژە كە ئەم دەقە وەكوو مېژو و بۆمانى ئەگىرپتەوہ.

لەلايەكى تىرشەوہ ھەر نووسەرېك چەشەيەكى تايبەتى خوئى ھەيە بۆ دارىشتىنى عىبارەت. ئەو جوہرە شتانە كە رىزكردنى وەسفە بۆ مەوسووف لەپەخشانا زياتر لەچەشەى ئەم خاوەن دەقەيە. بە وىنە كە ئەلئى:

«توخوا! چ خوا ھەلئەگرئ كچىكى پاك و تەمىزى جوان و جھىلى بالا لاو لاو
بدرئ بە پىاوئىكى قرخەى سەر و رىش سىپى وا كە سەرى لە گوئ قەبر
بەرزى»..

ئەم جوہرە رىزكردنە لە چەشەى نووسەرېكى ترا نىبە، وە يا كەمتر ئەبىنرى. ناوەرۆكى ئەم پەخشانە ئىمە ناتوانىن بلىن: خاوەن دەق لە زادەى فيكرى خوئى ھەلئىنجاوہ. ئەمە ناتوانىن بلىن، چونكە تەفسىرى ئايەتېكى كردۆتەوہ كە نزيكەى «١٤٠٠» سال لەمەو پىشتر ئەو ئايەتە و تراوہ و ئەو ناتەواويەى كۆمەلايەتپىيە باس كراوہ. بەلام روخسارى پەخشانەكە زادەى فيكرى خاوەن دەقە، بە جوړىك ھۆنيوہتەوہ كە لەگەل ناوەرۆكەكەدا پىكەوہ بايانى داوہو بوون بە كشتەكېكى دوو بارى وا كە جيا نەبنەوہ! كەوابو لەم

رووهوه په خشانى كوردى دوو سامانى دهستكهوت؛ يه كنى چارى تنگوچه له مه يه كى كومه لايه تى، كه تايه تى قورئان كرا به پشتيوان بو نه وه هيتشته، يه كنى په يدا بونى په خشانى كى راز تيراوه به گه لى وه سپى جوان جوانى رسته يى كه نه مه بو زمانى ئيمه سه رمايه يه كى به نرخه .

له گوڅارى گه لاو پيژى ژماره «۳» سالى «۸» - ۱۹۴۷ - «رشيد نجيب» له ژبى ناوى «نه ختيكيش كوڼه په رستى» دا رومان نه كاته نه م په خشانه و نه لى:

(زور چاك نه زانم كه به شتيكى زور له لاوانى خوښه ويست رقيان نه بيتنه وه له بيستنى وشه ي «كوڼه په رستى»! منيش وه نه بى نه م وشه يه م زور لا جوان بى، يان باشبى، به لام نه بى پى لپى بنين كه هر وه كوو هه موو شتيكى تازه وه نه بى باشبى، هه موو شتيكى كوڼه ش وه نه بى به دو بيغه ر بى.

پيشينان هه ندى ره وشت و ره فتارى باشيان هه بوو؛ كه نه ليم پيشينان، مه يه سم دوو سه د سالى و سى سه د سالى له مه وه به ر نيبه؛ پيشينانى ۳۰، ۴۰ سالى له مه و پيشيش نه م ره وشت و ره فتاره كوڼه جوانانه يان ديسان وه نكه هبانى نه كرد. نه وه دى بو تان نه گيترمه وه هه مووى به بيروه وهرى خو م بووه؛ خو نه گه ر پرواش نه كه من هيتشتا خو م به پير دانانيم، به لكوو له ريزى لاوان خو م نه ژميرم.

جاران له سلىمانى، وه به لكوو له هه موو شاره كانى كوردستان، كه مانگى شويات به خو ي و باو بارانپه وه تى نه پهرى، و مانگى مارت به گول و نه سرين و لاله، به نه ورز و چيمه ن و دهشت و شاخى رهنگاو رهنگيه وه خو ي پيشان نه دا، لاوان به خو ينيكى پر له جونبوش و ژيانىكى تازه وه خو يان تاماده نه كرد بو يارى.

به لى! يارى، يارى نه وسا شتيكى گالته نه بوو، يارى فرمانى بو له سه ر شانى هه موو لاوتك، هر گه ره كه مه يدانى يارى جياوازي هه بوو؛ دهشتى كانيسكان، دهشتى كوڼه ك، دهشتى سه رقه بران، كاريزى حاجى مه لا عه لى و گه لى جىگاي تريس، هيج گه ره كنى نه نه چوه سه ر به شى نه و بتر، وه هر گه ره كه ياربكه ر و پاله وانى به ناوبانگى خو ي هه بوو. هه وه س و جو ش يارى وه نه بى تنيا له لاي لاوه كان بى، گه وروه دم راسى گه ره كيش به شدار بوو.

به لى! نه وان خو يان تيكه لاوى يارى نه نه بوون، به لام سه ركه رى به ده وام و

گهرم بوون، جاروبار به خشه نده گیشیان هه بوو؛ کئی تۆپیککی باشی بوه شانایه، بان له که وشه کا زیاتر پروشتایه، مسکه تی، رهحه ته لقومیکی وهر ته گرت، شته که خۆی کهم نرخه به لام به های مه عنه و به که ی زۆر بوو. له م مه پیداناندا هه موو چه شنه یاریه ک ته کرا. هه ره له عه سره وه لار و پیسر، هه ژارو ده وه مه مند، دوکاندارو کاسب، هه موو ریچکه بان ته به ست بۆ مه پیدانی گه ره که که ی خۆیان. جا له وئی که وشه ک، پشت لی دان، شه ره تۆپ، قه له مرداری و گه لی یاری تر دهستی پی ته کرد.

بۆ هه ندی له م یاریبانه هونه ره پیویست بوو؛ به لام بۆ هه موو بان هیتزو چالاککی، گورج و گۆلی و خۆ راهینان زۆر پیویستتر بوو. قه له مرداری، تهو یاریه، ته گهر له هه ره دهستیه کانیا چه ند که سیکی ده ست راستی تیا نه بوایه، تهوا ئیشیان گه نگ ته بوو. بۆ که وشه کیش، خۆ ته گهر دلێکی به هیتز، لووقیتی درێژو خۆ فریدانیکی به تین و ته وزمت نه بوایه تی ته که وتی. به لام له هه موو سه برتر شه ره تۆله که بوو. تۆپیککی چه رمینی سه خت و قورس، ته مه دوو بازووی وه کوو تۆپه که سه خت و قورسی پیویست بوو، هونه ری زۆریشی ته ویست بۆ خۆ یاراستن له تۆپی لاری به رامبه ره؛ چونکه ته گهر به اتایه به ره جیگایه کی ناسک بکه وتایه نازارو ئیشه که ی گالتنه نه بوو. تۆپ وه شیینی و اهه بوو شریخه ی تۆپی تا دوور ته رۆیشته. وا تی مه گهن که ته م یاریبانه رق و قینی ته خسته دلێ یاریکه ره کانه وه. هه موو به دهروونیکی «سپۆرتی» پاکه وه له یاریه که هه لته چوون و له دوایدا وه کوو برا جیا ته بوونه وه. ته م دهروونه سپۆرتیه نه ک ته نیا له ناو خه لکی به ک گه ره کدا، له ناو خه لکی هه موو گه ره که کانا هه بوو. هه ندی جار چه ند یاریکه ریکی باش له م گه ره که وه ته چوون بۆ ته و گه ره ک و له وئی دهستیان ته کرد به یاری کردن. ته مه رقه به ری نا، خۆ هه لکیشانیکی تیا بوو.

به درێژایی به هار هه موو رۆژی ته م یاری کردنه هه بوو. له عه سره وه هه تا ئیواری ته بیخایاندو ته وسا هه ره که سه به دلێکی کراوه، ئیشته پایه کی باش و روویه کی خۆ شه وه ته رۆیشته وه بۆ مالتی خۆی، خوا چی دابوو له گه ل که س و کاریدا ته یخوارد.

به هار نه ک ته نیا بۆ یاری وا بوو، بۆ رمبازیش هه لیککی باش بوو. که نه ختی به هار پیسر ته بوو ئینجا خه لکه که رووی ته کرده سواری و رمبازی. دیاره که ته زانن وشه ی رمبازی دوو که ره ته: «رم» و «بازی»؛ به مانا به رم یاری کردن، پیشینیان له زه مانی کۆندا که سواری ولاغ ته بوون به «رم» یاریبان

ئەكرد. تاودانى ولاغ بەو جۆرەي كە ئەيزانين ناونراوه بە رمبازى. جاران ئەتوانم بلىم، ھەموو لاويك سوار بوو؛ بەلى ھەموويان سوارچاك نەبوون، بەلام كەم و زۆر سواربيان ئەزانى. ئەسپى نەبوو، ئەيخواست لە ناسياويكى و خۆي لە رمبازى بى بەش نەئەكرد. بەلاي منەوه رمبازى جگە لەوہى سىزرتىكى زۆر باشە، نيشانەي مەردايەتى و لاوچاكيشە. ئەو لاوہى خۆي باش بەسەر ئەسپەوه بگرى، فيرى تاودان بى، ترسى لە ھەورازو نشيو نەبى بى گومان بى ترس، ئازاو بە ھىز ئەبى و لە نشيو ھەورازى جيهانيش چاوى ناترسى.

برا خۆشەويستەكانم! نازانم ئيوەش وەكوو من ئەم شتە كۆنانە پەسەند ئەكەن؟. ھيوام وايە كە، لاوہ شيرەكانمان لەبابەت ئەم شتانەوہ وەكوو من نەختى كۆنە پەرسى بن. لەم كۆنە پەرسىيەدا لەش ساغ و دەروونى پاك ئەدۆزنەوہ. ديارە بىستووتانە كە بىرى رووناكيش لە دەروونى پاك و لەشى ساغەوہ ئەبى. جا ئيوەش وەرنە جۆش، وا بەھار ھات و ئەم يارىيە ميلليانە بژيننەوہ).

وہكوو خاوەنى پەخشان خۆشى ئەلى وەنەبى ھەموو شتىكى كۆن ھەر كۆن بى. بەلاي منەوہ زۆر شت ھەيە ھەتا كۆنتر بى تازەتر ئەبىتەوہ!.

چونكە ئەو كۆنە ناوونيشان لە شتىكەوہ ئەدا كە گۆرستانى رۆژگار شاردوويەتەوہ!. كاتى كە زىندوو كرايەوہ، جگە لەوہ كە ئەو رۆژەمان ئەكا بەم رۆژو و امان لى ئەكا كە ئيمە لە كۆرى ئەو رۆژەداين لەمەوہ دوو بەھرە وەرئەگرين، وەيا ئەبىن بە مرۆڤىك كە لە دوو چەرخا ژيابىن؛ يەكى ئەو رۆژە، يەكى ئيمرو، ئەمەيە كە ئەلىن عىنسانى دوو چەرخە!. ئيمە بەھرەمان لەو كەسانە زياتر وەرگرت كە ھەر لەو چەرخەدا ژياون، چونكە ئەوہى ئەوانيشمان بىنى و ئەوہى خويشمان. ئەمەو ديسان لەزانينى رەوشت و رابواردنى رابوردوان جۆرى بىرو باوہرى ئەوانمان دپتە دەست، ئەوانەي كە بۆ سەردەمى ئيمە سوود بەخشن وەريان ئەگرين، ئەوانەيان كە لەگەل رەوہوہى ئيمروژدا ناگونجىن بەرەلايان ئەكەين، ھەر ئەمەيە كە زانايانى بەلگەناسى والى كردووە كە بەھەموو توانايەكيانەوہ بگەرىن بەبن زەوى و سەر زەويدا بۆ دۆزىنەوہى كۆنە بەلگەكانى، بەتايەتى بۆ ئيمە لە ئەدەدا، تا ئەدەبى كۆنمان بە دەستەوہ نەبى ناتوانين تازە دروست بكەين، چونكە كۆنەكە بناغەيە بۆ تازەكە.

خاوەنى ئەم دەقە وینەي رەوشتىكى كۆنى كوردەواريمان پيشان ئەدا، ھەرچەندە خۆي

ئەلنى زۆر كۆن نىيە، بەلام من ئەم جورە شتانه بە كۆنتر ئەزانم لەوەى كە خاوەن دەق ئەيلنى، نابى و بزاني چونكە لەم رۆژەدا گۆران زوو زوو ئەبىت، ئەو رۆژەش ھەر وا بوو. ئەو رۆژە تازە پىچكەى ئوتۆمۆبىل داھاتبوو، بەتايبەتى لە ولاتى ئىمەدا ھەر زۆر كەم بوو، ئىستە ئەم رەپرەوھىە زۆر زۆر بوو، ئەگەر ھەموو شت وەكوو ئەو خىرا نەبى بەتەواوى كاروان بەجى ئەمىنى. ئەو سەردەمانە بە دوو سەد سال جارىك رەوشتىك ئەگۆرا، ئىستە بە دوو مانگ جارىك ئەگۆر-رئ. ئەگەر ئىمە بەراوردى ئەو وەختە لەگەل ئىستەدا بەكەين، پلە ئەبى لە ئارادا نەمىنى، لەگەل ئەوشا ھەيە. ئەم دەقە نەوھك ئەو راباردنە كۆنەمان بۆ ئەگىرپتەوھ تەنيا، بەلكوو شىوھى نووسىنى ئەو سالانەشمان ئەخاتە بەرچاو؛ ئەوھمان پيشان ئەدا كە لەو سالانەدا چەشەى يەكئ لە نووسەرانى كورد جورە پەخشانيكى دروستكردوھ كە ئەو بىرو باوھرە بۆ دروستكردنى شتى وا بەبىرى يەكئىكى ترا نەھاتوھ، شىوھى پەخشانەكەش بە تەواوى جىيايە لە ھى يەكئىكى تر؛ سادەيە، رەوانە، وەكوو دانىشتىن قسەت بۆ بەگىرپتەوھ، لە ھەندى شوپنا ئاوازەيەكى مووزىقايى لە وشەكانيا بە تەواوى دەنگ ئەداتەوھ بۆ ئەم لاو ئەولاي خۆى، ھەناسەپرئ لە رستەكانا نىيە. وەكوو ئەمە ھەيە ھەندى گوزارشت و وشە لە رستەكانا ئەبىنرئ كە ئەوانە لەم رۆژەدا كەمتر بەر چاو ئەكەون، تەنھا ئەم لاينەى مېژووى پەخشانمان بۆ روون ئەكاتەوھ ھى ئەو سەردەمە. بابەتەكەش ديارە دەنگ ئەداتەوھ بۆيە توانبوھ ئەو روخسارە بخاتە روو من حوكم نادەم، بەلام مېژووى لەمەو دوا ئەو حوكمە ئەدا كە نووسەرانى گەلاوئىژ چەرخىكى ترى ئەوئ تاوئەنى ئەوانە دروست بىنەوھ!

«حامد فەرەج» لە ژمارە «۷» سالى «۱»ى گەلاوئىژى - ۱۹۴۰-۱۹، لە ژبىر ناوى «ئەدەبىياتى تازە چۆنەو دەبى چۆن بى» پەخشانيكمان ئەخاتە بەر دەست و ئەلنى:

(لەبەر ئەوھى ژيان سەرچاوھى ئەدەبىياتە، وە تەرزى ژبىنىش ھەمىشە لە گۆراندایە پىويستە بۆ ئەدەبىياتىك لەم عەسرەدا بزاني:

كە ھەرچى گۆرانيك بە سەر عالەم و بەشەكانيا دئ دەبى ئەدەبىياتىش بەشدار بى تىباياو ئەو دەستوورەى كە ژبىنى لەسەر دەپوا ھەموو كاتى، ھەموو دەمىك تەرحە باوتىك «مۆدەبىياتىك»ى بۆ دئتە پىشەوھ. ھەروھە ئەدەبىياتىش بەو پىيە پىويستە تازە بىتەوھ. وە چونكە ژبىنى ئىستەمان زۆر جوتىيە لەگەل ئەو ژبەنى كە باو و باپىرمان ژباون، زەمانەكەمان جىيايە لەگەل ئەو زەمانەى

که ئەوانی تیدا بوون، لەبەر ئەوە پێویستە ئەدەبیاتیشمان جوو بێ لەگەڵ ئەدەبیاتی پیشینانمان. ئەدەبیاتی پێشوو دەولەمەندە لە، مانا، دڵسۆزی، ئامۆزگاری، پەندو شعردا رازاوە دوورو درێژە، گەلیک دەستووری ئالۆزای ناقلۆلا بۆ شعر دانراوە که شاعری گەلیک خەریک کردووە لە دانانی شعرەکانیا، وە بە دەگمەن تازەبێهک که بۆ ئەم عەسرە دەست بدا لە ئەدەبیاتەکانیان دەبینرێ.

ئیمە ئیستە لە عەسریکدا دەژین که بە هۆی پیشکەوتنی زانستەوه گەلیک کون و قوژین و نهینی ته بیعتەمان بۆ دەرکەوتووه. ئینجا ئەدەبیاتی تازەبیش بەم سایه یه وه هیزو ئاشکرای و لیکدانەوهی وەرگرتووه که ئەدیبیکێ ئەم عەسرە ناتوانی خۆی دوورخاتەوه لە زانستی، دەبێ هەمیشە شان بەشانی زانایان لە کۆلێنەوهدا بێ هەتاوه کوو ئاگادار بێ که زانستی گەیشتۆتە چ پله یک و چ شتیکی تازە داهینراوه؟. هەندێ کەس و دەزانێ که زانستی پیاو دەبا بۆ ماددیات و دڵسۆزی و وجدان بێ هیز دەبێ!. بەلام ئەمە راست نییە، چونکه زانستی هەلقە ی پێش چاوی ئینسان بۆ ژیان فراوان دەکا و گەلیک شتی شاراوهی نەفس و ته بیعتە دەرەخا. ئەدیبە عەسریه کانی ئەم عەسرە، وەک «ویلز، برناردشو، رۆلان و..تر» پشتیوانیان زانستییه لە دانانی چیرۆک و دراماکانیان. ئەدەبیاتییک ئەگەر ئەو کەم و کوورپه که خەلک هەستی بێ دەکا، چاره ی نه کا پێویست نییە پێی بگوترێ ئەدەبیات.

ئیمە لە دەوریکدا دەژین پر لە ویستەمەنی، پر لە دانیشتان، که هەر یه که له گه ل ئەو بیترا به ربه ره کانی ژین ده کا. زانایان هەر یه که له لایه که وه هه ول ئەدەن بۆ دەرختنی نهینیکی ته بیعت، داهینانی شتیکی تازە بۆ پیکه پینانی ژینیکی به رزتر که له ریبی ئەم ئامانجه دا هه موو چه شنه هۆبه ک به کار ده هین، ته بیعت به کیش ئەکەن، بێ گیان ده خه نه ئیشه وه، هه مووی بۆ حه سانه وهی به شه ر. لەم دەورەدا وەخت نرخیکێ گەورە ی هه یه، خیرا ئیش برینه وه که لکێکی گەورە ی هه یه. لەبەر خاتری وەخت کەم سەرف کردن گەلیک هۆ داهینراوه، گەلیک شت دۆزراوه ته وه هه روه ها ئەدەبیاتی ئەم عەسرە دەبێ عیبارت بێ لە وتاری کورتی مانادار، شعری ریک و پیکێ خنجیله که وەک شریتیکی وایی، شیبه کانی له ئاوریشمی زانستی و به رهنگی رهنگا و رهنگی نه زه ربیات و نازای زانستی رهنگ بکری، شان به شانی داهینان و دۆزینه وهی نهینی ته بیعت بکشێ. ئیمە لە دەوریکدا نین که گالته به وخت بکه ین که ئەدیبه کان، وه یا شاعره کان نووسراو و شعری دوورو درێژی بێ فه ری مانا قوول

«!» هەر وهکوه عه ره ب ده لیت: «المعنى فى بطن الشاعر» مان بو دابنن که هه موو زبانی به ریکخستن و دانان و رازانه وه پانه وه خه ریک کردب، خو بان خه ریک که ن به «ستایش و سه رزه نیش، یا به تخمیس...» وه. پتویست نییه که خه ریکی لاسایی کردنه وهی ئه ده بیاتی کۆنی وشکی رهق و تهق بین هه تا وهکوه بگه یه ریزی نه وان. نه وهخته هه رزانه مان نییه که شاعریکی کۆنی عه ره ب له وه سفی حوشتریکدا هه زار شعری دانا وه، یا سه د ناوی بو شیریک دانا وه. نه مه ده گونجا بو ئه ده بیاتی پیشوو، چونکه نه وهی ئیمه ئیسته پتوه خه ریکه ن نه وان هه نه شیان بیستوه وه نه شیان دیوه. هه چ پتویست نییه که ئیمه نه مرۆ باسیکی دوورو دریتی نه و شتانه بکه یه که له دوا پتویسته وهن. هه ره له بهر نه مانه یه که «شرکه ته» کانی روژتاوا خه ریکی دانانی نووسراوی کورت و پر که لکن، وهک: «ئینسکولوپیدیا، نه نجومه نی نه ده بیاتی نه قوام، به کورتی فه نن و نه ده بیاتی قه ومیک، میژووی نه قوام، حه یواناتی نه قوام، چاندنیان، به کورتی تاریخی ژینی ناوداران، بلاو کردنه وهی گو قاری زانستی و نه ده بی و فه نی...» و نه مانه یه یه بو به له بهر وه دان چونکه زۆترین که لکیان لئ وه ده گیری له که مسترین وه ختدا. نه ده بیاتی مانا که ی راست ب هه چ حه و بجه به رازانه وه پتوچ و په نا ناکا، چونکه به ساده بی جوانه.

ئیمه ده بی ئامانجه مان له نه ده بیاتدا ریگه ی راست نیشاندان ب، روونا کردنه وهی بیرو هۆش ب، فیکردن و تی گه یاندن ب بو لبردی نه وه که م و کوو په که هه مانه له هه موو په لوپۆی ژیا مانا. ده بی هه ره وهکوه زانایه کی کورد «قاسم نه مین» له میسر که گو تیتی: «ئورو پایی ده خوتین بو نه وهی تی بگه ن و ئیمه تی ده گه یه بو نه وهی بخوتین»، ده بی نه ده بیات وه ها بی که پیوا تیی بگا و که لکی لئی وه رگری.

په خشانى كوردی تازه داره داره ئەكا، خاوهنى دهق ریگا و شوین بو نه ده بیه کان دانه نی: که تا نه و سه رده مه چیه ان کردوه له وه به دوا وه نه که ن؛ نه که ونه شوین هۆنراوی دوورو دریتو ئالۆزاوی وا که مه عناکه ی له زکی شاعردا ب، چونکه نه م سه رده مه سه رده می زانین و زانستییه. نه دیب و سه ردار له شکره کانی نه و سه رده مه ی وهکوه و ئیلزو به رناردشو و نه وانیش زانستی پشتیوانیه ان بو بو دانانی چیرۆک و دراما کانیان و بو کاروباری تریان.

خاوهنى دهق به بیاریکی تیزه وه شتی خویندۆته وه نه م راویژه جوانانه ی بو نه ده بیه کافمان کردوه؛ کردوویه له کاتیکا که کورد تازه دهستی قه له می گرتوه بو نووسینی په خشان!

به لām ئەبج ئەو هوش لێك بدهینهوه كه كورد ئەدییه ههبووه، تا ئەو دەستوورەى ئەو بكا به شێوهى خۆى؟! ئەو رهخانه كه ئەو ئەيانگرى دوور نییه له هۆنراودا ههندیکیان هاتنه دى، به لām پهخشان پهخشان نهبووه تا ئەو دەستوورەى تیايا بهجى بهینریت. چەند سەد سال ئینگلیزو فەرەنساو ئیتالیانو شوپنهکانى تری ئەورووپا، ئاردى خۆیان له بێژنگ داو کردیان به ههویرو ههویرهکهیان دا به دەستاو خوشهیان کرد تا وێلز و بهرناردشو و پینهکانى وهکوو: هايدن، تۆما و پۆلسن، هیکل و شارل نیکول - یان دروست کرد. له م رۆژى تێژرويشتنه دا لām وایه كورد ئەگەر لێى بگهڕین و به مەنگى بڕوا به چواربهكى زهمانهکانى بهرناردشو ئەوان ئەمیش ئەتوانن ئەدیبه بپنێته ناوه!

قسهکه م زۆر به زیاد رویشتن مهزانه كه وا ئەلیم، چونکه وهکوو خۆى ئەیلێ ئەم رۆژه رۆژى زانستی و خێرا پێشکهوتنه، چهرخى دوو چهرخه خێرا ئەسوورپنیهوه، ئەو دهرهفته كه نهتهوهکانى وێلز و بهرناردشو بوویانه، کوردهله بیبى، به چواربهكى زهمانى ئەوان وهکوو ئەوانهى ئەوان دروست ئەکا، چونکه زهمان خپرايه له رهورهوه دا، ئەبى پیاوى کوردی - ش بهخپرا بڕوا، بۆ ئەوه دوانهکهوى، به لām به مەرجه لێى گهڕین!

ئەبج ئەو هوش بزاین كه ئەدیبه جیاپه وهۆنر جیاپه. ئەوهى كه خاوهن دهق ئەیلێت هۆنرهکاغان بوون، نهوهك ئەدیبهکاغان، چونکه مەرجه نییه ههموو هۆنرهك ئەدیبه بیت. ئەدیبهك كه خۆى بهوشهوه خهريك كرديت، ئیتمه ئەوهمان نهبووه، چونکه ئەو پهخشانهمان نهبووه تا ئەدیبهکاغان خۆیان بهوشه رازاندنهوه خهريك بکهن. هۆنراو - كه ههمانبوه - ناکهوتنه ناو ئەم چوارچێتهیهوه.

لهگهڵ ئەمانهشا ئەم پهخشانه كه خاوهنهكهى خستووێته بهر دهستمان بۆ ئەو رۆژه كه پهخشانى كوردی له چێشتهنگاوى رۆژى پهخشانا سهه له كهڵ دپنێته دهر نمونهبهكه له بیری رۆشنبیرانى ئەو سهردهمه كه خهت ئەكیشى بۆ رۆژانى دوابى. ئەمه ههنگاویكى زۆر گهورهیه كه نێژراوه؛ ئەو مهراهى له دلایا بووه بهعیبارهتیکى كوردی ئەو رۆژه دهرى برپوه. زۆر چاك بۆمان دهر ئەكهوى ئەو پهخشانانهى كه له سههتای ئەم سهدهى بیستهمهوه خراونهته سهه كاغهز تا ئەو رۆژه كه خاوهنى دهق ئەم پهخشانهى دروست کردوو، رۆژبه رۆژه تا هاتوو بهم لاوه له عیبارهتا پوختهتر له كوردیا پهتیتر بووه بهچاو ئەوانهى پێشوهوه، ههه ئەمه بۆ خۆى مێژووێكه كه روخسار بهو جۆره گۆراوه و ههتا بیت زیاتر ئەگۆر-رئ. ههروهها ئەم خاوهن دهقه ههندی وشهى بۆ گوزارشت دانهوه له مانا بهكار

هیتاوه مه گهر سروشت ئه وهنده شتی جوان دروست بکا!! داخه که م بۆ چ ئه و گوزارشانه ئیسته له بیر چوونه ته وه!.

زانا «سالح قهفتان» له گه لایویتی ژماره «۳» شویات-۱۹۴۰- له ژیر ناوی «سه رچاوهی تاریخی ئه قوام رووناک نییه» دا، په خشانیکی زادهی خۆیمان ئه خاته بهره دست و ئه لێ:

(بۆ ئه و خوینده وارانیهی که، لایان وایه سه رمایه ی قه و مایه تیمان وه که هی قه و مه کانی تر به ری و جی نییه.

ساغ کردنه وهی مه نشه و ره گه زی قه و میتیک شتیکی ئاسان نییه، له سه ر زه مینا ئیمرو هیه مبلله تیک نییه بتوانی ئیددعای ئه وه بکا که وا ره گه زو ئه سللی خۆی بیاته وه سه ر سه ره تای په یا بوونی ئاده میزاد و بلتی قه و می ئیمه له فلان تایه فه و له فلان جیگادا په یا بووه، و هه چ قۆناغیکیان به سه را هاتین بزانی و بتوانی بیگیتته وه. ده بی بزانی که سه رچاوهی تاریخی هیه چ قه و میتیک به ته و او ی رووناک نییه.

هیه مبلله تیکی مه دهنی ئیمرو ناتوانی پیچه وانه ی ئیمه ئیددعا بکا و بۆ ئیسبات به لگه ی عیلمی بدۆزیتته وه. ئینگلیز، ئه له مان، فرانسز، چینی، تورک و ئیرانییه کان هه ر کامیکیان بگری ئه توانن تا ده ره جه به ک قسه له نه ژادی خۆیان بکه ن و که گه بیشتنه دوو سه ه زار سال پیش میلاد ئه بینن ئه که ونه تاریکییه وه! ئینجا ده س ئه که ن به راو ریوی کردن و بۆ شتیکی په نهان و نه زانراو به بیرو به قه له م ئه که ونه ته قه لادان، له ئه نجاما تی ئه فکری هه مووی ئه به ستن به ره نگه و ئیحتمالات و شتی وه هاوه.

به مه راقی ئه م باسه وه ئه وی تاریخی ئه قوام پیشکنی له هه موو جیگایه کا ناو ته نگو چه له مه که وتنی تاریخ نووسه کان ئه بینن! به مه دا دیاره و زۆر جیگای ئه سه فه که فه جری تاریخ ئه وهنده رووناک نییه تا پیوا بتوانی له بابته ئینسانی هه ره کۆنه وه فیکرتیکی راست و ته و او په یا بکا، ئه مه راسته وایی چونکه عوله ما ئه لێن: دوو سه د هه زار ساله ئینسان له سه ر زه مین په یا بووه، به لکوو هه ندیک ئه لێن: نیو ملیون ساله ئه م په یا بوونه رووی داوه، که چی هه مووی شه ش هه زار ساله خویندن و نووسین له ناو ئینساندا په یا بووه. به لکوو له سه ر زه مینا ئیسته ش گه لنی قه و م هیه هیشتا نیو کتیبیه، خویندن و نووسین فییر نه بووه، وه یا به زمانی خۆیان له ناویاندا کتیب و شت

نه نووسراوه. كه واته له م چهن سهد هزار ساله دا كه لای سهره وه و تمان نه بیئ
ئینسان چلونی رابواردی؟.

له جوابی ئەمه دا عوله مای تاریخ ئەلین: ئینسان كه په یا بووه و پهره ی
سه ندووه بۆ سگ تیر کردن و خۆ ژبانندن پۆل پۆل به سهر ئه رزا سووراوه ته وه و
به په كا چوه، وه به پیتی قانونی ته قه لای ژبان په کتريان هینا وه و بردووه، و دیا
فه و تاندووه، و دیا داگیر کردووه و کردوویانه به مسکتین و ره عیه ی خۆیان، له وه
دوا به کاوه خۆ مه زج و ناو پته بیهک بوون، له سهر ئەمه تاهه فه و تیره ی تازه و ناو
و زمانی تازه به ره م هاتووه و په یا بووه، له دوا بیا پۆلی تازه تر هاتووه و
ئهمیش نه ماوه، و دیا ته شکیلاته کانی پیشوی تیکومه کان داوه.

ئینجا مادام بۆ ئەم هه موو تیکلاو و پیکلاو بوونه نووسراو نه بیئ كه
به راستی و به بی گری تیمان بگه پنی چلۆن بووه، چۆن ئه توانی شتی زۆر کۆن
و ره گزی ئه قوامی زۆر قه دیم به ناو نیشان و به جیگا و ریگا بدۆزرتیه وه،
كه بی گومان هه موو كه سئ ئه یسه لمینئ كه ئەمه ممکن نییه؟! له دوا ی ئەمه
بایزاین ئه قوامی مه ده نی ئیسته ته عریفی نه ژادی خۆیان چلۆن ئەكه ن؟:

ئینگلیزه کان ئەلین: یه ک دوو هه زار سال پیش میلاد له جزیره کانی
بریتانیا دا هه ندئ تیره قه وم دانیشتبوون له جنس و تایفه ی «کهلت» بوون،
ناویان «بریتون» بووه، بۆ ئیش و فرمانی خۆیان به ردیان به کار هینا وه، چونکه
هیشتا نه یان زانیوه مه عده ن چیه، و کهس نایزانی ئەمانه که ی و چۆن هاتوونه
ئیره، له دوا بیا گه لی تایفه ی تر له ئوروپا وه به ین به ین په ربووه ته به ری
جزیره کان و تیکه ل ئەمانه بووه، تا ئاخیره که ی ئەم قه ومی ئینگلیزی ئیسته یه
هاتۆته مه دیدان. ئینجا هه موو قه ومه کانی ئیستای ئوروپا بۆ دۆزینه وه ی
ره گزی خۆیان ته عریفیکی وه ها، و دیا نزیک به م حکایه تی ئەسل و بنه چه ی
ئینگلیزه زیاتر شتیکی پتر ناتوانن بلین. وه هه روه ها عه ره به کانیش ئەلین: له
زۆر کۆنه وه له عه ره بستانا ئه قوام دانیشتوه، نازانی چلۆن هاتوون و که ی
هاتوون، پتییان و توون ئه قوامی «سامی». جاروبار ئەمانه پۆل پۆل له
عه ره بستان هاتوونه ده ره وه ولاتانی چوار ده وری خۆیان داگیر کردووه و
حکوماتی کۆنیان هینا وه ته مه دیدان و له دوا بی هه موویان ئینجا عه شایری
تازه تر، که ناویان «عه ره ب» ه، کۆچ کشاونه ده ره وه جیگای تایفه کانی
پیشوویان گرتوه له گه ل گه لی سهر زمینی ترا که وا سامیه کانی به روو بۆی
نه چوو بوون و له و شوینا نه دا گه لی ئه قوامی غهیری سامی-شیان تیکه ل بووه و
ئاخیره که ی کردوویانن به عه ره ب. ئینجا کورت و موخته سهر حکایه تی

بنچینهی ئەقوام لەمە زیاتر نییە .

کەوا بوو کوردەکانیش بەپیتی ئەم قاعدەییە رەگەزو ئەسلی خۆیان ئەتوان بەدۆزێوە . ماددەم ئیمڕۆ لە کوردستانا گەلی تیرە قەوم دانیشتوو هەریەکە تایفەیکن و زمانیکی تایبەتی هەییە ، زۆرو کەم لەیەک ئەچن ، وەیا ئەچیتەو هەسەریەک و خوتن و روخسارو کردەویان وەک یەک وایە و بە هەمووشیان ئەلین «قەومی کورد» ، بێ گومان ئەبێ ئەمانە لەئەسل و رەگەزیکەو هەیا بووبن ، وەیا وەکوو قەومەکانی تر لە تیکلاو بوو نوو ناوێتە کاربەکەو هەسەرەم هاتوون کەوا بۆ نمونە لای سەرەو هەسەریەک یەک دوانیکمان کردن ، تەبیتی ئەمانیش وەک ئەوان تاریخیان بریووە گەیشتونەتە ئیمڕۆ . بەم حسابە ئەگەر موئەریخینی کوردیش تاریخی کۆنی ئەقوامی ئاسیای رۆژئاوا پیشکەن و لەناو هەرچو مەرجی ئەو قەومانەدا ئەو تیرەو کۆمارانەیی کە لە کوردستانا پێکا هاتوون و ناوێتە بوون لە نووسراوەکانا بەدۆزێوەو یەکانگیریان بکەن تاریخی قەومی کوردیش یەتە مەیدان ، بەو شەرتهش کە لە ئوسوولی جاری هیچ لاندەن .

ئەگونجی هەبێ بلی : خۆ لە تاریخی کوردا وەک هی قەومەکانی تر کردەوی بەرز و پایەدار نییە ! . ئەوسا ئیمەش ئەلین : خۆ تاریخی ئەقوام هەمووی وەک یەک بەتام و بەلەزەت نییە . ئەقوامی خوا پێداو هەییە تاریخی قەومییان زۆر بلتە ، مەدەنییەت و پیشکەوتنی ئیمڕۆ لەگەڵ ئەقوامی ترا ئەوان هیناویانەتە کایەو . بێ گومان لاپەرەیی تاریخیان پەرە لە کردەوی بەرزو خزمەتی مەدەنییەت ، بەلام گەلی ئەقوامیش هەییە لەم بابەتە شتە گەورانە هیچ میراتیکیان بۆ بەجێ نەماوە ، لەسەر ئەو شەحالی حازر بەقەوم دانراون و ناسراون .

جا بێنەو هەسەر قەومی کورد ؛ ئەمانیش لەگەڵ ئەقوامی ترا خزمەتی مەدەنییەت و ئینسانییەتیان زۆر کردووە کەوا لە تاریخا ئەمانە ئیسبەتە ، زۆر جار بوون بە پەرژینی ئیسلامییەت ، وە لەگەڵی هەلا کورد بووتە باعسی راگرتنی نیزام و قانون و پاراستنی کەیانێ ئەقوامی وێلدایشی ولات لە رۆژئاوای جنووبی ئاسیادا .

ئادەمیزاد کۆنە ، ئەم زەویە کە ئەوی لەسەر ئەژی گەلی کۆنترە ! . وەکوو ئادەمیزادەکە لەو ئەرزە دروست بوو و پاشان گەراوەتەو هەر بۆ باوەشی ئەو ئەرزەکەش بەو جۆرە ئەمی بەخێو کردووە و پاشان فراندوویەتەو ! . ئەوەندە هەییە هەر دوو لایان چوونە گۆرستانی

میژوووه؛ ئادهمیزاد رزاو ئهرز قووتی دا، ئهرز بهرز بووهوهو باری له سهه یهک دانا، نه ئهزانی ئهو ئادهمیزاده چی لی هات، وه نه ئهزانی له توی باری له سهه یهک دانراوه کهیدا کی بوی هات؟!.

کهوابوو راسته گۆرستانی میژوو گۆرستانیکه نه چاو ئهگاته ئهوه سهه ی، نه بیه ئهگاته ئهوه په ی! ئادهمیزادو ئهرز لانهکهو گۆرستانی ئادهمیزاد گهلی قوولترو دوورترن لهوه که زانایانی بهلگهوه زهوی ناسی بوی ئهگه پرن و ئه یانهوی بیگه نی!.

ئیمه ئهوه مان مه بهست نییه که خاوه نی ئه م په خشانه قسه له میژوووه ئهکا، بهلکوو ئهوه مان مه بهسته که به چ شیهه زمانیکی کوردی ئهوه قسه یه ئهکا. بابه ته که ی هویه که بۆ مه علولیک که پیکهیتانی په خشانیکه. زۆر جار شتیکی بچووک ئه بی به هۆ بۆ شتیکی گهوره. بهلی! میژوو گهوره یه، ئیمه نامانهوی له نرخه ئهوه کهم کهینه وه، بهلام دروستکردنی په خشانه که له م شوپنه ی ئیمه دا بۆ ئیمه گهوره تره، چونکه مه بهسته که مان په خشانه که یه نهوه که میژوووه که. باسکردن له میژوووه یه کی دووره وه وهکوو تیر نانه به تار بکییه وه!. ئه گه بهلگه ی دۆزراوه هه بوو بۆ ئهوه میژوووه ئهوا تۆزیک روون ئه بیته وه، ئه گه نه بوو ئهوه هه هیچ، بهلگه که ش دیسان هه ته خمینه. ئیمه به چاوی خۆمان گه لی شت ئه بینین و سووراو سوور ئه زانین چۆنه، که چی کاتی بۆمان ئه گه پنه وه به نووسین یا به غهیری نووسین سهه یه ئه که یین وهکوو ئهوه نییه که دیومهانه. کهواته میژوووه هه ئه بی له گۆرستانا بیت!.

ئهوه ی که دهقی ئه م په خشانه بۆ ئیمه ی ده رئه خا شیهه ی گوزار شتیکی که لهو رۆژهدا به سهه زمانه وه بووه. خاوه نه که ی له ناو کۆمه لیکه ژیاوه که زمانی خۆینده وهاره کانی ئهوه جۆره گوزار شته بووه، خۆینده وهاره که ی خۆی ئه وهنده ی تر پالی پیوه ناوه بۆ ده رپرینی مه رامه که ی. په خشانه که ئه وه مان پیشان ئه دا که زمانی قسه کردنی خۆینده وهاره کانی ئهوه سه رده مه وه زمانی نووسینیان یهک بووه. به تایبه تی ئهوه رۆشن بیرانه که دوو سه رده میان بینیه؛ سه رده میکی که پیش په روزه ی په خشانه ی کوردی به نووسین، سه رده مه که ی تری دوا ی نووسین بووه. زمانی ئه م په خشانه زمانی کوردیکی کۆچه ری دوور له شاره وه نییه که هه ر وا به زرنگی خۆی قسه بکا، بهلکوو زمانی کوردیکی خۆینده وهاره که به هۆی خۆینده وهاره کۆنه که یه وه له وشه ی زمانی جگه له کوردی هیناوه وه له گه ل کوردیه په تیه که دا موتوربه ی کردوووه گوزار شتی پی لی داوه ته وه، وه ستایانه ئه م ئیشه ی بۆ ریک که وتوووه،

نمودیکی ریک و پیک له په خشانه که یا دروست بووه، دهنگی وشه کوردیبه کان و غیری کوردیبه که له میشکیبه کا دهنگ نه دهنه وه و عیبارتیکی پوخت دروستبووه، روخسارو ناوهرۆک پالیان داوه به یه که وه، له هاریکاری کردنی ئەم دوو شته په خشانیکی نه و سهردهمه بو میژووی په خشانیکی نیمه هاته ناو وه. وه کوو ئەمه نه بینین نه وه شمان هه ر بو دهر نه که وی که له گه ل موتوریه کردنا عیباره تیکی ره وان و چه شه یه کی تاییه تیمان له دانانی رسته دا بو دهر نه که وی که میژوو نووسیک چون زنجیره ی کارساتی هونیوه ته وه.

له گه لاریژی ژماره « ۷ ، ۸ » سالی « ۲ » - ۱۹۴۰ - « عبدالقادر قزان » له ژیر ناوی « گه شتی له عاسمانا » به وهرگیپان ئەم بابته په خشانه مان بو دروست نه کاو نه لی: -

دهقی په خشانیکی زمانیکی کوردی وه کوو نه وه نه گریته وه که له زاده ی فیکری خو ی هه ستایی، وهرگیپانیش نه گریته وه. نیمه لپرده ا چهند وینه یه ک له و وهرگیپانانه که سهره تا به زمانه کانی نه ورووی و تراون و کورده که هینا ونبه سهر زمانیکی خو ی نه خه یه بهرچاو.

به وینه « بابه عه لی » له ژماره « ۱ ، ۲ » ی سالی « ۲ » ی گوڤاری « گه لاریژی » ی سالی « ۱۹۴۱ » له ژیر ناوی « سهر به سستی » دا ئەم بابته ی خواره وه ی له ئینگلیزیبه وه کردوه به کوردی و نه لی:

(خو پاسکردن به رامبه ر حکومه تیکی ده ستووری نه وه نده ی خو پاسکردن به رامبه ر ئیستبدادیکی سیاسی پیویسته ، چونکه رهنکه به شیک له خه لک ئاره زووی نه وه بکه ن که زولم له به شه که ی که یان بکه ن ، ئینجا لپرده ا ناگاداری وه کوو به رانه ر به هه موو ئیستبدادو زورداریکی تر پیویسته . له گه ل نه و ه شا که زور که س پین له مه نه نین ، که چی تا ئیسته ه یچ هه ولتیک نه دراوه بو دوزینه وه ی ریپتیکی مونسایی وا که سهر به خو ی فهدو چاودیری کومه ل پیکه وه ته ءمین بکات.

نیاز له نووسینی ئەم وتاره ته ءکیدى نه و مه بده نه ناشکرایه یه که نه لی: ته نیا نیازییک که بو به جی هینانی ، خه لک به ته نیا یا به کومه ل ئین دراون ده ست بخه نه فرمان و کاری ئەم و نه وه خو پاراستنه ، یه گانه نیازییک که به حه قیانه ت له رتیدا قه ووت له گه ل نه ندامیتی مه دهنی کومه لدا به پیچه وانه ی ئاره زووی خو ی به کار به یتریت نه وه یه که نه یه لی زهره ر له خه لک بدا به کردنی فرمانیک یا به نه کردنی.

ههركهسه بهرامبهر به كۆمهڵ تهنيا لهو بهشه رهفتارهى مهسؤوله كه علاقهى به خهلكيبهوه هه بهى و لهو بهشهشيدا كه تهنيا خۆى علاقهداره سهريهخۆبى له حقوقدا بى سنوره. ههركهسه حاكمى موتلهقى خۆى و لهش و مييشكى خۆبتهى.

ئهم مهبدئه له پيش ههموو شتيكدا يه كه م؛ پتيوستى به سهريهستيهكى وجدانى تهواو ههيه، يه عنى سهريهستى ليكدانهوهو پى زانين، سهريهستى تهواوى رهئى و عاتفه له ههموو بابتهتيكهوه؛ عه مهلى، يا فيكرى، عيلمى، رهوش و خووبى وهيا دينى، تا تهنا ته سهريهستى بلاوكردهوهو پيشاندانى رهئيبش. دووهم؛ ئهم مهبدئه سهريهستى چيشتن «Test» دوو كهوتنى گهركه تاكوو بتوانين كاروبارى خۆمان له ژياندا بهجۆرتىك ريك بخهين كه لهگهڵ رهوش و خۆماندا يهك بكهوتت بهو شهتهى كهس تيا زهرمه ند نهين. سيبه م؛ مهبدئه كه پتيوستى بهوهيه كه سهريهست بن لهكۆمهڵ بهستندا، بۆ ههه ر نيازتيك ببى، بهشه رتهى بۆ خراپه ي كهسى تر نهين و ئهوانه ي كۆمه له كه ئه بهستن، به عومر تهواو بن و زۆريان لى نه كراييت و هه له خه له تينراين. يه گانه سهريهستيهك كه ئهم ناوه ي پتي رهوا ببينرته ئه وهيه بتوانين دووى چاكي خۆمان بكهوين به كام رتهى دا ناره زوو ئه كهين تا ئه و پلهيه ي هه و لدا نه كه مان واى لى دته خه لك له چاكي خۆيان بى بهش بكات وهيا په كى هه و لدا نيان بخات. به شه ره له وه قازانجى ده ست ئه كه وى و سوو دمه ند ئه بى كه ماوه ي يه كتر بدن، ههركه سه خۆى چۆنى به باش ئه زانته و ابرى وهك له وه ي زۆر له يهك بكه ن به و جۆره بيان ئيبين كه لاي هه نديكيان به باش ئه بينرته، زۆر كردن له مه سائلى گفتوگوو بپركردنه وه دا پتيوسته هه ميبشه به ئيشيكي نا مه شرو ع بزانرته.

ئه گه ره هه موو كه س له يهك ره ئى دا بن ته نيا يهك كه س نهين، چه ند ئهم ته نيا يه كه، ئه گه ره ده سه لانه ههين، حه قى ههيه ئه وان بتر بى دهنگ كات، هه موو ئه وان بيش ئه وه نده حه قى بى دهنگ كردنى ئه ويان ههيه. به تايبه تهى خراپى بى دهنگ كردنى فيكر پيشاندان زولم يه كه له هه مووان ئه كريت؛ له وانه ي ئيبسته و له هى دواروژ، له وانه ي حه ز به ره ئيه كه ناكه ن زياتر له وانه ي پروايان پيبه تهى، چونكه ئه گه ره ره ئيه كه راست بيه نه ناحه زه كانى له و هه له بى بهش ئه بن كه چهوتى تيا به راستى بگۆر نه وه، خۆ ئه گه ره ره ئيه كه چهوتيش بيه ئه و ته سيره نه شئه به خش و پاكه يان له كيس ئه چيه كه له پيكا هاتنى راستى و چهوتى پهيدا نه بيه. ماوه نه دان به سهريهستى گفتوگو و ئه گه به نى

که خاوهن رهئی خوئی به مه عسووم و بی خه تا دائه نی که تاریخیش زۆر باش
تیمان ئه گه بیینی نه کۆمه ل و نه فهد مه عسووم و بی خه تا نابیت. به پتیوستی
نازانین پیانو هه میسه کوشتنی «سوكرات» و «مسیح» و نازاردانی
مه سیحیه کان له لایهن «مارکس ئوریلوس» بخاته وه بیر خه لک.

ئه وانه ی دوژمنی سه ره سستی دین زۆر کردنیان لا باشه، گویا له گه ل ئه وه شدا
که زۆر کردن خراپه ی لپی ئه وه شیته وه، چه وتی ناهیلیت بی ئه وه ی راستی له
بن هه لکه نیت، به لام تاریخ پیشانی ئه دا که هه چه ند راستی به ته واوی
نه شفه و تینریت له وانه یه هه یچ نه بیت چه ند سه د سالتیک دوا بخریت. ئیسته
ئه گه رچی ئیمه پیای بی دین ناکوژین، به لام له لایهن کۆمه له وه داخپکی
خراپه ی ئه وتوی پیوه ئه نریت که هینده ی کوشتن کاری تی بکا، چونکه له وانه یه
پیانو وای لی بیت نه توانی نانی خوئی په یدا بکات! چاونه پۆشین له بی دینی
کۆمه ل وه نه بی بی دینی له بیخ و بنج هه لکه نی، به لام و له خه لک ئه کا که
فیکری پتی، رانه اتوو «غیر مألوف» بشارنه وه به نه تیجه ره ئی تازه بی
دینی هه ر له و کۆره پچوو که تی گه یشتوه هه ول دهردها په نگ ئه خوانه وه که له
سه ره تاوه ره ئیه که بیان هیناوه ته بوون و ئیتر ئه م ره ئیه هه رگیز میسکی هه موو
نه به راست و نه به درۆ روشن ناکاته وه.

بته وی سه ره سستی گفتوگو نه هیلیت ئه بی گشت جه ساره تی ئه ده بی
ئینسانی بکه یه به قوریان. کئ ئه توانی ته قدیری ئه وه بکا که دنیا چی له
کیس ئه چیته؟ به وه ی پیای تی گه یشتوو، که جیتی هیوان نه ویرن هه یچ
فرمانیکی سه ره خۆ به زاته وه بکه ن! وه یا چ رتیبه کی تازه بگرن نه ک خه لک
ئه مه بیان به بی دینی وه یا بی ئه خلاقی دابنن؟! که س ناتوانی بی به
لیکده ره وه «مفکر» یکی گه وه تا راسته و خۆ و بی دوو دللی جله و نه داته
ده ست ئه قلی خوئی، سا ئه م ئه قله ی به چ ئه نجامیکی ئه گه بیینی، له جیبه کدا که
میشک و لیکدانه وه ی خه لک گیرۆده بن ته نیا چه ند لیکده ره وه په کی که می
گه وه هه لته که ویت و له م چه شنه جیبانه دا هه رگیز کۆمه لکی له لیکدانه وه دا
به کار نه بووه نابیت. وه ئه بی بشزانین که هه رچی پیشکه وتنی به شه ره یه
ئه توانی بیرینه وه ئه و سه ره ده مانه ی ئه قلیان تیا نازاد بووه.

(.....)

نوسه ر «شاکرفتاح» له ژماره «۱۳۸۰» ی رۆژنامه ی «ژین» که بهر ۱۹۵۸/۲/۶

کهوتبوو، په خشایيکي له ژير ناوی «ئافره تی کورد» دا بلاو کوردبووه، یادداشتی کونی
خوی لهو باره یه دا بهو په خسانه نه گپرتنه وه. نه مه دهقی دهقه که یه تی: -

(له پایزی سالی ۱۹۵۴ د.)

هله گه پام به سهرشاخه ره نگینه سهخته بلنده که ی «ئاگری» دا، درهختی مازوو
و بهروو و قهزوان و گوټر دارستانیکي جوان و شهنګ و شوخی لیي په پيدا بوو
بوو شاخه که ی نه رازانده وه، گه یستمه لووتکه که ی گه لیک زه مینی پان پانم چاو
پی کهوت له ناو دارستانه که دا، له نریکیشیا نه وه دوو سی کانی ناویکی
روونی پاکي ساردیان لیي هله قولاً، تاک و تهر «کهو» مان نه دی نه فرین و
به سهر پوهی شاخه کانه وه نه نیشته وه، وهک تامی تامیمان بدن له دووره وه
دهستیان نه کرد به قاسپه قاسپ! به گورانی نازادی به چکه سوټسکه شمان
جاروبار بهرچاو نه کهوت به گه له ریچکه یان نه به ست و نه ریشتن به ناو ریچا
باریکه کانی ناو درهخته کاند. له دووره وه هندی رهزه «میو» و چهند دارتیکي
تریان بهرچاو کهوت گه لاکانیان وهک گول زهردو سوور هله لگه پرا بوون، خوټیان
ناماده نه کرد بۆ شاپاشی هر دوو بهری شاخه که له مانگی گه لاریزاندا. جارو
بار په پوله پایزه رنګاو رنګه کانی شمان چاو پی نه کهوت له م داره وه بۆ نه و
درهخت به نه شته ی په له هه وره جوانه کانی ناو جهرگی شینی پاکي ناسمان و
تیشکی رژی گه وه رهینه وه هله فرین و خوتوو که یان به دلیمان نه دا! نه و
شوټنه که «سهری ساده» ی پتی نه لین جی هی هه واری سهره رتی کۆچره کانی
«سوورچی» و «ههرکی» ن له گه ل هاوینه هه واری گشتیی.

له وی له نه سپه که م دابه زیم، پشوویه کم داو به نه وازشیکي بی نه ندازه،
کرنوشم کیشا بۆ سوپاسکردنی خوی پاکي بی همتا که نه م کوردستانه جوان
و نازنه نه ی به خشبوه به نیمه، به کورده واری. پاشان به پییان داگه پرامه
خواره وه بۆ دۆله به پیسته که ی «نه هله» که پر له چه م و کانی او زهوی و
شینایی، وه له پشتیه وه شاخه به نرخه به ناویانگه که ی «پیرس» به شوخ و
شهنګی و سهر بلندییه وه نیگه هبانیی نه کا!.

گه یستمه دهشتایی، که ته ماشام کرد نه و تیره یه ک له «ههرکی» یه کان
ریچکه یان به ستووه، له کوټستانه وه نه گه رینه وه بۆ گهرمیان، نه و دیو
شاخه که ی «ئاگری». په زه کانیان به دهست شوانه وه، بارگیر و نه سپه کانی شیان
هر یه که به دهست خاوه نیسه وه یه. کوروکچ، ژن و پیسا وهک یه ک، یان به
سواری، یان به پییان نه ریشتن به دوویانه وه، پاساوانییان نه کردن، زور له

بارگیسه‌کان بارگه‌یان لیبی کرا بوو. ژن و کچه هه‌رزه‌کاره‌کانیش زۆریان تفه‌نگیان هه‌لگرتبوو له دوايانه‌وه ئه‌رۆيشتن. «هه‌رکی» کان هۆزیکي گه‌وره‌ن. له به‌ژن و بالادا که‌له‌گه‌ت و ریک و دارپژراو، له رهنگ و بۆ-ش دا جوان و شه‌نگ و شوخن، به‌رگ و پۆشه‌نیشیان گورج و گۆل، رهنگا و رهنگ و دلته‌پانه‌یه. گه‌لێک «ژن» یانم ئه‌دی منالیکي خستبووه کۆلوانه‌که‌یه‌وه به‌پشت هه‌لگرتبوو، به‌ده‌ست «ته‌شی» ئه‌رست، ئه‌رۆيشت به‌پیتی له‌پشت بارگیسه‌و بارگه‌که‌یه‌وه، سه‌ریش ئه‌که‌وت به‌سه‌ر ئه‌و شاخه‌سه‌خته‌ی ئاکرتدا به‌ره‌وه هه‌واری گه‌رمیانی، دیده‌وانییان ئه‌کرد، رۆژه‌که‌ی به‌جگار خۆش و شه‌نگ بوو. به‌لام ته‌ندروستی ئه‌م هه‌رکییانه و توانا و گه‌شی و شه‌نگ و شوخی و گورج و گۆلی و دلته‌رییان ئه‌وه‌نده‌ی تر رۆژه‌که‌ی لا خۆش کردبووم! وه‌ختبوو له خۆشيانا، له سه‌ر سوپماندا گه‌شکه‌دار بيم!

که‌وتمه‌ بیره‌وه، له‌به‌ر خۆمه‌وه ئه‌مگوت: ئافره‌تی هه‌رکی ئاوه‌ها سالێ شه‌ش مانگ به‌کۆچکردنی سه‌خته‌وه رانه‌بویری تا ئه‌چیتته‌ کویستانه‌کانی ئیران و تورکیا بۆ په‌ز چه‌راندن و تا ئه‌گه‌رپیتته‌وه بۆ گه‌رمیانی ده‌شتی بن ئاکری. له ته‌نیشته‌ ئه‌م کۆچه‌سه‌خته‌شه‌وه، به‌تفه‌نگ پاسه‌وانی ئاژال و مه‌رو بزن و که‌ل و په‌لی ناو ماله‌که‌ی ئه‌کات وه‌ک پیاوی مالی، میوان به‌رتی ئه‌کات، بۆ می‌ردو مناله‌کانی خورشت دروست ئه‌کات، شیر ئه‌دۆشی و ماست و شیرپژو که‌شک و که‌ره‌و رۆن و په‌نبرو ژاژ-کیش دروست ئه‌کات، له‌خوری په‌زه‌کانیش خورج و گوربس و به‌ره‌و قالی و ده‌وارو ره‌شمال-یش دروست ئه‌کات! ئه‌مه‌ سالیک نییه‌ دوو سال نییه‌ و ده‌سال نییه‌، وه‌تی هه‌بووه تا ئیستا هه‌ر ئه‌مه‌ پیشه‌ی بووه.

وادباره‌ جوولان و «با» ی پاک و فینک و تیشکی رۆژو خورشتی ساده‌و سووک و بینینی ئه‌م که‌ژو کیتوو ده‌شته‌ جوان و رازاوه‌و نایابانه‌ بووه له‌گه‌ل ئازادی و سه‌ره‌سته‌ی و که‌م خه‌می که‌ ئه‌م جوانی و شه‌نگ و شوخییه‌و ئه‌م ره‌وشته‌ مه‌ردانه‌یه‌و ئه‌م کارگوزاری و به‌که‌لکییه‌ی پیتی به‌خشیون. ناخ خۆزگه‌ خۆتنده‌واری و پاک و خاوتینی-شی له‌گه‌ل بوايه، ئه‌وساکه‌ ژینیکي بلتدتریان ئه‌بوو؛ ژینیک ئه‌بوو دوور بێ له‌هه‌ژاری، دوور بێ له‌زۆرداری).

ئه‌م ده‌قه ئاوپنه‌به‌که‌ بۆ دانه‌وه‌ی ئه‌وه‌ که: ئه‌و رۆژه‌ بیره‌و باوه‌ری کوردو خۆتنده‌وارانی کورد گه‌یشتۆته‌ ئه‌و پله‌یه‌ که‌ هه‌ست به‌گه‌لی کاروباری کۆمه‌لایه‌تی بکه‌ن و ئه‌نجامی ئه‌و کاروبارانه‌ له‌ده‌روونیانه‌وه‌ بگا به‌نووکي قه‌له‌می خۆیان؛ باسی ئه‌وه‌ بکه‌ن که‌ ره‌وشتی

کۆچەرایەتی کورد چۆنەو چی ئەکەن، باس لە دیمەنەکانی کوردستانەو بەکەن بە پەخشان، رێگای هاتوچۆی خێڵەکانی کورد پیشان هەموو کەسێک بەدەن؛ ئەوەمان پیشان بەدەن کە ئافەرەتی کورد هەر چەندە لە شارەکانا نیشتهجێ ناومالە بەلام لە ژبانی کۆچەرایەتیدا وەنەبێ هەر نیشتهجێ ناومال بێ، بەلکوو لەگەڵ ئەرکی ناومالیشا شان بەشانی پیاو تی ئەکۆشێ، نەوێک هەر ئەوەندە بەلکوو تەنگ بەدەستیکیشە وەکوو پیاو، بەلکوو گورج و گۆلی ئەم گەلی لە هی پیاو زیاترە؛ چونکە فرمانی ناومالیشی ئەکا کەنان و چیشت دروستکردن و مندال بەخێوکردنە، کۆچ و باریش بەرپی ئەکا. هەر ئەوەندەیه ناوی ژنە ئەگینا لە کاروباری پیاویدا پیاوترە).

ئەم دەقە ئەوەمان پیشان ئەدا کە تا ئەو رۆژە ئەگەر ئێمە هەموو دەمێک خامەیهکی سەر بەستمان ببوایە بۆ نووسینی کاروباری خۆمان ئێتر نەئەکەوتینە شوێن ئەو باوەرانه. کە لەلایەن بێگانەکانەو دەبارە ئێمە نووسراون و ئێمەش بە هەموو پروایە کمانەو پروامان پیاو ئەکرد. بە مەرجێک ئەوانیش هەر شتێکیان لە بارە ئێمەو نووسیبێت هەر بەشی ئەوەیان نووسیبو کە ئامانجەکی خۆیان بێتە دی، وەیا بلێن مەسلەحەتەکی خۆیان پێی تەواو کردوو هێچی تر!

ئەگەر ئێمە قەڵەمێکمان ببوایە و بمانتوانیایە بە دەستی خۆمان برینی خۆمان دەرمان بکردایە نەکەوتینە سەر ئەو جۆرە باوەرانه و نەئەکەوتینە سەر ئەو کە بێگانەیهک هەر شتێکی رێک و نارێکی لە بارەمانەو بنوسیبایە، بە وشە «ئەری وەالله وایە» گورج مۆرمان بکردایە! قسەکردن و دوان لە کاروباری کۆمەلایەتییهو وەنەبێ ئەرکێکی ئەوەندە گران بێ کە کەرەستە فەنتازی و مەکینە ئاوروپای بوو. بەلێ! یەک شتی گرانی ئەوئ؛ ئەویش وشیار بوونەو هەستکردنە بە بوونی خۆی! وا دیارە هەر لە بەرە بەیانی میژوووە رێگای ئەو هەستە لە ئێمە گیراوە! ئەگینا بۆچ ئەبێ بۆ زیندووکردنەو کە لە پوورمان هەر هەناسە هەلکێشین و هەر چاو لە دەستی ئەم و ئەو بێن؟!.

روخساری ئەم دەقەش روخساریکی سادەو بێ گری و قۆرتە. هەرچەندە لە دوو شوێنا من تۆزێ گەم لە رێختی دارشتنەکیا هەیه، بەلام ئەوانم بلێم دوور نییە چاپی یەکەم ئەو رێختە تۆزێ تێکدا بێ، ئەگینا نووسەرەکی لەوانە نییە کە ئەو جۆرە شتانە بە سەرا تێپەرێ.

ناوەرۆکیش دیارە لە دیمەنی کۆچ و باریکەو بەس ئەکا کە رێگای کۆتستان ئەپرێ و

ئەگەر پىتەنە ئەو رەۋەندە بۇ شوپىن ھەۋارى گەرمىيانى؛ ئەو رېگايە كە لەو ۋەختە ئەو شاخ
ۋ داخە ئەو دۆل ۋ دەشتە دروستبۈۋە باو ۋ باپىرانى ئەو رەۋەندە ھات ۋ چۆيان پىيا
كردوۋە، جەنچە رە نالە بارە كەى گەردوون ئەگەر ئەو رېگايە ۋ پىران بكا ھىچ نەبى
يادداشتىكە بۇ نەتەۋەى داھاتوۋ كە جىگاي باوۋ باپىرە كانىيان ئەو مەلبەندانە بوون ۋ
رەۋشتىشيان ئاۋا بوۋە كە بوۋە!

راستە گۆران ھەيە ۋ ھىچ شتىك لە شوپىنى خۆى بە ھەتا ھەتايى نامىنپىتەۋە،
ۋە راستىشە گۆران مەرج نىيە ھەر بەلای چاكىيەۋە پروا. بەلام خوزگا گۆرانە كەى ئىمە
بەشتىكى بەلای چاكەۋە برۆشتايە، قىروسىيا لە بەشە كەى تىرى! ئەۋەندە ئەزانم نەتەۋە
لەناۋ ناچى، كە لە ناۋ نەچۈۋ ئەنجامە كەى بى گومان ھەر خۆشەختى ئەبى.

دەۋرى ئافرەت دېتە پىشەۋەۋە وردە وردە خامە لە ناۋ كورددا ئەكەۋىتە بەينى دوو
پەنجەى ئەو بەشە زۆرەى گەلىشەۋە.

ئەمەى خوارەۋە نمونەى دەقتىكى پەخشانە كە «دايكى سۆلاڧ» لە «ژىن» ژمارە
«۱۳۸۱» ى رۆژى ۱۳/۲/۱۹۵۸دا نووسىۋىتەۋە:

(لەرتى پىكھىننەنى ژيانىكى كامەرانىيا!

ھەموومان ئەيزانىن كە، مالى جىتى ھەۋانەۋەيە، كەۋاتە پىۋىستە بىكەين بە
بەھشتىكى رەنگىن كەبتوانىن ئەو ماۋە كەمەى ژيانمەنى بەكامەرانى تىدا
بەرىنە سەر، ۋە نەتەۋەيەكى ۋاى تىدا پەروەردە بكەين كە لەپاشەرۆژا سووديان
بىن بۆ كۆمەل. كەۋا بوو ئىمە چۆن ئەم ژيانە پىك بەينىن؟. ناشكرايە ئافرەت
بە درېژايى رۆژ لە مالىۋە خەرىكى فرمانە، ۋە بەھەموۋ توانايەۋە ھەۋلى
ئەۋەيەتى شوپىنىكى ۋا ئامادە بكا كە مېردەكەى ۋ مالىكەنى تىبا بەھەۋىنەۋە،
ئەمە جگە لە شەۋنخوونى بە ديار مالىۋە! لەگەل ئەمانەشا نابى ماندوۋ
بوون كارتىكى ۋا بكاتە سەر ئافرەت كە ژيان لە مېردەكەى تال بكاۋ ھەركە
ھاتەۋە گەلى گىرۈگرفتى بخاتە بەر دەم ۋ توۋشى گەلى چەشە دەردەسەرى
بكا، چۈنكە بەراستى مېرد پاش ھىلاكى رۆژ پىۋىستى بە ھەۋانەۋەيە،
پىۋىستى بە وشەى خۆش ۋ روۋى خۆشە، نەك بە مقۆ مقۆ بەرەركانى!

بەلام لىرەدا نابى ئەۋەمان لەبىر بچى كە ئەبى پىساۋىش چاۋدېرى دلى
ئافرەت بكاۋ بە رەنج ۋ تەقەلاكەى بزانى ۋ ھەموۋ كارى ھەر پىياھەلشاخان ۋ

تووړه بوون نه بڼ، بو ټوه ژنیش ههست به وه بکا که به چاوی سووک سهیر
ناکړی و ههول و کوششی به با نه چوهه. کهژن و میتردیک ناوا به خوځشی
رایانوارد بڼ گومان ټم خوځشیبه کار ټه کاته سهر نه فسییبه تی مناله کانیشیان،
ټه و کاته ټه وانیش ههست به م ژبانه پر له به ختیاریه ټه کهن.

بو ټوه هیچ گهرداویک نه توانی ټم که شتیبه به ختیار ی ناو خیزانه نو قم
بکا پیوسته ژن هیچ شتی بڼ پرس میترد نه کا. به پیچه وانه ی گه لی له
خوشکه کان که هه لسان و دانیشتن و جل کردن و ټاهنگ گپرانیان به بڼ پرس
میترده! ټه و دی که شایانی باسه لیتره دا: ټه و ټافره تانه شانازی-ش ټه کهن به م
سه ربه سستیبه! نازانن که ټه م می، ټه وان به سه ربه سستی دانه نین روژی له روژان
ټه بیته هوی شهرو ټاژوهی مال و په ربه وازه ی منالی بڼ تاوان!.

که واته ټه ی خوشکه کانی به ریز! به هه مووان هه ولی ټاسوودیهی خیزان بدن
بو پاشه روژیکی پر له کامه رانی. وه بو پیکه ټینانی ټم ټامانجه ههر
ناخوځشیبه کتان له دلا بوو که چاوتان به میترده کانتان که وت به روویه کی خوځ و
زه رده خه نه ی سهر لیپوه وه له گه لیان بدوین، تا باشتر بچنه دلوه و کوځشی
شادمانیتان ههر به ره و به رزی پروات).

ټافره تانی کورد تا ده ورو به ری ټم میژو وانه ی دوا ی ده ستیان له په خشانان- په خشان ی
کوردی- ټه و نه ده نه بووه، به پیچه وانه ی هونراو، له و مهیدانه دا وینه کانی وه کوو
مه ستووره ی کوردو ستانی و حهیرانخانی نه خچه وانی به لگه ن بو گه لی له هونه رانی
ټافره تی کورد! به لام په خشان ټه و ده وری له ناو ټافره تانی کورد دا که متر بینویه، ټه مه ش
یه که م له بهر ټه و بووه که نه وه ک ژنان به لکوو پیا وانیش ټه و نه ده نه یان ټوانیوه و بو یان
نه کراوه بچنه ټه و مهیدانه وه، دوو هم شه قلی میشکی ټه و سه رده مه ټه و بوو که ټافره ت
ته نیا ټیشی ناو مالی پپی سپیتردراوه، که ټه لیم ټیشی ناو مال به چا و ژنانی ناو شاره وه،
نه وه ک هی لادی و کوچه ریه وه. به لام ره و ره وه پیشکه وت و ټه و قسه به راست بوو که
ټه و ترا: دنیا له پیشکه و تنایه! ټم قسه به له ټافره تی کورد دا دیمه نی خو ی پیشاندا.

ټه و ده قه په خشانه ټه و ه مان بو دهر ټه خا که ټافره تی شاری کورد که و ته کوړی ټیشکردن
و ټاموژگاری کردنه وه، چ به بیر، چ به قه له م. له وینه ی ټه وانه «دایکی سولاڅ» ه، که بوو
به «ټاتوون» یکی دلسوژی ټاموژگاری که ر؛ ری و شوین دانه نی بو ټه و ژنانه که
که و توونه ته کوړی خوینده واری و زانیاری له سه رده می ټه و او جگه له وانیش. تی بیان
ټه گه یه نی که به ره می ټیوه ته نیا خزمه تکردنی مال و به خپوکردن و راو کردنی دلی

مێردهكانتانه به قسهی خوۆش و به زهردهخه نهی خوۆشه و یستی ئامیژهوه، نابج لهو ریگایه لادهن كه مێردهكانتان بۆتان دائه نین. مێرد بۆ ئیوه و ئیوه بۆ مێرد جووته هاوبهشی ژیان و مردن. مالاوای له مێرد مالاوای كردنه له دام و دهزگای ژیان و كوێلهی و دهربه دهری منال و ویران كردنی ماله. ژن ئه بێ چاوی لهوه بێت كه كهسیه تیهك بۆ خووی و بۆ مناله كانی له م ریگایه وه دروست ئه كا، نابج ئه و كهسیه تیهه به ره لا بكا بۆ لغاوی نهفسی بۆ ئه وه له ناوی به ریت.

ژن ئه بێ چاوی لهوه بێت: ئه و رۆژه كه ئه بێ به هاوسهری باوکی مناله كانی كوۆشكێکی تازه دروست ئه كا بۆ ئه و ژیا نه پر له بهختیاریهی كه به ته مای بووه، ئه و كوۆشكه ی تێك نه دا، لووته لا بوون له مێرده كه ی به چه له حانی كردن له گه لیا، به دلبریندار كردنی به قسه و كرده وه ی هه له شه یی ئه و باره گایه تێك ئه دا. مێرد بۆ ژن سه یوانیکه به سه ریه وه. ئه یپاریزی له باران و له گه رمایی هه تاو، بازی كامه رانییه به سه ریه وه، ده و له مه ندی مه رج نییه، ژن ئه گه ر ژن بێ سامان هێچ نییه. مێرد پاره په یدا ئه كا و ژن ئاگاداری ئه كا. ژن ئه گه ر ژن بێ مێرد كامه رانه. كه مێرد كامه ران بوو ئه و ماله ئه بێ به هیلانه ی بهختیاری.

له هه مانكاتا دایکی سۆلا ف وه كوو دایكێکی ناو چاوان نوورانی و پر له به زه یی و پر له ره حم روو ئه كاته مێرده كان و ئه لئ:

ئیه ی باوکی كوړو كچانی ئیسته و دوا رۆژ! له گه ل ژنه كانتانا نابج ئه وه باوهرتان بێ كه ئه مانه چه وساو هی مالن، به لكوو ئه مانه هاوسه ری ژیا نی كامه رانیستان، ئاوی نه ی بالای نه ونه مامه كانتان، دلسوژی دائمی ئه و ژیا نه تانن كه تا دوا هه ناسه پینكه وه ره وانیه ئه كهن. پیاو كوۆله كه ی ماله، ژن خیتوه ته كه به تی، به م كوۆله كه و خیتوه ته «كوۆز» یك دروست ئه كری بۆ كارو به رخی جوان - كه بێچوه په ری و فریشته ی زارۆله كانیانه -. ئه و پیاوه ئاگاداری ئه وه بكا نه یه لئ ئه م كوۆزه تێك بچن، وه ئه م كارو به رخانه به نا هومیدی و بێ نازی به ره لای دهشت و ده ر بن. ئه و پیاوه به قسه ی خوۆش و به رووی خوۆشی و به بێ خوته و بۆله ژیا نی نیوانی خووی و ژنه كه ی بپاریزی.

ناوه رۆکی دهقی په خسانی دایکی سۆلا ف ئه و دلخووشیه ئه دا: كه ئافه تانی كوړد واخه ریكن له ریگای ئاموۆزگاری و پێ گه یشتنیا نه وه ئه چنه ریزی ژیا نی نه ته وه پێشكه و تووه كان. هه روه ها ئه م دهقه ئه وه مان بۆ روون ئه كاته وه كه په خسانی كوړدی، هه ر، كه وایه ك نه بووه به بالای پیاودا بپاری، به لكوو ئافه تانی كوړدی - ش وه كوو له ژیا نیانا

له گه ل میترده کانیانا هاوبه شن. له خامه شا له گه ل پیاوانا بو روونکردنه وهی ریځای
سه رفرازی هر هاوبه شن.

روخساری ده که که خوئی نهو شایه تبه نه دا: که نافرته له بهر نهو عاتفه که ی زیاتر پر له
به زه بییه، قه له مه که شی له بهر تیکالوی نهو به زه بییه زیاتر ههست پیشان نه داو زیاتر کار
نه کاته سهر دل و میسک.

له نیوانی سالانی «۱۹۵۰-۱۹۶۰» دا، له باره ی رهوشتی کومه لایه تی و پی به جه رگی
خودانان بو ره خنه گرتن له هه ندی لهو ناته و او بیانه، ورده ورده ههست نه جوولتی و خه بهری
نه بیته وه، نه ندیشه ی دل به په خشان نه که ویتته بهر نووکی قه له م.

«مصطفی صالح کریم» له ژیر ناوی: «نه وهی نه مه وی بلیم» له «ژین» ی ژماره
«۱۳۸۹» ی روژی ۱۹۵۸/۶/۲۶ دا به په خشانیک دپته قسه و نه لئ: -

(کامهران و هونراوهی نوئ):

نه بی له پیش هه موو شتیکا نیمه نهو به زانین که نه رکی ره خنه گر شتیکی هه روا
ناسان نییه به ساده یی بیگری و له سه ری بدوی، به لکوو پیوسته ره خنه گر
شاره زاییه کی باشی بی لهو بابه ته ی که لپی نه دوی. جا بو نه وهش من واته زانم
نیمه هیشتا ره خنه گری «تحکیمی» و امان تیا هه لنه که و تووه که راسته و خو
حوکم بدات به سهر شتیکا. به لکوو باشتترین جوژی ره خنه بو نه ده بی نیمه
ره خنه ی «تحلیلیه» که بریتی بی له لپی وردبوونه وهو لئ کولینه وه بی
لایه نگیری. نیمجا با نیمه سهر نهو نامیلکه یه ی کاک محمد صدیق عارف
که خویم پیشه کیم بو نووسیوه. من لهم پیشه کییه دا به پیچه وانه ی که لیک
پیشه کی تره وه ته نیا بیرو باوه ری خویم ده باره ی شیعر باس کردوه. هه روه ها
ناره زایی خویم پیشانداوه به رامبه ر که لیک لهو حوکمانه ی کاک محمد صدیق
داویه تی، به تایبه ته ی ده باره ی شیعر ی کون. به لام هه ندی له هاوری
نووسه ره کان به باسکردن بیان وتم و ماموستایه کی خویم هه ر لهم رووه بو
نووسیوم که نه بو له پیشه کیه که دا باسی نهو شم بگردایه که نه نامیلکه یه
بوچی بی سه رچاوه یه؟ له راستیا من پاش نه وهی که نامیلکه که م وهرگرت هه ر
دواییه که م خوینده وه، وه به براده ریکم وت «له وانه ی که و ناگاداری نهو باسه
بوون» که: نه نامیلکه یه - بیرو باوه ری وهرگیری زور تیا به بی ده ستکاری له
وتاری «دوکتور صلاح خالص» و له گوشاری «الاداب»، وه نه بوایه کاک

نووسەر باسی ئهوانه‌ی بکردایه.

ئیتەر له دوا‌ی ئه‌م باسه له‌سه‌ر پيشنباری من نامیلکه‌که‌مان دا به براده‌ریکی، که پيشه‌کی بۆ بنووسن، به‌لام دوا‌ی ئه‌وه‌ی که ماوه‌یه‌کی زۆریش له لای مایه‌وه تینگه‌یشت که به هیچ جۆری ده‌ستی ناپه‌رژیته سه‌ر نووسین، ناچار ئه‌رکه‌که خرایه‌وه سه‌ر شانی من! بئ گومان من ئه‌وه‌شم زۆر باش له‌یادا بوو که نامیلکه‌یه‌کی وا تا سه‌رچاوه‌ی زۆرت‌ر بئ گرتو ده‌رچوو‌تر ئه‌بئ، به‌لام ئه‌وه‌م هه‌لگرت بۆ کاتی ده‌رچوونی تا له رۆژنامه‌وه گۆڤاره‌کانا بنووسری، چونکه من به‌لامه‌وه وابوو که ئه‌وه «مه‌مه» ی ره‌خنه‌گره، نه‌ک پيشه‌کی نووس، ره‌نگه به‌هه‌له‌ش چووم له‌وه‌دا. به‌لام هه‌رچۆنی بئ ئه‌و براده‌ری که به‌که‌م رۆژ من ئه‌وه‌م لا درکاند ناماده‌یه بۆ ده‌رخستنی راستیی ئه‌م باسه ئه‌گه‌ر پیتیبستی کرد. مه‌به‌ستیشم له‌م وتاره‌ ته‌نیا روونکردنه‌وه بوو له لایه‌کی، وه له لایه‌کی تریشه‌وه ری خۆشکه‌ره‌یه‌که بۆ کاک محمد صديق که له‌مه‌وه‌دا سه‌رچاوه «مصدر» نه‌خاته پشت گوی!

هه‌ندێ قسه‌ی گوی ئاگردان و به‌ر دوکانه‌کان!

هه‌ندێ که‌سی ده‌سه‌پاچه هه‌ن له قسه‌کردن به‌ولاوه هه‌یچی تریان له ده‌ست نایه‌ت، خۆزگه قسه‌کانیشیان قسه‌ی سوود به‌خش و به مانا بوونایه. نه‌ء. خوانه‌کا چونکه قسه‌کانیان هه‌مووی پلاری ژه‌هراوییه له دلێکی پر له کینه‌وه دیته ده‌ره‌وه ئاراسته‌ی سه‌ر سنگی ئه‌وانه ئه‌کری که فرمانیان له بارایه!.. له چاپخانه، له دوکانی به‌رگ دروو، له به‌رده‌می نامه‌خانه‌کانا ئه‌که‌ونه پلار هاویشتن و له سه‌رو پۆته‌لاکی ئه‌م و ئه‌ودان، بۆچی؟ ئه‌زانن ئه‌مانه بۆچی وا ئه‌که‌ن! چونکه وه‌کوو وتم له قسه‌دا وه‌ستان، له فرمانیشا «سفر» به ده‌سته‌وه ئه‌میتنه‌وه! هه‌یچیان لی نایه‌ت و هه‌یچیان پین ناکریت و پيشیان ناخۆشه خه‌لکی تر له ناویانا ده‌رکه‌وی به ئیشکردنی راستی و خزمه‌تی دلسۆزانه.

خه‌لکینه! ئیمه له سه‌ده‌ی بیسته‌ماین، به هه‌ر چوار ده‌ورمانا جه‌نگی ئازادی بلتسه‌ی سه‌ندوووه؛ ئه‌و جه‌نگه‌ی که به به‌کبه‌تییه‌وه پتیک دیت. ئیمه تاکه‌ی «خۆخۆر بئین»، تاکه‌ی یه‌ک له قه‌دری یه‌ک که‌م که‌ینه‌وه؟! ئه‌مه له پای چی؟ له پای خزمه‌ت! حاشا خزمه‌ت به‌رییه له‌وه، من ئه‌مه‌وی راسته‌وه راست پتیبان بلتیم؛ به‌وانه‌ی که کاتیک غه‌ره‌زی شه‌خسی ئه‌یانجۆولتینی و ناوی هاو‌ریکانی پيش‌سوویان ئه‌زرتین، ئه‌وانه خزمه‌تی بیگانه ئه‌که‌ن به په‌یداکردنی ئه‌م دوو به‌ره‌کی و ناکۆکییه!

فهرموون ئەگەر خواری ئەبیین لە هەر کەسێک، یان ناتەواویەک لە ناو
کۆمەڵا بەدی ئەکەن بێخەنە سەر کاغەز. خۆ وەکوو لە قسەدا وەستان ئەبێ
نووکی قەلەمیشتان تێژ بێت!

ئەم پەخشانه باسی چۆنیه تی خۆتنده وارانى په نجاكان پيشان ئەدا. هەر چەندە ئەیهوئ
رێبازی رهخه بگرئ به شيوه يه كى په خشان، به لام ناوه روژكى نووسينه كه گلهيه لهو كهسانه
كه قسه ئەكەن و كرده وەيان نيبه، هه موو كۆشش پىكيان هاتۆته سەر ئەوه كه به قسه و له
گوئ ئاگردانا دەستبەكەن به رهخه گرتن له نووسينى ئەم و ئەو، به لام له وانه يه پى به
جهرگى خۆيانا نه نين ئەو قسانه بخه نه سەر لاپه رەي كاغەزو له سەر كاغەز بكه ونه رهخه
بازی بۆ ئەوه راستى له شتدا دەر كهوئ!

تابلۆي ئەم نووسينه ئەوه پيشان ئەدا كه لهو سالانه دا پله ي بىرو باوه رى فيكرى
ههنگاو پىكى ترى برپوهو له دەرگايه كه وه چوه ته ناو دەرگايه كى تر. ههستى به رەي
خۆتنده وارى ئەو روژه نهختى قوولتر بوه ته وه بۆ ئەوه له شتى عىلمى بكوئىته وه و كوژه رو
گه نى سوور له يه ك جيا بكا ته وه؛ ئەوه ي بىت به دلا ئەو روژه كوژ بووه كه: ئەيانووت
نووسينى كوردى ئەگەر جنىبوش بى هەر باشه! ئىسته ئەبى بكه وينه سەر ئەوه كه
پىويسته شتى به كه لك و سوود به خش بنووسرى؛ ئەوانه بنووسرىن كه سوود به عىلم
ئەگه يه نن، ئەبى له ناوه روژك و روخسارى ئەو نووسينه ورد بيبينه وه بزائين چ ناتەواويەكى
تيدا هه يه؟ چ جوژه نووسينى كه لك ئەگه يه نى به نه ته وه كه مان؟ نووسينى نيشتمانى
وه نه بى هەر برىتى بى لهو جوژه شتانه كه له رواله تا خوين و دەمار ئەهه ژين، به لكوو
رئچكه كانى تریش ئەو كار بگه ريبه يان هەر هه يه به لام له رىگايه كى دوور تره وه، تا ئەو
رئگا دووره روون نه كرئته وه نزيكه كه قه لافه ته كه ي به نموود نابى! رهخه و رهخه گرتن له
نووسيندا تابلۆيه كى ئاوپنه ييبه كه گوزارشت و گوزاره ي زمان مشت و مال ئەداو له مه وه
به هره يه كى سوود مەندى گه و ره ئەكه وئته دهست نه ته وه. وه كوو چۆن شيوه و نووسينى ئەو
روژه ئەخاته روو، چ له لايه ن قرتاندى هه ندى وشه وه، چ له لايه ن پاش و پيش خستنى
رسته و وشه وه كه ئەگەر به پىتى رىزمان سه ير بكرئ. له گه ل ئەوه دا رىزمان ئەچئته ژئير
خيوه تى وشه وه، نه وه ك وشه بچئته ژئير بالى رىزمانه وه. ئەمانه هه موو ئاوپنه يه كن كه
تا پۆكانيان له ناو بابەتى رهخه و رهخه گرتندا دەر ئەكه ون...

سالانى « ۱۹۶۰-۱۹۷۰ » دپته پيشه وه، په خشانى كوردى له هه موو روويه كه وه له

نیوانی ئەو سالانەدا بە جۆره شیوهو گوزارشتییکی تر دیتە پیشهوه. له هه‌موو بابەتییک ئەدوئ، به هه‌موو چه‌شنه روخساریک دیتە ناوه‌وه. به وینه:

«محهمەد مسته‌فا کوردی» له ژماره «٣» گۆفاری «رۆژی نوئ» سالی «١٩٦٠» دا دیمه‌نیکی سه‌رگوزه‌شته‌ی رابوردوومان به په‌خشان له ژیر ناوی «نه به به‌رخ‌ی تیر شبر بووم و نه به کاوری تیر گیا» ئەخاته به‌ر ده‌ست و ئەلی:

(له‌سه‌ره‌تای ژیان‌تا جارێ تا ساوایت ئاگات له ژیان نبیه، وه نازانیت چیت به سه‌را دئ و چی ئەکرئ و چی دیت و چی ئەچن، هه‌ر ئەوه ئەزانیت که برسیت بوو بخوئیت و خه‌وت هات بنوئیت و ئازاریکت پئ گیی بگریت! وه هۆشی ئەوه‌ت نبیه شت بگریت به‌ دل‌وه، هه‌رچیت به سه‌را دئ هه‌ر ئەو کاته‌به‌وه گورج فه‌رامۆشی ئەکه‌یت!. به‌لام که تۆزیک چاوت کرده‌وه وه سه‌رو گیت هه‌لات ئیتر ئەم چۆنیه‌تیته‌ت ئەگۆزئ، وه رهنگ و ریسیتی تر وه‌ر ئەگریت.

خوئینه‌ره‌وه‌ی به‌رێزا! من له کراسی خو‌ما، وه‌به پیتی هه‌ستی خو‌م ئەو به‌سه‌ره‌تانه‌ی که له ماوه‌ی چا‌و‌کردنه‌وه‌مه‌وه تا ئیمپرو-که نیوه چه‌رخیک ئەبئ- به کورتی ئەبخه‌مه‌وه روو، وه سه‌ر پۆتیکتان پیشکه‌ش ئەکه‌م، جا ئیوه‌و خواتان زۆر به‌وردی بیخوئینه‌وه‌وه بریاری خو‌تانی له سه‌ر بدن، وه بزنان تۆ خوا ئەمه راباردن بوو؟. ئەمه گوزه‌ران بوو که ئیمه له‌م ماوه کورته‌دا کردمان و دیمان و به‌سه‌رمان برد؟. بئ گومانم هه‌موو تیکرا ئەلین: «نه به‌خوا»!.

یه‌که‌م به‌سه‌ره‌تای گرنگ و یه‌که‌م قۆرتی زل و یه‌که‌م کۆسپی ناله‌بار که‌دوای کرا‌نه‌وه‌ی چاوو گوئیم ده‌واری ره‌شی له دل‌ما هه‌لداو تیا چه‌سپ بوو به سه‌ره‌تای جه‌نگی تیکرای یه‌که‌م بوو. من هه‌ر ئەوه‌نده‌م له بیره ئەم بیست که‌وا له مزگه‌وتی گه‌وره ته‌پل و ده‌ف لئ ئەده‌ن، منیش به پیتی سه‌روشتی منالی که دلئ ئەم ته‌حره شتانه ئەخوای ئەگه‌ل مناله ورتکه‌دا رامن ئەکردو ئەچووین، ئەماندی وا شار خرۆشاوه، هه‌موو له‌وئ مرووکان و به یه‌کا دین و ئەچن، کا‌برایه‌ک کردبوویه سه‌ر شوئینیکی به‌رز شتی بۆ ئەخوئینه‌وه‌وه هانی ئەدان بۆ ناماده بوون و چوون به گژ دوژمنانی نایینا، جه‌نگیان داگیرساندووه له‌گه‌ل ئیسه‌لام، ئەمانیش به دلئیکی پاکی رووناکی پر له پرواوه سنگیان ئەدایه پیشه‌وه - بئ ئاگا له بنه‌ره‌تی کاره‌که‌وه له ئاکامی- هه‌موو ناوی خو‌بان ئەنووسی، وه هه‌ر له‌ویشا پیتیان ئەوتن: خو‌تان ناماده‌که‌ن فیسه‌ره رۆژ ره‌وانه‌تان ئەکه‌ین.

ئینجا که حه‌لی ره‌وانه‌کردنیان ئەهات دووباره له مزگه‌وتی گه‌وره کۆ

ئەبوونەو دەو تەپل و دەف لى ئەدرايەو! ئىيمەش كە خوا خواى شتى وامان بوو
ديسانەو رامانئەكردەو بۆ ئەوئى. ئەماندى كە وەك جەلەبى مەر لەگەل چەن
جەندرمەيەكا ئەنيرران. ھەر بەم جۆرە چەن جەلەبىتكم لە بىرە كە نيرران و كران
بە دەستە چيلەو نران بە دەم ئەو ئاگرە بە تينە بى سامانەو! لەمانە مەگەر بە
دەگمەن ئىتر كەسيان سەريان نەھيتنايە دواو، وە ھەموو ژنيان بيتوہ ژن و
مناليان ھەتتو كەوتن و باوك و دايكيان جگەريان ھەلقرچا بۆيان و سامان و
داراي و خانوو بەرديان لە دەست چوو!.

ئەمانە بيتجگە لەوانەي كە، لاو گەنجن و لەوانەي كە دەستيان دار ئەگرئ
كە ھەموو بە زۆر گيران و نيرران و دران بە دەم ئەو ئاگرە بە تينەو. ئەو پيرو
گەجەرو گوجەرانەش كە مابوون زاكەيان ئەھات بە دەست كار بە دەستانەو، ھەر
كاتە نەكاتتئ ئەگيران و ئەبران و بەناوي راكردووەو لە بەندی خانە توند
ئەكران، وە وەك مەرو بز ئەبرانەو، ئينجا بە نيوہ گيان بەرەلا ئەكران، بەلام
دواي چى؟! دواي ئەو ھيزەگوش ئەكران و تەرايبيان تيا نەئەما!

كار بە دەستانى بى پير بەمەش دانەئەكەوتن! ئەھاتن بە ناوي گەران بە دووي
راكردوودا خانوو بە خانوو خانە بكيريان ئەكردو ئەيانپشكنى، جارئ چييان
بديايە لە تەرەو لە وشكە ئەيانپچايەو ئەيانبرد. خۆ ئەگەر تاقانەيەك، يا
يەكيتكى ئاوەكى، يا ئاوارەيان بديايە قۆلبەستيان ئەكردو ئەياندايە بەر، وە لە
كونە گورگەكاني «دەبۆ» يان ئەترنجان! ئينجا شەو درەنگيئ ئەيانھيتان وەك
قەساب دەستيان ئەدا لە پشتيان كاميان چەور بوايەو كزەي بكردايە وا سەريان
ئەقەبلان و ھەر ئەو شەو بەريان ئەدا، وەكاميشيان ھيچى لى پەيدا نەبوايەو
بۆسۆي لى ھەلئەستايە ئەو بە ناوي «پشت ھەلكردن لە جەنگي ئايينيئەو»
بپياري گوللەباراني ئەدرا! ئىتر ھەر ئەوئەدەت ئەزاني بەياني لە پال ديواري
دەبۆ دا جەلە ئەكران و «قرم قرم» ئەدرانە بەر گوللە و ميتشكيان بەو ديوارانەدا
ئەپزا! ئىيمە كە منال و ترسنۆك و كەللە زاور بووين ھەر بە بيستەكەي نزيك
بوو بتۆقن، ئىستەش كە بيري لى ئەكەمەو مووچرك بە گيانما دى! ئەم
ھەموو نارەواييەش ئەكرا ئەگەر مييري چەك و خۆراك و بەرگ و پيتلاوو
تفاقي جەنگي ببويە باش بوو، كەم يا زۆر ھيچى ھەر نەبوو!

لەببیرمە مالى نەنكم لە ترسى كار بە دەستان و تالان تفاقي زستانەيان وەكوو
برنج و گەنم و نۆك و نيسك وەك دۆشەك و سەرين خستبوويانە بەرگەوہ كە
ئەگەر ھاتن بە نوئینی بزنان، كەچى بە ريكەوت ھاتن و برديان و بەشپراويان
كردن، وە پرسينەوہش نەبوو، چونكى ئەوترا: دەستى مييري بييرى خويئى

نییه!.

جاریکیشیان خزمینکی جافمان هاتبوو به میوانیمان، له بهر دەرگای خۆمان
یه کیتک له که لانه له مله کان- که نهو کاته پیمان نهوتن قانون - تیبی خوپی
وتی: کابرا! تو چیت؟. نه مییش بی نهوه بشله ژئی وتی: «نهوهم که تو
گه ره کتم»، نهویش وتی: سه گیابه چهند بی شهرم و بی ترسه؟! نه مییش وتی:
«وه چل قورحان راست بیژم؛ نه گهر بیژم پیاگم که ره کتم، نه گهر گام گه ره کتم،
نه گهر بیژم که رم یا گوریتسم، یا هۆرم، یا هه وانهم گه ره کتم. که واته نهوهمه که
تو گه ره کتم، پرۆ کوژی بیژی با پرۆین!». .. ئیتر میوانه که ی وهک گای تالانی دایه
به رو بردی، ئیستهش نهوته ئییا! ئیتر قور به سه ره سه ری نههینایه وه داوه،
لیتم روونه به پاره یه کی زۆر گۆریوبه ته وه به یه کیتک که بریاری گولله بارانی
درایی!.

خوشکو برای به رتیز! هه روا له کوژان و کونو قورینه کانی شارا نه تبینی
جه ندرمه و که لانه له مله نه سوورانه وه وهک تووله ی چه شی برسی هه ر چیمان
بدیایه ئه بانقۆسته وه ئه بانبرد، ئیتر که سه نه یته و پیرا ورتی له دم دهرچی،
چونکه ئه یانزانی ئاکامی کوشتن و برین و چه رمه سه رتیه. جا په نا به خوا
ئه مانه ی که من ئه یلیم جگه له وه یادداشتی منالیکه خامی پچکۆله یه وه هه ر
کاره ساتی نهو کوژان و دهوروبه ری گه ره کی خۆبانه که دیسوتی. ئاخۆ له
جیتگیانی تر به تابه تی له دیهات و دهری شار چی کرابی؟! نهو هه ر
مه پرسه).

دهقی نه م په خشانه چهند په رده یه کمان پیشان ئه دا! یه کن، داستانی به سه رهاتی ولانی
سوله یانی و کورده واری بهر په لی حکومه تی عوسمانی که له ئاخرو ئۆخری دواپی هاتنی
حوکمه که یانا به چ جوړ له گه ل ژێرده سته کانا نه جوولانه وه و چون له هه موو روویه که وه
هه راسیان به مه ردم هه لگرتبوو؟! نه مه لوپچیک بوو له دهریای میژوووه تاریکه که ی نهو
رۆژه. یه کن، به جوړتیکه لاوه کی نه وه پیشان ئه دا که زۆرو سته م کاتی کاسه که ی پر کرد،
ئاسیاوی ره وره وه ی رۆژگار ئه بی نهو کاسه یه بهاری وه کوو هاری!. یه کن نه وه شمان هه ر بو
ده رئه خا که نه م جوړه کاره ساتانه ی رابوردوو تا نه م سه رده مانه گه لی جار که باسکراوه له
شیوه ی هۆنراودا زۆر بووه و زۆرمان بیستوو، به لام له ناو کوردا له روخساری په خشاندا
که م خۆی پیشان داوه، نه م په خشانه نهو گریه ی له دلمانا نه هیتشت. نه م دهقه نه وه دهر
ئه خا که له زمانی کوردی- شدا داستانی رابوردوو نهو مه ودا یه هه یه به پوختی بتوانی به

په‌خشان دەری بیری. ئەمانه هه‌موو لهم ده‌قه‌دا هاتوونه‌ته دی. به‌لام ئه‌وه‌ی که‌مه‌به‌ستی ته‌واوی ئیمه‌و ئەم کتیبه‌یه ئه‌وه‌یه که:

ئەم ده‌قه له‌ نمونه‌ی کوردییه‌کی په‌تی داو به‌ زمانیکی ساده‌ی دوور له‌ هه‌موو گیروگرفتییه‌ک له‌ سالانی « ۱۹۶۰-۱۹۷۰ » دا په‌یدا بووه‌و نمونه‌ی ئه‌و سه‌رده‌مه‌مان پیشان ئه‌دا؛ ئه‌وه‌مان پیشان ئه‌دا که‌ خامه‌ی کوردی ئه‌گه‌ر بکه‌و‌په‌ته کار نه‌ک له‌ رووی دروستکردنی هونه‌ره‌ قسه‌ییه‌ ئاشکراکه‌وه‌ به‌لکو له‌ رووی په‌خشانیکی ساده‌ی ته‌پرو پاراویشه‌وه‌ ئه‌و شایانییه‌ی هه‌یه‌و له‌ گه‌ڕانه‌وه‌ی به‌سه‌ره‌هاتا ئه‌توانی تاکی ته‌رازووی خۆی به‌ ته‌واوی راست بکاته‌وه‌.

بابه‌تی ئەم ده‌قه باب‌تیکی سیاسی نییه‌، به‌لکو گه‌ڕانه‌وه‌ی کاره‌ساته‌، گه‌ڕانه‌وه‌ی کاره‌سات هیچی له‌ سه‌ر نییه‌، ئه‌وه‌نده‌ هه‌یه‌ ئه‌بێ ئه‌و گه‌ڕانه‌وه‌یه له‌ روخسارپیکا بێ که‌ په‌یکه‌ره‌که به‌ ته‌واوی ده‌رکه‌وی، ده‌قه‌که ئه‌وه‌ی کردووه‌، به‌لکو هیچی نه‌هه‌تشتوته‌وه‌ بو ئه‌و شته‌ی که‌ له‌و باب‌ته‌ له‌ دلایه‌ و عیبارته‌ پێی نه‌کری ده‌ری بیری.

من باسی ده‌قی ئەم په‌خشانه‌ له‌و رووه‌وه‌ ناکه‌م که‌ خاوه‌نیکی هه‌یه‌و بلێم خاوه‌نه‌که‌ی وایه‌ و وا نییه‌، به‌لکو باسه‌که‌ی له‌و رووه‌وه‌ ئه‌که‌م که‌ خودی ده‌قه‌که ئه‌و شایانییه‌ی هه‌یه‌ ناو بیری به‌ ده‌قیکی بێ گیروگرفتی ئه‌و رۆژه‌ له‌ په‌خشانکی کوردی دا. ناوه‌رۆک باسی سته‌می سه‌رده‌مییک ئه‌کا، روخسار زنجیره‌ی ناوه‌رۆکه‌که‌ی تیک نه‌داوه‌، به‌لکو ئه‌و ناوه‌رۆکه‌ی به‌تووتر کردوته‌وه‌. ئه‌و روخساره‌ ئه‌وه‌ی پیشان داوه‌ که‌زمانی کوردی ئه‌و شایانییه‌ی به‌بێ قووت و به‌ ره‌وانی شت بگه‌ڕێته‌وه‌ به‌بێ ئه‌وه‌که‌ خۆینه‌ره‌که‌ تووشی ماندویتی بکا. من ئەم حوکمه‌ ناده‌م به‌لکو خۆینه‌ر خۆی ئه‌توانی ئەم حوکمه‌ بدا.

هه‌ر لهم سالانه‌دا جوژه‌ گۆرائیکی تر که‌وته‌ ناو کورده‌وه‌ که‌ ئه‌مه‌ به‌ ته‌واوی جیا‌یه‌ له‌ لاپه‌ره‌کانی پیشووی.

له‌ ژماره‌ « ۹ » ی « رۆژی نوێ » کانونی یه‌که‌می سالی « ۱۹۶۰ »، « رۆژ » باوه‌رپیکی ترمان له‌ ژیر ناوی « ئەم کۆمه‌له‌ی خۆیندکارانی کورده‌ » دا ئه‌خاته‌ به‌ر ده‌ست و ئه‌لێ: -

(لهم ئەستیره‌یه‌ی ئیمه‌دا، لهم چه‌رخه‌دا، به‌ تاییه‌تی لهم رۆزانی دوا‌یییه‌دا گه‌لیک رووداوی گرنگ رووی داوه‌و روو ئه‌دا، کاروانی ئاده‌مزاد ملی ریتی پیشکه‌وتنی گرتۆته‌ به‌ر، وه‌ رۆژ به‌ رۆژ هه‌نگاویکی نوێ ئه‌نی به‌ره‌و پیشه‌وه‌؛

ئەو ئەتۆم جگە لە هیزی کاو لکەریی چەشنە کاریکی کردۆتە سەر ژبان و ئەیکا کە چاوەنوارێ ئەوێ لیبی ئەکرێ بە کسەر ژبان بگۆرێ بە باریکا پر بێ لە شادی و کامەرانی وا مانگی دەستکرد خوله خولی دیت لە ناسمان، سارۆخ جەرگی دووری لە فەزادا ئەبرێ، ئەو ئەندی پێ ناچی پیتی ئادەمزاد ئەگاتە مانگ و دەستی ئەگاتە ئەستێرەکان! زانست و هونەر و ئەدەب رۆژ بە رۆژ گەشە ئەکەن و بەرھەمی نوێ ترو بە سوودتر پیشکەش ئەکەن. ئەمە لە لایەک، لە لایەکی کەشەو ئەتەو ژێر دەستەکانی سەر ئەم زەمینی هەر رۆژەو چەند ئەتەو دەیه کیان ئازاد ئەبن و هەر ماو دەیه کی کەم تێپەر ئەکاو ئەبیسستین ئەو ئەتەو دەیه و ئەو ئەتەو دەیه بوون بە خاوەنی مائی خۆیان و بە زەبری بازووی خۆیان خاکی خۆیان سەندوو و نەخشەیی دوارۆژی ژبانی خۆیان بە دەستی خۆیان کیشا. ئیمپریالیزم و زۆرداری و کۆنە پەرستیش هەر رۆژە لە شویتیک جەزەبە کیان ئەگە یە نریتنی و تالاو تیکیان بە دەما ئەکرێ و پەلێکیان ئەقترتێرێ! ئەو رۆژەش نزیکە کە یە کسەر ناویان لە لاپەرەیی ژبانیشا بکوژتێریتەو.

ئەمانە ئەگەر بە موعجزەیی سەدەیی بیستەم دانێین بۆمان دەر ئەکەوێ کە ئەتەوێ کورد لەم چەرخەدا هیچ موعجزەییکی نییە هاو بە شیتتی نەبێ لە کۆماری عیراقددا کە بە پیتی دەستور کۆماری کوردو عەرەبە. موعجزەیی سەدەیی بیستەمی کورد ئەو دەیه کە کوردستانی عیراق بکا بە مەشخەل بۆ هەموو کوردستان. وە جگە لەمە، وە لە جیتی گەلێک ناواتی بەنرخ تەنیا ناواتیکی بەنرخێ کەمان هاتۆتە دی کە ئەویش بوونی «کۆمەڵەیی خۆتێندکارانی کورد» لە ئوروپا. لە جیاتی ئەوێ وەک گەلانی ئاسیا و ئەفەریقای برامان گەلێک ناواتمان بێتە دی وە لە جیاتی سەر بە خۆی و رزگاری هەموو کوردستان، ئەبیین لە جیاتی ئەمانە هەمووی کۆمەڵە یە کمان هەبە، کە لە دەروەیی کوردستان ناوتیکمان بێت و هەولیکمان بۆ بدا، وە قوتابییانی هەموو پارچەکانی کوردستان نوێنەریانی تیا هەبێ، کەچی لە گەل ئەو هەندیک هەن کە چاویان پیا هەلناپەت و ناپانەوێ بێ!!

کۆمەڵەیی خۆتێندکارانی کورد لە ئوروپا کە کۆمەڵە یە کی دیموکراتی باوێری ئاشتییخوازی کورد پەرورە، وە شان بە شانی کۆمەڵە قوتابییەکانی کە تیبی ئەکۆشێ بەبێ ئەوێ هیچ یارمەتیکی بدرێ جگە لە یارمەتی گەلی کورد خۆی کە شایەنی باس بیت ئەبیین هەن کە نەمانیان ئەوێ!.

ئەم قوتابییە کورد پەرورەنە چالاکانە بێ ئۆقرە تی ئەکۆشن بۆ کوردو

كوردستان ههول ئهدهن بۆ كوردی چهوساوهی برسی و رهش و روت و گیرۆدهی نهزانی و نهخویندهواری. ئەم قوتابیییه کارامانه دهنگی كورد به ههموو ئهوروپادا بلاو ئهكه نهوهو زۆر دلسۆزانه شهو و رۆژ خهريكی ئهوهن سوودیتك بگهیهنن به نهتهوهكهیان. بهلام له بابتهی ئهوهی وهك گهلی كۆنفو و ماو ماو و گهلانی ئهفهریقا یارمهتی بدرتین بۆ ئازادی ههموو كوردستان سهیر ئهوهیه، یان بلتین «موعجزهی» ههندیتك كهس ئهوهیه كه دژی ئەم كۆمهلهیه بوهستن و له ههموو كارو فرمانیتكیا، له ههموو ههول و خهباتیتكیا بهرهنگاری ئهبنهوه! وه موعجزهكەش له وهدایه كه ئهوانهی بهرهنگاری ئهبنهوه خویشیان به ئازادی خوا ئهزانن!!.

كۆنگرهی شهشهمی قوتابیانی جیهان كه له بهغدا ئهمسال گیرا رای لهوه نهبوو كه كۆمهلهی خویندكاران نوینهری قوتابیانی كورد بێ...بۆ؟ چونكه یهكیتی قوتابیانی عیراق بهمه قایل نهبوو، وه هزی پێ نهئهكردا! ئایا ئهمهش موعجزهی سهدهی بیستهمه؟. مانگی دهستكردو كهشتی ئاسمانه؟!.

بهراستی جیتی داخه كه له ناو كوردا هه ن دژی كۆمهلهی خویندكارانی كوردن، بهلام لهمهش سهیرتر ئهوهیه كه رۆژیتك دیت ئهوانهی به ههله چون پهشیمان بنهوه، وه ئهوانهش كه به ئهقهست دژی ئەم كۆمهلهیه ئهوهستن ههر له بهر ئهوهی هی كورده روزهردیبیان بۆ بمیتهوه!.

ئەم دهقه ئیتمه كه هیتامانهوه مه بهست روخسارهكهی نییه، بهلكوو ناوه رۆكهكهی زیاتر ئامانجی ئەم كتیبهیه.

ههتا دهروبهری ئەم میژوووه كورد كه دهقی پهخشانی پیشان ئهدا وهكوو بلتیت بابتهكهی ههر له ناو چوارچێوهی ولاتهكهدا بوو، ئیسته گه بشته ئهوه پلهیه كه جگه له ولاتهكهی خۆی شوینانی تریش ببینی. مه بهست ههر بینینهكه نییه، بهلكوو مه بهست ئهوهیه كه له كاروباری كوردهوه قسه بكا. دیاره ئهمه پلهیهكه بۆ كورد كه تا ئەم رۆژانه خویندهوارییهكه له ناو خۆیا، وهیا له ناو ئهوه حكومه تانهدا بووه كه ئهوی تیدا بووه، ئیسته ورده ورده قوتابییهكانی روویان كرده ئاورووپا و ولاتانی رۆژههلات، لهو شوینانه كهوتنه دوان و كۆلینهوه له بارهی بهسه رهاتی كوردهوه، به جارهها كۆنگرهیان ئهگرت و له ههموو روویه كهوه قسهیان ئهكرد. ئەم قوتابیانهش وه نه بێ به شیکێ تایبهتی یهك ولات بووبن، بهلكوو ههر یه كهوه ههر چند قوتابییهکیان هی به شه ولاتیتکی كوردهواری بوون،

هەر یه که ناتهواوی به شه ولاتی خۆی نه خسته بهر دهستی نه وانیتتر بو نه وه له دهردی یه ک
ئاگاداری پهیدا بکهن و به هم سوویانه وه نه و کوششه بکهن بو پوکاندنه وه نه و
ناتهواوییه .

نهمه له م رووه وه پیشکه وتنییک بوو که به سه ر لاپه ره ی ژبانی کوردا هاتبوو، دهقه که
نه و میژوو نه گپیتته وه؛ نه وه نه گپیتته وه که نه گه ر کورده که تا نه و سه رده مانه له ناو به ک
«جغز» دا یاری نه کرد ئیسته گۆرانی گیتی ئیشیکی وای کرد که نه وانیش روو به رووی
نه و گۆرانه بینه وه له هیلانه ی خۆیان باله فره بن و بکه ونه ناو گه ر دوونپکی تره وه .
ئاشکرایه که وشه گوزارشت له گوزاره نه داته وه، گوزاراش پهیدا بوونه که ی له ناوو هه وای
نه و ناوچه په یه که خاوه ن وشه که ی تیدایه . تا نه م میژووانه په خسانی کوردی که قسه ی
نه کرد هه ر له ناوه وه ی ولاته که بوو، ئیسته که وته ده ره وه، بیرو هۆشه که به جوژی بلاو
بووه وه، که تاکی نه ته وه که قسه له که م و کووری و ناتهواوی ناوه وه ی نه ته وه که بکا . نهمه
گۆرانیکی گه وره بوو که به سه ر بیرو باوه را هات.

له بن دهست نهمه شه وه هه ر نه م دهقه نه وه شمان بو نه گپیتته وه که هی وا هه بووه له دژی
نه م خویندکارانه بووه و به هه وایه کی تر قسه ی کردوو. نه م به ره نگاریه ش وه نه بی تایبه تی
بووبی، وه یابی به وه دهسته په وه، به لکو شیوه ی هه موو گۆرانیکه، که نه بی دهسته په ک؛
نه و دهسته په که په روه رده ی ناوو هه وای پیش گۆرانه کهن، بییت، وه روو به روویان
بوهستن، به لام شه پۆل که هات نایگپیتته وه.

وه کوو و ترا نه م دهقه بو روخساره که ی نییه، به لکوو قسه له ناوه رۆکه که یدایه؛ بو نه وه یه
که چ جوژه گۆرانیک ورده ورده رووی کرده کورده که و ئاسۆی بیرو باوه ری له هه موو
روویه که وه فراوان بووه وه.

هه ر له نیوانی نه م سالانه دا جگه له سه ر لاپه ره ی گۆفارو رۆژنامه هه ندی جاریش
په خسانی کوردی خۆی له سه ر لاپه ره ی کتیب و نامیلکه -ش نه بینی. وینه په ک له وانه
دهقی په خسانی نامیلکه که ی «جه مال نه بهن» ه، که به ناوی «خوینده واری به زمانی
کوردی» له سالی «۱۹۵۷» دا به چاپ بلاوی کرده وه. له سه ره تای نامیلکه که دا نه لی:

(چهند وته په ک)

هاوولاتی خوشه ویست! هه روا له بیرمه جاریکیان گۆفاریکم په ره په ره نه کرد،

کوئوپر له سووچیکهوه چاوم بهم ههواله کهوت:

«نایه ئەزانیت رۆژی « ۱۰۰,۰۰۰ » چاپکراو به زمانی ئینگلیزی دیتە بازارهوه؟» .

به‌لێ . . سەد هەزار چاپکراو! سەد هەزار چاپکراوی هەمە چەشنە بە گۆشارو نووسراو و رۆژنامەو نامیلکەوه ئەخریتە بەردەم خۆتێندەوارانی ئینگلیزی له تاقە رۆژتیکا؛ واتە سێ ملیۆن له مانگیکا و سیو شەش ملیۆن له سالتیکا!

به‌راستی من که چاوم بهم ژماره گه‌وره‌یه کهوت گه‌لی واقم و پرما، ناهه‌قیشم نییە، چونکه ئەو ته‌ی ئیسمه هه‌ین هه‌یج کاتیک به‌ خۆمانه‌وه نه‌دیوه مانگی کتیبیکمان به‌ زمانی کوردی بو‌ ده‌رچووین، بگره‌ جاری وا بووه له‌ ناو سالتیکا، یان دوو سالا ته‌نیا کتیبیک ده‌رچوو، ئەویش به‌ هه‌زاران ئەرک و ده‌ردی سه‌ری، که‌چی ژماره‌یه‌کی که‌می لێ بلاو بووته‌وه و ئەویتری له‌ کون و قوژینی دوکانی کتیب فرۆشه‌کانا بووته‌وه خۆراکی مشک و مۆربان!

بێ گومان ئەمە بە‌لگه‌یه‌کی به‌هێزه بو‌ پاشکه‌وتنی نه‌ته‌وه‌که‌مان و به‌جێ مانی له‌ کاروانی گه‌لانی زیندوو، چونکه بلاو نه‌بوونه‌وه‌ی چاپکراو له‌ ناو گه‌لیکا، مانای نه‌بوونی زانستی و خۆتێندە‌واریه‌، وه‌ به‌ پێچه‌وانه‌ی ئەو وه‌ زۆری بلاو بوونه‌وه‌ی له‌ سنووریکێ فراوانا تێگه‌یشتن و پێگه‌یشتنی ئەو گه‌له‌مان ئەخاته به‌رچاو.

ئیمرو‌ هه‌موو تێگه‌یشتوویه‌کی دلسۆزی کورد ئەزانێ نرخی خۆتێندە‌واری چیه‌ وه‌ بۆی ده‌رکه‌وتوه‌ که‌ خۆتێندە‌واری سه‌ره‌رای ئەوه‌ی پێوانه‌یه‌که‌ بو‌ پێشکه‌وتنی گه‌لان، له‌ هه‌مانکات بو‌ گه‌لی پاشکه‌وتووی وه‌ک ئیسمه‌ کلیلی ده‌رگای خه‌ی داخراوی رزگارییه‌. گه‌لی کوردیش بو‌ ئەوه‌ی کۆت و زنجیری به‌ندایه‌تی له‌ پێی خۆی دامالێ و له‌ ناو شه‌وه‌زنگی دیلی و کوپه‌ره‌دیا رتی رزگاری بدۆزیته‌وه‌ به‌ره‌و دنیای رووناکی و به‌ختیاری، پێویسته‌ چه‌کی زانین و هونه‌ر به‌رامبه‌ر دۆژمانی زانیاری و پێشکه‌وتن راستکاته‌وه، مه‌شخه‌لی خۆتێندە‌واری به‌ زمانی شیرینی کوردی به‌رزکاته‌وه، تاتیسه‌که‌ به‌تینه‌که‌ی کوپراییه‌ که‌جاری به‌چاوی پڕو پووشاوی شه‌مشه‌مه‌ کوپه‌ر و کونده‌به‌بووی شومی تاریکیا به‌یئێ. به‌لام نابێ ئەوه‌شمان له‌ بیسه‌ر بچێ که‌ هه‌ر خۆتێندە‌واریه‌ک به‌ زمانی نه‌ته‌وايه‌تی نه‌بێ وه‌ک سفری لای چه‌پ بێ نرخی، چونکه‌ خۆتێندن به‌ زمانی بێگانه‌ گیانی نیشتمانپه‌روه‌ری و هه‌ستی به‌رزی نه‌ته‌وايه‌تیمان تیا ئەمرینێ و له‌ جیگای ئەوه‌ ده‌ماری بێگانه‌ په‌رستی و

ناکۆکی و راراییمان تیا پهیدا ئەکات، بۆیه ئه‌بێ تا لهو زه‌مانا بێ خۆتێنده‌واری به‌زمانی خۆمان بلاو بکه‌ینه‌وه‌و بیخه‌ینه‌بره‌و. جا هه‌رچه‌نده‌ جێی شانازییه‌ که له‌م رۆژانه‌دا سه‌ره‌تای جوولانه‌وه‌یه‌کی پیرۆز ده‌ستی پێ کردووه‌، به‌لام زۆر به‌ پێویستم زانی ئه‌و به‌ره‌هه‌لستانه‌ که بوونه‌ته‌ به‌ردی رێگر له‌ به‌رده‌م بلاو بوونه‌وه‌و پێشکه‌وتنی زمانی کوردیا بیانخه‌مه‌ روو تا بتوانین یه‌ک یه‌ک له‌ رێ یان لاده‌ین. بێجگه‌ له‌ وه‌ش هه‌ندێ له‌و کرده‌وانه‌ی که ئه‌بێ هه‌وێ رازاندنه‌وه‌و گه‌شه‌پێدانی کتێبخانه‌ چۆله‌هۆله‌کامان ده‌ست نیشانیا که‌م تا ده‌ستویردیان لێ که‌ین و به‌ زوویه‌کی زوو ئه‌م ئاواته‌ به‌رزه‌مان به‌تێنینه‌دی. ئیتر هیوام زۆره‌ که‌ گه‌نجی خۆتێنده‌واری به‌هۆش کوورده‌ی مه‌ردایه‌تی بێته‌ جۆش و له‌بیر خۆی نه‌باته‌وه‌ که‌ له‌ سه‌ده‌ی کاره‌باو ئه‌تۆما ئه‌ژی؛ له‌و سه‌ده‌یه‌دا که هه‌رچه‌ی ده‌م ئه‌کاته‌وه‌ داوای رزگاری ئه‌کات، ته‌نانه‌ت ئه‌و نه‌ته‌وانه‌ی که‌وا ژماره‌یان له‌ سه‌ده‌ هه‌زاره‌یک تێپه‌ر نابێ هه‌موو خاوه‌نی خۆیان. به‌سه‌، چه‌رکه‌س و مه‌غوول و به‌ریه‌ر و هیندییه‌کانی خوارووی ئه‌فه‌ریقاش به‌ زمانی زگماکی خۆیان ئه‌خۆتێن و ئه‌نووسن، له‌ کاتێکا نه‌ته‌وه‌یه‌کی پانزه‌ ملیۆنی کورد نه‌ک هه‌ر ته‌نه‌ها میراتی ده‌هه‌زار ساڵه‌ی باو و باپیری لێی زه‌وت کراوه‌و خراوه‌ته‌ سه‌ر به‌شی مالا‌ن و به‌س، به‌لکو له‌وه‌ هه‌قه‌ که‌مه‌ش که‌ به‌ کوردی خۆتێنده‌ بێ به‌ش کراوه‌!. به‌ راده‌یه‌ک له‌ هه‌ندێ جێگا کوردی نووسین به‌ تاوانیکی و ئه‌دریته‌ قه‌له‌م سه‌ری ئه‌و که‌سه‌ی تیا به‌ برین ئه‌چن!..

برای کوردم!

چه‌ند هه‌زار ساڵیکه‌ رێیی یه‌کی‌تیمان هه‌له‌ کردووه‌، دیلی و نۆکه‌ری و بوختان پێ کردن دانه‌ پال جنوکه‌ و کردن به‌ تورکی شاخاوی و به‌ که‌ر دانه‌ قه‌له‌م نه‌بێ هه‌چی ترمان ده‌ست نه‌که‌وت. ده‌میکه‌ له‌سای سه‌ری دوو به‌ره‌کی و ناکۆکیه‌وه‌ که‌وتوبه‌ته‌ سه‌رو پۆته‌لاکی یه‌کتری و دوژمنمان بێر چووه‌ته‌وه‌. بام جارێکیش لایه‌ک له‌ خۆمان بکه‌ینه‌وه‌و ده‌ست بده‌ینه‌ ده‌ستی یه‌ک. باوه‌ریشمان بێت که‌ هه‌تا یه‌کبیتی و برایه‌تی و تی کۆشان وه‌ستا بێ، هه‌تێ نیه‌ له‌ به‌رده‌مانا خۆی بگرێ.

ئیتر له‌ پێناوی خزمه‌تکردنی کورد و زمانی کوردیا به‌ دلێکی نه‌ترس و گیانیکی له‌ خۆ بووردووه‌وه‌ به‌ره‌و پێش.

٢٩ی مانگی ئاب ١٩٥٧ فه‌ره‌نگی.

جه‌مال نه‌به‌ز)

لهو سالانه دا بیرو باوه‌پى كورد له باره‌ی خوینده‌واربیه‌وه جوړه گۆرانیټیكى تری به سهردا هاتووه؛ جاران ههر نه‌وه‌نده بوو داواى خوینده‌وارى نه‌كرا، ئیسته ته‌وه داواكرده به چه‌شنىكى تر دیتته ناوه‌وه، داواى نه‌وه نه‌كا كه تا رۆژنامه و گۆقارو كتیپ پهره نه‌ستیتى نه‌وه خوینده‌واربیه‌ه بڼج داناكوټى. وه نه‌بوون وه یا كه‌م بوونى نه‌مانه‌ش چه‌ند هۆیه‌كیان هه‌یه؛ له‌وانه نه‌بوونى چاپخانه‌یه، نه‌بوونى ده‌زگای بلاوكرده‌وه- دارالنشر-، یه‌كخستنى شیتوه‌كانى زمانى كوردی، وه بۆ نه‌م ئامانجه‌ش پرۆژه‌یه‌ك به ناوى پرۆژه‌ی نووسه‌رانى كورده‌وه دابنرئ بۆ نه‌وه نه‌م پرۆژه‌یه‌ه په‌یوه‌ندى له نیوانى نه‌دیپ و نووسه‌رو هۆنه‌رانى كورددا په‌یدا بكات. نووسراوه ده‌ستنووسه‌كان كۆ بكرینه‌وه، كۆرپكى زانیارى كورد هه‌بیت، كتیپخانه‌یه‌كى گشتى بۆ كورد دروست بكرئ، خویندى قوتابخانه‌كان به كوردی بڼ، وه‌رگیتړان زۆر بڼیت بۆ سهر زمانى كوردی، هه‌روه‌ها له كوردی-شه‌وه بۆ سهر زمانه‌كانى تر. نه‌مانه‌وه گه‌لى شتى تریش.

نه‌وه ده‌قى نوسه‌ر-كه‌م نمونه‌یه‌كه له ته‌واوى ده‌قه‌كه‌ی-نه‌وه پېشان نه‌دا كه‌ه خاوه‌نه‌كه‌ی له ناو ده‌ربایه‌كى نه‌ندیشه‌ی نه‌ته‌واپه‌تیدا ژباوه، ناگوزوورى نه‌وه رۆژه‌ی كورد ئاسۆى بیرو هۆشى خاوه‌ن ده‌قى فراوان كرده‌وته‌وه‌وه نه‌وه بیرو هۆشه‌كه‌ه بۆ په‌یدا بووه به‌وه په‌خشانه‌ه گوزارشتى لى داوه‌ته‌وه. په‌خشانه‌كه‌ه نه‌بڼ به‌مېژووېك بۆ نه‌وه ناته‌واویانه‌كه‌ه له‌وه رۆژه‌دا هه‌بوون، كه‌ه‌وتته‌ه سهر نه‌وه رېگایه‌كه‌ه كورد نه‌گه‌ر بیه‌وى له‌گه‌ل ره‌وره‌وى گه‌ردوونا بچى به‌رپوه نه‌بڼ پېش هه‌موو شتېك نه‌وه ناته‌واویانه‌ه نه‌هېلتیت، نه‌وه نه‌ته‌وانه‌كه‌ه پېشكه‌وتوون سهره‌تا به‌م رېبازانه‌دا رۆشستوون؛ نه‌مانه‌ه بوون كه‌ه بوون به‌كلموى كرده‌وه‌ی نه‌وه ده‌رگایانه‌كه‌ه له سهریان داخراوه.

گوزارشتى ههر كه‌سېك بۆ یه‌ك شت، یا بۆ چه‌ند شت جیایه‌ه له گوزارشتى یه‌كېكى تر ههر بۆ نه‌وه شته، یا بۆ نه‌وه شتانه. نه‌م گوزارشته‌ی له‌م ده‌قه‌دا هه‌یه به‌ته‌واوى روونى نه‌كاته‌وه كه‌ه خاوه‌نه‌كه‌ی به‌ بڼ ترس روخسارى ده‌قىكى خستوته‌ه به‌رده‌ستى ئیمه‌كه‌ه به‌بڼ په‌رده‌ه بزانبڼ چۆنیه‌تى نه‌وه رۆژه‌ی كورد چۆن بووه به‌چ جوړ له ناو نه‌وه په‌نگاوه‌ی ده‌ر نه‌چى؟. نه‌م بیرو هۆشه‌ش كاتېك په‌یدا بووه كه‌ه خاوه‌نه‌كه‌ی وه‌كوو رۆشبنیرېك له دوولاه، به‌دوو چاوه‌وه سهرى كرده‌وه؛ یه‌كى خوینده‌وه‌ی سهر گوزه‌شت و به‌سهره‌اتى بېگانه، یه‌كى وردبوونه‌وه‌ی له كاروبارى كورد كه‌ه‌لكى تر چۆن پېشكه‌وتوون و كه‌چى نه‌م ههر له شوتنى خویایه‌ه!. ده‌قه‌كه‌ه نه‌م رېی به‌دیبه‌مان بۆ نه‌كا به‌عیباره‌تېكى ساده‌وه له هه‌مانكاتیشا به‌ رېی پېشانداټیكى ههر ساده‌ه.

کهوا بوو روخسارو ناوهرۆکی ئەم پەخشانه هەردووکیان لە ناو یەک بۆتەدا دەرچوون. جگه له مه ئه بینه له شیوهی گوزارشتدا جۆره گوزارشتیک لهو رۆژهدا باو بووه که دوور نییه ئەو روخساره ئیمپرو به جۆریکی تر په ییدا بیی.

له نیوانی سالانی «۱۹۵۸-۱۹۷۰» دا گه لێ جۆره بابته تی نووسین کهوته ناو سامانی پهخشانی کوردییهوه. یه کتیک لهوانه کتیبی «پیش مه رگه» کهی دوکتور رهحیمی قازیبه، که له سالی ۱۹۶۱ دا دهستی چاپی گه یشتی. ئەمه ی خواره وه نمونه یه که لهو پهخشانه:

.....
شیرکۆ و پیرۆت به شهو له «کانی سهوزه» وه دهر کهوتن بی ئه وهی بزانتن بۆ کوێ دهچن و چ ئامانجیکیان له بهر چاو گرتوه. پیرۆت له پاش ئه وهی که، به سه رکه وتنه وه له عۆدهی کوشتنی رهئیسای ستادی سه قزو مینه ئاغا هاتیوو ئیتر بیرو فیکری له مه ر دنیا به تهواوی گۆرا بوو، وه هه میشه شهرو ری گرتن و پیاو کوشتن و تفهنگی به خه یالدا دههات و فیکری بۆ هه یج شتیکی دیکه نه دهچوو، تهواوی ههول و تهقه لای دهروونی پیرۆت بۆ ئه وه بوو که به سه رهستی بژی و ژیر دهستی هه یج که سیک نه بێ، به لام نه یده زانی رتیگای ژیا نیکی بهو جۆره چلۆنه، وه به ته نیا شکی بۆ تفهنگه کهی دهچوو!

هه رچۆ که شیرکۆ بوو به چه شتیکی دیکه له دنیا ی دهروانی و ئه وه که پیرۆت له بیرو شهرو ریگری و پیاو کوشتندا نه بوو. شیرکۆ دهیه ویست به سه رهستی و ئازادی بژی، به لام نهک له کتیوو شاخان به خۆی و به تفهنگه قوله که یه وه.

ههردووکیان به رتیگادا دهرۆن و هه ره که ی به جۆریک بی دهکاته وه وه که چلۆن ده لێن: «دل ئاگای له دل» ئه وانیش له دلی یه کتری شه رهزا بوون. له نه کاو شیرکۆ دهستی به قسه کردو گو تی:

پیرۆت وه ره با ئه و شهو خۆمان بگه یینه «به رده رهش» و بچینه مالی «میرزا قویتاس». میرزا قویتاس پیاویکی دنیا دیتوه وه له گه ل با م دهسته برا بوو، وه زۆر تیگه یشتوه و پرسی بی ده که ین و بزانتن چمان بی ده لێ. پیرۆت رازی بوو، وه ههردوو بۆ لای به رده رهش وه ری کهوتن و نیزیکی پارشیو گه یشتنه جی وه له هه وشه ی میرزا قویتاس وه ژوور کهوتن. میرزا قویتاس که چاوی بهو دوو لاره کهوت به تفهنگه وه هیندیک ترسا، به لام سلاوی به حورمه تی

شیرکو ددهست بهجن هینایهوه سهرخۆ و زۆر به گهرمی بهخیرهاتنی کردن و له لای ژوورووی دانان.

میرزا قویتاس له کاتی مندالیدا له حوجرهی فهقییان وهک سوخته هیندیکی له لای مهلا خوتیندبوو، وه که گهیشتبوو «مریشکه ره شه»، مهلا نهو رۆژهی که گهیشتبوو سوورهی «عه بهسه وه تهوه لالا، ئهن جائه هول ئه عما، وه ما بودریکه له عهله هو په زه ککا» به میرزا قویتاس گوتبوو: «قویتاس! عه بهسه، یانی خوتیندن بهسه. وه تهوه لالا، یانی بوویه مهلا. وه ما بودریکه، یانی بوویه گوتیه که. جائیستا بۆ مهلا مریشکه رهش گه ره که!». زردایکی مریشکه ره شهی به قویتاس نه دا بوو بۆ مام مه لای به رتیه ئه ویش دهستی له خوتیندن هه لگرتبوو، به لام بهو نیسه که خوتیندنهش دهیتوانی سیایی گۆشت و قهرزداره کانی به دوکاندار بنوسن. جائه بهر ئه وه هه ره له مندالییه وه خه لکی دئ نپوی میرزا قویتاسییان له سه ره دانابوو. میرزا قویتاس له پاش گه وره بوون، بۆ به ره و ژوور بردنی سه وادی خۆی «شانامه» یکی پیست چهرمی کۆنی فیردهوسی وه چهنگ خستبوو، وه به شی زۆری هه لیهسته کانی له بهر کردبوو، وه شه وان هه لکی دپیی لئ وه کۆ ده بوو وه پر به زاری بۆی ده خوتیندنه وه، ئه وه خه لکه نه خوتینده واره که چاویان له دهم و لهوسی میرزا قویتاس ده کرد وه هپچ له هه لیهسته کانی فیردهوسی نه ده گه یشتن ده یانگوت: «پیاویکی که کتیبیکی بهو زه لامي و ئه ستوورییه بخوتینتیه وه به شک مه لای دوا زده حیلمه». میرزا قویتاس جار، جاریک سه ری له سیاسه تیش ده خورا، وه له ساله کانی دوا ی حوکماتی په هله ویدا ببوه «پیاوی دیوان» بۆ ئاگاهه ی به رده رهش. ئاگاهه بۆ خۆی نه خوتینده واره بوو، وه هه ره جار ه ی کاری ده که وته ئیداره یه کی ده ولته تی له شاری میرزا قویتاسی ده نارد.

میرزا قویتاس له دهست ئیداره کانی ده ولته تی، به تاییه تی له دهست ژاندرم و پۆلیس و ئیداره ی سه ربارگیری هینده ی عه زاب و کویره و هری و چه رمه سه ری و ناله باری دیتبوو که رقی دنبا ی لئ هه لگرتبوون. ئه وه به چاوی خۆی دیتبووی که کاربه ده ستانی ده ولته ت به چ جوړئ سووکایه تی به نه ته وه که ی، زمانه که ی و داب و ری و شوینی ولاته که ی ده که ن!. ئه گه ره دهستی رۆیشته بایه هه ره ئه وی دهم ئه وان ه ی که سووکایه تبیان به نه ته وه که ی ده کرد له ت و په ت ده کرد، وه یا به قه ولی خۆی گوتنه ی به «جه ه نه مئ موشه ره ت» ده کردن. میرزا قویتاس نه ته وه که ی خۆی زۆر خو ش ده ویست، وه هه ره کاتیک «شانامه» ی ده خوتینده وه به ده عیه و ته شه خوسه وه به خه لکه که ی ده گوت: «ئه و پاله وانانه ی که

فیردهوسی باسیان دهکا هه موویان کورد بون، بهلام رووی زهمانه ره شین ئیستا دهوران گۆراوه و مشک و شه مشه مه کویره سوارن، شیرو پلینگ پیاده، له جی بازان قهل ده قرتینی، له جی قوورینگ، کوند ده خوتینی!». .

له کاتی ره زاخاندا هه چهنده پیچ و پشتیتند قه دهغه کرابوو، وه هه که سیکی بیبه ستبا ژانداره کان لییان ده کرده وه ئاوریان تی بهر ددها و خاوه نه که یان جه ریمه ده کرد، بهلام له گهل ئه وهش میرزا قویتاس پیچ و پشتیتندی دانه نابوو، وه به تنیا کاتیک که ناغا دهینارد بۆ شاری به دووی کاریکدا، له نزیک شاری پیچه که ی له باغه لی دنا و کلاویکی چلکن و بۆری «په هله وی» له سهر دنا. کاتیک که دام ده زگای ره زاخان تیک ته پی میرزا قویتاس بهر له هه موو شتتیک ئه و کلاوه ی و بهر شه پان داو به حوزووری خه لکی دتیه که ئاوری تی بهردا!.

تیکچوونی حوکماتی په هله وی، چه کدار بوونی کوردان، سازبوونی «کۆمه له» له «سابلاغ» وه ورده ورده بلا بوونه وه ی بیرو باوه ری رزگاری خوازی له کوردستان له دلی میرزا قویتاسدا رووناکیه کی گه وره ی هینابووه گۆری و هومیتدیکی زۆری به دوا رۆژ هه بوو. میرزا قویتاس چووبوه سابلاغ و له وئ به نهیینی بسوه ئه نداسی «کۆمه له ی ژ-ک» وه له لایه ن کۆمه له وه به سه رۆکی لکی بهرده رهش و سه ول و سه وش دیاری کرابوو. میرزا قویتاس کاتی قسه کردن بۆ ئه وه ی که خوتنده وار بوونی خۆی بنویتیت و به گۆی دیره کان حالی بکات که پیای دیوانه زۆر به ری و جی و تیکه ل و پیکه لی وشه ی فارسی و عه ره بی و کوردی دده وا! کاتیک که شیرکو و پیروتی به خیره اتن کرد و دایان، لیتی پرسین:

ئوغر بی، فه رموون بزاین له کویرا ته شریف فه رما بوون و به و ئه سه له حه و قه ددو ته واره وه ته شریفان بۆ کوئ ئه چی؟. شیرکو، که میرزا قویتاسی ده ناسی وه چه ند جار تیک هاتو چۆی کرد بوو باوه ریکی زۆری به وی هه بوو وه ته وای به سه ره اته که ی بۆ گتیرایه وه، ههروهک بۆ باوکی خۆی بگتیریتته وه، له پاشان که ته واو بوو کوتی: فلانی! حال و هه وال به و جۆره یه وه ئیستا هاتوبه مالی تو پرست پی بکه یین و بزاین چیت پی مه سه له حه ته وا بکه یین. میرزا قویتاس تاویک چوو ناو فیکرو خه یاله وه، نانیشکی له سهر رانی داناو به دهستی بهرچاوی گرت و له پاشان ده ستیکی به دهم و چاویدا هینا و کوتی:

ده وه الله ئه منیش هه ر له ئینسانیتکی وه ک ئیوه ده گه رام، وه خولا ئیوه ی گه یاند. بابم! ئیوه هیچ ئیسمی کۆمه له تان بیستوه؟. پیروت هه لیدا و کوتی:

به لى بيسستمه ده لىن دوژمنى ناغاوهت و رهئيس و مهئيسه. حهجه مهكان و خه لك ده بان كوت رووتكران و كوشتنى رهئيسه كهى سه قزيش كارى كۆمه له يه. ميرزا قويتاس زهرده خه نه يتيكى هاتى و كوتى: نه ووه له ن كۆمه له دوژمنى هه موو عهجه ميگ نيبه، به ته نيا دوژمنى نه و رهئيسانه يه كه زولم و زۆرى له ميللهت ده كه ن. كۆمه له ريگري و ئينسانى به خه تاو بى گوناوه كوشتن به كارتيكى زۆر خراپ و قهباحهت حساب ده كات. وه وا مه علوموه هيشتا به چاكي له مه عناي كۆمه له حالى نه بوون. جا گويتان لى بى بو تان به يانكه م:

.....)

نه گهر راستت نه وى له سالانى «١٩٥٨» به دواوه له هه موو ولا تى كورده وارىدا جوژه گوزارشتيكي تر له ناو زمانى كورديدا پيدا بوو كه نه مانه له سه رده مه كانى پيشوودا كه متر بهرچاو نه كه وتن. له م ميژوووه به دواوه چوار پينج سال به روو دوايى با به ته كه ناگۆرپت. پيدا بوونى نه م گوزارشتانه ش له بهر نه وه كه بيرو باوهر گۆرا، چه شنه ناوازه يه كى تر هاته ناوه وه، سروشت و ربابوونه وه يه كى پيدا كرد، به جوژى كه نه ختى تاك زياتر بايه خ پيداكا، شوژشى نه ته وايه تى زياتر بره و پيدا بكا، كاره سات و سه رگوزه شت بچيته ناو په رده ي چيرۆكى دريژه وه. تا نه و سالانه نه گهر يه كى شتيكى له دلا بوايه پر كيشى نه نه كرد ده رى بپرى، ده رنه برينه كه ش له بهر نه وه بوو كه ئاسۆ فيكرى به جوژى هينرا بووه يه ك به لايه وه و ابوو يه كى تى ده ست ناكه وى ده رده دلى خو ي له لابلكا! نه و په رده ره شه له ننگه رى خستبووه سه ر هه موو ناوچه كه دا، گوزه رانى له هه موو كه س تال كرد بوو، بكوژو بپرى بوو به جه ندرمه يه ك كه چيوپكى ميري به ده سته وه ببوايه، خوا نه كا يه كى بتوانى قسه يه كى له روودا بكا.

ناوه روژكى نه م په خشانه نه وانه مان هه موو بو باس نه كا. دياره نه م گۆرانه ش به م جوژه جوولانى گهردوونه دروستى نه كا، ئيمه بمانه وى و نه مانه وى نه مانه هه ر نه بى دروست بين، چونكه روژان روژى به دوا ديت، مروقه كه خو ي «گا» نيبه له پيستىكا مينيته وه، بيرو باوهره كه ش هه ر وايه نه بى نه و گۆرانه ي به سه را بيت. روخسارى ده قه كه ش روخسارتيكى ساده يه، به شيوه يه كى زياتر موكرىانى ده ستي كردوه به گيترانه وه ي به سه ره ات و سه رگوزه شته، كورديبه كه ي كورديه كى په تى وايه كه له زمانى نه خوئينده وارىكى كوردى واوه ده رچووبى كه به دريژايى ته مه نى نه شارستان، وه نه خوئينده وارى چاو بى كه وتبى؛ بو به ش وا نه ليم چونكه زمانى خاوينى نه ته وه يه ك - به تايبه تى نه ته وه يه كى وه كوو كورد

که زمانه‌کە‌ی به‌هوکمی به‌سه‌رهاتی خاکه‌کە‌ی دوو سی زمانی تری پیا ئالاه - ئەو خاوینیه که له نیوان دوو پیاوی پیر، یا دوو ژنی ته‌پیر، یا دوو کچی سه‌ر رانه‌ بیژه، یا دوو کوری سه‌ر ئەو رانه‌بیژه په‌یدا ئەبیت.

خاوه‌نی ئەم ده‌قه خۆینده‌وارو روژنبیریکی به‌رز بووه، به‌لام له‌ دروستکردنی ئەم چیرۆکه‌ درێژه‌یدا ئەلێ به‌ ته‌واوی چوه‌ته‌ ناو ده‌می شیرکوۆ پیروۆت و میرزا قوبتاس و بایزو باپیر- که ئەمانه‌ بیجگه‌ له‌ میرزا قوبتاس توژی ره‌ش و سپی له‌یه‌ک ئەکرده‌وه - ئەوانیتر ته‌قه‌لیان له‌ خۆیندن نه‌دابوو، به‌زمانه‌ ساده‌کە‌ی ناوچه‌ی بوکان و سه‌راو و سه‌رچاوه‌ ریزبان له‌ ریزی وشه‌ی کوردی په‌تی ناوه‌.

«مەم - محەممەد مەولود» له‌ ژماره‌ «١١» ی سالی «١» ی گوڤاری «هیا» - ١٩٥٨ - له‌ ژیر ناوی «منالی کورد» دا بیرو باوه‌ریکمان له‌ په‌خشانیکا بو‌ ده‌رئه‌پری و ئەلێ:

(عیزه‌دین ئیبراهیم له‌ قوتابیانی پۆلی پینجه‌می «مظفریه» له‌ هه‌ولێر. په‌کیک له‌ به‌لگه‌ گرنه‌گه‌کانی پیشکه‌وتنی گه‌لان و هۆی سه‌رکه‌وتنیان له‌ ژیاندا، پینگیانندی منداله‌ و په‌روه‌رده‌ کردنیه‌تی له‌ سه‌ر ره‌وشتی باش و خوی پاک و بناغه‌یه‌کی به‌ تینی ته‌ندروستی - فسیۆلۆجی-وه‌ به‌رزکردنه‌وی هه‌ست و گیانیه‌تی، وه‌ گه‌یشتن به‌م نامانجه‌ ولانه‌ پیشکه‌وتنه‌کان جوژه‌ها ده‌زگایان دامه‌زاندوه‌ که منداله‌کانیان به‌ هۆیانوه‌ چاویان بکرتیه‌وه‌ له‌ش و گیان تیدا په‌روه‌رده‌ بکرت، وه‌ چۆن حکومات له‌م رووه‌وه‌ ئه‌رکی زۆریان گرتۆته‌ شان هه‌رواش که‌سان ئه‌وه‌ی له‌ بارباندا هه‌بێ ئه‌یکه‌ن و درێخی ناکه‌ن، وه‌ هه‌ست به‌وه‌ ئه‌که‌ن که‌ روژه‌یه‌ک ئیمرۆ له‌ سه‌ر بنچیتکی توندو به‌ هیزی ته‌ریبه‌ پرویت بێ شک پیاوی دوا‌روژه‌ پیاویکه‌ که‌ گه‌له‌کە‌ی پیتی سه‌ره‌رز بیت و شانازی پتوه‌ بکات، بێ گومان دایکان له‌م مه‌یدانه‌دا به‌شیان له‌ هه‌مووان پتیه‌. به‌لام ئیتمه‌ی کورد ئایا له‌م رووه‌وه‌ به‌رامبه‌ر منداله‌کامان چیمان کردوه‌؟ و ئه‌وه‌ی له‌ سه‌رمان پتویسته‌ بیکه‌ین کردومانه‌؟!.

من لیته‌دا وینه‌یه‌ک له‌ منالی کورد ئەخه‌مه‌ به‌رچا و بو‌ ئه‌وه‌ی مه‌به‌سی پرسیاره‌که‌م نه‌ختی روون ببیته‌وه‌: وه‌کوو دیاره‌ هه‌موو سالیکی له‌ روژی دایکانی عاله‌میدا له‌-یابان- پیشانگه‌یه‌کی وینه‌ ریک ئه‌خری بو‌ مندالانی جیهان که‌ ته‌مه‌نیان له‌ ناوین ٦-١٤ سالیایه‌ بو‌ ئه‌وه‌ی هه‌ست - عاطفه‌- یان به‌رامبه‌ر به‌ دایک و ئەو روژه‌ پیروژه‌ ده‌رخه‌ن، هه‌روا بو‌ تاقیکردنه‌وه‌ی

پلهی زیره کیسیان. وه وا رتیک کهوت که له دوو سالی رابوردو - ۹۵۶-
 ۹۵۷- مندالی کوردیش له گهل مندالی گهلانی تر له و پیتشانگه به به شدار
 بیت، له نهنجامی تاقیکردنه وه که له سالی ۱۹۵۶ «عبداللطیف حسن» ناو
 مندالی کوردیکی ههولتیری - میدالیه - ی دووهمی عالمی - عیراق - ی
 وه رگرت، وه له سالی ۱۹۵۷ یش منداله به هره داره کورده که ی ههولتیری -
 عیززهدین ئیبراهیم - که تمه نی « ۱۱ » ساله وه له پۆلی پیتجه می سه ره تاییه
 میدالیه ی به که می عالمی - عیراق - ی له گهل شه هاده به کی به رزی به ناوی
 ده زگای دایکانی جیهان پیتشکه ش کرا. ئه م دوو منداله کورده ئیستا له
 ههولتیر له ژیر چاوه دتیری «محمد محمد علی عارف» ماموستای وینه له
 قوتابخانه ی «مظفریه» په روه رده ئه کرتین و چاوه روانی دوا روژتیک گه ش و پر
 سوودیان بو ئه کیری. بی شک ئه مه ئه وه ئه گه به نه ئی که مندالی کوردی - ش
 هه رگیز له مندالی گهلانی تر ئه گه ر به هره دارتر نه بیت بی به هره تر نییه. له گهل
 ئه وه موو کۆسپ و ته گه رانه ش که ئه که ونه رتیکای ده برینی هه ست و
 ده رخستنی به هره ی به هۆی پاشکه وتنی گه له که ی و چه پۆکی گرانی روژگار
 که هه میشه به سه ر سه ریه وه یه تی به لای منه وه ئه وه ته گه ره و کۆسپانه نای
 رتیکای ئه وه شمان بگری که ئیمه - که سانی گه لی کورد - هه ستمان به رامبه ر
 منداله کاتمان به چاکی ده رخه یین. ئیمه ئه توانین له سنووری یاسا و توانامانه وه
 له م مه یاندانه دا ده وری خویمان به رتیکای به یینه دی. کوا چ به کتیکمان تا ئیستا
 بو منداله کاتمان شتتیکای و امان کردوه که شایانی ناز بیت؟. که ی ئیمه
 ده زگایه ک یا پرۆژه به کی نه ته وایه تیمان پتیک هیناوه که به هۆیا نه وه بگه یه
 ئه و ئامانجانه ی سه ره وه؟! ته نانه ت هیتا له هه موو ئه م کورده وارییه دا چه ند
 که س ئاگاداری چۆنیه تی ئه م دوو منداله کورده ن؟! ئه گه ر ئه م دوو منداله
 مندالی گه لتیکای تر بوایه ئه زانن چۆن ئه خرانه سه ره سه رو چاوو رتیزیان ئه گیراو
 چه شنه ها دیارییان پیتشکه ش ئه کرا؟ چه ند زه سا وندیان بو ئه گیرا که هه موو
 که سیک گه وره و بچووک به شانازییه وه تیدا هه لئه په رین؟.

بی شک وایان بو ئه کرا که هه ست به وه بکه ن ئه وانیش شتتیکن و بوونیان
 پیوستتیکای نه ته وایه تیه وه هه روا هه ولدانیان و هه نگا و هاویشتنیان بو
 ده رخستنی بلیمه تی و به هره یان. خو روژنامه و گو قاریش خوراکیکی چه ورو بی
 برانه و یان لیبی چنگ ئه که وت!.

به داخه وه... به تالی... ئیمه ی... ئیمه به جۆرتیک له ناو شه وه زنگی نه زانین بی
 باکانه... به کو تیرایی که ندو کۆسپی ژیان ئه برین و رتیکا به ره و مردن ئه پیتجینه وه

بئى ئەۋەى بتوانىن رەش و سېى لە يەك جىاواز بکەينەۋە...كە سەيرمان نەبەتەۋە ئەگەر لە ناۋ ئەۋ تارىكايىبە - عىزەدەين ئىبراھىم-ى مندالە بلىمەتەكەمان و ھەۋالەكەى و ھەزاران مندالى كوردى بەھرەدارى تىرىش بىزىن...و لە دەرياي نەزانىن و بئى باكبەماندا نەقوم بىن... شەقلاۋا: مەم)

كۆرپە جگەرگۆشەى ھەموو نەتەۋەبەكە، نەتەۋەكان بەۋ مندالانە پىن گەيشتن كە سەرەتا ساۋا پاشان بوون بە گەۋرە پىساۋان؛ گەۋرە پىساۋان لە ھەموو رووبەكەۋە، كورد كەمتر ھەستى بەمە كىرەبوو. لە ناۋەندى سالانى ئەم رۆژانەدا ۋەكوۋ ئەبىنن كوردەكەش ھاتە سەر ئەۋ پروايە كە مندال ھەر ئەۋەنىبە ناۋى بەرى بە مندال و ھىچى تر، بەلكو ئەۋ مندالە جى ھىۋاى پاشە رۆژە. تەنانت ھەر لە ناۋ كوردىشا ئەۋ پىساۋە ناۋدارانە كە ھەلكەۋتوون و لە ھەموو مەيدانىكا سوارچاك بوون، سەرەتا مندال بوون و پاشان بوون بەۋ بلىمەتانە. بىر كىرەنەۋە لە مندال و لە پىن گەياندى مندال ئەمە گۆرانىك بوو كە بە سەر ناۋچەى فىكرى كورد دا ھات. «مەم» ئەم ھەستەى خىرا قواستەۋەۋە خىستىبە بەرگى پەخشانىكەۋە. مەبەستى ئىمە زىاتر لەم دەقە ناۋەرۆكەكەبەتەى.

پەخشانى كوردى لەگەلى بەبەتەۋە قەسەى كىرەۋە، لە بارەى مندال و بەم بابەتەۋە كەمتر داۋە. كەۋتنە ناۋەۋەى ئەم بابەتە پەلەپلەى چەرخ داىئەھىتىن، رۆژەكان كە دىن بەم لاۋە ھەر رۆژىكىان شتىكى تىداپە كە رۆژى پىشۋىا نەبوۋە. ئەم باسكردنەش ئايا بە ھۆى نىزىك بوونەۋەۋە بوۋىپ - واتە نەتەۋەبەك بە نەتەۋەبەكى تر - ۋەيا بە ھۆى خورپەبەكەۋە بوۋىپ كە ئەكەۋىتە دلى ھەندى كەسەۋە. ھەركام لەمانە بىن، رۆژ شتى خۆى دىنپىتە پىشەۋە.

لەم پەخشانەدا - كە نۆبەرەبە بۆ ئەم بابەتە - ئىمە ئەۋەمان بۆ دەرتەكەۋى: ئەگەر لە ماۋەى ژيانى رابوردوۋمانا ئەۋەندە گۆشەگىرو تەرىك نەبوۋىناپە، زۆر لەمىتېبوۋ ھەستمان بەم جۆرە شتانە ئەكرد، لە پەيدا بوۋى ھەستەكەمان گەلى گەلى زىاتر پىساۋانى گەۋرەمان پىن ئەگەياندى گەلى بلىمەتەمان تىدا پەيدا ئەبوو. لام واپە ئەمەش زىاتر ئەگەرتىتەۋە سەر بىن كەسى. نەتەۋەكانى تر چونكە خاۋەن و سەردارو سامانىان ھەبوۋ ھەر رۆژە بىنكەبەكىان دائەمەزاندو ھەر رۆژە پىرۆزەبەكىان دروست ئەكرد بۆ ئەۋە بەرە بەرە لە بەرى ئەۋ بىنكەۋە پىرۆزانە ھەموو جۆرە مېۋەبەكى بە تام لىن بىخۆن!. بە تەنگەۋە بوون بۆ پىن گەياندى ساياۋان ئىمە نابىن ھەروا بەشتىكى كەمى دابىتىن، بەلكو ئەتوانم بلىم لە ھەموو پىرۆزەبەك گىرنگترە، چونكە ساۋاى ئىمىرۆ لاۋى سبەبىنە، لاۋەكەى سبەبىنە بىناىتگوزارى

ولایتیکه، جا ئەو بنیاتگوزاره له رووی پیشه‌وه بێ، یا زانینه‌وه، یا سیاسه‌ته‌وه، یا تایینه‌وه. بەلێ! بلیمه‌تی دهستی هه‌یه له دروستکردنی ساوادا، بەلام ئەو ساوايه ئەگەر له ژێر چاوه‌دێریه‌کی ته‌واوا بێت، بلیمه‌تیه‌که‌ی ئەبێ به‌ دوو بلیمه‌تی.

له‌گه‌ڵ ئەمانه‌شا ئەبێ ئەوه‌ش بزانی که‌ گۆرانی رۆژ خۆی شت دینیته‌ ناوه‌وه؛ ئەو شه‌قامه‌ که‌ ئەلێن فلان که‌س قییرتاوی کرد، ئەو فلانه‌ بباویه یا نه‌باویه، گۆران شه‌قامه‌که‌ی هه‌ر قییرتاو ئەکرد!. ئەگەر «مهم» له‌ ساله‌کانی په‌نجادا په‌خشانی له‌بارهی مندالی کورده‌وه بلاو نه‌کردبايه‌وه، گۆرانی رۆژ ئیمیرۆ ئەو په‌خشانه‌ی هه‌ر ئەهینایه‌ ناوه‌وه، بەلام ئەو له‌و رۆژهدا ده‌ست پێشکه‌ری کردو ده‌سته‌ گۆل بۆ ئەوه، په‌خشانه‌که‌ی ئەو له‌و رووه‌وه ریزه‌ میژوویه‌کی له‌ په‌خشانی کورديدا ده‌ست نیشان کرد؛ ئەوه‌ی ده‌ست نیشان کرد که‌ بلێن: گۆران به‌ سه‌ر بیرو باوه‌ردا هات و له‌و رۆژهدا ئەم په‌رده‌یه‌ش هه‌لدرایه‌وه.

«جمال عبدالقادر بابان» له‌کتیبه‌ی «په‌له‌ هه‌ورێکی چلکن» دا په‌خشانیکی خۆیمان ئەخاته به‌ر ده‌ست و ئەلێ:

(.....)

خاوه‌ر سه‌ری هه‌لیری رووه‌ گۆیژه‌ سه‌یری کرد گشت لایه‌کی شاخه‌که‌ تاریک بووه‌و ته‌م و مژ دایگرتوو، توژیکی که‌ی پێ چوو هه‌ستی کرد که‌وا ره‌نگی چلکه‌ هه‌وره‌که‌ش گۆرا تا ئەهات قه‌تمه‌رتەر ئەبوو؛ ده‌مێک مه‌یله‌و بۆر، ئینجا ره‌ش ئینجا مه‌یله‌و سه‌وز هه‌لگه‌را. له‌ به‌ره‌وه‌ پارچه‌یه‌کی بچووک بوو هه‌ر به‌ سه‌ر گۆیژه‌وه، بەلام زۆری پێ نه‌چوو ورده‌ ورده‌ په‌ره‌ی سه‌ند تا هه‌ندیکیشی له‌ ئاسمانی سه‌ر سوله‌یمانی داگیرکرد. دوای ئەوه‌ چلکه‌ هه‌ور که‌وته‌ نه‌په‌ نه‌په‌ هه‌ره‌شه‌! له‌ پریکا هه‌رچێ رق و کینه‌یه‌کی له‌دلا بوو به‌ تاوه‌ ته‌ره‌یه‌کی توندو تیژ زوریه‌ی به‌ سه‌ر گۆیژه‌دا ده‌برێ، ته‌ره‌یه‌ک که‌ هیشتا خاوه‌ر به‌ درپێایی ژبانی ده‌نکی وا گه‌وره‌و زل زلی نه‌دیوو، بۆیه‌ سام گرتی، هێجگار که‌ خه‌وه‌که‌ی شه‌وی بیڕ که‌وته‌وه و ئەو ده‌نکه‌ ته‌ره‌زه‌ی ئەدی که‌ ده‌نکی به‌ قه‌د گۆیژیک و گه‌وره‌تربیش ئەبوو، بەلام له‌لایه‌کی که‌شه‌وه‌ دلخۆشی خۆی به‌وه‌ ئەدایه‌وه‌ که‌ ئیستا نه‌ زستانه‌و نه‌به‌هاره‌ که‌ ترس په‌یا بکا، یا خوا نه‌کرده‌ شتی له‌ ناکاو روو بدا، جا با زستانیش بێ ئایا ئەو بۆچی بترسێ، یا خود دلێ له‌ چی بله‌رزێ؟. ئەوه‌ مناله‌کانیه‌تی هه‌موو گرد و کۆن له‌ به‌رده‌ستی خۆیان، می‌رده‌که‌شی خوا پێ ره‌وا بیینی ئەوه‌ته‌ بێ کاره‌و ده‌سته‌ پارچه‌ نییه‌ هه‌روا به‌

ئاسانى تېتو بگلىن، شارهكەو دانىشتوانىشى ھەموو لەگەل باران و بەفرا كۆنە ئاشناو بە يەك فېرن، خواش ملكى خۆبەتى ھەرچى لى ئەكا كەس ھەددى خاوەندارى نىبە، جگە لەوہى بەم زوانەش نە بەفرو تەرزە، نەباران كارتىكى واپان نەكردووہ لە ولاتا كە شايانى ترس و دلە خورىە بىت.

دەسا ئەم نەخشەو نوقلانەى چاكەيە ھىچى بە راست دەرنەچوو، چونكە تەرزەى نالەبار كە لە ناو ھەموو سەربازەكانى ترى دوژمنا ئەو كراس سوورى بەرلەشكر بوو بەر لە گەيشتنى سوپاي شەرو ويرانكەر ئەو پيشكەرى خۆى كرد وە بە ئارەزووى خۆى بە نارنجۆكە خر خەكانى بۆمبا بارانى شاخى كۆنە سال و شارى كرد و بى دەنگى كرد! لە پيشا بۆتۆقانى دانىشتوانى شارهكە كردى بە تەقو ھۆرو شەقەو نالەيە، كە ئەيدا بە سەر بانا و بە زەويا، بە كاسەو كەويلەو تەنەكەو شووشەى پەنجەرەدا بۆمبار دومانى راستەقىنەى ئەھىنايەوە يادا!

تەرزەى دەسەو يەخە شارى نازدارى خستە قىژو ھۆرو ھاوارو فریادەو، ئەو ھەموو دەنگى ئاگادارو ھوشيار كەردنەو بوو بۆ لەشكرى دووادى سەروشت كە جەنگىكى زۆر گەورەترى بە دەستەو بوو! بۆمباردومان و شەقو ھۆرپىبەك لە سەربەك و بى تەم رەوانەوہى تەرزە منالەوردكە بگرە گەورەشى تۆقانبوو بۆيە منالەكانى «حەمە سوور» یش ھەموو لە ترسا لە ژوورەو دەستيان كرد بوو بە بانگەوازو زاق و زرىكە! تا تەرزە شەقەى باشتەر لە تەنەكە بىنايەو تەقەى زياتر لە شووشەى پەنجەرە بەرز كەردا بەو، بەو گوتەش دەنگى گريان و ھەراى منالە وردكە زياتر بەرز ئەبووہو. لەبەر ئەو خاوەرى داىكيان گورج راى كەردە ژوورەو بە «سەلەوات» دان و «بسم اللہ» و ناوى خوا چوو بە دەمیانەو، منال، كە داىكيان دى بەجارى بە گريان و قىژو ھاوار دەورەيان گرت وەك جووجەلە كە دەورو پشتنى مريشك ئەگرن، ھەر يەكەك چمكى لە كراسەكەى ئەگرت و توند راى ئەكيشا بە سەر خۆيا، تا خاوەر ناچار ما دانىشت بە دياربانەو، ئەوسا ھەر كەسە ھەولتى ئەوہى ئەدا وىنەى بەلندە بەسەر ئەوانىترا بفرى و خۆى بگەيەنیتە كۆشى! كۆشى گەرم و گورى داىك؛ ئەو كۆشى پرە لە خۆشەويستى و بەزەبى و دلەسۆزى، ئەو كۆشى لە قەلغان و زرى سەختترە بۆ بەرگى و چاودىرى ھىزى ئەژنۆو خويى جگەرە رووناكى چا و بۆ منالى نازدارى ئىسك سووك و خۆشەويست لای داىك و باوك، ئىسك سووك و جوان وەك پەرى ئاسمان، بىن ئاگا لە ھىزشى بەھىزى سەروشت! بۆيە خاوەر بە جارى پەلامارى ھەرسىكيانى داو ھەستايەو سەربى، بەلام يەكىيانى زياتر

بۆ نه گيرايه وه باوهشى. ههركه سروشت سه ره پاي ئه و بۆمبارانه دهسى كرد به نركه و ناله و چه خماخه، داىكى بى ده رته تان به په له دو انه كهى تريفشى دا به پيش خۆى و نه پوترا له وه زياتر له ژووره وه ئوقره بگري، گورج راپه پى و راي كرده ده ره وه.

له ده ره وه دهسى كرد به بانگ كردن و هاوار هاوار، مه ردا نه سه لهى پووره ئامين و مه لاژن گورج راپه پين و به ده مه وه هاتن، به كيتكيان «به هى» كچى و نه ويتيريان «ناشنا»ى كوربان له ده ست فرمان و به په له په ل و نه لالا نه لالا و ناوى خوا روشتن، مه جهش هات «روشنا»ى له دهس بفرينى بيباته لاي خۆى تاكو ئاگادارى بى و ژبرى بكا، هه رچه نده كردى و كوشاى خاوه ر دلى نه هات بيداتى، تا مه جه هه ولى زياتر بدايه بۆ راپسكاننى و لى نى نى بوايه وه، زياتر منالهى نه نووسان به سه ر دليه وه و دوور نه كه و ته وه.

ئه لى چى؟ نه مهش هه ستى داىك و باوك به رامبه ر به منال، چونكه پارچه به كن له دل و له تىكن له جگه ر، ترووسكهى شادى و فرى شتهى رووناكين.

له م هه راو بگه ردا خاوه ر سه رى لى تىكچوو بوو، تا وىك رايته كرده ژووره وه مناله كهى پال نه خست و دا به پووشى تاكوو خه وى لى بكه وى، ده مي كيش هه ليه سانه وه دلى نه ههات به ته نها له ژووره وه به جى بى لى، له گه ل خۆى نه بفرانه وه ده ره وه له كاتىكا كه خۆى نه هاته هه يوانه كه بزاني ئاسمانى ئالوزاو نىازى چىيه و نه يه وى چى بكا، له پر نركه و نالهى ئاسمان راپىچى ژووره وهى نه كرده وه. ئىتر به م جو ره هه ر ده روو ژوورى بوو، كه لله شى وه كو گومه ز له تاو ناله نال دهنگى نه دا به وه! «روشنا»ش له ته قو هۆرى ته رزه و نركه و ناله و ئاگرو برووسكهى يه ك له سه ربه كى هه ور تا نه هات زۆرتر نه يقىژان و زياتر دهنگى لى هه لته بى. تا له پرىكا وه بۆ ما وه به كى زۆر كه م ته رزه له سه ر و گوئى كو تانه وهى گۆزه و له شان و مل شى لانى سوله يمانى كه وت، ناله و برووسكهى هه و رىش له هه رده شه و گووره شهى خۆيان كه وتن. خاوه ر كه له وه پيش رهنگى زه رد بوو بوو له ترسا و خوين له دم و چا ويا نه ما بوو، هه مسو و گىانى وه ك شه قشه قهى منال نه له رزى، به گىرسانه وهى ته رزه و كى بوونى ناله و كوژانه وهى چه خماخه كه مي ك هوشى هاته وه به رو روى روون بووه، بگه ر و اى

۱- دىر تىكه له هه لبه سته به رزه كهى ماموستا كامه ران كه به هۆى كاره ساتى لافا وه كه وه و تىبووى.
۲- ئه م «فىكره» لى رده له هه لبه سته به نركه كهى ماموستا «نوورى وه شتى» يه وه وه رگىرا وه «نالهى لى قه و ما و».

لې هات دلېشى هېز په ياکاته وه، بويه چووه وه ژووره وه، کوږپه که ی دیسانه وه پال خسته وه دايپوشيه وه. ئبتر به «رؤشنا» وه خهريک ماو ناگای له هېزی راسته قينه ی له شکری دوزمنی ناسمانی پرا که له گوږه وه به ته وژم و تاو هات و خوی دا به سهر سوله يمانيا!. کاتخ خاوه ر به خوی زانی لېشاوی بارانی ناو شاریش وه که له کوننه ی سهر به ره و خوار برژيته خوارې، به تاویک هه وشه که ی پر کرد. که نه مه ی دی هه ستا هاته دهره وه بزانی ههر گوږه به بؤ سوله يمانی نه گری دوی بومبا بارانی ته رزه؟. ياخود ناسمانه و دوی ته رزه به باران شاره دهم به پیکه نينه روو خو شه که ی هیناوه ته له رزه!.

که گه بېشته دهره وه دبی: که هه وشه که یان به ته واوه تی پر بووه له ناوو له هېچ لایه کیشه وه له بهری ناوړا. ترسه که ی لې نېشته وه، بگره سهرتاپا له شی نېشته سهر موچرکه و دانه چوقی پې کهوت و نه ژنوکانی له ترسانا نه له رزین و خیرا خیرا له یه کیان نه داو له بهر خو به وه نه یوت: نای به دبه خت خو م، کلؤل خو م. بويه به په له رای کرده وه ژووره وه مناله که ی له جیتگا دهره يتایه وه و هاته وه دهرې بؤ هه یوانه که. له وېشه وه که سهری کرد: دبی وا مه لائن و سه له و مه جه و پوره نامین هه موو په یژه یان داناوه له هه وشه وه و راست ملیان ناوه بؤ سهربان و دوو مناله که ی نه ویشیان پتیه بؤ نه وه ی خو یان رزگار که ن. بارانی ناو شاریش تا نه هات توندی نه کرد. ناوی ناو هه وشه که ش په ره ی نه سه ندو به رز نه بووه و تاوای لې هات گه بېشته قوله پې.. نزیک نه ژنو. نافرته کانی سهره وه خیرا خیرا هاواریان نه کرده خاوه که نه ویش له په یژه که وه سهرکه و پته سهربان خوی دهریا زکاو له خواره وه نه مېتېته وه.

کات دوی خه وتنان بوو، شاری شله قاوی که لیه لې دراویش دوی دهم گواستنه وه ی نه هه ننگ له قه پال لې گرتن نه ویش بؤ خوی کر بوو بووه وه، به لام بونی خوین له هه مسو لایه که نه هات، هیزی رؤشنکه ره وه کوژابووه وه، تهل هه ندیکی پچرا بوو، هه ندیکی نالوزا بوو، دار تهل به م لاهو به ولادا خوار بوو بوو نه وه. به کورتی، شار به رگبکی ره شی پو شیبوو؛ به رگی ماته م و پرسه، کش ومات بوو بوو وه که خو لې مردی به سهر ا بیژر ابېته وه!.

نه گهر دهنگیکیش به اتایه نه وه لالانه وه ی لې قه وماو و سوژی به کولی جگر سووتاو و ناله ی جهرگ هه لقرچاو بوو؛ ناله یه کی گهرم و به کول که له دهروونیکي به کلپه و برژاوه وه بېته دهرې، له دهروونی باوک و برا مردوو، رؤل هه خنکاو و منال ورگ دروا!. نه و ماله ش مردن بالی ره شی به سه را نه کیشابوو، هیزی شه ر به زمیکی تری ههر تیا گتړا بوو؛ سا، یا لایه کی له

خانوهکه بردبوو، یا ناو مائی هه موو له قور هه لکیشا بوو. ئەو هشی به بی ئارهق دەرچوو بوو له هه موو کهس شیتاو ترو غه مگین تر بوو! غه مگین بوو بۆ دۆست و ناسیاوو دراوسێ، بۆ نیشتمان هه کاو له شیتاو هه کهی! بۆیه رۆل هی دلسۆزو کورگه لی جگه ر سۆزو لاوانی به هیتزو بازوو له لایه ک، دایک و باوک و ژن و میترد و خوشک و براو خزم و خوتیش له لایه کی تره وه هه ربه که به شوتین لاشه ی سارده وه بوو و ته زیو خوتین تیا مه یوو، به دوا ی جهسته ی گه رم و گورا ئەگه ران. له ولاتریشه وه پیاوی قه بره ی له دارو غاو دهرمان که ر و به هانا وه چوو و پزیشک و موجه خۆرانی تر هاتو چۆیان بوو به و تاریک و لیلی شه وه به ناو شارا ئەگه ران به دوا ی لێ قه و ماوا، به شوتین لاشه ی مردوا. هه ر به کیکیش بوو له مانه که جار جار دهنگی هه لته بری و هاواری ئە کرد پر به ده م:

«ئەبوت ئەوی مائ ویرانه + روو بکاته خهسته خانه!» (۱)

ئەمانه هه رچی کیان بدیا به له ته رم و لاشه ی مردوو، له نافرته و پیاوی له هۆش خۆچوو، له منائی خنکاو و لاشه ی خانوو به سه را روخاو... له... هه موویان خړ ئە کردنه وه ئە یان بردن بۆ نه خو شخانه.

جا ئە وهی که سیتیکی دیار نه بوایه دوا ی ئەو هه موو گه ران و پشکنینه ئە بوایه راست ملی رینگای سه ره وه بگه رێ به ره و ژوو ر بۆ نه خو شخانه له وێ به ناو لاشه ی خه رمان کراوا (۲) بگه رێ که سه که ی خۆی بناسیتته وه به شین و شه پۆر هه لێ گه رێ بچێ مشووری گور هه لکه ن و شاردنه وه ی بخوا. ئیتر به راستی وێنه ی ئەم دیمه نه ماته مینه، ئەم باری بی هیواییه و ئەم شه پۆلی سام و خاموشییه ده میتیک بوو نه بینرا بوو.

.....

رۆژی هه یینی «۱۹۵۷/۱۰/۱۸» لافاویتیکی ترسینه ر کاره ساتیتیکی به سامی له ناو شاری سوله یمانیدا گیترا. «جمال عبدالقادر بابان» ئەو کاره ساته ی له په رده به کی وه کوو چیرۆکیدا له سالی «۱۹۵۸» پیشاندا.

نه ته وه زۆر بی یاکه م، چه ر خه که ی پیتشکه وتو بی یا پاشکه وتو بی هه موو جو ره کاره ساتیتیکی له هه موو وه ختییکا تیا روو ئە دا. ئە میتیتته وه سه ر ئە وه که خا وه هه ستیک، وه یا خا وه خامه یه ک ئەو بی ره وه ریا نه بکا به یاد گاریک و هه لێ بگه رێ بۆ پاشه رۆژ. شیتو ه ی گه ردو ونه ی میتزوو له هه موو ده وریتکا ئە وه بوو که: ئەو ده م بۆ ئەو زار بۆ ئەو زاری گیترا وه ته وه، پاشان له و زار گیترا نه وه که وتۆته سه ر کاغه ز و هه لگه راو ه. ئەمه

له کاتییکا که قه لّم به دهستییک هه بوو بیت و ئەو به سه رهاتانه ی تۆمار کردییت، ئەگەر خو نەشبوو بێ به سه رهاتەکان له بیر چوونەتەووە ناوو نیشانیکیان نەماوە!

جیگا و شوینی ناو شاری سوله یمانی به هۆی سه ره ولیتی و پالدانی به کیتییکه وه- که پینی ئەلین گۆیژه- و هەر له تەنشتی ئەم گۆیژه به وه قه دپالەکانی «ئەزمی» و «قه یوان» نیشیتیکی وایان کردوو که گه لێ جار ئەو شارە تووشی کاره ساتی لافاو ببی. لافاوی سالی «۱۹۵۷» له هه موو جارەکانی پیشوو به سامتر و به زیانتر بووه. نووسه ران و خاوهن قه لّمه کانی ئەو سه رده مه له گو قارو روژنامه و کتیبی تایبه تیدا به هه موو جوړ ئەم کاره ساته به سامه یان به هۆنراوو به په خشان بو یادگارێکی پاشه روژ هیشتۆته وه. خاوهنی ئەم په خشانە ی ئیمه یه کیتییک بووه له وانه.

ئەم په خشانە- که نمونە یه که له تیکرای په خشانە که ی- له ناوه روک و روخساردا دوو شت به ئیمه پیشان ئەدا؛ له ناوه روکا دیمه نیتیکی به سام له په رده ی چیرۆک و رۆمانییکا ئەگیریته وه- که ئەمه ی ئیره وینه یه که له وینه کانی- که له دهروونی هه موو که سییکه وه کسپه یه که په ییدا ئەبێ، ماتەم روو ئەکاته په رده ی دل، تنۆکی فرمیسیک به سه ر گو نادا ئەرژیتته خواره وه، ده رگای مه یینه ت بو ئەو روژە ی ئەو شارە بو گه لێ له خیزانی ئەو شارە ئەکه ویتته سه ر گازی پشت، لافاوی مه رگ قه لّمه مازی خو ی ئەدا بو گیاندار و بو بێ گیان، بو جوانان و بو پیران، بو کو ربه ی کو شی دایک و بو دایکی به سته زمان! ئەمانه هه موو له م رۆمانه تر سینه رده ئەکه ویتته به ر چاومان، بیجگه له سوژه راسته قینه که ی دایک به رامبه ر به جگه رگۆشه که ی.

له روخسارا به شیوه یه کی جوان هاتۆته ناوه وه؛ کوردییه کی بێ گری و قورته، قسه جوان ئەگیریته وه به و جو ره شیوه که په ییدا بووه، تازار له وشه کانا- جگه له ناوه روکه که ی - نابینری، گپرانه وه ی بابەت له قالبی وشه کانا هیچ خو عه زیه تدانیکی تیدا نییه. نمونە یه که بو په خشان ی ئەو روژه که کاره ساتیکی به سام بگپریته وه. هەر په خشان ییک له هەر روژتیکا بو هەر بابەتیکی شه قلیکی هه یه، ئەم په خشانه نمونە شه قلی ئەو روژە به بو ئەو جو ره کاره ساته به سامه. ئەم په خشانه دهنگی زهنگی کاروان له ناوه روک و روخساربا دهنگ ئەداته وه. زله ی زایه له ی دوکانچه ی دهماخ، ئەیداته وه دل ئەکا ناخ و داخ! ئەمه و ئەبێ ئەوهش بزانی هەر که سه شیوه یه کی هه یه له نووسینا، دوور نییه ئەگەر تو ئەم کاره ساته بگپریته وه، چه شه ی تو رازی نه بێ به هه ندی گوزارشت له م په خشانە دا، وه یا له

دروستکردنی هه‌ندی رسته‌و گوزارشتیا.

«مامۆستا نجم‌الدین مه‌لا» له ژماره «١٣٨٦» ی رۆژنامه‌ی «ژین» ی سالی «١٩٥٨» په‌خشانی‌یکمان له ژێر ناوی «نه‌ورۆز و نه‌ورۆژ» دا بۆ دروست ئە‌کاو ئە‌لی:

(نه‌ورۆژ: چوار هه‌زار ساڵ پێش میلاد له ره‌گه‌زی کورد «که‌یومورس» ناویک ده‌رکه‌وت که دامه‌زێنه‌ری ده‌وله‌ی «که‌یانی» بوو. میژوونوسه‌کان به «ئاده‌م» ی دانه‌نێن. «که‌یومورس» که له دوو وشه‌ پێک هاتوه «که‌ی» و «مورس»، که‌ی به‌زمانی په‌هله‌وی واته: گه‌وره، توانا. «مورس» واته: «مه‌رد» که هه‌ردوو وشه‌که واته: مه‌ردی گه‌وره. ئیستاش کورده‌کان بۆ رێزگرتنی پیاو له جیاتی وشه‌ی «که‌ی» کاک، یان «کا» به‌کار دێن، وه‌کوو «کاک ئە‌حمده‌»، «کاعه‌لی»، کا مه‌خوول. وه‌ بۆ‌ژنیش «که‌ی بانوو» به‌کار دێن، واته «خانی گه‌وره». که‌یومورس له‌گه‌ڵ «ئه‌هره‌مه‌ن» له چیاکانی «ره‌واندن» که‌وته جه‌نگه‌وه، له شکره‌که‌ی دابه‌ش کردبوو، هه‌ر به‌شێکی له ناچه‌بێکدا، دانا بوو، چونکه له‌و سه‌رده‌مه‌دا هۆی ده‌نگ گه‌یاندن - ته‌لگراف و ته‌له‌فۆن- نه‌بوو. له پێشه‌وه راسپاردی بۆ له‌شکره‌که‌ی کرد که هه‌رکاتێ زāl بوو به‌ سه‌ر ئه‌هره‌مه‌ندو کوشتی، له هه‌ر چوار لاوه له سه‌ر لووتکه‌ی چیا بلنده‌کان ناگر بکاته‌وه که‌نیشانه‌ی ئه‌وه‌بێ له‌شکره‌که‌ی بۆ لای خۆی بگه‌رێته‌وه. ئه‌مجا که «که‌یومورس» زāl بوو به‌ سه‌ر ئه‌هره‌مه‌نداو کوشتی له هه‌موو لایه‌که‌وه له سه‌ر چیاکان ناگر کرایه‌وه، له شکره‌که‌ی بۆ لای خۆی گه‌رایه‌وه. ئیستاش له دێهاته‌کانی کوردستان بۆ نیشانه‌ی جه‌ژن به‌ ناگرکردنه‌وه له سه‌ر چیاکان یه‌کتر ئاگادار ئە‌کەن. وه‌ تا ئه‌م چه‌ندانه‌یش له گوندی «گله‌ زه‌رده» ی لای خۆمان که مانگی یه‌ک شه‌وه‌ی جه‌ژنیان بدیایه‌ له سه‌ر چیاکه ئاگریان ئە‌کرده‌وه، له سلیمانی و چوارده‌وری ئە‌کرا به‌ جه‌ژن.

بێنه‌وه سه‌ر باسی که‌یومورس: ئه‌و رۆژه‌ی که ئه‌هره‌مه‌ن کوژرا «١٥» رۆژ پێش نه‌ورۆژی ئیستا بوو، که‌یومورس بۆ ئه‌وه‌ی له ده‌ست دوژمنیکی وه‌کوو ئه‌هره‌مه‌ن، وه‌ ته‌رو تووشی زستان رزگار بوو، فه‌رمانی کرد «٩» رۆژ بکری به‌ جه‌ژن وه‌ زه‌ماوه‌ندیکی خۆش به‌ریا بکری، وه‌ ئه‌و جه‌ژنه‌یان ناو نا «جه‌ژنی نه‌ورۆژ» وه‌ هه‌موو سالی‌یک دووباره ئه‌کرایه‌وه.

ئهمینیتته سه‌ر «زه‌رده‌شت» که گه‌لی «توره‌هات - خه‌رافات» ی به‌ ده‌مه‌وه هه‌لبه‌ستراوه!. به‌ قسه‌ی میژوونوسه‌کان «زه‌رده‌شت» که به‌ کوردی ئاقیستا،

واته باوکی دلسۆز. به سوریانی ئیبراهیم، وه به عهره‌بی «اب رحیم» ه، که ههرسج واته که یهک نه‌گرتنه‌وه، پیغهمبه‌ری خوا بووه، به هۆی «روح القدس» هوه په‌راوی ئاسمانی «زهد ئاقیستا» ی به زمانی کوردی بۆ هاتوووه که به عهره‌بی «صحف ابراهیم» ی پیتی نه‌لین. ئیستایش زهد ئاقیستا که له پیستی چوار پیمان نووسراوه‌ته‌وه له هه‌ورامان ماوه، به‌لام ده‌ست بیتگانه‌ی ناده‌ن. له سه‌رتیکی تریشه‌وه خوا له قورتانی پیروز، سوورته‌ی «ئال عمران» ئایه‌تی «٦٦» مین دا فه‌رمویه‌تی: «ماکان ابراهیم یهودیا ولا نصرانیا ولکن کان حنیفا مسلما و ماکان من المشرکین» واته: ئیبراهیم جووله‌که وه له ره‌گه‌زی سامی نه‌بووه، وه «نصرانی» واته: خه‌لکی شاری «ناصره» نه‌بووه – که شارێکه له فه‌له‌ستین، عیسای تیا هاتۆته دنیاوه، ته‌نانه‌ت ئیبراهیم خوا په‌رست و موسولمان بووه، له‌وانه نه‌بووه که هاوکار بۆ خوا په‌یدا بکا.

ئاگری زه‌رده‌شت-یش که به‌ناویانگه‌ نه‌و ئاگره‌ بوو که له ناوچه‌ی «زاخۆ» بۆ له‌ناو‌بردن و سووتاندنی زه‌رده‌شت حوکمداریکی کورد «نه‌مروود» هه‌لگێرسان وه به ئایه‌تی «قلنا یا نار» زه‌رده‌شت رزگار بوو، وه ئیستایش شوینی ئاگره‌که ماوه. بۆ ئه‌مه‌ ئه‌م شیعهری حافزی شیرازیش دیسان به‌لگه‌یه‌که نه‌لی:

بباغ تازه کن نایین دین زردشستی

کنون که لاله بر افروخت آتش نمرود!

له‌م شیعهره‌دا وشه‌ی «لاله» وه «ئاتش» به‌ ئه‌بجهد ئه‌کاته «٧٦٧» ی هجری که حافز له‌و ساله‌دا وتویه‌تی. واته ههر چه‌نده له‌مه‌وپیش ئایینی زه‌رده‌شتیان واز لێ هیناوه به‌لام تۆ به‌ چاو پێ کهوتنی باغ و گولاله‌ سوورکه‌ نه‌و ئایینه‌ تازه‌ بکه‌ره‌وه، چونکه لاله که گولاله‌ سوورکه‌یه‌و به‌ سروشت سووره، ئاگری زه‌رده‌شت پیشان نه‌دا، وه زه‌رده‌شتیش که خرایه‌ ئاگره‌که‌وه، ئاگره‌که‌ی بۆ بوو به‌ گولزار، گولاله‌ سوورکه‌یش له‌ تیشکی نه‌و ئاگره‌ سوور هه‌لگه‌پراوه‌!

ئه‌مجا بۆ بیرخستنه‌وه‌ی نه‌و زۆردارییه‌ی که نه‌مروود له‌ به‌که‌م رۆژی به‌هاردای له زه‌رده‌شتی کرد هه‌موو سالتیک له‌و رۆژه‌دا ئاگر نه‌کرتنه‌وه.

٢- «نه‌ورۆز» چوار سه‌د سالتیک دوا‌ی «که‌یومورس» «زوحاک» ناویک له «ئورشلیم» هوه به‌له‌شکرێکی زوریه‌وه رووی کرده کوردستان، په‌رستنگا- معبدی مار په‌رستنی بنجینه‌ ناو دوو ماری گه‌وره‌ی کرد به «په‌رسته- معبود» وه ده‌ستی کرد به زۆرداری، کورده‌کانیش ماوه‌یه‌کی زۆر له‌ چیاکانا خۆیان قایم کرد، ملکه‌چییان بۆ زوحاک نه‌کرد، تا «کاو» ی ئاسنگه‌ر به‌ دزیه‌وه ژیر

دهسته يه کی زۆری کۆکرده وه، يه کهم رۆژی به هار سهر له به يانی دای به سهر زوحاک دا به و چه کوشه ی که کاری پین نه کرد سهری زوحاکي پان کرده وه و چه رمه که ی به رۆکی کرد به ئالا، نه و ئالایه ناوترا «دره فشی کاویان»، ههر نه و رۆژه کورد «فه ره بیدوون» ی کوری «ئاپتین» کرا به پادشا، ئیتر له هه موو لاییکه وه بۆ نیشانه ی جهژن ناگر هه لایساو کرا به چراخان).

ئه م دهقه دیسان جوژه نمونه يه کی تره له بابه تییکی تره وه له په خشانه کانی دوو تۆی سالانی «۱۹۴۰-۱۹۵۰». ئه مه وی بیجگه له شی کردنه وه ی ئه سللی په خشانه که قسه يه ک له خاوه نی دهقه که وه بکه م:

خاوه نی ئه م په خشانه خۆی ناوی «ماموستا نجم الدین مه لا» ی بۆ خۆی داناوه، له، سالانی ۱۹۳۰ به دواوه به ته واوی له شاری سوله یمانی جیگیر بوو، بۆ خانه مان له دوکانیکا-که کردبووی به شوینی ستاری شه وو رۆژی خۆی -ریشه ی داکوتا بوو، هه م به رۆژ له و شوینه دا نه خوینده واران ی فیتری خویندن نه کرد، هه م به شه و کاروانسه رای شه و به رۆژ کردنه وه ی بوو تیا یا، وه ناویشی نابوو «که شتی نوح». له سالی «۱۹۳۴» به دواوه خزمه تییکی زۆری کرد به زمانی کوردی، به تاییه تی دیوانه کوردی به کانی نه نووسییه وه، نه گه را له ههر شوینییک یادگار تیکی کورد ببوايه، به نووسیینه وه یادداشتی نه کرد. خۆی سه ره خۆ دنیا يه کی تاییه تی بوو، نووسه ر تیکی به رده وامی بۆ جیره ی رۆژنامه ی «ژین» بوو، له و رۆژنامه يه دا گه لی شتی بلا و کردۆته وه، تا له «۱۹۶۲/۵/۵» پین زانرا له دوکانه که يدا «که شتی نوح» و له سهر جاده ی سابوونکه ران بوو له سوله یمانی، به بی کهس و ته نیایی کۆچی مالا وایی له دوکان سه راکه ی و نووسین و نه ده ب کرد و هه موو دنیا يه کی به جی هیشت.

ئه م په خشانه ناوه رۆکتیکی هه یه و روخسار تیک، ناوه رۆکه که ی قسه له نه ورۆزو له داهاتنی نه ورۆزه وه ئه کا، باسی نه و نه فسانانه ئه کا که ده رباره ی نه ورۆزه وه وتراون. قوولایی میژوو قووله، داستانی رابوردوان و داهاتنی «واری» پيششینیان زۆرن، ههر عاده تیک که داهاتوو وه په يدا بووه له سه رده مه کانی پيشوودا ئه بین ئیمه له سهر نه و پروایه بین که به گه لی چه رخی دوا ی خۆیان که وتوو نه ته سه ر کاغه زو تو مار کروان. ئه وی که ده رباره ی نه و کاره ساته زار به زار گیتراویانه ته وه نه وه یان خستۆته سه ر کاغه زو هیشتوو یانه ته وه.

عاده تیکی وه کوو نه ورۆز نه فسانه يه کی زۆری له باره دا وتراوه، شایه تیک به

دهسته وه نییبه که نهوانه راستن و له گه‌ل واقعدا یهک نه‌گرنه‌وه. نه‌وهنده هه‌یه
 نه‌م نه‌ورژه به‌رانیه‌ر به‌کوردده‌واری، من له سه‌ر نه‌و باوه‌ده‌م که: کویستانی و
 ساردو گه‌رمای ولاته‌که هیناویه‌ته ناوه‌وه. خاوه‌نی نه‌م په‌خشانه نه‌فسانه‌کانی
 ده‌ریاردی نه‌ورژ کۆکردۆته‌وه و خستوو‌یه‌ته به‌ر دهستی ئییمه، نایا نه‌مانه له‌گه‌ل
 راستی و واقعدا یهک نه‌گرنه‌وه یا ناگرنه‌وه- یه‌کیکیان منم - دوو دل‌م تیا‌یا،
 ناتوانم نه‌و حوکمه بده‌م به سه‌ر شتی‌کا که که‌وتۆته گه‌رووی گۆرستانی
 میژوو‌وه، به‌ل‌کوو باوه‌ری ته‌نه‌ام له‌سه‌ر نه‌وه‌یه: له‌و ولاته‌نه‌دا که پا‌ه‌ندی
 نه‌ورژن، زستان و به‌هاری ولاته‌که هیناویه‌ته ناوه‌وه.

نه‌مجا روخساره‌که‌ی؛ نه‌م په‌خشانه په‌خشانی ئاخروئۆخری سالانی
 «۱۹۴۰-۱۹۵۰» یه، له‌بابه‌تیکی میژوو‌ی تیک‌لاو به‌بابه‌تی خۆ‌با
 عیباره‌ته‌که‌ی نار‌ه‌وا نییبه، چۆن دل‌ی خاوه‌ن په‌خشان ویستوو‌یه به‌و جۆره
 ریختی عیباره‌ته‌که‌ی دارشتوو‌ه؛ ساکاره، نه‌زۆر به‌رزه، نه‌زۆر نزمه،
 په‌خشانیتیکی مام ناوجی نه‌و سه‌رده‌مه‌یه، له‌گه‌ل نه‌مه‌شا په‌خشان له‌قالبی
 په‌خشانا دروست کردوو‌ه، سه‌ره‌نجامی لیک‌داوه‌ته‌وه، چه‌ش‌ه‌ی خاوه‌ن په‌خشان
 له‌گه‌ل په‌خشانه‌که‌دا جووت بووه. گیت‌رانه‌وه‌ی کاره‌ساتی میژوو‌و زانیاریه‌که‌ی
 سه‌ربه‌خۆ، بیت‌جگه له سه‌رجه‌کانی تری نه‌بێ سادو ره‌وان بی، نه‌م په‌خشانه
 نزیکه له‌و ته‌حره، بۆ‌یه‌ش وایه چونکه خاوه‌نه‌که‌ی تا نه‌ندازه‌یه‌ک نه‌و چه‌شه‌یه‌ی
 هه‌بووه. مه‌به‌ستی ئییمه‌ش له‌م شو‌ینه‌دا هه‌ر روخساره‌که‌یه، ناوه‌رۆک به‌ریبی
 خۆ‌یه‌وه، با نه‌و له‌گه‌ل نه‌فسانه‌دا هه‌ر ده‌ست بده‌نه یه‌خ‌ه‌ی یه‌ک!!.

«ساجد ئاواره» له ژماره «۱۲» ی سالی یه‌کی گۆفاری «هیاوا»- ۱۹۵۸- له‌ژێر ناوی
 «هونه‌ری نه‌مرمان نه‌و‌یت» په‌خشانیتیکی به‌م جۆره‌ی خوا‌ره‌وه‌مان نه‌خاته به‌رده‌ست و نه‌لی:

(نه‌گه‌ر میژوو نووسه‌کان بیانه‌و‌یت نه‌ته‌وه‌یه‌ک بخه‌نه سه‌ر په‌ری میژوو وه بۆ
 نه‌وه‌ی په‌له‌ی سه‌رکه‌وتنی ره‌وشت و خوو و نه‌ریت و ژبانی کۆمه‌لایه‌تی و
 ئابووری نه‌و گه‌له به‌ریکوپیتیکی و بی‌که‌م و کووری و پی‌وه‌نان، له
 سه‌رچاوه‌یه‌کی خاوی‌ن و ته‌واوه‌وه ده‌ربه‌یتن، ده‌ست به‌لیکۆلینه‌وه‌ی ده‌ستکردی
 هونه‌رمه‌نده‌کانی نه‌و گه‌له نه‌که‌ن و نه‌یکه‌ن به‌به‌ل‌گه‌و سه‌رچاوه‌ی
 لیکۆلینه‌وه‌یان، چونکه هونه‌ر-نایا نه‌ده‌ب بی و یا په‌یکه‌ر تاشین و وینه‌گری و
 سازو ئاواز دانان و چۆنیه‌تی دروستکردنی خانوو به‌ره‌یان و ته‌رزی جل و به‌رگ
 له‌به‌ر کردنیان- ئاوینه‌یه‌که له هه‌موو ناوچه‌یه‌کی به‌رزو نزمی و که‌م و کووری

ئەو گەلە دەر ئەخات. جا ئەگەر هاتوو هونەرپەك لەم هونەرناە لە سەر بناغەپەكی رەمەكی و ساكار دامەزراپەت، وا پەپە میژووی ئەو گەلە ئەخاتە پشت گوئ، وە یا بە نەتەو پەكی ناكام و ساویلکە ناوی ئەبات، چونكە ئەگەر هاتو هونەرپەك لە سەر بناغەو دەزگایەكی پتەو و بەهیز دروست نەكراپ، وە یا بە تەرزپەكی سوودپەخش و بەكەلك نەدرابەتتە قەلەم، بێ گومان ئەو هونەرە تا راددەپەك ئەمینیتتەو وە لە ئەنجاما كز ئەبێ و ئەمریت!..

نەتەو دەی ئیمەش لە بەرەبە یانی میژوو وە هەتا ئیستە هیچ كاریكی ئەوتۆی نەكردوو كە بێ هونەر مەندو هونەر مایبەتتەو، بەلكوو كارساتی سیاسی و ئابووری و دەستدریژی ستەمكاری و داپەشكراویمان بوەتە كۆسپەكی گەورەو نایەلئە هەنگاوێك بنیین بۆ پێششەو لە هیچ ناوچەپەكی كەو، وە ئەو هونەرەش كە ماومانە لە باوك و باپیرەو بۆمان ماوەتەو. جا هەندێكی ساكار و رەمەكیپە خەریكی لە ناوچوونە و بەشی فەرامۆشپە!.. وە هەندێكی تریشی لە سەر بناغەپەكی پتەو و بەنرخ دامەزراو وە لە لاپەپە میژوودا جیتی خۆی كەردۆتەو و سەری ئیمەش بێ بەرز بوەتەو و شانازی پێتە ئەكەین و بوو بە بەلگە بە دەستمانەو و ئەوی بەلئ: كورد مافی ژبانی سەرپەخۆی نیپە نەتەو پەكی ساویلکەو ناكامە، بەلگە، وەك كوتەك ئەمالین بە تەپلئ سەریا تا مێشكی لە خەودا بچلەكئ و لە راستی ئیمە چا و هەلبەتئ و تی بگا، جا ئەو كاتە پێی ئەلئین «هونەرمان نەمرەو نامرین». بەلام ئایا ئەبێ ئیمە شانازی هەر بەو هونەرە بۆ بەجئ ماومان بەكەین و بەس؟. .. پێویستە ئیمەش لەو قوناغەو دەست پێ بەكەین كە نەو دەی پێش ئیمە گەبشتبوونئ و بەرزتری بەكەینەو و شتی تازە دەستكردی خۆمانیشی بەخەپنە سەر، كە لە بیرو باوەرپەكی تازە كەلكدار كە لە سەر تەرزپەكی زانستی تەواوا دەرهێنراپەت و بەرو بوومپەكی ئەو تۆی لیبی وەرگپەكی كە بگونجئ لەگەل شارستانیەتی ئەو سەدەپەدا كە تیا یا ئەژین. بێ گومان ئەبێ ئەمەش لە سەر دەزگایەكی بەهیزترو بناغەپەكی پتەوتر لە هی - باوك و باپیرمان-، وە لە بیرو پەكی قوولترو فراوانترو رەوانتر لە هی ئەوان دروستكراپ، بۆ ئەو دەی نەو دەی پاش ئیمە نرخ و بەرەمی پڕ لە سوودی لیبی وەرپگرن و ئەوانیش بەرزترو پترتری بەكەن لە سەر دەزگایەكی بەهیزتر لە هی ئیمە. ئەمەش سروسشتی دەستووری گۆرانە-تطور-. وا نەبێ كاروانی پێشكەوتنی شارستانیەتیمان دوا ئەكەووت و بەرەو لە یادكراو ئەچین و لە لاپەپە میژوودا بێ ناو ئەمینیتتەو، وەك نەبووین.

که واته پیتویسته له سهرشانی ئه و هونه رمه ندانه ی که وا زۆر به پیشه بیه وه -
 اهتام - دهستیان داو ته هونه ره کان بیان به نیازی خزمهت و بهرز کردنه وه ی گهل
 و گه شه پی دانی - (نهک بۆ ناوو نه تۆره و خو درخستن) - که به ره مه می
 هونه ره که بیان به ته رژیکی راست و ره وان له سهر بناغه ی زانستی که لک
 به خشی و پر مانا به یینه کایه وه . که دوا رۆژ که لکی لی وه برگریت و ببیت
 به کۆله که ی بهرز بوونی ولاته که مان .

وه ئه وان ه ی به ناوی هونه ره وه نیازی ناپاکی به رام بهر به هونه رمه ندانی
 دل سوژی ولات دهر ئه برن و ئه یانه ویت گبیره شیوتنی و دو به ره کی و ئاژا وه
 ناکۆکی بخه نه سهر ریگای کاروان، بی گومان ئینسان تیکی لی نه هاتوو، وه
 دوژمنی هه ره گه وه ی گهلن، چونکی «هونه ر» بۆ خزمهت و پیشکه وتنی گه له،
 نهک بۆ ئاره زوو دهر برین، ئه م جو ره که سانه هه ر چه نده له ما وه یه کی که ما
 ده ست خالیه تی و دهم هیلا کییان بۆ ئه مینیتته وه، به لام کۆسپ تیکی هه ره گه وه رن
 بۆ دوا خستنی کاروانی پیشکه وتنی گه له که بیان، پیتویسته ریسوا و قه ده غه
 بکرین و نه هیتلدری له سنوور لا بدن و بین به ئه ندام تیکی - طفیلی - ناو
 کۆمه ل. وه هونه رمه ندی راست و نیشتمان په ره ره ئه وه ی له سهر بناغه یه کی
 خاوین و به جی هونه ر دانه نی بۆ خزمه تی گهل نهک بۆ خو درخستن، بی گومان
 سه ره چا وه ی پیشکه وتن و ناوی له سهر په ره ی میژوو ئه نووسریت و
 ئه ندامه کانی نه ته وه که ی به شانازی به وه تا دپرزهمان ناوی به چاکه ئه به ن. جا
 ئه وه ی جه رگی بۆ گه لی دوا که وتوی سو و تا وه ئه یه ویت ره نج ده ری و
 شه ون خوونی تال و ترشی بۆ بچه ژیت به ره و ریگایه کی راست و ئاسۆیه کی
 رۆشنی به ریت و له شه وه زهنگی نه زانین و هه ژرای و نه خو شی رزگاری کات،
 ئه بی «هونه ر تیکی نه مری» بۆ به یینیتته کایه وه، تا شان به شانی کاروانی
 پیشکه وتن پروات و بیگانه بلین: «کورد نه مردوو وه خا وه ن هونه ری نه مره» .

په ند تیکی پیشینانی کوردی هه یه ئه لی: «رۆژان، رۆژی له دوا یه» ئه م په نده هه ر چه نده
 بۆ کاره ساتی به سام و ترسینه ری سوژی ئه وتری، به لام ئه توانین بی برین به سهر ئه وه شا
 که: هه ر رۆژه شتیک دیته پیشه وه له رۆژه که ی پیشو و تریا ئه و شته نه بو وه. ئه م جو ره
 گوزار شته که له نا وه رۆکی ئه م په خشانه دا هه یه چه شنه بیرو با وه ریکه که تا ئه و رۆژه
 که متر که و تبوو به رده ست و دهمی خوینده واران و گو یگران. ئه م بیره نرخی هه یه که ئه لی:
 ئه گه ر هونه ریک له سهر بناغه یه کی بته و دانه مه زرابیت، ئه نجامه که ی پوکانه وه یه. دوور
 نییه ئه م بیره ئا وینه ی دلی ئه و کۆر، وه یا ناوچه یه بیت که خا وه ن په خشانی تیدا بو وه،

به لآم خاوهن دهق بیره که ی خسته ناو چوارچیتوی په خشانه وه و پیشانی ئیمه ی دا.

دیاره ئه و رۆژه قسه و باس له م جوړه شتانه وه له نارادا هه بووه، بویه خاوهن دهق ئه م دهقه ی دانا. که وابوو دهقه که میژوو یکیش بوو بۆ په یدا بوونی بیره که له و رۆژه دا. هه ر کهسه له گوښه ی کوړیکه وه دانیشته وه و له به رخویه وه لیتویکی هه لقرچاندووه له و که سانه که خاوهنی هونه رو هونه رمه ند بوون، خاوهن په خشانیش ئه لئ: وه نه بئ هه رکه ریشی سوور بوو هه مزاعه بئ؛ وه نه بئ هه رکه داوای هونه رمه ندی بکا، هونه رکه ی پر به پری داواکه ی بیت، به لکوو هونه ر ئه و دیه که له سه ر بناغه یه کی بته و بئ، ئه وی له سه ر ئه و بناغه یه دامه زرا ئه مینیتته وه، ئه وه ی وانه بوو ئه پوو کیتته وه. پیشینه کانی ئیمه شتیان کرد، ئه وه ی به که لک بوو مایه وه بۆ ئیمه، ئه وه شی که لاواز بوو وشک بوو. ئیمه ش لای سه روی بناغه که ی ئه وان بکه یین به ته ختی بناغه بۆ هونه ره کائمان و به جئ بیتلین بۆ نه ته وه ی پاش خۆمان. ئه وه نده هه یه ئه بئ ئه وه ی ئیمه بته و تر بئ، چونکه بناغه که ی ئه وانمان بۆ ماوه ته وه و دوو هه میش ئه بئ له گه ل زانستی و شارستانیته ی ئیسته دا قو ل بکه ن به قو لی یه کا. جا له بهر ئه م رووناکییه دا ئه وانه ی که لیتو له هونه رمه ندانی راسته قینه هه لئه قرچیتن بئ گومان له گیره شیتوینی به و لاوه هه یچ نیازتیکی تریان نییه و له پاش ماوه یه کی که م به دهستی خالی ئه مینته وه.

ناوه رۆکی ئه م دهقه هه م میژوو ی تۆزی له قسه و باسی دیواخانه کانی ئه و رۆژه یه، هه م، ده برینی بیرتیکی نو ی هه ر ئه و رۆژه یه، هه م پیشه نگیکیشه بۆ ئه و که سانه که ئه یانه وی به راستی و دروستی خزمه تی گه ل و نیشتمانی خۆیان بکه ن له ریگای هونه رو ئه دده به وه.

له روخساریشا ئاوپنه یه کی بئ گه رده بۆ دروستکردن و هینانه ناوه وه ی په خشانیتیکی ساکاری بئ گری و قو رت. توانیویه نیازه که ی به پوختی له وشه کانا جیتی بکاته وه، وشه خرمه ی بئ له گه ل گوزاره دا، ئه م سه رو ئه و سه ری مه رامه که یه ک بگرنه وه، دهنگی وشه ی زبرو نازک جیا بکریته وه. له نووسینا هه رکه سه چه شه یه کی هه یه، به لآم ئه گه ر هاتو روخساری ئه و نووسینه ناوه رۆکه که ی پر کرده وه، ئیتر چه شه ی من و تۆ ئه گه ر گله ش بکا، گله که ی به هه یچ ده ر ئه چئ، خنجه ری ده بان زاخا و بدریته وه یا نه دریته وه ده ر ئه که وی. من قسه له ده قیکه وه بکه م، یا نه که م میژوو ی پاشه رۆژ کۆزه رو گه می سوور له یه ک جیا ئه کاته وه.

«احمد خواجه» له گوڅاري «هيو» ي ژماره «۴» ي سالي «۱» - ۱۹۵۷- له ژير ناوي
«کاک جهلال-ي يهک ماله» دا په خشانيتکمان پيشان نه داو ته لئ:

(بيست سال له مه وپيش له دتي «داربکله» مام روسته م - روسته م هه تيو-
هه بوو، نه م پيره ميږده ته م نه له سه د سال رابوردبوو، پيرتيکي قسه خوش و به
گوږ تيک سمر او بوو، سي کوري هه بوو، پچووکه که يان له په نجا سالي تي په ر
کردبوو، به لام نه م باوکه پيره نازايه يان به بازوي خوځي نه ژيا هيچ هويه کي
خوځي نه ته خسته سهر کوره کاني. روژتيک له ميانه ي قسه دا وتي: من وهکوو
«کاک جهلال» ي يهک ماله نه ژيم. ليم پرسى، نه م راهي بو کردم:

له روژاني پرووزي بابانه کاندا له سلتماني گوندي، ياخو دپهاتي له وهختي
«صلاح الدين» دا له جياتي عهسکه ر به لادتيه کانيان نه وت گونديه کان، له
سهر شپوهي بادينان بووه. روژتيک له روژان پاشا نه چيت بو راه پوري چه مي
تانجه رو، مام روسته ميس له گه ل گونديه کاندا له ناو سوپاکه ي پاشادا نه بي.
پاشا دهوژليکي گه وروه له گه ل دهوژل ژه نيکي زور زه لام و بو شناخي هه بووه
هيتسا هه ر شه و بوو ته پلي راو لي درا، نه وانه ي بو دهستي راو کردن دانرابون
هه ر که سه به بي چريه و هه را، سوار و پياده روويان نه کرده بهر ده رگاي مالي
پاشاو له و توه له سهر فه رمايشي پاشا بو جيتي راو نه رويشتن، به لام هه ر له
تيواره و خواردن و خوارده م نه ييک نه هينرا له پيشه وه نه نيتررا بو جيتگي
راو، گوندي «عهسکه ر» هکان به سه لته زه لام ي به پيشدارو پاشداري پاشا
دابهش نه کران به به زم و ده بده به نه که وتنه ري، چونکه له و روژانه دا به
فه رمايشي پاشا هه موو که سيک سه ربه ست بوو بو گوزراني و پيکه نين و به زم تا
راو دانه به سترا، نه م روژه به مه زه ننه پتر له ۱۵۰ سوازي و ۱۰۰ زه لام نه بوو.
راو دابه سترا، وهختيک بوو به نيوره رو پيش نه وه ي ته پلي راو ته واو بوون لي
بدرئ له ناکاو بوژه سوارتيک په يدا بوو، که نزيک بووه له هاره ي ره خش و
شه قه به ندي نه سپه که ي و له شوخ و شهنگي نه م سواره هه موو چاومان نه بله ق
بوو! ببنجگه له دوو تانجي که له رستد ابو شهش تانجي و يهک دوو گه مالي
زه لام و دوو سي تووله ي راوي له گه ل بوو، خويشي له سهر که واي شيرداغي
شايي و سه روکه واي شين و سه رو پيچيکي زور ناياب به چه کمه ي زه رده وه
به ره و رووي پاشا چوو، به پتي ره وش و نادابي نه و وهخته خوځي له سهر
نه سپه که ي هاويشته خواره وه و دهستي راستي نه سپي پاشاي گرت! پاشا له م
کرده وه يه سه رسام بوو و واقی ورما. وتي: پاشا نيوه روژه ي له شکرو سوپات له
مالي کوبله ي خوځت دروست کراوه، نه بچ به کوبله و کراوي خوځتم بزانيت،

فهرموو بۆ ئەو مالمەم که هی پاشایه، وتی: کورم نان و دویشمان بدهیتی باوەر ناکەم ئەم لەشکره به تۆ تیر بکری، که وابوو تویش لیرانه له بارگه و بنه ی ئیمه میوان به. بۆره سوار نه بیست و له تکای خۆی دهست بهردار نه بوو، پاشای تهفره دا.

ته پلای کۆبوونهوه لی درا روو به مالمی ئەم لاو چاکه، سوارو پیاده دوا به دوا ی پاشا که وته ریگه. هەر که ره شمالي کوره ده رکهوت له دوا ی سوپاسی بۆ پاشا به غار روو به مال رویشت، له پاش ئەوهی ئەسپه که ی داکوتا دووباره به پیر پاشا وه هات له بهر ره شمالي که یدا ئەسپی پاشای گرت و پاشای برده ناو ره شمالي که. له ناو ره شمالي که دا به هەر چوار لادا له سه رقاليی ئیرانییه وه دۆشهک داخراو ناو ریشین کراو، پاک و خاوین بوو. پاشا فهرمانی دا که هه موو که سیک ئە توانی بۆ دانیشتنی بیته ژوره وه. ئە توانی بووتری له ره شمالي که دا پتر له ۲۰۰ کهس دانیشتبوو. له دوا ی چاره کیک خاوهن مال وتی: فهرموون نالیکی ولاخ وه رگرن، بۆ هەر ولاخیک تووره که یک جوو وه رگیرا، وه ئەم له شکره دۆی ساردی خوارده وه، وه پاشایش به چاویکی سه رسامبییه وه ئەروانیته ئەم کاره ساته. ئینجا هاته خزمهت پاشا و به چۆکا هات: قوربان ئەهه رموون نان بین؟. به لێ! هەر ئەوه ندهی پین نه چوو له ره شمالي ناو مالمه وه سینی هات، هەر به دوو، یا سی کهس سینییک دانرا، ئەم له شکره له برنج و ئاوگۆشت و نانی تیری و دۆ تیر بوو.

ئینجا پاشا چاوه رتی نیرگه له ی پاش خواردنی ئە کرد، نیرگه له چیه که ی هات و به پاشای وت: ناگر نییه بۆ نیرگه له! پاشا، مات بوو! وتی: ناشی.

خاوهن مالمی بانگ کرد لیبی پرسی: کورم ناوت چیه؟. چ که سیت؟ چۆن ئەبی له پاش ئەم هه موو چیشته دوو پشکو ناگر نه بی بۆ نیرگه له!؟.

پاشام! ناوم جه لال، گۆرانم، ئەم چیشته ی هه موو به «گوتی» کراوه، داری سووتاندمان نییه! ئیتر پاشا بی دنگ بوو، ئەبی چهند هه زار گوتی سووتای؟. نه بتوانی هیچی پین به خشیت، به لام پیی وت: ئەم جیگه به بۆ تۆ. ئەو جیگه به دبی «یهک مالم» به، له رۆژئاوا ی سلیمانیدا له نزیک ی چه می تانجه رۆ).

دهروون و دلی ئینسان گه نجینه به که که زۆر شتی تیدا هه لدراره ته وه. زمان ئاوینه به که بۆ وینه دانه وهی گه نجه کانی ئەو گه نجینه به، قه لهم ئەوزاری که بۆ تۆمار کردنی ئەو وینانه، به هره ی خوتنده واری ئەو ئاوینه وه وینه وه تۆماره هه موو ئەچه سپیتی. ئەو نه ته وانه که له و

به هره به به هره و هر بوون تا نه ندازه به که توانیویانه ههست و نهستی هه موو جوړه به سه رهات و کاره ساتی خوځیان له مهیدانی زانیاری و پیشه سازی و که له پووری نه ته وایه تی خوځیانا بخه نه سهر روو په پرهی کاغه ز بو ته وه نه و به لگانه بهن به هوی سوود و هر گرتنی نه ته و دی پاشه روژیان. نه وانهش که قه له م و مهیدانی خامه دارییان نه بووه هه موو به سه رهاتییکیان چوه ته گه رووی گوړستانه وه!

نه م ده قه نمونه به که له سه دهه داستانی رابوردوی نیمه که زوړتیکی زووریان له ناوچوون. ناوهره که که دی دووشت به نیمه پیشان نه دا؛ به کی ده ستوری راوو شکاریک که له سه رده می کوندا باوی هه بووه و رده و رده که م بوو ته وه، ته نانهت له وانه به نیسته به لگه به کی زوړ که میس مابیت. راوه که دی چهنگیزخانی مه غوولی نه گهر نه بوایه به په خشانییک و نیسته نه که و تابه ته بهر دهستی نیمه، نیمه نه ناوی راوی چهنگیزی مان نه زانی وه نه ناوی چهنگیزخان. من نالیم: نه م راوهش نه و راوه به، به لام نه لیم: له ناوچه به کی بچووی به چاو ناوچه به کی فراوانی ژیر دهستی چهنگیزی به وه نه میس بو خوی نمودتیکی هه به و بچ گومان له سه رده می نه م راوه داو پیش نه و سه رده مه شا به سه دهه شتی وا هه بووه له بهر نه وه که نه نوو سراون هه موو له ناو چوون، نه م په خشانه وینه ی ره و شتیکی نه و سه رده مه ی کورده و اریمان بو زیندوو نه کاته وه و نه پخاته وه بهر چاومان.

دوور نیبه به کی بلتی: له زانیی راویکی بابانی، وه یا له نه زانیی نیمه چ سوودتیکی وهر نه گرین؟

منیش نه لیم: نه و جوړه شتانه که له پوورتیکی نه ته وایه تی نیمه به، له زانیی که دی راباردن و عاداتی پیشینه کانی خوځمان دیته وه بهر چاو، له مه وه ههست به بوونیبه تیک نه که یین - بوونیبه تی خوځمان - نه ته وه کانی تر که به هه زاران ره وشت و ته قالیدی خوځیان نوو سیوه له بهر چی بووه؟ هه له بهر نه وه بووه که که له پووری نه ته وایه تیسیان نه بی به ژیر خاکه وه و ههستیان زیاتر بچوولتی بو پایه داری خوځیان. نه مه و دیسان نه مه وی بپرسم آیا شتی به سوود چییه؟ نه گهر نه م جوړه شتانه به سوود نه بن نه بی شتی به سوود له دنیا دا هه نه بی! نه بی نه وه بزاین که له زیندوو کورده وه نه م جوړه شتانه وه بوو که نه وانه که و تنه سهر عالمی پیشه سازی و نه ستیره یان له م رووه شه وه دره و شایه وه!

شتی دووم که ده قه که پیشانمان نه دا نه و جوړی میوانداری و نان و خوانه به که تاقه ماله به که له شوتیکی تهریک له ناوه دانیه وه نه و دهسه لاتهی هه بووه که میوانداری دارو

دهسته‌ی پادشایه‌کی به دهسه‌لاتی ئەو رۆژدی ئەو ناوچه‌یه بکاو هۆی به هیچ شتیکی خەلکی تر نه‌که‌وی ته‌نیا به سووته‌مه‌نی نه‌بی، ئەوه‌شی به سووتانی گوێز لا بردوو!

زۆر له نه‌ته‌وه‌کانی تری ئەم رۆژه‌لاته‌ ئەگەر به‌کێک گیسکه‌ له‌پێکی بۆیه‌کێکی تر کوشتیته‌وه‌ ئەوه‌نده‌یان ده‌هۆل بۆ لی داوه‌ تا رۆژی قیامه‌ت هه‌ر ده‌نگی دیت، به‌لام له‌ناو ئیمه‌دا له‌گه‌ل ده‌نگی مه‌رو ته‌قه‌ی سینیدا کپ کراوه‌ و ناویکی نه‌ماوه‌ته‌وه‌ ته‌نانه‌ت بۆ به‌که‌م رۆژی دوای خۆشی! ئەگەر زیندووکردنه‌وه‌ی ئەم جوهره‌ شتانه‌ شت نه‌بن که‌واته‌ چی شته‌؟!.

ئەمه‌ ناوه‌رۆکی ده‌قه‌که‌، روخساره‌که‌شی ئەوا دیاره‌ به‌کوردییه‌کی رێک، ده‌نگی وشه‌یه‌کی جوان، زنجیره‌ له‌ هۆنینه‌وه‌دا تیک نه‌چوه‌، وشه‌ رسته‌ بۆ جیگا و تراوه‌ نه‌ک جیگا له‌به‌ر دلی وشه‌ رسته‌ دیاری کرابی. کوردی سه‌رده‌می دانانی ئەم په‌خشانه‌ نابی تو بلیت ئەبوا و او وه‌کوو ئیسته‌ بوایه‌. ئەگەر وا بلیت دیاره‌ تو باوه‌رت به‌ گۆران نییه‌؛ باوه‌رت به‌وه‌ نییه‌ که‌ هه‌ر پێ پلیکانه‌ی رۆژیک جیا به‌ له‌ رۆژه‌که‌ی تر.

«ابوزید مصطفی‌ سندی» له‌ هه‌ژمارا ئیکی سالا ئیکی گوشارا «روناهی» - ۱۹۶۰ - له‌ ژێر ناوی «ولاتی خو‌ بناسه‌» په‌خشانی‌کمان به‌ شێوه‌ی بادینی ئەخاته‌ به‌رده‌ست و ئەلی: (نامیدی)

نافی نامیدی، ناف لدیره‌، تاجا سه‌ری هه‌می باژیریت کوردستانا بادینانه‌. باژیری نامیدی گه‌له‌ک جارا میرانی و ژێ هاتنا کوردا و نیشا دوژمنیت کوردستانی دای، ژبه‌ر هندی، جه‌ی خو‌وی دانایه‌ سه‌ر ته‌ختی دلی هه‌می کورد په‌روه‌را، نه‌خاسمه‌ کوردی به‌هدینا. کوردیت وی گه‌له‌ک جارا سیگیت خو‌ ویت کرین چه‌په‌رو مه‌تال له‌ر زۆرداریا دوژمنا.

نافی نامیدی لده‌ف کوردا نافه‌کی پیروژ و شرینه‌، چونکیا بویه‌ پایته‌ختی حوکمه‌تا به‌هدینا قه‌هره‌مان، ئۆ سه‌روکیت وی «۶۵۰» سالا حوکمداری و پاشاییا لی کری، هه‌روه‌سا وی باژیری «میراتی» «باب کال کیت» کوردایی پارێزتی، چونکی ناف-نامیدی- ده‌سل دا ئاقاهیا میدیانه‌، ئومیدی ژێ، باب کال کیت کوردانی.

حه‌تا نه‌هۆ میژوفان نه‌گه‌هشتینه‌ هندی کو بزنان باژیری نامیدی کێ ده‌ینایه‌ ئو که‌نگی هاتیه‌ ده‌بنان. سه‌یدیایی «طه‌ باقر» دبیرت: «نامیدی مه‌زنترین

که‌لیت عراقییه، ئوژ هه‌مییا بناف و ده‌نگ و که‌فن تره، دکه‌فته ئه‌فرازی «مووسلی» ئو «١٦٢» کیلو‌متر اژی دویره. به‌ری بوونا عیسای ب ٩٠٠ ساللا ئه‌و باژیر دین ده‌ستی ئاشوریا فه بوو، پاشی که‌ته بن ده‌ستی حوکه‌تیت زه‌مانی ئیسلامی، ئو ئه‌فرو ئیکه ژ قه‌زاییت لوا مووسلی. ئامیدی هه‌ر باژیر بوو، هه‌تا وه‌ختی «بابلیان» بی نوی ئه‌وی دبیرتی «کلدانی».

«یاقوت حموی» ج ٣: ٧١٧ دبیرت: «ئامیدی که‌له‌کا ئاسی و مه‌زنه، دکه‌فته ئه‌فرازی «مووسلی». «عمادالدین زه‌نگی» کوردی «ئاق سنقر» ساللا ٥٣٧ کۆچی - هجری ئه‌ف که‌له‌یا نوی کری. «حمدالله مستوفی القزوينی» دکتیبیا خودا «زه‌ة القلوب» به‌ریه‌ر «١٠٥» دبیرت: «عمادیه - ئامیدی - باژیریکی مه‌زنه. «عمادالدوله‌ الدیلمی» ئه‌وی ساللا ٣٣٨ کۆچی - ٩٤٩ بیینی - میلادی - مری، ئه‌و باژیر نوی کر ئو ئاقی خو لسه‌ر ده‌ینا «العمادیه»، بایی وی هوبین و خو شه، ئو با جاوی - خراج - ٦٨٠٠٠ دینارن».

ئه‌ف هه‌ردوو گوته‌نه لگه‌ل ئیک ریک ناکه‌فن، چنکی «قه‌زویینی» دبیرت: عمادالدوله‌ی ئامیدی ئاقا کری، ئو حموی دبیرت عماد الدین الزنگی.

«ابن الاثیر» دکتیبیا خودا - الکامل فی التاریخ - ٩، ٨ دبیرت: زه‌نگی که‌لا ئامیدییا ئاقا کری، ئو ساللا ٥٣٧ کۆچی. ئه‌تابک زه‌نگی عه‌سکه‌ری خو هه‌نارته سه‌ر که‌لا «ئاشب»، ئه‌وا ژه‌ه‌می که‌لیت - هه‌کاریا - مه‌زنتر و ئاسی تر، ئوشیباین ده‌ست که‌ت، زه‌نگی را بوو ئه‌و که‌ل خراب کر، ئو ژبیر فه که‌لا ئامیدی ده‌ینا».

«محمد امین زکی» دکتیبیا خودا «خلاصة تاریخ الكرد و کردستان» به‌ر په‌ر ٢١٥، دبیرت: «هه‌تا ساللا ١٠٤٨ کۆچی - ١٦٣٨ بیینی ئامیدی هه‌را سه‌ریخو بوو، ئو ده‌ستی حوکه‌داریت کوردا دا بوو، ئو هه‌تا ساللا «١٠٧٠» کۆچی - ١٦٦٠ بیینی نه‌که‌ته دین ده‌ستی ئوسمانیا، فه ساللا ١٧٧٩ بیینی عبدالباقی پاشا والی مووسلی به‌سه‌ر ئامیدی داگرت، ئو عه‌سکه‌ری وی که‌له‌ک کوشتن و تالان و شه‌لانن کرن. ساللا ١٨٣٢ بیینی محمد پاشا رواندزی ئامیدی داگیرکر. ئو له به‌ر په‌ری ٢٤٨ و ٢٤٩ دبیرت: سمایل پاشای به‌هدینی، ئامیدی و ده‌وریت وی هه‌می داگیرکر، پشته‌ی ره‌سول به‌گی برای محمد پاشای، به‌لی که‌له‌ک نه‌ما ده‌ستی دا، چونکی محمد پاشا ئینجه به‌ره‌قدار والی مووسلی ساللا ١٨٣٢ بیینی به‌سه‌ر که‌ری خو فه‌ چوو سه‌ر ئامیدی ئو داگیرکر. به‌لی سمایل پاشای ساللا ١٨٤٢ بیینی ژ ده‌ستی وی ئینا ده‌ری فه. پاشی محمد رشید پاشای که‌لا ئامیدی داگیر کر ئو سمایل پاشا گرت و هه‌نارته هه‌بسا به‌غدا

حوکمداریت نامیدی بیت کو « ۶۵۰ » سالا حوکمداری کرین هممی کورد بوون دبیژنی «عه‌باسی» چونکی باپیری وان ناخی وی «عه‌باس» بوو، ئۆژ که‌لا «تارونی» ئەوا لئاڤ «هه‌کاریا» هاتبوو.

که‌لا نامیدی که‌له‌کا «خورسنییه-ته‌بیعی» ئاسیییه مه‌زنه، بلنده وه‌ک لیسی بازی «۱۲۵۰» پیا ژ به‌حری بلنده، ده‌وریت وی هممی چیا بیت بلندن، لهن وان چیا کانیت ئافی و میرگیت گیای و جنینک و رەزو باغ و بستانن. فره‌یا وی، تیرا «۵۰۰۰» مالا دکه‌ت، دو ده‌روکیت که‌فن بیت هه‌ین؛ ئیک دکه‌فته رۆژه‌لاتی، دبیژنی «ده‌رگه‌هی زیباری» و دبیژنی «ده‌رگه‌هی پاشای» ژیک بی دووی دکه‌فته ملی رۆژئاڤای دبیژنی «ده‌رگه‌هی سه‌قافا» و «ده‌رگه‌هی مووسلی و ده‌رگه‌هی نامیدی و ده‌رگه‌هی به‌هدینا». لسه‌ر ده‌رگه‌هی سه‌قافا هنده‌ک نه‌قش و نیشان، بیت هاتینه هه‌لکولین، شکلی چهند په‌له‌وان و شه‌هنیت باژیری نامیدی نیشان خه‌لکی دهن، گورزو مه‌تال و چه‌کیت وان بی لگه‌ل، ئۆ دین بییت وان فه‌ شکلی ئەژده‌هایه‌کی مه‌زن، خۆ ئالاندی بده‌رگه‌هی فه‌ بی هه‌ی شه‌هره‌زایی و ئازاهیا کوردان نیشا دوژمنا ده‌ت.

به‌ری سالا ۱۹۴۰ بینی، ریه‌کا پان هاته شه‌کرن، ژملی «سولاڤی» شه‌ ئوتوموبیل بسانا‌هی دگه‌نه که‌لی. لئاڤ که‌لی مزگه‌فته‌کا که‌فن و مه‌زن یا هه‌ی ئۆ لئاڤ وی مزگه‌فتی بیره‌کا ئاقییا هه‌ی، ئۆ وه‌ختی باژیر دکه‌ته ته‌نگاڤی دا خه‌لکی ئاڤ بخۆژ وی بییری دبر. پروژی ئاڤ و که‌هره‌بی لی لئاڤ باژیری هه‌ی. هه‌روه‌سا قشله‌ک لگه‌ل دا‌ئرا پوسته‌ی و تلغرافی، ئۆ هنده مه‌کته‌بیت کورو کچا لی هاتنه ئاڤاکرن. نیزیکی «۳۵۰۰» که‌س لباژیری نامیدی دژین. هه‌ژمارا هه‌می قه‌زای نیزیکی «۶۰» هزار که‌سانه. نابه‌ینا مووسلی ئۆ نامیدی ۱۶۲ کیلومترن. «۳» ناحیه‌بی لقه‌زای هه‌ین «۱» سه‌رسه‌نگ «۲» نیروه‌ریکان. «۳» به‌رواری بالا. مه‌رکه‌زی ناحیا سه‌رسنگی لئاڤ گوندی سه‌رسنگی بخۆیه. ناحیا نیروه‌ریکان ۷۴ گوندیت هه‌ین، مه‌رکه‌زی وی گوندی «بیبو» یه، خه‌لکی وی نیزیکی «۹۰۰۰» که‌سانه، عه‌شیره‌تیت وی «مزوری ژور» و «ریکانی و نیرون» ن. ناحیا به‌رواری بالا ۷۹ گوندیت هه‌ین، خه‌لکی وی «۱۴۰۰۰» که‌سانه، مه‌رکه‌زی وی «کانی ماسی» یه، «۲۲» کیلومترا ژ نامیدیا دویره.

مله‌تی کورد که‌له‌ک هه‌ژ زانیینی و پیتش که‌تنی دکه‌ت، به‌لی زورداریت ئوسمانلیا ئۆ که‌فته په‌ریستیت کوردا کاره‌کی وه‌سا بسه‌ری وی مله‌تی ژارو فه‌قیر ئینان، هه‌تا نه‌زانیینی و نه‌ساخی و «سه‌رخه‌ری» په‌نجیت خۆ ئیخست

ناش جهرگی وان، ئۆمانه بئ قوتابخانه و خواندن، بهلى ئى دىماھىيى نىزىكى
« ۵۰ » مهكتەبا هاتنه قەكرن لقەزايى ئامىدى له گەل قوتابخانه كا سانه وى.

شولى هندە خەلكى لقەزايى كرىن و فرۆتته، و هندە كىت دى تەرشى و
حه يوانه تى خودان دكەن، ئۆ هندەك رەزاو بىستتانا و دار و بارى دچىنن، ئۆ
هندەك عەردى خۆ شىن دكەن وەك گەنى، جەھى برنجى، گارسى. بههرا پىتر ژ
خەلكى ئى قەزايى، ژارو دەست كورتن. هاقىن كەھىت رەخ و روويىت ئامىدى
ئەقەنە:

(۱) - زاويته: ۸۸۵ مترا بلنده ژ بهحرى. (۲) - سوپاره توكا ۱۵۰۷ مترا.
(۳) - سەرى ئامىدى ۱۹۸۵ مترا. (۴) - سەرسنگ ۱۰۴۶ مترا. (۵) -
سولاڤ ۱۱۵۰ مترا بلنده ژ بهحرى. خەستە خانە و دەرمان و دوختور گەلەك
كىمن لههه مى قەزايى ئامىدى. خەلكى ئامىدى وەك هەمى كوردا هەژ برائىتى
و ئىكاتى دكەن. راستى لىك وان زەحفه، هەژ خواندنى و زانىنى و
سەنە تكارىي دكەن، ئۆ هەتا ئان نىزىكا «ئارمىش» چى دكرن، ژن و مپىر
پىكقە كارى دكەن، دزى و مال پرىن كىمە. هەمى رەنگىت فىقى و
شىنكا تىبىت هەين، دورىت وى چىايىت بلندن، ئۆ هاقىنا دبنە زوزان).

له شىپوه كانى زمانى كوردى چ سۆرانى چ بادىنى، چ لورى چ موكرى چ ئەردەلانى تا
ئىستە له هەريەك له مانە ئەوى له دەسەلانا بووبى نمونە يەكى پەخشانمان خستوتە
بهرچا و.

رىختى ئەم كىتبه و زەوينەكەى له سەر بناغەى شىپوهى موكرى رۆيشتوه، بۆ نمونە شىپوهى
بادىنىش هيترا و تەوه، ئىستە بۆ بته و كردن و زياتر شارەزا بوون له و شىپوهى بادىنىيه ئەم
دەقەى «ابو زىد مصطفى سەدى» يەش دىننه وەك له بارىكى مپىر و بوه باسى شارو
ناوچەى «ئامىدى» ئەكا؛ باسى ناوى ئامىدى و تا ئەندازە يەك حوكمدارانى و ئەو قسە
مپىر و بىيانە كە له بەلگە كانى بىگانە دا له بارەى ئامىدىيه و هاتوون، سروشتى شارى
ئامىدى و تا راددە يەك جوغرافىيەى، كارو كەسەبەت و ئازال و مالان تىيان، هاويە
هەوارە كانى، مپوه جات و رەزو باخەكان. باسى ئەمانە ئەكا و هەريەكە يان چى قسە له
بارە يانا هەلبگرى باسى كردوه.

شىپوهى بۆ دانانى هۆنرا و هەر له مپىرە دەستى خۆى پيش خستوه، هۆنرا وە كانى مەلای
جزىرى، فەقى تەيران، مەلای باتى و ئەحمەدى خانى ئەم گەواھىيە مان بۆ ئەدەن، بەلام له
پەخشانا ئەو دەرفە تەيان نەبووه كە له سەردە مەكانى پيشوودا بتوانن سامانى پەخشانىش

زۆر بکهن، له گه‌ڵ ئه‌وه‌ش که بینه سه‌ر رۆژنامه‌و گۆڤار «کوردستان» یه‌که‌م رۆژنامه‌ی به‌درخانیه‌کان ئه‌ستیره‌ی سیوه‌یل و گه‌لاویژه‌ که له ئاسمانی کوردیدا پرشگه‌که‌ی پرشه‌پرش ئه‌کا. ئه‌م په‌خشانه‌ یادی نووسینی به‌درخانیه‌کانمان دینیته‌وه‌ یاد له لایه‌که‌وه‌، له لایه‌کی تره‌وه‌ نمونه‌ په‌خشانیکی بادینی سالانی ۱۹۶۰مان پیشان ئه‌دا. له ناوه‌رۆکا ئه‌مانباته‌ ئه‌و ناچه‌یه‌ که ئه‌و شاره‌ به‌ دیمه‌نه‌ میتروویه‌ی تیدایه‌، ئه‌و ئاگاداریه‌مان ئه‌داتن که تا پیش خۆتندنه‌وه‌ی ئه‌م باسه‌ زوربه‌ی ئیمه‌ بێ ئاگا بووین له‌وانه‌، ئه‌م بابته‌ گه‌نجی سامانی په‌خشانی کوردی مان‌ی فره‌تر کرد، روخساره‌که‌ی له‌و شتیه‌دا به‌ دیمه‌نه‌.

که ئه‌چینه‌ لایه‌کی تریشه‌وه‌ سه‌یر ئه‌که‌ین ئه‌م شیوانه‌ هه‌موویان له یه‌ک کانیاه‌وه‌ هه‌لقولان، دووری ماوه‌و بێ هاتوچوبی له‌ نێوانی به‌شه‌کانی کورددا ئه‌و به‌لگه‌ بێ هیزه‌ی دابووه‌ ده‌ست نه‌شاره‌زایان و بگره‌ ناحه‌زانی کورده‌وه‌ که زمانی کوردی برپه‌ و شیوه‌کانی دوورن له‌ یه‌ک! ئه‌وه‌یان ئه‌کرد به‌ ژێر لیوه‌وه‌ که هه‌ر زمانی تۆ بیگری له‌ عاله‌ما ئه‌م جیای شیوه‌یه‌ی تیدا هه‌یه‌، به‌لام خزمه‌ت کراوه‌و زمانیکی یه‌کگرتوویان پیکه‌وه‌ ناوه‌، زمانی کوردی له‌به‌ر هه‌ر شتیکی بووه‌ ئه‌و خزمه‌ته‌ نه‌کراوه‌و تا ئه‌م سه‌ده‌ی بیسته‌مه‌ به‌و جۆره‌ شیوه‌کانی به‌ ته‌ریکی له‌گه‌ڵ یه‌کا ماونه‌ته‌وه‌. گومانی تیدا نییه‌ ئه‌و خزمه‌ته‌ی که نه‌ته‌وه‌کانی تر کردوویانه‌ به‌ زمانی خۆیان، ئه‌گه‌ر ده‌یه‌کی ئه‌و خزمه‌ته‌ بۆ کورد بلوایه‌ بۆ خزمه‌تکردنی زمانه‌که‌ی خۆی، تیکرای زمانی کوردی ئیسته‌ له‌وانه‌ ئه‌بوو که بۆ به‌رزی په‌نجه‌ی بۆ رابکێشرايه‌. ئه‌مه‌ش که ئه‌یلیم وه‌ نه‌بێ ده‌مار بگری، به‌لکوو له‌و رووه‌ ئه‌یلیم که زمانی کوردی ئه‌و ده‌وله‌مه‌ندییه‌ی تیدا هه‌یه‌ بۆ ئه‌وه‌ بتوانی ئه‌م داوايه‌ بچه‌سپینی.

زانا مه‌لاجه‌میل به‌ندی رۆژبه‌یانی له‌ ژماره‌ «۴» ی سالی یه‌کی گۆڤاری «رۆژی نوی» - ۱۹۶۰ - له‌ ژێر ناوی «ده‌فته‌ره‌که‌ی حوسه‌ین نازم» دا په‌خشانیکمان بۆ پیکه‌وه‌ ئه‌نی و ئه‌لی:

(زۆر که‌س وه‌ها تێ ئه‌گه‌ن که نووسه‌رانی کوردی له‌مه‌وپیش ده‌ریه‌ستی میترووی نه‌ته‌وه‌ی کورد نه‌هاتون. من ئه‌م بیرو باوه‌رهم له‌ لا به‌ بادا ئه‌چێ. هه‌رکه‌ له‌ گۆشه‌ی نامه‌خانه‌ په‌ریوته‌کانا نووسراویکی ده‌سنووس وه‌هام به‌رچاو بکه‌وئ که‌زوربه‌ی خۆتنده‌وارانی کورد نه‌وه‌ک هه‌ر نیانه‌ وه‌ نه‌یاندیوه‌، به‌لکوو هه‌ر ناویشیان نه‌بیستوه‌! بێ گومان هۆی ئه‌مه‌ش نه‌خۆتنده‌واری و ده‌ریه‌ست

نه هاتنی گهلهکه خوئی بووه، نه وهک خوینده وارانئ. هه ره بهر ئه مه بووه که نووسه رانی به زمانیکی ترشتیان نووسیوه ده رباردی نه ته وه که، وه بۆشیان بلاو نه کراوه ته وه له بهر نه بوونی چاپ له وه هله دا، وه له بهر کهم دهستی له م دهوری ئیسته دا. به گه زاف نالییم: من خویم تا ئیسته چهند نووسراویکم ده رباردی «کورد» و هه ندی ناوچه ی وه رگه پراوه وه نووسیومه، پارهم نیسه چاپی بکه م، وه که سیش نیسه یارمه تیم بدات. ئیسته نووسراویکی میژوو بیستان ئه خه مه به رده ست، گومانم وایه ئه و نامه یه بی که خوا لیی خوشبوو «ئه مین زه کی به گ» ناوی ناوه «ده فته ره که ی حوسه بین ناظم» و هه ره ئه م روونوسه بی که ئه و میژوو نووسه به رزه، سوودی لی وه رگرتووه. ئه م نووسراوه به تورکییه کی زۆر ئه ده بی نووسراوه، میژووی «بابان» هکانه، چهند لاپه ره یه کی ناته واره، لای دواییشه وه نه گه یشتبووه ئه نجام، ته نها روونوسیکی شری له لای «جلال بابان» هه یه.

«حوسه بین ناظم» ی نووسه ر بی گومان کوردو شاره زا بووه، به لام نازانی که ی ژیاوه وه چۆن ژیاوه. هه ندی که س به و «حوسه بین ناظم» ه ی ئه زانن که تا سه ده ی بیسته م ما بوو، وه خه لکی سوله یمانی بوو. هه رچۆن ئه بی بی، من وه ری ئه گه پرم به کوردی، هه ر که س روونوسی راسته قینه ی هه یه، یا خود سه رگوزه شتی نووسه ری ئه زانی، یا مه ردا یه تی بنوینی وه یاریده ی میژوو بدا، وه لاپه ره ی له میژووی گه له که ی زیندوو بکاته وه.

«.....حکومه تی «ده شته تال» (۱) به ناوی بنه ماله ی «ضیاردین» ه وه (۲).

(۱) - رهنگه مه بهستی «سه رده شت» بی. به ناوی بنه ماله ی «ضیاردین» ه وه

(۲) - رهنگه مه بهستی بنه ماله ی «ئیختیاره دین» ی سه ردار ی «بانه» بوو بی.

تا سه رده می «خان ئیسماعیل سولتان» هه ر ما بوو، وه پین باوه پنامه ی میژووی ئه م مزی میریتی و سه ردار ی تییه پشتکۆل ئه دراو به هیز ئه بوو. «خان ئیسماعیل سولتان» سه ردار یکی زه بهر به ده ست و سه تمکار بوو، به لام له ترسی «خه و» ی که دیسووی ده سی له کورسی سه ردار ی هه لگرت، وه خوئی خسته گۆشه ی خواپه رستی، وه جیگه که ی بز «خان ئه حمه د سولتان» به جی هیشته. «ئه سه که ندهر» به گی کوری خان ئیسماعیل سولتان فه رمان په وای «ماوه ت» بوو، به لام دهس روه یشتنی و په ره سه ندنی «بوداق خان» کورتی دایه ژبیانی فه رمانی ئه و، وه به م جۆره «ماوه ت» که وه ته ژیر ئالای فه رمان په وایی

«خان بوداق» .

ئەم «خان بوداق» ە كۆچەريانە ئەژيا؛ زستان لە «داريشمانە» وە بەھار لە زورگەكانى «گربوداغ» رايئەبوارد. كە بەدوورايى نىبو سعات لە رۆژھەلاتى «قەلادزە» وەيە- كە ناوچەى ئەو ھەرىمە يە ئەمىرۆ بە «قەضاي مەعمورە» ناو ئەبرى-رۆژگارى ھاوينىش لە «سەردەشت» رايئەبوارد، وە پايزيش لە شارۆلكەى «ماوەت». مەبەستيشى لەم جى گۆركىيە ھەم ھەوا گۆركى بوو، وە ھەم نىزىكى ئەو عىتل و تىرانەى ژىر فەرمانى كە شارەزاي خوو و رەوشت و ئارەزوويان بى و بتوانى خوشەويستىيان رابكىشى.

«خان بوداق» لە سالى ۱۰۷۵ كۆچى دا -۱۶۶۴- زايىنى بۆ ئەو ەى دەسەلاتى خۆى بە ھىتر بكا بە يەكجارى ناوچەى فەرمانرەوايى گوتىزايەو ە شارۆلكەى «ماوت»، وە ھەرىمەكانى «شىنك» و «سەراو» و «بەركىنو» يشى خستەناو زنجىرەى ولاتەكەيەو، بەلام گورگى مەرگ مەيدانى نەدا كە پتر ولاتەكەى بتەنيتەو ە كۆچى دواى كرد. پاش كۆچى خان بوداق «مىر سلیمان» ى كورى جىگەى گرتەو. ئەم مىرە ھەرچەند بە نازايى و دلبرى لە باوكى بەجى نەدەما بەلام ئەم وەكوو ئەو دل گەورە نەبوو، توورە و تەنگەتيلكە بوو، دلنەوازي و بەزەبىش بە تەرزى بوو كە جارجار بە سەر رق و كىنبا زال ئەبوو. پاش ئەو ەى كە دارى فەرمانرەوايى گرتە دەست ھەرىمەكانى «قزلجە» و «سروچك» ى داگىر كردو خستىە ژىر فەرمانى خۆى، وە چاوى لەو ە بوو كە پتر سنورى ولاتەكەى فراوان بى، وە برپارى دابوو كە ولاتى «ئەردەلان» لە دەست ئىران رزگار بكا، و تا «سنە» و دەورويشتى بخاتە ناو ولاتەكەيەو. لەبەر ئەم ئامانجە لە سالى ۱۰۸۰ ى كۆچى - ۱۶۶۹ ى زايىنىدا پايتەختى فەرمانرەوايى گوتىزايەو بۆ «قەلاچوالان». دەولەتى ئىران كە لەم نىزەى مىر سلیمان تىگەيشت كە ھەلئەگەرئى بۆ داگىر كردنى «ئەردەلان» لەشكرىكى «۴۰۰۰۰» كەسى لە ژىر فەرماندەى مىرى لورستاندا نارە سەرى. كە سلیمان بەگ ئاگادارەو بوو لە ھاتنى مىرى لورستان دەس بەجى ھىترىكى پىنج ھزار كەسى لە پالەوانانى «بابان» پىكەو ە ناو بەرەو پىرى چوو. ئەم دوو لەشكرە لە ھەرىمى «شمىران» دا لەم بەرو لەو بەرى سىروان «ديالى» بەرەنگارى يەكتر وەستان. لەبەر ئەو ەى سەردەمى بەھار بوو، «سىروان» يش لە بەر زۆرى لافاوى باران مالا مال ھاتبوو، گونجايشى پەرىنەو ە نەبوو، لە بەر ئەمە ئەم دوو لەشكرە نەگەيشتنە يەك وە شەريان نەئەبوو. مىر سلیمان لە داخى ئەم لافاوە -كە درىژەى ئەكىشا- پنگ ھەلاتبوو، وە تەنگەتيلكە بوو بوو، چونكە زۆرى

لاسته‌م بوو که له شکرێکی ئیتران بتوانی به‌م ره‌نگه‌ زات بکاو هیتش بیتیته
 سه‌ر ولاتی کورد، وه‌لای زۆر پیتویست بوو که لووتیان بشکینن، وه‌ ئەم
 هه‌له‌شی بکاته به‌هانه‌ بۆ شالاو بردنه‌ سه‌ر «ئیران» وه‌ هه‌ندێ هه‌رتیمی داگیر
 بکا. رۆژه‌هاو هه‌فته‌ها تێپه‌ری ئینجا لافاوکه‌ ورده‌ ورده‌ نیشته‌وه‌، له‌گه‌ڵ
 ئەوه‌شدا که هه‌تزی دوشمن چل هه‌زار، وه‌ هه‌تزی ئەوان پینج هه‌زار بوو، وه
 په‌یوه‌ندی له‌ نێوانی ئەم دوو هه‌تزه‌دا نه‌بوو دیسانه‌وه‌ تووپی و به‌ ده‌ماری
 سلیمان به‌گ وه‌ هه‌تزه‌که‌ی تینی نه‌سه‌ند).

وه‌رگه‌یتران ده‌ستتێکی زۆری هه‌یه‌ بۆ زیاتر روونکردنه‌وه‌ی بیروباوه‌ری هه‌ر نه‌ته‌وه‌یه‌ک،
 چونکه‌ له‌ ناوه‌رۆکی ئەو شته‌ وه‌رگه‌یتره‌وه‌دا گه‌لی ناگاداری وای تیدا ئەبێ که ئەو
 ناگادارییه‌ له‌ زمانه‌ بۆ وه‌رگه‌یتره‌وه‌که‌دا نه‌بووه‌، هه‌ر له‌ به‌ر ئەمه‌یه‌ که گه‌لی له‌ زانیان
 هه‌تزیکی زۆریان خستۆته‌ سه‌ر ئامۆژگاری کردن بۆ وه‌رگه‌یتران، ئیتر ئەو وه‌رگه‌یترانه‌ له‌ هه‌ر
 بابته‌تیک و له‌ هه‌ر زمانیکا بیت. به‌و بۆنه‌وه‌ ئیمه‌ش له‌م کتێبه‌دا چه‌ند نمونه‌
 په‌خشانیکیمان هه‌ینایه‌وه‌ که له‌ ئینگلیزی، ئەله‌مانی، فه‌ره‌نسی، عه‌ره‌بی و فارسییه‌وه‌
 وه‌رگه‌یتر-رابوون. کورده‌که‌ وه‌کوو له‌وانه‌ی وه‌رگرتبوو له‌ تورکیشه‌وه‌ وه‌ری گرتوه‌. ئەم
 په‌خشانه‌ی ئیتره‌ نمونه‌یه‌که‌، که‌ خاوه‌ن په‌خشان له‌ توورکیه‌وه‌ وه‌ری گه‌یتره‌وه‌ سه‌ر کوردی.

من نامه‌وی به‌ ته‌واوی بچمه‌ ناخی ئەم په‌خشانه‌وه‌، چونکه‌ خاوه‌ن په‌خشان له‌ پیتشه‌کی
 وه‌رگه‌یتر-راوه‌که‌دا هه‌ندێ قسه‌ی کردوه‌ هه‌چی نه‌هه‌شتۆته‌وه‌ بۆ ئەوه‌ که‌من له‌م رووه‌وه‌
 قسه‌یه‌ک بکه‌م، ئەوه‌نده‌ هه‌یه‌ ئەلیم له‌ ناوه‌رۆکی وه‌رگه‌یترانه‌که‌ی دا ئەگه‌ر ئەم ده‌قه‌ نه‌بویه
 گه‌لی ناگاداری مێژووی له‌م رووه‌وه‌ هه‌بوو ئیمه‌ نه‌مانه‌زانی، هه‌ر چه‌نده‌ له‌ ده‌قی
 تورکیه‌که‌دا چه‌ند شوینیک، وه‌ یا چه‌ند ناویک دوور نییه‌ به‌هه‌له‌ و تبتی به‌لام وه‌رگه‌یتر
 توانیوه‌ شوین و ناوه‌کان به‌ ته‌خمین راست بکاته‌وه‌. ئەمه‌و دیسان شت وه‌رگه‌یتران بۆ سه‌ر
 زمانی کوردی وه‌نه‌بێ مێژوویه‌کی زۆر کۆنی هه‌بێ، له‌به‌ر ئەمه‌ ئەو سه‌رده‌مه‌ که‌ ئەو ده‌قه‌
 تورکیه‌ خراوه‌ته‌ سه‌ر زمانی کوردی، سه‌رده‌مه‌یک بووه‌ که‌ کورده‌که‌ تازه‌ پێ نه‌نایه‌ ناو ئەو
 مه‌یدانه‌وه‌ که‌ شت له‌ زمانیکی تره‌وه‌ بخاته‌ سه‌ر زمانی کوردی. ره‌نگه‌ی رێختی ئەم ده‌قه‌
 به‌ چاو کوردیی ئیمه‌رۆژه‌وه‌ پله‌که‌ی نه‌گا به‌ ئیسته‌، به‌لام بۆ وه‌رگه‌یترانی ئەو رۆژه‌ له‌وانه‌یه‌
 به‌شتیکی دانسقه‌ داينری بۆ وه‌رگه‌یتره‌که‌. ئەگه‌ر کورده‌که‌ به‌ تیکرا له‌ سه‌رده‌مه‌یکی زووه‌وه‌
 خه‌به‌ری بسوايه‌ته‌وه‌ بۆ ئەوه‌ که‌ شت له‌ زمانی تره‌وه‌ بخاته‌ سه‌ر زمانی خۆی ئیسته‌
 زمانه‌که‌مان له‌ رووی ناگادار بوونی به‌ سه‌ر ناوه‌رۆکی زمانه‌کانی ترا گه‌لی ده‌وله‌مه‌ندتر

ئەبوو ھەم لە ناوەرۆکا، ھەم لە روخسارا.

ئەو شتانەش کە لە زمانەکانی ترا نووسراون و ئیتمە ئەیانخەینە سەر زمانی کوردی سێ جۆرن، جۆریکیان کارەسات و کاروباری ولاتی زمانە بیگانەکە یە، وەرگێرانی ئەم جۆرە شتانە تەنھا ئەو ئاگاداریمان ئەداتێ کە لە ولاتی ئەو زمانە بیگانەدا ھەبوون، مەبەستی ئەم جۆریان ئەو ئاگادارییە و ھیچی تر. جۆریکی تریان کارەساتە کە زادە ی ناوچە ی کوردە واریە کە و کۆرپە ی ولاتە کە یە، بیگانە یە ک ئەوانە ی بە زمانی خۆ ی داریشتوو، پاشان ھینراوە تەو سەر زمانی کوردی، وە کوو بلتیت: گە زۆ ی خۆ مان بوو و بو خۆ مان گە راوە تەو! جۆری سێ یە م کارەسات و بە سەرھاتی ھەر کارەسات و بە سەرھاتی کوردە واری بوو، کوردیک بە و زمانە ی کە ئەو لە ناویا ژیاو ھیناویە نووسیویە تەو. ئەم کوردەش یا زمانە رەسە نیە کە ی خۆ ی نە زانیو، یا زانیو بە لام برە ویک ی نە بوو، یا خوتیندە واریکی نە بوو، یا ترسیکی لە رینگادا بوو بو ئەو نە توانی بە زمانی خۆ ی بینوسی، ھیناویە بە و زمانە بیگانە یە نووسیویە. پاش ئەو رەورە وە ی میژوو کاریکی واکا کە ئەو وە کوو ناوەرۆکە کە ی کوردی بوو، روخسارە کە شی ھەر بکریتەو بە کوردی.

ئەم ئاگادارییە «حوسەین نازم» من بە بەشی سێ یە می ئەزانم، خاوەنی دەقی پەخشانە کوردییە کە ناوەرۆک و روخساریکی کوردی پەتی کرد بە دیاریە ک و دای بە ئیتمە.

* * *

«نەقابە ی ماموستایانی لقی سولە یمانی» لە «ژین» ی ژمارە ۱۶۱۸ ی رۆژی ۱۹۶۱/۶/۸ دا لە بارە ی کۆنگرە ی ماموستایانی کوردەو یادداشتیکی بە و ناو وە بلا و کردۆتەو. ئەمە ی خوارو و دەقە کە یە تی:

(بۆ دەسگای بەرێوە بەری نەقابە ی ماموستایان لە بەغداد، دەریارە ی گرتنی کۆنگرە ی سێ یە می ماموستایانی کورد.

ئیمە: ئەندامانی لیژنە ی بەرێوە بەری نەقابە ی ماموستایانی لقی سولە یمانی پاش وردبوونەو لە ھەلۆتستی بەشی زۆری ئەندامانی ئەنجومەنی نەقابە لە یە کە م کۆبوونەو، وە دوا ی بینینی ئەو بریارە ی کە ئەنجومەنی دوا ی دەریارە ی گرتنی کۆنگرە یە کی ناو خۆ یی بۆ ماموستایانی کورد. لە بەر رۆشنایی ئەمانە ئەم یادداشتە پتیشکەش ئەکە یین، بە و ھیوا یە ی کە دەسگای بەرێوە بەری گشتی و لیژنە ی لقیەکانی نەقابە چا و بخشیتیتەو بە ھەلۆستە ساردە کە یدا دەریارە ی بەستنی ئەم کۆنگرە یە.

دواى سلاو:

ئەو پەيوەندىيە مېژوويى و ئابوورى و زانىارىيەى كه گەلى كوردو عەرەبى پىكەوه بەستوو بە پىتى تىپە پىنى سالىھەى فراوانتر بووه گەشەدارتر بووه، لە بەروبوومى ئەم پەيوەندىيە شۆرشى چوار دەى تەموز بەرپا بوو كه بەندى سىتەمى دەستوورى وەختى هیناىە ئاراه؛ ئەو بەندەى كەدان ئەنى بە ھاوبەشى كوردو عەرەبى لەم نىشتمانەدا، ئەو بەندەى كه زامنىەكى تەواوى تىسايە بۆ مافى نەتەواپەتى كورد، بە تايبەتى مافى زانىارى. بە پىتى ئەم راستىيە جى بە جى كوردنى داخووزى زانىارى گەلەكەمانى بە پىچەوانەى ئەو پەيوەندىيە بە هیزەى نىوانمان نىبە، بەلكوو پتەوترى ئەكات. لقى «و» لە بەندى دووهمى ياساى نەقابهى ماموستايان «ژمارە ٦٦ سالى ١٩٥٨» بە ئاشكرا دەرى ئەخات كە ئەبى نەقابه «هەول بەدات بۆ بەشدار بوون لە بۆژاندنەوى سامانى نەتەواپەتى هەموو گەلى كۆمارى عىراق و پىشخستى. . ناو». هەر وەها بەندى سىتەمى هەمان ياسا ئەلى: «پىتويستە نەقابه هەول بەدات بۆ جى بە جى كوردنى بە هەموو هۆبەكى بلاوكردنەوه و ئىستەگە و هەلسوو پاندنى زانىارى و كۆمەلايەتى وەك دەركردنى گۆقارو بلاوكراوه و پەراو و رىكخستنى موحازەرەو لىدوان و بەستنى كۆنگرەى زانىارى ناوچەبى و جىهانى، وە بەشدار بوون تىبايا، هەر وەها لە هەموو هۆبەكى تىشا لەگەل ئاگادارى كوردنى فەرمانەكانى ياسا». ئەم جۆرە بەندە راست و دروستانە باشترى پال پتەونەرن بۆ ئىمەى ماموستايانى كورد كه خىراتر داواى بەستنى كۆنگرەى ناوخۆبى بكەين.

بە تايبەتى ئەگەر هاتو زانىمان كه لە كۆمارى عىراقدا دوو گەلى سەرەكى هەبە كه ئەوانىش كوردو عەرەبن وە ھاوكارى كوردن لە بۆژاندنەوى سامانى نەتەواپەتيدا بۆ گەلى عىراق ئەكات بە پىتويستەكى گەورە كه ئەبى ھاوكارى بكرى لە بۆژاندنەوى سامانى نەتەواپەتى گەلى كوردا، ئەو گەلەى كه بە راستى گەلىك لەگەلى عەرەبى براى زياتر پىتويستى بە پىشخستنى زانىارى و خۆپندەوارى هەبە. ئىمە لەگەلتانانين كه كۆنگرەى ماموستايان تىكرا هەولەى داوه و هەوليش ئەدا بۆ گەشە پىدان و پەرە پى سەندنى زانىارى گەلى عىراق، بەلام ئەبىنەن كه ماموستايانى كورد زۆر پىتويستيان بە بەستنى كۆنگرەى تايبەتى هەبە كه بتوانن تىبايا لە گىروگرفتى خۆيان بدوين و لەو كۆسپانە بكۆلتەوه كه دپتە رىگای خۆپندەوارى گەلەكەيان و بۆ دانانى چارەسەرى باش، چونكه ئەمان لە هەموو كەسىكى تر باشتر لە دەردى خۆيان ئەزانن، بە تايبەتى

ئەگەر هاتوو ئەوەمان خستە پيش چا و كە خویندەواری كوردی چەند دواكەوتوو؟! هەرگیز نابێ ئەو لە یاد بكەین كە كۆنگرە ناوخبیەكانی یەكەم و دووهم چ سوودپێکی گەورەیان بوو كە ماموستایانی كورد لە هەموو ناوچەكان و لە هەموو شێوەكانی زمانی كوردی تیا یەكانگیر ئەبوون و باسی گێروگرفتی زانیاری خۆیانیان ئەكرد و لە ئەنجامیشا بیرووراو پيش نیازەكانیان و دەست خستە سەر دەردو ئازارو رێ دانان بۆ چاره كردنیان هەمووی یەك ئەخست و ئەیانخستە پيش چا. بێ گومان جێ بەجێ كردنی ئەو پيش نیازو پرپارانە لە رێگای ئەقابهو رازەبەکی گەورەبە بۆ خویندەواری گەلی كورد.

ئەوێ شیاوی باسە بەشدار بوونی ماموستا عەرەبەكان و ماموستایانی كەمایەتیەكان لەم كۆنگرە ناوخبیەیاندا بوو بە هۆی ئەوێ كە بۆیان روون بیتەو گێروگرفتی خویندەواری گەلی كورد لە كوردستانی عیراقددا چیبەو چی نیبە، هەرەها رۆشنیبرە كوردەكانیش هەستیان بەو كە برا عەرەبەكانیان پشتگیریان ئەكەن لە چاركردنی گێروگرفتیەكانیاندا. بێ گومان ئەم هاوكاری و روون بوونەوێبەو ئەو پشتگیریبە زیاتر برابەتی كوردو عەرەب و كەمایەتیەكان بەهێزتر و پتەوتر ئەكەن لە سەر بنچینەبەکی راست و قایم لە رێگای پێكھاتن و لە یەكتر گەیشتن و ئالوگۆركردنی بیروورا، برابانە لە نیتوانی ئەو نەتەوانەێ كە برابەتیەكەیان لە نیتوانیە، تاقانە رێگای راستە بۆ پاراستنی یەكیەتی راستەقینەێ عیراق.

ئیمە لۆمەێ بەشی هەرەزۆری ئەندامانی ئەنجومەن ئەكەین لەسەر ئەو هەلویستە نارەواوەیان بەرانبەر پێكھێنانی كۆنگرەێ ماموستایانی كورد، چونكە ئیمە وامان چاودرۆان ئەكرد كە پالپشتیان بن و یاریدەدرمان بن بەرانبەر بەداخوازیەكانمان، بەتایبەتی ئەم داخوازیە شەرعیبە كە رێك و رەوان بۆ رازەێ خویندەواری گەلی كوردە. ئا لەبەر ئەمە ئیمە دەنگی خۆمان دەرنەبرین بە ئاشكرا كە واز لە داخوازی گەلەكەمان ناھیتین هەتا هەتایە، لە سنوورو دەسەلاتی یاسادا، چونكە بە مافیکی راستەقینەێ خۆمانی ئەزانین و لە ناوجەرگەێ یەكیەتی راستەقینەێ عیراقیشەو هاتوو. لەبەر ئەو لێژنەێ لقەكەمان بە پێویستی زانی كە دووبارە داواكەێ تازه بكاتەو دەربارەێ بەستنی كۆنگرەێ سێبەمە ماموستایانی كورد، چونكە ئەم كۆنگرەبە رازەبەکی زۆر گەورەێ تیا یا بۆ زانیاری و خویندەواری كوردی.

لە كۆتاییدا هیوادارین كە هەلویست و فرمانەكانی ئەقابه بگۆنجێ لەگەڵ بەرژەوێندی گشت ماموستایاندا یەكانگیر بێ لەگەڵ دركاندنی و دوانی كار

«د. کامل حسن بصیر» له ژماره «۱۱» ی سالی ۱۹۶۱ ی گۆډفاری «رۆژی نوئ» له ژبیر ناوی «نه»، ئهدهبهکه مان دواکهوتوو نییه» دا، دهقی پهخشانیکی بلاو کردۆتهوه ئهلی:

(ماوهیهک له مهو بهر مهسهلهیهکی گرنگ له ژبانی ئهدهبی نهتهوهکه مان هاته گۆډی که ئهویش مهسهلهی دواکهوتنی ئهدهبی کوردی و هۆی دواکهوتنی و چۆنیهتی چارهکردنی بوو. بۆیک له ئهدهبه بهریزهکانمان له م رووهوه بیرو رای خۆیان دهرخست و خهریکی روونکردنهوهی ئهوهیانه بوون و له پاشا چارهیهکی ئهوتۆی بۆ بدۆزنهوه که بهکجاری لایبهرن. ئه م مهسهلهیه خهریکی ئهوه بوو له ئاسمانی ئهدهبهکه ماندا ئاوا بێ ئهگهر وتاره دواپیهکهی ماموستا محهردم نهبوایه که له رۆژنامهی «ژین» ی خوشهویستدا بلاوی کردهوه. دیسانهوه سهه له نوئ ئه م مهسهلهیه هینایهوه کایهوه دهستی کرد به لیکۆلینهوهوه دهرخستنی بیرورای خۆی.

له بهر ئهوهی که من له م مهسهله گرنگه دوور بووم نهک له بهر هیچ شتیکی بهلکو له بهر ئهوهی که هیچ وجودیکی واقعی ئه م مهسهلهیم نهتهدی، ههر چهنده ئه م مهسهلهیه خۆی له خۆیا مهسهلهیهکی گرنگه. له بهر ئهوه من رای تایبهتی خۆم ههنگرت تا چاوم به وتارهکهی ماموستا محهردم کهوت. که دیم کاک محهردم له وتارهکهیدا زۆر ئهتتام به م مهسهلهیه ئه دا، بهجۆریکی وها که ههسوو ترس و له رزی خۆی پیشان ئه دا له باره ی دواکهوتنی ئهدهبی کوردیهوه، نارهزایی خۆی دهرئهخا له ون بوونی باسکردنی دواکهوتنی ئهدهبهوه له رۆژنامهوه گۆډاره کوردیهکاندا. له لایه کهوه ئهتتام دانی کاک محهردم به م باسه، وه پروای بهتینم به رهئیه تایبهتیهکهی خۆم له م مهسهلهیه دا، له لایهکی ترهوه ههز بهوه ئهکه م که گری موناقه شهی ئهدهبی به که لهک خۆش که م. ئه مانه هه مووی پالی پتوه نام که ئه وه رهئیه تایبهتیه به ئاشکرا بهخمه روو.

ئه م ماموستایانه که له پیشه وه له م مهسهلهیه دوان له گه ل ماموستا محهردم که له م رۆژانه دا ئه و باسه ی خسته وه روو، یهک ئه گرن به جۆریکی سه ره تایبی که وا ئه ده بی کوردی به راستی دواکهوتوه. جیاوازی له نیوانی ماموستا محهردم و ماموستاکانی تر له رووی هۆیهکانی دواکهوتنی ئهدهبهکه مانه وه. به کورتی ئه و ماموستایانه هۆی دواکهوتنی ئهدهبهکه مان ئه ده نه پال ریز نه گرتنی ئه دهب، نه بوونی ریکخراویک که ئه دیبانی کورد پیکه وه بلکیتنی و به تهنگیانه وه بیت، وه که می خوتنده واراننی ئه ده ب. به لام ماموستا محهردم ئه لی ئه م هۆیانه ی سه ره وه هۆی دواکهوتنی ئهدهبهکه مان نییه، به لکو ئه مانه ئه نجامن بۆ دواکهوتنی. ماموستا محهردم بۆمان دهرئهخا

که هۆی سهرهکی ئەم دواکهوتنه به کورتی ئەگه پتتهوه بۆ دواکهوتنی کۆمهالی کوردی له رووی ئابووری و سیاسیییهوه. لێره دا به لای ماموستا محهرمهوه پیشکەوتنی ژبانی کۆمهالایهتی ئەبیتته هۆی پیشکەوتنی ئەدهب، له بهر ئەوه پتتیهسته که خهباتیکه سەخت بکریت له پیناوی پیشکەوتنی ژبانا بۆ ئەوهی ئەدهبه که شمان پیشکەوتیت.

ئەمه یه شیوهی بیکردنه وهی ئەو ماموستایانه له پیشاندانی هۆی دواکهوتنی ئەدهبه که مان، وه ئەمه شه شیوهی بیکردنه وهی کاک محهرم لهم رووهوه. ئیستا بۆم ههیه که رهئی خۆم لهم رووهوه دهرخهه، رهئیه که شم دوو سهری ههیه؛ یه که میان به ئاشکرا ئەلێت: رێگه ی ئەو ماموستایانه و رێگه ی ماموستا محهرم له پیشاندانی هۆی دواکهوتنی ئەدهبه کوردیه که مان هه رگیز راست نییه و رێک ناکه و ئی له گه ل مه فهوومی تازه ی ئەدهبا. رێگه ی ئەو ماموستا به ریزانه پتتیهستی به ئەرکیکی ئەوتۆ نییه بۆ په رچ دانه وهی، چونکه ئەو هۆبانه ی که ئەوان باسیان کردبوو له راستیا ئەنجامی ئەو زرووفانه یه که گه له که مان تیا ئەژی وه کوو ماموستا محهرم ئەلێ، به لام رێگه ی ماموستا محهرم پتتیهستی به شتیک بیکردنه وه هه یه بۆ ئەوهی روونی بکه بنه وه که دووره له سنوو پێ دانی هۆی دواکهوتنی ئەدهبه که مان. ماموستا محهرم وا ئەزانی که پیشکەوتنی ئەدهب به ستراوه به پیشکەوتنی ژبان و له ناوچوونی ئیمپریالزم و چهوسانه وه. «ئەم وته یه وته یه کی کلاسیکیه که دان نانێ به وه دا که ئەدهب هیتیکه دروستکهری ئەوتۆیه که به شداره له پیشکەوتنی ژبان و له ناو بردنی ئیمپریالزم و چهوسانه وه دا». ماموستا محهرم ئەدهب به وه دانێنێ که ئاوێنه یه که ژبان ئەنوێنێ، به ریکه له کۆشی زرووفدا پێ ئەگات. ئەگه ر ئەو ژبانه پیشکەوتنه بیت ئەوا ئاوێنه که شی- که ئەدهبه- چاک و به نرخه. ئەگه ر ئەو زرووفه به بیت بیت ئەوا به ره که ش- که ئەدهبه- پتتیهستی و به تامه.

سهیر کردنی ئەدهب به م چاوه نرخه ئەدهب که م ئەکاته وه که وا هیتیکه سه رکرده و کاریگه رو گۆرینه رو ئاراسته که ره. بیرو باوهری پیشکەوتنی تازه له باره ی ئەدهب و ئەدیبه وه پشتگیری ئەم جۆره رایانه ناکات، به لکوو به بێ به زه یی ئەچی به گزیاو به ره ره کانی ئەکا. بۆچی؟ چونکه هه ر چه نده ئەم بیرو باوه ره پیشکەوتنه بر وا به وه ئەکهن که زرووفی ماددی ئەدیپ و ئەدهبه که ی ئەگۆرێ، ههروه هاش برواشی به وه هه یه که ئەدیپ و ئەدهبه که ی دهسته پارچه نین که زرووف به ئاره زووی خۆی هه لیا نسوورینێ، به لکوو ئەدیپ به سه رکرده یه ک دا ئەنی که ریه ربی ئاراسته ی زرووف ئەکات.

به‌لێ ئه‌دهب به «سوکان» دانه‌نریت که سه‌رکرده‌یی ئه‌کات و نه‌خشه‌ی بۆ دانه‌نی، ئه‌دیبه‌ ئه‌ندازیاری ده‌روونی مرۆق‌ایه‌تیسه، ئه‌دیبه‌ سوپای دووه‌مه. ئیمپریالیزم ئه‌م زرووفه‌ ناخۆشه و ناهه‌مواره‌ی بۆ دروست کردین که‌وا گه‌له‌که‌مان له‌ دۆزه‌خه‌یکه‌ی ئه‌وتۆدا ئه‌ژی که‌ دیواره‌کانی هه‌ژاری و نه‌زانی و نه‌خۆشی و چه‌رمه‌سه‌رییه، به‌لام ئه‌دیبه‌ پێغه‌مبه‌ریکی تازه‌ی وه‌هایه‌ که‌سه‌ر بۆ ئه‌و تاریکی و دۆزه‌خه‌ شۆر ناکات، به‌لکه‌وه‌ مه‌ردانه‌ چاکی لێ کردووه‌ به‌لادا گۆرانی ئازادی و سه‌روودی شۆرش ئه‌لێ، ئه‌م گۆرانی و سه‌روود و ئاوازه‌ بلاو ئه‌بێته‌وه‌ و ئه‌که‌وتته‌ کار بۆ روخانی ئه‌م دۆزه‌خه‌ و بۆ گۆرینی ئه‌و زرووفه‌.

به‌لێ! ئه‌مه‌یه‌ ئه‌دهب، چۆن ئه‌شیت بیه‌سه‌تن به‌ زرووفه‌ به‌ شێوه‌یه‌کی میکانیکی؟ نه‌، من له‌سه‌ر ئه‌و برۆیه‌م که‌ ئه‌دهب بۆیه‌ په‌یدا بووه‌ که‌ زرووفه‌ بگۆریت و زرووفی تازه‌ دروست بکات. ئه‌گه‌ر ئه‌دهبی کوردیمان به‌م شێوه‌یه‌ نه‌بیت که‌واته‌ هه‌ر نبیه‌!!

ئه‌گه‌ر ئه‌و ماموستایانه‌ و ماموستا محه‌رهم له‌سه‌ر ئه‌و باوه‌رهبه‌ن که‌ ئه‌دهبی کوردی به‌م پێویسته‌ هه‌لناسی و ئه‌م کاره‌ ناکات، که‌واته‌ ئه‌بیت برۆیان به‌وه‌ بێت که‌ ئه‌دهبی کوردی هه‌رگیز نییه، وه‌ پێویست به‌وه‌ ناکات که‌ بێن ئه‌دهبه‌که‌مان دوکه‌وتوووه. ئه‌م مه‌سه‌له‌یه‌ دوو سه‌ری هه‌یه؛ یان ئه‌بیت ئه‌دهبی کوردی هه‌بیت، یان نه‌بیت. یان هه‌یه‌وه‌ نه‌خۆشه، پێویستی به‌ په‌نسلین و ئورۆمایسین هه‌یه‌ تا چاک بێته‌وه‌ هه‌لئسته‌ سه‌ر پێ و به‌کاری خۆی هه‌لئست. ئه‌مه‌ش شتیکی بێ بناغه‌وه‌ بێ که‌لکه‌، چونکه‌ نه‌خۆشه‌که‌ مردوووه‌ تازه‌ چاری ناکریت! لێره‌دا سه‌ره‌که‌ی تری ره‌ئیه‌که‌م خۆی ده‌رئه‌خا که‌ ئه‌ویش به‌ کورتی و به‌ ئاشکرا ئه‌وه‌یه‌ که‌ ئه‌دهبی کوردی هه‌یج دوکه‌وتوو نییه، به‌واته‌یه‌کی تر باسکردنی دوکه‌وتنی ئه‌دهبی کوردی لێدوانیکی دۆنکیشۆتی و بێ به‌ره‌، ته‌نیا ئه‌وه‌ نه‌بیت که‌ موناقه‌شه‌یه‌کی روکه‌شی بێ ئه‌نجام به‌ریا ئه‌کا!.

.....)

هه‌ر قسه‌وه‌ باسیک بابه‌تیکی هه‌یه، تا ئه‌و بابه‌ته‌ نه‌بیت قسه‌ کردن له‌وه‌وه‌ نایه‌ته‌ گۆرپی، له‌و رۆژه‌دا له‌ ناو کۆپه‌کانی ده‌سته‌ی خۆینده‌وارانی ئه‌و رۆژه‌دا دیاره‌ ئه‌وه‌ هاتۆته‌ ناوه‌وه‌ که‌ ئه‌دهبی کوردی روو به‌ رووی چی بووه‌ته‌وه‌؟ هه‌ندیک به‌لایانه‌وه‌ وا بووه‌ که‌ ئه‌م ئه‌دهبه‌ به‌ره‌وه‌ دوا ئه‌گه‌ر پێته‌وه‌. هه‌ندیکی تر وتویانه‌ ئه‌بێ له‌گه‌ڵ کاره‌ساتی رۆژانه‌دا شان به‌ شانی یه‌ک بجوولین. ده‌سته‌یه‌کی وتویانه‌: به‌ پێچه‌وانه‌ی دوکه‌وتن، هه‌ر به‌ره‌وه‌ پێشه‌وه‌ ئه‌روا هه‌یج له‌ کاروان دوانه‌که‌وتوووه. هه‌ر به‌ره‌یه‌ک بۆ پشتیوانی باوه‌ری خۆی

که وتۆته به لگه هینانه وه. ده رپرینی ئەم بیرو باوه رانه له بابەتیکی واوه هه موو ئەوه ئەگه یه نن که هه رۆژه شتیکی دیته پیشه وه هه ر دهنگه ئاوازیکی تری لیوه په پیدایه بیت. له بابەتیکی وه کوو ئەم بابەته دا سه رده مه کانی پیشوو هه ر ئەوه نده بوو شت ئەوتراو پاشان ئەنوسرا- ئەو شته هۆنراو بوایه یا په خشان - دیمه نپه رستی هاته پیشه وه، له وه وه ناوه رۆک ناسین که وته به رده می خه لک بوو ئەوه بزانی ن ئەو ناوه رۆکه به سووده یا بی سوود، له مه وه ورده ورده ئەوه په پیدایه بوو که له هه موو روویه کی ئەو شته وه بکوژنه وه. دیاره ئەم پلانه به م جوۆره زاده ی دهنگیکی کۆتوپری نین، به لکوو زاده ی گه لێ تا قیکردنه وه به سه ر هاتن. بابەتیکی وه کوو بابەتی ناوه رۆکی ئەم په خشانه ی خاوه ن په خشان یه کی که له و ئەلقه نه پچراوه ی ره ورده یه .

به لای خاوه نی ئەم په خشانه وه ئەده بی ئیمه ئەده بیکی دو اکه وتوو نییه، به لکوو هه موو ده م سنگی بو پیشه وه ناوه ئەنێ. ئەگه سه ییری خزمه تکردنی نه ته وه کانی تر بکه ی ن که چۆنیان کردوه به ئەده بی خۆیان و سه ییریکی ئەده به که ی خویشمان بکه ی ن- له چاو ئەو که م خزمه تیه دا - له وانیه ئەده به که ی ئیمه زیاتر رویشتیبت. به لای خاوه ن دهقه وه ئەم رایه ی وه نه بی ده مارگرتن بی و وای وتی، به لکوو به لایه وه ئەمه شتیکی واقعییه. ئەمه ئەو، ئەمجا ئیمه بوو شیکردنه وه ی دهقه که هه ر دوو دیوه که ی سه یر ئەکه ی ن؛ دیوی ناوه رۆک و دیوی روخسار:

ناوه رۆکه که ی ئەوه مان ئەخاته به رچاو که له بابەتیکی داوه ئەو بابەته گوپانی رۆژ ئەوه ی هینا وه ته ناوه وه. رۆژانی پیش ئەو سه رده مه خاوه ن قه له میک ئەدوا له شت، به لام ئەو شته ی که ئەو رۆژه له ئارادا بوو، وا دیاره دوان له باره ی لیکوژینه وه ی ئەده بی ئیمه به و مه عنایه که پیشکه وتوو یا نه که وتوو، ئەم وتوویره یه که متر هه بووه، خاوه ن دهق ئەمه ی بوو ده ر خستوین که له و رۆژه دا ئەم بابەته هه بووه بویه ئەویش یه کالای کردۆته وه. دهقه که ئەو میژوو وه مان ئەخاته به رچاو. له روخساره که شیا ئەوه ی پیشان داوه که مه رامه که ی له قالبی وشه کانا تا ئەندازه یه ک چی کردۆته وه. وه کوو ئەمه هه یه ئەوه ش هه ر هه یه که هه ندی وشه و رسته ی وای به کاره ی ناوه، ئەوانه له سه رده می رابوردو دا به لێ به سه ر زاوه هه بوون به لام نه که وتبوونه ناو چوارچیوه ی تابلۆی نووسینه وه، له م به کاره ی نان و نه هینانه دا زنجیره ی په خشان به پیتی پله ی رۆژه کان ئەکه ویته به رچاو مان. له م زنجیره وه ئەوه مان بوو ده ر ئەکه وێ که زمان «کائن» یکی زیندوه وه هه موو کاتیکی له جوولانه یه، هه موو رۆژیکی چه شنه وشه یه ک بوو مه عنای تازه داها توو دروست ئەکا. هه ر

له بهر ئه مه یه بۆیه زۆر له نه ته وه زیندوو ده کان هه موو یه ک دوو سالییک فهره هنگی خۆیان تازه ئه که نه وه و شتی نۆی ئه خه نه سه ر.

«که ریم شاره زا» له سالی «۱۹۶۱» کتیبیکی له ژیر ناوی «کۆیه و شاعرانی» دا ده رکرد، دیاره که باسی شاعرانی کۆیه ئه کا به په خشان ده وری هه موو ئه و هۆنه رانه که کرد وونی ئه هۆنیتته وه. ئه مه ی خواره وه نمونه ی په خشانیکه یه که له سه ره تای کتیه که یا و توویه:

«له وانیه هه ندی که س هه ر له خۆیندنه وه ی ناوی کتیه که مان به خۆیه رست و ناوچه گه ریمان بده نه قه له م، چونکه به م ناوه ته سه که ی «کۆیه و شاعرانی» پیشکه شمان کرد ووه و ناومان نه ناوه «کوردستان و شاعرانی». ببوورن ئه و توهمه ته له ئیمه به دووره؛ ئیمه ی که مه به ستمان له نووسینی کتیبیکی و له ژیر ناوی یه که م بی، یا دووه م، ته نیا خزمه ته و به س. به لام بۆیه به ناوی «کۆیه و شاعرانی» مان داناوه تا بتوانین کۆیه و شاعرو زانیانی به شپۆیه کی فراوان پیشکه ش به خۆیندنه واران کوردزمان بکه یین که تینویتی زانیاری ئه ده بییان بشکینێ ده رباره ی ئه ده بی ئه م ناوچه گرنگه. وه له سه ریکه تریشه وه خۆم رۆله ی ئه م ناوچه یه م و توانای کۆکردنه وه ی زانیاریم ده رباره ی «کۆیه و شاعرانی» پتره له یه کیکی دووره ده ست. وه ئه گه ر له چوارچێوه ی کوردستانی مه زنا له شیعرو ژبانی کورد بدواباین ئه و هه موو شاعرانی ناودار به خته وه ر ئه بوون به دراسه ت و لیکۆلینه وه ی ئه ده بی، وه ئه م فرمانه ش له زوویه که وه ماموستایانی به رتیز «خوا لئی خوشبوو ره فیق حلمی» و «علاء الدین سجادی» خستوو یانه ئه ستۆی خۆیان به نووسینی کتیه که ی «شیعرو ئه ده بیاتی کوردی» و «میژووی ئه ده بی کوردی» وه له م دوو سه رچاوه ئه ده بیه هێژایه ته نیا حاجی قادری کۆبی و دلدار له شاعرانی ناوچه ی کۆیه به خته وه ر بوون له تۆمارکردن و لیکۆلینه وه ی شیعریان، که چی گه لی شاعری هه لکه و تووی وه ک «ئه خته رو که یفی و جه لی و ثانی و مه لای گه و ره و صافی و مه نفی» که هیندیکیان گه ر له ریزی حاجی و دلدارا نه بووین نزمترین نه بوون، به لام له بهر تۆمار نه کردنی شیعرو سه رگورشته ی هه ندیکه ی وه ک «ئه خته رو جه لی و ثانی و مه نفی» خراونه ته پشت گوێ و حه قی خۆیان پێ نه دراوه.

له بهر ئه م هۆبانه ی که باسمان کرد خۆمان لی گورج کرد و ده ستمان به کۆکردنه وه ی شیعرو سه رگورشته ی شاعرانی ناوچه ی کۆیه له دیزه مانه وه تا ئیستا، وه له پاش لیکۆلینه وه یه کی ورد ئه م زانیاریانه مان پوخته کردو

پیتشکەش بە خۆپێندەوارانی خۆشەویست دەکەین. ئێمە وەنەبێ ئەم زانیاریانەمان بە ئاسانی و بێ گریژ چنگ کەوتیبە بە لێکۆ گەلێ کۆسپ و تەگەرەمان هاتۆتە رێ؛ وەک نەبوونی سەرچاوەیەکی وا راستەوخۆ زانیاری پێویستمانی لێ هەلێنجین، لەبەر ئەوە ناچار بووین زانیاری سەرگورشتەیی گەلێ لە شاعرانمان دەماو دەم وەرگرین و بە قەرینە و دەلیلی عەقڵی پوختەیی بکەین، وە دەربارەی هەندێ شاعری تریش لە کۆنە کتیبیی دەستنووس وەرگرین، وە لەم هەول و تەقەلایەمدا خوا هەقە کاک عبدالرزاق محمدی شیعەر دۆستم ئەوەی لە دەستی هات یارمەتی دام. وا هەر چۆنێک بێ پچرپچر لەم کتیبیخانە کۆنەو لەو مزگەوت و لەم ماموستایە و لەو مەلایەمان پرسیووە:

فلان شاعر کێ بوو و چۆن ژیاوە؟. کام شاعر ئەم هەلبەستەیی گوتووە؟. نایا چ پەراویکی دەستنووسی کۆنە هەبێ و باسی چی ئەکا؟.

بەم چەشنە بە هەزار حال ئەم زانیاریانەمان لەم لاو لەولا هەلکراوە و دوایی لە بێژنگمان داو و کامی شیاوی نووسین بووبێ وەرمان گرتووە لەگەڵ ئەوانەیی لە سەرچاوەی چاپکراوا بە دەستکاربەو وەرمانگرتوون، کردوو مانە بەم کتیبییە کە لەبەردەستتانە. بۆیە لە ئێستاوە ئەزانین کە لە هەلەو کەم و کووری بە دوور نییە و هیوادارین کە خۆپێندەوارانی بەرێز بە نووسین و نامەیی شیرین ئاگادارمان بکەن لە هەلەو ناتەواویمان بۆ ئەوەی لە چاپی دوو میدیا راستیان بکەینەو. وە هیوادارین کە نووسەر و شاعرانی کوردستان هەرکەس بە پێی مەلەبەند و ناوچەیی خۆی دەست بکەن بە کۆکردنەو و زانیاری ئەدەبی دەربارەی شاعرو نووسەر و زانیاری کورد، بۆ ئەوەی گەلێ سەرچاوەی تازه و فراوان بۆ میژووی ئەدەبی کوردی بدۆزیتەو.

.....«»

وێکۆ و تراقسە و باسیک کە لە ناوا هەبوو بابەتێک دروست ئەکا. خاوەنی ئەم دەقە کاتێ کە نیازی دانانی کتیبەکەیی بوو ئەو قسەییە هاتۆتە ناو وە کە ناوچە پەرستییە کە لە کتیبەکە یا هەیی، ئەویش بەم پەخشانی بەرپەرچی ئەو قسەییە داو و تەو. ئەو قسەییە و ئەم بابەتە ئەو ئەدا بە دەستەو: کە لە هەر سەردەمی کەو لە هەر جێگایە کدا یەکیک کە ویستبێتی ئیشیک بکا، یا بەرھەمی بێتیتە بەرھەم دەستەییەکی لێیە راست بوونە تەو و کەو توونە تە توانج گرتن لێی. دیارە ئەمە غەریزەییەکی ناھەموارە لە ئادەمی زادا هەیی. ئەو بلیمە تانە کە لە ئاوروو پادا هەلکەو توون و خزمەتی گەورە گەورەیان بە زانکۆی ئادەمی زادا کردووە ئەوانیش تووشی گەلێ توانج بوون، بەلام توانجەکیان وەکوو ئاو کەفی

رووبار رۆبیشتهوه، بهرهمی ئیشتی بلیمه تهکان وه کوو زیخ و چهوی رووباره که بووه و ماوه تهوه. لهم رووهوه غه ریزه که هه ر یهک غه ریزه یه؛ چون له مرۆقیستی نه ته وه یه کی دو اکه و توودا هه یه، هه ر به و جوړه له ئینسانه نه ته وه پیشکه و تووه که شا چه شنی سه مه ره ی هه یه.

په خشاننی ئەم خاوهن په خشانه ئەوه دەر ئەخا که له و رۆژهدا لهم رووهوه بۆله بۆل هه بووه. خزمه تکردن و خزمه تی نه ته وه سه نه دی خاقانی نییه له سه ر یهک که س، به لکوو سه نه ده له سه ر هه موو نه ته وه که. تاکه تاکه ی هه ر نه ته وه ک به شی ئەوه ی هه یه که به ئەندازه ی ده سه لات خزمه تی خو ی بکا، ئەگه ر بۆی نه کرا بی دهنگیه که ی ئیشتی کی چاکه، ئەگه ر بۆی کرا ئیشتی کی چاکتره. چند قسه یه کی جوانه که لهم په خشانه دا هه یه و ئەلئ: «وه ئەگه ر له چوار چیتوه ی کوردستانی مه زنا له شیعوو ژیا نی کورد بدوا باین ئەوا هه موو شاعرانی ناودار به خته وه ر ئەبوون به دراست و لئ کوئینه وه ی ئەده بی». قسه که راسته؛ له هه موو ناوچه و هه ریمیکا ئەگه ر خاوهن هونه رو هونه رمه ندیک په یدا بوو و سه ری هه لدا ئەهلی شوئینه که به پوختی لئی بدوانایه، وه یا پارێزگاریان بکردایه – چونکه ئەوان شاره زاتر بوون – ئیسته ئەده بی کوردی گه لئ ده ولته مه ندر ئەبوو لهم پله یه که هه یه تی.

ئهمه له لایه که وه، له لایه کی تره وه ریتچکه ی ئەم په خشانه ریتچکه ی شیوه یه کی موکریبه. ئەم شیوه ی موکریبه ش وه کوو هه موو شیوه سه ره کیه کانی دنیا ورده شیوه ی بچووکی له گوزارشت و له هه ندی وشه دا لئی په یدا ئەبی. لهم په خشانه دا ئەبین هه ندی وشه ی ئەو ناوچه یه تیدا هه یه که ئەم وشانه مایه ی ساماندار ی شیوه سه ره کیه که ن. ئەگه ر نووسین و چاپ له و رۆژهدا له ناوا نه بویه ئەو جوړه وشانه و ئەو جوړه گوزارشتانه به سانایی نه ئەکه وتنه شوئینی تره وه، چونکه دوو نییه تا سه ده ی نۆژده هم که خه لک دوو بوون له یهک و هاتوچۆیان به سه ر یه که وه له بهر ئەو شته تیژره وانه که ئیمپرۆ خه لک ئەگه یه نن به یهک که م بوو، شوئینی کی وه کوو سابلاخ، شاره زوو، سنه، بلباس، سوله یمانی و لاجان هه ندی کیان نه یان زانیایه؛ به وینه وشه کانی: «ته سک، فراوان، پتر، مه زن، گرنگ و هیترا... هتد» مه عناکه یان چییه و به چی ئەلئین، به لکوو هه ر ئەو ناوچه یه ئەیزانی که وشه که هی ئەو بوو. په خشاننی چاپکرا و کاریکی وای کرد، که هه موو ناوچه یه ک له وردو درستی شیوه ی ناوچه یه کی تر تی بگا. ئەم په خشانه ئەو ریتگایه گرت؛ که به ته وای خو ی نه به ستی به شیوه ی تاییه تی ناوچه یه که وه.

له لایه کی تریشه وه ئیمه که سه یری ریتختی ئەم په خشانه ئەکه بین سوورا و سوور بۆمان

دەر ئەکەوئى که چه شهى هەر کەس روخسارىتکى تايبه تى هه يه .
 روخسارى په خشانيتکى وه کوو ئەم په خشانه له ناوچه يه کى وه کوو «کۆى» هدا
 به هره يه کى گه وره ي هه يه ، به لام له ناوچه يه کى وه کوو سابلاخ ، يا سوله يمانى دا دوور نييه
 ئەو به هره يه نه بيت! . به پيچه وانەى ئەمه هينه کانى ئەوانيش له ويدا وا . له وپنه
 ناوچه يه کانى ئەم په خشانه و په خشانه ناوچه يه کانى ترا ئيمه ئەتوانين ئەدهه بيتکى
 يه کگرتووى پوخت وه کوو هيلکه يه کى پاککراو بيته بهر دهستمان . به لام که بيته سەر
 شيکردنه وهى ريختى ته وایى په خشانه که ئەگونجى له گه لى لاوه ئەوهى ريختى
 عيباره تىکى ساده ي ئەدهى بي لام وایه به ته وایى بالى نه کيشاوه به سه ربا . به لى!
 هه رچهنده چه شه جيايه به لام دارشتنى رسته ش له شوپنى خويا و به بي پچران دهستىکى
 ترى هه يه .

«هيمن» له رۆژنامه ي «ژين» ي ژماره « ۱۶۴۰ » ي رۆژى ۱۴ / ۹ / ۱۹۶۱ له ژيى ناوى
 «هاوينه هه وار وپنه ي راسته قينه ي ..» دا له باره ي کوشش کردن بۆ پيشخستنى هاوينه
 هه وار و تاريکمان ئەخاته به ردهست و ئەلى:

«هاوينه هه وار وپنه ي راسته قينه ي دلسوژيه کەوا چۆنيه تى شيوه ي ژيانى
 گه لى تيدا ده رئه کەوئى . چاره سه رکردنى کەم و کوورى هاوينه هه وارەکان
 پيويستىکى نيشتمانيه .

ئەمەرىۆ له م سه ده يه دا کەوا سه ده يه کى جوولينه رو گوپين و پشکينه ،
 سه ده يه کى گه وره ي هه نگا و نانى گه لانه له هه موو روويه کى ژبانوه ، به تايبه تى
 ئەمەرىۆ گه لان له بنچينه وه خه رىکى ليکۆلينه وه چاره سه رى ئەو کەم و
 کوورى يانه ي کەوا ديار کەوتوو وه هه ستى پى ئەکەن له رووى بارى ئابووريه وه .
 ئينجا ئيمه ش له و رووه وه به شى هاوينه هه وار ئەخه ينه بهر چاوى به رتويه رايه تى
 گشتيى هاوينه هه وار ، کەوا ئەم کەم و کوورى يانه ي کە ئەيخه ينه بهر چاوى چاره سه ر
 بکرى و پال پيوه نه رىکى دلسوژى بن بۆ هاوينه هه وارەکان کەوا برتتسيه له
 قازانج و کەلک و خيىر ، چى بۆ گه ل و چى بۆ ميري . ئايا ئەمەرىۆ گه ر وردبينه وه
 له «لويان» وه يان له کۆمارى عه ره بى يه کگرتوو کە نزىک کۆمارمانه ئەزانين
 له رووى وارداته وه چ هۆبه کيان خستۆته سه ر به شى هاوينه هه وار و چۆن
 هاوينه هه وار رىک و پىک ئەخه ن؟ و چۆن به رۆژنامه و ناميلکه و پيانۆ و
 ئەستاتيونو ته له فزيۆن و به رتويه رايه تى هاوينه هه وار خه رىکى ئەوه ن کەوا چى

له ناوه‌وهی ولات و چ له دهره‌وه که‌وا به‌و پرو پاغانده‌یه هه‌لسن بۆ‌ئه‌وه‌ی گه‌وره‌ترین کۆمه‌لی هاوین به‌سه‌ره بینه نیتوان هاوینه‌هه‌واره‌کانیان که هۆی هه‌ره گه‌وره‌ن له رووی ئابووریه‌وه، هۆی گرنه‌گه بۆ‌ج‌وولانه‌وه‌ی باری ئابووری و کۆمه‌لایه‌تییه‌و بۆ‌هه‌ر دوولا، چ دانیش‌توان و چ میری که‌لک به‌خش ئه‌بیت. به‌لام ئیمه‌ش ئه‌لین و له‌گه‌ل نووسه‌ره دل‌سۆزه‌کانی کورد به‌رده‌وامین که‌وا هه‌ستی خۆمان ده‌رپرین سه‌بارت به‌و که‌م کووری و دوکه‌وتنه‌ی که‌وا هه‌ن له نیتوانی هاوینه‌هه‌واره‌کانی ناوچه‌مان - لیوای سوله‌یمانی - که‌وا هه‌تا له ئه‌ستاتیون چ به‌شی کوردی و چ به‌شی عه‌ره‌بی هیچ باسیک و خواسیک نییه سه‌بارت به‌و هاوینه‌هه‌واره‌نه‌ له رووی پرو پاغانده‌وه که شتیکی هیتجگار پیوسته هه‌ر چنده‌ش له دوا بیت! به‌لام وا دیاره زۆری له‌به‌ر ئه‌وه‌یه که‌وا له دوایه، بۆیه! به‌لام هه‌رچۆنیک بیت بخریته به‌ر چاو، وه ئیمه ئه‌لین: ئایا؟ به‌ر‌په‌ر‌یه‌هه‌رایه‌تی هاوینه‌هه‌واره‌کانی گشتی کۆماری بۆ‌وا به‌ سستی ئه‌جوولیته‌وه!؟

بۆ‌نمونه بابین باسی یه‌کی له هاوینه‌هه‌واره‌کان بکه‌ین:

هاوین هه‌واری پینجوتین:

پینجوتین قه‌زایه‌کی گرنه‌گ و جوان و دل‌گیری به‌نرخه که ئه‌که‌وتنه سه‌ر سنووری ئیران. ئه‌مه هاوین هه‌وارتیکی خۆش و پر له هه‌موو پیوسته‌کی هاوینه‌هه‌واره، به‌لام جیتی داخه که‌وا ئه‌م هاوین هه‌واره چی که‌م و کووری تیدا هه‌یه؟.

(١) - چاری ریگاو بانێ که‌وا به‌ره‌و پینجوتین بجیت، هه‌ست به‌و ریک و پیکیه ناکرێ؛ ریگایه‌کی خوارو خێچی خه‌ته‌رناک قیرتاو نه‌کرا، ئینجا ئه‌و ریگای ئیستایه‌ی که هه‌یه وا نییه که‌وا شه‌رتی ته‌واوی ریگاو‌بانی تیدا بیت، سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ش که‌وا ریگاو‌بانی ئه‌م ناوچه‌یه زۆر مه‌ترسی تیدایه، به‌تایبه‌تی له نیتوانی کانی سپیکه‌وه تا پینجوتین. ئه‌مه هیچ هۆیه‌ک نییه که به‌م جۆره مینیته‌وه. وه ئه‌وه‌ش ئه‌زانین که ریگاو‌بان چ هۆیه‌کی مه‌زنه له رووی بازرگانیه‌وه، به تایبه‌تی له رووی ئابووری، رووه‌کانی تر به‌گشتی..

.....«»

هه‌تا ساڵ بیت به‌م لاوه شتی نوێ تر دیته پيشه‌وه. هه‌ر رۆژیک قسه‌یه‌ک و هه‌ر سه‌رده‌میک پیاویک په‌یدا ئه‌بی، له‌وانه‌یه ئه‌وه‌ی دوینێ و تراوه و ئه‌و پیاوه‌ی دوینێ په‌یدا بووه به‌که‌لکی ئیمرۆ نه‌یه‌ت، ئه‌وه‌ی ئیمرۆ‌ژیش به‌که‌لکی سه‌بینه‌ی نایه، به‌لام میترۆو

بۆیه شت تۆمار ئەکا بۆ ئەوه بهراوردی کارهسات و پیاوی دوینی له گهڵ ئیمپرۆ بکری و له م بهراورد کردنه لاپه پیه کی تر دیتته پیشه وه که جم و جوولکردنی زهمانه و نه وه ستانی گهردوونه یه، ئەوه دیتته پیشه وه که له بهر رووناکي ئەوانه ی پیشوو ئاسۆ فراوان بیتته وه بۆ هینانه وه ی شتی تازه تر، وه کوو له م رووه وه خاوه ن رسته و توویه: «تازه به تازه نه و به نه و». هه ر فیکره له سهرده میتکا و هه ر پیاوه له کاتی خۆیا شاکار و شاپیاو بوون، به لام رۆژی دوای ئەوه ئەگه ر ئە و فیکره و ئەگه ر ئە و پیاوه زیندوو بینه وه و ته ماشای ده وره به ری خۆیان بکه ن په شیمان ئە بینه وه له و هاتنه وه وه یان، چونکه ئە بینن رۆژه کانی دوای ئەوان جو ره فیکرو جو ره پیاویکی تری دروست کردوو که گه لی جیا یه له وان! ئە وه نده هه یه ئە توانین بلین: مادام گوړان له ناوایه ئیمه ش ئەگه ر ئیسته بووینایه وه کوو ئیسته ده بووین، ئە مه و ئە وه ش ئە لین: که ئیمه و فیکری ئیمه بناغه بوو بۆ ئیوه.

سهرده می پیشوو له کورده واری له هه موو لایه ک خیزانی ماله کان سه ماوه رو قوړیه و خواردنیان ئە بردو بۆ سهیران ئە چوونه شوپنه خوشه کانی ئە و شوپنه. له راستیدا ئە و شوپنانه هه واریک بوون بۆ ئە و که سانه، له مه وه بیروباوه ر ته نیه وه بۆ شوپنی فراوانتر؛ بۆ ئە و جیگایانه که ئاوو هه وایه کی سازگار و فینکی هه بوو، ئە چوون له و شوپنانه شه ویک و هیا چند شه ویک ئە مانه وه، به لام شوپنه که له سه ر حاله تیکی ته بیعی بوو، له مه وه ره وره ی زهمان که وته سه ر ئە وه که ئە بی به ده ستیکی هه ره وزی ریک و پیک بکری بۆ ئە وه هه موو جو ره که سیک بتوانی تیا یانا بحه سیته وه، دیاره ئە م جو ره فیکر کردنه وه یه گوړانی که به سه ر لاپه ره ی ژیا نا دیت، وه نه بی کوتوپری و خو ی له خو یه وه په یدا بی. له سالی «۱۹۵۷» دا خاوه نی ئە م کتیه له سه ر هاوینه هه واری «شهرانش» له ولاتی «زاخۆ» و تاریکی خسته سه ر لاپه ره ی «ژین»، پیم وایه ئە وه یه که م قسه یه ک بوو که له باره ی هاوینه هه واره وه که وته ناوه وه، ئە مه ی ئیسته دووه م قسه یه.

شت ده رپین وه کوو با به تی ئە ده بی ئە گریته وه، گه لی با به تی تر ئە گریته وه، یه کیک له و گه له کاروباری کۆمه لایه تییه. ئیمه لی ره دا نمونه په خشانه کانی کوردی ئە خه یه به رچاو، که نمونه ی هه ر رۆژیک په رده ی شه رتی ته واری ریکاو بانی تیدا بیت، سه ره رای ئە وه ش که وا نییه، به لکوو مه به سته که ئە وه یه: که چۆن گوړان هاتوو به سه ر بیروباوه ری دانیشتوانی کوردستانا، وه له شتی تاییه تی بیتته سه ر شتی گشتی. ناوه رۆکه که ی باسی شتیکی ئە کا که په یوه ندی به ژبانی هه ساوه ی گه لی خه لکه وه یه، روخساره که ی هه ر ئە وه نده ی له بارایه که ناوه رۆکیکی گشتی ده ربیری، دیاره ئە مه په رده یه که له په رده ی بیروباوه ری فره که سی

ئەو سەردەمە کە خاوەن پەخشان بەم پەخشانەى خستووێه تە بەر دەستمان، ئەگینا بێنە
سەر روخسارو داپشتنى عیبارەت بە ئاشکرا ئەزانین کە روخسار لەم پەخشانەدا بەرەو دوا
گەراوەتەو، کەچی ئەبواپە بەرەو پێشەو پڕۆبشتایە!

«ئیسماعیل» لە ژمارە «١٦٥٩» ی رۆژنامەى «ژین» ی سالى «١٩٦٢» لە ژێر ناوی
«یاری لەش جوانی» دا پەخشانیکمان ئەخاتە بەردەست و ئەلێ:

«پێشەکی ئەمەوئى بلیتم: کە مەبەستى نووسینم لێرەدا بۆ پێتکانى دوو نیشانە:
یەكەمیان سكالاً لە كاربه‌دهستانى یانەى وەرزش، دووهمیان بە كورتى
باسیكى یاری لەش جوانى. گومانى تێدا نییە كە وەرزش تێكرا وە بە هەموو
جۆره‌كانی‌ه‌وه جیاوازییان نییە لەو‌ه‌دا كە لەشیتكى ساغ و گیانیتكى بەرز پێت
ئەهێنن. ئەمە راستە بەلام ئەگەر وەرزش، یا یاری كردنى بەرەللا و سەر‌به‌خۆ بێ
و رێك و پێكیەك نەگرتتە خۆ وەكوو هەموو شتێكى تر، ئەنجامى تەفرو توننا
بوون و لە كۆتاییدا لەناوچوونە. بوونى «یانە» ش بەمانا دروستكردنى ئەو
رێك و پێكی‌ه‌یه‌و پاراستنى لەناوچوونە، «یانە» مان هەیه. بەلێ ئەمە راستە
بەلام نەبوونى چاكترە لەم بوونەى چونكە «دەنگى هەیه‌و رەنگى نییە!» .. جگە
لەمەش ناخۆشى لێرەدا ئەو‌ه‌یه كە ئەمیان بە بەرچاوه‌وه گیانى وەرزش ئەكوژێ
و لە ناوی ئەبات. «یانە» هەیه، بەلام رێك و پێكى و لێ پرسینەو هاندان
نییە. كەرەستەى یاری هەیه بەلام كاربه‌دهستى دلسۆزو ماموستایانى رابەرى
یاری و هەلسووړپێنەرى جگەر سۆزى نییە! ئینجا بوونى یانەیه كە ئا ئەمە بێ
نەبوونى چاكتر نییە!؟»

لەو باوەڕەدام كە هاوبیرم زۆرە و پشتگیریم هەیه لەم قسانەدا كە دەرى
ئەپریم، چونكە مەبەستم پاكە و قسەكانیشم پێچ و پەناى تیا نییە و
راستەوخۆیە.

یاری لەش جوانى-ش وەكوو هەموو یاریه‌كى یانە ناسپنراوه و لێبى
نەپرسراوه كە لە یانەدا هەن! بەلام لە راستیدا یاری لەش جوانى یەكێكە لەو
یاریبە بەرزو ناسراوانەى كە لە هەموو شوتنیتكى ئەم دنیا بەدا بە هەزاران
یانەى تاییه‌تى و لایه‌نگیرو ماموستایانى شارەزای هەیه. جگە لەو‌ه‌ی كە
یاریبە كە ئەتوانم بلیتم: جێ زۆر یاری تر پڕ ئەكاتەو، لە هەمانكاتا بە
دیەنیتكى دلگیرو رێك و پێكی‌ه‌كى چوون بەك و بەهێز دەره‌وه‌ی لەشى مرۆف
دەر ئەخات.

یاری لەش جوانی، وە بە تاییه تی له ناو گەنجەکانی ئێمەدا هەتا بلیتی حەز پێی کردوی زۆرە و بە گەرمیەوه رۆژ له دواى رۆژ زیاتر له دەوری کۆ ئەبنه وه و ئەیانەوئ بینه یه کێ له پێگه یشتوان و دەرچوانی قوتابخانه بەرزو ناسراوه کەى، بەلگه شم بۆ ئەمه خۆ خه ریک کردنی گه لیکه له و گه نجانەو دەرکه وتنی دەسته یه کى لەش جوانه لهم مه یدانەدا، ئەگەر چى ئەو پێگه یشتنه ش به تەنیا ئەگه پیتەوه بۆ هه ولى خۆیان و به س!

بەلام دیسانه وه به داخه وه ئەلیم: ئەم یارییه ش وه کوو هه موو یاریه کى تری یانه خراوته لاهو له گۆشه ی که مته رخه میدا بێ خاودن ماوه تەوه و لى پرسینه وه ی نییه! ئەو به ره مه ی خۆ خه ریک کردنه ش که دیاره ئەمرۆ له ناو ئەو دەسته لەش ساغ و جوانانه دا ئەبیینى، ئەتوانم بلیتم وه دلنیام له وه که مافی کاریه دهستان و هه ولى یانه ی وهرزشی به سه ره وه نییه تەنیا هه ولى و هیلایى خۆیان نه بێ!

ئاسۆی بیرو باوه ر و دياره له گه لى سووچه وه له به ر یه ک ئەکشیتته وه. سه رده مى زوو له کورده واریدا «که وشه ک، گورزین و قه له مردارى» و گه لى یاری تر هه بوون، که له رواله تا یاری و له بناغه دا بۆ له ش ساغی و پێ گه یاندنی ئەندامیکی بته و دوور له نه خۆشى بوو. ورده ورده -به داخه وه- ئەمانه روویان کرده پووکاندنه وه! به لام زه مان، وه یا جم و جوو لى زه مان به بێ ئەوه ئیمه ئاگامان لى بێ که وته سه ر ته شکىکی تر، بۆ ئەوه وه کوو یارییه کانی پووکانه وه له شه که ش نه پووکیته وه. من و تو ئاگامان لهم دووچه رخه یه هه بێ یا نه بێ، گه ران له گوری گه رانی خۆی ناکه وئ! باهه تی «یانە» و باهه تی یاری له یانه دا نیشته وه به سه ر جیگا هه واری یارییه خۆمالیه کائمانه وه. ئەو رۆژه سه ره تای بزوتنه وه ی هه موو جوژه فیکره یه ک بوو، که یه کێک له وانه که وته ناو چه نه بری ئەم په خشانه وه.

وه کوو و ترا مه به ست له هینانی ئەم جوژه په خشانانه، رووت ئەوه نییه که په خشان به زمانى کوردی پیشان بدرئ، ئەوه نییه چونکه له و سه رده مه دا گه لى نمونه په خشانى تر هاتۆته ئاراهه که باسیان له ئەدهب و به سه ر هاتی کورده وه کردوه، به لکوو مه به سه ته که گۆرانییکه که که وتۆته ناو کورده وه؛ گۆران نه وه ک تەنیا له وشه دا، به لکوو له بیرو باوه رو ناوه رۆکیشدا. باس له هاوینه هه وار په رده یه ک بوو له په رده گۆراوه کان، باس له یاری وهرزش و لەش جوانی به و شیوه په رده یه کى تره له گۆران. ئیمه لهم کتیبه دا نمونه کانی په خشانى کوردی به پێی رۆژه کان ئەخه یینه به رچاو، ئەم باهه ته ش یه کێکه له و نمونانه، به لام نمونه بۆ گۆرانی فیکره، نه وه ک نمونه بۆ رسته و عیبارته. لیره دا ئەوه مان بۆ

دهرته كهوئى، وه ميژوو ئه وهى بو دهرته كهوئى كه له چ سهرده ميكه وه ئه م جوړه باوه پرانه سهره تاي بنجي خوځيان داکوتاوه؟. وه چوڼ پله پله به په يژهى سهرکه وتن و هاتنه خواره وه دا هاتوچوځيان کردوو؟.

خاوهنى ئه م په خشانه ههستى به وه کردوو كه له و رژه دا ئه م جوړه يارى كردنه به شيويه كي ريك و پيك بو دهسته يه كي تايبه تى له هه موو گوشه يه كي دنيا وه باوى سه ندوه، كورديش يه كي كه له نه ته وه كانى دنيا كه ئه ئالين به شتى تازه باه ته وه، كه پيسايا ئالان بوچ ئه بى به جوړيكي ريك و پيك نه چى به ريوه؟! گله يى ئه وه ئه كا: يا ئه ويه هه ر له بناغه دا نه ميتنى و هه لگيرئ، يا خو ئه گه ر هه يه به شيويه كي جوان بچيت به ريوه. نه ته وه هه موو چه شنه هه واداريكي تيدا هه يه، دهسته يه ك له كورد پيدا بووه كه له دواى ئه وه ياربيه خو مال يه كان له دهست دهرچوون، ئه و يار يانه كه ئيمرژ باويان هه يه له ناو نه ته وه كانى ترا، با ئه وانه بگريڼ به دهسته وه، ئه مهش جيگا و ياسايه كي ئه وئ، ئه گه ر بوئى دانراوه بوچى ئه بى به پوختى نه برى به ريوه؟. ره وړه وه سنگ بو پيشه وه ئه نئ، ئه گه ر ئيمهش پلكايڼ به و ره وړه وه يه وه ئه بى به جوانى و گورجى له گه ليا بچين به ريوه، باوه كوو كورده كه ي له هه ردوو جهژن بوومان لئ نه يه!!.

سه ير ئه كه يڼ ئه م جوړه ناوهرؤك و مرازه ي له شيويه روخسارى په خشانيكي ريكا دهرپريوه نيازه كه ي داوه به دهسته وه، له مه شه وه ئيمه ئه وه تئ ئه گه يڼ كه زمانى كوردى له باره يا هه يه له هه موو شتيك بدويت به مهرجئ رووناكى فيكر هه بيت و سهر لئ شيوان نه بيت!.

«طاهر احمد هه ويزى» له كتيبي «ميژوى كويه» دا كه له سالى ۱۹۶۲ دهستى چاپى گه يشتئ ده قتيكمان له سهره تاكه يا ئه خاته بهر دهست و ئه لئ:

«يهك دوو قسه:

پتى لئ دهنيم كه له سهر ميژوى كويه زانياريه كي زور كه مم هه يه، وه چ كتيبيكي ئه وتوم له لانييه به تايبه تى و به دريژى باسى كويه» بكا. ئه و جا ئه م اشاره له رابوردوا زور گرنگ، وه يا خو ينده وارى ميژوونوس، وه يا پاشاو حوكمداريكي سهره خوئى ئه وتوى كه به پاره شتيان پئ بنوسيتته وه نه بووه، وه ئه گه ر شتيكيش نووسرايبتته وه هيشتا ئه من دهستم نه كه وتوه، يا سووتاوه و نه مايه. له كون و قوژبنى هه ندى مال و ناوتاقى مزگه فته كانا خوځيان

شاردۆتەوه، وهیا له ترسی دهۆر گۆرانا نهیانویراوه شت بنووسنهوه، وه یا «رەشەبا» بهههتزهکهی کۆبه ئهوی ههبووه نهبووه بر دووبهتی!

لیتهدا کهمیگ گلهیی لهو خوتندهواره کۆنینهانه دهکهین که بهرامبهه به میژووی ولاتهکه کهم تهرخهه بووون. بهلام گوتم: با گلهیی بهس بی، ئهوجا نۆرهی ئیش کردن بی، ههر من و تو گلهییان بکهین و ههچ نهکهین، سبهی رۆژی ئهوها گلهیی له ئیمهه دهکری! وه لهو میژوونووسانهش ناکری که خهتکی شارهکه نین. له سهریکی کهش، کهس شارهکهمان وهک خۆمان ناسی، وه له سهریکی تریشهوه به نینۆکی خۆت، خۆت نهخوری، خورشتی قهلبت بهکهس داناکهوی.

لهمیژه خهریکم کتیبیک له سهه ئهه شاره دابنیم، زۆر ئهه لاو ئهولام نۆری و پشکنی، گویم له گهلی واته واتان راگرت بهلام ههر نهگهیشتم به نامانج، چونکه دهموست شتییک بی تیرو پر بی و کهم و کورتی نه بی، تهماشام کرد ئهه ههچ دادم نادا، وه زۆر کهلهبهری ماوهو بۆم پر نهکراوهتهوه، خو قسهی ئهه و ئهه ویش، ههرچی تووشم دهبوو لیبی دهپرسیم: ئهه! فلان ئهتۆ چهند له میژه خهریکی نووسینهوهی ته ریخی کۆبهی، تا ئیستا چیت بهچی کردوه، ئهه بۆ دهه ناخه؟! .. حهقیان بوو چونکوو زۆر پرسینهکانم وای ئهکرد خۆم و قسهکانم بینه جیتی پیکه نین و گالتهی ههموو چیههک! وه ئهه ندهی لهه و لهو پرسیار بکهه و چاو له دههی ئهه ئهه زهق بکههوهو ئیختیارهکان بیتار بکهه و کۆری دانیشتنهکان ههر بهینمهوه سهه باسی رابوردوی کۆبه، به زۆر ناوی میژوونووسی کۆبهه به دوو خۆم خستبوو. لهگهه ئهههشا ئهه لیتۆزینهوهی ئهوان به تهواوهتی پالیان پیوه نام که ده بی پر یاریک بدهه، وه بۆم دههکوت کهوهک من دهمهوی ههچ کهه و کورتی نه بی، ئهه ههر نابی. لهبهه ئههه و با به کال و تفتی ئهه چهند لاپهههیهه له سهه میژووی کۆبه نووسی. وه بهلای خۆمهوه بهردی بناغهی میژووی شاریکم دانا کهوهک خۆی سهههه!، وه شارهکه ههر چهنده بچووک و لاتهریکه، ئهه نده به وژه وژو سهه سورمینه. وه زۆر سوپاسی ئهه کهسهانه دهکهه که یارمه تییان داوم، وه که شتییک لی پرسین، بی رووگرژکردن وه به بی ئههه لییم بسله مینهوه ولامیان ئهه دامهوه.

له خوتندهوارانم دهوی له کهه و کورتی کتیبه کهه نا، له خۆم ببوورن، وه ههر کهه بهشی خۆی ناتهواوی پر بکاتهوه، وه پرتهه بۆلهه رهخنهکانیان ههر به قسه بهه نهکهه! گورج دههت بدهنه قهله میگ و لهسهه رخۆ بیخه نه سهه کاغهز. ئهگهه شتیکی تازهیان له بابته ئهه میژووهوه دههت کهوت، یا لهبۆ

منی بنییرن، تا له چاپکردنیکی ترا به سوپاس و به ناویانهوه بیسخهینه کتیبهکه، یان خوځیان به وتار له رۆژنامهو گۆڤاران بلاوی بکهنهوه. خوشم چاک دهزانم زۆر جیتی ههیه ههر بۆی نهچوووم، چونکوو دهستم نهکهوتوه، له ههندی جیگا زۆر کورت و له ههندی جیشا زۆر درێژهه داوهتی که شیوهیهکی چیرۆکی وهرگرتوه، بهلام دلێ خۆم بهمه نهدايهوه که «بوونی شتییک له نهبوونی ههیج باشتره»، به تایبهتی ئهگهر ئهو شتهش که لکیکی ههیه، چونکوو ئهمش راسته «ههیج» له شتیکی یه که لک باشتره. وه دهشزانم که کهم و کورتی تری زۆره بهلام گوتم: بابەشی خۆتیندهوارانیش بیللمهوه، ئهوانیش بهشی خوځیان شووژناژووی بکهنهوه. به زۆری له ترسی ئهو خۆتیندهوارانهیه، که به چاویلکهوه به تی چاوی دهی خۆتیننهوه، بۆیه ئهم یهک دوو قسهیهم وا درێژ بووه بوو بهریس و گوریس!. وه له بهر ناچاری له زۆر جییان کهوتومه عههبازان!.

.....«.....».

ئهم دهقه هی نیوانی دوولا په پهی سالانی ۱۹۶۰-۱۹۷۰، وه به تایبهتی تر هی سالی «۱۹۶۲» ه، خاوه نه کهی به شیوهی ناوچهی کۆیه دهستی داوهتی. وه کوو کتیبه که خۆی میژووی «کۆیسنجق» ه، دهقی ئهم په خشانهش میژوویهکی به سه رهاتی ئه و سالانهیه که چۆن نه توانراوه خامهیهک بکه ویتته سه ر نامهیهک!.

پیشوو تر له لایه ن ناوهیتانی شویتانی کورده واری و میژوو و به سه رهاتی ناوچه و شارو چۆنیهتی رهوش و به لگه و کاروباریه وه ئه گهر کهم و کورت شتیکیش نووسرابی ههچی به زمانی خۆی نه بووه، وه به لکوو ئه گهر شت نووسرابی، یا مه به سستیکی تایبهتی خاوه ن نووسراوه کهی تیدا هه بووه، یا به لاهه کی نووسراوه!. که ئه لیم: مه به سستیکی تایبهتی خاوه ن نووسراوه کهی تیدا هه بووه، قسه که به دوور له عیلمه وه نه زانری! به وه نه زانری که نووسین مه به سستی تیدا نییه، ئه گهر مه به ست نه بی ئه و نووسینه نایه ته ناوه وه. به لکوو مه به ستم به مه به سته تایبه تییه که ئه وه یه: که مه به سستی ئه و که سه له بناغه دا شتیکی تره و ئه میشی پپوه پلکاندوووه بۆ ئه وه له بهر شته کهی تر له م کهم کاته وه، له کهم کردنه وهی ئه میش مه به سستییک هه بووه ئه گینا خۆ شیت نه بووه وا بکات!. رۆژ هه لاتی ناسیتیک - به ویتنه - که فرمانیکی سیاسی گرتوته ئه ستۆ له حکومه تییکا که کوردی تیکالاه، بۆ کورده که ئا و له خۆی لیل ناکا، وه یا جوگه ئاوی بهینی حکومه ته کهی خۆی و ئهم حکومه ته ناکا به قورا و له بهر دلێ ئهم!. ههروه ها کهسانی تریش.

لهم سهدهی بیسته مه‌دا من و تو بمانه‌وی، یا نه‌مانه‌وی ره‌وره‌وی گۆران ئیشی‌کی وای کرد که کورده‌که بتوانی ده‌ست بداته قه‌له‌م و به‌زمانی خوی له هه‌موو روویه‌کی خۆیه‌وه به په‌خشان شت بی‌نیتته ناوه‌وه. یه‌کی‌ک له‌و رووانه به‌سه‌رهات و چۆنیه‌تی ولاته‌که‌یه‌تی. یه‌کی‌ک له‌و که‌سانه که هه‌لگری ئەم ئه‌رکه بوو خاوه‌نی ئەم په‌خشانه بوو که توانی تا ئەندازه‌یه‌ک باسی ناوچه‌که‌ی خوی له‌و باریکی وه‌ک می‌ژوودا بو پاشه‌روژ بگێریتته‌وه. ئەم ئه‌رکه ئه‌رکی‌کی که‌م نه‌بوو بو ئەم روژه. که ئە‌لیم: که‌م نه‌بوو، چونکه هه‌ی وه‌کوو ئەم به په‌نجه‌ی ده‌ست حساب ئە‌کرا. ئەم و ئە‌وانی‌تر ئە‌بن به‌و که‌سانه که «رچه» ئە‌شکێن و خه‌لکی تر به‌سه‌ریا ئە‌رۆن.

ناوه‌رۆکی ئەم په‌خشانه کورته باسی‌کی ولاتی «کۆیه» مان پیشان ئە‌دا که به‌م جۆره تا ئیسته ئە‌مه نه‌بووه. که ئە‌لیم: کورته باس مه‌به‌ستم ئە‌وه نییه که له‌و بابته‌که‌ی که‌م بکه‌مه‌وه، به‌لکوو مه‌به‌ستم ئە‌وه‌یه که شوپنیکێ کۆنه‌سالی دیاری وه‌کوو کۆیه گه‌لێن کاره‌سات و به‌سه‌رهاتی زیاتری تیدا بووه له‌و ئە‌ندازه‌یه که ئە‌و باسی کردووه، به‌لام وه‌کوو خوی وتوویه سه‌رچاوه‌ی زیاتری به‌ ده‌سته‌وه نه‌بووه که ئاگاداری زیاترمان بداتی. له‌گه‌ڵ ئە‌وه‌شا ئە‌وه‌ی ئە‌م به‌ردی بناغه‌یه بوو زیادبوونی ئاگاداری له‌مه‌ودوا. له‌ روخسارا:

کۆیه له‌ ناوه‌ندی ئە‌و خه‌ته‌دایه که پیتی ئە‌لین «موکری»، له‌ سه‌ر ئە‌و شیوه شیوه‌یه چوو به‌ رتیه. ئە‌بێ وه‌ش بزانی - وه‌کوو له‌ شوپنی تریشا ئە‌م قسه‌یه هه‌ر وتراوه - ورده ناوچه به‌چاو پانایی هه‌موو شوپنه‌که‌وه ئە‌ویش له‌ هه‌ندێ وشه‌دا جیا‌وازیه‌ک په‌یدا ئە‌کا. وه‌ به‌لکوو وشه‌ی وا دروست ئە‌کا که ئە‌بێ به‌ مایه‌ی سامان بوو شیوه سه‌ره‌کیه‌که. روخساری ئە‌م په‌خشانه ئە‌وه‌ی تیدا هه‌یه. وه‌یا له‌ دارشتنی رسته‌دا ئە‌گۆنجی هه‌ندێ رسته‌ی وای تیدا هه‌بێ که ئە‌گه‌ر سه‌یری ریزمان بکری، ئە‌و ریزمانه‌ی تیدا نایه‌ته‌دی! به‌لام ئە‌بێ ئە‌وه‌ش بزانی: که ریزمان دووی زمان ئە‌که‌وی، نه‌ک زمان دووی ریزمان. وه‌کوو ئە‌مه ئە‌زانین دیسان ئە‌بێ ئە‌وه‌ش هه‌ر بزانی که ئە‌م یاسایه زیاتر بوو هۆنه‌ره که بتوانی له‌ ریزمان لا‌ بدا. پیم وایه خاوه‌ن په‌خشان - هه‌رچه‌نده ریزمان شوپن زمان ئە‌که‌وی - نابێ رسته‌و عیباره‌تی دوور بێ له‌و ریزمانه، چونکه ئە‌گه‌ر ئە‌مه سه‌یر نه‌کری پاشا گه‌ردانی روو ئە‌دا!..

«دوکتور کاوس قه‌فتان» له‌ مارتی ۱۹۶۴دا له‌ ژیر ناوی «شه‌قی‌ک له‌ تۆیه‌که» له‌ لیننگراد چیرۆکی نووسیوه‌وه له‌ ۱۹۶۹ ده‌ستی چاپی گه‌یشتوتی و ئە‌لی:

.....»

تاریکی داهاات و منالّه به ههلتسووتاوی له په نا په نجه ره که مدا مابوو هه،
چه ناگه ی خستبووه سهر ههردوو نه ژنوردهق و تهقه کانیه وه، له هه نسکی
هیواشی پچر پچر به ولاره ورته ی لیتوه نه نه هات. مهراق گرمی، بریارمدا
په نجه ره که به چی نه هیلّم تا بزانم دواپی به چی نه گات. له هه نسک هه لدان و
لووت هه لّمژینی خویدا بوو که له پر وهک کیچ له دهنگیک داچله کی که به
سهریا نه رانی:

- هه ی زوئی حه رامزاده! نه وه چی نه که یه له م سهر چه قی ریگایه؟. بو ملت
نه شکا نوتوه ماله وه؟.

وادیار بوو باوکه به ری کهوت له ویتوه نه چوو ماله وه. که هاته بهر چاوم،
باره لگرتکی کوپان له شانم دی. منالّه وه کوو فیبری زله لی دان بوو بیت خیرا
دهستی بو لاروومه تی به رز کرده وه به گریانه وه وتی: «لیتشیاندام و
شروویه که شیان رستم».. باوکه به دهم و چاویتی تووره پی و هیلاکه وه وتی:
کی؟.

- منالّه وردکه ی نه م مالانه! نه مه ی وت و دهستی درتیز کرد بو هه موو نه
خانوه دوو نه میانه ی نه و منالانه تیدا نه ژیان. باوکه له پر هه لچوو! بی س
و دوو رووی کرده به که م ده رگا - که مالی حاجی سه ی بوو - . لای باوکه و
دیار بوو ده وله مند هه موو یه ک توخم و ره گهن، له بهر نه وه پیوستی نه نه کرد
به سهر ماله کاندا بگه ریت. حاجی سه ی به روویه کی گرتو ناماده یه کی ته واره
بو شتی نه و مه لا کویره، یا نه و سوال که ره ی به م تیواره درهنگه له حه سانه وه ی
کردوه، ده رگای کرده وه ویستی دهم بکاته وه به لام باوکه ریگای نه دا، دهستی
بو منالّه که ی درتیز کرد و له گه لیا وتی، وشه کانیس وه کوو ساچمه له ده می
نه هاته ده ری:

گویه به خیر شرویه که ش نه ریژن و هیشتا دارکاریشی نه که ن؟! بو منالّه
قوره تیه کانتان فیتر ناکه ن که له منالی خه لک و خوا نه دن! خو نه م مه ردمه
کو یله ی تیوه نیسه. حاجی و دیار بوو نه یویست که م و زور درتیزه به م چه قه
چه قه ی تیواره وه خته یه نه دات، به لووت به رزیبه وه وتی: هه موو شروویه که ی
بایی دره میک نابی، ها نه وه دوو دره م، به س بری له کو لم به ره وه. باوکه به
توره بیبه وه، به دهسته زیره قه لشاویه کانیبه وه، دهستی حاجی به پاره وه گه رانه
دواوه، به زمانیکی رووشکینه وه وتی: بیخه ره وه باخه لت، پیوستم به پاره ی

تۆنپیه، ئەم شانەم خۆشیی دەست لە تۆ پان ناکەمەو، پارە ی تۆ باخە لێ من قەت گەرم ناکاتەو. بەس بزانە خوا سامانی داوونەتیی بەلام مافی ئەو ی نە داوونەتیی منالە کانتان گە لە کۆمەکی لە منالی هەزاران بکەن. پەنجە ی لە روویدا بە هەرەشەو راوێشان و لە سەری رویشت: ئەگەر مەسە لە گە لە کۆمەکی بیّت، ئەو منالی هەزار زۆرن، ئەوانیش ئەزانن چۆن پشتی یە کتر بگرن!.

حاجی چاوی ئەبلەق بوو بوو، هەرچی حەمالە یە پشتی تی کرد و رویشت. بە دەستیکی کۆیانەکی لە سەر پشتی چاک کرد، منالە کەشی بە دەستەکی تری گرت و شوپین خۆی خست، منالەش بە جۆری رووی کرابوووە لەو ئەچو ئەو پاک شتیستی، بە دەستەکی تری سینبەکی خستبوو بە نەنگلیبەو بە شانازیو بە پشت باوکیو ئەرویشت، هەر بەو شانازیو سەرەو خوار لە باوکی ئەروانی، لە گە لیشیا ئاوری لە هەموو ماله دوو نەزمیبەکان ئەدایەو، بەسەر و دلێکی شادەو ئەرویشت، وای ئەزانی هەموو چرای ئەو گەرەکی بۆ ئەو داگیرساو و رووناکبەکی تەنیا بۆ ئەو! بەم جۆرە بە جووتە رویشتن تا لە چاوم ون بوون. لەبەر خۆشمەو ئەموت و دەستم درێژکرد پەردە ی پەنجەرەکی دابەمەو:

– دەنگی هەزار کە بەرزبیتەو لە هەموو ئاوازیکی تر خۆش و بە سۆزترە.

.....

دنیا چەرخ و فەلەکیکە ئەسوورپیتەو، ئەو ی کە ئیمپوژ ئەکەویتە سەرەو سبەینی ئەکەویتە ژێرەو، دیسان ئەکەویتەو سەرەو و ژێر ئەکەویتەو. ئەگەر بەم چاوەو سەیری بکەین هەر دەورکردنەو یەو هیچی تر. بەلام ئەگەر بە چاویکی ترەو سەیری بکەین ئەبیین بە هەزاران هەزار ملیونان بابەت روو ئەدا کە هیچیان لە هیچیان ناچن. هەر لەبەر ئەم دوو جۆرە سوورانەو یە لە هەندێ چەرخا ئادەمیاز ئەگاتە پلە ی هەرە بەرزو کەچی لە هەندێ چەرخێ ترا ئەکەویتە قوولایی بییری تاریکەو! وەکوو چۆن ئەگەر لە ناو ئەو قوولاییبەدا هەر بمینیتەو دنیا ناچی بەرێو، لە چلە پووپی بەرزبە کەش ئەگەر هەر بمینیتەو دیسان دنیاکە هەر ناچی بەرێو! بە تەببەت هەر شتیکی گەیشتە ئەو پەری بەرز ی ئەبێ لیژ ببیتەو؛ شارستانی کە زۆر بەرز بوووە ئەبێ بروخت، هەرودەها دواکەوتنیش کە گەیشتە ئەو پەری دواکەوتنە ئەبێ ئەویش هەر نەمینی، روخانی ئەم بەو یە کە روو ئەکاتەو بەرز ی، هی ئەویش بەو یە کە روو ئەکاتەو نزمی! ئەمە یە: «سنة الله وسنة الكون».

هەر له بهر به یانی میژوووه دوو چین هه بووه؛ چینی چهوساوه و چینی چهوسینه، چینی ههژار و چینی ساماندار. ساماندارو چهوسینه ره که ههستی به پایه ی خۆی کردووه، به لام ههژارو چهوسینه راوه که ههستی بهو به شه ی خۆی نه کردووه!. گه پانی چهرخ و فهله که که ئیشیکی وای کرد که ئه ویش ههست به خۆی بکا؛ وای کرد که دهسته یهک پهیدا بێ و دهردی ئه و ئیش و نازاره بخاته بهر چاوی هه موو کهس، له مه وه چهوسینه راوه کهش ههستیکی بو پهیدا بێ.

سه رده مه کانی پیشوو چیرۆک و حکایهت هه ره هه بووه و هه ره ئه گێر - رانه وه. ئه وانیش هه ره ئه و دوو چینه بوون، به لام هه ژاره که ههستی به ژیر دهسته یی خۆی نه ئه کرد، ورده ورده ئه وه هاته پیشه وه که قالبی ئه و جوژه چیرۆکانه خۆی بترنجینیه ناو بهر گیکه وه که ئیش و نازاری ئه و کۆمه له پیشان بدا.

هه ره له شیهوی گۆرانه که خاوه نی ئه م په خشانه له ولاتی خۆیه وه بو خۆیندن که وه تله ولاتیکی دووری وه کوو «لیننگراد» ه وه، ئه و ولاته له و ولاتانه نه بوو که سه رده مه کانی پیشوو فه قیه ک له م په ری ولاتی ئیسلامیه وه بو دهرز وه رگرتن ئه چوو وه ئه و په رییه وه. ولاتی «لیننگراد» له ناو ئه و جغزه دا نه بوو، به لکوو نه خشه یه کی تری هه بوو.

ئه م خاوه ن په خشانه پیش چوونی بو ئه و ولاته، له ولاته که ی خۆیا پهیدا بوونی ئه و وریایه ی چاوپێ که وت که؛ ههست بکری به کاروباری رۆژانه و بخه رینه ناو بهرگی چیرۆکه وه. که چوو ئه و ئه بهر ئه وه که ئه و شوپنه و ئه و ولاته جیگای مۆری ههستکردن بوو به ئیش و نازاری چینی چهوساوه، ناوه رۆکی نووسینه که ی به و شه قلنه شه قل کرد. تاپوی دیمه نی منالیکه ه لئا فرۆشی باوک هه ماله که ی که وه ختی خۆی دیسووی له سوله یانی له میشکیا ئه زینگایه وه، خسته یه ناو ره و په وه یه که وه، که پیچکه یه کی ئه و ره و په وه یه مناله هه ژاره که بوو، پیچکه کانی تری مناله ده و له مه نده کان بوون که یارییان به سامان و به جل و بهرگی جوان و به توپی رهنگاو رهنگی فته بۆل ئه کرد، ئه ویش یاری له گه ل هه ناسه ی بو کپووزی خۆی و فرمیتسکی قه تیس ماوی چاوی خۆی ئه کرد که به کزیکه وه سه بیری ئه کردن!. ئه م دیمه نه ی به یارمه تی رووداوه کانی لیننگرا ده وه بوو به چیرۆکیک که گه لی گه لی جیا یه له چیرۆکی سه رده مه کۆنه کانی پیشوو، وه هه ره له ویدا خسته یه ناو تابلوی رسته وه. ئه م په خشانه نمونه یه که بو ئه و سالانه که ئه م جوژه هه ستانه ش له په خشانه کوردیدا پهیدا بووه.

«نووری عەلی ئەمین» لە ژێر ناوی «کاکۆل زێرین و دان مرواری» دا، دەقیکی سالی ۱۹۶۵ ی خۆیمان ئەخاتە بەر دەست و ئەلێ:

.....»

خوشکەکان گورج بارگە یەکی بۆ رێک ئەخەن و هەردوو منالەکانی ئەدەنە دەست و لە شار دەری ئەکەن! کچە کەش بە چاویکی فرمیسکاوی و هەناسە بەکی ساردەووە مالاوایی لە کۆشکە ئەکا و لەگەڵ هەردوو کۆرپە کەیدا لەشار ئەچنە دەرەووە. هەر ئەپۆن، هەر ئەپۆن هەتا ئەگەنە ئاشە کۆنێ لە بیابانیکی چۆلدا، لەوێ ئەگیرسینەووە بار ئەخەن. بووکە بچکۆلە ی پادشا، مندالەکانی وەک گۆل پەرەردە ئەکا، هەتا جوان گەوردیان ئەکا و لە خەم ئەیانرەخسین. کورەکی فیری سواری، راو، نیشانشکاندن، پیاووەتی، فرمان، لێ بووردن، دەستی هەزار گرتن، هیمنی و لە سەرخۆیی ئەکا. کچە کەشی لە ناوماڵدا لەگەڵ خۆیدا فیری کاروباری ناوماڵ ئەکا، لەگەڵ ئەمەشدا کۆشکیکی گەورە لەو بیابانەدا لێ راتە کیشی، دیواخانە کە ئەخاتە سەر پشت بۆ ریبواران و داماوان.

لە پاش چەند سالی پادشا خۆی و کورەکی بۆ راووشکار ریبان ئەکەوێتە ئەو ناوچە یەو بەلای کۆشکی بووکە کە ی و مندالەکانیدا راتە بووری، بەلام بەین ئەوێ بیاناسن. بووکە کە ی پادشاو مێردە کە ی ئەناسیتەووە، دەنگ ناکا، بە کورە کە ی ئەلێ: کورم! ئەو سوارانە ی کەوا بێرەدا رابووردن باوکت و باپیرت بوون! - چۆن! ئەوانە باوک و باپیری من بوون؟! ئە ی بۆچی لایان ئەدا؟! دایکی چیرۆکە کە ی سەرلەنوێ بۆ ئەگێریتەووە پیتی ئەلێ: ئیستا ئەوان ئیمە نانس. لەبەر ئەو بچۆ بە باپیرت بلێ ئەبێ ئەم ئیوارە یە خۆت و دەست و پێوئەندە کانت لە مالی ئیمە بن. کورە دیت و سلاویکی گەرم ئەکا و ئەلێ: ئەبێ ئەم ئیوارە یە گەورەمان بکە ی. پادشا هەر چەندە لەسەرەتاووە دوو دل ئەبێ لەوێ بچن، بەلام لە دوا ییدا ئە یەوێ تێ بگا بزانی ئەمانە چین لەم کۆشکە خۆشەدا، لەم سەرە ریبە، لەم بیابانەدا؟! ئەلێ: کورم، لا ئەدەبێ بەلام خواردنیکی باشمان بۆ ئەمادە بکەن - کورە ئەگەریتەووە بۆ لای دایکی و بریاری باپیری پێ ئەلێ، دایکیشی ئەکەوێتە خۆ نامادە کردن لەگەڵ کەنیزە ک و نۆکەرەکانی ناو کۆشکە کە، باشتە رین خۆراکیان بۆ رێک ئەخەن.

ئیبواری پادشاو کورە کە ی و دەست و پێوئەندە کە ی روو ئەکەنە کۆشکە کە و کاکۆل زێرین ئەچن بە پیربانهووە نۆکەرەکان و لاخەکانیان لێ وەر ئەگرن، ئەچنە

دیواخان دائه نیشن و کاکۆل زێرین ریزیتکی ته وایان لی ئەگرێ هه تا کاتی نان خواردن دئ سفره رائه خرئ، نان ئەهینرئ هه مووی له گه نی زێری پر پلاوه، له سه ر سینی زیو. پادشا که چاوی به و سه لته نه ته ئەکه وئ سه ری سڕ ئەمینئ، به تایبه تی که کورپه به ده ست و پیتوه نده کان ئەلئ: تکام ئەوه یه ئەوه ی که له خواردن ئەبسته وه، له گه نه زێره که بۆ خۆی هه لبرگئ. پادشاش ئەیه وئ به چی له گه ل ده ست و پیتوه نده کاندانان بخوا گورج کورپه ئەلئ: پادشام شه رمه زارمان مه که، خواردنی ئیوه جیا به له خواردنی ئەوان.

ده ست و پیتوه ند له خواردن ئەبنه وه، دایکی کاکۆل زێرین هه رچی ئیسقان هه یه کۆی ئەکاته وه ئەیانخاته له گه نی زێره وه، له سه ر سینی زیو، وه دایه پۆشئ و به نۆکه ردا ئەینرئ بۆ پادشا و کورپه که ی! وه به کاکۆل زێرینیش ئەلئ: برۆ کورم راوه سته، ئەگه ر پادشا تووره بوو، وه وتی بۆچی ئیمه سه گین ئەم خواردنه مان بۆ دا ئەنی؟. پئ بئئ ئەگه ر سه گ نین چۆن تووته له سه گتان ئەبئ؟! - ئەو ده مه کاکۆلی خۆتی پیشان بده و بانگی من و دان مرواری خوشکیشته بکه .. که خواردنه ئەخرتته به رده م پادشا و کورپه که ی پادشا سه ری سینییه که هه لته داته وه ئەبینئ پر له ئیسقان و خۆراکی پاشماوه! چاوی ئەپه رتته پشتی سه ری و مووه کانی وه ک نه شته رگرژ ئەبن و ئەنه رتتی به سه ر کورپه که داو ئەلئ: نابئ هه ندئ شه رم بکه ی بۆچی ئیمه سه گین؟. ئیسقانمان بۆ دائه نئئ! کورپه که له وه رامدا به پیکه نینه وه ئەلئ: ئەی ئەگه ر سه گ نین چۆن تووته له سه گتان ئەبئ!؟.

له گه ل کورپه ئەمه ی وت، پادشا په نجه یه کی خۆی گه ست و یادئ قسه که ی خۆی کرده وه! به للام به ر له وه ی بدوئ، کورپه رووی ده می کرده باپیری و وتی: ئەوه کاکۆله که ی من .. بانگی کرده خوشکه که شی، وتی ئەوه دانه مروارییه کانیه تی. ئەنجا دایکیشی هات و به ته واوی کاره ساته که یان خسته روو. باوک و باپیره ی هه ستان و ئەم لای ئەولای کورپه که یان ماچ کردو به یه ک شادبوونه وه و گه رانه وه بۆ شاره که ی خۆیان. پادشا هات دوو خوشکه ی بووکه بچکۆله که ی هیناو له کۆشکه که ی خۆی دووری خسته وه وه، کچه بچکۆله که ی کرد به که ییانوی کۆشکه که».

نوسین گه لئ با به تی هه یه، یه کیک له و با به تانه تۆمارکردنی رازو نیازو به ره مه نه نووسراوه کانی نه ته وه یه؛ ئەو به ره مه مانیه که هه ر له سه ر زمانی خه لکه که وه بووه به ده ماو ده م گیتراویانه ته وه. ئەم جوړه شتانه به شیوه ی تازه ناویکی بۆ دانراوه و پئ ئەلئین «فۆلکلۆر». وشه که له بناغه دا یۆناییه، به للام هه موو نه ته وه کان وه ربان گرتووه.

مه به سستيش بهو، رازو نياز و حه كايهت و پيشه يه كه كه ههر له كوژه وه له ناو نه ته وه كه ده هه بووه. ئەم رازو نيازو سهه رگوزه شته يه ش له راستيدا ئەبج به دوو جوژه وه؛ جوړيكي ده قى ئەوشته نه يه كه و تراون به بچ ئەوه له كاتى نووسينا هيچ ده ستكار به ك بكرين، ئەمانه زياتر له هونراو، وه يا له وینه هونراو دا ئەبن، جوژه كه ي تری له په خشاننا ئەبج. ئەم په خشانه كى كوى ئەكات هوه و ئەيخاته سهه كاغه ز؟. دياره ئەبج خوینده وارتيك بچ. هه موو ده م زمانى خوینده وار و نه خوینده وار له هه موو نه ته وه يه كدا جيايه؛ چونكه خوینده وار هه كه به هوى خوینده كه يه وه وشه و رسته ي تر له زمانانى تره وه فيتر ئەبج و تيكلاوى ئەكا له گه ل زمانه كه ي خويا. نه خوینده وار هه كه روت ههر زمانه كه ي خوئ ئەزانى، له بهر ئەوه نازانى شتى تر بيتى و ئاو يته ي زمانه كه ي بكا. ههر له بهر ئەمه يه كه ئەلین: زمان خاوينى نه ته وه يه ك زمانى به ره ي نه خوینده وار ه.

داستانى كى وه كوو ناوه رۆكى «كاكۆل زيرين و دان مروارى» داستانى ك بووه كه له ناو كورده واريدا له گوئ ئاگردانه كان به ره ي نه خوینده وار هاتوه به سهه زمانيا و پشتا و پشت گيپراويا نه ته وه. «نوورى عه لى ئەمين» هيناي و خستيه سهه كاغه ز. نوورى عه لى ئەمين خوینده وار بووه، هيچ گومانى تيدا نييه كه چه شه ي خوئ له دارشتنى رسته كانا ئيشى كردوه!. ئەم دهقه ئەو دهقه نييه كه كا براى نه خوینده وار به ره به ره هينايه ته خواره وه تا گه يشته بهر ده ستى خوینده وارتيكى وه كوو نوورى عه لى ئەمين. ئەوه نده هه يه ئەم توانى فيكره كه كو بكا ته وه و بيخاته ناو قالى عيباره تىكى نووسراو، وه يا چاپكراوه وه. دهقه كه ي ئەم بو رۆزانى دواى نووسين و چاپى ئەبج به ده قى كى بوخت؛ هه م بو فيكره، هه م بو رسته و عيبارت. ئەم جوژه شتانه ديسان جيايه له چيرۆكيك كه ئيستته بنوسرى؛ چيرۆكه كه ي ئيستته كاره ساتيكه نووسه ره كه ي ئەبينى و ئەيخاته ناو رسته وه، به لام چيرۆكه كانى پيشوو، كاره ساته كه به چاو نووسه ره كه ي ئيستته وه نه بينراوه، ده ستى نووسه ره كه ههر ئەوه نده يه تيايا كه ئەيخاته ناو تابلوى نووسنيه وه و ئەيكا به ده قى ك بو رۆزانى داهاتوو.

ناوه رۆكى ئەم دهقه كه بووه به م په خشانه وه كوو له گوئ ئاگردانه كانا گيپراويا نه ته وه؛ پادشاهه سى كچه جووتياره كه ي هينا بو سى كوره كه ي خوئ. كچه كان دو بيان ئەو به ليينه ي كه دابو بيان به پادشا بو بيان نه هاته دى، كچى سيبه م راست بوو كورتيكى كاكۆل زيرين و كچيكي دان مروارى بوو، به لام خوشكه كانى له گه ليا به خوشكيكى دلسوژ دهر نه چوون، دوو مناله كه بيان كرد به دوو تووته له سهه گ!. پادشا دا يكه و دوو مناله كه ي له شار دهر كرد،

دایکە دوو منالەى بەختو کردو بە ئینى خۆى هینایە دى. ئەمە لە رووى ناوەرۆکەوه. لە رووى روخسارىشەوه ئەم پەخشانە بو بە دەقیك، کەوتە سەر کاغەزو مایەوه بۆ رۆژانى پاشەرۆژ، ئەو ئاگادارىمان ئەداتى کە لەو سالانەدا بیروباوەرى جوولان بۆ خزمەتکردنى ئەدەبى گەلى، وە یا بلین فولکلور لە باودا بوو. وەکوو وترا مەعنايەکان کۆنن، بەلام رستەکان ئەو کۆنەیان نییە، ئەوەندە هەیه لە ناو چوارچێوەى ئەم رستاندا مەعنايەکی کۆن پارێزراوه. رستەکان بەبى هیچ گىروگرفتیهک مەعناکانیان داوه بە دەستەوه، ئەم دەقه لەناو نمونەکانى پەخشانى کوردیدا بۆ چیرۆکیتکە کە ماناکەى زۆر کۆن بێت، وەکوو چیرۆکی تازه هەیه لە مەعناو رستەدا، چیرۆکی واش هەیه کە مانا کۆن بێت و رستە تازه.

«محەمەد سالح سەعید» لە کتیبەکەیا کە لە ژێر ناوی «چیرۆکی شمشالى شوان» و لە سالى ۱۹۶۷دا چاپی بە خۆیهوه دى. لە پێشەکیه کەدا ئەم پەخشانەمان پيشان ئەداو ئەلى:

«سۆزى شمشالى شوان!».

سۆزى شمشالى شوان ئاوازی نەمرى کارکردووی ژيانى کۆمەلانى لادى و شارەکانى کوردەوارىیه لە زۆر کۆنەوه. بۆیه ئەلیم هەستی دەروون و کزى جەرگ و بزى لىو، پەژارەى دل و نەستی خەستى ژيان و خۆشەويستى دلدار، هیواى بە ناوات و تریقهى شادو بریقهى چاوى کێژەلاو و مرقهى کورو کال و نرکەى پیر. ناواتى گىبانى بە سۆزى مرۆکانى دەشت و شاخەکانى کوردەوارى تبا هەلئەقولی، وەک ئاسمانى تەنراو بە ئەستیرهى گەش و سیس. ئەمانیش بە گەرووی شمشالدا، لە قوولایى و بیینی پيش خواردووی لاوتى شوانى بە بەهره و هونەرەوه سەر دەرئەکات و دیتە گویمان! ئەو ئاوازه سروشتییه کار ئەکاتە قوولایى ناخى هەست و هۆش و دەروونمان، وە زاخاوى گىبان ژيانمانى پى ئەدەینهوه، چونکە ئاوازی کارکردووی شادەمارى دل و هەستى بزواو و دەروونى پاک و خاوتى پەرودەى دەشتى پان و بەرىن و دۆل و دەرهى چرى دارو دەوهن و لووتکەى چىباى بەرزو سەرکەش و کانیاوى روونى وەک چاوى قرژال و سروەى فینکى بەرەیانە. جۆشى سازى پێگەییوى دەستى سروشتىکى جوان و رەنگینه!..

بێجگە لەمانەش سروودی شمشالى شوان سکالای دلى دل دارو نیازی دیدەى بە خومار و چرپەى وەفای بەداده؛ ئەو دەنگى رازەیه کە کار ئەکاتە سەر

دلی میڭگه‌ل و ئاژده‌لی رانه‌مه‌ری شوان، ریزیان ئەکات، لیبیان ئەخوریټ، به‌ره‌و خواریان ئەکاته‌وه، بیان به‌ره‌و ژوور، له‌سه‌ر کانی ئاویان ئەدات، به‌توله‌ماری ری دا به‌ریز ئەیانبات، له‌م شاخ بۆ ئەو لاپال، له‌و دۆل بۆ ئەم ده‌شتی بنار... وه‌ک ئەفسوون، ره‌وی ریبیان پێ ئەگری و قه‌تاره‌یان ریز ئەکات به‌سه‌ر تاشه‌ به‌ردو مله‌و باریکه‌ ری کاند... به‌لێ! ئاوازی شمشالی شوان هینده‌ به‌ سۆزه‌و ئەوه‌نده‌ به‌ تاسه‌و به‌کاره، که‌ به‌م جۆزه‌و له‌مه‌ش زیاتر کار بکاته‌ سه‌ر ئەو میڭگه‌ل و ئاژده‌لانه‌ که‌ هه‌ستی مرۆیه‌تیبیان نییه‌... ئەی ئیتر چۆن کارکردوو ناییت بۆ میتشک و ده‌روون و باوه‌ری پیاوی خاوه‌ن هه‌ست و دلی وه‌ک په‌ره‌ی گۆل و ناسکیی ئافره‌تی جوان و میه‌ره‌بان؟! دیاره‌ کاریکی به‌تین و ئاشکرای هه‌یه، ئەگه‌ر وا نه‌بوایه‌ هه‌ر له‌کۆنه‌وه، باوپی‌رمان نه‌یانته‌کرد به‌ باو که‌ شمشال لێ بدریت بۆ نه‌خۆش، وه‌ هه‌تا ئیسته‌ش باوی ئەم شمشال لیدانه‌ بۆ چاک بوونه‌وه‌ی نه‌خۆش، له‌ به‌شی زۆری خیزانی لادییکاندا، هه‌تا له‌ شاره‌کانیشدا باوه‌ریان پیتی ماوه، وه‌ شمشال ژهن بانگ ئەکه‌ن بۆ نه‌خۆشه‌کانیان..

ئهمه‌ جگه‌له‌وه‌ی که‌ شمشال ژهن له‌ هه‌موو کۆرتیکا، له‌ به‌زم و سه‌یران و له‌ ناکاودا، له‌ کاتی ئیش و بێ ئیشیدا، مل گیراوه‌ بۆ شمشال لیدان، وه‌ له‌ زۆر جاردا به‌ ده‌نگی شمشاله‌که‌ ئه‌یکه‌ن به‌ هه‌له‌په‌رکی، له‌ مال و له‌ ده‌ره‌وه، له‌ که‌ناری دێ، یان له‌ به‌ر به‌رۆچکه‌و ناو باخ، یان هه‌تاکوو له‌ناو ماله‌کانیشدا دوا‌ی هه‌له‌په‌رکی ئینجا ئه‌یکه‌ن به‌ چه‌پله‌ریزان و گۆرانی وتن به‌ده‌نگی شمشاله‌که‌.

ده‌سا له‌م چیرۆکه‌دا ئه‌مانه‌ت به‌ چاکی بۆ ده‌ر ئەکه‌ویت. ئەگه‌ر بینه‌ سه‌ریاری نویی ئەم چه‌رخه‌ش باوه‌ری تازه‌ی ئیسته‌ وای سه‌لماندوه‌و چه‌سپاوه‌ که‌ سازو ئاوازو گۆرانی کاریکی چاک ئەکاته‌ سه‌ر ده‌روونی نه‌خۆش و ته‌ندروست، وه‌ له‌ هه‌ندێ تیه‌مارخانه‌کاندا له‌ هه‌ندێ ولات، چه‌ره‌سه‌ری نه‌خۆشی ده‌روونی، ده‌روون ئالۆز و شیتواوه‌کان به‌ سازو ئاواز ئەکه‌ن. که‌وا‌بوو ئەمه‌ش به‌لگه‌به‌کی نوییه‌ بۆ ئەوه‌ی که‌ «ده‌نگی شمشالی شوان» که‌ بۆته‌ ئاوازه‌به‌کی نه‌میری فۆلکلۆری نه‌ته‌وه‌ی کورد، وه‌ بروامانی پێ تازه‌ی ته‌به‌ته‌وه‌ که‌ هه‌ر پر بروا بیه‌ن پیتی، وه‌ هه‌ولێ تازه‌کردنه‌وه‌و پیتش خه‌ستنی بده‌ین به‌ شیتوبه‌که‌ که‌ به‌ ری ره‌وی زانیاری سازو ئاوازا بروات..

ئهم چیرۆکه‌شمان بێجگه‌ له‌وه‌ که‌ ئەم باوه‌ره‌ ده‌رته‌خات و رووناکی ئەکاته‌وه‌ دادی دل‌داری ئه‌سه‌لمیټ، چونکه‌ له‌ ده‌ردێکی ناو کۆمه‌ل ئەدویت، ئه‌ویش ئەوه‌یه‌ که‌ خۆشه‌ویستی هه‌ژاری و سامانداری نازانیټ. وه‌ شووریه‌ی

نییه که کیژیکی جوانی خیزانیکی دهولمه‌مند، لاویکی جوان و پیکه‌وتوی هه‌ژاری خۆش بویت، وه هه‌ول بدهن که ببن به‌هاوسه‌رو هاوبه‌شی ژبانی یه‌کتی، چونکه چاوی خۆشه‌ویستی، هه‌ژاری یا ساماندارى نابینیت، وه‌گرو کلپه‌ی دلدارى خۆشه‌ویست و چاوی خۆشه‌ویستی، به‌جۆشی دل و ده‌روونی دلداره‌که‌ی نه‌بیت نانیسه‌یتسه‌وه، به‌و نه‌بیت ئاو ناکریت به‌ده‌روونی گرگرتویدا!..

له‌دواییدا ئه‌وه دهر ئه‌خات که هه‌موو ساماندارو خاوه‌ن زه‌وییه‌ک مه‌رج نییه له‌بنه‌ره‌تا ئه‌و زه‌وییه‌نه هه‌ر هی خۆی بوو بیت، به‌لکوو زۆر جار، زه‌وییه‌کانی داگیرکراوه به‌فیل، یان به‌زوره‌ملی.. وه‌سه‌یر ئه‌وه‌یه که ئه‌م دلداریه‌ی کوری هه‌ژار و کچی جوانی ساماندارى دوو خیزانی دژ به‌یه‌کتی، بیسته‌هۆی گه‌رانه‌وه‌ی زه‌وی داگیرکراو بۆ خاوه‌نه‌که‌ی که ئه‌مه، «دادی دلدارى» دهر ئه‌خات، وه‌ئیسه‌لمینیت که خۆشه‌ویستی له‌سه‌روی هه‌موو شتیکه‌وه‌یه..

ئه‌مه رازو نیازیکی کورت بوو له‌گه‌ل ئه‌م چیرۆکه‌دا که له‌رووداوه‌کانی ناو کۆمه‌ل ئه‌دویت، وه‌هه‌ندێ سه‌ری روون ئه‌کاته‌وه..

وه‌کوو «ناو»، واته‌ ناوی مرۆف شه‌پۆلیکه‌و له‌وه‌ختیکی تایبه‌تیدا دیت، گه‌لنی شتی تریش هه‌ر وه‌هایه؛ شه‌پۆلیکه‌ به‌سه‌را دیت هه‌رکه‌سه که منالی ئه‌بیت ئه‌و منالی به‌ ناویکی کوردیه‌وه - به‌وینه - ناو ئه‌نیت. وه‌یا ناوی «محه‌مه‌دو مه‌حموود...هتد» له‌ سه‌ر ده‌میکا باو په‌یدا ئه‌کا، هه‌رکه‌سه مندالیکی ئه‌بی ئه‌ویش ناودارى ئه‌کا به‌وناوه. نیوانی سالانی «۱۹۶۰-۱۹۷۰» ئه‌ستیره‌ی چیرۆک له‌ ناو خۆینده‌وارانی کورددا له‌ هه‌موو باه‌تیک گه‌شاوه‌تر بوو. چیرۆک ئایا چیرۆکی گوی ئاگردانه‌کان بوو بیت، یا چیرۆکیکه‌ که له‌ واقعی ئه‌و رۆژه‌وه قسه‌ی بکرایه. ئه‌مه یه‌کیکه‌ بوو له‌ پیشکه‌وتنی بیروباوه‌ری کورد: که‌ بیتی تهنگ و چه‌له‌مه‌ی کۆمه‌لایه‌تی رۆژانه‌ی بخاته‌ ناو به‌رگی چیرۆکه‌وه بۆ ئه‌وه ئه‌و ناته‌واوییه‌نه که هه‌ن نه‌یانه‌یتلن و زه‌وییه‌یه‌کی وا دروست بکه‌ن هه‌موو تاکیک ئاگاداری که‌م و کوری تاکه‌که‌ی تری، له‌م ئاگادار بوونه‌وه‌یه ئیشیکی وا بیسته‌پیشه‌وه که وه‌کوو ناوی ره‌وان هه‌ر له‌ رۆشتنا بن و نه‌بن به‌ ئاوپیک که په‌نگی خواردیته‌وه و بۆگه‌نی کردبێ. ئه‌و سالانه ئه‌م قه‌له‌مانه ئه‌که‌وتنه کار به‌لام هه‌ر یه‌که له‌ سووچیکه‌وه، هه‌ر یه‌که ده‌نگیکی لیوه ئه‌هات.

له‌ شمشالا گه‌لنی نه‌وا هه‌یه، هه‌ر نووسه‌ری له‌ نه‌وایه‌کی ئه‌دا. نه‌وا‌ی چیرۆک له

ئاوازی شمشاللا نهوايهك بوو نهخوشي ساغ نهكردهوه، بيمارى له تيمار نزېك نهكردهوه. بابته تى چيرۆك يهكيك بوو لهو نهوايانه كه به گهرووى شمشاللا كه دا نههات. دهنكى شمشال رهنگى نهخوش ديتيتهوه سهرخوي، نهواى بلوئر دهواى دهردى ههژاره، چيرۆكى خوماليش دهرمانى نازارى كومه له. مهولاناي رومي نه لئ:

بشنو ازنى چون حكاييت ميكنند

وز جدائيهها شكاييت ميكنند

له بابته هه ندى له ناوه رۆكى نه م چيرۆكه وه كوردتيكيش نه لئ:

نهواى شمشاللى «كاكل» له لاي مه ر

خهرامان نه كا به يارو هاوسه ر!

كاكل و خهرامان، مام هومهر و كوئخا نهسه، ئاسكه و مه نيجه - كه ئاسكه دهسته خوشكى خهرامان و مه نيجه باوهژنى بوو- له ناوه رۆكى نه م چيرۆكه دا دهستيان هه يه؛ كاكل شمشال ژهن و شوانى مه ركه كان بوو، خهرامانى بي دهره تانى بي دايك نهخوشي دهستى مه نيجه باوهژن بوو، مام هومهرى داماو زهوى كيئل و باوكى كاكل بوو كه ههر به ههژارى سه رى نايه وه، كوئخا نهسه ي سميل بابر باوكى خهرامان و سه ركارى سالار به گ و زوردارى زهويه كان بوو. له نه نجاما دهنكى شمشال بوو به ناوچى بو به يهك گه بيشتنى دوو نه مام كه كاكل و خهرامان بوون.

نه م چيرۆكه دهرديكى پر نه نديشه ي نه و رۆزه ي كومه لايه تى دهر نه خا، كه له لايه كه وه دهستى زوردار به دهسته و زهوى و زار داگير نه كا، له لايه كه وه كچان له چالى ناكامى دا بوون، بويان نه كراوه به ئاره زوى دلبيان هاوسه رى ژيان بدوزنه وه، چونكه نه گهر كوره دهوله مه ند بوو بي، باكچه ش رووى لي نه بوو بي ههر نه بوا بو نه و بوايه!. له و رۆژانه دا تا نه و ده ورانه نه م دوو دهرده له ناو كومه لا ره گى داکوتا بوو. په خشانى چيرۆكه كه نه وانه پيشان نه دا؛ نه وه پيشان نه دا كه نه وانه له ريبازى نه ماندان، چونكه دهنكى شمشال كرديه كارى كه كاكلى شوان و به چكه هه ژار له گه ل خهرامانى به چكه دهوله مه ندا بگه يه ني به يهك!

له روخساريشا نه وى كه پي بلين عيباره ت و ساده ي عيباره ت بو كۆكر دنه وه ي مه عنا هه مووى تيدا هاتوته دى، نه قرتان له رسته دا هه يه، نه زياد كر دنيك له ناشيرينى بكا. په خشانى سه ره تاي كتيبى «چيرۆكى شمشاللى شوان» ي خاوه ن په خشان نمونه يه كه بو په خشانى نه و سالانه كه له ناهه موارى كاروبارى كومه لايه تى و زيانيانه وه قسه ي كر دبي و

هه موو په ده کانی خستبیتته روو به بئ نه وه هیچ گیروگرفتییه ک بیتته رتی.

زانا مه لا عبدالکریمی مدرس، وه یا «بیاره» کتیبه که ی که له ژیر ناوی «شهرتیه تی ئیسلام» و چاپه که ی له سالی ۱۹۶۸ دا بووه، له سه ره تای کتیبه که یا، وه کوو به ینی دوو لاپه ری به رگی کتیبه که نمونه په خشانیکی کوردی-مان نه داتی و نه لئ:

.....»

له پاش سوپاس و ستایشی په روه ردگاری میهره بان، وه پیتشکه شکردنی سه لام بو هه موو پیغه مبه ران، وه به ره به ری گه وره ی ئاخر زه مان، وه به ئال و یارانی فیداکاران عه رزم نه مه یه:

له بهر نه وه که قیمة تی هه ر شتی به قه ده ر قازانجیه تی، وه باشترین قازانج نه وه یه که پایه دار بی، وه ته می و ئاموزگاری له ئادابی ئایینی ئیسلامی پیروزا شتیکی زور به سووده، ویستم نووسراوی به زمانی گه لی خو م له ئادابی ئایینی ئیسلاما بنوسم به ئومیدی نه مه که بی به به شتیکی گه وره له و خزمه تانه که بو گه ل سوودیان هه یه، وه ناوم نا به «شهرتیه تی ئیسلام». هیوام وایه بی به هوی رووناکی دلیان و ژبانا، وه به نه ساسی سه عاده ت و به ختیارییان له پاشه روژا.

خوای ته عالا له قورئانی پیروزا فرموویه تی: «ان الدین عندالله الاسلام» واته: به راستی ئایین و ریگه ی راست به لای خواوه برتیبیه له فرمانبه رداریی خوداو پیغه مبه ری خودا. نه و شتانه و نه و ئادابانه که خوا قه راری داوون بو هه موو خاوه ن بیرو هوشی له ئادابی دینا، وه پیغه مبه ری گه وره حه زره تی «محمد» «ص» گه یاندوونی به ئیمه برتیبین له دوو به ش:

یه که م شتیکی په نامه کییه و له دلایه، غه بیری خوداو خاوه نه که ی که س ئاگای لی نییه. نه م به شه ئیمان و باوهره به شه ش شت وه کوو حه زره تی پیغه مبه ر فرموویه تی: «الایمان ان تو من باللله، وه ملائکتنه، وکتبه، ورسله، وبالیوم الاخر، وبالقدر خیره وشره» یانی: ئیمان نه مه یه به دل باوهرت بی به خوداو، به فریشته ی خوداو، به و کتیبانه ی ناردوونی بو ته می و ئاموزگاری، وه به پیغه مبه رانی خودا، وه به روژی پاشه روژ، وه به قه زاو قه ده ر.

دووه م شتیکی دیارییه خه لکیش پیی نه زانی. نه مه برتیبیه له پینج کرده وه وه کوو پیغه مبه ر فرموویه تی: «الاسلام ان تشهد ان لا اله الا الله، وان محمدا عبده ورسوله، وتقیم الصلوة، وتؤتی الزکاة، وتصوم الرمضان، وتحج

البیت ان استطعت الیه سبیلاً» یانی: ئیسلامه تی بریتیبه له مه که شه هادهت بدهی به مه هیچ زاتی نبیه عیباده تی بۆ بکری به راستی مه گهر ئه و زاته که ناوی «الله» یه، وه شه هادهت بدهی به مه که «محمد» بهندهی خودایه و پیغه مبهری خودایه، وه نوێژ بکهیت و، زهکات بدهیت و، رهمه زان به رۆژوو بیت و ئه گهر توانیت هه ج بکهیت.

جا به شی به کهم ئه سلی دین و ئایینه، له بهر ئه وه که بریتیبه له باوهر، وه یه کێ باوهری به شستی بوو له سه هری ئه روا.. وه به شی دووهم فه رعی دین و ئایینه. وه کوو چۆن له داری میتوه به رو سه مهر وهر ئه گیرئ، وه ها یه کێ که ئیمان و باوهری بوو ئه وه سه مه ری فه رمان به دراری خوی ده ست ئه که وئ، وه ئه م پینج ئادابه به جئ ئه هیتئ. به لام له بهر ئه وه که ئیمان و باوهر ديار نییه، و ده هتا یه کێ به ده م ئیقرار نه کا که س پیتی نازانئ، له دینی ئیسلاما پر یار دراوه که ئه م دوو که لیمه ی شه هاده ته بی به هوی ئه وه ئینسان پرواته ریزی ئه وانه وه که به خاوه ن ئاین نه ناسرین. جا با له بهر رووناکی ئه م دوو فه رمووده پیرۆزه قسه بکهین و ئادابی موسولمان که یازده به شه؛ شه شی ئه سل و ئه ساسه، وه پینجی فه رعه وه سه مه ره و به ره به یان بیان بکهین:

ئیمان له لای ئه هلی دین باوهر به هه رچئ که هه زه ته پیغه مبه ر «محمد- ص» هیناویه تی له لای خودا وه له به شی بیرو باوهر، وه له ره فتار و کرده وه. ئیمان به خوی ته عالا ئه مه یه ئینسان به دل باوهری بیئ ئه م جیهانه، به رزو نزمی، رووناکی و تاریکی، وشک و ته ری، دیار و په نهانی، په ره ردگار تیکی وای هه یه هه رچئ سفه تی باشه هه یه هه یه تی، وه له هه رچئ سفه تی خراپه دووره، وه ئه و په ره ردگار به عه ره بی ناوی «الله» یه، وه به زمانی کوردی ناوی «خوا» یه.. خوی گه وه بۆه چاوی داوه به ئینسان ریگهی راست له لار، دار له مار، شتی نارام له هار جیا بکاته وه، وه بۆه عه قل و بیرو هۆشی پین داوه که شتی ممکن له مه حال، وه هه ق له به تال، وه راست له درۆ جیا بکاته وه، وه نه که ویتته دوا ی شتی بیئ سوود و خه یالی بیئ قیمه ت.

ده ی هه ر وه کوو بیرو رای به هیتز باوهر ناکا نه خشی به بیئ نه خشگه ر، وه خانووی به بیئ به نا دروستکرا بی باوهریشی ناکا که ئه م جیهانه خاوه ن نه خشه جوانه، وه ئه م ده شت و کۆساران، وه ئه م ساری پر له گۆل و گیا و دارانه، وه ئه م رۆژو مانگ و ئه سستیره پرته و دارانه، که هه ر یه کێ یاسای تایبه تی هه یه، وه ریگهی هاتوچۆی خۆی گرتوه، خاوه ن وه په ره ردگار تیکی زیندووی زانای ته وانا ی نه بیئ که ده ستی پروا به سه ر هه موویا، وه ئاگای له هه مووی بیئ وه

دهستوور و ياسايان بهراستی رابگری، وه ههر كهسى بیری وا نهبن یا شیتته، یا له بهر مه بهستی خۆی شیتت کردوو.

له سهه ئه م بیرو باوه ده به كه خواى ته عالا له قورتانی پیرۆزا ئه م ئاده میزاده شارهزا ئه كا بۆ ته ماشای عالم، وه بۆ بیرکردنه وه له وه زعی شه وو رۆژو عه رزو ئاسمان و مانگ و رۆژو ئه ستیره كان و، كه ژو كیتو، رويارو ده ریاو كه شتی و غه بیری ئه مانه كه ههر یه كی نه وعه ده لیلیكن له سهه ئه وه كه ئه م چه رخ و فه له كه خاوه نیکی وای هه به رای بگری. هه موو خاوه ن هۆش ئه زانی دارو به رد، خاك و خۆل، عه رزو ئا، ئه ستیره وه هه وا، شتیکی بئ گیان و بئ شعوو و ناته واون، وه هه چیان بئ ناکری، وه له ناو هه موو دروستکراوه كانا ئاده میزاد كه به عه قل و بیرو باوه ر خاوه ن پایه به، مایه وه هیزی ئه وه ی نیبه گیانله به ری دروست بكا، وه شتی مادده ی نه بی پیدای بكا حه تا به رانبه به مردن و ژيانی خۆی، وه به رابه به غه مباری و رزگاری خۆی ده سه لاتی نیبه، وه له پاش سهه سال عه قل بازی و خویندن و به راوردی به سه رهات و ته ماشا کردنی کاره سات هه یران و سه رگه ردا نه.

.....

ئایین هه ستیکه له ناخی دلا كه په ل بلاو ئه كا ته وه ئه بیته مایه ی کامه رانی ئه وه كه سه كه خاوه ن هه سه ته كه به. هه ندی كه س له رابه رانی ئایین-كه پیغه مبه رانن- ئه وه هه سه ته ی خۆیانیان له ده رو و نه وه کردوو به نووریک و بلاویان کردۆته وه بۆ كه سانی تر-كه په یره وی كه ره كانیانن-. ئه مه له لایه كه وه، له لایه کی تره وه ئایین وه نه بی له ژیر ده سه لاتی ئینسانه كه دا بئ؛ واته بتوانی خۆی لی لادا، ئه وه كه سه بیه وی و نه یه وی ئایینه كه رووی تی ئه كا. به لگه بۆ ئه مه ئه وه به: كه ئه گه ر یه كی وتی من خۆم نابه ستم به هه چ ئایینیکی ئاسمانیه وه وه كوو چۆن خۆم نابه ستم به هه چ زا هره به کی تریشه وه؛ واته نه، رۆژ، نه مانگ، نه، گا، نه، بوت، ئه وه ش هه ر ئه بی به ئایینیك بۆ ئه و!. كه وا بوو دوور كه وتنه وه له چه كه ره ی ئایین له ده سه لاتی ئینساندا نیبه، ئه وه په ره كه ی ئه وه به «مولحد» بئ، ئه وه ئیلحاده ش بۆ ئه و بوو به ئایینیك!.. وه هه ر ئایینیكیش ئه بی ری و شوین و یاسایه کی هه بیته بۆ ئه وه ئه وه په یره وی كه رانه له سه ری پۆن، ئه گه ر نه بیی کاروباری ئه وه كۆمه ل و كۆمه لایه تیبه له بهر یه ك هه لته وه شی و هه ر كه سه روو ئه كا ته هه رده به ك!.

به شتیك له م ئایینه ئایینی ئیسلامه، ئه میش بئ گو مان یاسا و ده ستووریک هه به؛ هه م بۆ خوا په رساتن، هه م بۆ به رتبه چوونی کاروباری كۆمه لایه تی. وه ئه م ئایینه ش له میژه

داهاتوو. زانایانی ئیسلام ماوهی چوارده سهدهیه خزمهتی ئەکەن و ئەو دەستووورو
نیزامەیان خستۆتە ناو چوارچێوەی ئەو زمانەوێ که سەرەتا ئەو ئایینیە بەو هاتووو
کۆکراووتوو، ئەو زمانەش زمانی عەرەبی بوو، هەندی له نەتەوێ ئیسلامەکانی غەیری
عەرەب توانیویانەو بۆیان لوانە که گەلی جار له لاپەرەئەم میژووو درێژدا ئەو
دەستووورانە بە زمانی خۆیان بنووسن و بیخەنە بەر دەستی نەتەوێکەیان؛ ئەو نەتەوێکە له
زمانەکی خۆی بەولانە- له بارەئە ئایینیەو - هیچی تری نەزانوو.

نەتەوێکە وەک کورد بە درێژایی ئەم سالی دوورو درێژانەئە میژووئە ئیسلام ئەو
شەرعیەتەئە که باوی هەبوو له ناویانە هەر بە زمانی عەرەبی و هەندە جارێکی
زۆرکەمیش تووکه تووکه یەک بە زمانی فارسی هەبوو. زانا ئایینیەکانی کورد ئەو
شەرعیەتە عەرەبیانەئە خۆپندووو زانیویانە، چۆنیەتیەکەیان بە رەمەکی مەردمەکە و توو
بەو جۆرە هەموو پایەیهکی ئەخلاقێ و کۆمەلایەتی نەتەوێکەیان پاراستوو. هەرودها ئەو
زانا ئایینیە کوردانە که له رووی شەرعیەت و زانیاری تریشەو شتیان دانانە هەر بە
زمانی عەرەبی دایانانەو.

بەلێ! گەلی جار بوو که له ئەرکان و بناغەئە ئایینیەکان بە زمانی کوردی بە هۆنراو
دانانە، ئەویش تەنیا هەندی ئەرکان و بناغە، ئەگینا فراوانی لق و پۆیی ئایینی گەلی
فراوانترە لهو که ئەو ئەندازە هۆنراوانە بتوانن له دایەخی دەربین. پەخشان، که کانگای
فراوانییە لهبەر هەر هۆیکە بوو لەم روووەو بەو شتیان دانانەو، تۆزی لهو هۆیانە له
سەرەتای ئەم کتیبەدا باسکراو.

خاوەنی پەخشانی کتیب «شەرعیەتی ئیسلام» ماوهیکە بوو ئەو دەستووورانەئە که له
شەرعیەتی ئیسلامدا هەن، هەر له «عیبادات، موبایەعات، موناکەحات و جراحات» و
بێنیته سەر زمانی کوردی، دووبەش لهو چوار بەشەئە له نیوانی سالانی « ۱۹۶۰ -
۱۹۷۰»، بەتایبەتی تر له سالی ۱۹۶۸ شادمانی چاپی بە خۆیهو دی.

ناوهرۆکی ئەم بابەتە ئەو پێویستی کۆمەلایەتی نەتەوێ ئیسلامە هەمووی گرتۆتوو؛
گرتووێتوو بە پەخشانی زمانی کوردی، که ئەمە یەکەم هەنگاوە لەم روووەو نیژراو.
روخساری پەخشانیەکە سادەو بێ گرتییە، بۆ کاروبارو فرمانیکی ئایینی دەسەلات لەمە
زیاتر نابێ، چونکە زۆر وشەو رسته هەبوو له زمانی عەرەبییدا تا ئەو میژووو هەر بەو
چەشنە له ناو کوردەکاندا بلاو بووتوو، ئەم پەخشانیە توانیویە ئەو شتانە رێک بگۆریتوو
بە زمانی کوردی. ئەبێ ئەوێش بزانی که گەلی وشە هەبوو له عەرەبی دا، ئیسلام ئەو

وشانه‌ی بۆ شتییک داناوه که پیش داها تنی ئیسلام ئەو شتانه نەبوون. بە وینە وەکوو وشەکانی: «حج، زەکات، سوونەت، تەولیه، جەعالە و موخاطە» و گەلی شتی تریش. ئەو جوۆرە وشانه لە هەموو عالەمی ئیسلامیدا وەکوو خۆی بلاو بوونەتەو، بە تایبەتی کورد گەلی لە مەفھوومی ئەو وشانه‌ی لە کاتی خۆشیا هەر نەبوو.

جا ئەو پەخشانی سەرەتای کتیبی «شەرعیەتی ئیسلام» ی زانا مەلا عبدالکریم نمونە یەک بوو بۆ پەخشانی کاروباری نیزامی ئایینی.

هەر لە نیوانی سالانی « ۱۹۶۰-۱۹۷۰ » «کاکە مەم بۆتانی» نمونە پەخشانی دەقیکی ئەو سالانەمان لە ژێر ناوی «بوومەلەرزە لە گۆمی مەنگدا» و چاپەکە‌ی لە سالی «۱۹۶۹» دا بوو بۆمان دیاری ئەکا و ئەلی:

.....»

ئەو شەو هەموویان گەیشتنە لای چە کدارەکانی تری ئەو هەریه که بۆ بەریه‌ستکردنی شالاو کۆبوو بوونەو. که جاری پیشرویان بەبیر ئەهاتەو مووچرکیان بە لەشا ئەهات. وەکوو داندرا بوو، دوو خراخه سەنگەرێکەو که لە بناوو ناوهراستی شاخه که لی درا بوون، لە لای راستیانەو دۆلیکی قوولی تەسک هەبوو بۆ کاتی تەنگانە رهچاو کرابوو. ئەو رێگە یە بۆ ئەو دێیانە ئەچوو تەنها باریکه رێهک بوو، بە چەشنتیک سەنگەرەکان لی دراو بوون که ئەیانتوانی پارێزگاری رێگەو دۆله که و چوارده‌وریشی پێ بکه.

ماموستا هەر لە سەرەتاوه لەگەڵ ئەوهدا نەبوو لاله حەمەد شەر بکات، لەبەر ئەو لاله زۆر پەست و مەلوول بوو، چونکه زۆر دلی بەم شەرە خۆشبوو، بەو هبوايه بوو برینی رۆله که‌ی ساریژ بکات. لەبەر ئەو ماموستا چاره‌ی نەما بەرانبەر بپاری لاله وای پیشنیاز کرد که پیکه‌وه لەیهک سەنگەرەدا بن، چ نەبیت پارێزگاری ئەکات و چاوی لیبی ئەبیت. بەتەواوی هەر یه که جینگە‌ی خۆی نەگرتبوو که «ساله» بە هەلەداوان گەیشته‌وه ناویان و ئەویش لە سەنگەرێگا دامەزرا. ئەو شەو هەریه که لە شوپنی خۆیدا که‌رویشکه خەوانه‌ی کرد. هەر لە بەرەبەیانەوه پەلاماری ئەم ناوچه‌یه درا، لە دوورەوه تۆزی چه که قورسەکان و چه‌کدارەکانیان وەک گەردەلوولی پایز بە ئاسمانا ئەچوو. بەرگرەکانیش لە سەنگەرەدا خۆیان مەلاس داوو، بەلام چەشنه ساردیهک بە دل و دەروونیاندا هاتبوو خۆیان پێ نەئەگیرا، ئەلەرزین، هەندیکیشیان تەقه‌ی دانیان ئەهات، تەفەنگ لە دەستیان ئارامی نەبوو! چاوپێ کهوتنی بەس بوو

بۆ ئەو دەست بە یەكدا بدەى و هیوات بیری!

بەلام كە چاوى بە لالوو ئەكەوت فەرامۆشى ئەهات. لاله هەستى بەمە
كردبوو، بە چەقەچەقى دانى و زەردەخەنە بەكى سەرزارەكى بە ماموستای وت:
شەرم مەكە ئیمەش هەرواین!

- بەلام نازانم بۆ؟ خۆ بەخوا ئەو دەى بەبیرما نەیت ترسە.

- گوئى مەدەرى. بەك فیشەك بەسە گەرم دادین.

- بەعنى...؟

- كە یەخەگیر بووین گەرم دادین، فیشەك بە خەسار نادەین!

- گویا هەموو هەر واین؟

- بى گومان.. ئەمە بە دەست كەس نییە!

زۆرى ماپوو شالاو بگاتە قەراخ شاخەكە، بەهەمەچەشنە، چەك بست،
بست زەوى و شاخ و دۆلەكەیان بە گوللە كیلا! ئەو دەى لە دوورەو ئەمەى
بدیایە بى گومان ئەبوو لەو دەى نەك مرۆف بەلكوو گژو گباش بەو شاخەو
نەماو، هەر كەسێكیش لەوئى ماپیت، وەك كەو بە تەپكەو ئەبیت! ئەو دەى
چاویشى بە بەرگرەكان ئەكەوت لە خۆشیا بزەى سمیتلى ئەهات. نەبەرد هەر
ئەوكاتە لە مردن ئەترسێ كە لیبى دوورە، بەلام كە باوەشى پیتدا كرد هەموو
هەولێ ئەو دەیە پشتى بشكینێ. سەبرە سەبرە شالاو نزیک بوووە تا گەبشتە
بەر لوولەى تەنگى بەرگرەكان، ئەوسا گوللە وەك تەزەر بە سەریانا بارى، لە
ترس و سەرسامیدا شالاو لە پیشكەوتن كەوت، هەر یەكە هەولێ ئەو دەى بوو
خۆى لە پەنا بەردیكا بشاریتەو! ئەوان ئامادە نەبوون بۆ هەوەسى چەند
كەسێك مالى خۆیان كاوڵ بكەن و منالیان بى دەره تان. لاله بە روویەكى
خۆشەو سەبرى ماموستای كرد و وتی:

- چم پى وتى.. پروات كرد؟ ئینجا چاوت لە مامى خۆت بیت.

- ئاشكرايە.. ئەمە یە جیاوازی حەق و ناحەق!

- ژیان بۆ زۆردار هەر سەرتیک بوو.

پاش ماو دەبەك شالاو بیان بردەو، بەلام گوللەى بەرگرەكان گەلێ كاربگەرتر
بوون لەو دەى ئەوان بتوانن پى لەبەر پى بنین! لاله هەر خەرىكى ژماردنێ خۆى
بوو. هەر فیشەكێ لە سێ تیرەكەى دەرتەچوو ژمارەبەكى زۆر ئەكرد. هەندى
جاریش ناویری لە ماموستا ئەدایەو ژمارەكەى بۆ دووپات ئەكردەو. لاله

بپاری دابوو ئه و کاته «تازیه» ئەشکینێ کە بەری شالاوێ کە بگری و تۆلێ
رۆلێ شەهیدە کە بستیتهوه، لە دواییدا ئەچیتە شارو داوای لێ بردن لە
براکە ئه کات و بەدەستی خۆی ئاهەنگی ئایشی ئەگێریت، ئەوسا مردن حەقە،
ناحەق نییە.

پەلامار دەرەکان زانیان پیلانە کە بیان سەری نەگرت، زیانیکی زۆریشیان
دا، هەرچەندە لای ئەوان زیان نرخیکی ئەوتۆی نییە، چونکە ئەو کۆلێ
ئەکوژێ، نە لە بەری و نە لە پشتی ئەوان ئەچن، بەلام داخیان ناچی کە
نەیانئوانی هەنگاو بنین. سەرکردە بەرگرەکانیش لە هەمانکاتدا ئەیویست
بزانێ تا چەندی تر ئەتوانن خۆیان بگرن، بەلام کە بە وردی تەماشای
سەنگەرەکانی دەوری خۆی کرد، نەبیترە بلیت لەل. لاله حەمەد بەردی بە
بەردەمی سەنگەرە کە راست کردەوه و فیشەکی بردەوه بەر سێ تیرە کە و
دەستیکی پیا هیناو رووی کردە ماموستا:

- ئەوه حەوت!

- ئەمجارە نیشانەت لە کێ ناوەتەوه؟

- بروانە. ئا ئەوهی لەلای چەپی ئەو بەردەمی پێشمانەوه خۆی مەلا س داوه.

- چاوت لێیە چەند ئەترسی؟. ناویری بە تەواوەتیش سەر دەرە کات!

- ئەمانیش وەک سەرگوزشتە ئاسک و سەگە کە بیان بەسەر هاتوو، ئێمە بۆ
پارتیزگاری نیشتمانی خۆمان هەول ئەدەین، ئەوان بۆ داگیرکردنی ولاتی
خەلکی! لاله لە قسەکانی نەبوو، ماموستا بەسەر سورمانیکەوه رووی
کردە لاله و تی:

ئەری لاله! لولهی چە کە کانت دیوه؟

..... «.....»

سالانی «١٩٦٠-١٩٧٠» وادیارە جوهره رۆژانێک بووه که گيروگرفتی کۆمه لایه تی
زۆر تیدا هه بووه. به پیتی ئەو بەرهم و پەخشانا که له و سالانه دا بووه دوو زاهره مان
ئەکە ویتە بەرچاو؛ یه کێ زیاد تەشەنه کردن و پەنگ خوار دنه وهی نەتە وایه تی، یه کێ
تاساندنی ئەو بیروباوهره به پەتی سیداره و به رایه لی تاریکی گۆشه ی زبندان و به
به لایه ی لوله ی ماوزه ری خاوه ن زه ر!

پەخشانی که بلیسه ی دەرپرینی دەرە دارانه بۆ پشوودانی هەناسە ی خۆی، و
دیاره ئەویش هەر خنکینرا بوو! شوێشی باوهر له گه ل شوێشی چه کدا دەستیان کردبووه

ملی یهک بۆ ئهوه بتوانن به ههتزی ههردوو لایانهوه ئهوه په تانه بپچرن!.

نه بیروباوهڕ گۆمی مهنگهوه به درێژایی چهرخ ههه له یهک شویتنا راوهستی، نه مرۆفیش بهرده رهقی بن ئاوه ههه بهو جووره بمینیتتهوه. مرۆفیک ئهرواوه یهکیکی تر دیت، بیرو باوهڕیک ئهرواوه بیرو باوهڕیک تر دیتته پیتشهوه. من و تو ئهرویتن، کورپی من و تو له شویتنمان دانهنیشن، باوهڕی ئهمرۆی میشکی من و تو ئهروا، له جیگا ههواری ئهوه باوهڕی میشکی کورپی من و تو خیتوهت ههلهدا. جا ئهوه باوهڕه یا باوهڕی پیتشووتتهوتر ئهکاتهوه، یا ئهوه لانهباو شتیکی تازهتر دیتته کایهوه.. باوهڕی نهتهوایهتی و باوهڕی زانیاری و پیتشهسازی لهم سهرکهوتن و نزم بوونهوهیهدا ههموو وهکوو یهک وانه. فیکرهی نهتهوایهتی ههندی جار وهکوو چرای دز کز ئههت، ههندی جاریش وهکوو ئاگری ناو ئاگردانی دارستان نیلهی دی، بهلام به تهواوی بمرئ ئهمه نییه. سالانی « ۱۹۶۰ - ۱۹۷۰ » وا دیاره ئازار زۆر بوو بۆیه پهخشمان نهیتوانیوه ئهوه فیکرهیه دهبرئ! له گۆشهیهکی ئهوه سالانهوه پهخشمان نهیتوانیوه ئهوه فیکرهیه دهبرئ! له گۆشهیهکی ئهوه سالانهوه پهخشانی «بوومهلهرزه له گۆمی مهنگدا» له ژیر لیوهوه توژی لهوه به سهرهاته ترسینهرهمان ئهخاته بهرچاو!.

پهخشانی ناواخنی کتیبی «بوومهلهرزه له گۆمی مهنگدا» رۆمانیکمان ئهخاته پیتش چاو له وینهی کارهساتیکا، بهلام کارهساتی گوی ئاگردان نییه، بهلکوو چیرۆکی شویشی ئهوه رۆژهیه؛ شویش بهچهک، شویش به باوهڕ، شویش به هاریکاری. نهتهوهی خاوهن پهخشانی ئهوه کتیبه له جوولاندا بووهوه جوولاهتهوه، لهگهڵ پیتشانانی ئهوه ههموو جهزبههه بۆم بۆردمان و برسیتی و خۆهختکردن و بازددان لهناو ئهوه ههموو ههردهوه دهردها ههه کۆلی نهداوه. لهگهڵ ئهوه ههموو ئازاره که له لایهن غهیری خۆیهوه دراوه ههه سهههه نهوی نهبووتهوه، ههموو شتیکی له پیتناوی توژی سههههستی دا کردوه بهگاوه گهردوون، بارهه بهرخ و بزهی منال و کزهه پیری ههموو داوه به قوچ بۆ لویچ سهر بهستی، بۆ ئازادی خاکهکهی!.

روخساری ئههه پهخشانه دوور نییه ئهگهه تهماشای لایهنی ئهدههی بکری مرازی ئهدههی بهتهواوی نادا به دهستهوه، بهلام لهو لایهنهوه که پهخشانیکه له جهنگ و له شویشهوه قسه ئهکا، لهه رووهوه حهقی خۆی به پوختی وهگرتهوه. وه ئهمه نمونهیهک بوو بۆ پهخشانی جوولانهوهی نهتهوه و بۆ خهباتکردن. جووره گوزارشت و جووره وشهیهک لهه پهخشانهدا بهرچاو ئهکهوی که به ئاشکرا دیاره جیایه له وشهوه گوزارشتی نمونه

په خشانه کانی تر.

«خورشیده بابان» له ژماره «۷» سالی يه کی روژنامه ی «ژین»، له ژیر ناوی «چه پکه گولۍ منیش» دا به بونه ی یادی ماته می «فایق بی کهس» هوه په خشانیکمان نه خاته به رده ست و نه لۍ: (۱)

(۱) ئەم «ژین» ه، ئەو «ژین» ه نییه که حاجی توفیقی پیره میردو نه وه که ی دهریان نه کرد، به لکو ئەمه «ژین» تیکه که «کاکه ی فلاح» له سوله یمانی دهری کردووه، به که م ژماره ی له ۱۰/۱۲/۱۹۷۰ دا بووه و زنجیره ی خوی جیا یه.

«چه پکه گولۍ منیش له یادی «بی کهس» ی نه مردا.

ژیان، له گه ل شنه ی شه مالی هاویندا، له گه ل کره بای سه ختی زستانی ژیندا، له گه ل گه لاریزانی پایزی پرقیندا، له گه ل شه وه زهنگی نووته ک و تاردا، له گه ل هیلۍ گزنگی به یانی نه و به هاردا، له گه ل سرکه ی په پوهله ی رهنګین و سره ی له سه رخوی گه لای داردا، له گه ل زیکه و چریکه ی پر له سوزی هوزاراندا، له گه ل دیمه نی کانیه سیبه ری دار قه زوان و دهنګی «کناله یل» له کو هساراندا، له گه ل هوزدی جووتیارو شمشالی شوان و دهنګی زهنگی کاروان له ده مه و به یاندا، له گه ل هاژدی تافگه ی قه لبه زه ی که ژی رهنګیندا، له گه ل خوړه ی ناوی چه م و سه رچاوه ی دلفرین و زیتیندا، له گه ل دهنګی بولبولدا ناله ی دلۍ کی بچکوله و پر سوزو به کول له سه ر چلندا، له گه ل زه رده ی زیتینی سه ر لووتکه ی پالدا، له گه ل قاقای پی که نین و بزه ی لئو و گروگال و گریانی مندالدا. ژیان له گه ل جوانی رهنګینی گولاله ی مؤزو زهردو سوورا، کوچ و باری رازاوه ی هه واری دلگیری خیلته و ژووردا، له گه ل پلپله ی زیبو هاره ی میخه ک به ندو خپه ی به رمووردا له گه ل تریفه ی جوانی مانگه شه ودا. لای لایه ی پر له سوزی دایک له شیرین خه ودا. ژیان له گه ل غی ناوونگ له سه ر گیانی نه مردا، له گه ل هه موو دهنګیکی پر سوز له دلۍ کی گه رمدا. ژیان له گه ل چریه ی پتی که ل و فره ی بالی مه ل و په له هه وری سپی ناسمانی شین و باعه ی میته گه لدا. دلۍ پر له نازادی هه ندیک جار شادو هه ندیک جار خه مگین و پرشی روژی نګین له دهم که لدا، «ده ی یاخوا سه رکه وئ با یه ک بگرین و بی خه م نه بین له هه لدا» ..

چون ژیان له گه ل هه موو دیمه ن و رهنګیکی دلگیری جوانیدا، له گه ل سروود و به سته و سوزو ناوازی کامه رانیدا، هه ر به و جوړه ش ژیان له گه ل شاخه و گرمه و

شریخه و چه خماخه‌ی هه‌وری سته‌مدا! له نه‌بوونیدا، له ماتمه‌دا وره‌یان به‌ر نه‌داو ده‌سته‌وستان نه‌وه‌ستان، نه‌بیه‌زاندن و فریوی نه‌دان، نه‌ناخۆشی وه‌ نه‌خۆشی ژیان، هه‌ستیان به‌هه‌موو شتتیک کرد، هه‌ر شته‌و نرخ‌ی خۆبیانیان پین‌دان، هه‌یچ پیتۆستییه‌کیان له‌یاد نه‌کرد، مه‌ردانه‌ده‌رچوون له‌رتیازی ژیان. بیری هه‌ستکردن بوون، دل‌ی هه‌بوو بوون، ده‌ستی یارمه‌تی بوون، گیانی نه‌به‌زین بوون، ده‌نگی تا بۆ هه‌رگیز له‌کاروان به‌جێ نه‌مان؛ کاروانی سه‌ره‌سته‌ی، کاروانی یه‌کیه‌تی و پیتشکه‌وتن، کاروانی نازادی و به‌خته‌وه‌ری کوردو کوردستان، کاروانی هاوکاری و براهه‌تی له‌گه‌ڵ گشت گه‌لان. به‌لێ! به‌و جۆره‌ ژیان، دوور له‌بێ ده‌سه‌لانی و واق و پیمان، جه‌نگین له‌گه‌ڵ شه‌ودا تا رۆژیان هه‌ینایه‌دی، جه‌نگین له‌گه‌ڵ مردندا تا نه‌مریان به‌ره‌م هانی.

به‌لێ! ژیان و تا هه‌تایش له‌یادا به‌سه‌ریه‌زی هه‌ر نه‌ژین..».

سالانی «١٩٧٠-١٩٨٠» په‌رده‌ی کاروباری کورد گۆرانیکی ئاشکرای به‌سه‌را هات. له‌سه‌ره‌تای ئه‌م سالانه‌دا له‌به‌ر ئه‌وه‌ که‌ جۆره‌ سه‌ریه‌سته‌یه‌کی تر په‌یدا بوو، نووسینییش به‌رگه‌یکه‌ی تری له‌به‌ر کرد، له‌هه‌موو روویه‌که‌وه‌ تا ماوه‌یه‌ک قه‌له‌م که‌وته‌جم و جوول بۆ دروستکردنی گه‌لی بابه‌تی په‌خشان.

په‌خشانی ئه‌م خاوه‌ن ده‌قه‌ به‌ته‌واوی له‌و په‌خشانا نه‌ نییه‌ که‌ له‌کاروباری ئه‌و کۆمه‌لایه‌تی و نه‌ته‌وایه‌تیه‌وه‌ بدوێ؛ یه‌که‌م له‌به‌ر ئه‌وه‌: چونکه‌ له‌و میژوه‌دا هه‌شتا ئه‌و جم و جوول به‌ته‌واوی ده‌ستی پین نه‌کرد بوو، دووهم ئه‌گه‌ر ده‌ستیشی پین بکردایه‌، ئه‌م په‌خشانه‌ بیره‌وه‌ری یادی ماتمه‌می هۆنه‌رتیکه‌ که‌ ئه‌و هۆنه‌ره‌ له‌سالی «١٩٤٨» دا کۆچی دوایی کردوه‌، هه‌ر له‌و ته‌نگه‌چه‌له‌مه‌ی ناخۆیییه‌ نه‌ئه‌دوا، چونکه‌ دوان له‌بابه‌ته‌وه‌ په‌یدا ئه‌بێ، بابه‌ت هه‌ر شتتیک بوو ئه‌بێ نووسینه‌که‌ ئه‌و بابه‌ته‌ بگرێ به‌ده‌سته‌وه‌، ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی نه‌گرت ئاشنایه‌تی له‌نیوانی بابه‌ت و نووسیندا ئه‌پچرێ. ئه‌وه‌نده‌ هه‌یه‌ هه‌ر له‌م سالانه‌دا دیسان ده‌وری ئافره‌ت تازه‌ ئه‌بیتته‌وه‌ نووکی خامه‌ی ئه‌که‌ویتته‌وه‌ کار بۆ دروستکردنی په‌خشان، چ په‌خشانییک؟ په‌خشانی ئه‌ده‌بی، ئه‌مجا په‌خشانی سیاسی..

ئافره‌ت دایکه‌، دایکه‌ لانکه‌ی مناله‌، منال کزه‌ی جه‌رگیه‌تی. هه‌موو ده‌م دایک نو مانگ زیاتر له‌گه‌ڵ منالایه‌ تا باوک؛ نو مانگی به‌ ئه‌رک، نه‌ک نو مانگی بێ ئه‌رک. ئه‌و ئه‌رکه‌یه‌وه‌ ئه‌و منالده‌یه‌ که‌ وا له‌ ئافره‌ت ئه‌کا ئه‌و دل‌قاییه‌ پیاو هه‌یه‌تی ئه‌و نه‌بێ. ئه‌مه‌یه‌ که‌ خۆشویستنه‌که‌ی وای لێ ئه‌کا ئه‌گه‌ر هه‌ر کاتێ هاته‌ سه‌ر باس کردنی شتی عاتفی ره‌حم و عاتفه‌ی ئه‌و له‌هی پیاو به‌جوولته‌تر بێ و زیاتر گوێگرو خۆینه‌ر له‌رووی

به زهیبه وه بهه ژینتی. ئەمه یه که ئەگەر ژینیک و پیاویک هاتنه سەر باسی هه ژانی عاتفه و ختووکه ی دڵ و لهش هی ژنه که کاریگه رتره تا هی پیاوه که، چونکه هی ژنه که له دهروونیککی سافی خاوتینی بێ پهرده وه ده رته چۆ، هی پیاوه که پهرده له بهینا پهیدا نه بێ. وینه ی ئەمه وه کوو:

دیمه نیک له ئاوینه دا ده رچۆ، ئەمجا ئاوینه یه کی تر رووبه رووی دیمه نی ناو ئاوینه که بکریته وه بۆ وه رگرتنی دیمه نه که ی. بێ گومان دیمه نی یه که می ناو ئاوینه ی یه که م روونترو خاوتینتره له دیمه نی دووهم. عاتفه وه به زهیبی ئافره تیش بۆ دانه وه ی روونکردنه وه ی ئەو خوشو بیستنه و بۆ کارکردن له سەر عاتفه ی گوپیگر به و جوړه یه. دیسان له هه موو لاپه رده ی میژووی ئاده میزادا، چ له داستانی شه رکانا، چ له مه دیدانی شه رگه رکه کانی ناوخۆمانا، چ له وه ختی لاواندنه وه دا ئافره تان تیکلاو کراون به پیاوان هه ر له بهر ئەوه بووه که قسه و هاندان و لاوانه وه ی ئەوان کاریگه رتر بووه له هی پیاو. خاوه نی «رشته ی مرواری» ئەلێ:

تۆزیکیش پێ بکه نه!:

شه رگه رکه کانی سوله یمانی که جاری جاران باوی هه بوو، هه موو جار گه رده کی ده رگه زین سەر ئەکه وت به سەر گه رکه کانی ترا، ئەمه له بهر چی بوو؟

له بهر ئەوه بوو که «خه جه لاو» یان له گه ل بوو. خه جه لاو به لێ پالنه وانی ژنان بوو، به لام له بهرامبه ر پیاوانه وه پالنه وان نه بوو، ئەوه نده هه بوو پالنه وانیه که ی ئەو له وه دا بوو که به قسه و هاندانی عاتفه ی پیاوه کانی ئەجوولاندو شه رگه رکه کانی ئەبرده وه!. پیاوانیش هانی خه لکیان ئەدا، به لام هی ئەوان له کوئی و هی ئەو له کوئی؟! قیروسیا له م شعره ش:

دوو ره ش یه ک ئالته و یه ک خالی رووی شوخی دلارا

کزه ن بۆ دڵ، به لام توخوا کزه ی ئەم چۆنه، ئەو چۆن؟!.

خاوه نی ده قی په خشانێ «چه پکه گوئی منیش» «خورشیده بابان» ه و دیاره له ریزی ئافره تانه، ناوه روکی په خشانه که ی ئەوه به ئیمه پیشان ئەدا که بۆ لاواندنه وه یه، هه م بۆ «بێ کهس»، هه م بۆ ئەو که سانه که له ریگای سه رفرازی ولاتدا وه کوو مۆم سووتاون، به لام رووناکی بیان داوه به ده رووبه ری خویمان. ئەوانه ی که له م ریگایه دا رویشتون، هه موو زاهره ی که ون و هه موو شته جوانه کان بۆ ئەوان ژیان، وه بۆ وه کوو ئەوان له دوا ی ئەوان ئەژین. روخساره که ی: ریزه وشه و رسته ی کوردییه، لام وایه ئەگه ر ئەو عاتفه یه نه بوایه ئەم په خشانه ی به و به لاغه ت و کاریگه ریه نه ئەهۆنیه وه.

ئەم په خشانه نمونه ی پارچه یه کی ئەده بی ئەو سالانه یه؛ په خشانێ کوردی ئەو سالانه

که له مه‌یدانیکی واداو به خامه‌ی ئافره‌تانی کورد دیتته مه‌یدانه‌وه، شتیکی وا که له هیج روویه‌که‌وه گیروگرفتی نه‌یه‌ته ری.

«به‌درخان سندی» له ژماره «۱» ی سالی «۱۹۷۰»، له گوڤاری «چیا» دا که له شاری هه‌ولیر به شیتوه‌ی بادینی ده‌ری کردووه. له ژیر ناوی «ریگای چیاپی» په‌خشانیکی کورتمان به‌و شیتوه‌یه ئه‌خاته به‌رده‌ست و ئه‌لی:

«ریگا چیاپی»

خوینده‌واریت هیژاو به‌رکه‌تی..

ئه‌ز فی به‌ره‌قی پێشکێشی وه‌ دکم بدله‌کی پر ژخوشی، چونکوو ئه‌م دشیین بیژین کوو هه‌تا نووکه مه‌چ به‌ره‌قیته کوردی بزرافی کورمانجی نینه. هه‌ وه‌سا مخابن مه‌ خوینده‌واریت کوردی نین کوو بشین بکوردی بخوینن و بنقیسن و هه‌ر وه‌کی ئه‌م وه‌ین دزانین کوو ئه‌فه‌ بناسیت گه‌له‌ک تشتانه.

برای کورد! ئه‌ز دببیم فه‌ری و نووکه فه‌رتیه ئه‌م بچه‌کی لخوازترین ژ لایی. ره‌وشه‌ن بییری و هوزان فانیی یقه‌ دا ئه‌م بشین دگه‌ل که‌روانجی مله‌تان بچین.. «چیا» گوڤارا ته‌یه.. تیدا بنقیسه.. نه‌ترسه‌ دی پیچ پیچه تازه‌تر نقیسی. «چیا» گوڤارا ته‌یه.. بخوینه.. دی فییر بی نه‌ ئه‌فرو سوهای. هه‌ر ده‌م شاعری نه‌مر ئه‌حمه‌دی خانی بیینه بیراخو، ده‌ما دببیت:

ئه‌نواعی میله‌ل خودان کتین

کرمانج تنی دبی حسین

پاشی دببیت:

شیری هونه‌را مه‌ بیته‌ دانین

قه‌دری قه‌له‌ما مه‌ بیته‌ زانین

فیجا برای خوشتی ئه‌ف مروقه «خانی» به‌ری ۴۰۰ سالا زانیی کوو قه‌له‌م ریکا راسته بو مله‌تی کورد و گه‌هشتتا وی بو ئارمانجیت خودژانانا درتژدا... برای خوشتی! ئه‌گه‌ر ته‌ بقیت تو بنقیسی ئو نقیسینا ته‌ به‌لا‌ف بیت دفی گوڤاری دا بنقیسه ئو بو من به‌نیره له‌سه‌ر فی ئه‌دریسی: «ئه‌رییل: مدیریه‌ التریبه‌- بدرخان». ئیدی هیقیا من ئه‌وه هین به‌سرفرازی بژین».

سه‌ره‌تای سالی ۱۹۷۰ سه‌ره‌تای جوولانه‌وه‌یه‌کی به‌هیزی زمانی کوردی بو، له هه‌موو روویه‌ک و له هه‌موو باب‌ه‌تیک په‌خشان که‌وته ناوه‌وه. وا دیاره ئه‌و سه‌رده‌مه‌ توژی شوین

هه واری پشوودانی کورد بووه، په خشان له هه موو بابه تیکه وه که وته ناوه وه، نه وک هه به شیوهی سۆران له خاکی عیراقددا، به لکوو به شیوهی «بادینی» ش ئه وهنگاوهی هه نا. یه کییک له وهنگاوانه ئه وه بوو که گوڤارییک به و شیوهیه هاته ناوه وه، گوڤارییکی سه ره به خو، که «چیا» بوو. تیشکی ئه م گوڤاره له شاری «هه ولیر» گزنگی دا، به درخان سندی سه ری رایه لی ئه و گزنگه ی گرت به دهسته وه و به سه ره هه موو ولاتی کوردستانا بلاوی کرده وه.

به شیوهی کرمانجی خواروو هۆنراو له هه موو سه رده میکی کورددا دره خشان بووه، هۆنراوه کانی مه لای جزیری و ئه حمه دی خانی شادهسته ی چه پکه گولی ولاتی کوردستان. به لام له رووی په خشانه وه ئه و قه له مه ی بۆ هۆنراو که و تۆته کار، بۆ په خشان ئه و کاره ی نه بووه. هۆی ئه م نه که و تنه کاره شی هه ره له م کتیبه دا باس کراوه!. ئیسته دهقی ئه م په خشانه نمونه یه که بۆ ریزه نووسراوی په خشانی شیوهی بادینی که له و رۆژهدا به بی ترس له و گوڤاره دا هاته ناوه وه و میژووی په خشانی به یادگار هیسته وه بۆ پاشه رۆژ؛ په خشانیک که له دوو تۆی به رگی گوڤارییکی سه ره به خو دا خو ی پیشان بدات.

ناوه رۆکی دهقی ئه م په خشانه ئه و گله یه ئه کا که ئیمه بۆج ئه بی بترسین که ئه گه ره به زمانی خۆمان بخوینین و بنوسین، هه موو نه ته وه یه ک ئه و مافه ی هه یه به زمانی خو ی ئاخواتنی خو ی له نووسین و خویندنا به کار بییت، بۆج ئه بی ئیمه گوشه گیر بین و نه توانین به زمانی خوشه ویستی خۆمان - کورمانجی - به ره مه می په خشانی خۆمان بخه یه به رده سته هه موو که س و هه موو نه ته وه یه ک؟!... ئه ی کوردا!. چیا گوڤاری خو ته، مه ترسه، به بی ترس تیایا بنووسه و نووسراوی بخوینه وه، نه ک هه ره ئه مرۆ، به لکوو ئه مرۆ و سبه ی نیش هه ره بیخوینه وه، چونکه ئه و زمانه ی ئه و زمانی باپیره کانتته، لادان له زمانی باپیران ئیشی مه ردان نییه. «خانی» له پیش گه لی له سالانی میژوودا ئه م هاواره ی کردوه، ئیسته تۆ به دهنگیه وه بچۆ، چالاکانه بچۆ!.

روخساری دهقه که ی به ته واوی نمونه ی دارشتنی دهقه په خشانیکی بادینییه که ره پ و راست ئه و شیوهیه به نووسراوی تۆمار ئه کا بۆ نمونه په خشانه کانی میژووی په خشانی کوردی.

«جه مال شالی» کتیبیکی په خشانی به ناوی «دان به تاوانه کاندائیم، له سالی «۱۹۷۰» خسته به رده سته چاپ. بابه تیک له بابه ته کانی ئه و کتیبه «په یامی»

کوردایه‌تی» بوو، ئەمە‌ی خوارە‌وه دەقی پە‌خشانی ئە‌و بابە‌تە‌یه :

«پە‌یامی کوردیە‌تی!».

هە‌موو رۆ‌ڵە‌یە‌کی گە‌لی کورد پێ‌وستییە‌کی نیشتمانییە‌ له‌ سە‌ریان که نیشتمانی خۆ‌یان خۆ‌ش بو‌ی، وه‌ سوودی نە‌تە‌وه‌ی کوردیان بو‌ی. کورپو کچی کورد پێ‌ویستە‌ له‌ سە‌ریان پێ‌ش هە‌موو خۆ‌شه‌‌ویستیه‌ک خۆ‌شه‌‌ویستی «کوردستان» و نە‌تە‌وه‌ی «کورد» له‌ دۆ‌ڵ و دە‌روونیانا بچە‌‌سپیت. باوکان و دایکان له‌ سە‌ریانە‌ که پە‌روه‌رده‌ی نە‌تە‌وه‌ی دوا رۆ‌ژ بە‌گیانی کوردایه‌تی و نیشتمانپە‌روه‌ری بکه‌ن، تاکوو منالان گو‌تیان به‌ خۆ‌شه‌‌ویستی ولات بزرنگیته‌وه‌ و پێ‌ش هە‌موو شتی‌ک فێ‌ری خۆ‌شه‌‌ویستی کوردو کوردستان بن، وه‌ نە‌وه‌ی نو‌ی راست و هە‌ق بێ‌ژو کوردپە‌روه‌ر بیت، و ناوی دووبە‌ره‌کی و ناکۆ‌کی له‌ ناویا نە‌مێ‌نیت. پێ‌ویستە‌ له‌ سە‌رمان که نیشتمانمان بپه‌‌رستین، چونکه‌ خە‌‌لکی ئە‌م ولاتە‌‌ین، وه‌ به‌ ناوو هە‌وای کوردستان پە‌روه‌رده‌ ئە‌‌بین و خاکی ولاتە‌‌که‌‌مان نازی به‌ سە‌رمانا هە‌یه‌. ئێ‌مه‌ که تۆ‌زیک هۆ‌شمان ئە‌‌کریتە‌‌وه‌ به‌ خۆ‌ماندا دێ‌ین گو‌تمان ئە‌‌زرنگیته‌‌وه‌ به‌ دە‌نگی قە‌‌ڵبە‌‌زی ئاو و زاق و زبقی مه‌‌ل و دە‌‌نگی خۆ‌شی پە‌‌له‌‌وه‌‌ری شاخ و چیا بە‌‌رزە‌‌کانی کوردستان، وه‌ به‌ دە‌م گۆ‌ه‌ی بای دە‌شت و شە‌‌مالی دۆ‌ڵ و دە‌رو هە‌ردی ولات گە‌وره‌ ئە‌‌بین، وه‌ چاومان به‌و دیمە‌‌نه‌‌ شیرینانە‌ی کوردستان ئە‌‌کریتە‌‌وه‌ که هە‌موویان خۆ‌شی و ژبان ئە‌‌ده‌ن به‌ مەرۆ‌ف، وه‌ ئێ‌مه‌ به‌ ناوی سازگار و هە‌وای خۆ‌شی کوردستان ئە‌‌ژین. ئە‌‌مجا له‌ رووی کۆ‌مه‌‌لایه‌‌تییه‌‌وه‌ پێ‌ویستە‌ پە‌‌یامی کوردایه‌‌تی جێ‌ جێ‌ بکه‌‌ین که ئە‌‌مانە‌‌ن:

- ١- گە‌ل و نیشتمانمان خۆ‌ش بو‌یت، وه‌ له‌ سە‌روو هە‌موو شتی‌که‌‌وه‌ دایبێ‌تین و چاکه‌ی گشتی پێ‌ش قازانجی خۆ‌مان بخره‌‌ین.
- ٢- رێ‌زی هە‌موو گە‌ل و نە‌تە‌‌وه‌‌یه‌‌ک بگرین.
- ٣- نیشتمانپە‌‌روه‌ری و رامیاری نە‌‌که‌‌ین بۆ‌ ئە‌‌و مه‌‌به‌‌سته‌‌ی له‌و رێ‌گایه‌‌دا پێ‌ی گە‌وره‌ و ناودار بێ‌ین، وه‌‌یا به‌و هۆ‌یه‌‌وه‌ بێ‌ینه‌‌ خاوه‌‌ن دە‌سه‌‌لات و سامان وه‌ له‌ ئە‌‌نجامدا به‌‌هۆ‌ی نیشتمانپە‌‌روه‌رییه‌‌وه‌ خە‌‌لکی بچە‌‌وسێ‌نینه‌‌وه‌!
- ٤- که خزمه‌‌تی گە‌ل و نیشتمانمان کرد، وه‌‌یا له‌ کارو فرماندا ناومان دە‌‌رکرد خۆ‌مان به‌‌زل نە‌‌زانین، چونکه‌‌ گە‌وره‌‌یی هەر بۆ‌‌کردگاره‌‌.
- ٥- به‌‌پێ‌ی توانا یارده‌‌ی هاوولاتی و هاو‌زمانان بده‌‌ین.
- ٦- له‌ هەر شو‌ئینی‌ک دە‌‌ست‌کورت و لێ‌ قه‌‌وماوێ‌کی کوردمان بێ‌نی ده‌‌ستی یاره‌‌مه‌‌تی بۆ‌‌ درێ‌ژ بکه‌‌ین وه‌ به‌‌ پێ‌ویستی سە‌‌ر شانی خۆ‌مانی بزانی‌ن.

- ۷- له زمانه‌کانی بیگانه‌ها شاره‌زا بین و به پیتی توانا چند زمانیک فیبر بین.
- ۸- بایه‌خ به خوینده‌واری بدهین و تا نه‌توانین بنوسین و بخوینینه‌وهو له زانستی و هونه‌ر شاره‌زا بین، وه ناگاداری رووداوه‌کانی رۆژگار بین.
- ۹- په‌روه‌ده به گ‌رنگ بزانی، وه نه‌وهی له توانامانا هه‌یه بۆ په‌روه‌ده کردنیکی تیرو ته‌سه‌ل و پیشک‌ه‌وتوانه به‌رامبه‌ر خاو خبزانه‌کامنان درتیغی نه‌که‌ین.
- ۱۰- هه‌ول بدهین نه‌وهی نوێ فیبری ره‌وش و خووی جوان بکه‌ین تا هه‌ست به گه‌وره‌یی و بچووی بکه‌ن و پتووستی سه‌ر شانی خۆیان بزانی.
- ۱۱- ریز له خۆمان گه‌وره‌تر بگرین، به تایبه‌تی دایک و باوک و ماموستاکامنان و که‌س و کارمان.
- ۱۲- هه‌موو که‌سیک وه‌ک یه‌ک سه‌یر نه‌که‌ین، مرۆقی خراب له هی باش وه مرۆقی خزمه‌تگوزار له هی بی فه‌ر جوێ بکه‌ینه‌وه.
- ۱۳- وه‌ک یه‌ک سه‌یری کچ و کور بکه‌ین، هه‌ول بدهین کچ و کور له رووی کۆمه‌لایه‌تی و رامباری و ماف و نه‌رکه‌وه چون یه‌ک بن.
- ۱۴- شاره‌زای ولاته‌که‌مان و میژووی نه‌ته‌وه‌که‌مان بین، وه هه‌موو زانیاریه‌ک ده‌باره‌ی سامان و جوغرافیای کوردستان بزانی.
- ۱۵- درۆ نه‌که‌ین و راستگۆ بین.
- ۱۶- دزی دزی و ناپاکی بین.
- ۱۷- هاو‌پیمانان خۆش بویت، وه بایه‌خ بدهین به هاو‌پیشه‌تی.
- ۱۸- هه‌روه‌کوو چۆن به‌ته‌نگ هه‌یاو نامووسی خۆمانه‌وه دین، هه‌یاو نامووسی هه‌لکیش به‌و جۆره‌ بپارێزین.
- ۱۹- له کۆمه‌لدا فرمانیک بکه‌ین و بی ئیش نه‌بین، وه هه‌ول بدهین که خۆمان و هه‌موو کوردیک بی ئیش نه‌بین، چونکه بی ئیشی ریسوایی له دوايه.
- ۲۰- به‌ره‌نجی شانی خۆمان بژین، له‌وه له ریگای راسته‌وه ده‌ستکه‌وتمان پیتک به‌یتن، وه له نا راستی به‌ دوور بین، لا‌په‌سه‌نگ نه‌بین به‌سه‌ر کۆمه‌لدا.
- ۲۱- نه‌و پیشه‌یه‌ی له ناو کۆمه‌لدا هه‌لمان بژاردووه به‌راستی و باشی بی که‌ین به‌بی نه‌وهی ریگای نار‌ه‌وا بگرینه‌ به‌ر.
- ۲۲- هه‌روه‌کوو چۆن هه‌ز به‌ پیشک‌ه‌وتنی شاره‌کامنان نه‌که‌ین، هه‌ول بدهین دیهاته‌کانی کوردستانیش شان به‌شانی شاره‌کان ناوه‌دانی و شارستانیه‌تی تی بکه‌ویت وه پیش بخرین، وه هه‌روه‌ها ره‌وی جووتیاران بخریته‌ شپوه‌یه‌کی به جی و بنچینه‌یه‌کی بۆ دابنری.

۲۳- دوژمنی نه زانین و نه خوښی و هه ژاری بین، چونکه دهردی سڼ سووچی کۆمه لن.

۲۴- به رژیمیکی سووشالیستی پیشکوه وتوانه، گه لی کورد پیش نه که ویت، وه نه خوښی و هه ژاری و نه زانین و بی ئیشی تیا دا بنه پر ئه بی، وه سامانی نه ته وایه تی به دادپهروه رانه دابهش ئه بیته و پیشه سازی له ناویا دروست ئه بیته، وه ولانی پین بهرز ئه بیته وه، هه ول بدهین شاره زایی تیا په یا بکه یین...».

دوو جوړه گۆران هه یه؛ گۆرانیکه هی ئه م هه موو که ونه یه، گۆرانیکه هی نه ته وه یه که که له ناو «که مه» ی هه موو که ونه که دایه. قسه، قسه رانه کیشی:

که وت گۆران یانی جم و جوول، به رامبه ر به م جم و جوول ئه بی وه ستان هه بیته. به گوزارشتیکه عه ره بی عیلمی «حه ره که و سکون»؛ حه ره که که جم و جوول که یه، سکونه که وه ستانه که یه. جم و جوول زا هره ی زه مانه، وه ستان زا هره ی جیگا-مه کانه. جوول وه وه ستان له و روژه وه که که ونه که هاتوته نا وه وه، به رانه ری یه که وه ستان بو شه رکردن که لایه کیان به سه ر لایه کیانا زال بن! زه مان ته شکیکه نیسه که به ده ست بگیری، جیگا، که مه کانه که یه هه یه تی. بو یه ئه لپین هه یه تی چونکه ئه و شوینه یا ئه رزه، یا مانگه، یامن و تۆین، یا دارو ده ون و ئاوه، ئه مانه هه ری که شوینیکیان بو خو یان گرتوه وه له جیگا یه کدا گیرسا ونه ته وه، وه هه ر یه که له مانه، وه یا هه ر پاژیک له مانه له ملیار ملیارات زه ره دروست بوون و هه موویان مادده ن، واته به چاو ئه بیترین، وه یا به ده ست ئه گیری. ئه مانه ش له ناو خو یانا ئه بی هه موو خه ریکه گه ران و جم و جوول بن، ئه گه ر تا قه زه ره یه که له و ملیارات زه رانه وه ستا، زنجیره ی ئه و جسمه هه موو تیک ئه چی و ئه روخی!

ئه م جم و جوول هه ش هه موو له ناو زه مانه که دایه، زه مانه که گه رانه که یه، وه ستانی بو نیسه، مه کانه که - که جسمه که و شوینه که یه- چونکه له ناو زه مانه که دایه ئه بی ئه ویش له گه راندا بی، ته وژمی گه رانه که ئه ویش ئه خاته گه ر.

زه راتی پارچه پۆلایه ک، یا پارچه ئاسنیک، یا په رچه به ردیک - که ئه مانه هه چیان هه ستیان نیسه- ئه وانیش هه ر به و جوړه له جوول ده ان، چونکه له ناو که مه ی زه مانده ان، هه ست نه کردنی ئیمه به گه رانی ئه وان ئه وه ناگه یه نی که وه ستان و جوول ناکه ن. ئیمه ی خاوه نی چوار روژی عومر- که خویشمان له و زه راته دروستکراوین- له کوئی فریای ئه وه ئه که وین که گه رانی زه راتی ئه و خاوه ن هه ست و بی هه ستانه بیین؟! له م روژه دا که

زانایان پارچه بەردتیک، یا سۆالەتیک، یا ئیسقانییک ئەدۆزێوه و ئەلێن مێژووەکە ی ئەوەندە ملیۆن سالی پێش ئیمپۆژە، ئەمە لەسەر ئەم دەستوورە یە کە ئەیدۆزێوه و بۆی ئەچن و بۆیان روون ئەبیتەوه کە زەمان چ کاریکی کردۆتە سەری!

لە ئەنجامی ئەم قسانەدا ئەوه دەرکەوت بە رێگایەکی فەلسەفی کە زەمان زالە بەسەر مەکاندا، لەمەوه ئەوه روون بوووه کە هەر زەمان و جم و جوول هەیه، مەکان و وەستان هەر نییه؛ واتە «حەرەکە» هەیه و «سکون» نییه! ئەبێ ئەوێش بزانی کە: من و تۆ کوتومت من و تۆکە ی دوینی نین، بەلکۆ ئەوه ی دوینی بە زیادە ی کاریگەری کارساتی ناو زەمانی دوینی تا ئەمڕۆ، کە وابوو کوتومتەکە ی دوینی نەبووین! کاتی کە ئەمە هەبوو ئەبێ ئەوێش بزانی کە: زەرانی خوین و گوشت و ئیسقانی من و تۆ-یش هەر لە جوولاندان، ئەگەر لە جوولە کەوتن ئەوه مردن پەیدا بوو. ئەزانم ئیستە تۆ ئەلێت: کە وەستان نییه کەواتە من هەلئەپەرم! خۆ دیارە هەلێش ناپەرم. منیش ئەلێم: ئەوه تەوازن و جازیبیەتە کە جسمەکە ی راگرتووه، ئەگەر ئەوه نەبوایه، خاوەنی «رشته ی مرواری» ئەلێ: بە گۆرە بابم هەر هەلئەپەرم!

لەبەرئەمە کەون بە هەموو شتیکیهوه برتیبیە تەنها لە جوولان- حەرەکە - سکون- وەستان هەر نییه و نەبووه.

بگەرێنەوه سەرباسی دووهم:

نەتەوه هەر لە ماوه ی دە سالیکا گۆرانیکی تری بەسەرا دیت.

نەتەوه ی ئیمە ی کورد وا دیارە لە سالانی « ۱۹۷۰-۱۹۸۰ » لەبەر هەر هۆیک بووه گۆرانیکی نوێ ئاشکرا لە بیروباوەریا پەیدا بووه قەلەم لە هەموو روویەکەوه کەوتۆتە کار بۆ دەرپەینی گەلێ لەو بیروباوەرانه بە پەخشان. دەقی «پەيامی کوردایەتی» یەکیکە لەو شتانه. ناوهرۆکی دەقەکە هەموو قسە لە خۆشهویستی نیشتمانەوه ئەکا بۆ ئەو کوردە ی کە نیشتمانیکی هەیه و تیایا ئەژیت؛ ئەوه روون ئەکاتەوه کە کورد ئەبێ بۆ خۆی و بۆ هاوخوینی و بۆ نیشتمانەکە ی چۆن بێت و؟ چ رێگایەک بگری؟. لەم جۆرە شتانه و تراون، بەلام بەم رەنگە و بەم رێختە کەمتر و تراوه، و ترانیکی وا کە بە پەخشان لەسەر کاغەز و تراپی. روخساریش ناوهرۆکە کە وینەیه کە بۆی. ئەمە نمونە پەخشانیکی ئەو سەردەمە بوو لە بیروباوەرو روخسارا.

«حسین عارف» لە «دەفتەری کوردەواری»، دوو مانگە ی مارت و نیسانی سالی

« ۱۹۷۰ » ی دا له ژیر ناوی «خوویه کی پوچ» و بهو ناوه وه په خشانیتیکمان نه خاته بهرچاو و
تله لئ:

.....

دواى نه وه بۆ ماوه ی چهن ساتتیک تاس بردیه وه. لهو ساتانهدا نه نه دوا، بیبری
نه نه کرده وه، ههستی به هیچ نه نه کردو چاویشی هیچی نه نه بیینی، پیوه ندی به
بوونه وه نه ما بوو! کاتیکیش هاته وه هوش خوئی، کابرای که واو سه لته له بهر
له وئ نه ما بوو، له جینگه ی نه و «کۆل هه لگر» یک له سه ر بهر زایی پلیکانه ی
یه کییک له دوکانه کان، کۆله که ی سه رپشتی خستبوو، خوشی پالی به سه را
دابوه وه، دهسته سرتیکی گه وره ی چارۆکه یی ده رهینا بوو، وه ئاره قی سه رو
روخساری پئ وشک نه کرده وه، دوا جار قوتوبه کی ته نه که وه چه رخیکی له بهر
باخه لی ده رهینا و جگه ره یه کی زه لی ناگردا، وه زۆر به په رۆشه وه که وه ته مژ
لیدانی. کابرای کۆل هه لگر نه حه وایه وه!! سئ چوار نه فه نی منال کار، به دهم
قاقای پتیکه نینه وه به ره و خوار بوونه وه!! دوو قۆلچی دوو تفه نگی شری
ژه نگاوییان له شانا بوو به خیرایی به ره و خوار بوونه وه. کرئیکاریکی قور به
ده ستیکی سئ نان و به دهسته که ی تری زه رفیکی قه لاپه چن له تری ره شکه ی
هه لگر تبوو. گه شکه یه ک له روخساریا خوئی نه نوان، نه لقه یه کی زپیش له
په نجه ی ده ستی چه پیا نه بریسکایه وه! کیژیکی شوخ و شه نگیش گه لیک به
له نجه و نازه وه رابردو زوو له چاو ون بوو!..

گشت نه م دیمه نه کاریگه رانه به بهرچاویا، وه ک فلیمی سینه ما تی په رین،
بی نه وه ی هه ر به ئاسته مییش له و نه نجامه لای بدن که پتی گه بشتبوو،
به لکوو به پیچه وانه وه نه مانه نه و نه نجامه یان پتر لا نه چه سپان و نه و باوه رپان
لا پته و تر نه کرد که گوايه «مرۆف له ژيانا ناسنی سارد نه کوتی و دواى کلاوی
بابردوو که وتوه!».

هه ر له م ساته دا، وه له نا کاو شلپ و هۆرپیک له ناو چاخانه که دا په تی نه م
سرنجدان و بیرکردنه وه ی لئ پچری و به ناگای هینایه وه. له سه رده تا دا به هه مان
که مته ر خه مییه وه زۆر به بی تاقه ت ناوری دابه وه به لای ته نیشته چه پیاو
هه مان زه رده خه نه گالته پی هاتنیش هه موو پانایی ده می داگیر کردبووه وه!
به لام هه ر له ساتی یه که می سرنج دانیه وه نه و دیمه نه ی که وه ته پیش چاوی، وه
بی نه وه ی هه ست به خوئی بکا، زه رده خه نه فراوانه که ی سه ر پانایی ده می
کوتوپر وشک هه لات و دامرده وه!.

شلپ و هۆره که له حه‌مه‌ی شاگردی چاخانه که هه‌لته‌ستینرا!!

له‌لایه‌ن ئه‌فه‌نییه‌کی سکۆبی لاجانگ درێژه‌وه درابوو به‌ر شه‌ق و زلله و مشتته‌کۆله. ئه‌فه‌نی داوای ئاوی فه‌رموو بوو، وه‌ چه‌ن دلۆپیک له‌ ئاوه‌که رۆژابوو سه‌ر پانتۆله ته‌سکه گران به‌هاکه‌ی!! ئه‌م له‌گه‌ل حه‌مه‌ی شاگردا گه‌لی هۆگری یه‌کتر بوون، حه‌مه زه‌حه‌مه‌تکیشیک ئازار چه‌شتوی ئه‌م ژیانه ناله‌باره بوو، وه‌ یه‌کێک بوو له‌و مرۆقه زۆر لی کراوانه‌ی ئه‌م سه‌ر زه‌مینه که له چاره‌یان نووسرابوو که ئازار تیکه‌لی هه‌ر ساتیک ژیانیان بێ!! له‌به‌ر ئه‌وه زۆر جار چاخانه‌که چۆل ئه‌بوو، ئه‌هاته لای ئه‌م و له ته‌کیا دانه‌نیشت، وه به‌سه‌رهاتی ژیانی له دهردو مه‌ینه‌تی خۆی بۆ باس ئه‌کرد.

ئه‌فه‌نییه سکۆبه‌که تامی تیا نه‌هه‌یشت، به‌لایه‌وه مشه‌ بوو!! شه‌ق و مشتته‌کۆله‌ی وه‌های ئه‌گه‌یانه حه‌مه که مه‌گه‌ر ته‌نها له‌ فلیمی سینه‌مادا بینرابی!! حه‌مه‌ی لاوی بێ چاره‌ش که دایکێک و دوو خوشکی چاوه‌روانی رۆژانه‌که‌ی ئه‌و بوون، ته‌نها سه‌رو سه‌کوتی خۆی ئه‌پاراست و به‌ هه‌یج جوړیک له ناستیا ده‌ستی نه‌ئه‌کرده‌وه. مشتته‌کۆله‌یه‌ک زه‌فه‌ری به‌ ناو ده‌می برد، خوتین چۆراوگه‌ی به‌سته لافاوه‌ی چاوه‌کانیشی پر بوون له فرمیسی زه‌لیلی و بێ ده‌سه‌لاتی!! ئه‌م له‌لای خۆیه‌وه به‌رامبه‌ر به‌م دمه‌نه خۆی پێ رانه‌گیرا. سه‌ربادانی که‌مه‌ترخه‌می و زه‌رده‌خه‌نه‌ی گالته‌ی هاتنه‌که‌ی له‌بیرچوووه‌وه له ناستی ئه‌م کاره‌ساته سته‌م کاره‌دا بایه‌خیک نه‌ما!! ته‌وژمیک ره‌ق و کینه‌ی گه‌لیک توندو تیژ به‌رامبه‌ر ئه‌فه‌نی سکۆبی بێ به‌زه‌بی زۆری بۆ هه‌ینا، دنیای له‌به‌رچاو تاریک بوو!! حه‌مه‌ی ئازار چه‌شتوی زۆر لی کراو، پتوبستی به‌ پشتگیری کردن و سه‌رخستن هه‌بوو.

زۆر له‌سه‌رخۆ هه‌لسایه سه‌ر پێ و رووی کرده ئه‌فه‌نی لاجانگ درێژ، وه له ناکاوێکا هه‌تا هه‌یزی تیا بوو هه‌لمه‌تی برده سه‌ری و که‌وته شلپ و هۆر لی هه‌لسانی. ئه‌فه‌نی ناوده‌می پر بوو له خوتین، ئه‌میش ده‌لاقه‌یه‌ک که‌وته سه‌ری و خوتین چۆراوگه‌ی تی به‌ست!! وه‌ختیکیش شه‌رو هه‌را کۆتایی هات و ئه‌م به سه‌رو روخساری خوتیناوییه‌وه چوووه سه‌ر کورسییه‌که‌ی خۆی و دانیشته‌وه، ناسیاه‌که‌ی لێی نزیک بووه‌وه به‌ گالته‌و گه‌په‌وه لێی پرسی:

سه‌یره!! له‌ خۆوه تاییه‌تییه‌که‌ی خۆت لادا!! بۆ!! ئه‌م جار به‌ده‌م قاقای پتیکه‌نییه‌وه له‌ وه‌رامیا وتی:

راست ئه‌که‌ی!! به‌لام بۆ!! ئه‌وی راستی بێ خۆشم تیی ناگه‌م!!

وہہر لہبەر ئوہشہ کہ تووشی ئو خوہ پوچہ بی مانایہ بووم!!...» .

ئیمہ کہ نیوانی دوولاپہرہی ہەر دەسالییک ئه گرین به دەستہوہ، مہبہست ئوہ نیبہ کہ لہو ماوہدا ہەر ئوہندہ نووسراو ہاتوتہ ناوہوہ کہ لیبہدا توہمار کراوہ، بہ لکوو مہبہست ئوہیہ کہ بیروباوہرو نہخشہی روخساری دەقی ئوہ ماوہیہ زۆرتەر لہ سەر دەنگی ئوہ تہلہ چوون بہریتوہ. لہو ماوہیہدا بیرورای خویندہواران- کہ ئاوینہی کۆمہلہکەن- زیاتر بہلای چیدا رویشتوہ؟ و چۆن گوزارشتیان لہ مہفہیمی ئوہ سەر دەمہ داوہتہوہ؟. وہ لہو رۆژہدا قہلەم تا کوئی بری کردوہ بۆ گوزارشت دانہوہ؟. چەند جۆرہ بابەت لہ ناوا ہہبوہ؟. کام زۆرتەر بوہ؟.

دیارہ. ئەم جۆرہ شتانہ لہوہوہ پەیدا ئەبێت کہ نہخشہی ژیان پەردہیہکی تری بہسەرا ہاتوہ. پیتوہندی ولاتی کوردہواری - کہ ئیمہ مہبہستمان لہ نمونہ پەخشانہکان ہەر ئوہ - چۆن بوہ لہ گەل یەکا؟. ہاتوچۆکردن چ کاریکی کردۆتہ سەریان؟. ئایا نزیک بوونہوہی رینگاوبان بہ ہۆی زۆر بوونی شتیکی وەکوو ئوتۆمۆبیلہوہ، توانیویہ بکاتہ کاری کہ لہ دەردی یەک بگەن؟. توانیویہ لہ جۆری دەردی نہتہوہکانی تر بگەن؟. توانیویہ ولاتانی تر- غەیری ولاتہکەی خویمان- ببینن بۆ ئوہ بہراوردپیک لہ نیوانی رابواردنی کۆمہلایہتی ولاتی خویمان و غەیری ولاتی خویمان بگەن؟. لہمہوہ بکەونہ سەر وردہکاری و لیکۆلینہوہ لہ جۆری ژبانی ہندی لہ خەلکی ولاتہکەی خویمان و بہ شایہنی ترازوویہکی سەرنہکە بیکیشن!.

لہ نمونہ دەقی پەخشانی «خوویہکی پوچ» دا دوور نیبہ گەلی لہو شتانہمان بۆ روون بکاتہوہ؛ چیرۆکیکی وا بہو شیبوہیہ کہ کابرا لہسەر کورسی سووچی چاخانہدا لہ گەل دەرۆزہکەرێکا کہ بۆ ژیان ہەلکوت ہەلکوتیہتی، لہ گەل دەو لہمہندیکا کہ ئوہیش ہەر بۆ ژیان ہەلپہیہتی، لہ گەل کۆل ہەلگریکا کہ لہبەر ماندویتی بہ دەستسەرہ شپہکەی عەرہقی ناوچہوانی پیتی وشک ئەکردوہ، دیسان ئوہیش ہەر بۆ ئوہ بوو کہ بژیت و بہریتوہ بچیت، لہ گەل ئەفہنیبہکی سکۆبیدا دەست بدەنہ یەقہی یەک. لہ گەل ئەمانہدا بکەویتیہ رازو نیازو لہ ئەنجاما زەردەخەنہ گالتہ ئامیزہکەی بہمانہ بییتہ قاقای پیکہنبینی سەر لی تیکچوون!!.

ناوہرۆکی ئەم پەخشانہ ئەم بہسەرہاتانہمان بۆ ئەگپیتتہوہ. بہسەرہاتہکانی ئەم نمونہیہ، نمونہیہکە لہ ہەزاران بہ سەرہاتی وا کہ رووی داوہ؛ ئوہ بہسەرہاتانہ کہ وەکوو دیوجامہ وانہو ہەر گولتیکی ئوہ و ئوان لہ رەنگیکە، بہلام رەنگەکان ہەر یەکە ہی

چینیکن!.. که ئەلئین: بیروباوەر پێستی گا نییە ھەر لە رەنگیکا مینیتەو، راستە نامینیتەو؛ ھەر رۆژە بە پێ ئەو رۆژە شتیکی تر دیتە پێشەو. چەند دە سالی لەمەو پێشتر بێر لەم جۆرە شتانە ئەئەکرایەو، ئەگەر بیری بە لایا پرۆیشتایە، ھەر لە دلی خاوەن بێر ئەمایەو! گۆرانی رەورەو ئەمەشی گۆری..

روخساری پەخشانە کەش بە تەواوی تابلۆی ناوەرۆکە کە یە، وەکوو چۆن ھەندی گوزارشتی تێدایە کە توانیویە لێواو لێوی چەمکە بە. ھەر لەم نمونەو ئەو شمان بۆ دەرئەکەوئ: کە لەو سالانەدا لە بارە چیرۆکی دەردی کۆمەلایە تییەو، خامە فرە کەوتۆتە کار بۆ ئەم پەخشانەش بەو جۆرە ھاتۆتە ناو، وەکوو پەندە کوردییە کە ئەلئ: «مستی نمونە خەواریکە»..

«دوکتور مارف خەزەدار» لە بەرگی سێ «دەفتەری کوردەواری» سالی «۱۹۷۰»، لە ژێر ناوی «ھەندی لە شیرازەکانی دەفتەری رەخنە» دا پەخشانیکی دروست ئەکاو ئەلئ:

«ئەم وتارە راپۆرتیکی زانستی نییە بە پیتی بەرنامە یەکی تایبەتی نووسرا بیتەو، بە لکوو بریتی یە لە کۆمەلە تیبینی یک لە باوەت ھەندی لەو بیرو رایانە کە لە گۆوارو رۆژنامەکاندا نووسراوەتەو، یا خود لە دیوانی رۆشنبیرەکاندا قسەیان لێوە کراوە. وەکوو لە ناوی وتارە کەدا دەرئەکەوئ تیبینی یکی ئەم لاو ئەولاییە ئەش زیا تر لئی بکوئیتەو وەو بیتە باسیک ھەندی تەنگوچە لەمە خۆتەندە واریمان روون بکاتەو. مەبەسمان لە بلاو کردنەو ی بۆ گۆتوگۆ کردنە، بۆ ئەو ی بگەینە ئەنجامیکی باشتر..

بە لای ئیمەو و شە «رەخنە» وەکوو زاراوەییکی زانستی بە کارھێنانی بۆ کاری ئەدەبی ھونەری، لە مێژووی ئەدەبی کوردیدا شتیکی ھەبەو بە کار ئەھێنئ، بەلام ناویکی بێ ناو کە، لەبەر ئەوە یە ئەم وتارە لە مێژووی رەخنە ئەدەبی کوردی نادوئ، ھەر وەھا ئەو بیروباوەرانی لێرەدا ئاشکرا ئەکرتن وەرامی ئەو بیروباوەرانی نین کە ئیمە بە رەخنەمان داناون، ئەوانە رەخنە نین، بە لکوو قسە سەرپیتین، بۆ ئامانجی سەرخستنی یەکیک و ژێر خستنی یەکیکی تر کەوتوونەتە ناو، دەوری ئەم بیروباوەرانی تەنیا ئەو یە ئیمەیان ھان داوە کە ھەندی زانیاری لەم لایەنەو دەربڕین. دواکەو تووی خەسیەتیکی نەمر نییە، نە بۆ ئیمە و نە بۆ خەلکی تریش. نووسەر و رەخنەگرە کاتمان- ئەگەر رەخنەگری راستە قینەمان ھەبێ وەکوو وتمان- وینە کۆمەلە کەمان، چونکە کوری ئەم کۆمەلەو نوینەری خۆتەندە واریمان.

کۆمه لێکی سهیره! بهلام «دهستکرد» نییه، به لکوو له ئه نجامی میژوو بیکی دوورو درێژ دروستبووه. ئه و په پری خوینده واری که له گه ل چه رخی ئیستادا ئه گونج، ئه و په پری دواکه وتویی که له زۆر جیگه ی سه ر رووی ئه م زه و بییه ده مێکه ئه م قۆناغه ناله باره به ری کراوه. ده ره به گ و سه ر ما په دار و بو رجوازی بچوو ک و خوینده واری سه ر لێ شتیوا و جوو تیار و کرێکار و بێ کار و هه ژاری شارو لادیی. سه ر چاوه ی بنچینه یی زوره ی خوینده واره کانی کوردستانی عیراقمان، به تایبه تی لاوه کان، زمانی عاره بییه! چی ئه خویننه وه؟ چیرۆکی میسری و لوینانی، چیرۆکی ئه و روپایی که به هه موو که م و کوو ری بییه که وه ئه گۆرێته سه ر زمانی عاره بی، بیرو باوه ری ماوتسی تونگ و میژووی ژبانی گیشارا، کامۆ و سارته ر و ئه ده بیاتی په نجا ره نگ سوسیالزم و شوێشی جوو تیار، پیره میترد و گۆرانیش ئه ناسن، چونکه دوینی پێری مردوون!

ئه م هه موو زانیاریانه به وشکی و کال و کرچی وه رنه گرن، له بهر ئه وه یه زوره ی ئه م خوینده واره نه ناتوانن سوو دێکی ئه وتۆی لێ وه رگرن، به تایبه تی بۆ قۆناغی «کوردایه تی» ئیستامان هۆیه کی تریش پالێشتی ئه م ئازا و ده یه ئه کا پێم وایه گه لێ گرنکه، ئه مه گری بیکی سایکۆ لۆجییه، له ئه نجامی په یدا بوونی بۆ شاییک دروست بووه. زرووفی نه ته وه ی کورد و بووه که زوره ی لاوه خوینده واره کان و نیمچه خوینده واره کان دلسۆزانه له پارتیه سیاسییه کانا خه بات بکه ن، به لام ئه و ناسۆرو چه رمه سه رییه ی به سه ر نه ته وه ی کوردا هاتووه بووه به هۆی ئه وه ی هه ندێ له م لاوانه له ریزی پارتیه کانا دوور بکه ونه وه. جا هه ر چۆنی بێ ئه مانه له کاتی له رو نه بوونی ئه م پارتیه یانه تووشی ئه م گرییه سایکۆ لۆجییه نابن، به لام ئه گه ر هاتو ئه م لایه سیاسییه نه ده سه لاتیان که وته ده ست په شیمانی ده ست پێ ئه کا.

بۆ کردنه وه ی ئه م گرییه هه ندیکیان ده ست به شیعر نووسین ئه که ن به بێ ئه وه ی توانای ئه م کاره یان هه بێ، هه ندیکێ تر چیرۆک ئه نووسن به بێ ئه وه ی له چیرۆک گه بیشتن، یاخود چه ند چیرۆکی به رزیان خویندیته وه، هێ واش هه ن خۆیان ئه که ن به ره خنه گرو نووسه رو میژوونوس به بێ ئه وه ی سامانی نه ته وایه تی خۆیان بزائن، تا قمیکی تریش ده ست له هه موو ئه م کارانه ئه دهن، بۆیه شتی واهه رچاوه ئه که وئ، بۆ پیکه نین نه بی بۆ هیه چی تر ده ست ناده ن، وه کوو «ئه ده بی نالی ئه ده بیکی کلاسیکییه»، «ئه ده بی مه وه لوه ی ئه ده بیکی رۆمانتیکییه»، به لام کلاسیکیه ت و رۆمانتیکیه ت چین؟ ئه مه یان گرنه گ نییه!. وشه ی ئه و روپایی قه له و یان گه ره که بۆ ئه وه ی بلێین ماموستا

شارەزايە!

كابرايەكى نەفامى نىمچە خويىندەوار لىتى پرسىم:

- فلان كۆمەلە چىرۆكت خويىندۆتەو؟

- بەلى!

- چۆنە؟

- لەوانەيە گەيشتمە ئەنجامىكى وا كە كۆمەلە چىرۆكەكە لە خوارووى پلەي
هونەرى چىرۆكى كوردى ئىستامان دابنىم.

- ئەمە زۆر باشە، با بىنوسىن، بىرو باوەرى تۆنرخىكى ھەيە.

- راوەستە! راوەستە! ئەمە وەختى ئەوى. دووبارە سى بارە، خويىندەو
گەرەكە، ئەگەر چاويشم بە خاوەنى كۆمەلە چىرۆكەكە بکەوى باشتەرە، بەلكوو
ھەندى شتم بۆ روون بکاتەو!

- ديارە تۆ ئەترسى!

- من ناترسم، ئەگەر بشتىرسم تەنيا لە راستى ئەترسم، وە نامەوى بىم
بازرگانىكى بەدەفەرى خويىندەوارى نەتەو بىمان.

.....

لەو سەردەمەدا وەككو لەم پەخشانەدا دەرئەكەوى بارى خويىندەوارى كوردى تۆزى
گۆراوەو جەم و جوولپىكى زياترى تى كەوتوو، لەم جەم و جوولە ئەبى ھەموو جۆرە ھەناسە،
وھيا ھەناسەپرکىيەك بىتە مەيدانەو. ھەر قەلەم بە دەستىك لەناو چوارچىوھى
بىروباوەرەكەى خۆيا تا بتوانى قەلەمەكەى خۆى ئەخاتە كار؛ ئەيخاتە كار بۆ ئەو پشوو
دەروونى خۆى بەو دەرکات، لەمەو ئەو دىتە كايەو كە مەيدانى رەخنەو رەخنەكارى لە
بارەى ئەدەبەو بلاوتر بىتەو؛ ئەوھمان بۆ ئەگىرپتەو كە وەككو لە مەيدانەكانى تراشت
پەرەى سەندوو، لەم مەيدانەشا ئەو ھەنگاوى ھاويشتوو. ديارە ئەمەش يەككىكە لە
پەردەكانى گۆران.

لەسەردەمەكانى پىشوو ترا رەخنەكارى لەم رووھو لە ناو كوردو ئەدەبى كورددا كەم و
زيادىك ھەر ھەبوو، بەلام لە سەردەمى خاوەنى ئەم پەخشانەدا وا ديارە بە دىمەنىكى تر
ھاتۆتە ناوھو. وەككو ئەمە ھەيە ئەوھش ھەر ھەيە: كە ھەر كەسىك و ھەر خاوەن
قەلەمىك چەشەيەك و بىرو باوەرپىكى تايبەتى ھەيە: ئەمە وەنەبى زادەى ئەم رۆژە بىت،
بەلكوو ھەر كۆن و زۆر كۆنەو ھەر وا بوو، ئەوھندە ھەيە ئەم جۆرە رىيازەو بەم ئاشكرابىيە

به چاو كورده وه وه نه بئ مئژووبه كئ زۆر كوئى هه بئت. نهك ههر به چاو كورده وه بگره به چاو دراوسئكانئ كوردئشه وه ههر وا بووه. بۆيه ئه لئيم به ئاشكرا، چونكه به جوړئكئ لابه لايئ به لئئ! به چاو كوردو دراوسئكانئ شئشه وه زووتر هه بووه، به لام له قه واره به كئ تايبه تئ و بابه تئكئ تايبه تئدا ئه توانم بلئيم له زادهئ ئه م سه دهئ بئسته مه به؛ له م سه ده به دا بوو كه ورده ورده ده سئ تئ پئ كرد و كه وته ته كاندان بۆ ئه وه خوئ بنوئئئ. ئه مه ش شئتئكئ ئاشكرا به ههر شئتئكئ نوئ له وان به كال و كرچئ رووئ تئ كا، ئه بئ ماوه به كئ باش به سه ربا پروا ئه وه هخته خوئ ئه گرئ و مئوه كه پئ ئه گا. له سه ره تائ پئدا بوونئ شته كه وه تا ئه گاته ئه وه رۆژه كه تايبه تئ به ته بئعه ت ئه بئ له رئئ بازگهئ ئه وئشه وه قسه ههر بكريئ، چونكه ئه گهر نه كرى شته كه ناكاته ده وري پئ گه ئشئن.

لئره دا خاوه نئ ئه م په خشانه به په خشانه كهئ دئته سه ر ره خنه له رئبازئ ئه وه ره خنانه كه تا ئه وه رۆژه هه بووه، به ناوه رۆكئ په خشانه كهئ ئه وه ده رئه برئ كه رئگائ ره خنه گرتن له بارهئ ئه ده بئدا ئه وئش رئگائه كئ تايبه تئ به، ئه بئ ئه وه كه سه ئ ره خنه له شئتئكئ ئه ده بئ ئه گرئ پئو بئسته شاره زائ ئه وه رئبازه بئ، ئه گئنا ئه گهر هه روا به بئ سه رو به ر بكه وئته ناو به وه ره خنه كهئ پووچهل ئه بئ، وه به لكوو زئاد له مه ش وه خت له كئسئ كه سانئ تر ئه دا كه ناچار ئه بن به رهنگارئ رئكخستنئ ره خنه كهئ ئه وه بن، ئه گهر ئه وه ره خنه پووچانه نه بن، ئه وه خاوه ن قه له مه وه هخته كهئ له گهل شئتئكئ ترا خه رئك ئه كا.

تئكرائ په خشانه كه ئه م ئاموژگار بئ به كا، به لام منئش ئه لئيم: ئه گهر ره خنه له ره خنه نه گئريئ چۆن ئه م بابه ته به رز ئه بئته وه؟ و چۆن كالكئ به كه ئه كه وئته به رده ست؟!.. رئبازئ ئه م په خشانه رئبازئك بوو - به لائ منه وه - بۆ ئه وه ئه وه ده روازه به بكه وئته سه رگازئ پشت، هه م خاوه ن ره خنه له خوئ بگا، هه م مه بئدائئش فراوان بئئته وه بۆ به ته واو پئگه بئانئئ بابه ت.

بئئنه سه ر روخسارئ په خشانه كه ئه بئئئن جوړه وشه به كه كه وتۆته ناو ئه ده بئ زمانئ كوردئ به وه كه ئه وشانه تا ئه وه ده وانه بئگانه بوون و زمانئ كوردئ ئاگائ له وشتانه نه بووه. نزئك بوونه وهئ رئگاوبان ئه وانئ هئناو خستنئ به ناو زمانئ كوردئ به وه. ئه وه وشانه له ره سه نا وه نه بئ كوردئ بن، به لام بۆ گوزارشت دانه وه له چه مكه كهئ خوئان، زمانئ كوردئ ده سئ كئشا به سه ر ئه وانئ شا. ئه مه به كئكئ له جم و جوولئ زمان. جا ئه م په خشانه نمونه به كه بوو بۆ په خشانئ ئه وه جوړه بابه ته له وه رۆژه دا؛ نمونه هه م له ناوه رۆكا، هه م له روخسارا...

«دوکتور عیزه دین مستهفا ره سوول» له کتیبه که یا: «سه رنج له زمانی ئه ده بی یه کگرتوی کوردی» که له به ره ه می چاپکراوی سالی «۱۹۷۱» ه، وینه په خشانی کمان ئه خاته به رده ست و ئه لی:

.....»

زمانی ئه ده بی یه کگرتوی کوردی له میژودا:

زمانی ئه ده بی یه کگرتوی کوردیش ته جروبه یه کی ته واو تایبه تی خۆی هه یه .

میژوی ئه ده بیاتی کوردی چند ته جروبه یه کی په یدابوونی زمانی ئه ده بی یه کگرتوی کوردیان بو ده گیتیته وه که چند هه نگاو به ره و پیشه وه چوه، به لام ئه و کۆسپ و ناسۆزانه ی به سه ر نه ته وه ی کوردا هاتون، بوونه ته هۆی کزکردن، یا مراندنی ئه و ته جروبه یه کی که پاش ماوه یه ک، یا سه ده یه ک له شویتیتی تری ولاته وه سه ری هیناوه ته دهره وه . میژوی گه لان و مرۆفایه تی هه میسه به ره و پیش ئه پروات، به لام هه ندیک رووداو له ژبانی نه ته وه یه کدا روو ئه دات که ماوه یه کی زۆر میژوی ئه و نه ته وه یه ده باته دواوه، به لام سروشتی ژبان و میژوو که گیانیکی کۆلنه ده رانه و خه باتکه رانه ی داوه به گه لان، وا ده کات که ئه و نه ته وه یه پاش ماوه یه ک له ژیر باری سه ختی کارساتدا سه ر بییته وه دهره وه و به ره و پیشه وه پرواته وه .

نمونه ی ئه م راگرتن و به ره و دوا بردنانه ی میژوو، هیرشه خویناویبیه کانی مه غوولن «هۆلاکو و ته میووری له نگ و چه نگیزخان» به هه موو کاره سالی خوینین و کتیب و به ره ه می بییر سووتاندنیتیکیان ه وه، هه ره ها دوو جه نگه جیهانیبیه که ی ئه م سه ده یه ش له و رووداوانه ن. بو کوردیش له م باره یه وه - خانبی مه زن - ئه و راستیبه ی باش دهرپروه که وتویه تی:

ئه ف قه لزه می رۆم و به حری تاژیک

هه ندی کو دکه ن خروح و ته حریرک

کرمانج دبن و دخوین موله تته خ

وان ژیکشه میسالی به رزه خ

به م جوړه چند ته جروبه ی په یدا بوونی زمانی ئه ده بی یه کگرتوی کوردی خلتانی خوین کرا. به لام پاش چند سه ده یه ک ته جروبه یه کی تازه له لایه کی

ترهوه سه‌ری هه‌لته‌دايه‌وه، تا ئه‌م ته‌جروبه‌يه‌ی ئیستا که له‌ سه‌ده‌ی نۆزده‌هه‌مه‌وه ده‌ستی پێ کردووه و تا ئیستا به‌رده‌وامه‌و به‌ره‌و پێشه‌وه‌ ئه‌روات هاته‌ کایه‌وه، ته‌جروبه‌ی په‌یدا‌بوونی زمانی ئه‌ده‌بی یه‌ک‌گرتووی کوردی، هه‌ر چه‌نده‌ به‌ستراوه به‌ دیمه‌نیک له‌ دیمه‌نه‌کانی گه‌شه‌سەندنی ئه‌ده‌بیاتی کوردیه‌یه‌وه، به‌لام ئه‌ده‌بیاتی کوردیش هه‌میشه‌ به‌ره‌وپێش چوونی پابه‌ندی باری سیاسی و گه‌شه‌سەندنی ده‌سه‌لاتی سیاسی کورد خۆی، یا بزوتنه‌وه‌ی ئازادیه‌خوازانه‌ی بووه. گه‌ر له‌ په‌نجه‌ره‌ی ئه‌و دیالیکته‌وه ته‌ماشای میژووی ئه‌ده‌بیاتمان بکه‌ین که ئه‌و ئه‌ده‌به‌ی پیتی نووسراوه، یا وردتر ئه‌وه‌یه که بلیتین: زۆریه‌و به‌رزترین ئه‌ده‌بیاتی سه‌رده‌می پیتی نووسراوه، ئه‌وا چوار هیللی روشن ئه‌بینین که چوار سنورمان پیشان ئه‌ده‌ن و ئه‌بئه‌ سنووری یه‌کتی له‌و دیالیکتانه‌ی که له‌ سه‌رده‌می‌کدا بۆته زمانی یه‌ک‌گرتووی ئه‌ده‌بیات و هه‌ولتی ئه‌وه‌ی داوه له‌ سنووری ئه‌و ناوچه‌یه‌ بجیته‌ ده‌ره‌وه که به‌و دیالیکته‌ قسه‌ی تیا ده‌کریت که ئه‌ده‌بیاته‌که‌ی پێ نووسراوه، به‌لام ئه‌و په‌ل هاویشته‌ به‌زه‌بری ده‌سه‌لاتی دوژمن و خلتانی خوین بوونی کورد گه‌راوه‌ته‌وه‌ دواوه‌! گه‌شه‌ سه‌ندنی ئه‌ده‌بیات به‌ دیالیکتیکیک به‌هیچ جوړیک له‌ ده‌سه‌لاتی سیاسی کورد و بزوتنه‌وه‌ی ئازادیه‌خوازانه‌ی کورد جیا ناکریته‌وه. بۆ نمونه:

به‌شیه‌ی لور: کۆنترین شاعیری کورد - که ئیستا کۆمه‌له‌ شیعریکی ئه‌وتۆمان له‌به‌ر ده‌ستا بیت- که‌ناوی «کۆنترین» ی پێ به‌خشی، ئه‌وه‌ بابه‌ تایه‌ری عوربانی هه‌مه‌دانیه‌یه، که دوو سالی «۹۳۵-۱۰۱۰»م به‌ سالی له‌ دایک بوون و کۆچی دانراوه. شیعردکانی بابه‌تایه‌ر به‌ دیالیکتی لوری کوردیه‌یه، وه له‌به‌ر ئه‌وه‌ی میژووی ئه‌ده‌بیاتمان له‌و، به‌رتر ناوو به‌ره‌می شاعیری تری تۆمار نه‌کردووه، بۆیه ئه‌بێ ئه‌وه‌ بسه‌لمینین که دیالیکتی لوری یه‌که‌م دیالیکتی کوردیه‌یه، که په‌لی بۆ ئه‌وه‌ هاویشته‌ی که بیته‌ زمانی یه‌ک‌گرتووی ئه‌ده‌بیات له‌ کوردستاندا.

شعیری بابه‌تایه‌رو به‌ کوردی نووسینی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ له‌ کۆششی گه‌لانی تری موسولمان جیا ناکریته‌وه که پاش په‌یدا بوونی میرنشینان و نه‌مانی ده‌وله‌تی یه‌ک‌گرتووی موسولمان هه‌ولتی ئه‌وه‌یان دا که زمانه‌ کۆنه‌که‌ی خۆیان بکه‌نه‌وه به‌ زمانی ئه‌ده‌بیات و زمانی ره‌سمی نووسین و کاروبار. هه‌ر وه‌ک په‌یدا بوونی شاعیریکی کورد له‌ ناوچه‌ی هه‌مه‌دانا له‌ زرووفی میژوویی کاتی خۆی و په‌یدا بوون نه‌مانی میرنشینی لورستان جیا ناکریته‌وه.

کرمانجیی ژوووروو «بۆتان»:

وهكوه له گه لى شوينى ئەم كتيبه دا و تراوه: كه باهت هه بوو شكلى دپته ناوهوه، وهكوه
 ئەوهش هه و تراوه: كه رۆژه تا سنگ بنى بهم لاتره وه باهتى تر پهيدا ئەبى بۆ فورم.
 قهله مى كوردى له و رۆژانه داو پيش ئەو رۆژانهش گه لى باهتى گرت به دهسته وه،
 رۆژه كانى پيشووتر زياتر هه له مهيدانى ئەدهب و ميژوودا خۆى نواندوه. له ساله كانى
 « ۱۹۷۰-۱۹۸۰ » دا ئالا به بالاي فره باهتى تره وه. له و رۆژانه داو چكى پيش ئەو
 رۆژانهش، وا ديار بوو گورى ئەبهسته وه بۆ شتى نوپتر، له مه وه ورده ئەو ئاوازهيه،
 وه يا ئەو وپته وپته پيشه وه كه زمانى كوردى به چ شپوه، وه يا به چ پيتيىك
 بنوسرى؟. له ساله كانى گوڤارى «گه لاويژ» دا له سه ر لاپه ره كانى گه لاويژ له وانه بوو ئەوه
 ساغ كرايه وه كه نووسينى كوردى بهم پيتانه بنوسرى به كه لكتره بۆ كورده كه تا به پيتى
 لاتينى، ئەو هويانهش تا ئەندازه يهك ديارى كران كه له بهرچى ئيستته ئەبى وايى؟. جگه
 له دهرپرينى بيروبا وه ره كه به نووسين، تيكرايى باوه رى رۆشنبيرانى كوردى ئەو رۆژه هه
 ئەمه بوو، به بى ئەوه يه كيكى زاخويى و سوله يمانى، يا هه وليرى و ئاميدى ناره زايبه ك
 دهرپرى. پاش ئەو ميژووه كه مه كه مه ئەوه هاته پيشه وه كه به چ شپوه يهك ئەم زمانى
 كورديه بنوسريت؟. ئەمهش له كۆنگره ي ماموستايانى كورد له ئەيلوولى سالى
 « ۱۹۵۹ » له شه قلا وادا گيرا، له ئەنجامى ورد بوونه وه يه كى دوور و دريژدا، به بى دوو
 دلى، بريارى هه موو رۆشنبيره كان - كه نوپنه رانى هه موو لايه كى كورد بوون - هاته سه ر
 ئەوه كه ئەم شپوه ي سۆرانييه بۆ نووسينى كوردى شپوه يه كى ره سميه وه ئەمه مۆركرا.
 سالانى « ۱۹۷۰ » تا نزىكه ي سالانى « ۱۹۸۰ » قهله مى كوردى هه ناسه يه كى پشوو
 دريژى دا، دياره كه ئەمه هه بوو ئاسۆى بيرو باوه ريش ليك ئەكشيتته وه و ئەتوانى زۆر
 شت دهرپرى؟ دهرى برى به قسه، يا به نووسين له به ينى دوو لاپه ره ي كتيبي «سه رنجى له
 زمانى ئەده بيه يه كگرتوى كوردى». به چه شنيكى لاريگه ئەوه مان پيشان ئەدا كه له و
 رۆژانه دا ئەو بيرو رايه به واته واته پهيدا بووه كه به چ شپوه يه ك زمانى كوردى
 بنوسريت؟. وه چ شپوه يه ك بى به شپوه ي سه ره كى؟. پهيدا بوونى ئەم بيرو باوه ره له
 لايه كه وه سوود به خشه، چونكه ئەوه پيشان ئەدا كه ئاسۆى فيكرى كوردى له وانه يه بلاو
 بپيته وه وه دست بۆ گه لى شتى نه ته واپه تى دريژ بكات. له لايه كى تریشه وه ئەمه ي دپته
 سه ر كه په نده كورديه كه ئەلى: «مال له خۆيا نه بوو، ميوانيش رووى تى كردا». كورده كه
 وهكوه «كه لا» ي هه لماتين به به كا ئەدرين و وهكوه توپى جليتين ئارام گرتنى بۆ نيهيه!.

کهچی لهم کاته ناسکه دا ئەو رازو نیازەشی لیتی پەیدا ببێ ئەوەندە تر پووج ئەبیتەوه! ئەبێ له پیتسا مالّ بو ئازۆخه دروست بکری، ئەمجا ئازۆخه که بگۆتیریتەوه ناوی. ناوهرۆکی ئەو کتیبه بابەتیکه که به پەخشان نووسراوه، وه ئەم پارچه پەخشانە ی ئیره نمونەیه که لهو. جگه لهوه که ئەوه دەرئەخا که زمانی کوردی له باره یا ههیه هه موو شتیکی پیتی بنووسری، پەخشانە که ی ئەتوانی هه موو که لیتیک پر بکاتهوه، گری کوپری تهنگو چه له مه یه کی تازه کورده ی پەیدا بووی کردۆتهوه، ئەگەر کیشه یه ک بوو بیت، کیشه که ی به شتیه یه کی عیلمی چاره سەر کردوه.

من داوهرنیم له بابەته که دا، چونکه ته نیا نمونە ی پەخشانە کان ئەخه مه پیتس چاو بو لاپه رە ی میژوو، به لکوو من له م رووه وه وه کوو گوڤار، وه یا خاوه ن گوڤاریکم، ئەو گوڤاره چی ئەنووسی، ئەنووسی، بیرو باوهری خۆی جیا یه، مه عنای وا نییه هه ر شتیکی نووسی ئیتر بیرو باوهره که شی له گه ل ئەوه دایه. هه ر کاتێ هاته سه ر نووسینی بابەتیک و ئەو وه خته بیرو باوهری منیش به ته وای دەرئه که وئ!..

ئیتستا لیره دا به رانبه ر به م پەخشانه ئە لیم: ئەمه نمونە پەخشانی بابەتیک وایه که له و رۆژە دا دهنگیکی وا له ناوا هه بووه، ئەم پەخشانه ئەو دهنگی له کپیه وه به نووسین به رز کردۆته وه. روخساری پەخشانه که ساده یه، قورتی تی دا نییه، بابەتیک عیلمی وه کوو ئای ره وان باسکردوه، گرژی تیدا نابینری، توانیوه مه رام به ته وای دهریپری؛ ده ری برپوه به جوړیک واکه ناواخن و روخسار ببن به تابلوییه ک، وه کوو ئەمه هه یه ئەوهش هه ر هه یه که کردو کوشی ئەو سالانه وشه ی لاتینی جاروبار تیکلاوی تانویۆی زمانی کوردی ببی.

«گه ریده- که ریم رهند» له ژیر ناوی «ئابین و باوهر له کوردستاندا»، به ره ه میکی هینایه به رو له سالی «۱۹۷۰» دا دهستی چاپی گه یشتی. ئەمه ی خواره وه نمونە یه که له بابەتی یه کن له پەخشانه که ی و ئەلی:

«یه زیدی:

یه زیدی وشه یه کی کوردییه، له یه زدانی و خودا په رستیه وه هاتوه، پاشماوه ی زه رده شتن. پیتسه واکه یان «ئادی» کوری موجاور کوری ئەحمه دی تیراهیه. تیراهی باوهریک زه رده شتییه. ئادی کوری ژاقر له دیتی ئەرن له هه کاری له دایک بووه، له تاو زۆرداری و سته م رای کردوه بو سووریه له دیتی

«فار» نزیکی به‌علیه‌به‌ک نیشسته‌جی بووه، داوای یارمه‌تی له جن نشینی عه‌بیاسی کردوووه که فرمانداری موسل بووه. تیره‌که‌ی بانگ کردوووه بو رزگاری و گرتنی ریبازی ناشتی، هه‌لبه‌ستیشی بووه. تیره‌که‌ی تیراهی له هاوین دا ئه‌چوون بو «زۆزان» و سنووری یه‌زیدی که ئه‌وانیش دانیشتووی زۆزان بوون، خویشه‌کانی ئادی له کۆچیان دا دیارییان ئه‌برد. ئارامگای ئیستای ئادی دیر بووه. مار یوحنا ئه‌شووع جران دروستیان کردوووه له سه‌ده‌ی هه‌فته‌می زاینیدا. ئه‌و دێیه پارسا تیا دانه‌نیشته، ۳۰ دێی و «۱۵۰۰» مه‌ری بووه ئادی کوری ژاقر شوانی ئه‌وان بووه. به‌پیتی نووسینی رامشوع، خاوه‌رناسی فه‌ره‌نسی

F.N av لایه‌نگیری ئه‌مه ئه‌کا و به‌فه‌ره‌نسی بلاوی کردوته‌وه سالی ۱۹۱۸ و پیتیان ئه‌لێ «داسنی»، به‌بۆنه‌ی چیا «داسنی» باکوژی موسله‌وه ته‌نیشته‌ی ده‌جله‌ی خاوه‌ر، گه‌لی تیره‌ی تیا هه‌یه پیتیان ئه‌لێ «داسنی». . داسنی - موعجه‌م ی بولدان لێی داوه، ئه‌مه به‌گوته‌ی باوه‌ره‌وه نه‌بووه له دواییدا به‌یه‌زدی و تراوه داسنیه‌کان!.

له دێ کانیا له شه‌نگار، به‌رده‌حلی، مانیاکه‌رس، جه‌داله، رۆژبه‌یان ره‌ش ئه‌پۆشن، وه له دێی ته‌رف و کویس، دادیکه نیوه ره‌ه‌ندن و خیلێ سمۆکه له سامۆکه‌و هه‌بایه نزیکی شه‌نگار، مه‌ندکان له مه‌ندکان و به‌باشۆک ناو ئه‌برین. له دێی حاته‌می و ته‌ل قه‌سه‌ب و ئه‌ین مه‌نجی و قیران و سه‌کینه و مه‌حنوته و هه‌سکان و سنون، ته‌هل. وه دووخمای و ئاشوی سه‌رۆکیان نیشته‌جی که‌رسین، مالا خالته‌ی له‌ عاله‌نیا و به‌کران و یوسفان و مه‌هرکان و دێی هاوسی کانیا: دلکان له بزالی ته‌په‌ر، ژماره‌یان له شه‌نگار «۵۹» هه‌زار ئه‌بی.

وه دێی کانی یه‌زیدی له شه‌خان: با ئه‌زری، ئه‌ین سفنی، باشیقه‌و نیتوانی هه‌رتوش و رووباری گو‌مه‌ل و چیا مه‌قلوب و ته‌ل ئه‌سقه‌ف و له شه‌نگار قه‌فره و سه‌رۆکیان «خدیده‌ خه‌مو شرۆ» یه. له‌به‌ر ده‌حلی ئادی کوری ژاقر له چیاکانی هه‌کاری خۆی قایم کردوووه له دۆلی «لالش» دا گو‌شه‌یه‌کی بو خۆی ساز کردوووه، ژیانی ته‌رخان کردوووه بو شپوه باوه‌ره‌که‌ی خۆی و په‌یوه‌نده‌کانی. سالی «۵۵۰» کۆچی له لالش له ته‌مه‌نی «۸۰» ساله‌دا کۆچی داوی کردوووه بی ئه‌وه‌ی ژن به‌یتنی. برازاکه‌ی شوینی گرتوته‌وه، که ئادی دووه‌می کوری ئه‌بی به‌ره‌کات بووه باوه‌ری تا ئه‌نه‌دۆل بلاو بووه‌ته‌وه هه‌ر ناوچه‌یه فرمانداریکی داناوه له‌گه‌ل ئه‌ماده‌دینی زه‌نگی له جه‌نگا بوون.

ئارامگای شیخ ئادی له دۆلی لالشه، ئاوی زه مزه می لیبه و پروایان وایه که شیخ ئادی به گۆچانه کهی هه لیکه ندوووه له کابه وه هاتوو، له و دۆله دا چبای ئه رفات و چالای که وسهر و چاوگی سپی و به رده رهش که نیشانه ی چونبه کی کابه یه. فریشته تاووس سه رۆکی هه موو فریشته کانه و پاسه وانی ده ستپاکی بوونه، کرپوشی بو ئاده م نه برد، وه له سه ر زه وی سنجا ق نوینه ری ئه وه، هه ر ناوچه یه ی سنجا قی کی تایبه تی هه یه، پیتش بارو باروو و دارایی و سامانی پی کۆ ئه که نه وه به گپیرانی به ناو باوه ر پی کراوه کانییا، هه موو سالتی به ره ویتی کی ئایینی زاناکانی ئایینی و گۆبند ه کان پیتشیان ئه که ون به خویندنه وه ی ستایشی ئایینی و قوریانی سه ر ئه برن و پیتش باری پیتشکه ش ئه که ن.

له نووسراوه پیروژه کانیانا «نووسراوی رهش» له سه ر پیتستی ناسک. به خامه ی شیخ ئادی نووسراوه و دووه میان نووسراوی «جه لوه» یه، لیکنده ره وه ی نووسراوی ره شه، به خامه ی شیخ حه سه نه ی کوری ئه دی دووه مه. نووسراوی ره ش ئیسته له موزه خانه ی کویره له جه رمانیا، به لام جه لوه دوو روو نووسه، به کیکیان له شه نگاره و ئه ویتره له شیخانه.

.....«.....»

ئه گه ر تا ئه ندازه یه ک سه ره به ستی نووسین هه بوو قه له م ئه توانی هه موو جو ره وینه یه ک بکیتشی. ئه م کورده ئه توانم بلیم تا سه ره تای ئه م چه رخی بیسته مه هه ر کاره سات و به سه ره ات و میژوو به کی بوو بیت، یا له لایه ن غه ییری خو به وه به زمانی ئه و غه ییره سه رپۆرتیک شتیکی نووسراوه، ئه ویش نیوه و نیوه چل بووه، وه یا ئه گه ر له لایه ن خودی خویشیه وه شت نووسرابی، ئه ویش هه ر به زمانی خو ی نه بووه مه گه ر به ده گمه ن. له سه ره تای چه رخی ناوبراودا ورده ورده ئه وه سه ته جوولا که ئه گوئجی به زمانی خو ی هه موو چه شنه به سه ره اتیک به په خشان بنووسری. دیاره ئه مه ش وه نه بی کوتوپر له یه ک رۆژو له یه ک سه رده ما بیگاتی، به لکوو ئه بی به ده ستووری پله ی سه رکه وتن و ژیرکه وتن به ره به ره بیته پیتشه وه، که شتیکی هاته پیتشه وه، له وه وه بیر ئه چی بو شتی تر، وا هات تا له ساله کانی «۱۹۷۰» دا وای لی هات که قه له م ئه توانی په نجه راکیتشی بو ئه و بیرو باوه ره ئایینیانه که له ناو کورده دا هه بوون و هه ن، وه به زمانی کوردی و به په خشان ی کوردی پیتشانی کورده که بدری. که ریم زه ند هه ندی له م ئه رکه ی خسته ئه ستوی خو ی.

بیرو باوه رو ریبازگه ی ئایینی، له هه موو چه رخی کا له ناو هه موو نه ته وه یه کدا هه ر هه بووه، ئه وه ند هه بووه له پاش ماوه یه کی درپژ به پیتی ژیری ئه و چینه ئاده میزادانه

باوه‌پیکی تر هاتۆته پیتشه‌وه و ئه‌وی پیتشوی س‌په‌ته‌وه. لێره‌دا دوو جۆره میژوو ئه‌بێ بێته ئاراوه؛ یه‌کێ چۆن ئه‌و باوه‌رانه په‌یدا بوون و؟ چۆن ک‌ز بوون و تیا چوون؟. یه‌کێ ریزکردنی ئه‌و باوه‌رانه و ناوو نیشانیکی له‌وان. ئه‌وه‌ی یه‌که‌م له‌به‌ر ئه‌وه که دراسه‌و لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی قوولێ و بیستوه‌و ئه‌یه‌وئ، هه‌یشتا نه‌که‌وتۆته سه‌ر نه‌خشه‌ی زمانی کوردی. ئه‌وه‌ی دووهم وا ورده ورده ده‌ستی پ‌ن کردووه‌و هه‌ندیکی له‌و ر‌یازگانه هاتوونه‌ته سه‌ر ئه‌وه که په‌خشانی کوردی پ‌شانیان بدات. ئه‌م په‌خشانه‌ی ئێره گوزارشتیکی له‌و باوه‌رپه‌و له‌و ر‌یازه تایینیانه ئه‌داته‌وه که له‌ ناو کورددا هه‌بوون هه‌ن.

ئه‌م نمونه په‌خشانه ر‌ئ به‌ دییمان ئه‌کا بۆ دووشت؛ یه‌کێ ئه‌وه که زمانی کوردی له‌ دوای سالانی ۱۹۷۰ له‌به‌ر ئه‌وه وچانیکی هه‌بووه توانیویه به‌ په‌خشان له‌ باب‌ه‌تیکی واوه قسه‌ بکا، که ئه‌لیم له‌ باب‌ه‌تیکی واوه، مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه که هۆش و بیر بچیت بۆ ئه‌و شوینه که جۆره شتی وا به‌ زمانی کوردی بنوسری، ئه‌مه ئه‌وه ئه‌گه‌یه‌نی که خوینده‌وارانی نه‌ته‌وه که سل ناکه‌نه‌وه له‌ خویندنه‌وه‌ی شتی وا وه‌کوو سه‌د سالیکی له‌مه‌و پ‌شتر که ئه‌و سه‌له‌یان ئه‌کرده‌وه ئه‌گه‌ر به‌ زمانه‌که‌ی خۆیان شتی وایان بخویندایه‌ته‌وه!. دووهمیان نمونه‌یه‌ک بۆ چه‌شه‌ی یه‌کێ له‌ قه‌له‌م به‌ده‌ستانی ئه‌و رۆژه که چۆن گوزارشتی له‌ شت داوه‌ته‌وه؟ چۆن ئه‌م په‌خشانه جیا‌یه له‌ په‌خشانی تر؟.. به‌لێ! راسته که باب‌ه‌ت جیا بوو ئه‌بێ روخساریش جیا‌بێ، به‌لام ئه‌م روخساره‌ش هه‌ر ئه‌بێ جیا‌بێ له‌ روخساری په‌خشانی یه‌کیکی تر که ئه‌ویش هه‌ر چه‌شنی باب‌ه‌ت بگری به‌ ده‌سته‌وه.

له‌ هه‌ر دوو باره‌که‌دا ئه‌م په‌خشانی خاوه‌ن په‌خشانه جۆره نمونه‌یه‌که بۆ په‌خشانی ئه‌و رۆژه، چ له‌ ناوه‌رۆکا، چ له‌ روخسارا. ئه‌وه‌نده هه‌یه روخساره‌که‌ی چه‌شنه دارشتتیکی که زۆر جیا‌یه له‌ دارشتن و ر‌یختی په‌خشانی ئه‌و رۆژه له‌ پ‌شکه‌وتنی روخساری په‌خشاندا. ئه‌گه‌ر له‌به‌ر ناوه‌رۆکه‌که نه‌بوا‌یه، روخساری ئه‌م په‌خشانه له‌وه ئه‌چوو که تازه په‌خشان داها‌ت‌بیت!

«هه‌ژار - عبدالرحمن» له‌ ژماره «۳» ی سالی یه‌ک «۱۹۷۱» ی «نوسه‌ری کورد» دا - که گوڤاری یه‌کیتی نوسه‌رانی کورد - بووه، په‌خشانیکی له‌ ژیر ناوی «حالی‌ی عه‌رزم بووی؟» دا، پ‌یکه‌وه ئه‌نی، ئه‌مه‌ی خواره‌وه نمونه‌یه‌که له‌و په‌خشانه‌و ئه‌لێ:

«- کویم.. برام!. کوردا‌یه‌تی گالته‌ی منالان نییه، هه‌ر دهم رووتیک راسته‌وه بێ، حالی‌ی عه‌رزم بووی، سینگ داچه‌قینێ و بلتی شتله‌ او بیله‌ وا. ئه‌وه

کوردستانه کوردستان، ئەو کوردستانه دابه شکر اوو، حالییی عەرزەم بووی، داگیر
 کراوه پیاوی دەوی، خۆینی دەوی، هەزاران گەنجی وای دەوی - حالییی عەرزەم
 بووی - کفن هەلگرتی و خۆی نەزری نازادی کوردستان بکا، هەتا کوردستان
 بە یەكجاری لە ژێر باری، حالییی عەرزەم بووی، دیلیتی دەر ئەچی، کەس نابێ
 ئاووڕ لە خۆی بداتەوه، وەك فەیلەسوفەكە - حالییی عەرزەم بووی - دەلتی:
 پیاو دەبی وەك مۆم بسووتی و تاریکی لەسەر هەژاران برهوتینی. ئەم
 ماموستایە خۆت كە لەبەر چاوتە - مەدحی خۆشم ناکەم - بە سەری تۆنا،
 بەو سەرهی خۆم ئەوهی بۆ كۆردم كێدوو، حالییی عەرزەم بووی، بە لەشكرێك
 ناكړی. ماموستا بوم، چنگێك مەعاشم وەر ئەگرت - بۆ خۆشت دەزانی ئەو
 دەم چەند هەرزانی بوو - گوتیان لەو سەره، حالییی عەرزەم بووی، كۆمەلە
 پەیدا بوو، شەقم لە وەزیفە هەلدا، ئیلتحاقم كرد، پێشمەرگە بووم، برسیتی،
 تینوتی. مەلتی سەرخۆشە، سەرخۆش نیم. حالییی عەرزەم بووی، شەر،
 هەرا، بەراو بەركردن، سەرما، گەرما. بۆ كێم دەكرد؟. بۆ مێللەتی خۆم!
 چەند جار منت بە چلێكی پێشمەرگەوه دیوه. كەچی نازانم نیازت لەوه چیبە كە
 دەلتی لە بیرم نەماوه!. قەیدی نییە، رۆژێك هەر بە بیرت دیتەوه. ئاخ، سەد
 ئاخ!. بەخوا ئەگەر كۆردەكە خەبانهتی نەكردبا، خوا ئەبزانێ ئیستە، حالییی
 عەرزەم بووی، بە شتیکی دیکە دەبووین، بەلام داخەكەم كۆردەلە هیشتا وای
 لێ نەهاتوو قەدری نازادی بزانی. رۆژێك هەر دێ كۆرد رینگە خۆی بزانی،
 ئەوسا چاوت لە ماموستا تەوفیقت بی بزانه چۆن، حالییی عەرزەم بووی، خۆی
 دەردهخا!. هەر چەندە هیندێك كەسی تی نەگەبشتوو لایان وا بوو ماموستا
 پیاویکی خەیاڵاویبەو هەرگیز لە قوون تەندووور وەلا نەكەوتوووه دەستی بە
 كلاوی خۆیدا گرتوووه با نەبیاو وەك توولە نەمام دەگەل هەموو بایهكدا
 دەلەریتەوهو لە قسە ی زل بەولاهو چی لە باراندا نییە!. بەلام بە ئیمە چی؟.
 پێشینه نەیانگوتوووه: نامۆژگاری لە دیواریش نووسراوە هەر باشه؟. من زۆرم
 بەهره لەو فەرمايشتانهیهوه پێ گەبشتوووه و بەو ئەمەكداریهش لە پاش ئەو
 چەند ساله، وا هاتووم دیدەنی بكەم.

- ماموستا گیان! تەندروستیت لە چی دایه؟.

- تەندروستی چی و تەرەمashi چی؟! لەسایهی ئەم منالانەي كە دەستیان پێ
 كێدوووه كۆردیمان، حالییی عەرزەم بووی، لێ دەگۆرن، ئەوی دەشمانزانی لە
 بیرمان چوووهوه!. بۆ نالیتی: ماموستا نەخۆشی، یان ساغی؟! ئەمە ی پێ
 ناوی، تۆ پێم بلتی: ئەم بەینه لە كوێ بووی؟. بیستوووه ببوووه پێشمەرگە.

باوكم! ببوره، من كه باسى هينديك پيشمه رگه كم كرد، نيازم له تۆنه بوو، من ناليم، حالتي عه رزم بوو، پيشمه رگه دريغيان كردوو، قه دريان له سهر سهرم. به لام من ده ليم: پيشمه رگه خاوه ني ناويكي به رزو پيروزه، به نيازي، حالتي عه رزم بوو، نازادي ئه و گه له لي قه وماودي گياني خوي له سهره ري ده ست، داناوه، حه يفه خوي نه ناسي، حه يفه نه بيته نمونه ي دلنه رمي و گه ل دوستي، حه يفه، حالتي عه رزم بوو، كاري وا بكا خه لكي گه يي لي بكنه. ناو تيرم ده نگ بكم، به لام بو خوست ده يزاني هينديكي واتان هه يه هيچ ئه و ناوه ي لي ناوه شيته وه!. يه كيكتان لي ده ناسم چهنه سال، حالتي عه رزم بوو، لاي خوي خويندوو يه، چهنه روتيك له و سهره ماوه ته وه و ئيست هاتوته وه، به سهر ي تۆ نا، به سهر ي خوم، جوابي سالاوم ناسينته وه!. قه ت باوه ر ناكم، حالتي عه رزم بوو، فيرعه ونيش ئه م فيزو له خويي بوونه ي بوو بيت!. من ده ليم ئه مه باش نييه. ئيمه هه موومان كوري ئه م ناو خاكه ين، له سهرمانه خزمه ت به فه قيرو بي ده سلاتان بكه ين، خؤ فس كرده وه و كه شخه لي دان، حالتي عه رزم بوو، بو پيشمه رگه شتيكي جوان نييه، توش لات وا نييه؟. ئه وسا كه ئيمه پيشمه رگه بووين خوت ده يزاني چؤن خومان به خزمه تكاري گه ل ده زاني. له جياتي ئه وه خانوو بو خومان بكه ين، قولمان هه لكره بوو خانوومان بو بيتوه ژن و هه تيوان ده كرد.

ئهرى باسى چم ده كرد؟.. ها.. جا ئه وانه به ئيمه ده لين: چيتان كردوو؟! بو نه هاتن بو چيا؟. باوكم چؤن بيتم؟. كوشتيك منالي رهش و روتم، حالتي عه رزم بوو، به ريشه وه بووه، گوشت گرانه، پيواز، کوتال پهبه ته پشتي شيران، ته ماته، ته ماته ي سه گباب، حالتي عه رزم بوو، ههر باسى نه كه ين باشته ر. ئيجار، ليمون دوزي، سابون، ههرچي ده ستى بو ده به ي وهك مار پيته وه دهه!. ده بيني ئه و شتانه مان بو هه رزان كه ن ئه وسا چي بلين هه قتانه.

- ماموستاي به رتيز! من نه هاتووم باسى سياسه ت بكه ين، ده مه وي بزائم چووني و له وه تا ته قاعود كراوى ههر به دؤمينه وه خه ريكي، يان ئيشتيكي تريس ده كه ي؟.

- ئيش! ئيشي چي؟. ئه وي راست بي جگه له دؤمينه كه يفم له خويندنه وه ي مه جه لله ي كورديش هه به، به لام، حالتي عه رزم بوو، ئه ويش بو من مه سره فيكه، كه س نييه بلتي: ها به خويي بيخوتنه وه! قسه ي خوشمان بي جار جار له ده ستى خه لكي وه ر ده گرم، به لام قه ت نا يكرم!.. باوكم! تۆ حسابي

بکه، هەر وردهو پردهی مال، هه مام، ئوتی، بنیشت، ئاوو کارهبا، ده‌زی و ده‌زویش پاره‌ی تی ئه‌چی! له‌ کوی بیتم؟ چیم له‌ خۆم زیاده تا بیده‌م به‌ مه‌جه‌لله‌؟ مه‌سه‌ره‌فی نادى و چاخانه‌م هه‌ر له‌ بیرنه‌بوو! مانگی چوار پینج، حالیی عه‌رزم بووی، دینارم هه‌ر له‌وانه‌ ده‌روا! تو دبیته لام ساردیک، ئه‌م دى، چایه‌ک و ویریک، حالیی عه‌رزم بووی، بو فلان و ده‌عه‌تیک بو فیسار.. ئیتر تاقه چل دینار له‌م رۆژه‌دا به‌شى چم ده‌کا؟..

ئیسستا ده‌زانم له‌ دلئى خۆتا ده‌لئى واز له‌و دۆمینه‌یه‌ بینه‌و ئه‌و پارهیى له‌وى سه‌رف ده‌که‌ی بیده به‌ کتیب و مه‌جه‌لله‌ و بیخوتنه‌وه. به‌ سه‌رى من وا نییه‌؟! ئه‌گه‌ر وه‌ک تو ده‌لئى، حالئى عه‌رزم بووی، وا بکه‌م ئه‌وسا وه‌ختى بى کاریم به‌ چى رابویم؟ حالیی عه‌رزم بووی!؟

به‌لئى! ماموستا گیان حالیی عه‌رزت بووم، به‌لام تو ریگه‌ت نه‌دام که حالیی عه‌رزم بى! خوا حافیز..)

شیه‌وى ئه‌م په‌خشانه‌ جوژه شیه‌ویه‌که له‌ گالته‌و گه‌پ ئه‌چی به‌لام له‌ راستیدا وانیه‌، به‌لکوو باه‌تیکه‌ گه‌لئى جوژه ره‌وشتى هه‌ندئى که‌سى ئه‌و رۆژه وه‌کوو وینه‌ی ناو ئاوینه‌ پیشان ئه‌دا.

ئه‌مه‌ کارساتی میژوه؛ هه‌ر پیاویکی گه‌وره له‌ رۆژیکا که ئه‌ستیره‌ی به‌رز ئه‌بیته‌وه، دۆست و ناسراو و خزم و هاویری منالی و هاوولاتی و درواسی بو په‌یدا ئه‌بى. یه‌کئى ئه‌لئى: ئیمه له‌ سه‌رده‌می منالیدا پیکه‌وه یاریمان ئه‌کرد، یه‌کئى ئه‌لئى: ئیمه خزمین و دایکمان پوور زازای یه‌کن. یه‌کیک ئه‌لئى: مالمان له‌ گه‌ره‌کیکا بوو پیکه‌وه دانه‌نیشتن. له‌ سه‌ر ئه‌م باه‌ته هه‌ر یه‌که‌ خۆی ئه‌کا به‌ دۆست و خزمیکی ته‌واو له‌گه‌ل کابرای هه‌لکه‌وتوودا! به‌لام ئه‌گه‌ر رۆژئى له‌ رۆژان ئه‌و کابرایه‌ سا، یا زه‌مان پشتی تی کردو گولۆله‌ی که‌وته لیژی، وه‌ یا له‌به‌ر هه‌ر هۆبه‌ک بوو ئه‌و رۆژه‌ی نه‌ما، ئه‌و عاله‌مه‌ لیی ئه‌ته‌کیته‌وه به‌لکوو ئه‌گه‌ر خه‌به‌ریکی ئه‌و پیاوه له‌ هه‌ر یه‌ک له‌و خزمه‌ درۆزانه‌و له‌و دۆسته بى بارانه‌ پیرسیت، ئه‌لئى: پرۆ باه‌! من که‌ی ئه‌و پیاوه‌م ناسیوه؟ به‌ چه‌و گوربس ئیمه پیکه‌وه نابه‌سترین!.. له‌ وینه‌ی ئه‌مه‌ش ئه‌گه‌ر رۆژئى له‌ رۆژان شتیک باوی هه‌بوو؛ ئه‌و شته‌ شوڕشیک بیت، یا بازاری پاله‌وانیه‌ک بیت، یا زهره‌کی داو بسه‌تیک بیت، یا...هتد. دیسانه‌وه لییره‌شا زۆر که‌س سه‌ر به‌رز ئه‌که‌نه‌وه ئه‌لئى ئیمه له‌و مه‌یدانه‌دا وا بووین و وامان کرد و وامان به‌سه‌ره‌ات و وا بریندار بووین و وا و...، که ئه‌و رۆژه‌ش به‌سه‌رئه‌چی کونه‌ مشکیک بو خۆی ئه‌دۆزیته‌وه وه‌ه‌ناسه له‌ خۆی ئه‌پرئى نه‌وه‌ک یه‌کیک

ناوی بینیت و تووشی گۆبه ندیك بییت!

جا ئەمه زاهره یه کی کۆمه لایه تی هه موو نه ته وه یه کی دو اکه و تووه. ئەگەر بلایت: ئەمه سیاسه ته و سیاسه ت وای ئەو ئی، من ئەلیم: ئەمه سیاسه ت نییه، به لکوو ئەمه بهر مه فهوومی ئەو په نده کوردییه ئەکه و ئی که ئەلئ: «له هه ر لایه که وه بای بییت شه ن ئەکا!» ..

خاوه نی ئەم په خشانه که ئەوه ی نووسیوه له نووسینه که یا ئەوه بۆ ئیمه و بۆ میژوو ده رئه که و ئی که له و رۆژهدا ئەو جوړه ره و شتانه له ئارادا هه بووه و زۆر که س کردوویانه به کراسیک و کردوویانه ته به ریان، که ئەچیته بنج و بناوانه که شیه وه له گوێزی پووچه ل پووچه ل تر بوون! مه به سته که ئەوه نییه که ته و فیتق و بوو - دوور نییه ماموستا ته و فیتق ئینسانیک و هه می بوو بییت - به لکوو مه به سته که ئەوه یه که زاهره یه کی و له و رۆژهدا هه بووه. میژووی داها توو میژوو رابوردوو ئەهینیتنه وه بهرچاو، له وه وه ئەگوئجی چاره سه ری کاروباری ئەو رۆژه ی خۆی بکا.

ناوه رۆکی ئەم په خشانه له رواله تا ره خنه یه، به لام له راستیدا چهند واقعه یه ک پیشان ئەدا؛ یه کی ک ئەوه که ده سته یه ک هه بوون گوایه به ناو خزمه تی نه ته وه ئەکه ن، که چی دوورن له و خزمه ته و به ناوی خزمه ته وه گیرفانی خۆیان پر ئەکه ن! یه کئ نه فسییه تی ده سته یه کی تر باس ئەکا که له مه یدانی قسه کردنا له باری نه ته وایه تییه زۆر دهم بلاون، به لام که هاته باری خزمه تکردن به تاقه پولیک ده ست قسوچاون! یه کی سنگ ده رپه راندنی هه ندئ که س بۆ خزمه ت کردنی نه ته وه به قسه و له کاتی شینه ییدا، به لام که شیره که تیژ بوو له تکی چی و په تکی چی!

له و رۆژهدا فیکره و کرده وه یه کی به هیزی نه ته وایه تی له بلایسه دا بووه، به لام زۆر که سیش له ناو ئەو جغه دا هه بوون و یه کی ک یا دوو له و ره و شتانه - که باسکران - تیایانا هه بووه. به لئ! نه ته وه وه کوو باخیکه به ده ماخی ئاوه دانه؛ میوه ی جوان و گوله باخی بۆن خووشی تیدا یه، میوه ی تال و ژاله شی هه ر تیدا یه. نه ته وه ش ئەبئ هه موو جوړه شتیکی تیدا هه بی، له چاک و خراب، ئەگه ر وانه بوو نابئ ناوی نه ته وه له خۆی بنئ.

روخساره که شی کوردییه کی سافی ره وانه، به بی ئەوه هیچ گرانیه ک و ئالوزاویه کی تیدا هه بی، وشه و رسته هه ریه که له جیگای خۆیانا شوینی خۆیان گرتوه.

«محهمه د ئه مین ئوسمان» له ژماره «۳» ی سالی «۱۹۷۱» ی گوڤاری «نوسه ری کورد» دا له ژیر ناوی «ئیکیتیا نفیسه فانیت کورد» دا، به شپوهی بادینی دهقه په خشانیکمان پیشان ئه دا و ئه لئ:

«ئیکیتیا نفیسه فانیت کورد ریبه کا دریز و باره کی گرانه.

گه له ک دهورو سال بورین و ملله تی کورد دنالی لبن نیرکی زورداریا درونوانه یا بیانیا دوژمنیت دادی و مرۆقی. ملله تی مه بهزاران هاتنه فه کوشتن لسه ریا و بیبا بئاسته نگ و ستیری و گوڤان و دهرده سه ری، هاته فه براندن و پارئ نانی ژ دهقی دهاته دزین و ستاندن و دهستیت ویی دگریدای مه له تیته دهه با. ما برسی و رويس، بن دهست و نه زان و هه می ریکیته خاندن و زانینی لسه هاتبونه دا بخستن. چی ژ بنیات و نه ژاد و ره وشه نیبریا خو نه دزانی، تشتی پین ئاگاهدار ئه بو، کو کورده، ئه ویش ئه گهر دایک و بابیت خو نه دیتبانه و بکوردی نه ئاخفتیا و بیانیا پین لسطوی وی دانه نایا نه دزانی کا کورده ئان ژ ملله ته کی دیبه. لگه ل هندی ژی هه ر سه ری خو ده لینا و شوړشیت خو دگتیران و چهند مرۆقه ک هه بوون بلله ت و خه بات و چه له نگی و هنده ک ژ میژویا خو دگوت و هه تا ئه فو به ییت وان پین لسه ر ئه زمانئ کوردا و چیروک و لاوک بروژیت که فن بیت ملله تی مه پین تیته گوتن. ئه م ژ نفیسین و نقشتا د دهست شویشستی بوین هه تا ده مه کی نیتزیک. مرۆقیته بیانی ژ مه پیر به حسی میژوو و زمان و کومهل و بنیاتی کوردا پین کری گه له ک ژوا خرابی و دره ون بته نشتا مه فه ناین.

ئه فو حالئ مه پین زانین و نفیسین و کاری ئیکیتیا نفیسه فانا دئ بته چی؟. تیته گوتن، ئه و مرۆقیته خو قژ دکه ن و هنکیته خو پف دده ن و به حسی باب و باپیرا بیت و ئه و بخو د دهست دا هیلای بن، ئه و مرۆقیته هو دمیرنه و باب و باپیریت و دساخن، دزندی نه. ئه م کورد بسه ر بلندی به حسی چه له نگی و جانفیدا یا باب و بابکا لکیته خو دکه پین، و ئه ف چه نده بومه کیماسی نینه، راسته و دره و نینه ژبه ر کو ملله تی کورد هندی خو دیتی هه ر شوړش بیت گتیراین و قوربانیت داین و هه تا روژا یازده ی ئادارا بورین. بقی چه ندئ حالئ مه بحالی باب و باپیریت مه هه ر وه کی دکوتن: میروئ کورد خودئ دده ت رابیتته کوشتن، نه لسه ر جهی خو بحریت، ژ لایه کی دی شه، ژ لای زانین و خاندن و نفیسین شه، ئه گه ر ئه م خو پیک بگرین لگه ل وان، بن ئه و ژمه چاکتر بون هه ر چه نده زه مانئ مه هه ردوا نه وه ک ئیکه ژی.

وا تهرموکی و همدانی و خانی و جزیری و کوی هه بون، بهلی بهره مبهه
وهختی مه هژماره کا هند نینه بگه هه بالا وا و وهکی مروف هزیت خو دکهت
براستی جهی شه رمزاری بهه. ئەف ساله هه می بورین و مه چی نه کر دریا زانین و
نقیسین و تیگه هشتنی دا هه تا ئەفروکه بسه رمه دا هاتی، وهکی من گوتی ئەم
دهه ست شویشتی و باره کی گران لسه ر ستوی مه، ژ هزارا ئیک ئان دی هه بیت
ئان نه، تشته کی ژ میژوا خو بزانیته و خاندن و نقیسین مروف شه رم دکهت
لدور بناخفیت، فولکلور، شعر، کومه ل و زور لاییت دی، تشتی لدور هاتی به
نقیسین گه له کی کیمه بحسیبا من هه ر نه شپین بیژینی هه بون.

ئه گه ر هه جته تا مه چی بیت ژ نه بونا فاششتا و به حسا، چی ترس ئان
کیماسیا زانا، ئان خاندن واری، ئان ژی زورداریا حاکمیت که فن، ئەفرو ئەفه
هه می بی لسه ر ستوی مه نقیسه فانا و ئیکیتی برهنگه کی تایه تی ده که فته
بن باره کی ئیکجار گران و بهر پسیاریا میژوو و ملله تی مه بی ژار. ئیک
ژماقیت ملله تی مه خاستین و خو دایه کوشتن، و خه بات کری، هه قیت زانین و
ره شه نبیری بو، نه ژ مه ئەو هه ق وهرگرت، ئەفجاره ما دبیت ئەم سور و سور
خو به ئەردی دا دهین و ناقا دخو بدهین و کهس نه شیت طه رازیا مه دروست
کهت، کو چیه؟ ئەم ئەدیبه و نقیسه بانین، ناقیت مه بی لسه ر بهر په ریت
روژناما و ئەندامین د ئیکیتی نقیسه فانا دا و کاری مه بیته ئههنگ گپران و
خو طبه خاندن و هتدا! ئەفروکه ربهه کا دویره دریژیا لبه ر مه و دقیت ئەم بی
راوه ستیان بچین و ژ دهر هه قی باری گران و بهر پرسیار دهر که فین و
بدلسۆزی ده ست بها قیژین کار کردنه کا ب و ج. میژوا خو فه کولین و دویره
دریژ لدور میژوو و نه ژادی کوردا بنقیسین. ژبان و خه بات و ئەده بی خو بیننه
پیش چاف، ئەزمانی خو بی شیرین بکهینه ئیک و نه خاندن واری فه مالین ژ
ناف ملله تی.

.....»

به سه رهاتی هه موو زمانیکه، که ئەبی گه لی شیوه قسه کردن و ناخاقتنیکی تیدا
هه بیت، له ئەنجامی لی کۆلینه وهو دراسه و نووسیندا له پاش سالهای دوورو دریژیه کییک
لهو شیوانه بنجی خوئی توند ئەکا و ئەبی به شیویه کی سه ره کی. ئەم بنج داکوتانهش، یا به
هوی پهیدا بوونی کاربه دهستیکی گه وره ی رۆحی، یا دنیایی، یا به هوی کۆبوونه وهی
زمانپاراوان و نووسهران، یا به هوی چا وکراوهیی و پال پتوه نانی دهسته یه کی تره وه ئەبی.
ئهمه ش مه رج نییه که راویژکه رانی ئەو شیوه سه ره کیه، به هه ژمار له وانیتتر زۆرتتر بن،

چونکه هۆ باسکراوه کانی پیتشوو که میه که ی ئەماندا ئەپۆشێ. زۆر له به شه زمانه کانی ئەمرۆ که هەر یه که له شوتنی خۆبانا بوون به شیتوه یه کی سه ره کی، سه یر ئە که ی قسه که رانی ئەو شیتوه سه ره کییه به هه ژمار گه لی که مترن له قسه که رانی ئەو زمانه، له گه ل ئەمه شا ئەو که مه شوتنی خۆی گرتوووه بووه به به ردی بناغه. ئەمه ش مه عنای وا نییه که شیتوه کانی تر ئە بی له بیر بچنه وه؛ مه عنای ئەوه نییه، چونکه ئە گه ر ئەوان له بیر چوونه وه ورده ورده کار ئە کاته سه ر له بیر چوونه وه ی ئەمیش. هەر له به ر ئەمه یه بۆیه گه لی له نه ته وه کان جگه له شیتوه سه ره کیه که یان زۆر جار شیتوه کانی تر به نووسین و به نمایش پیشان ئە دهن. ئەم هه م بۆ پاراستنی شیتوه سه ره کیه که یه، هه م بۆ تی گه یشتنی ئەو ره مه کییه زۆریه که به ته وای له شیتوه سه ره کیه که تی ناگا، بۆ تی گه یشتنه که یان ئەو شیتوانه ش ئە خه نه وه به رچاو. زۆر زمانیش هه بووه له لاپه رده ی رابوردوی میژوودا، له به ر ئەوه که، یه کێ له هۆیه کانی پیتشوی تیدا نه بووه پووکا وه ته وه و چوده ته گوپستانی تاریکی میژوووه!

له زمانی کوردیدا وه کوو زمانه کانی تر گه لی شیتوه ی تیدا هه یه. له رووی په خشانه وه ئیمه توانیمان نمونه کانیان له م کتیبه دا پیشان به ین. یه کێ لهو شیتوه به بایه خانی زمانی کوردی شیتوه ی بادینه انه - که ئیمه وای ناو ئەنین - وه کوو ناو بردنی به شیتوه ی کرمانجی خواروو زیاتر له گه لیا ئە گونجی. له به رگی په خشانایه که مچار که وه ته سه ر لاپه رده ی چاپ به هۆی رۆژنامه ی «کردستان» له ئەسته موول، له لایه ن به رده ی به درخانیه کانه وه، ئەمه ش له ده مه ده می دوایی هاتنی سه ده ی نۆزده هه مدا بوو، به لام پیش ئەم میژوووه په خشانای مه ولوودنامه که ی شیخ حسینی قازی بوو له ولاتی سوێران، وه لی ئەو چاپی به خۆیه وه نه دی تا سه ده ی بیستم به سه را هات.

لیره دا محمه د ئەمین ئوسمان نمونه شیتوه یه کی پر به های بادینیمان پیشان ئە داته وه. ناوه رۆکی ئەم په خشانه باسی ئەوه ئەکا که ئەم کورده له گه لی له لاپه رده ی میژوو یا به ته وای بۆی نه لواوه که به زمانی خۆی بنووسیت و بخوینیتته وه. ره ورده ی میژوو هه موو ده م بۆ پیشه وه ئەروا، یانزه ی مارتی سالی « ۱۹۷۰ » ی بۆ هه لکه وت، که ئەمه هه بوو نووسه رانی کورد ئەتوانن به هه موو جوړ که لکی لی وه ریکرن و هه ل له ده ست به ر نه دهن بۆ نووسین و خویندنه وه به زمانی کوردی، ئەبی بین به یه ک و پشتی یه ک بگرن، چه ک ئەمه ی هینایه ناوه وه، ئەوان باوه شی پیاکه ن، تا پیتیان ئەکرێ کۆشش بکه ن بۆ پیشخستنی زمانه که، ئە گه ر ئەرکه که ش گران بی ئەبی به هه موویانه وه شان به دهن به ری،

بکەنە کارێ کە بە تەواوی ببوژیتەوه و رەنگی سیسیی لە سەر نەمیتێ. روخسارەکەشی شێوەیەکی رووتی بادینییه، گیروگرفتی لەو رووهوه تیدا نییه، دووره لە وشەێ تازه کووره، بەو شێوەیە مەفهوومەکەێ بە تەواوی داوه بە دەستهوه، رهوانی چارهێ روخسارهکەێ هاندهره بو باوهش بو گرتنهوه بو. جا ئەم پهخشانه نمونهیهکی تر بوو له نمونه پهخشانهکانی شێوهی بادینی و بو بابه تیکێ تری ئەو رۆژه، هەم له رووی ههستی ناوه رۆکهوه، هەم له رووی رێخستی روخسارهوه.

«محەمەدی مەلا کەریم» له ژماره یهکی گوڤاری «شمس کردستان - رۆژی کوردستان» ی سالی ١٩٧١ له ژیر ناوی «پاشا گەردانی له نووسینی کوردیدا» پهخشانیکی دیاری ئەکا و ئەلێ:

.....»

ورده ورده ئەم وهچەێ تازهی بی بناغەیه بوو بە شۆره سواری مهیدانی کوردی نووسین. بەلام چۆن جۆره کوردی نووسینیکی؟

کوردی نووسینیکی که هەر کەس پشتی تیدا به خۆی و به بههرهێ خۆی قایه، هەرگیز گوێ نادا به تیکلاو بوون له گەل خەلک و فیر بوونی زمانی خەلک و کۆکردنهوهی وشەێ خێلهکان و لادێ کان و بهلکوو هەر پیتی ناکی. گوێ نادا به خۆتندنهوهی نووسراوی وهچهکانی پیشوومان و ههول نادا فیری ئەدهبی کلاسیکیمان بی و له مهعناي شیعری «نالی» و «سالم» و «مهحوی» و ئەوانیتر بگا و بهلکوو بو نالوئ! باوهری بهوه نییه که کوردییه ساکارهکەێ خەلک قسهی پین ئەکەن ریزمانیکی ههیه و ئەین ئەو ریزمانه له سەر بنچینهی بهراورد کردنی جووری دارشتنی رستهکان له هەر ناوچهو زاراوهیه کدا بدۆزیتهوهو بخریته سەر کاغەز، تا ئەوهی له خۆیهوه ئەو ریزمانه نازانی فیری بی و له سهری برهوا.

ناحهزانی کوردیش وا دیاره زۆر باش لهمه گهیشتون و ویستووینه تا ئەو پهری توانا کهلکی لی وهریگرن بو تیکشکاندنی زمانهکهیان و ئالۆکردنی و بو ئەوهی کاریکی لی بکەن منالی کورد لی تی نهگا و خوا خوای بی به عهدهبی بخوینێ. ئەو ناحهزانه ئەزانن که زمان بر بره پشتی نهتهوهیه و بۆیه ویستووینه بر بره پشتی نهتهوهکان بشکینن و ئیفلیجی بکەن! گوئیەک بو

رادییۆی به‌غدا راگره، چاوتیک به زۆر له کتیبه‌کانی قوتابخانه‌کانی کوردستاندا بگێڕن و له‌گه‌ڵ ئه‌و کتیبانه‌ی که نووسه‌ره‌کانی سالانی ۱۹۴۰ - ۱۹۵۰ ئه‌یانکردن به کوردی به‌راوردیان بکه‌ن، جا ئه‌زانن ئه‌م‌پۆ چۆن کوردییه‌ک پێشکەش نه‌ت‌وه‌ی کورد ئه‌کری؟! لێره‌دا زۆر له جیبی خۆیا‌یه‌تی دیمه‌نیکی ته‌سکی بیرو می‌شکی هه‌ندی له‌و نووسه‌رانه‌مان بخه‌ینه به‌رچاو، که من له دڵسۆزییان بۆ کورد بێ گومانم، به‌لام له‌وه‌ش بێ گومانم که‌وا بی‌ریکی چه‌وت چه‌وته می‌شکیانه‌وه‌و ئه‌یان‌ه‌وی تا راده‌یه‌کیش توانیویه‌وه‌و ئه‌و بی‌ره چه‌وته‌یان بخه‌نه می‌شکی خه‌لکه‌وه‌. ئه‌وه‌ش مه‌سه‌له‌ی پاک کردنه‌وه‌ی زمانی کوردییه له وشه‌ی بی‌گانه‌.

پێش‌ه‌سه‌کی ئه‌بێ بلێتن ئه‌توانین بریار بده‌ین له‌ ناو هه‌موو گه‌له موسولمانه‌کاندا کورد یه‌کیکه له‌و گه‌لانه که توانیویه‌وه تا راده‌یه‌کی باش زمانه‌که‌ی خۆیان به‌ریزن و نه‌یه‌لن وشه‌ی بی‌گانه به‌چیته تان و پۆیه‌وه، به‌لام ئه‌مه نابێ وایه‌گه‌یه‌نی که کوردی، یا هه‌ر زمانیکی تر ئه‌توانێ هه‌میشه‌و به ته‌واوی خۆی له زمانانی تر دوور بگرێ. دراوسێیه‌تی هه‌ر نه‌ته‌وه‌یه‌ک له‌گه‌ڵ نه‌ته‌وه‌یه‌کی تره‌و په‌یوه‌ندی ئابووری و جه‌نگ و داگیرکردن و خۆندن و گۆرانی کۆمه‌لایه‌تی، ئه‌مانه هه‌موو هۆن بۆ ئه‌وه که وشه‌و رسته‌ی زمانیک به‌چیته ناو زمانیکی تره‌وه‌و خۆی تیا به‌چه‌سپێنی . به‌ره‌هه‌لستی کردنی ئه‌م دیاره‌یه کاریکی هیچ و پووچه‌و هه‌ر وشه‌یه‌کی زمانیک هاته ناو زمانی ره‌شه خه‌لکی نه‌ته‌وه‌یه‌کی تره‌وه‌و قالیبی زمانی ئه‌مانی وه‌رگرت، ئه‌بێ به‌هی ئه‌مان و، بی‌رکردنه‌وه له لابردنی شتیکی بێ که‌لکه‌و، ئه‌گه‌ر ده‌یان ئه‌کادیمی‌هش بریاری لابردنی بده‌ن و، له چه‌ند نووسراودا جێنشینینی بۆ دابنێن، به‌وه له زمانی خه‌لک ده‌رناچی و هه‌ر تیا ئه‌می‌نیتته‌وه‌.

زمانی هه‌رگه‌لیک به‌پێی پێوستی ژبانی ئه‌و گه‌له وشه‌ی تیا‌دا‌یه‌و ، هیچ شووره‌یی نییه‌و به‌که‌می و سووکی دانانری ئه‌گه‌ر گه‌لی مه‌عنا هه‌بێ ئیمه وشه‌ی خۆمالیمان نه‌بێ بۆیان. که‌واته هیچ ناشیرین نییه ئه‌گه‌ر ئه‌و مه‌عنا‌یانه هاتنه ژبا‌مانه‌وه، بێن وشه‌یان له زمانیکی تره‌وه بۆ بخوا‌زین و، ئه‌مه شتیکه هه‌موو گه‌لیک کردوویه‌تی و ئیستتا له جارانی گه‌لی زیاتر ئه‌کری و هیچ پێوست نییه به‌ دوا‌ی داتاشینی وشه‌ی به‌ ناو کوردیدا بگه‌ڕێن بۆ ئه‌و مه‌عنا‌یانه. ته‌له‌فزیۆن و رادیۆ می‌کرۆب و سینه‌ما و سه‌دان وشه‌ی تر ئه‌م‌پۆ له کوردیدا بلاو بوونه‌ته‌وه، چونکه ئه‌و مه‌عنا‌یانه که ئه‌م وشانه‌یان له زمانه‌کانی ترا بۆ دانراوه، له کوردیدا نه‌بوون و ئیستاش پێوست ناکا ئیمه خۆمان

ماندوو بکهین و سهری خۆمان بێشپین به گهراڤهوه به دواى داتاشینی وشهى كوردی دا بۆ ئەم مهعنايانه. بۆ نمونه ئوتۆمۆبیل ههزار ورده پارچهى تىبايه، ههريهكی ناویکی جیهانی ههیه، ئیمه ئهین سهردنجامان به كوێ بگا ئهگهه بمانهوی بگهڕین به دواى وشهى كوردیدا بۆ ئەم ههسوو پارچانه؟! وه ئاخۆ سهینهی حالمان چۆن ئهین كه كوردستان بوو به كۆمهڵگایهكی بێشكهوتوی خاوهن پيشهسازیهكی قورس و فراوان؟. ئاخۆ ئهوان كاتهش ئهمن گیانی وشكه نهتهوه پهروهیهمان ههريه تیا ئهمنی كه خۆمان خهريك بکهین به گهراڤهوه به دواى داتاشینی وشهى كوردیدا بۆ ههسوو ئهوان شته تازانهی كه دینه ژيانمانهوه؟.

ههريه بێشپه بهلامهوه نابهجییه ههندی وشهى عهرهبی كه دهمیكه كهوتونهته زمانهكهمانهوه، لهو كاتهدا كه وهزمان گرتوو وشهى كوردیمان نهبووه له بهرانبهرياندا، یا بوومانهوه فهوتاهوه، ئیستا ئهمان جیتی خۆیان به تهواوی گرتوهوه كهوتونهته سهه زمانی گهروهو بچووكمان - ئیمه ئیستا بێشپه وشهى داتاشراو دروست بکهین به نیازی لایردنی ئهوان وشه عهرهبیان. بۆ نمونه «کتیب» كه له «كتاب» ی عهرهبییهوه هاتۆته كوردیهوه و بووه به هی خۆمان و ههسوو خۆیندهوارو نهخۆیندهوارتیک مهعناى ئهزانى و، به پێچهوانهوه عهرهب هیچی لێ تێ ناگا، چونكه شپهوه عهرهبییهكهى گۆراوه، یهكێك «پهراو» ی بۆ دۆزیهتهوه كه هیشتا به تهواوی ساغ نهكراوتهوه ئاخۆ «پهراو» ه یان «پهراو». یهكێکی تریش «پهرتوك» ی بۆ داناوه كه ئهمن ساغ نهبووتهوه ئاخۆ «پهرتوك» ه، یا «پهرتوك» ه، یا «پهرتوك» ههركهسێ به جۆریکی ئهنووسێ و قسهی كهسبیش بۆ ئهوه ناشی له قسهی كهسبێکی تر به راستتر دابنرێ، مادهم قسهی ههمنان بێ بهلگهیه پهیهندی ئهمن دوو وشهیه به كتیبهوه لهوه زیاتر نییه كه تیبی «پ» و «ر» یان تیبیه كه له «پهره» یشدا ههمن و، كتیبهش پهیه پهیه! ئهی «ا» و «و» كهی یهكهم و «ت» و «و» و «ك» كهی دووههم له چیهوه هاتووون؟. خوا خۆی ئهزانێ! ههروهها دهیان وشهى تر كه هیچ بنچینهوه بهلگهیهکیان نییه لام وایه تاوانیکی گهروهیه بهرامبهر به زمانهكهمان و گهلهكهمان و به تاییهتی بهرامبهر به نهوهی دواڕۆژمان له خۆرایى بریاری كوردایهتیبیان بدهین!.

لهم سالانهی دوایدا بلاو كوردنهوهی چاپمهنى بووه بهباو، ههركهس ئهگری خولیاى ئهوهی له سهردایه شتیك بلاو بكاتهوه. بێ گومان من نامهوی بلیم و له بیروباوهڕمهوه دووره بلیم له چاپدان تهنها مافی كۆمهڵێكه و وهك

چەرخەکانی رابوردوو رەشە خەلک مافی نووسین و لە چاپدانیان نییە، بەلام بێ گومان نووسین و بلاوکردنەوه چونکە تەنھا بۆ ئەو کەسە نین کە ئەنوسێ و بلاو ئەکاتەوه، نووسراو بەر لە هەرچ بۆ خەلک ئەنوسرێ و بە زمانی خەلک ئەنوسرێ، کۆمەڵ مافی ئەوهی هەیه بزانی ناخۆ ئەو نووسراوه سوودی خەلکی تیا یە یان زانیان، وە بە زمانی راستەقینە ی خەلک نووسراوه یا پرە لە هەلە؟، وە بۆشی هەیه نەهێلتی نووسەر شتیک بلاو بکاتەوه کە زانی بۆ سوودی گشتیی خەلک هەبێ و هەلەو چەوتی بخاتە ناو زمانەوه. زۆر لەم فەریکە نووسەرانی ئەم سەردەمە تیگەبشتون کە گوڤارو روژنامەکانمان تا رادەیهکی باش ئەرکی جێ نشینی کۆمەڵیان لە ئەستۆ گرتوووه ریتگا نادەن شتی بێ کەلک و هەلەیان تیا بلاو بکرتەوه، لەبەر ئەوه دین نووسراوهکانیان بە نامیلکە لە چاپ ئەدەن و ئەیخەنە بازارەوه، بێ گومان ئەم دیاریە زبانیکی تریشی هەیه کە لام وایە زبانیکی زۆر قورسە؛ ئەگەر بێگانەیهکی کوردی زان هەندێ لەم شیعر و نامیلکانە ی بەرچاو بکەوێ، ناخۆ ئەبێ چۆن پریار بدا بە سەر روژننیرانی کوردداو، بلتی کورد چۆن نەتەوهیهکەو، پلە ی خۆیندەواری گەیشتۆتە کوێ؟.

ئەمە ی کە و تم هەمووی سەرتیکی پاشاگەردانیی کوردی نووسینی ئەمڕۆ بوو، پاشاگەردانیی کوردی نووسین چەند سەری تریشی هەیه، وەک نەبوونی زمانی یەگرتووی نووسینی کوردی کە هەندیک ئەیانەوێ بێ بە کۆسی ریتگای پیکهاتنی و، نەتەوهکەمان بەپیتی زارەوه دابەش بکەن و چەند زمانی بۆ دروست بکەن!، وە وەک بەکارهێنانی تیپ بۆ دەنگە کوردییەکان کە هیشتا دوو کەسمان نییە لەم رووهوه بە تەواوی هاودەنگ و هاوکار بێن.

هێوام وایە لە دەرفەتییکی ترا بۆم بلوێ لەم بابەتەنەشەوه چەند دیریک بنوسم».

لە دوای سالانی ۱۹۷۰ خۆیندەواری و نووسینی کوردی لەبەر بنجی سالەکانی پیشووی بەرە بەرە ئەو بنجە ی قائمتر ئەکردهوه، لەمەوه دیارە نووسین و خاوەن قەلەم زیاتر ئەبێ، هەر کەسە لە عاستی خۆی، خۆی بە خاوەن هەست و بە خاوەن پروا ئەزانی لە بارە ی نووسینی کوردییەوه، ئەمەش کەوا ئەزانی هەمووی لەبەر خۆشەویستی زمانەکە ی و نەتەوهکەیهتی. وای دیاربووه ئەم خۆشەویستییه کردووێتە کاری کە شارپێگە بنەرەتیه کە بزر بێ، کە ئەو لەبەر چاوەنما هەر کەسە توولە ریتگایە ک ئەگری و پیا یا ئەروا!، بەلام تیا ئەم توولە ریتگانه ئەیانگەیهننە قوئاغ، یا هەر وایە ویتلی ئەمێننەوه؟. ئەمە دیارە

وردبوونهوهیهکی ئەوی:

هه‌موو نه‌ته‌وهیه‌ک له هه‌موو چه‌رخیکا، سه‌ره‌تا که، پیتی ئەخاته مه‌یدانی‌که‌وه گه‌لێ کۆسپی دیتته‌ ری، به‌ تاییه‌تی مه‌یدانی خۆبندن و نووسین، کۆسپی ئەم مه‌یدانه‌ له کۆسپی مه‌یدانه‌کانی تر زیاتره، چونکه‌ ئەم بۆ گوزارشت دانوه له مه‌عانی پێبوستی‌کی زۆری ئەبیت به‌ وشه، مه‌عانی پێش وشه‌ په‌یدا ئەبێ، که‌ مه‌عنایه‌ک په‌یدا بوو ئەو وه‌خته وشه‌یه‌کی بۆ دانه‌ری، مه‌عانی کانی‌ویتی بێ بنه، هه‌تا لیتی هه‌لینجیت هه‌ر له‌ دوایی هاتن نایه، وشه‌ له‌ دوایی هاتن دیت، مه‌عانی هیتشتا له‌ کۆتیه‌تی. که‌ وابوو ئەرکی‌کی زۆر زل تووشی ئەو نه‌ته‌وهیه‌ ئەبێ بۆ وشه‌دانان بۆ ئەو هه‌موو مه‌عانییه‌ زۆر زۆرانه. هه‌ر له‌ به‌ر ئەمه‌یه‌ که‌ ئەرکی مه‌یدانی خۆبندن و نووسین گه‌لێ قورستره له‌ ئەرکی مه‌یدانه‌کانی تر. به‌ تاییه‌تی نه‌ته‌وهیه‌کی وه‌کوو کورد نووسینی هه‌ر کۆنه‌وه به‌ زمانیکی غه‌یری زمانه‌که‌ی خۆی بووه، تا بکه‌وتنه‌ سه‌ر ریبازتی‌کی ریک و پیک بۆ نووسینی زمانه‌که‌ی خۆی گه‌لێ سه‌رده‌می ئەوی. ئەمه‌و ئەگه‌ر هاته‌ سه‌ر دانانی وشه‌ بۆ مه‌عنایه‌ک، ئەمه‌ش نابێ ئیشی تاقه‌ که‌سی‌ک بێت، چونکه‌ ئەو که‌سه‌ با زۆر زاناش بێ ناتوانی، وه‌یا هه‌قی ئەوه‌ی نییه‌ ئەو وشه‌یه‌ دابنێ، به‌ لکوو ئەمه‌ ئەرکی‌که‌ ئەکه‌وتنه‌ ئەستۆی «ئهرسه‌نی زانیاری»، ئەبێ کۆرپیک ئەمه‌ دروست بکا، چونکه‌ ئەو «ئهرسه‌نه» به‌ هه‌موویانه‌وه‌ که‌سیه‌تیه‌کی مه‌عنه‌وی دروست ئەکه‌ن و ئەو مافه‌یان ئەبیت که‌ وشه‌که‌ دابنێن.

له‌ رۆژیکی وه‌کوو ئەو رۆژهدا وا دهر ئەکه‌وی که‌ قه‌له‌م به‌ ده‌سته‌ تازه‌کانی ئەو رۆژه هه‌ر یه‌که‌یان به‌ ئاره‌زووی خۆیان که‌وتونه‌ته‌ سه‌ر ئەوه‌ بۆ هه‌ر گوزاره‌یه‌ک - که‌ نه‌یانزانیوه - وشه‌یه‌کی بۆ دابنێن، دیاره‌ نه‌ته‌وه‌که‌ له‌ زمانه‌ ره‌سه‌نیه‌که‌ی خۆی دوور ئەخاته‌وه‌. زمانی خاوتنی پوختی هه‌موو نه‌ته‌وه‌یه‌ک - که‌ کوردیش یه‌کی‌که‌ له‌وان - ئاخاوتنی به‌ره‌ی نه‌خۆبنده‌وار و لادییه، خۆبنده‌واره‌که‌ - شاری بێ یا لادییه - ئەبێ ئەو ریبچه‌یه‌ی ئەوان هه‌لبگرێ، خزمه‌ته‌که‌ له‌وه‌دایه‌ که‌ ئەو زمانه‌ خاوتنه‌ی ئەوان بپاریزێ و بیخاته‌ سه‌ر کاغه‌ز بۆ ئەوه‌ ئەگه‌ر رۆژیک زمانه‌که‌ به‌ هۆی تیکالای له‌گه‌ل زمانانی ترا ئەو ره‌سه‌نیه‌ی نه‌ما، ئەوه‌ی سه‌ر کاغه‌زه‌که‌ بۆیان بپیتته‌وه‌ به‌ شارپتگا و به‌ سه‌ریا برۆن و بیژیننه‌وه‌.

ناوه‌رۆکی ئەم په‌خشانه‌ به‌ جوړیکی ریک و پیک ئەوه‌مان پیشان ئەدا که‌ له‌و رۆژهدا ئەم بوخچه‌ به‌ گه‌ردانییه‌ هه‌بووه. هه‌ر چه‌نده‌ وه‌کوو وترا ئەگه‌ر سه‌ره‌تا جوړه‌ شتی وا نه‌یه‌ته‌ مه‌یدانه‌وه، ئەنجام دروست نابیت. نیشانه‌ بۆ ئەمه‌ ئەوه‌یه‌ که‌ ئەگه‌ر پاشا گه‌ردانیه‌کی وا له‌ ئارادا نه‌بوایه، نووسینی‌کی وه‌کوو ئەم په‌خشانه‌ نه‌ ئەهاته‌ ناوه‌وه‌ که‌

خەلکە کە وریا بکاتەووە بۆ گرتنی ریگایەکی تر. کەوا بوو جوۆرە شستی واو جوۆرە وریاکردنەووەی وا ئەبێ بە بەردی بناغە بۆ ئەو کە وردە وردە ئەو زمانە بە تەواوی پێ بگا و بگا بە حەقی خۆی، ئەمە کارەساتی هەموو نەتەوێهەک بوو کە دەستی داوێتە قەلەم و خزمەتی زمانی خۆی کردووە. روخساری پەخشانە کەش روخساریکە دوورە لە وشە و تازە کوورە. بەبێ گیروگرفتی نیاز ئەدا بە دەستەو، گری و گۆلی تێدا نییە. کە وابوو ئەم پەخشانە بە خۆی و بە ناوەرۆکیهەو بوو بە نمونە پەخشان و بابەتییکی ئەو رۆژە بۆ ئەو میژوو لە پاشەرۆژا چاوی پیا بخشیینی.

«دکتور عبدالرحمن عبدالله» لە ژێر ناوی «تەندروستی گشتی» کتیبییکی بە پەخشان - کە لە سالی ۱۹۷۲دا دەستی چاپی گەشتی - داناو، ئەمە ی خوارەو نمونە یەکە لەو پەخشانە:

.....»

تەندروستی ناوچە!

لە تەندروستی ناوچە مەبەستمان ئەوێهە هەر جوۆریک بێت ریگە ی بلاو بوونەووەی نەخۆشی نەدریت و ئەو نەخۆشیانە ی لەو ناوچە یەدا هەن نەهیلرین و ئەو ناوچە یە لەو نەخۆشیانە پاک بکرتتەو، ئەو کەسانە ی لەو ناوچە یەدا دەژین هەرکەسە بە پیتی توانا و زانیاری خۆی تەقەلا بەدا ئەو ناوچە یە لە نەخۆشی پاک بکاتەووە یارمەتی دەواری تەندروستی بەدا بۆ کەم کردنەووە نەهیشستنی نەخۆشی. تەندروستی ناوچە ئاسان نییە، هەموو گەلانی جیهان هەمیشە تەقەلایانە بۆ پیکهینانی ئەم تەندروستی، چونکە ئەو ناوچە یە نەخۆشی کەم تێدابی و تەندروستی دانیشتوانی باش بێت بەری ئیش و کار پتر دەبێ، چونکە ئەو کەسانە لەشیان ساغە و بەهێزو توانای ئیشیان بەو پیتی پتر دەبێ، لەبەر ئەو دەبینین هەتا تەندروستی باشتەر بێ ئەو گەلە پێشکەوتوتر و بەتواناتر دەبێ. هەرچەندە ئەم تەندروستی یە گەلیک زۆری تی دەچی و زۆری پێ دەوێت، بەلام لەرووی وەلامیەو؛ لەو هەرزانتەر نەخۆش بکەون و چار بکرتن و لەئیش و کاریان ببن، لەبەر ئەو دەبینین گەلە پێشکەوتووێکان پتر بایەخ بە تەندروستی پارێزگاری خۆی و ناوچە دەدەن، بەلام لەبەر نەخۆشێدەواری و کەم زانیاری لە گەلە دوکەوتووێکاندا تەندروستی پارێزگاری ئەو بایەخە ی پێ نەدراو؛ بۆ پاراستنی تەندروستی و کەم کردنەووەی نەخۆشی لە ناوچە یە کدا پێویستە ئەم پەیرهوانە ی خوارەو بەجێ بهیتریت و بایەخی پێ بدریت:

ئاۋ يەككىتكە لە ھەرە پىتوبىستىيە كانى ژيان، بىن ئاۋ ھېچ گىيانلە بەرىتك نازى، بىجگە لەۋە پىتوبىستىيەكى ژيانە بۆ زۆر شتى تر بەكار دىنرېت، بەلام ئىمە لىرەدا مەبەستمان ئەۋ ئاۋانە يە بۆ خواردەنەۋە و پىتوبىستى ناۋمال بەكار دىنرېن. ئاۋى خواردەنەۋە زۆر چەشنى ھەيە، ۋەكوۋ ئاۋى كانى و ئاۋى چەم و رووبار، ۋەئاۋى زى و گۆمەكان بىجگە لە ئاۋى كانى و كارىز، ئەۋانى تر چونكە ھەمۋى بە دەرۋەن زۆرتر پىس ئەبن و مىكرۇبىيان تى ئەچى. ئەۋ ئاۋى بەسەر خەلقدا دابەش دەكرېت و پىتوبىستە زۆر خاۋىن و بىن مىكرۇب بى، دەبى ھەمىشە چاۋدېرى بكرېت و ھەموو جارىك نمونەى بنىرېت بۆ پشكىنىنى باكتېرېولوژى و كىمىياۋى. ئەۋ ئاۋەى بەسەر شارو دېھتەكاندا دابەش دەكرېت پىتوبىستە لە كۆگاي «مخزن» گەۋرەدا كۆبكرېتەۋە، خاۋىن بكرېت، پشكىنىنى باكتېرېولوژى و كىمىياۋى بۆ بكرېت.

ئەگەر سەرچاۋەى ئاۋەكە كانى و كارىز بېت، خاۋىن كرنى زۆر ئاسانە، بەلام ئاۋى زى و جۆگە و چەم پاش كۆكرەنەۋەى لە كۆگاي گەۋرە گەۋرەدا پىتوبىستە ھەتاۋىكى باشى لى بدا، چونكە ھەتاۋ تىشكى سەرۋو بنەشەيى تىدايە «أشعة الفوق البنفسجية» كە مىكروب دەكوژىت، لە پاشا زاخى تى بكرېت بۆ ئەۋەى ھەر شتىكى تىدايە بنىشيت، دواى ئەۋە كلۆرى تى بكرېت بۆ ئەۋە ھەر مىكروبيكى تىدا ماۋە بىكوژىت، ۋەھا بە باش دەزانرېت نەختى فلورىشى تى بكرېت بۆ ئەۋەى ئەۋانەى دەپخۇنەۋە دانبان كلۆر نەبى.

دواى ئەمانە ھەمۋى ئىنجا دابەش بكرېت بۆ خواردەنەۋە بەكارھىتان. ئەمە لە شارە گەۋرەكاندا، بەلام لەۋ دېھتەتەۋە پىژەۋەى ئاۋيان نىبە ئەگەر كانى و كارىزىان تىدا بېت دەبى دەمى ئەۋ كانى و كارىزە بە چىمەنتۆ ھەلبەستىرېت و لەبەر دەمىا ئەستىلېكى چىمەنتۆى بۆ بكرېت و بە لوولەكە ئاۋەكە لەۋ ئەستىلې بېتە دەرى بە مەرجى ئەستىلېكە لە كونى لوولەكە بەۋلاۋە ھېچ كونى تى تىدا نەبى. بەۋ چەشە ئەۋ ئاۋە لە پىس بوون دەپارېزىرېت.

بەلام ئەگەر ھاتو ئاۋى دىبەكە لە رووبارو چەم ۋەرگىرېت، دەبى پىش بەكارھىتانى، بە زاخ و كلۆرىن خاۋىن بكرېتەۋە ئىنجا بەكار بھىنرېت و ئەگەر زاخ و كلۆرىن دەست نەكەوت، ۋەيا نەيانزانى چۆنى بەكار بېن پىتوبىستە پىش خواردەنەۋە بەكارھىتانى بكوئىرېت. ئاۋ لەگەل ئەۋەدا يەككىكە لە ھەرە بە بايەخترىن پىتوبىستى ژيان و ھېچ گىيانلە بەرىتك بىن ئاۋ نازى، دىسان ھەر ئاۋە دەبى بە ھۆى بلاۋبونەۋەى گەلى نەخۆشى كوشندە، لەبەر ئەۋە پىتوبىستە زۆر

بایه خ بدریت به ناوو جوژی بلاوکردنه وهی و دابهش کردنی، وه هیج نه بی ههفتهی جاریک له لایهن پرژهی ناوه وه - مشروع الماء - نمونهی لی بنیریت بو پیشکینی باکتریولوجی و کیمیاوی.

.....«»

دروستبوونی ئادهمیزاد مه گهر ههر خوا خوئی بیزانی له چند ههزار ملیار ده مارو زه راتی خوین دروستبووه؟! «ویندل ویلکی» سه رۆکی ئاکادیمییهی ئەمه ربکا، بوونی خوا به ریازییات له ئەندامی ئینسانا ئیسبات ئەکا. ئەلی: به وینه ته نیا «چاو» ههوت هه لقهی یه که له دوای یه که، ئەوهی که له رووه وه یه له بهر چاوه له ملیۆنیک ده مار دروستبووه، ئەوهی له پشت ئەوه وه یه له دوو ملیۆن، سییه م له سئ ملیۆن تا ئەگاته هه وتم که له ناوه راستی میتشکه وه یه، ئەو له ههوت ملیۆن دروستبووه. تیکرای ئەم ههوت هه لقهیه «۲۸» ملیۆن ده ماره، هه موو به شیه یه کی ریک و پیک هه نده سی به ته نیشته یه که وه له سه ربکه دانراوه، ئەم هه موو ئادهمیزاده که هه یه هه مووی له سه ربکه ئەم نیزامه رویشتووه، نیزامیکی و ریک و پیک له ملیار ملیار ئادهمیدا ئەمه ریکه وتی ریکه وت نییه، ئەبی دروستکه ریکی توانا هه بی بو ئەوه ئەم پیشه سه یه به بی هیج ناته وایه ک دایبیت و ریکی بخا، ئەگهر هاتو یه کیک ناته وایه ک له چاویا هه بوو، ئەوه ئەو یه که به ره می «مصادفه» یه، نه وه ک ملیارهای خه لکه که. به م جوژه تی بینیه و به م وردبوونه وه یه ئیسباتی بوونی خوا ئەکا!.

که وای بوو ئەم چنگه گوشته - که تاکیکی ئادهمیزاده - خوئی به خوئی گه وره تر فه لسه فه یه که له فه لسه فه کانی که ون، ههر له بهر ئەمه یه که له و رۆژه وه دروستکراوه تا ئەم رۆژه، ئادهمیزاده که خوئی به شوین ئەوه دا گه راوه که دهر دو به لا و نه خوئی له خوئی دوور خاتوه، ئەمهش یا به خویراستن، وه یان به داوده رمان. سه رده مه کانی پیشوو وه کوو دهر ده که ئاسان بوو دهرمانه که شی به و جوژه ههر ئاسان بوو. ئەلیم دهر دو دهرمان هه ر دوو کی ئاسان بوو؛ دهر دو ئاسان و که م بوو، چونکه ئەم هاتو چۆ کردنی خه لک له به یینی یه کا و ئەم هه موو جوژه خواردنی هه مه چه شنه و ئەم هه موو تیکلاوی نه ته وه کان له به یینی یه کا ئیشیکی وایان کرد دهر دو به لا زۆر بیت و له شوینتیکه وه به خیرای بته نیتنه وه بو شوینتیکی تر. که ئەمه په ییدا بوو دهرمانه کهش باری خوئی له ئاسانییه وه گوپی به باریکی ترا!.

سه رده مه کانی پیشوو به به کارهیتانی گیایه ک، یا گولیک دهر ده که لانه چوو. که ته نگوچه له مه زۆر بوو ناچار ئادهمیزاده که ئەبی بکه ویتته فیکری ئەوه که ئەو دهرمانه

سادانه ههروا به ئاسانی چاری ئەم ههسوو دەرده زۆرو گرانانه ناکەن، ئەبێ بگه‌ری به دواى ئەوه‌دا که شتی تریان بۆ بدۆزیتەوه، ئەو شتەش زیادکردنی دەرمان و کۆشش کردنه بۆ دۆزینەوه‌ی ئەو هۆیانە که چاری ئەم نه‌خۆشییانە ئەکەن. نه‌ته‌وه‌کان ئەمه ئیشیان بوو، وه به‌م جۆره پیا هاتوونه‌ته‌ خواره‌وه، له‌گه‌ڵ ئەمه‌شا ئەوه‌شيان بۆ روون بووه‌ته‌وه که دەردي ولات به‌ دەرمانی ولات چار بکری چاکترو به‌که‌لکتره.

ئەمجا کورد؛ کوردیش هه‌ر له‌به‌ره‌به‌یانی میژوووه‌هه‌ بێ گومان وه‌کوو ئاده‌میزاده‌کانی تر نه‌خۆشی تیدا هه‌ر هه‌بووه، ئەم نه‌خۆشیانە‌ی به‌ داوده‌رمانی خۆمالي ولات‌ه‌که‌ی خۆی چارکردوه، به‌لام نه‌خۆشی له‌ وزه‌ دەرچوو. هیشتا ئەوه‌ی بۆ دەرنه‌که‌وتوه‌ که دەرمانه‌ خۆماليیه‌کانی ولات‌ه‌که‌ی خۆی چاری ئەو نه‌خۆشییانە ئەکا، که نه‌خۆشییه‌کی لێ په‌یدا ئەبێ ناچاره‌ په‌نا به‌ریتنه‌ به‌ر پزیشکه‌کانی دەر‌وه‌ی، به‌ نووسراویش له‌م باب‌ه‌ته‌وه‌ شتیکی به‌ زمانی خۆی بۆ به‌جێ نه‌ماوه‌ تا بیخوینیت‌ه‌وه‌ که‌لکی لێ وه‌رگری وه‌کوو نه‌ته‌وه‌کانی تر که به‌ زمانی خۆیان شتیان هه‌یه. له‌م رووه‌وه‌ ناو به‌ ناو هه‌ر له‌ سه‌رده‌می گۆقاری «گه‌لاوێژ» و «نزار» وه‌ پزیشکه‌ کورده‌کان وتاریان به‌ زمانی کوردی له‌ گۆقاره‌کانا بلاو کردۆته‌وه، ئەوه‌یان کردوه‌ تا گه‌یشتۆته‌ کتیب، کتیب به‌ زمانی کوردی. به‌م جۆره‌ هات تا که‌وته‌ دواى سالانی «١٩٧٠»، لی‌رده‌دا وه‌کوو باب‌ه‌ته‌کانی تر، باب‌ه‌تی پزیشکی‌ش به‌ په‌خشانی ته‌واو بۆی په‌یدا بوو.

خاوه‌نی ئەم په‌خشانه‌ دوکتور «عبدالرحمن» باب‌ه‌تیکی پزیشکی و باسکردنی هه‌ندی له‌وه‌ نه‌خۆشیان‌ه‌و چارکردنیان له‌ به‌ینی دوو لاپه‌ره‌ی کتیب‌یکا به‌ زمانی کوردی ئەخاته‌ به‌رده‌ستمان. په‌خشانی ئەم کتیبه‌ گه‌لی شت بۆ ئیمه‌ روون ئەکاته‌وه؛ په‌کێ ئەوه‌ که‌ وا کورده‌که‌ له‌ ماوه‌ی سێ چاره‌که‌ سه‌ده‌ی ئەم چه‌رخ‌ی بیسته‌مه‌، وه‌ به‌ تاییه‌تی تر له‌ دواى جه‌نگی جیهانیی یه‌که‌م وه‌کوو ده‌ستی داوه‌ به‌ نووسینی گه‌لی باب‌ه‌تی تره‌وه‌ به‌ په‌خشان توانیویه‌ ده‌ست بدا به‌ نووسینی باب‌ه‌تیکی گرنگی وه‌کوو چاره‌سه‌ر کردنی نه‌خۆشی بێ به‌ده‌رمان، ئەمه‌ش به‌ زمانی کوردی. من لام وایه‌ ئەم هه‌نگاوه‌ له‌م ماوه‌ که‌مه‌دا گه‌لی به‌ گورته‌ له‌ هه‌نگاوی دراوسێکانی له‌و رۆژه‌وه‌ که‌ جه‌نگی یه‌که‌م دوا‌یی هاتوه‌، چونکه‌ ئەوان به‌ هۆی سه‌ره‌خۆبییه‌که‌ی خۆیان‌ه‌وه‌ په‌یوه‌ندیان له‌گه‌ڵ ئەورووپادا گه‌لی زیاتر بوو له‌ ئیمه‌، له‌گه‌ڵ ئەمه‌شا به‌ وینه‌ عه‌ره‌ب له‌ که‌له‌پووری ئیسلا‌میدا کتیب‌یکی زۆری به‌ زمانی عه‌ره‌بی که‌وته‌ به‌رده‌ست، ئیمه‌ چی؟!.

په‌کێ به‌ کتیبه‌که‌ی ئەوه‌ی چه‌سپاند که‌ ئەوان‌ری باب‌ه‌تیکی وه‌کوو پزیشکی‌ش - له‌گه‌ڵ

ئەو شەكە ناوی زۆرتەرى دەرمانەكان ئەورپوپىيە - ئەتوانىرى بە زمانى كوردى بنووسىرى،
 يەكى شكاندى رچەيە بۆ لەمەودوا بۆ بابەتەكى وا.
 كەوا بوو پەخشانى كىتەبى «تەندروستى» بە ناوەرۆك و روخسارەوئە نمونەيەكى
 بابەت و پەخشانى دەرمانكردنى سالى «١٩٧٢» ٥، كە لەم رووشەوئە زمانى كوردى
 بەلگەى خۆى پيشانى رۆژانى داهاىوى مېژوو ئەدا.

«حەسەنى قەلجى» لەو داستانانەيا كە لە كىتەبى «پىتەكەنىنى گەدا» دا كۆى كردوونەتەوئە
 كىتەبەكە لە سالى ١٩٧٢ دا دەستى چاپى گەيشتوتى پەخشانىكمان پيشان ئەداو ئەلى:
 «بىهتە ئەما ناوى مەبە!»

كۆشكى ئاغای وەكوو كوندەبەبووى گەرۆل بە بەر بەرۆچكى دىنى
 «سەرکەل» ەو ئەنیشتبوو، لە هیندى جى پارسارەى بانەكان كەوتبوونە
 خوارەو، لە هیندى جىش داچۆرا بوون، دەتگوت دەمى گزىرى پىرە لەبەر
 كرووساندنەوئە ئىسقانى پاشخوان و چەقەى زۆرى چەند سالا لەگەل
 بىنگارچىبەكان ددانى تاق و وازكەوتوو و ئەوى ماویشەتەوئە خوارو خىچ
 بوو. لە مېژ بوو پلووسكەكان بەر بىوونەوئە چايبىان پى لى نرا بوو،
 شۆلاوگەى باران كەندىر خستبوو دىوارەكان و دەمیان لە گوندى «سەرکەل»
 دا پچرى بوو، دەتگوت قەستىانە ئەو چەند مالا رەعبەتەش كە لە دىبادا
 ماون بە گاو گوترو شىناوئەردەوئە قووت بەن! ددانىان لە رىچەوئە بردبوو لەو
 دەچوو نىازبان وابى خۆبان لە بەندى دىوارەكان رزگار بكن.

بەشى دەروئە قەلا، دىواخان و پىشخانە، تەويلەو كادىن هىشتا هەر بە
 پىتە بوون، دىوارىان بە دەروئەو بانىان بە سەرەو مابوو، بەلام نە لە تەويلە
 حىلەى ئەسپ و ماين دەهات، نە لە كادىن سپىبى كای تىدا ديار بوو. لە بن
 مېچ سىسەرە دەيانخوتىند و لە خوارىشەوئە قالىنچە رىبازىيان دەكرد. سالىك
 بوو فەرشى دىواخانەكە فرۆشرا بوو، بەرەكانى پىشخانەى لى راخرا بوون.
 هەموو شتەك لە مالى مەجىد خان بەرە سووك و چرووكى ئەرۆشست، ئەم
 بەرەنە نەبى رىزو حورمەتبان پەيدا كرد بوو، لە پىشخانەوئە هاتبوونە دىواخان و
 جىگای قالىبان گرتبووئە! تاقە حەسىرىكىش لە مزگەوت پەرەوازە بىو
 هاتبوو قوژنىكى پىشخانەكە. دەزگای دەروئەى مەجىد بەگ بە سى شتەوئە
 دەگەر! فەرەجى فەراش، هەلۆى تانجى، ئىستەرە بۆز، شەوانە ئىستەرە بۆز
 فەرمانرەوای شەشدانگى تەويلە بوو، سەرەخۆ دەيزەراند، هەلۆ لەسەر كۆنە

حه سیره‌که‌ی پیش‌خانه و فه‌ره‌جیش له مزگه‌وت ده‌خه‌وتن! تازه تاو له ناو تاوایی که‌وتیبوو، فه‌ره‌ج له مزگه‌وت هاته ده‌روهه. نۆزه‌ی مائی سۆفی ره‌حیم بوو، چوو سه‌وه‌ته‌یه‌ک کاو جامی ماستی لی نه‌ستاندن، کایه‌که‌ی کرده‌ به‌ر ئیستیره‌ بۆز و ماسته‌که‌ی برده ژوره‌وه بۆ به‌رچایی ئاغا، هاته‌وه له‌به‌ر گوئیسوانه‌ی کادینه‌که‌ پینچ شه‌ش لقی دار ده‌ره‌ئناو کووره‌ی دیواخانه‌که‌ی داخست، هه‌لۆی له‌سه‌ر هه‌سیره‌که‌ ده‌رکرد و له‌ جیگای دانیشته‌. تاویکی پی چوو مه‌جید به‌گ په‌یدا بوو، به‌کاوه‌ خۆ هه‌نگاوی هه‌لده‌هینا، له‌گه‌ل هه‌موو هه‌نگاوێک که‌وشه‌کانی قاچیان ده‌قۆسته‌وه. هه‌ردوو ده‌ستی نابوو هه‌که‌له‌که‌ی، ره‌سمی ئاغایه‌تی به‌جی ده‌هینا و له‌ شنه‌بای ساردیش شارده‌بوونیه‌وه. مه‌جید به‌گ هاته‌ ژوره‌وه له‌ په‌نا کووره‌که‌ دانیشته. فه‌ره‌ج وه‌ک ده‌ست بۆ ژیرک به‌ری، سه‌رینیکی گه‌وره‌ی چلکن که‌ به‌رگه‌که‌ی له‌ دوو سی جی دریا بوو، لای په‌نجه‌ره‌که‌وه له‌ جیگای دوینی ئیواره‌ی ئاغا دانرا بوو، به‌ نه‌سپایی هه‌لیگرت و هینای له‌ پشت ئاغایه‌وه داینا. مه‌جید به‌گ پالی داوه‌ گوتی: بچۆ نان بینه. فه‌ره‌ج تاویکی پی چوو سینه‌کی گه‌وره‌ی هینا، دوو نان و پیه‌یه‌که‌ ماست و سی ئیستکان چای له‌ سه‌ر بوو، له‌به‌ر ده‌می ئاغا دایناو چوووه‌ په‌شخانه.

مه‌جید به‌گ به‌ده‌م و تووئیه‌وه چه‌ند پارووی نان و ماستی خواردو دوو ئیستکانی چا خواره‌وه، چاوی بریسه‌وه سینه‌که‌وه که‌وتیبوو ده‌ربای خه‌یالاته‌وه. ده‌ستی شاره‌زای به‌ر پشتینه‌که‌ی بوو، له‌ خۆیه‌وه قوتوو هه‌سیره‌که‌ی ده‌ره‌ئنا، سیغاریکی پیچایه‌وه و به‌ ئاگری کووره‌که‌ دایگرساند. پزیسکیک ئاگر په‌ریه‌ پشتی ده‌ستی، وریا بووه‌وه بانگی کرد وه‌ه لاییه. فه‌ره‌ج هات سینه‌که‌ی لایه‌وه، مه‌جید به‌گ ناو به‌ناو مژگی له‌ سیغاره‌که‌ی ده‌داو به‌ وردی ده‌پروانیه‌ میچی دیواخانه‌که‌، تۆرو رایه‌لی جالجانۆکه‌ی نه‌ده‌دی، فیکری دوورتر روئیشته‌وو. له‌به‌ر خۆیه‌وه ده‌بیژارد: یه‌ک. دوو. سن. تا گه‌یشه « ۳۰ ». فه‌ره‌ج وای ده‌زانی ماله‌ روئیشته‌وه‌کان ده‌ژمیتر، له‌ پیشخانه‌وه هه‌لیدایه‌ وتی: نه‌خیر، ئاغا « ۲۵ »! مه‌جید به‌گ نه‌ونده‌ نوقمی خه‌یالات بوو، گوئ له‌ فه‌ره‌ج نه‌بوو. مژگی دیکه‌ی له‌ سیغاره‌که‌دا، دووکه‌ل نه‌هاته‌ ده‌می، قونچه‌که‌ سیغاره‌که‌ی فت کرد، دارجگه‌ره‌که‌ی چه‌قاند به‌ر پشتینی و هاته‌ ده‌روهه. بۆره‌وه هۆزی گاو گوئ وریای کرده‌وه، ته‌ماشای کرد ئه‌وا مالتیکی دیکه‌ج خه‌ریکی کۆچ کردنه، تاوی لووتی داژهندو، له‌ پاشان له‌به‌ر خۆیه‌وه گوتی: به‌ گۆزی بابیه‌وه با پروا، داری خانووه‌که‌ی به‌شی

مانگیکی کووره که دهکات. مهجید بهگ رویشته مالهوه، سینییه که به سی ئیستکان و پیالهیه کی خالییهوه لهوئی دانرا بوو، خه یالاته که دیواخان سه ری لی دایه وه. گوتی: ئه ری خانم! تو پیم نالیی ئه م سینییه بوچی وایه؟. زارا خانم گوتی: سینی چیه تی؟ چۆنه؟

- کچی ئه وه ده لئی چی؟ پروانه ئه وه نده گه وره یه گیره ی له سه ر بگیتره. له دیواخان ته ماشام ده کرد نانه کانیش به حال له قوژنیکیدا دیار بوون. دیواخانه کهش ده لئی وشترخانه ئه وه نده به رزو گه وره یه، سی نالو داری تیدایه. - جا بو نالیی ئه ویش له به ریه ک ره ویه ته وه.

- به لئ، به لئ. ئه سلنه هه موو شتتیک له به ریه ک ره ویه ته وه. که وشه کانیشم ئه وا به حال به پیمه وه گیر ده بن. پروانه که واکه ی به رم، ده لئی عه بایه، دوانی وه ک منی تیدا جی ده بیته وه ... کوره قسه ی چاک بکه، ئابرومان ده چی... چۆن پروا ناکه ی؟. توش هه روای، ده لئی کیژۆله ی کراسی دایکت له به ر کردوه. زارا خانم هه ناسه یه کی هه لکیشا و گوتی: ئه و ره عیه ته بی وه فاو ناپیا وانه به جییان هیشتین له دیه کی چۆل و هۆلدا، هه ر چاکه شیتیش نابین، سه یدی زه مبیله ئور له عه مرو مالیان به ردادت.

میمکه پیروژ، ژنی لالۆ ره حمان، که بو خوا حافیزی هاتبوه لای خانم گوتی: ئه پیرو، خانم گیان! تو خوا بو دوعای شه ر له ها و ماله کان ده که ی، ئه وانیش وه ک تو ژۆله ی شیرینیان هه یه .. میمکه پیروژ، ئه ی تو خوا ئه وه پیاهه تییه له گه ل ئیمه ی ده که ن، ئه وه وه فاو ئه مه که، دیه که تان چۆل کردو ئیمه تان به تا قی ته نیا به جی هیشت؟!.

- خان گیان، بلئین چی؟ ئه وه ی لای خوا وه بی خوشه. ئاخه چی بکه ین به خوا ئه رکتان زۆر قورسه، تا پیمان کرا خزمه تمان کردن، ئیستاش له په رو پۆ که وتووین، ناشکوری نه بی دیه که نه گبه ت گرتوو به تی، ده لئین به شکم خوا له جیه کی دیکه ده روویه کی به خیرمان لی بکاته وه و نه گبه ت به رمان دا. خانم، له قسه کانی میمکه پیروژ: خوا، نه گبه ت، ده رووی خیر ... فیکریکی به دلدا هات و گوتی: میمکه پیروژ به دلیه وه مه گره، له گه ل تو م نه بوو، ئیه وه ره عیه تیکی باش بوون، تا توانیتان له گه لمان مانه وه، به خیر چن، خیرتان بیته ری ...

خانم گیان ده م خوش، قه ت دوعای شه ر له خه لک مه که ن، ئیه نه جیم زاده ن، ودمی باش نییه .. به خیرچی، میمکه پیروژ به خیرچی، کارتان راست

بئی.

میمکه پیروز رویش، زارا خانم قیزاندی به سهر مه جید به گدا. عهمرت نه میتی. سهر سه پولهی بئی دهم و پل و دهسته و سانه. تز که ی پیاوی، منیش نه گبهت گرمی، چارم له چاره ی تز نووسرا. دیواخان وهک وشترخان و ایهو سینی بۆ گه وره یه؟ ئاقل له میتشکتدا نه ماوه، به دیار ئه و پیره ژنه ره عیه ته وه ئه م قسانه ده که ی، ئه وانه به خوتنی سهرمان تینوون، ههر دهر او ده یلی، ئاخریه که ی بۆمان ده کاته به ییت و باویک و نابروومان ده چی. جاری جارانه سینی نانی گه نمه سهرداری شان و شان دایپوشی، شش ههوت قاپ و دهوری له سهر بئی؟ دوو نانی وهک باله میتشوله سینی له کوئی پر ده کاته وه، ئاقلت به وه ناشکی له برسانا و له بهر خه م و خه فهت وهک چیلکه وشک هه لائوین، کراس و که و امان لئی بووه ته عه یا، دیواخان چۆل و هۆل و روت و قووت و شترخانه ئه ی چیبیه؟! تازه بۆم ده بیتته وه ئاغا و له دیواخانه نان ده خوا؟! چاکه دتیبه که چوولته و که سی تیدا نییه، دهنه ده بوینه په ندو مه خسه ره!.

مه جید به گ وه کوو قه له موونه لووتی به سهر له جیدا شوو بو بووه وه چاری بری سووه عه رزه که، به کزیبه که وه گوتی: بلتیم چی؟ منیش ده زانم دیواخان و میواخان وه ختی به سهر چووه. گوتم به ره جیژنانه، جاری باوایی، به لکوو ره عیه ته کان رۆژی جیژن جه ژنانه مان بۆ بیتن، جا له پاشا به ره وه مه رده کان کۆده که ی نه وه ... جیژنی چی، تازه به ته مای جیژنانه ی؟ ئه و ئه مرۆیش مالتیکی دیکه یان رویش، ماوه ته وه چوار مال، ناگاته جیژنه ئه وانیش بار ده که ن. به ته مای جیژنانه خۆت له سهرمانا ده کوژی؟ هه سته برۆ بۆ «زه مبیل» به لکوو سه یید هیمه تیکمان بۆ بکا، خوا ده روویه کی به خیرمان لئی بکاته وه نه گبهت بهرمان بدا.

مه جید به گ سواری ئیستره بۆز بوو، فه ره ج که وته پیتی و چوونه زه مبیل. نه وهک جارن بارگه و بنه ی بئی بوو، نه دیاری و سه وقات، که س خۆی تی نه گه یاندا! شه و لیفه که یان بۆ هیئا له خانه قا چووه ناو دوو توئی لیفه که وه. له خه ویدا لای و بوو جاری جارانه سهرده می ده س رویشتنیه تی. خه بهری بووه وه، به دهم خه وه وه بانگی کرد کئی له وپییه؟ فه ره ج گوتی: به لئی ئاغا. شتیکم پئی داده سارده. هیچ نییه، جلی ئیستره که نه بئی... بئی دهنگ به سه گباب. تاویتی دیکه ی بئی چوو، سهرما زۆری بۆ هیئا، بانگی کرد: فه ره ج شتیکم پئی داده زۆرم سهرمایه. فه ره ج گوتی: ههر جله ئیستره که هه یه، هیچی دیکه نییه. مه جید به گ گوتی: وس به که ره.

چاوی چووہ خہو لہ خہویدا زارا خانم لیتی بہ دہمدا ہاتووہ، گہزارہ دکیشی و
 ٹہوی بہسہر زاری دا دئی پیتی دہلئی. داچلہکا، لہ سہرمانا دہلہرزی گوتی:
 فہرہج زۆرم سہرماہیہ عیلاجم بکہ. فہرہج گوتی: ئاغا بہم شہوہ کئی چاوی
 لیتیہ، قہی چی ئہکا، باجلی ئیستہرہکەت یئ دادہم. مہجید بہگ گوتی: باشہ
 بیہیتنہ ئہما ناوی مہبہ!..» ..

بۆ چی تۆلات وایہ گہدا ہەر ئیسمرۆ ہہبووہ؟. ئہگہر لات وایی وانییہ، بہلککوو لہو
 رۆژہوہ کہ دنیا دنیا بووہ، گہدا ہەر ہہبووہ. بہرانہر بہم گہدایہ خاوەن دہسہلانیش ہەر
 ہہبووہ. ٹہوی نہبوو بیت «ہہست» بووہ کہ نہبووہ، راستہ ہہست نہبووہ، ئہگہر ببوایہ
 ئہو گہدایہ نہدہبوو، وہکوو ستہمکارہکەش ہەر نہدہبوو. ٹہی چی ٹہبوو؟. ٹہوہ ٹہبوو کہ
 نہشیش بسووتی نہکہباب!. ئہہرامہ گہورہکانی میسر ٹہوہمان پیشان ٹہدہن کہ گہدا ہەر
 ہہبووہ، ئہگہر گہدا نہبوایہ ٹہوہ ٹہہرامانہ بہ خۆلی کۆلی ٹہوان نہدہکران. گہدا ہەر ٹہوہ
 نییہ کہ دہست پان بکاتہوہ بۆ ٹہوہ تۆ پوولیتی بدہیتی، بہلککوو ٹہوہش ہەر گہدایہ کہ
 ئیشیتی بہ سوخرہ یئ بکری و دہسہلاتی ٹہوی نہبی بلئی نایکہم، جنیتیکی بہ ناحہقی
 یئ بدری و نہتوانی بلئی: بۆچی جنیوم ٹہدہیتی. ہەر وخت ٹہوہ پەیدا بوو کہ نیزامیتی
 کۆمہلایہ تی ریک و پیک ہاتہ ناوہوہ، ٹہوہ وختہ گہدا نامینیت، ٹہوہش ہەر نابیت،
 کہواتہ گہدا ہەر ٹہبیت!. لام وایہ لہ ہہموو دہوریکا ٹہم نیزامہ ریک و پیکہش بہ قسہ
 ہەر ہہبووہ، بہلام تہتبیقی نہبووہ، کہ تہتبیقی لہ قسہو کردہوہدا نہبوو گہدا ہەر ٹہبیت.
 یاساکانی کوورش و حامورابی و چہنگیز خانی مہغولی و دہستورہ ئاسمانییہکان
 ہہموویان باش بوون بہلام تہتبیقی نہبوو، لہبہر ٹہوہ بوو کہ گہدا ہہبوو، ہەر لہبہر ٹہوہشہ
 کہ گہدا ہەر ٹہبیت. میژوو خۆی دہوری خۆی ٹہکاتہوہ، مہرج نییہ ئیمہ لیتی تی بگہین!.

لہبہر ٹہوہ کہ گہدا لہ ناو ہہموو نہتہوہیہکا ہەر ہہبووہ، دوور نییہ ہہموویان لہو
 بابہتہوہ شتیان وتبیت و شتیان نووسیبت، وہکوو فارسیش ہەر نووسیوبہتی، ٹہوا
 کوردیش لیتی نووسی، جا فارسییہکہی دیبی یا نہیدیبی ٹہوا لیتی نووسی. ٹہوہندہ ہہیہ
 نووسینی لہ جہرگہی کۆمہلایہ تیہوہ زیاتر دہرہاتووہ تا ٹہوانیتر، چونکہ کۆل ہہلگر ہەر
 گہدایہ، کریاری بازرگانہکان ہەر گہدایہ، مسکینی لادییکان ہەر گہدایہ، ژیر دہستی
 زہفتیہو میریہکان ہەر گہدایہ، فیل لئ کراو ہەر گہدایہ ... ہتد. ٹہم داستانانہ بہ
 جۆریکی تامدارو بۆندار لہ شتہویہکی نیوہ موکریانی و بہ زمانی کوردییہکی پەتی

ئەكەويتە بەر دەست، ھېچ دەم چەورانە تېدا نىيە، لە واقى كوردە وارىيەو قسە ئەكا . بەلئى! ئەم جۆرە قسانەو ئەم جۆرە فيكرانە كەوتە ناو فيكرى كوردىيەو . ئىمە سەيرى ئەو ناكەين كە تۆ باو ەرت بە بىرو راى خاوەن پەخشان چۆنە، بەلكو سەيرى ئەو ئەكەين كە ئەم پەخشانە لەم رۆژەدا لە واقىكى كوردە وارىيەو قسەى كوردووە؛ لەووە قسەى كوردووە كە ھەر دەستەيەك تەلەيەكى ناو تەو بۆ پىتو بوونى دەستەيەكى تر، ئەمانە ھەر لە زووەو ئەم تەلەكارىيەيان كوردو، بەلام ھەمووى لە ژىر پەردەدا بوو، ئەو رۆژە بەھۆى ھەر ھۆيەكەو بوو، بىرى ھەندى كەس رووناك بوووە و ئەو پەردەيە ھەلدايەو، ئەو دىوى پەردە بە تەواوى دەر كەوت . جا ئەم پەخشانە نمونەيەكە بۆ پەخشان و بۆ بىرى ئەو سالانە . لەگەل ئەمانەشا ئەبى ئەو ەش ھەر بزائىن كە گەداكەى ئەو رۆژە بوو بە خاوەن دەسلات و ساماندار و ئاگاكە بوو بە گەدا . كەوا بوو «ھىت» ە گەدا ئەكا بە ئاغا و ئاغا ئەكا بە گەدا! .

«دوكتور ئىحسان فؤاد» لە ژىر ناوى «لۆرد بايرۆن» لە ژمارە «۵» ى گۆڤارى «نوسەرى كورد» سالى «۱۹۷۲» دا وىنە پەخشانىكمان ئەخاتە بەردەست و ئەلئى:

«بەرھەمەكانى بايرۆن تىكرا ئەتوانىت بەكرىت بە سى بەشەو؛ سەردەمى يەكەم «۱۸۰۷-۱۸۰۹» كە ھىشتا لە ژىر دەسلەتتى شىعەرى كلاسكى ئىنگلىزىدايە . ئەم سەردەمە سەرتاى تەقبنەو بەھەرى شاعىرە، بۆيە ھىشتا رەشتى تايبەتى و جياكەرەو شىوازى بايرۆنى بە شىوئەكى روت پىتو ديار نىيە . سەردەمى دووھم «۱۸۰۹-۱۸۱۷» كە بايرۆن ەك شاعىرىكى رەسەنى رۆمانتىكى خۆى ئەنوئىت و ناوبانگى ولاتەكانى ئەوروپا ئەگرىتەو . سەردەمى سىھەم «۱۸۱۸-۱۸۲۴» لەم سەردەمەدا، شاعىر سۆزى رۆمانتىكى خۆى تىكەل ئەكات بە سەرنجىكى رەخنەگرانە و نىگار كىشانىكى رىالىستانە . سۆزى رۆمانتىكى لە ھۆنراوكانى بايرۆندا گەلئى پەلوپۆى رەنگىنى لئ ئەبىتەو كە لە ژمارەى پىشوو دا لە باسكردنى «چايلد ھارۆلد» دا بە شىوئەكى گشتى ھىندى لايەنىمان روونكردەو . بايرۆن گەلئى ھونراوى كەى ھەيە كە بەشىكى گەورەى ياداشت نامەيەكى دلدارى و يادگارى سەردەمى لاوبى شاعىرە . بەشى لەم ھۆنراوانە برىتىيە لە گف و گۆبىكى گەرم لەگەل دۆست و خۆشەويستەكانىدا . ناوەرۆكى بەشىكى بەجىي ئەم بەرھەمانە ، بىزارى و خەمگىنى و بەرچاوى تارىكى شاعىر دەر ئەخا . تاوئىك ئاوارەبە ، دەمىك بىن كەسە ، دەمى دلگوشراو و چاوپر لە ئەسرىنە .

.....
لەم بابەتە بايرۆن گەلێك هۆنراوی تری هەيه كه تاويك تيبايا باسى ئەو قژە ئالتوونيبه ئەكات كه به په‌نجەكاني يارى پێ كردوو. يا ئەو سنگه نەرم و سپيبه‌دهستی پێ گەرم كردۆته‌وه. يا ئەو ليتوانه‌ی به‌بێ دهنگی به هەناسه‌ی خۆشه‌ويستی و حەزو ئاره‌زوو گوليارانيان كردوو.

ئەمە وای له هەندێ ره‌خه‌گر كردوو، كه وینه‌ی شاعیر ته‌نها به‌م ره‌نگانه بکێشن و بازدێکی گه‌وره بدن به‌سه‌ر لایه‌نه‌ گه‌شه‌كاني كه‌ی به‌ره‌مه‌کانیا، به‌ زۆر و كه‌م باسی نه‌که‌ن، له‌ کاتێکدا بايرۆن زۆر له‌وه به‌هره‌دارترو مه‌زنتره‌ كه ته‌نها له‌م چوارچێوه‌یه‌دا به‌خريتته به‌رچاو. بايرۆن شاعیرێکی دڵسوژی سه‌رده‌مه‌که‌یه‌تی، شاره‌زاییکی گه‌وره‌ی به‌سه‌رهات و کاره‌ساته‌کانیته‌ی، مرۆفایه‌تی خۆش ئه‌وی و نازادی خوازیکی کۆل نه‌ده‌ره‌ كه نه‌ک هه‌ر به‌ هۆنراوه، به‌لکو له‌کاتی ده‌ربه‌ده‌ری و ئاواره‌ییدا، هاوبه‌شی به‌شیک له‌م جوولانه‌وانه بووه، چ له‌ ئیتالیاو چ له‌ یوناندا.

لەم ئاره‌ق رشتن و ره‌نج کێشانه‌دا، شاعیر گه‌شتی گه‌شتی گه‌شتی ته‌مه‌نی به‌خت كردوو، کاره‌ساته‌كاني شۆرشی فه‌ره‌نسای مه‌زن - كه له‌ سه‌ره‌تايدا په‌ناي هيوای نازادی گه‌لان و قه‌لاي ئالای سووری شۆرش و براهه‌تی و یه‌كسانی و نازادی بووه - هاتنی ناپلیون و خۆکردنی به‌ ئیمپراتۆر، لادانی له‌ دروشمه‌كاني شۆرش، تیک شکانی هیوای میلیله‌تانی كه ... ئەمانه هه‌مووی له‌ ده‌روون و ده‌مارو خویته‌ی شاعیردا سه‌رده‌میک ژیاون و له‌گه‌ل تیکشکانیا نا هه‌ستیان پێ شیل کردوو و رتی نازادیان لێ به‌ستۆته‌وه، له‌گه‌ل ئەمه‌شدا له‌وه په‌ری نا‌ئومیدیدا، مه‌سه‌له‌ی نازادی گه‌لان هه‌ستی مرۆفایه‌تی له‌ بايرۆن جیا نه‌بوته‌وه و هه‌رگیز نا‌ئومیدی وای لێ نه‌کردوو و هه‌ک هیندی شاعیری تر بێ به‌ لایه‌نگری ته‌خت و تاجی قه‌رال و قه‌رالیه‌چه‌كاني نوینه‌ری به‌ره‌ی تاریکی و کۆنه‌په‌رستی.

.....
له‌ سالی «١٨١٦» دا بايرۆن له‌گه‌ل شیللی هاو‌پیدا ئه‌چیت بۆ سه‌یری کۆشکی «شیلۆن» له‌وی چیرۆکی لاویکی شۆرشگێر ئه‌ببستی كه «بۆنی فادر» ی ناوه. ئەم لاوه به‌پێی ئەو چیرۆکه، چوار سال له‌ ژوورێکی ژێر زه‌مینی ئەو کۆشکه‌دا حه‌پس کراوه به‌ هۆی بیروباوه‌ری نازادی خوازانه‌یه‌وه. ئەم رووداوه بايرۆن ئه‌جوولێتی و بۆ گیانی لاوی خه‌باتگێر، هۆنراویک ریک ئەخا

که تیا ئەلێ:.....

«بلینسکی» رەخنەگری هەرە گەورە سەدەدی نۆژدەهەم لە روسیا، دەربارەى ئەو رەخنەگرانەى کە هۆنراوەى بايرۆنيان تەنھا بەخەم و هەلچوون و هەوەسکارىيەتکى يەک تەنى - فەردى - لێک ئەدەدەنەو رايەکى پەسەند دەرنەپريت، کاتێک ئەلێ:

هەر بەوێ لە مێژووى ژيانى هونەرمەندىکەو ئەو ئەندە بزانت کە ئەو هونەرمەندە خەمبار بوو، ئەم رەخنەگرانە وا ئەزانن گوايە کليلى نهيى خەم و پەژارەى ئەو کەسەيان دۆزبۆتەو! هەر وا بەم ئاسانەش ئەتوانى بەرگى خەماويى هۆنراوەکانى بايرۆن لێک بدرتەو. وەختىکى زۆرېشى ناوى و رەخنەکەش پەسەند ئەکريت. بەلام ئەو هۆيانە چين کە گيانىکى وا گەرم و بە بەهرەى شاعيرىکى وەک بايرۆنى وا لى کردوو لە خەمدا نقوم ببيت؟ شتيکە کە بەلايا ناچن و هەوالتيکى کۆنە. لە کاتىکا ئەمەيه ئەو پرسىارەى کە پيويستە وەرامى بدرتەو. بەشتيک لەم رەخنەگرانە، ئەمە ئەخەنە پال ئەوێ کە بايرۆن لە دەروونىا نەخۆش بوو، يا مەرۆقتىکى دوو دل و رارا بوو، يا نەخۆشى «قورحە»ى بوو. هتد. ئەم رەخنەگرانە کە ئەم را ساکارانەى ئەوان، زۆرتر لە ناو ورگيانەو سەر دەرنەکات، زۆر بى بايەخترو تەنگە بەر ترن لەوێ رووداوتىکى وا مەزنى وەک هۆنراوەکانى بايرۆنى پى لێک بدرتەو. هيج شاعيرىک لە خۆيه ناييت بە شاعيرىکى مەزن، نەبە خەفەتى تەنھايى، نەبە بەهرەى تايبەتى خۆى. شاعير وەختى ئەبى بە شاعيرىکى مەزن کە رەگ و ريشەى خەم و پەژارەى، قوول بکشينە جيھانى کۆمەلايهتى و مێژووى سەردەمەکەيهو. هەر لەبەر ئەمەش ئەو شاعيره ئەبيت بە ئەندام و نوينەرى کۆمەل و وەخت و مەرۆقايهتى. کەواتە بۆ ئەو بەشپۆديهکى راست لە خەم و خەفەتى شاعيرىکى وا گەورە تى بگەين، ئەبيت يەکەمجار سەيرى نهيىيەکانى سەردەمى بکەين کە لە بەرھەمەکانيا دەرى بريون.

بەلێ! هۆنراوەکانى بايرۆن سەرچاوەيهکى نازار و خەمە. لاوانەيه.. بەلام لاوانەويهکى پر لە شانازى. زۆرتر بەخشينى تيا دايه وەک لە پارانەو. «پروميشوس»ىکى بەستراوويه بە لووتکەى قەفاسەو. بەسەر بەرزيبەو ئەجەنگى بەرامبەر هەموو شتيکى نالەبار. لە دەورو پشتي ئيستايادا ئەروانيتە پاشەرۆژ. لەم هەلچوون و شۆرشەيدا، پشتي بە خۆى بەستوو، لەم لووتکە گەشەو ئەروانيتە سەينى مەرۆقايهتى. لە سنگيا خەم و نازارى مليۆنەهاى هەلگرتوو. مەرۆقايهتى خۆش ئەوى. بەلام بە چاوى سووکى و

کینهوه سهیری ئەو خەلکانه ئەکات که له ناویانا ئەژی، چونکه له نێوانیانا
تهنهاو زۆر لی کراوه. به خهباتی پر له شانازییهوه و به نازارو خهفته تی بن
پایانیهوه.

له ئیتالیا، بایرۆن تووشی خۆشه و بیستی ییکی به تین بوو له گهڵ
«کۆنتیساتیریزا» دا که له بنه ماله یه کی دهوله مه ندو به ناویانگ بووه، وه له
رتی پیناسینی ئەمه وه توانی هاوبه شی ییکی گه رمی جوولانه وه ی
نازادیخوازانه ی میلی ئیتالیا بکا.

..... «.....»

له م کتیبه دا نمونه ی ئەو په خشانانه که له زمانی بێگانه وه خرابوونه سه ر زمانی
کوردی، له ساله کانی گوڤاری گه لاویژدا خرا نه به ر چاو. به لام وه کوو له گه ل ره وره وه ی
رۆژدا بیرو باوه ر په رده یه کی تری به سه را دیت، قه له می کوردی-ش به هۆی چوونه ناوه وه ی
ئەو خۆتینده وارانه وه که به ره به ر په یدا ئەبن و سه ر ئەبه نه ناو کوناو رۆژنه ی زمانه کانی
تره وه، ئەویش به و جوړه په رده ی دئ به سه راو زاخاوی خۆی ئەداته وه؛ ئەوه ی بۆ په یدا
ئەبی که وه کوو چۆن سه ر ئەکیشیته ناو میژووی گه لانه وه به و جوړه ش سه ر به ریته ناو
ده روزه ی ئەده بیاتیانه وه؛ فیری ئەوه ئەبی که ئایا ئەده بیاتی گه له کانی تر قسه له چ
جوړه بابه تیکه وه ئەکه ن؟ و چۆن ئەچنه ناخی ئەو شتانه وه که کۆسپن له ریگای
بووژاندنه وه ی گه له که یانا؟. بابه تیکی وه ک ناوه رۆکی ئەم په خشانه گومانی تیدا نییه که
له پیش شه ست، هفتا سال له مه و پیشتر نه گه یشتۆته کورده واری، چونکه هیشتا فیری
ئەو زمانه نه بوو بوون که له بابه تی وا بگهن. کردو کۆشی زه مان ئەوه ی هینایه پیتشه وه که،
له، کورد بچیته ولاتانی ده ره وه بیینی و له جوړی ژیانیان بگاوه بگا که خاوه ن
قه له مه کانی ئەو ولاته له چ ته قه لایه کدان بۆ قه لاچۆ کردنی ئەو شتانه که نازاری گه ل
ئەده ن. له مه وه ئەوه ی به بیرا دیت که ئەو چه شنه نازارانه ش له ولاته که ی ئەویشا هه یه.
ئەم ههسته ئەیخاته سه ر ئەوه که راسته و راست کهم و کووری ولاته که ی بخاته به رچاو، وه
یا له جوړی ههستی ئەو ولاته وه یا په خشانیان بیینیت، بیکا به په خشانانی زمانه که ی خۆی
و بیدا به هاو خۆینه کانی. دیاره ئەم جوړه کرده وانه ههنگاویکه له م ههنگاوانه که نه ته وه
به تیکرایی و نه ته وه وه ی کورد به تاییه تی ئەینی.

ئەم په خشانه ژیان و به سه رهاتی هۆنه ریکی هه لکه وتوو له بنه ماله یه کی به رزی
ئینگلیز ئەگێرتته وه که نزیکه ی دوو سه ده له مه و پیشتر ژیاوه. مه به ست ئەوه نییه که ئەم

هۆنەرە لەو مێژوویدا ژیاوه، چونکه هەر وەخت ژیا بێ هەر بۆ نه ته وه كه ی خۆی ژیاوه، به لكوو مه به ست ئه وه یه: كه كا براهه كی وا به ده سه لات له سامانی دنیا بیدا چون كه وتۆته سه ر ئه وه كه بۆ بێ ده سه لات و كرێكاران بكرۆزیتته وه! تو بلیتی نا ته واوی له شه كه ی - كه به «شەل» ی ها تۆته دنیا وه - بوو بێت به گرێبێك له دلایا و ئه وه سه سه پێ په یدا كر دبی! دیسان ئه مه ش هەر مه به ست نییه، به لام ئه مه مه به سه ته كه له پێش دوو سه ده دا له ولاتیکی سه رمایه داریدا هی وا هه بووه لایه نی بێ ده سه لاتان بگریت، كه چی ئیمه نه مانزانیوه شتی وا هه بووه تا كه وتۆته ئه م ده وه یه ئه وه خته ئیمه به مه مان زانی!

كه واته ئه مه ئه وه مان پێشان ئه دا كه به ره ره كانی له نیوانی ده سه لاتدارو بێ ده سه لاتا، ساماندارو بێ سامانا، له هه موو چه رخیكا و له هه موو ولاتیکی پاشكه وتوو و پێشكه وتوو دا هەر هه بووه جا با ئیمه ش نه مانزانی بێ. ئه مه نا وه رۆکی په خشانه كه. رو خسه ره كه شی گوزارشت و وشه ی و امان ئه خاته به رچاو كه تا ئه وه مێژوو هه وه جو ره ریخته كه متر كه وتۆته به رچاو مان، له گه ل ئه وشا وشه و سه ته هه مووی كوردی خۆمالییه، مه گه ر هه ندی تا كه نه بێ. كه وا بوو ئه م په خشانه بوو به نموونه یه كی په خسانی كوردی سه رده می خۆی له با به تیکه وه كه به سه ره ات و بیری پیا وێکی بێگانه بووه.

«ره مزى قه زان» له ژماره «٢» ی سالی «١٩٧٢» ی گوڤاری «شمس كردستان - رۆژی كوردستان» له ژیر ناوی «سه لاهه دین شیاوی شانازیه بۆ كورد» ده قی په خشانیتك پێك دینی و ئه لی:

«به داخه وه ئه لیم: زۆر نا په وا یه به صلاح الدینی ئه یوی بوتريت...! ره خنه ئه بی له جیی خۆیا بێت. جنیو و ناوو نا تۆره ش هه روه ها!».

له مێژووی هه موو نه ته وه یه كی سه ر زه مینا كه له پیا و پێشه وا ی گه وه و ناودارو لیته اتوی وا هه لكه وتوو كه نه ته وه كانیان له لاپه ره كانی مێژوو یاندا شانازیان پێوه كر دوون، وه كر ده وه كرداری نه ته وه كه یان كه له لاپه ره كانی مێژووی نه ته وه كانی تریشا تۆمار كراوه، ئه زانین بۆ هه موو كر ده وه و كاره سات و كرداریك شوین و كات و زرووف پێوسته، كه بگۆنجین له گه ل ئه وه كر ده وه و كر داره دا و له گه ل مه به ست و مه رامه ئاشكرا و نه یینییه كانیان و كرنی ئه وه كر ده وه و كر داره كه ده كریت. و هه روه ها باری سیاسی ئه وه كات و زرووفه و ئه وه ولاته ی كه ئه وه كر ده وانه ی تیا ده نوینریت و تیا روو ئه دات. ئایا ئه وه ولاته ی ئه وه پێشه وا یه كارگێری ئه وه كاروباره ی تیا گرتۆته ده ست و سه ركر ده یی ده كات

ولاتی خوځه تی و نیشتمانیبه تی؟.

وه نه و نه ته و دپه یی که نه و نیستا پیشه و ایه تی نه کا له خاکاکه یا سهر کردایه تی نه کا، به دل له گه ل بیرو با و دپه یی نه م پیشه و ایه دایه که خوځی له و نه ته و دپه نیسه و بیگانه یه پین؟. نایا نه و نه ته و دپه قایل دپه یی به و دپه که نه و پیشه و ایه بیگانه یه له و خاکه دا حوکمرانیه ک پیک بینیت به ناوی نه ته و دپه خوځه و که زور دوره له و خاکه و ه؟.

نایا نه و پیشه و ایه که داگیر که نه بووه هیزو سوپایه کی تاییه تی وای هه بووه که بتوانی نه و حوکمرانیه یی دایده م زرتینی له و ولاته بیگانه یه دا به ناوی نه ته و دپه کی خوځه و ه پیاړتیت له فه و تان؟.

بچ گومان نه! چونکه نه و پیشه و ایه بیگانه یه وه ک داگیر که ریک به له شکر تیکی گه و دپه نه هاتوه نه و ولاتانه داگیر بکا تا که نه توانی ده ست بینیت به ری، به لکو و وه ک کومه لیکي په نابه ر له ولات تیکی دوروه هاتوون، وه به هوی ره وشت و خووی جوان و نازایی و دلیری و سوارچاکی و خانه دانی خوځانه و ه جیبان بوته و دپه ریزبان لی گیراوه و گه یشتوونه ته به رزترین پله یی سهر کردایه تی ده ولت، وه ک صلاح الدینی نه یوی. له زرووف و کاتی حوکمرانی صلاح الدین دا زرووف و کاتی نه ته و ایه تی و ته قه ددومیسه تی نیستا نه بووه ناویشی نه بووه، برابیه تی دینی له ناوا بوو، وه سیاست له سه ر سیاستی به هیز کردنی دینی نیسلام و پاراستنی ده سوو رایه و ه، هه رچی ده کرا به ناوی نیسلامیسه ته وه ده کرا، جیا وازی نه بوو له نیونه د صلاح الدین که کوردیکه و له نیونه د سهر کرده یه کی تورک و سهر کرده یه کی فارس و به کیکی عه ره بدا، بزوتنه و ه هه مسوی به ناوی نایینه و بوو. له و میژو و ده دا زهنگی بزوتنه و دپه نه ته و ایه تی و دیموکراتیسه ت هیشستا دهنگی نه دابووه له ناوچه کانی روژه لاتی نزیک و له روژه لاتی ناوه راستا و له ناسیاشا. صلاح الدین له کوردستانه و ه گه یشته قاهره، به هوی ره وشت و خووی جوان و دلیری و چالاکي و نازایی خوځه و بوو به شاه و سولتان، هه موو هیزی دپانه کانی نه وروپای به زاند، وه ولاتی روژه لاتی ناوه راستی رزگار کرد له ده ست هیزشی گه و دپه له شکر ی «اهلی صلیب، وه شوینتیکي گه و دپه یی بو ناوی خوځی ته رخان کرد له لاپه ر کانی میژووی عه ره ب و نیسلامدا که به شانازیسه و نه م کرده و ه جوانه یی بو تومار کرا که قاره مانیکي کورده.

له بهر نه و نایب نه مپو له م چهره دا که نیسه تیا ده زین که چهرخی رزگاری نه ته و دپه دوکه و توه کانه، وه چهرخی نه توم و چوونی ناسمان و مانگی

دروستکراوو چوونه ناو مانگه، نابین ئیمه بهم پارسه ننگانهی ئەمڕۆی خۆمان و زرووفمان، کات و زرووفی صلاح الدین له تەرازوو یه کاپارسه ننگ بکرین و بهراورد بکهین، ئەبێ به تەرازوو سهنگی ئەو زرووف و کاتهی ئەوی تیا بووه پارسه ننگ بکرین و له گهڵ ئیستاماندا بهراوردی کهین. نابین رهخنه له صلاح الدینی ئەبویی بگرین، چونکه رهخنه کهمان نارەوا ئەبێ لای پیاوی راست و تێ گهیشتوو.

زەنگی نەتەوا یەتی و دیموکراتی له سالی «۱۹۰۸» زاینیدا له کاتی بلاو کردنهوی دهستورا له ئەسته موول حوکومهتی عوسمانی ئەم زەنگه لێ درا و زرنگه ی به هه مسو ناوچه کانی رۆژهه لاتی ناوه راست و رۆژهه لاتی نزیکه بلاو بووه و ئەفسه ره لاوه کانی تورک کهوتنه بلاو کردنهوی جیاوازی تورک و رهگه زه کانی تر، ئەوانه ی که رهگه زیان تورک نه بوو تهنگیان پێ هه لچنرا هه مسو کهوتنه خۆیان و ههر به که له لایه که وه کهوته خۆی.

نەعەری نەتەوا یەتی له کاتی حوکمی صلاح الدین دا هەر ناوی نه بووه ههستیشی پێ نه کراوه. له بهر ئەوه نابین ئیمه سه ره نهشتی صلاح الدین بکهین و بلتین که هه چێ بۆ کورد نه کردوه، ئیتر بۆچی شانازی پێوه بکهین؟! صلاح الدین له ولاتیکی بیگانه دا وهک میسر، له ناو ملله تیکی تیکه لاو له عه ره ب و تورک و فرس و نه ته وه ی ترا بووه سولتان، زرووف و سیاسه تی ئەو وهخته رتی نه ئەدا که حوکمه تیکی کوردی دروست بکاو له ریی ئیسلامیهت لایدا، چونکه لهو کاته دا ته نیا به ناوی ئیسلامه وه حوکمرانی ده کرا، وه به ناوی نه ته وه کانی تره وه نه بوو. له بهر ئەوه ئەو هه ترشه ی که ئیستا له لایه ن هه ندێ له لاوه خوتنده واره کانه وه ده کرتته سه ر صلاح الدینی ئەبویی، لام وایه زۆر نارەوا یه و له جیتی خۆیدا نییه و له رووی خوتنده واری و رۆشنی سه ریه وه نییه، ئەگینا قاره مانیتی وهک صلاح الدینی ئەبویی ئەبێ شانازی پێوه بکریت، چونکه له هه ر مێژوو یه ک له مێژوو ی نه ته وه کانی جیهاندا ناوی بکریت، به ناوی قاره مانیتی کورده وه ناو ده بریت: که رۆله یه کی کوردی وهک صلاح الدین له کورده ستانه وه گه یشتوته میسر، له وێ له بهر خۆشه و بستی و نازایی و چالاکی بێ به سولتان، وه هه لسه ی به و کورده وه گه وره یه که مێژوو شانازی پێوه ده کا. جا پیاویکی وا، رۆله یه کی وا قاره مان ئەبێ شانازی پێوه بکریت، یان پیتی بوتریت ... و جیتی پێ بدریت؟! .. ئەمه ره وایه توخوا کاکه!!» ..

منالیک که ئیسته دیته دنیا وه له گه ل پیاویکی هه شتا سالی دا ئەقله که یان به ئەندازه ی یه که، چونکه هه ردووکیان وه کوو یه ک ئەو هه یزی ژیری و هه یزی ناتقیسه ته یان

تیدا ههیه، ئەوەندە ههیه پیاوه ههشتا سالییه که، کهشت زۆرتەر ئەزانێ له بهر ئەوهیه که تاقی کردنهوهی زۆرتەر بووه و تاقی کردنهوه که کردویه بهو پیاوه. منالە که هیچی نه دیوه، ئەویش که گهوره بوو وهکوو ئەوی لێ دیت.

پیاو له سهردهمی گهنجی و له دهمهدهمی ههراشیدا به لایهوه وایه کهشت ههر ئەوهیه له بهر چاویه و ههر سهیری ئەو بهرچاوه ئەکا، ناچیتته ناخی شته کهوه تا دیوی ناوهوهشی ببینی، چی بیستبێ و چی ببینی به لایهوه ههر ئەوهیه. که تاکی کردنهوهی دی و دیوجامهی رۆژگاری چاوپێ کهوت ئەو وهخته خه بهری ئەبیتتهوه!

وهکوو له گه لێ شوینی ئەم کتیبه دا و تراوه: قسه و باسیک که له ناوا هه بوو ئەو قسه و باسه ئەبێ به بابتهی نووسینی نووسه ریک. له سهردهمی خاوهنی پهخشانی «سه لاهه دین شیاوی شانازییه بۆ کورد» و دیاره ئەو قسهیه له ناو دهستهیه کی تایبه تیدا هه بووه - که هه ندێ گه نجه خوتنده واره کان بوون - که صلاح الدین هیچی بۆ کورد نه کردوه و هیج نه بووه! خاوهنی پهخشان به ده میانا چوه ته وه و دهنگی خۆی داوه ته وه به روویانا. بێ گومانم ئەو گه نجانیهی ئەو سهردهمه و خاوهنی ئەو جۆره قسانه ی ئەو وهخته، ئەگه دهقی خاوهن پهخشانی شیان نه دیبێ، تاکی کردنهوه ئیسته هینا ونیه سه ر ئەو باوه ره که صلاح الدین ئەو صلاح الدینه نییه که ئەوان بهو جۆره ی لێی تی گه یشتبوون.

یوسف صلاح الدینی ئەیبویی «۱۱۳۷-۱۱۹۳» م.

حوکومه ته ئیسلامیه کانی ئەو سهردهمه له باریکا بوون که ئەو روویا به ناوی دینه وه کهوتبووه سه ر ئەو نیازه که ئەم حوکومه تانه نه یه لێ و ولاتی ئیسلام داگیرکا، به هه موویانه وه «جهنگی خاج» یان دروست کرد، بهم ناوه وه عیلاجاریک له ئیسلام کرا. له رۆژتیکي و ناژگا صلاح الدینی ئەیبویی هه لکه وت، جهنگی خاجی هه پروون به هه پروون کرد، قودسی داگیرکرد، بوو به خاوهنی رۆژی «حطین»، له «نوبه» وه تا ئەرمه ن، تا ولاتی جزیره و موسل، تا ته به ربیه و عه کاو یافاو بیروت که وته ژیر دهستی، سه ری به سی پادشای ئەله مانیا و فه رهنسه و ئنگلیز - فه ردریک، فیلیب و رتشارد - دانه واند، ولاتی میسری دامرکانده وه، جامعی ئەزهه ر هه رچه نده پیتشتر بناغه ی دانرا بوو، کردی به و ئەزهه ره که زیاتره له هه زار سال دهنگی عیلمی له رۆژهه لات و رۆژا وادا دهنگ ئەداته وه. صلاح الدین له و رۆژانه دا ئەمانه ی کرد و بوو به قاره مانیکي زۆر گه وه له میثرووی ئیسلام و کورددا. له و رۆژه وه صلاح الدین ناوی کوردی له مه یدانی سه ربازیدا له خۆرنشین و خۆرئا وادا بلا و کرده وه. له دوا ی صلاح الدین چ سه رکه وتنیک که شایان بێ بۆ

ئیسلام پەیدا بوو؟. من گومانم نییە، تۆیش گومانت نەبێ ئەو کەسانە ی که بوونە هۆی بریندار کردنی دلی خواوەنی پەخشانی «سەلاحەدین شیاوی شانازییە بۆ کورد» و ئەو پەخشانەیان پیتی دروست کرد، ئەگەر لە رۆژو سەردەمی صلاح الدین دا بوونایە لە ئیسلامەتی بەولایە داوای هیچی تریان نەئەکرد!

ئەو ریسە که ئەورووپای ئەو سەردەمە نایەووە صلاح الدین هەلیوەشان دەووە کردیەو بە خوری، ئەو ریسە ئیستە سەری هەلدایەووە. ئەو وەختە جەنگ جەنگی خاج بوو، ئەورووپا بۆی دەرکەوت تا ئیسلام، ئیسلام و یەک بیرو باوەرو یەک پارچە بێ ئەوان ناتوانن بە سەریا زال بن. لە داوای صلاح الدینی ئەیبویی تەون ئەنیتەووە! صلاح الدین نەما، وەرە چاوت لە ئیستە بێ؛ ولاتانی ئیسلامیان چۆن پارچە پارچە کرد، لە ولاتی عەرەبیدا میسر جیاکرایەو، نەزەعاتە درۆزنە ی مەزەهەبی وەکوو مەجووس و شتەیان زیندو کردەو، فارس و عەرەبیا هینایە ناووە بە جۆری که شیر لە یەک بسوون، عوروو بە یەکی زۆر بێ تامیان دروست کرد، ئەو ی که ماوێ زیاتر لە هەشت سەدە یە لە میشکیانا بوو، ئیمرو هەموویان جێ بە جێ کرد!

پروات بێی ئەگەر صلاح الدین لەم رۆژەدا ببوایە و عالی می ئیسلامی و عەرەبی وا بەرچاو بکەو تایی، قارەمانییە که ی ئەو لەوانە بوو لە ناو ئەم گیتزای تیکچوونەدا بە چوار رۆژ ئالای کوردی بۆ هەلئە کردی. کەواتە منیش لە گەل خواوەن پەخشانا ئەو تکایەم هە یە که ئە بێ پیاو بە پیتی زەمان بناسری بۆ ئەوە حوکمی ناھەقی بە سەرا نەدری!

«ئیبیراهیم ئەحمەد» لە کتیبە که ی: «ژانی گەل» که لە سالی «۱۹۷۲» دا مۆری چاپی کرا، نمونە پەخشانیکی کوردی ئەخاتە بەر دەست و ئەلی:

(.....)

جوامیر بە پەلە لە مال هاتە دەری، خۆی کرد بە مالی مامە رەشەدا که هەروا دیوار تکیان بەین بوو. نە پیاو، نە کچە که ی لە مال نەبوون. بە تەنیا ژنی خواوەن مال لەو ی بوو، تکای لی کرد که بچیتە لای کالیتی ژنی که وا ژان ئە یگری تاکوو مامانی بۆ دینی چاوی لیتو بێ. ژنە بە روویەکی خۆشەوە دلتیای کرد لە چوون و ئاگاداری کالیتی کردنی.

ئەویش بە لۆقە کۆلانە تەنگە بەرە که ی خۆیانی بری. لە دلایا پەژارەو خۆشی پیکەوە قوڵپیان ئەدا. ئەویان بۆ ژان و ئازاری کالیتی، ئەمیشیان بۆ ئەو

منالهی که نه یانبین. بین گومان مهسره فیکتی باشیشم نه بین به تووشه وه!

به تاییه تی خو نه گهر کور بین نه بین ناههنگی بو بکا. . وای که خو رزگار کردن له دهست بیرو باوه ری کون گرانه! هه ر نیستا هم گالتهی به نه قلی کالی نه کرد که کوری پی خوشتره له کچ، که چی و خوشی بیر له وه نه کاته وه که نه گهر کور بین ناههنگی بو نه کا! رهنگه ژن نه وهنده گلهیی لی نه کری که حهز به کور زیاتر بکا له کچ، چونکه خو چیشتوو به تی، نه زانی نافرته، به تاییه تی لای نیمه، چهند به شخوراوو زور لیکراو و چهوسینراوهن. بویه ههستیکی ناسایییه که پیتی خوش نه بین کزه ی جهرگه که ی له به شه زور لیکراوه چهوسینراوه که ی مرؤفا به تی بین. به لام نه ممی پیاوی خوینده واری تی گه یشتوو، بۆچی؟ سه ریکی باداو له بهر خو به وه و تی:

که رانه ی هم ره ئییه بین جتییه م شهرت بین نه گهر کچم بین ناههنگی کی له هی کوران خوشتری بو بکه م! له پر هه ناسه یه کی هه لکیشاو چاوتیکی، بو به که مجار، به ده ورو به ری خو یا گتیرا. سه ری سو رما له چولی شه قامه که، نه و شه قامه ی ئیوارانی تر خه لک ریچکه بیان تیا نه به ست. سه برتر له هه مووش نه وه بوو که نه و خه لکه ی تاکه و ته راش تی نه په رین، له باتی نه وه ی به ره و مال بیتنه وه هه موو به گورگه لؤقه روه و بهر ده رکی سه را نه رؤیشتن، به چه شنن که هم له گه ل خیرا رؤیین و په له کردنیشیا پتیا ن نه نه گه یشت. به کییک ده رکه وت به ره و ژوو ر نه کشا. هه ر له دووره وه به سه ره روو تا وه و کورته بنه یی و قه له و بییه که یا ناسییه وه. خوا چاکی کات تۆفیتقه خره ی جاسووس به م تهنگی بانگی شیوانه بو کوئی نه یکو تی؟ ناخو وه کوو سه گی راو دووی چ نیچیریکیان خستوو؟ به لام کهس دیار نییه تا نیچیر بین بین گومان نه چی بو نه وه ی به دیار مالتیکه وه راوه ستی تا نیوه شه و ژه ندرمه نه دهن به سه ریا نا. ده ی چییه تی به سه ریه وه!! سه ری به گۆری بابی خو ی و ناغاشی. نه وه چییه تی ریگاکه ی هه ر له بهر ناچن.

- ئیوارته باش کاک جوامیر. زووکه رهنگه پیا نه گه ی!

- به چی نه گه م؟

تۆفیتقه خره به زه رده خه نه یه کی ناشیرین دانه خواری ختیچ و به جگه ره زه رد هه لگه راوه کانی پیشان داو به دهنگی کی به رز و تی:

- به پلاو خو اردنا گیانه که م!

زور پتی گران بوو هم نیسک قورسه پیسه ی هاته ری. وه کوو شتی به

نیشانه یه کی باش لیک نه دایه وه. به دبینه یه کی سهیر دایگرت! دهنگه دهنگ و گرمه گرم نه هات له لای سهراوه. نهختیکی تر پیتی هه لگرت، گرمه ی بژی و بروختی هه زاران دهنگی، وهک هه رهسی کیسوان نه هاته گوئی. به راستی نه م ژانگرتنه ی کالی دهنه نگی کردوه! چۆن بییری نه مابوو کهوا نه م ئیواره یه له بهر دهرکی سهرا یه کی له و کۆبوونه وه خویشاندانانه هه یه که له ژیر سهر کرده ی «پارتی رزگاری» دا له چهن مانگی دوایی دا ریک نه خران؟! بۆ گه یشتنه مائی مامانه که نزیکترین ریگا شه قامیک بوو که به بهر دهرکی سهرا دا تی نه په ری. به لام تا نزیکتر نه بووه وه له و شه قامه، په نگاوی خه لک له سهری کۆلانه کانا باشتر تیی نه گه یاند که له وزه ی که سا نییه بتوانی در به و هه شامه بدات و به زوویی و ئاسانی بگاته نه شوینه ی نه م بوئی نه چیت. ئیستیکی کردو چاویکی به شه پوولی خه لکه که ی بهرده میا گپرا. دی له مه یدانه زله دا خه لکی وهک نه مام چه قیون، هه ر نه و نه ده شه نه جوو لینه وه که نه مام به بای شه مال نه شینته وه. به هاره هاری چه پله لیدانی خه لکه که دا بوئی دهرکوت کهوا یه کییک قسه یان بۆ نه کات بی نه وه ی بزانی چی نه لیت. له گه ل نه وه شا نه و نه ده به تنگه وه نه بوو که گوئی بۆ هه لخات. زۆری په له بوو.

هه تا نه هات پاله په ستۆی خه لکی له دوری پتر نه بوو، نهختیکی که ی پین ناچی نه ویش نه بی به نه مامی وه کوو نه وانیتتر. به لام نه. نابین نه م ای لینی بی! کالی به ده م ژانه وه نه تلپته وه چاوه روانی گه رانه وه ی نه مه، ئای چهن سهیر نه بی تا نه مان نه گه رینه وه کوریککی جوانکه له ی بوو بی! چیه؟ هیچ سهیر نییه! زۆر ژنی کۆچه ر هه ر به رینه منالیان نه بی! هه ر چی چۆنی بی نه م بیچ به دووی مامانه که دا و به زوویی بگه رینه وه مالی.

پاشه و پاش گه رایه وه هه رچی چۆنی بوو به هه زار حال توانیی سه د هه نگاو یک بیته دووه و خوئی بگه یه نیته ته نکاو. شادی و هیواو بی نارامی وهک په لکه زپینه له ئاسمانی دلایا دیاریان نه دا، به لام چاوتروو کانیک زیاتر پیوه ی نه مایه وه. بهر له وه ی چهن هه نگاوئ به سه ره ستی هه لینی شریخ و هۆری شه ست تیر هه موو گیانی هینایه له رزین، نهک هه ر له ترسا، زۆرتری له شپه ری و ناچاریدا. جهسته ی کالیی هاته وه بهرچا و چۆن له ژوره که دا گه وز نه دات، گرنگی فرمانه که ی و تاریکیی نه نجامی دوکه وتنی، سه دان نه و نه ده له لا زلترو ئاشکراتر بوو. به هه موو هیزی خوئی که وته راگردن به ره و سه ری نه و کۆلانه ی که نه ی توانی به چهن ده قیقه یه ک لیوه ی پیچ بکاته وه بۆ هاته وه سه ر نه و شه قامه ی نه چی بۆ مائی مامانه که، له وانیه نه ویش جمه ی بی! باشه بۆ

نه چچ به دووی مامانیکی ترا به لām کئ ئه ناسئ؟ کهی ئیستا کاتی به شوین خه لکا گه رانه، ئه گهر ناچارى نه بی؟ دوور نیسه بهم ناخوژان و بخوژانه باجی پیروژیش له گه لئى نه یهت، کهوا ناسیاوی چهند ساله ی بنه ماله ی خه زوورانی بووه، به رله وه رۆژگار دهر به دهریان کا. بی گومان هیچ مامانیکی نه ناسیاو ههر دهرگاشی بۆ ناقلیشینیته وه له م رۆژه دا.

دهستریژی تازه ی شهستیرو تفهنگ زنجیره ی بیبر کردنه و بیان پساند. ئه وهنده ی نه خایاند ههستی به ترپه ی پیسه کی زۆر کرد له دوايه وه دئ، که ئاوری دایه وه دیی به شیخ له جه ماوه ری بلاوه بی کرای کۆبوونه وه که به دوویا رانه کهن، چهند ههنگاو یکیان نه ماوه بیگه نئ و لیشی تئ په ر بن و ئه م تاقه ریگایه شی لئ بگیری. چاوی برپه ئه رزه که وه هه مسو گورو هیزی لاویتی دایه لاقی، به لām ههستی ئه کرد خه لکه که ههر لیتی نزیک ئه بوونه وه. ئه وهنده ترسی لئ نیشتبوو به چه شنی رای ئه کرد ئه توت خه لکه که بۆ گرتن یا بۆ کوشتنی ئه و دووی که وتوون. به لām ههر بی هووده بوو، به تیلایی چا و سهیری ئه کرد، دیی وا هه ندیک گه یشتنه سه ری و خه ریکن لیشی تئ په رین. له پر شریخه ی شهستیریکی نزیک سه له مانديه وه، پیاویکیش دهم به هاواره وه له ته نیشتییه وه که وته زهوی، نه خیر زامار له یهک و دوو تئ په ری کرد، سه ری به رز کرده وه بۆ ئه و شوینه بگه ری که شهستییه که ی لئ دامه زاینرا بوو، روانی له په نجه ره یه کی ژیرخانی کتیبخانه یه کی گشتیدا، که وا به چه قی کۆلانه که دا ئه پروانی سه ری ژه ندرمه یهک دیاره، بی ترس لووله ی شهستییه که ی به رده می به خه لکا ئه گیری و جاروبار گولله پزینیکی شه قامه که ئه کا، سا کئ بهر که وت خوئی و به ختی! ژنییک له ولای ئه مه وه په لی منالیکی رائه کیشا زریکانی و که وته زهوی. شهستییه که کپ بوو، کابرای ژه ندرمه سه ریشی به سه ریا شوژ کردبووه وه که چی نه یئه ته قاندا! تۆ بلسیی کوشتنی ژنه بی تاوانه که وه هاواری مناله که شه ژانده بیتی؟ یا مشتومر له نیوانی ویردان و په نجه یا دهستی پئ کرد بوو، وا دوو دل دهر ئه که وت!.. وای که نزیکه لیوه ی ئیسته ده مانچه یه کی پئ بوایه کاسه ی سه ری هه لته گرت، نه یزانی ئه م دوژمنایه تییه توندو رقه زۆره کوتوپره ی له بهر ئه و زۆردارییه بی ئه ندازه و ئاشکرایه بوو که ئه بیسینی، یا بۆ خو رزگار کردن بوو له و مه ترسییه ی که هه ره شه ی له ژیانی خوئی و ئه نجامی فرمانه که ی ئه کرد!

ههر چۆنی بی کاتی لیکۆلینه وه نه بوو. هه لی له دهست ته قه راگرتنی ژه ندرمه که قۆسته وه به دوو قه له مبابزی کارناسکانه خوئی گه یانده پال ئه و

دیواره‌ی شه‌ستیری کابرا نه‌یئه‌گرت‌ه‌وه، به‌لام هیتشتا ئه‌م نه‌یپه‌رژابووه سه‌ر
 ئه‌وه‌ش که ته‌نانه‌ت به‌خۆشییی رزگار بوون شاد بیی، دیی ژه‌ندرمه‌یه‌کی تر له
 په‌نا کۆمه‌لی گونیه‌لمه‌که له سه‌ربانی مزگه‌وتی به‌رامبه‌ر به‌کتیبخانه‌که ریز کرا
 بوو مله‌قوتی بۆ ئه‌کات، هه‌روا نزیکه‌ی بیست هه‌نگاوێ به‌به‌ریه‌وه‌یه، چه‌په‌سا
 نه‌یزانی چی بکا. ئه‌چوووه‌وه ئه‌و به‌ری شه‌قامه‌که ئه‌که‌وته به‌ر نیشانی
 ژه‌ندرمه‌ی په‌نجه‌ره‌ی کتیبخانه‌که، پاشه‌وپاش ئه‌گه‌رایه‌وه لیشاوی خه‌لکه‌که وا
 په‌نگی خواردبووه‌وه ماوه‌ی گه‌رانه‌وه‌ی نه‌ما بوو، به‌ترسه‌وه سه‌رێکی هه‌لپری
 بۆ سه‌ربانه‌که‌ی به‌رامبه‌ری. دی کابرای ژه‌ندرمه‌ لووله‌ی تفه‌نگی ئاراسته‌ی ئه‌م
 کردووه! هه‌موو له‌شی بوو به‌چاو و ئه‌ویشی بریه‌ی تفه‌نگه‌که‌ی کابرا که مه‌رگ
 له‌کونی لووله‌که‌یه‌وه سه‌ره‌تاکتی لێ ئه‌کرد، نه‌یئه‌زانی چی بکا. دانیشین؟
 رابکا؟ نه‌ء ماوه‌ی هیج نه‌ما.. هه‌ر هیج.. هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی پێ کرا ده‌ستیکێ
 به‌ره‌و لووله‌ی تفه‌نگه‌که‌ به‌رز کردووه وه‌کوو ئه‌وه‌ی بیه‌وێ له‌خۆی لابدا. یاترس
 ئه‌وه‌نده‌ی لێ نزیک کردبووه‌وه لای وای ده‌ستی ئه‌یگاتن، باهه‌ر له‌شله‌ژان و
 شپه‌رزه‌بیدا بی هۆش وای کرد. ته‌قه‌یه‌هاته‌گویی کپ بووی، هه‌ستی
 گه‌رماییه‌کی کرد له‌ئشکنجیا، لاقی قورس بوو قورس بوو.. ئه‌وه‌نده‌ قورس
 بوو هه‌رچه‌ت گور هه‌یه‌دایه‌خۆی بۆی نه‌جسولا. دنبا‌ی ده‌روپشتی دیارو
 نادیار، له‌ناو ته‌م و مرئیکا وه‌ک لووله‌ی تفه‌نگیکێ یه‌گجار گه‌وره‌هاته‌پیش
 چاوی، که‌هه‌تا ئه‌هات، به‌خیرایی برووسکه‌پچووک ئه‌بووه‌وه، که‌ئو نه‌ما
 ئه‌میش به‌ته‌واوی له‌هۆش خۆی چوو. ته‌نبا شتی که‌به‌میشکیا تی په‌ری،
 شتیه‌ی کالی و تاقه‌داختی له‌دلی ده‌رئه‌چوو تاسه‌ی پێ گه‌یشتنه‌وه‌ی بوو

.....»

بۆیه‌ بیروباوه‌ری هه‌ندی له‌زانایان له‌سه‌ر ئه‌وه‌یه که‌ مرۆقه‌که‌ی ئه‌مرۆ کوتومت ئه‌وه‌ی
 دوینی نییه، چونکه‌ له‌ دوینی وه‌ تا ئه‌مرۆ چرکه‌ی زه‌مان زۆر شتی وا دیتیته‌پیشه‌وه‌ که
 ئه‌مرۆ هه‌یه‌و دوینی نه‌بووه، وه‌یا سه‌به‌ینی ئه‌بی و ئیمرۆ نییه! ئه‌وشتانه‌ که‌ ئه‌بن و دینه
 ناوه‌وه، بیرو باوه‌ر خۆی له‌وانه‌هه‌له‌سه‌وێ و ئه‌مجا به‌ زمان و به‌قه‌له‌م گوزارشتیان لێ
 ئه‌داته‌وه.

ئه‌گه‌ر ته‌ماشای میژووی په‌خشان بکه‌ین ئه‌بینین هی هه‌ر سه‌رده‌می‌ک و هی هه‌ر
 که‌سی‌ک جیا‌یه له‌ هی سه‌رده‌مه‌که‌ی پیتشوو که‌سه‌که‌ی پیتشوو. ئه‌م جیا‌وازییه‌ له‌به‌ر ئه‌وه‌یه
 که‌ رۆژه‌که‌ گۆراوه، که‌ ئه‌مه‌ هه‌بوو به‌ سروشت ئه‌بی گوزارشته‌که‌ش گۆرانی به‌سه‌را بیت.
 سه‌رده‌مه‌کانی پیتشوو گوزارشت له‌شت ئه‌دراپه‌وه، به‌لام مه‌رج نه‌بوو ئه‌و شته‌ په‌یوه‌ندی به‌

زوربهی خه لکوهه هه بئ، ئەمه مه رج نه بوو چونکه وه کوو وترا ئەو باوهره ی که پاش ئەو رۆژه داها، ئەو باوهره ئەو رۆژه له ئارادا نه بوو، به لکوو ته نها هه ر ئەو هه بوو که به لای دهسته یه کی تایبه تیدا پروا. ئاوی جهوز شله قایه وه، له رینه وه که وته ناو هه موو ئاوه که. ئیمرو وایه، ئایا سبه ینی چۆن ئه بئ؟! ئەوه کاره ساتی سبه ینی پیشانی ئه دا.

ناوه روکی په خشانای کتیبی «ژانی گهل» گه لاله که ی له پیش سالانی «۱۹۷۰» دا بووه، ئەوه نده هه یه وه کوو «سه مه نی» یه کی به له زهت له زستانا ئه کری و له به هارا ئه خوری، ئەمیش وا بووه. خاوه نی ئەم په خشانه له زانا نایاب و قه له م به دهسته کانی گوشاری گه لاویژ بووه. نمونه په خشانه که ی ئەم بویه لیته دا هاتوته وه یه که م چونکه به ری چاپی نووسینه که ی له سالی «۱۹۷۲» دا بووه، دووهم بۆ ئەوه هه م بیره که وه هه م قه له مه که له و رۆژه دا ئەوه پیشان بدا که هاله اتنی ئەم بیرو باوهره هه له اتنی ته نیا ئەو رۆژه نییه، به لکوو وه کوو که رهسته ی شووشه واتی رووسیای پیشوو به چوارده سال پوخته ئه بوو، وه ئەبوو به «ئامان» و ئەکه وته به رده ستی خه لکی. ئەمیش ئەوه پیشان بدا: که ئەمه هه بیرو شانزه ساله و له سالی «۱۹۷۲» دا هه لاتوو!

تیکرای ناوه روکی ئەم په خشانه له چه وسانه وه ی دهسته یه کی زۆر زۆری نه ته وه ی کورده وه ئەدوی به ده ست دهسته یه کی تایبه تییه وه یه کیکه له چیره که درێژکان که ئاشنایه تی به ره مه کی خه لکه وه هه بیته. جم و جوولای زه مان کردوو یه ته کاری که بیرو خاوه ن په خشان له گه ل ئەو جم و جوولده دا بچی به رتیه.

ته نگه چه له مه ی کۆمه لایه تی به درێژایی زه مان هه ر هه بووه، به لام گرانیه که له وه دا بووه که چۆن هه ستی پی بکری؟ وه ئەگه ر پیشی کرا چۆن ده ر بیرو! که ده ر برا چۆن په یوه ند بکری؟! ئەمانه لام وایه ورد بوونه وه یان ئەوی بویه به به ره هه م هینانی ئەمانه ئەبئ ئەو که سه بیروکی تیژی هه بی و سه بیرو ئەم لاو ئەولای خوی بکا و بزانی گه لان چی ئەکه ن له ژیانیا نا و چۆن هه نگاوی ورد و زل ئەنن؟ ئەمجا ئەو که سه به راوردی نه ته وه که ی خویو نه ته وه کانی تر بکا بزانی ئایا نه ته وه که ی ئەمیش ئەو ئالۆزیه ی تیدا هه یه؟ که هه بوو بویری ده ربیرو، وه ئەبئ بزانی چۆن ده ری ئه بری؟ ئەبئ به جوړیک بی که له گه ل خورده ی ولاته که ی خویا ری که وی.

ئەم شتانه هه موو ئەم په خشانه داو له خاوه نی ئەم په خشانه دا به دیی ئەکرین. که سه بیرو روخساره که ش ئەکری هه موو ئەو وشه و رستانه ن که به سه ر زاری ره مه کی مه رده مه که وه ن و هیچی له گه ل زمانی خوینده واریکا موتوریه نه کراون؛ ره وانه وه کوو ئاوی

رهوان، دهوانه وهکوه بای بهری بهیان، کارسات دهر ئهبرئ بهبی خشپه، هه ندئ جار بهبی کسپه وه هه ندئ جار له ژیر پهردی چرپه دا به کسپه! جا ئه م پهخشانه به ناوه روک و روخساریه وه نمونه یه که بو ئه و روژانه، بو ئه وه میژوو له پاشا ئاوری لی بداته وه.

«دکتور ئه وره حمانی حاجی مارف» له ژماره «٦» ی گوڤاری «په روه رده و زانست»، سالی «١٩٧٣» له ژیر ناوی «بنچینه ی دانانی فه رهه نگیکی کوردی - عه ره بی بو قوتابخانه» دا، له م باره وه په خشانیک دیتته ناوه ئه لی:

.....»

هه لئاردنی وشه!

له سه ره تای نووسینی هه موو فه رهه نگیکی کیشه ی هه لئاردنی وشه دیتته پیتشه وه. بنچینه ی هه لئاردنی وشه په یوه نده به جوړو بابه ت و مه به سستی فه رهه نگه وه. تاکو ئیستا کیشه ی هه لئاردنی وشه بو فه رهه نگ له هه یج ولاتیکی جیهاندا شتوازیکی زانستی ته واوی وهر نه گرتوه وه هه ندئ رووی ئه م مه سه له یه هه ر به ئالۆزی ماوه ته وه وه هه ر وه ک زانای گه وره وه فه رهه نگ نووسی ناسراوو به ناوبانگی رووس ئه کادی ل. ف. شتیریا ده لی: «کیشه ی هه لئاردنی وشه بو فه رهه نگ یه کیکه له کیشه هه ره زه حمه ته کانی فه رهه نگ نووسین» به لام له گه ل ئه وه شدا پیتویسته ئه وه له بی نه که یه که له تیۆری فه رهه نگ نووسیدا هه نگاوی گه وره نراوه گه لیک کاری ئالۆز خا و کراوه ته وه ره یه ویکه وه ها دانراوه که فه رهه نگ نووسه کان په یه وه ی بکه ن و له و ریگه یه وه له گه لیک کۆسپ رزگاریان بییت. هه روه ها دانانی ژماره یه کی زۆر له فه رهه نگ، واته له ئه نجامی هه ول و کۆشش و زانین و ته جروبه ی فه رهه نگ نووسه کانداسه ر مه شقی هاتۆته کایه وه. هه رچه نده مه سه له ی هه لئاردنی وشه کاریکی زه حمه ته، به لام ئه و ره یه وه تیۆری و پراکتیکه ی که تا ئه مپۆ هاتۆته کایه وه ئه م کاره مان بو ئاسان ده کات.

وه ک ئاشکرا به مه به سستی زانستی دانانی فه رهه نگیکی کوردی - عه ره بی بو قوتابخانه بریتیبیه له یارمه تیدانی قوتابیانی کورد بو تیگه یشتنی دهرسه کانیا ن. بی گومان فه رهه نگیکی وه ها به ر له هه موو شتیکی ده بی گرنگی به به جی هینانی پیتویستی قوتابیانی بدات له تیگه شتنی گشت دهرسه کانیا ندا به تیگریایی، که به سه ر ئه ده بی و عیلمیدا دابه ش ده بن. هه رچی وشه و زاراره ی دهرسه ئه ده بییه کانن تا راده یه ک له زمانی کوردیدا کیشه یان خا و کراوه ته وه

سه‌رچاوه زۆره بۆ تۆمارکردن و لیکۆلیننه‌وه‌یان (وهک: زوریه‌ی ئەو
 فەرهنه‌نگانه‌ی له پێشه‌کیدا ناومان بردن، ئەو هه‌موو چا‌په‌مه‌نیه‌ کوردییانه‌ی له
 باره‌ی ئەده‌ب و زمان و می‌ژوو ... وه نووسراون، سامانی فولکلۆری کوردی ...
 ...). له‌بهر ئەوه‌ له‌دانانی فەرهنه‌نگه‌که‌دا به‌نیسه‌به‌ت ئەو جزیره‌ وشه‌و
 زاراوانه‌وه‌ گه‌یروگرفتی گه‌وره‌ نایه‌ته‌پێ. به‌لام ئەوه‌ی په‌یوه‌ندی هه‌بیت به
 زاراوه‌ی ده‌رسه‌ عه‌یلمیه‌که‌نه‌وه‌ تا بلێنی کارتیکی وردو زه‌حمه‌ته‌، چونکه‌ له‌م
 رووه‌وه‌ هه‌یشتا که‌م و کورتی و جیاوازی باوه‌ر ... زۆره‌. له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا نابێ
 ئەوه‌ له‌بهر بکه‌ین که‌ له‌م مه‌یدانه‌دا چه‌ند هه‌نگاوێک نراوه‌و کۆمه‌ڵێک کاری
 به‌نرخ نووسراون. (وهک: ئەو زاراوه‌ زانستییه‌ی له‌ لایه‌ن چه‌ند لیژنه‌یه‌کی
 تایبه‌تی جیاوازه‌وه‌ دانراون و دارێژراون و له‌ چه‌ند ژماره‌یه‌کی گۆفاری «رۆژی
 نوێ»ی سالی «١٩٦٠»دا بلا‌وکراوه‌ته‌وه‌؛ هه‌ر له‌ سالی ١٩٦٠دا ماموستا
 جه‌مال نه‌به‌ز له‌ ژێر ناوی «هه‌ندیک زاراوه‌ی زانستی»دا فەرهنه‌نگۆکیکی له
 چاپ دا. له‌ ژماره‌ «٤»ی سالی «١٩٧٦»ی گۆفاری «په‌روه‌ده‌و زانست»دا
 ژماره‌یه‌ک زاراوه‌ی زانستی دانراون و داتا‌شراون؛ ماوه‌یه‌کی درێژه‌ که‌ ماموستا
 که‌مال جه‌لال غه‌ریب به‌م کاره‌ پیره‌زوه‌ خه‌ریکه‌و فەرهنه‌نگیکی گه‌وره‌ی
 زانستی بۆ چاپ ئاماده‌ کردوه‌، له‌ کۆری زانیاری کورد به‌شێوه‌یه‌کی زانستی
 و فراوان گرنگی به‌م مه‌سه‌له‌یه‌ دراوه‌... هتد). بێ گومان له‌دانانی فەرهنه‌نگی
 کوردی و عه‌ره‌بی بۆ قوتابخانه‌ پێویسته‌ که‌ له‌ کارانه‌ی ناومان بردن
 وه‌ریگیرین و ئەمه‌ش تارا‌ده‌یه‌ک ئه‌رکی سه‌رشانی دانه‌رانی فەرهنه‌نگه‌که‌
 ئاسان ده‌کات. به‌لام به‌داخه‌وه‌ وه‌ک وتم: ئەمه‌ کارتیکی زۆر زه‌حمه‌ته‌، جگه‌
 له‌وه‌ کات و کۆششیکێ بێ شو‌ماری ده‌وێ. جا بۆ ئەوه‌ ماوه‌یه‌کی درێژ
 قوتاییانی کورد بێ فەرهنه‌نگ نه‌بن و چاوه‌روان نه‌بن، به‌رای من وه‌ک له‌ زۆر
 ولات له‌ سه‌ره‌تادا کراوه‌، لای ئیمه‌ش به‌و شێوه‌یه‌ ده‌ستی بدریتێ؛ ئەویش
 ئەوه‌یه‌ که‌ ئەو فەرهنه‌نگه‌ بکری‌ت به‌دوو. یه‌ک ده‌رسه‌ ئەده‌بیه‌کان، دوو،
 عه‌یلمیه‌کان. هه‌رچێ فه‌ره‌نگی یه‌که‌مه‌ ماوه‌و ره‌نجی زۆر ناوێ و تارا‌ده‌یه‌ک
 پێویستی قوتاییان جێ به‌جێ ده‌کات، به‌تایبه‌تی ئەگه‌ر هه‌ول بدریت له‌م
 به‌شه‌یانه‌دا ئەو زاراوه‌ زانستییه‌ی زۆر به‌کار ده‌هێنرین و ئاشکران و به‌ته‌واوی
 چه‌سپاون تۆمار بکری‌ن و بخرینه‌ ناوه‌وه‌. هه‌روه‌ها نابێ ئەوه‌ش له‌ بێر بکه‌ین
 که‌ گه‌لیک زاراوه‌ی عه‌یلمی وه‌ک: هه‌لامه‌ت، ئالوو، سیل، پووک، گۆپکه‌،
 تیشک، ته‌م، مژ، مس، ئاسن... و سه‌دانی تر هه‌ینده‌ له‌سه‌ر زارن که‌ شێوه‌ی
 زاراوه‌یان تێدا ونه‌و که‌وتونه‌ته‌ ریزی ئەو وشانه‌ی له‌ هه‌موو کات و شوێنیکه‌

به کار بهیترین.

هه‌رچی فه‌ره‌ه‌نگی دووه‌میانه کارێکی زه‌حمه‌ت و وردده و پیتوبستی به‌کۆشش و کات هه‌یه ، بێ شک باشته که ئەم ئەرکه بخریته سه‌رشانی لیژنه‌یه‌ک، به مه‌رجێک ئەندامانی لیژنه‌که‌ش ته‌نها ئەو که‌سانه نه‌بن که له‌ده‌سه عیلمییه‌کاندا شاره‌زاییان هه‌یه ، یاخود ته‌نها کوردی زان بن ، چونکه هه‌یج ده‌سته‌یه‌ک له‌و دوو ده‌سته‌یه به ته‌نها ئەم کاره‌یان به‌باشی بۆ هه‌لناسووی، شاره‌زای ده‌سه عیلمییه‌کان له واتا و مانای زاراوه‌کان باشته ده‌گات وه‌ک له کوردی زان. هه‌روه‌ها کوردی زانیش باشته وشه‌ی هاوواتا بۆ زاراوه‌کان ده‌دۆزیته‌وه. ئەم شیوازه‌ش ئەوه‌یه که ئیستا کۆری زانیاری کورد له‌سه‌ری ده‌روات . به‌وێنه له‌لیژنه‌ی «طبی» دا جگه له دوکتوری ناسراو و شاره‌زا « جه‌مال ره‌شید و عه‌بدوهره‌حمان عه‌بدولله» دووکوردی زانی به‌ناویانگ « هه‌زارو هه‌یمن » هاوبه‌شن. بێ شک به‌م جۆره ئەم کاره گه‌لیک پوخته‌ترو سه‌رکه‌وتووتر نه‌بیت. هه‌روه‌ها نابێ ئەوه‌ش له بیهر بکه‌ین که کوردی زانیش پیتوبسته شاره‌زای دیالیکته‌کانی کوردی بیت، یاخود چه‌ند که‌سیک بن که هه‌ر یه‌که‌یان شاره‌زاییان له دیالیکته‌کاندا هه‌بیت. به رای من گرنگیدان به‌یه‌ک شتیوه فه‌رامۆشکردنی ئەوانیتر، نه‌ک هه‌ر راست نییه ، به‌لکوو ده‌بێ به‌هۆی بوونی که‌م و کورتی. لیته‌دا ئەوه‌ش دینمه‌وه یاد که به‌کاره‌یتانی هه‌ندێ زاراوه‌ی لاتینی له باتی عه‌ره‌بی پیتوبست به‌سل کردنه‌وه ناکات، چونکه ئەمه نه‌ک هه‌ر له‌گه‌ل بنچینه‌ی زمانه‌که‌ماندا به تاییه‌تی و پیتشکه‌وتنی زماندا به‌گشتی ده‌گونجی، به‌لکوو بۆ وه‌زعی کوردستانی دابه‌شکراومان سوودمه‌تیه‌.

ئەو پیتشیناری له دابه‌شکردنی فه‌ره‌ه‌نگه‌که‌دا کردومه نابێ به‌هۆی ئەوه‌ی تاسه‌ر دوو فه‌ره‌ه‌نگی قوتابخانه هه‌بن، به‌لکوو ئەمه بۆ سه‌ره‌تایه‌و چۆن زۆر فه‌ره‌ه‌نگ ۱۰-۱۵ جار له چاپ ده‌درینه‌وه، ئەمانیش له‌کاتی له چاپدانه‌وه‌دا ده‌توانی لێک بدرین و بکریه‌ به‌یه‌ک فه‌ره‌ه‌نگ، به‌لام گرنگی ئەم شیوازه ئەوه‌یه که کاره‌که ئاسان ده‌کاو ریگا‌که نزیک ده‌خاته‌وه. به‌بیری من له تۆمارکردنی وشه‌دا بۆ فه‌ره‌ه‌نگی کوردی و عه‌ره‌بی قوتابخانه باشته‌ترین ریگا ئەوه‌یه که وشه له‌ناو کتیب و توویتی قوتابخانه‌دا کۆ بکریه‌وه هه‌لبێترین، پاش ئەوه کۆ ده‌کریه‌وه، ئینجا ده‌بێ بژار بکری؛ واته ئەو وشانه‌ی بۆ ئەم مه‌به‌سته زۆر پیتوبست نین لا بترین و ئەو وشانه‌ی پیتوبست نین، یاخود په‌رتراون به‌یترینه‌وه. بۆ ئەم مه‌به‌سته چه‌ند شیوازیکی زانستی هه‌یه که وا به کورتی له هه‌ندیکیان ده‌دوین:

۱- له هه موو زمانیکدا وشه هه ن که یه ک چاوگ و یه ک ریشه یان هه یه و له یه ک وشه ده توانی هه ندی وشه ی تر دروست بکری، وه ک: «منال، منالی». نان، نانه وا. هونه ر، هونه رمه ند. شعر، شاعر». هتد. جا له م ریگه یه وه پاش کوکردنه وه ی وشه پیویسته هه ر وشه یه ک به جیا ته ماشا بکری و له م باره یه وه گه ر نه و وشانه ی که ده توانی لی بیان دروست بکری و بخرتنه بان وشه کان. بی گومان مه رج نییه که له هه موو وشه یه ک وشه ی تر دروست بکری و یاخود هه موو نه و وشانه بکه ونه ناو فرهه ننگه وه، به لام ده بی نه وه له بییر نه کری که به کم و کورتیه کی گه وه ده ژمپریت گه ر وشه ی «منال» و «منالی» نه بییت، یاخود «شاعر» هه بییت و «شعر» نه بییت!

ب - نه و وشانه که کوکرا نه وه ده بی به گویره ی بابه ت لی بیان بکوژل یتنه وه وه هه ر پولیکیان به گویره ی نیسبه تی که وتنه ناو فرهه ننگه که وه ده ستکاری بکری؛ واته نه وه ی به زیاده ده زانری لایبری و نه وه ی که همیشه پر بکریته وه. به رای من ده توانی وشه کانی فرهه ننگی ناوبراو به م جوړه دابه ش بکری:

۱- نه و پوله وشانه ی که سه راپا بی په راندن و لایردنی هیچ وشه یه ک پیویسته تو مار بکری، وه ک ناوی روژه کانی هه فته، مانگه کان، چوار وهرزی سال ... هتد. په راندنی هه ر وشه یه ک له وشه کانی نه و جوړه مه وزووعانه راست نییه و هیچ به لگه یه ک نییه بو سه لماندنی لایردن و په راندن.

۲- نه و پوله وشانه ی که پیویسته به شیکي زوریان لی تو مار بکری وه ک ناوی نه ندانه کانی له ش، ناوی که رهسته ی قوتابخانه ... هتد.

۳- نه و پوله وشانه ی که پیویسته به شیکي که میان لی تو مار بکری وه ک ناوی ده رمان، گژوگیا «هه لز، خه ربه ننگ، کیشه، شنگ، بیخ ...» هتد. هه روه ها هه ندی له و وشانه ی که له زمانی کوردی به ره و سوان و کو ن بوون ده چن و به هو ی گوړانی ژبانی تابووری و کو مه لایه تیسه وه که متر به کار ده بیترین. بو نمونه: ناوی نه و وشانه ی په یوه ندیسان به ناشی ناوه وه هه یه، یاخود نه و وشانه ی له په یوه ندی خیزانیدا به کار دین وه ک: هه وی، هیوهرژن، دش، هه نزا ... هتد. به داخه وه هه ست ده کری نه و وشانه ی که ناومان بردن هه ندی ده سته واژه جیگایان ده گرنه وه، وه ک له جیگای «دش» خوشکی میرد! نه م جوړه وشانه کم به کار ده بیترین و بو نه م فرهه ننگه ش پیویست نین.

جگه له وه ی باسما ن کرد بو کوکردنه وه و بژاره ی وشه بو فرهه ننگ هه ندی ریگای زانستی تریش هه یه، که به داخه وه لیبرده ا توانای نه وه نییه له هه مووی

بدووئین، بهلام ئه‌وه‌ی که گرنگ بیت له مهسه‌له‌ی دانانی فه‌ره‌ه‌نگی‌کی کوردی و عه‌ره‌بی قوتابخانه‌دا ئه‌وه‌یه که ئه‌و فه‌ره‌ه‌نگه بهر له هه‌موو شتی‌ک ده‌بن پیتوستی قوتابیان جی جی بکات و کاریان ناسان کات. به‌رای من ژماره‌ی وشه کوردییه‌کانی فه‌ره‌ه‌نگی یه‌که‌م گهر ده‌ورویه‌ری بیست هه‌زار وشه‌یه‌ک بیت، به مه‌رجیتک له کۆکردنه‌وه‌و هه‌لبژاردنی وشه‌دا ورده‌کاری بنوئینریت، که‌من له‌وه‌دا شکم نییبه‌و باوه‌رم به زاناکانمان به هیتزه، ئه‌وه ئه‌و فه‌ره‌ه‌نگه چاره‌سه‌ری پیتوستی قوتابیانی کورد ده‌کات. ژماره‌ی وشه کوردییه‌کانی فه‌ره‌ه‌نگی دووه‌میش به‌ستراوه به ژماره‌ی ئه‌و زاراوانه‌ی له ده‌رسه عیلمییه‌کاندا هه‌ن و خه‌ملاندنیان شتی‌کی گرنگ نییه‌».

گومانی تیدا نییبه هه‌تا خوینده‌واری په‌ره بستیتیت ئاسۆی بیرو باوه‌ر فراوانتر ئه‌بیتته‌وه. له‌م فراوانییه‌ په‌ل بلاو ئه‌بیتته‌وه بۆ هه‌موو جو‌ره‌ باب‌ه‌تی‌کی نه‌و باوه‌ری زانیاری و ته‌جری. په‌خشانی کوردی سه‌ره‌تا که که‌وته سه‌رکاغه‌ز و پاشان چاپ له باری ئایینی و ئامۆژگاری نه‌ته‌وایه‌تی، وریاکردنه‌وه‌ی نه‌ته‌وه بۆ هه‌ستکردن به چۆنییه‌تی نه‌ته‌وایه‌تی، کاره‌سات و به‌سه‌ره‌اتی کورد له باره‌ی میژووویه‌وه، ئه‌ده‌ب و گه‌لی باب‌ه‌تی ئه‌ده‌بییه‌وه، داستانه‌کانی چیروکی کۆن و نوێ. له‌مانه‌وه ئه‌دوا. هه‌روه‌ها فه‌ره‌ه‌نگی تیدا هه‌بوو، ده‌ستوو‌رو قه‌واعدی زمانی تیدا هه‌بوو. له‌مه‌وه بیرو ئه‌چی بۆ ئه‌وه: وه‌کوو به‌شه‌کانی تر پیتوسته به پوختی له‌میشکی تازه پی‌گه‌یشتوو‌ه‌کانا دابنرین، باب‌ه‌تی فه‌ره‌ه‌نگه‌که‌شی ئه‌بی و بیت. زمانی کوردی هه‌ر له کۆنه‌وه به هۆی ئایینه‌وه له‌گه‌ل زمانی عه‌ره‌بیدا به‌سه‌ر یه‌کیانه‌وه هه‌بوو. له‌م رووه‌شه‌وه پیتوسته بنچینه‌ی فه‌ره‌ه‌نگی‌ک به‌و دوو زمانه‌ په‌یدا بیت که به جو‌ریکی زانیاری له ره‌گ و ریشه‌ی به تایبه‌تی کوردییه‌که قسه‌ بکاو قوتابیانی قوتابخانه‌کان له‌و به‌ره‌مه‌ عیلمییه‌ که‌لک وه‌ریگرن، بۆ ئه‌وه ورده‌ ورده ئه‌وانیش پاش ئه‌وه که سه‌رده‌می خویندنیان ته‌واو کرد، ده‌ست بده‌ن به عیلمه‌وه‌و زیاتر بکوئنه‌وه له زمانه‌که‌و خزمه‌تی بکه‌ن، بچنه‌ ناو ره‌گ و ریشه‌یه‌وه له ئه‌نجاما زمانه‌که له‌م لایه‌نه‌شه‌وه بگا به یه‌کی له زمانه‌ خزمه‌تکراوه‌کان.

به‌لی! له‌م رووه‌وه وه‌کوو خاوه‌ن ده‌ق له سه‌ره‌تاو ناوه‌ندی کتیبه‌که‌ی خویا ئه‌لی: له لایه‌ن زانیانی کورد و غه‌یری کورده‌وه هه‌نگاو نراوه‌و دانراو هه‌یه، به‌لام دوور نییبه به جو‌ریکی پر به پری واکه به پوختی بنچینه‌ی ره‌گ و ریشه‌ی وشه روون بکاته‌وه نه‌بووین. دیاره ئه‌مه‌ش له کرده‌وه‌ی جم و جوو‌لی گۆرانه‌ و خاوه‌ن په‌خشانی داگرتۆته‌وه‌و که‌وتۆته سه‌ر ئه‌و فیکه‌ریه، ئه‌گینا له پیتش چه‌رخیتک له‌مه‌و پیتشتر ئه‌م جو‌ره فیکه‌ر که ئه‌م ئیستا

کردوو به تهوه، ئەو فیکره ئەو سهردهمه نهبو له ئارادا. سروشت وایه هه موو شت له سههه تادا کال و کچ نه بێ، پاشان به تپهه بوونی زه مان به ته وای پێ ئەگا. له م میژوو هه دا ئەم، ئەم ههنگاوه ی ناوه، ئەگونجی له چه رخی داها تودا له م رووه وه جوژه باوه ری تری وایه ته ناوه وه ئەوه ی چه رخی پیتشوو چۆنه به چا و ئیمپوژنه وه، ئەوه ی ئیمپوژنیش به چا و چه رخی دوایه وه ئاوا بێت! ئەبێ واش بێت چونکه ئەگه ر وایه نه بێ هه یچ شتی که له ده وری گه لاله یه وه ناگاته ده وری ناماده یی.

خاوه نی ئەم په خشانه تا ئەندازه یه که ئەم رچه یه له م رووه وه شکاند، ئەتوانین بلێن ئەو رتگه یه که ئەو له م باره وه گرتوو به ته ی رتگه یه که نوێیه؛ رتگه یه که نوێیه بو فیکردنی قوتابیان و بو رتبه دی کردنی ئەوانه ی که ئەیانه وێ له ته شکی بنچینه ی وشه ی زمانه ی کوردی تی بگه ن. جا ئەم په خشانه به گوزارشت له ناوه رۆکیه وه و به ناوه رۆکه که یه وه نمونه یه که بوو بو با به تیکی وه کوو زمانه وانی له م میژوو هه ی ئیمپوژندا.

«ئیسماعیل حقی شاوه یس» له ژماره 3 ی سالی «1973» ی گوڤاری «رۆژی کردستان» له ژێر ناوی «نامه یه که بو رۆشنیرو ئەدیبه لاهه کافمان» دا، جوژه په خشانیکمان ئەخاته به رده ست و ئەلێ:

«ئە ئەدیبا نی ئازیز!

ئیمه پیرین، میتشک و دل و هیزمان وه که هی ئیوه ی گه نچ و توانا نییه. داخه که م ئیمه ده می رابوردوو مان، ژبان و ژنمان زۆر به ناخۆشی و دل نازاری و ناسۆریه وه رۆشت و تی په ری کرد! ئەو ئەده ب و ره وشت و ره فتاره ئیمه دیومانه و خوتندوو مانه، مۆده ی پۆچ بووه، گه وه ره و هتزی کۆنیان ئیتر باوی نه ماوه. داخه که م ره وشت و ره فتاری چه ند چه رخ له مه وه به ر هه یچ که لک و نرخیکی بو مرۆ، خیریکی بو ئینسان نه ماوه. ئەمرۆ پتویسته، مرۆیا نه، میرانه بو پیتشه وه برۆین به ره وه پیری ته کنۆلۆژی، سایه نس و زانیاری، ئەده بیکی ئینسانی برۆین... به نازادی، به سه رفرازی به خیره اتنی چه رخی بیست و یه که بکه یین، به ره وه پیری سایه نس و زانستی برۆین، چونکه ئیمه له ناو قهرنی ئەله کترۆن - ناتۆم دا ئەژین، نابێ خۆمان دواخه یین. ده ست و چاومان، زمانمان بیه ستین، گوتمان له پیتشه سازی، زانیاری، عیلمیه ت واقعه تیه تی قهرنی بیست و یه که داخه یین، چاومان بقووچینین، گوتمان که رکه یین.

ته کنۆلۆژی ئەمرۆ له زانست و زانیاری، پیتشه سازی ده می خه رکه و

تەشى و دېزەو ھېزەو سۆنەي كۆن، ھېزەرە كەندوو، گلېنە، لەنگەرى، گۆزەو كووپە، لوولېنە، مەكۆ، پېچاللى لوولەي جۆلاكان، دەسك و دېبەگى، دەستارى دەمى كۆن ناچىت. داخەكەم ئەم دەستكردانەي باب و باپىرائمان ئەمىرۆ ھېچ خىرېك، كەلكىكى بە بايەخى نىيە، بازارى ئەمانە نەماو. داخەكەم! ئەكۆنۆمى، كۆمەلایەتى، سىياسەت و رەوشت و رەفتارمان، سايكۆلۆژىمان، ژبان و ژىنمان، بىروباوەرمان ھەمووى لەم دەزگا و حاجەتەنە پىكھاتووە، ئەمىرۆ ئەمانە ھېچ بەكەلكى كورد ناپەت. ئەمىرۆ دەور دەورى ئەلەكترۆن و ئاتۆمە. ئەبى ئایدۆلۆژىمان، ئەدەبى كورد لەگەل عالمى جىھاندا بەپىتى سايەنس ئەلەكترۆن بىت. ماترىالىزىمىيەنە بىت تاكو بتوانىن خۆمان بژىينىن، گەلمانى پى راوہستاو كەين. بەم رەنگە كورد لەگەل عالەمدا سازو رېك و پىك پىشخەين، خۆمان لە دىلى رزگار كەين.

ئەي رۆشنىبىرائى دلسۆزى بەرپىزى كورد!

بە پەرۆشەو لىتان ئەپارىتمەو، لە روخان و نەمانى ئىمپىراتۆرى مەزنى رۆما، بىزانس، ئىمپىراتۆرى پارس، ماد، ئىمپىراتۆرى ئاشۆرى، ئارامىيان، خەلافەت و سەلتەنەتى عەرەب، عوسمانىيان دەرس و پەندىكى ئىنسانى وەرگىن. ئاخۆ ئەمانە بۆچ روخان؟ نەمان، لەبەرچى ئادەمىزادىيان، خۆيان، كۆمەلىيان، تەخت و تاجىيان خستە ناو كاوگەو گۆمى گەردەلوولى خووناوو نابوودى؟. لەبەرچى خۆيان، گەلىيان، ئادەمىزادىيان ئازادو رزگار نەكرد؟. ئەبى ھۆي ئەمانە، ئەم رمان و نەمانە زۆر بە وردى لىك بدەنەو. ئىمە؛ كورد زۆر چاك بزانىن لە كاروانى مەرۆقاىەتى، شارستانى، تەكنۆلۆژى، زانستىدا زۆر دواكەوتووين. ھېچ لە ھۆشيارى شۆرشەكانى قەرنى ھەژدەو نۆزدە بە تايبەتى لە رووداوەكانى جەنگى خويىنى بەك و دوو تىبىنەكى وردمان نەكردووە، لىي تى نەگەبىشتووين، بە تايبەتى لە خەبات و راپەرېنەكانى گەلى روسىيا. ئەدەبى تۆلستوى مەزنى ئىنسانى، شۆرشى ئوكتۆبەرى مەزنى ئىنسانى. وانەو پەندو ھۆشيارىبەكى مەرۆبى ئەوتۆمان وەر نەگرتووە، بۆژيانى دوارۆژى كورد ھېچ كەلكىكىمان وەر نەگرتووە. داخەكەم! عالەمى كورد گەرەكە لە شۆرشى ئوكتۆبەرى مەزنى جىھانى، ئەم فەلسەفەي ئىنسانىيە ئەدەبىكى راست و رەوان، واقعىيان لى وەرگىت، زۆر بە دوور بىنى لىي ورد بىتەو تەكوو خۆي لە ئەفسانەو ئەفسوون، سىحرەكانى دەمى رابووردووى كۆن و دوور، خۆي لە پىروپوچ، ئەوھام و خەياللات رزگار كات، كوردى پىن ئازاد و سەر فەراز كات. لەگەل ئەمەش لە زانست و ئەدەبى پىشكەوتووانى عالەمى عەرەبى ئەمىرۆ،

فارس، هیندستان، زانست و پیشه‌سازییه‌کانی ئەوروپا، ئەنگلۆ - ئەمەریکی ریاالیستان، لە تەکنۆلۆژی ئەدەبیات، ئایدیۆلۆژییان، ژبانی راستی - واقعییان وانه و ینەیان لی وەرگرتن. بەم رەنگە ئەدەب و زمانی کوردی پێ جوان و شیرین، دەولەمەند کەین. ژبان و ژینی کورد لە پر و پوچ، ئەفسوون و ئەفسانەکانی کۆن و تازە ی جیهانی بۆرژوازی، کۆنە پەرستانی دوورو نزیک، عالەمی کوردی پێ ئازادو رزگار کەین. بەم رەنگە ئەدەب و زوبانیکی تازە و زیندووی کوردی، گەنج و توانا، ئەوەی دواوژمانی پێ ئارایش و روشن و هوشیار کەین. بەگیانیکی شۆرشگێڕانە ماتریالزمی واقعی لەگەڵ عالەمی بەشەر، ئینسانیدا بە هاوکاری، هاوژانی پیکه‌وه بژین. بێ جیاوازیی دین و رەسەن و ئایین، هاو دەم و یەک ئاهەنگ بڕوین، بۆ عالەمی دەرخی بە پێی مافی ژبانی ئینسانی حەقی ژبان، پێشکەوتنمان هەیه. کوردیش وەک ئەوان مرۆ و ئینسانە، توانای هونەری ژبانی هەیه، بەشداری شادی، لە ئازاری ئینسانیش تی ئەگەین، بایی و نرخێ مرۆ ئەزانین، وەک عالەم ئادەم پەرست، ئارام و ئاشتی خواز، شەبدای شارستانی، ئاوەدانی پەرستین.

بەرێزینە!

هیقیتم ئەو دهبە ئەدەبی بەرزێ ئەحمەدی خانی مەزن خاوەنی مەم وزینی نەمر، حاجی قادر کۆبی، جەلی زاده، خەتیب محەمەدی گەورە خوالییی خۆشبوو، لەگەڵ شیخ نووری سالیح، یونس رۆوفی دلدارێ گیان بەرز، جگەرخیوین، قەدری جان، جەلادەت بەدرخان، خیزانی رەوشەن بەدرخان، نووسەران، ئەدیسانی کورد.. جگە لەم ئەدیسانەش نەمر مەولانای مەزنان هەمیشە لەبەر چاوی بیت.. بە خۆشی و شانازییە کەوه یادبان کەینه‌وه. بە تاییه‌تی مەدرسه‌ی ئینسانیی ئەدەبی گۆزان، بێ کەس ناودارانی دلسوۆزان بژینینەوه، بەرهو شوینی بیرو باوهری ئەم بەرێزانه بڕوین.. خۆمان، گەلی کوردمان، گەنج و زیندوو توانا کەین.. لە ناو ئەم ئەدەبیانەشدا خوا لیبی خۆشبوو بیخودی مەحموودی موفتی شاعری خۆشه‌ویست و قەشەنگ.. کاک زێوهری خەم رەوین و دلسوۆز.. پیره‌میترد.. شیخ رەزای دلیری تالەبانی.. عبدالخالقی ئەسیری نەمر.. قانعی بلندی بەرێز، دلسوۆزانی تریشمان لە بییر نەچیت، هەرگیز خۆمان بە کۆنە پەرستی گیر نەکەین، پێشپه‌وی ماتریالزم بین

...

ئەمە نامەى پىرىتک بوو بۆنەو جوانان، هیوام وایە سەرم نەیهشاندىن . .

ببورن» .

کە زەمان زەمان بوو سالتىكى ئەروا سالتىكى تر دیت بە شوتنیا، لە رۆشتوودا پەندىک دروست ئەبى، لە داها توودا بىرىكى تر پىشان ئەدا. ئەمەش لەبەر ئەوەیە کە هەر رۆژە شتىک و هەر حەفتە باوەرىک پەیدا ئەبى. تەنگى زەوى کە هاتەو بەک، باوەرەکان-کە هەریەکە هی لایەکن- زیاتر لە بەک نزیك ئەبنەو. پىرى موغان؛ خاوەنى پەخشان مێژوو بەکى رابوردوو ئەگىر پتەو کە بەسەر نەتەو کانا تىپەریو، بەرزى و نزمى نەتەو کانى پشت لە مێژوو ئەخاتە ناو چوار چىوێ رستەى زمانى کوردیەو و پىشانى ئەدا بۆ ئەو کە کوردە کە دەرزىک لەوانەو وەر بگىریت و بگا بە ناواتى خۆى. جۆرە گوزارشتى و او جۆرە وشە بەکى و ئەخاتە ناو پەخشانى کوردیەو کە دوور نییە ئەو گوزارشت و وشانە بەو پانەو پانییە تا ئەو رۆژە بەو چەشنە نەکەو تىپتە ناو پەخشانى ئىمەو. ئەمەش بەکىکە لە ئەنجامى گۆران کە بىرى تاکىک لە گەلیا ئەگۆرێ!

دیارە بەکىک کە کەوتە ناو سالتەو فرە حەز ئەکا ئەو شتانە کە لەوختى خۆبا ئەو پىان نەگەشتوو، دەستەى تازه پى گەشتوو بیانگەنت، بەتایبەتى بەکىک کە بەتەنگ نەتەو کە یەو بەت. وادیارە ئەم کوردە تەقەى لەگەلتى قاپى هەلساندوو و کەس دەرگای بۆ نەکردۆتەو! وەیا گەلتى رۆژگارى بەسەرا هاتوو و کەس هیچى بۆ نەکردوو و خۆبىشى هیچى بۆ نەکراو. وادیارە لەهەموو چەرخىک حەزى بە نازادى و سەر بەستى کردوو، بەلام رىگای لى گىراو. خاوەنى ئەم پەخشانە بە باوەرى خۆى رىگا پىشان ئەدا، جا ئەو رىگایە لەگەل واقعا بەک بگىرێ، وەیا نەگىرێ ئىمە کارىکمان بەووە نییە، بەلکۆ ئەلین: ئەو باوەرە کە ئەو دەرى بریو لەگەل واقعى نەفسى خۆبان بەکى گرتوو بۆیە و بە دلسۆزى و بەسۆزەو دەرى ئەبێ.

ئەمە لە لایەکەو، لە لایەکى تریشەو ئەوەمان بۆ دەر ئەکەوێ کە چەرخى رۆژگار هەر رۆژە شتىک پەیدا ئەکات و هەر ساتە بزوو تەو بەک پەیدا ئەبیت. ئەو رۆژە کە خاوەنى پەخشان لە پەخشانە کەیا ئەو باوەرانی دە بریو، ئایا ئەو باوەرانی تەشەنەى کردبێ بۆ کوردەواری، یا نەیکردبێ، ئەو گوزارشتى لى داو تەو بۆ ئەو -بەباوەرى خۆى- لەو رىگاوە کوردە کە بگا بە ئارەزووى خۆى، ئەو ئارەزووى کە ئەویش ئەلەى بۆ کردوو. ئەمە بە کورتى بىرى پىرى خاوەن پەخشانە کە لە پەخشانە کەیا دەرى بریو، ئەگونجى لەو رۆژەدا جۆرە باوەرى و لە ناو دەستە بەکا هەبوو بیت بۆیە ئەمیش و زیاتر لە گەلیا

گونجاوه. بهرامبەر بهمه منیش ئەلیم :

ئەم کوردە لە لاپەرە میژووی کۆن و تازەیا، ھەر رۆژە بە پین رۆژ چەپلە ی بۆ یەکیک کوتاوه، لەم ھەموو ھەدا ھیچی بە ھیچ نەبووه، چون چوو تە ناو ئەو چەپلە ی ھەر بەو جوړەش بە دەستی خالی دەرچوو. تا ئیشیان پین ئەبیت قسە ی خوشی بۆ ھەلئە پین، کە ئیشە کەیان تەواو کرد ئەلین «لەتکی چی و پەتکی چی؟!». ئەلیم بۆ تاقیکردنەو ھەر باسەر دەمیکیش چەپلە بۆ خۆی لێ دا، بزانی ئەمەش ئەنجامی بە چی ئەبیت؟ ئەو ھەندە ئەزانم پیاو بە دەستی خۆی پشتی خۆی نەخوری، دەستیکی تر ھیچ دادیکی ناداتی، مەگەر ئەو دەستە مەسلەحەتییکی تیدا ھەبێ بۆ خۆی، ئەو وەختە راستە کەلک بەخش ئەبیت. کەوا بوو کوردە کە، ئەگەر غەیری دەستی دایە بالی، ئەبیت بکەوێتە سەر ئەو کە ناوچە ی مەسلەحەتی غەیرە کە تەخت بکات، ئەو وەختە دلتیا ئەبیت کە ئەبیت کە ئەو غەیرە بە راستی دەست ئەداتە بالی. ئەبیت ئەو ھەش بزانی کە: زیاترە لە چەرخیک ھەر وردە نەتەو یە ک لەم ماو ھەدا دروست بوو ھەر بەو ھەر بە ناو- سەر بەستی، ھەر غەیری خۆی دەستی گرتوو بە بالی ھە! ئیمرۆژ رۆژی رم و شیر نییە، رۆژی عیلم و سیاسەتە، ئەبیت بزانی گوشتی شان لە کوێو ئەخوری.

«زانا مەسعوود محەمەد» لە پێشەکی بەشی یە کەمی کتیبی «حاجی قادری کوئی» کە دانراوی خۆیەو لە سالی «۱۹۷۳» ی دەستی چاپ مۆری کردوو، نمونە بەخشانی کمان لە قالبی گوزارشتی کوردیدا ئەخاتە بەردەست و ئەلین:

«لەو باوەردام تا ئیستا دیراسە یەکی ئەوتۆ لە بارە ی فەلسەفە و خەبات و ژبانی حاجی قادر بلاو نەکراو تەو لە قوولی و فراوانیدا بگا بەرا دە ی گرنگی و پێویستی مەوزووع. تا ئەو ی لە سنووری ئاسۆی رۆشنبیری ئیستا کە ی کوردە و اربیش دیتە بەرچاوم ھیچ عەلامەتیکم لیسو دیار نییە موژدە ی دیراسە یەکی لایق بە حاجی راگەینن. گوته ی کوردی ئەگەر راست کا کە دەلین مانگە شەو سەر لە ئیوارەو دیارە، ئەو ئەرکە ی ناساندنی حاجی قادر بە تاییەتی کورد و تیکرای جیھان خەریکە لە ئەستۆی جیلی ئیمە دەتازن و دەکەوێتە سەر شانی جیلی ئاینده. ئەوساش بە پین دەرکەوتنەو ی رۆژگاری حاجی لە نیگای بینەران، کارە کە وەزحمەتتر دەکەوێ .. چەندین پەردە ی حەقیقەت پۆش تازە لە دەوری شوێنەواری حاجی دەنالی و تاریکایی لێ دەتەنن. سەرەرای ئەو وەزحمەت کەوتنە مەترسبکی گەورە ی بز بوونی

حقیقت له ودهش په پيدا دهې له داهاتنی فلسفه‌فهی جیاجیا مهیل و نارووی هه‌مه چه‌شنه دادینې بۆ پیتوان و هه‌لسه‌نگاندنی هه‌موو بابه‌تینکی عه‌لاقه‌دار له‌گه‌ل سیاسه‌ت به‌کیش و ته‌رازوټیک که خزمه‌تی نامانجه‌سیاسیه‌کانی خاوه‌نی ته‌رازوکه بکا. ئه‌و هینده ده‌سکاری و گۆرینی ئانقه‌ست که به‌چاوی خۆمان دیومانه تا ئیستا بۆ خزمه‌تی مه‌به‌سی سیاسی له‌گپړانه‌وه‌ی رووداوی کۆن و نویدا کراوه ئومئید زۆر زه‌عیف ده‌کا به‌وه که له‌ دواړوژدا راستی و حقیقت له‌چنگ داخوازی سیاسه‌ت به‌سه‌لامه‌تی ده‌رچی. بئ گومان هانده‌رتیکی به‌کجار به‌هینز که پالی پتوه نام جورته‌ت بده‌مه به‌ر خۆم تا شه‌رم له‌ حاجی بشکینم و گوزارشتی ژبانی بگپړمه‌وه، ترسی له‌ ناوچوونی به‌کجاره‌کی ئه‌و راستیانه بوو که من له‌ باره‌ی حاجیه‌وه ده‌یانزانم و ده‌بینم له‌گه‌ل ره‌وتی زه‌مانا به‌ک به‌ک ده‌کوژینه‌وه و چرای تازه دروستکراو له‌ شوینیان هه‌لده‌کړئ. له‌ ماوه‌ی «۷۵» سال که به‌سه‌ر مه‌رگی حاجی دا تپسه‌پوه، زوربه‌ی گوزارشتی ژبانی له‌ناوچوه. به‌ گوټره‌ی راگه‌باندنی نووسینی بئ شوپهه زۆربه‌ی به‌ره‌مه‌ نووسراوه‌کانیشی فه‌وت‌اوه. که‌م تا کورتیک له‌ نه‌حوالی حاجی وه هیتما شیعره‌کانی که‌وا لای چنه‌د که‌سیک ماوه تا ئیستا تو‌مار نه‌کراون.

جا ئه‌گه‌ر ئه‌و که‌مینهی نه‌حوال و هیتما‌یه‌ش نه‌نووسرتین و له‌ناو بچن نووسه‌رتیکی دواړوژ بشیه‌وئ له‌عاست حاجی دا حقه‌په‌رستی بکاو راستی ده‌رخا چی ئه‌وتوی ده‌ست ناکه‌وئ له‌ سه‌رچاوه‌ی بئ فیئل بیکا به‌چه‌کی هه‌لمه‌ت بردن بۆ سه‌ر ده‌سکاری وه یا دیفاع کردن له‌ حقه‌قیقت. من له‌لای خۆمه‌وه، به‌پتی توانین، چی بۆم ساغ ده‌بیتته‌وه ده‌رباره‌ی حاجی و ژبان و شه‌خسیه‌ت و ئه‌ده‌بی له‌گه‌ل به‌لگه‌ی مادی و زیه‌نی که له‌ دستمدا بئ به‌ تو‌مارخانه‌ی میژووی راده‌گه‌ینم. هه‌رچه‌ند پاناییه‌کی فراوان له‌ هه‌موو رویکی ئه‌و باسانه به‌ به‌تالی و بئ ره‌نگی ده‌میتیتته‌وه له‌به‌ر نه‌بوونی سه‌رچاوه‌ی مه‌علومات و ته‌سکی ده‌رفه‌ت، دیسانه‌وه ئه‌و هینده‌ی که بۆم روپیتو ده‌کړئ راستی ئه‌وتوی تیدا ده‌بئ یارمه‌تی توژه‌ره‌وه‌ی دواړوژ بدا بۆ روپیتو کردنی مه‌یدانیکي فراوانتر له‌ باسی حاجی. ده‌لپن تابلوی نیگارکیش ده‌بئ سه‌رانسه‌ری به‌ ره‌نگ کراوی له‌به‌ر ده‌ستی هونه‌رکار ده‌رچی، مانه‌وه‌ی هه‌ر جیگایه‌کی تابلۆکه به‌ به‌تالی ده‌بیتته‌ عه‌یبی هونه‌رکار و به‌ره‌مه‌که‌ی. به‌داخه‌وه تابلوی ژبانی حاجی قادر مقدارتیکي ئه‌وه‌نده زۆری له‌ تاریکایی دایه ئه‌گه‌ر نیگارکیش ره‌نگی دروژنی لئ نه‌دا به‌ ناچاری بئ ره‌نگ

دهمیتیتته وه. به لای بیروای منه وه به شیک کی که می تابلۆکه به رنگی راستگۆ رهنگ بکری چاکتره، سه د جارانبش چاکتره، له وهی بۆ مه بهستی خو هه لکیشان، وهیا روالته تی بی عه بیی، رهنگی درۆزن به کار بهیتری با له کۆتایی ئه وه به کار هینانه شدا تابلۆیه کی تیر رهنگ پیک بی. پیتویسته لیره دا ئه وهش بلیم :

نوسینی درۆزن گه لی سه ر شپۆنتره له تابلۆی درۆزن، چونکه نوسین راسته وخۆ ده بیته سه رچاوه ی لیکۆلینه وه و تۆزینه وه و بریاری میژووی. ئه وه هینده خه لقه ی که نوسین ده خویننه وه ده بیکی عاشقه تابلۆ پیدا نابن. له فه رزی ئه وه ژماره یه په یداش بیی حیسابیک کی که بۆ واتا و راگه یاندنی شتی نووسراو ده کری بۆ وینه وهیا په یکه ر وهیا هیچ به ره مه میکی دیبکه ی هونه ری ناکری. وا ده بی شتی نووسراو بیته کولانه ی سه یر کردن نه ک بۆ دیمه نیکی ته سک و مه حدوود، به لکوو بۆ دیمه نیک تۆوی باوه پرو فه لسه فه ی تیدا بروی: ده مه وی بلیم هه ندی نوسین هه لئه ی ئه وتۆیان تی ده که وی که خه لقی فریو دا بۆ باوه ری چه وت، یا بۆ ئینکارکردنی شتی راست. ده گپنه وه جار یکیان شیخ ره زای تاله بان ی له زۆرانبا زیدا ژیر ده که وی که چی به چه ند به بیکی ته پرو پارا و وا راده گه یینی خو ی سه رکه وتوه و هه ماوه رده که ی نه ک ته نها ژیر که وتوه به لکوو ریسواش بووه! له وه رامی گله یی و گازانده دا شیخ ره زا ده لی: تازه من ئه مه م کرد به «تاریخ» بۆ خو ت هه رچی ده لی بی بلیم .. به شیک ی زۆر له شتی نووسراو، وه ک به یته کانی شیخ ره زا، ده بیته «تاریخ» یا خود بیروباوه ر. به لام مه رج نییه هه موو ئه و نوسینانه به دلخوازی ناراستی بی وهیا بۆ مه بهستی شارنده وه ی حه قیقته تی بی. هه ندی له نووسه ران دو چاری هه لئه دین له به ر هه لئه ی سه رچاوه بییک که مه علوماتیان لی وه رگرتوه، یا خود به هوی سه هوی نا چاری وهیا بی سه روشوونی مه وزوع، وهیا له به ر گه لی هوی جو ری دیکه که نیگای نووسه ر لی ل ده که ن و خامه ی ده خلیسکین. خو یاراستن له سه هو و هه لئه هه رچه ند لیشیان که م کاته وه به جار ی پاکیان ناکاته وه.

هه لئه ی نووسه ر که له نه زانین وه یا به سه هوو چوونه وه بی نابیتته جیی گله یی به مه رجیک که ههستی بی کرد لی بکشیتته وه: بی داگرتن له سه ر هه لئه دوای روونیوونه وه ی، له خوینده وار ناوه شیتته وه چ جایی ئه وه ی بلین ره وا نییه. نووسه ر هه یه له رووی لایه نگیری فه لسه فه یه که وه، وه یا له به ر نه ویستنی یه کیکی دیکه وه چا وه راستی ده پۆشی یا خود ته رجیحی شتی زه عیف ده دا به سه ر هی به هیزدا: ئه م خو وه ی راستپۆشی که له جیی پیتویست

به گوتیرهی باوهری خۆم لیبی ددهویم، لای هه ندى كەس له هه موو سنووړىكى عاده تى وىستن ونه وىستن تېده په پرى و دهگا به رادهى روخاندن. خه تهرى راست پۆشى گه لىك زياتره له وه كه راستىمان له كىس ددها، به ولاى دۆراندنى راستىبه وه گونا هىكى گه وهره تر دهكا: چونكه خوښه رى عاده تى تواناى نهىتى و فكرى نه و توى نىبه نووسراو وه يا گوته به تهرازووى زانست و مه نىتىق هه لسه نكىنى بۆيه مومكنه هه لى نووسراو له مېشكدا جىگىر بى و لى بى به باوهر. جا نه گهر كه سىك له نووسىندا هه لى ددهوژىته وه بۆى بلوى به نووسىن راستى كاته وه به ودها خزمه تىكى گه وهره دهكا بۆ نىستاو دواروژى مىلله ته كهى، به لكوو هه موو ئاده مىزاد: به سړپنه وهى ههر هه لى به كه له مېشكى خه لى په لى هه وړىكى ره شى جه هاله ت دهره وىته وه و چراىتىكى حه ق ناسى هه لده كرى ..

.....«.....»

ئهم كتىبه نمونهى په خشانه كانى كوردى تا نه نذازه به كه به پى سال و سه رده م پىشان نه دا بۆ پاشه روژى مېژوو. باهت زۆره، ههر په خشانىك، وه يا چند په خشانىك له باه تىكه وه قسه نه كا، نه وه نده هه به چه شهى نه و خاوه ن په خشانانه كه له به كه باه ته وه قسه نه كه ن جىايه، هه ربه كه گوزار شتىكى هه به وه هه ربه كه له بۆته شه خسىبه تى خوښان قسه نه كا. هه رگىز نه بووه و رى ناكه وى كه گوزار شتى دوو كهس بى به به كه، چونكه نه گهر دووهم دهق نه وهى به كه مى وهر گرتووه نه وه نه بوو به دووشت، به لكوو ههر به كه وه به كه كه ش نه وهى به كه مه، نه گهر جىاي كرده وه با باه تىش به كه بى، چه شه به كه ناپىت و ههر به كه گوزار شتىكىان نه بىت. جا ئهم گوزار شته نه بىتته هوى نه وه كه په خشان لقو پۆىتىكى زۆرى لى بىتته وه.

ئهمه مه به ست نىبه كه ئهم په خشانه قسهى له باه تىكه وه كرده وه كه لىكۆلېنه وه و به سه رهاتى هونراوى حاجى قادرى كۆبى و كۆبى خوښه ته، ئهمه مه به ست نىبه چونكه دوور نىبه گه لى له م رووه وه قسهى كرده بى، به لكوو مه به سته كه نه وه به كه رىختى ئهم په خشانه چۆنه و؟ چ ده وړىك له گه رووى پاشه روژى مېژوودا دروست نه كا؟ به قوتدانى نمونه به كه له جوړه په خشانىكى ئهم چه رخی بىسته مه!

ئهم په خشانه جوړه رىختىكىمان پىشان نه دا كه سووراو سوور جىايه له و رىختانه كه له روژتىكى وه كوو ئىمروژدا هه ن. كوردىبه وه كوو په خشانه كانى تر، شپوهى موكرىبه وه كوو نمونه كانى تر، خاوه نه كهى خه لى كۆبه وه كوو كۆبىبه كانى تر، به لام دار شته كهى هىچ له وانى تر ناكا.

ئەمەش يەككە لە ھەنگاوەكانى گۆران كە لە يەك چەرخداو لە نىوانى دوو لاپەردى سالانى (١٩٧٠-١٩٨٠) ئەم جۆرە رىختە لەناو رۆشنىيان و قەلەم بەدەستانى كورددا پەيدا ئەبێ. ديارە بە شىوھەيك ھاتۆنە ناوھە كە پىياو ھەست ئەكا خاوەنكەى لە ناو كتيبخانە يەكى گەورەى كۆندا بوو، نەك كتيبخانەى كوردى، بەلكوو كتيبخانەى عەرەبى، دلى خۆى پر كردوو لە سەبكى مەفھومى رىخت و بەلاغەى ئەو كتيبخانە يەو رۆژاندوو يەتە ناو قالىبى زمانى كورد يەوھ. وینە عىبارەت يەكى تر كە ئەلئى:

«بە عادت كە يەككە لە شوپىتەكەوھ رادەگوتىزى بۆ شوپىتەكى تر تا ماو يەكى دوورو دريژ قەپىلكى غەربى لە بۆتەى رەوشت و نەرىت و دەستووراتى ئەو شوپىتە تازە يەدا ناتوتتەوھ و تۆزى غەربى لئى ناتەكيتەوھ» ل ١٦٨. سەير ئەكەى ئەم دارشتنە بەھىچ جۆر لە دارشتنى پەخشانەكانى ھاوچەرخى ناچى، گومانىش لەوھدا نىبە كە لە يەككەى ترەوھ فېر نەبووھ، چونكە وینەى ئەمە لە پيشىوھ نابىنرى. بەلئى! سادە يەو خۆماليىھ، وشەى غەبرى كوردى كەم تىدا ھەيە، بەلكوو ھەر ئەوھندەى تىدا يە كە بوون بە مالى كورد. بەلام بۆتەكەى بتەو يەكى وا يە كە بەگران رىختى كوردى تىدا ئەتوتتەوھ، مەگەر تەنيا بۆ خاوەنكەى نەبى. ھەرچەندە ئەمەش راستە كە چەشەى دووكەس نابىتتە يەك، بەلام گرمان بووشن بە يەك ھەر لە خاوەنى ئەم پەخشانەدا نەبى لە كەسى تر دروست نابىت.

ئەگەر ئەوھ راست بىت كە ئەلئىن: «قسە رەوشت و خوى خاوەن قسە پيشان ئەدا» پەخشانى ئەم خاوەن پەخشانە ئەوھ پيشان ئەدا كە نەفسىيەتى داواى ئەوھى لىيى كردووھ: پەخشانەكەى بەرز بى بۆ ئەمە خۆى بەرز بىت! لەگەل ئەمانەشا من كارىكم بەمانەوھ نىبە، بەلكوو شت پيشان ئەدەم و وینەى پەخشانى ئەم رۆژە ئەخەمە بەرچاو؛ ناوھرۆكى پەخشانەكە -كە ئەمە نمونە يەكى كتيبەكە يە- ئەم سەر تا ئەو سەر لىكۆلئىنەوھ و دىراسە يە لە حاجى قادرى كۆبى و لە ھۆنەرى حاجى قادرى كۆبى. روخسارەكەشى ئەو روخسارە يە كە لەبەر چاوتە. ئەمەش ھەموو بۆ ئەوھە كە مېژوو دوارۆژ كاتى كە ئاورى دا يەوھ بەلاى رۆژانى پيش خۆ يەوھ، ھەموو جۆرە وینە يەك لە ھەموو بابەت يەكەوھ بەھەموو جۆرە رىخت يەك بىنىت و تى ورد بىتتەوھ.

«دكتور نەسرین فەخرى» لە ژمارەى يەكەمى گۆفارى «كۆرى زانىارى كورد» بەشى يەكەمى سالى ١٩٧٣ لە ژبى ناوى «پاشگرو پيشگر: فە-يان-وھ» لە زمانى كورددا پەخشانى كمان ئەخاتە بەرچاو ئەلئى:

«زمانی کوردی یه کییکه لهو زمانه زیندوووه سهر به خویانهی که تاییه تی نه و توئی تیدایه سهر به خویی ئهم زمانه به وردی دهرده خات و به ئاسانی له زمانه دوور و نزیکه کان لیتیسه وه جودای ده کاته وه، یه کییک لهو تاییه تییانه «پاشگرو و پیشگروه» لهم زمانه دا. ئهم پیشگرو پاشگرانه له ژماره دا زۆرن و ده کرین به دوو به شه وه: به شیککی ده چیتته سهر ناو، به شه که ی تری ده چیتته سهر فرمان - فعل - . ههر چه نده هه ندیک لهم پیشگرو پاشگرانه ده چنه سهر فرمان و سهر ناو له هه مان کاتدا، به لام ری و شوینی تاییه تی هه یه بۆ جودا کردنه وه ی ئهم دوو به شه لهو شوینانه دا وله به شی تر، به رانه به به مهش هه یه له هه مان کاتدا پیشگروه و اتا پیش بناغه ی وشه ی ده که ویت، وه له لایه کی تره وه پاشگروه و اتا پیش بناغه ی وشه ده که ویت و ده لکیت پیوه وه ک: «قه-یان-وه» که لهم وتاره دا ده یخه ی نه پیش چاو.

وه له بهر ئه وه ی ئهم «قه-وه» یه پیشگرو پاشگرتیکی فرمانییه، و اتا له گه ل چاوگ و فرماندا به کار دیت، پیوسته بزانی که له زمانی کوردیدا دوو پاشگری فرمانی هه یه، یه کییک لهم دوو پاشگروه «قه-وه» یه دورتیک گه وره و گرنگی هه یه وه ک زوره ی پیشگروه کانی تری ئهم زمانه، ئه ویتریان پاشگری «ئاندن - Andin» ه، ئهم «قه-یان-وه» یه هه روه ک لهم باسه دا دهر ده که ویت، به لام جیتی داخه که نه ک ته نیبا ئهم دهره گرنگه و تاییه تییسه کانی روون نه کراوه ته وه له لایه ن زمانه وان و نووسه رانه وه، به لکوو ته نانه ت له هه ندیک شویتندا له جیتگی ساغ کردنه وه، رواله ته که شی تیکدراوه، له کاتیکدا ئه گهر بیته به وردی نه ک لیکۆلینه وه، به لکوو ئه گهر به وردی گوئی رایه ل که ی بۆ زمانه که مان کاتی گفتوگو کردن پیتی ده بین هه ر یه که له ئیمه ئه و تاییه تییانه به کار ده هیتیت له قسه کردندا، وه رۆژ نیسه ئهم پاشگرو پیشگروه و چهند تاییه تییسه کی به سه ر لیومانه وه نه بیته و پیوستی ناچاری به کار هیتانی نه بین، که چی گشت ئه و باسه ی له باره ی ئهم پیشگرو پاشگروه نووسراون هه له و ناته وای ئه و تو بیان تیدایه به جوړیک ئه گهر بیته تیکراش وهربان بگرین و گه لاله یان بکه ین دوو باره ئه نجامیکی ته و او ناده ن به ده سته وه!

ئیسنا له بهر گرنگی ئهم باسه و ئه و تاییه تییسه وردانه ی لهم «قه-وه» یه دا هه یه که ده بیته هۆی پیشکesh کردنی ده یه ها و اتاو وشه ی نوئی بهم زمانه، وه بۆ ئه وه ی به ئاسانی تیی بگه ین وه لامی ئهم پرسیارانه ی خواره وه ده ده ی نه وه به گوێره ی توانا:

۱- پیشگرو پاشگر چین؟

۲- نایا ئەم پیشگرو پاشگره «وه» یان «هوه» یه؟

۳- واتاکانی چیه و چند له گهڵ فرماندان؟

۴- نمونه بوو خۆی و تاییه تیبیه کانی تری لهم زمانه دا.

۵- ئەنجامی باس.

۱- پیشگرو پاشگر چین؟

به لاتینی به پیشگر ده کوتریت «پریفیکس-Prefixus» که زاراو ده یه کی گراماتیکییه به و به شه ده کوتریت که له یهک «برگه»، یان زیاتر پینک هاتوووه ده که ویتته پیش بناغه ی وشه ده بیتته هوی گۆرینی روالهت و ناوه رۆکی وشه. وه ئەم پیشگرانه وهک هه موو به شه کانی تری زمان له پر دهر نه که وتوون، به لکوه به ره به ره به گۆره ی پیوستی و له سه ر بناغه ی زمانه که خۆی و له زمانه که وه هه لگۆلیون، وه ئەو پیناسینانه ی که له سه رچاوه ی جیاواز و زمانی جیاوازه وه وه رگراون بۆمان ده رده خه ن که زوربه ی ئەم پیشگرانه - پریفیکسکانه له بنه رتدا له وشه ی سه ر به خۆوه هاتۆنه ته کایه وه، واتا له کۆندا واتای سه ره خۆو تاییه تیبیان هه بوو، به لام به تیبه ر بونی کات و به هۆی زۆر به کار هینانیه وه به ره به ره ئەم رواله ته «شکل-فۆرم» ه تازه یان وه رگرتوووه. وهک: خستن، را-خستن، دا-خستن، هه ل-خستن، لی - خستن، پین-خستن - هتد...

«پاشگر»: به لاتینی به پاشگر ده کوتریت «سوفیکس-Su-Fixus»، ئەمیش وهک پیشگر وایه، ته نیا ئەوه نده هه یه که ئەم به پینچه وانه ی پیشگر ده که ویتته کۆتایی بناغه ی وشه وه دلکیت پیتوه. بوو نمونه: - خه وتن - خه و+ئاندن - خه واندن، خه وتنه وه، خه وینه ... هتد له زمانی کوردیدا.

۲- نایا ئەم پیشگرو پاشگره: «وه We» یان «هوه EWE» یه؟

هیناویانه ته وه، به پین ورد بوونه وه لینی کاتی به کار هینانی، به لکوه به نووسینه وه ی یهک له سه ر یهک وازیان هیناوه، وه له و شوپانه دا که له وینه ی «هوه» دا ده رکه وتوووه له گه ل ئەو وشانه ی کۆتایییان به پیتی ده نگدار دیت - حرف صحیح ساکن - وشه که یان لهم پاشگره جودا کردۆته وه، ئەوه ی ماوه ته وه «هوه-EWE» بووه، بۆیه نووسیویانه پاشگری «هوه-EWE». هه ر ئەمه شه بوته هۆی ئەوه ی ماموستا «شیخ محمدی خال» بلتیت: «ئهم به شه په یوه ستیه - لیره دا مه به ستی پاشگره - که ده که ویتته کۆتایی فرمانه وه، هه میسه «و» ده که ویتته ما به یین دوو ها «ه-ه» واتا به م شکله «ه وه» وهک:

هاتنهوه، چوونهوه، خواردنهوه».

ماموستا نووری عهلی ئەمین دەلیت: «پاشگری «وه» پاش ئەو وشانه دیت که کۆتاییان به پیتی دەنگدار ناییت» واتە ئەوانە کۆتاییان به پیتی دەنگدار -حرف ساکن او صحیح-دیت- به بی ئەوهی هۆی ئەوه دەربخات. لە شویتنیکی تردا و لە ژێر ناوی پاشگری «وه-WE» دا دەلیت: «ئەم پاشگره له گهڵ ئەو وشانه دا به کار دیت که کۆتاییان به پیتی دەنگدار دیت» بی ئەوهی هۆی ئەمەش روون بکاتەوه. زمانهوانی کورد دوکتور قەنات کوردۆییف هەمان شت دەلیت، بی ئەوهی هیچ کامیکیان هۆی ئەم که مه جیاوازییه بچوکه دهربخه که له رواله تی ئەم پاشگره دا دهردهکه ویت.

دوکتور: ن. ماکه نزی دەلیت: «ئەم پاشگری «وه» به هه ندی جار له وینهی «وه» دا دهردهکه ویت، به بی ئەوهی ئەمیش هۆ شویتنی دهرکه و تنی ئەم پاشگره لهم دوو رواله ته دا پیشان بدات».

زانای ئەمریکی: ل-ئۆ-فۆسوم تهنیا ئەوه نده دەلیت: «که به رانه به پاشگری «وه» ی شیتوی خواروو پیتگری «قه» هه به له شیتوی ژوورو دا «کرمانجی» و هه چی تر»، واتا ئەم پاشگره له وینهی «وه» دا باس دهکات تهنیا له شیتوی خواروودا هه روهک «وه» پاشگری نه بیت له شیتوی ژوورو دا.

دوکتور که ریم -پ- ئەییووی و دوکتور: ئی. ئا. سمیرنۆشا دووباره له شیتوی «وه-EWE» دا وهک پاشگر باسیان کردوه.

.....

دهوری ئافرهت دیته وه پیتشه وه، سه رده مه کانی پیتشو ئافرهت له ناو کوردا ئەگه ره له بنه ماله یه کی به سامان بوایه خویتندی پی فیتر ئەکرا له قرئان و نووسین و به ده گمه نیش زانیاری تر. میژوو ویک به م جوړه رویش، پاشان قه لئەم که و ته ده ست هه موو جوړه چینیک، توانی له باره ی ئەده ب و میژوو و نه ته وایه تییه وه ئەو قه لئەمه ی خۆی بخاته کار. زه مان ورده ورده له گه ل گۆرانا سنگی به گوری خۆی نا بو پیتشه وه، ئافرهت پله ی تر سه رکه وت؛ که و ته بینینی ولاتان و خویتدن له ولاته دووره دهسته کانی ولاتی خۆیدا، که و ته ئەو مه بدانه که بیی به خاوه نی دوکتوراو بیی به پسپۆری تایبه تی له به شی له به شه کانی زمانی خۆی، ئافره تی دوکتورا په بدا بو له باری فولکلور و زمانه وانی و شته عیلمییه کانه وه، به تایبه تی زمانه وانی ده ورکی گێرا. خاوه نی ئەم په خشانه یه کیک بوو

لەو ئافەرەتانه که لەو مەیدانەدا لە رووی زمانەوانییەوه بتوانی خۆتندن و قەڵەمی خۆی بە زمانی کوردی لە لیکۆلینەوهی دەستووری زمانی کوردی بخاتە کارو بابەتی تا ئەندازەیهک نوێ بێنیتەوه ناوێه.

نەتەوه بریتییە لە ژن و لەپیاو، ئەم دوو رەگەزە پەرە بە نەتەوهکە ئەدەن. ئێمە قسە لە کوردەوه ئەکەین. سەرەمهکانی پیشوو هەر لەبەرەبهیانی میژوووه ئەم دوو رەگەزە لە ناو کورددا بە درێژایی ئەو میژوووه قۆلیان کردوو بەقۆلی یەکاو بە جووتە هاتوونەتە خوارەوه ئەو سەرەمه که سەرەمی شەر و شۆر و راوو شکار بووه، پێکەوه کردوویانە، ئازالداری و مالداری بووه پێکەوه کردوویانە. پیاوکه لە دەرەوه خەریک بووه، ژنەکه لە مالهوه. جووتە گاو رەزەوانی و تووتنەوانی بووه پێکەوه کردوویانە. ئافەرەت منالی کۆرپەیی لە کۆلی خۆی توند کردوو و چوووتە دەرەوه بۆ ئەوه بە هاریکاری لەگەڵ میژووه که یا ئیش و کار وگوزەرانیان جێ بەجێ بکەن. ئێمە شت بۆ میژوو باس ئەکەین، ئەم رۆژە که جوژی گوزەران پەرەیهکی تری بەسەرا هاتوو، هەندیک لەو ژن و پیاوانە ئیش و فرمانی کاربەدەستی ئەگرن بەدەستهوه، بە مووچەو دەرەمهتەکیان پشتی یەک ئەگرن و بەهەر دوو لایانەوه منالەکانیان و مالهکهیان بە رێوه ئەبەن. ئەمە دیارە گۆران ئەمەیی کردوو. لەمەش تێپەری ئەم دوو رەگەزە بە شوین خۆتندن ئەم سەرەمهدا پەرەوازی و لاتانی دووره دەست بوون بۆ پەرەپیدانی خۆتندنیان و بۆ گەواهی نامەیی دوکتۆرا. جا ئەمە ئایا بۆ ژبواری خۆیان بێ، یا شتیکی تر بێ، رەرەوهی گۆران ئەم شتانەیی هێنایە پیشەوه.

ئەلیم بۆ ژبواری خۆیان یا شتیکی تر. لێرەدا دەستوورێکی مەنتقی هەیه ئەلێ:

مروث لەسەر چوار جۆره، وه هەموو کەسیش خۆی لە هەموو شت و لە هەموو کەسیکی تر خۆشتر ئەوی. ئەو کەسەیی فرمانیک ئەکا، فرمانەکهی لەم چەند مەبەستانەیی خوارەوهیه:

یا ئەلێ: من خۆم لەم فرمانەما مەبەست نییه، هەر خەلکەکم مەبەسته و هیچ تر. یا ئەلێ: ئەم ئیشەیی من قازانجیکی گشتییە، که گشتەکه سوودی لێ وەرگرت، منیش لە ناو گشتەکهدام بەشی منیشی تیدا ئەبیت. یا ئەلێ: من خۆم بەهردی خۆم وەرگیرم، خەلکی تر وەریان گرت یا نەیانگرت مەبەست نییه. یا ئەلێ: مەسالحی خەلک هەموو سەری تیا بچێ هەر بۆ ئەوه که من خۆم بگەمه بەهرهکه!

ئەم بەشەیان گەورەتر تاوانبارە لە کۆمه‌لدا، چونکه کۆمه‌لەکه لەناو ئەبا بۆ سوودی تاقە نەفسی خۆی. ئەو بەشەیان که ئەلێ: من ئیشەکه هەر بۆ کۆمه‌ل ئەکم و خۆم هیچ

مه بهست نییه، ئەمهشیان شیته، چونکه یه کۆ خۆی مه بهست نه بێ، خه لکیشی مه بهست نییه، دیاره ئیشی شیتهش بێ سه ره نجام و بێ که لکه! ئەو به شهشیان که ئەلێ: ئەم ئیشم قازانجیکی گشتییه، که گشته که وهری گرت منیش له ناو جغزی گشته که دام له قازانجه که بهرم ئەکهوێ. ئەم دهسته یه له هه ره چوار به شه که له پێشتره خا و پنتره. له دوا ی ئەم دهسته یه ئەوه دیت که ئەلێ: من خۆم به هره وه ر بگرم خه لکی تر وهری ئەگرن یا نایگرن که یفی خۆبانه! بۆیه ئەلێم ئەمه دیت چونکه سوودی خۆی نه بهستوه به زبانی خه لکه وه. ئەم دهستوره بۆ تاکه ئەگه ره خۆ بپینه سه ره نه ته وه، زۆر نه ته وه ی میژوو سوودی خۆی له زیانگه یان دن به نه ته وه یه کی تر بینیه، ئیمه قسه له وه وه ناکه ین، چونکه ئەو پلاوه، پلاوه له گه ل ساوه را هاوشانی یه ک نین! جا ئەوانه ی که چاویان له سه ره که وتنه - له هه ره مه یدانیکا بیت- ئەگه ره سوودی خۆبان له زبانی خه لکا بینی، ئەوه بێ فه رترو نه گریستر که سن له کۆمه لدا.

مه یدانی خۆبند ه واری و رۆشن بیری بێ گومان ئەو مه یدانیه که خۆی وه ته وه که ی هه ره دوولایان سوودی لێ بینی، ئەوانه ی که ئەم ریگایه ئەگرن به رزن، به که لکن. ئافره تی کورد له م میژوو ه دا گه یشته په یه که که بتوانی دوکتورا وه ر بگری؛ گومانی تیدا نییه که به ره مه ی خۆبند ه واری به که ی سوودی کی گه وه ئەدا به نه ته وه که ی. جا ئەم په خشانه نمونه په خشانیکی ناوه رۆک و روخساره بۆ با به تیکی وه کوو ئەم ناوه رۆکه. ئەگه ره حسابی ریختی ئەده بی بکری دوور نییه ریخت له م ریخته ریگتر هه بیت، به لام له شو تینیکا که دهستوره که ریزمان باس بکا هه ره ئەوه نده ی بێ ئەکری.

«رؤوف حه سه ن» له ژماره «١١» ی سالی «١٩٧٣» ی گوڤاری «به یان» له ژیر ناوی «ئهدهب و ره خنه ی ئەم سه رده مه» دا په خشانیکی پیشان ئەداو ئەلێ:

«سه رومر گۆران و تازه بو نه وه و ئالۆزی ژبان سیمای ئەم سه رده مه یه که تیایا ئەژین. وه ئەم سیمایه ش په ل و پۆی بۆ ئەده ب و هونه ریش هاویشته وه و هه موو بواره کانی ژبان.

جه نجالی ژبان.. لانه وازی تی و ونبوونی مرۆڤ.. بۆنی بارووت.. دیمه نی خۆینی مرۆڤ.. دوو رووی له سه ره حسابی بیروبا وه رو نرخی ئاده میزاد.. له ناو گیتراوی ره وشت و قیمه می په رپووتدا.. ئەمانه و تیکرا په یوه ندی به کۆمه لایه تی و ده روو نییه کانی تر.. له م سه رده مه داو له سه رانه سه ری جیهانا

کارێکی بههێتێز ئهکه نه سههر ئه ديب و هونهرمه ندان و ئه و دهروونی و تهزینه فیکرییهی ناهیتلی و راریبی و دوو دلی و بی نارامی جیتگی ئه گرتیه وه و له بهرهمه کانیاندا ههر بهو شتیوه ئالۆزه ده رته بری که وهک ژبان خوی ئالۆزه . . رسته و وشه ی پچر پچر . . گۆرانی فیکره له رسته به که وه بۆ به کیکی تر . . له وشه به که وه بۆ به کیکی تر . . بی دنگی . . مه نه لۆج . . ده رنه برینی راسته وخۆ . . وه هندی جار نه بوونی مه به ست و هیچ نه دان به ده سته وه . . که ئه میش ههر له بی مه به ستی و بی ئه نجامی و بی ناوه رۆک و بی مه عنایبی ژبان خۆیه وه دپته کا به وه . .

به کورتی هه موو دۆزه خ و به هه شته کانی ژبان . . له گه له هه ست و بیرو دهروونی ئه دبیدا ته فاعول ئه که ن . . به رهه م ئه بیته تیکلاو کردنی پشکو ناگر له گه له به سته له کدا . . یان پارچه دوو که ئلی ئیسک و پرووسکی ناو دۆزه خی ئه م ژبان به بیته . . وه یان بی هۆشی و به نگ کیشان و ته م و مژی دهروونی ئه دبیب . . یان دلداری کردنیکی هیتجگار فراوان و بی سنوره له گه له (نازارو برینه کانی) ئه م سه رده مه دا که جگه له وه قات و قری خۆشه و یستیه . دلدارێکی تر یان ده ستناکه و ئی که له په نایا ئۆقره بگرن و سوکنایبی بیته . . به م جهزه به رهه مه کانی ئه م سه رده مه و تی گه یشتنیان هه روا ناسان نییه .

جاله بهر ئه وه ی ره خنه ی ئه ده بیسه له ههر ده م و زه مانه به کدا جهزه پیتوهریکی تایبه تی پیتو به بوه . . وه ئه م پیتوهرانه هیچیان ئاشنایه تییان نه ماوه له گه له هه لسه نگانندی ئه م سه رده مه دا، بۆیه پیتو یسته گشت که ره سه کانی بگۆریت و له جیاتنی ئه و هۆقه و گوربس و ته رازووی چه رمینه ی جار . . میلیگرام و ملیمه ترو ته رازووی هه ساس و میکرو سکۆب به کار به یتریت و بگره له مانه ش وردتر . . وه ره خنه گر به و په ری بزوبیه وه سه ودا سه ری هه موو گۆرانیکی ژبان بیته و به رۆشنی سه ریه کی تیرو ته سه له وه بیته مه دیدانی ره خنه وه، وه کاتی ئه وه به سه رچوو که ئه رکی ره خنه ته نها روونکردنه وه ی لایه نه چاک و خراپه کانی به رهه مێک بیته، چونکه چاک و خراپ و هه موو کیشه کانی تریش مو تله ق نین و تیکرا - نیسه ی - ن . وه ئه گه ره خنه گرێک له سه ره ئه و ری و شوتیه پروات . . ئه بی بروای به تاقه فه لسه فه یه ک هه بیته وه کوو شته مو تله قه که وه له و روانگه به وه سه بر به رهه مه ئه ده بییه که بکات و چاکی و خراپی و به هیتزی و لاوازی به رهه مه که به گوێره ی گونجان و نه گونجانی له گه له فه لسه فه یه کدا جیا بکاته وه . . ئه مه یسه هه موو کاتی مشت و مپو بگره و به رده به کی زۆر ئه خاته وه وه هه رچه ند هه ندی جار سه وود ئه گه به نی و

بزوتنه وهه کی روشنبیری ئه خولقیینی، به لام به زۆری ئه بیته مایه ی نزیك بینی و تهسک کردنه وهی بواری ره خنه گرتن، چونکه ئه ده بی ئه م سه رده مه زۆر که متر له جارن ئه خریته په نای ریبازیکی دیاری کراو یا فه لسه فه یه ک.. وه بیان هه ول بدریت - هه ر هه یج نه بیته - بۆ گونجاندنی له گه ل فه لسه فه که دا.. ئه مه ش ریگه له ره خنه گری ئه م سه رده مه ئه گریته له ده رکردنی بریاری موته قانه به سه ر به ره مه میکداو هه یمن تری ئه کاته وه له وهی به په له پڕۆزی چه ند لا په ریبه ک ره ش کاته وه به چه ند وشه یه ک وهک: مه به سی پیکاوه - بئ پیزه - بزړکاوه - به هیزه - بئ ئه نجامه - لاوازه.. به لکوو ئه م بریارانه گشتی ئه داته ده ست خوینه واران و ئه رکی ره خنه گر خۆی ئه بیته شیتال کردنه وه و روونکردنه وهی به ره مه که و ئاسان کردن و تیگه یاندن و نزیك خستنه وهی خوینه واران.

ره خنه گری ئه مڕۆ گفتوگۆ ئه کات له گه ل پالنه وانه کان و که ل و په له کان و دپرو وشه و خاله کاندان.. ره خنه گری هاوچه رخ یاریده ده رتیکی دلسوژی ئه دیبه کانه که ناشنایه تی له نیوان وشه کانیا و خوینه واراندا دروست ئه کات و ده رگای هامشو کردنی نیوانی ده روون و بییری بئ ئارامی ئه دیب و خوینه واران ئه خاته سه ر پشت.. وه هه ر کاتی توانی ئه مه بکات ئه رکی خۆی به جئ هیناوه و کۆتایی هاتوه، چونکه کاتی خوینه واران ناشنایه تیا پیدایه کرد له گه ل به ره مه که دا و شاره زای ته وای بوون، ئه و کاته ئه وان - خوینه واران - ده وری ره خنه گری جارن ئه بیئن و بریاری کۆتایی خۆیان ئه دهن له سه ر لایه نه چاک و خراپه کانی به ره مه که و به گوته ری پله ی روشنبیری خۆیان... ئه مه ش ئه وه ناگه یه نی که ره خنه گر نابئ هه یج باریکی سه رنجی خۆی بخاته روو، وه ک هه له ی زمانه وانی و هه ندئ شتی تر، به لام له بییمان نه چی که ئه مانه له پله ی دووهم دان ..»

راسته که ئه لئ: پیاو ئه بئ سه ییری ئه وه بکا که و تراوه، نه وه ک سه ییری خاوه ن و ته. وه ئه وه ش راسته که هه ر رۆژه گوزارشتییک په ییدا ئه بی؛ ئه بئ بیئ، چونکه هه ر رۆژه کاروباری خۆی له ناو خۆی دایه و شتی وا په ییدا ئه بئ که به چاو دوینیته وه تازه یه. ئه ده بی کوردی و په خشانای کوردی سه رده مییک به سادیهی ده ستی پی کرد، پاش ئه وه، ئه وه هاته ناوه وه که ره خنه په ییدا بیئ و ئه ده به که له ناو ئه و بازاردها هه ریبه که ده ستیکی بۆ به ری و هه ر یه که به چاو تیکه وه سه ییری بکا. ماوه یه کیش به م جوړه رۆشیت، ئه مجا ئه وه هاته پیشه وه: ئه و ره خنه یه که ئه گیرئ ئه بئ چون بکه ویتته قسه کردن و پلار هاویشتن، به لکوو ئه مه ده ستووریکی هه یه و ئه بئ ئه و قه له مه له سه ر ریبازی ئه و ده ستووره پروات به ریوه. پاش

ئەمەش ئەو ھاتە پېشەو: كە ئەو جۆرە رەخنانە تا ئېستە لە روالەتی وشەو رستە گىراوہ ئەبى وەكوو شتى تر چۆن گۆراوہ ئەمىش ئەو كراسە لەبەرىدا بووہ دايكەنى و كراسىكى تری وا لەبەركا لەگەل گۆرانى ئەم گىجەدا بگونجى.

ئەبى ئەوہ بزانین كە دەستورائى ئاسمانى و ئەحكامەكانى ھەموو، قسەو رستە بووہو پاشان كەوتونەتە سەر پىست و كاغەز و ھەلگىراون. ئەدەبىش ھەر قسەو رستەيەو كەوتۆتە سەر كاغەز. دەستورە ئاسمانىيەكان دەقىكەو بە درىژايى زەمان ئەو دەقە بەو جۆرە و وەكوو خۆى ھەر ئەبى بىنیتەوہ، ئەگەر وانەمايەوہ ئەو ئايىنە كە سەر بەودەقەيە نەمىنیتەوہ، بەلام ئەدەبى ئىنسانى و سەر زەوى وانىيە، ئەو گۆرانى بەسەرا دىت. ھەموو دەم دەقى روالەتى رستەكە لەوانەيە بىنیتەوہ، بەلام مەفھومەكەى دەقاودەق بەو جۆرە نامىنیتەوہ. ھەر لەبەر ئەمەيە بۆيە مېژووى پەخشان دروست ئەبى و بە پىتى رۆژو سەردەم ئەو پەخشانە دىتە ناوہوہ. لە دەقى پەخشانى دوینى ئەزانى باوہرى دوینى چۆن بووہ، لە دەقى پەخشانى ئەمىرۆ باوہرى ئەمىرۆت بۆ دەر ئەكەوى. دەقەكە ئەمىنیتەوہ بەلام ئەو باوہرە كە ئەو دەقە گوزارشتى لى داوہتەوہ ئەو باوہرە ئىمىرۆ شتىكى تر لەشوتىن ھەوارەكەى نىشتۆتەوہ، دەقى ئاسمانى وانىيە بە خۆى و بە باوہرەيەوہ دوینى و ئەمىرۆ ھەر وەكوو يەكن.

پەخشانى ئەم خاوەن پەخشانە ھەستى بە سووچىك لەوہ كردووہ، بە جۆرە شىوہيەك دىتە ناوہوہ كە گوزارشتەكانى راستەو راست ئەوہ دەرئەپرئى كە ئەبى ئىمەش لە شىوہى ئەدەبى و رەخنەى ئەدەبىدا رىبازىكى تر بگرىن و جۆرە ھەنگاوىكى تر ھەلئىنەوہ. كەرەستەى پىشەسازى رۆژاننى رابوردووى ئىمە شتىكى تر بووہ، گۆرانى دوو چەرخە ئىمىرۆ شتىكى تری ھىناوہتە پىشەوہ، ئىمەش ئەبى دەست بە دەسكى ئەو رەوہوہيەوہ بگرىن، لە ئەدەب و رەخنەشمانا ئەبى ئەو گۆرانە پەيدا بکەين، ئەگەر نەيكەين لە كاروان بەجى ئەمىن.

روخسارى پەخشانەكە سووراو سوور ديارە كە جۆرە روخسارىكى ھەيە جىايە لەوانەى پىشوو. بەلئى! روخسار گوزارشتە لە ناوہرۆك، كە ناوہرۆك جىا بوو، روخسار جىايىك پەيدا ئەكات، بەلام ئەمە زياتر پالى ناوہ بەو شىوہيەوہ. لەرووى مېژووى پەخشانەوہ، پاشەرۆژ ئەو حسابە ئەكا: كە ئەمە گۆرانىكى كوتوپرى سەردەمە كە بەسەر ناوہرۆك و روخسارى ئەدەبى كوردیدا ھاتووہ لەم رۆژەدا. ئەمەش راستە كە وشەى غەبرى كوردى تىدا ھەيە، بەلام لەگەل ئەوہشا سەرانسەر پرە لەوشەو رستەى خۆمالىش و روخسارەكە

توانیویه گوزارشت له ناوه‌رۆکه‌که بداته‌وه به‌بێ ئه‌وه ترنجاندنی تیدا هه‌بیت.

«أ.ب. هه‌وری - ئه‌بو به‌کر شیخ جه‌لال» له کتیبه‌که‌یا «شیعری کۆن و نوی» که له سالی «۱۹۷۴» دا چاپ ده‌ستی پێ گه‌یشته، نمونه‌ په‌خشانیکی ئه‌و ساله‌مان پیشان ئه‌داو ئه‌لێ:

.....»

شیعری کۆن و نوی!

بۆ ئه‌وه‌ی هه‌ندێ روون و والا باسه‌که‌ بخره‌ینه پێش چاو ئه‌بێ چاویک
بخشینین به‌و خوله‌ میژووینه‌دا که ژبانی مرۆقی پێدا تی پهبوه، چونکه
زانایانی تایبه‌تی له‌و باوه‌ردان که شیعری له‌پێش په‌خشانی هونه‌ری و
به‌شه‌کانی تری وێژه‌وه‌ هه‌ر له‌گه‌ڵ په‌یدا بوونی مرۆف له‌سه‌ر زه‌وی هاتۆته
کایه‌وه و پێشکه‌وتن و پاشکه‌وتن و کۆن و نویه‌که‌ش به‌ستراون به‌یاسای
شێوه‌ی ژبانی مرۆقیه‌تیبه‌وه‌ بۆیه‌ ئه‌لێن: شیعری ته‌عبیره‌ له‌ ژبانی کۆمه‌ڵ و
ناوچه‌و چه‌رخێ شاعیره‌که. ئه‌مه‌ له‌ لایه‌که‌وه، له‌ لایه‌که‌یشه‌وه‌ هه‌موو ئه‌زانین که
یه‌کیکه‌ له‌ هونه‌رو سه‌رحه‌دو سنوور کیشراوه‌کانی وێژه‌و جیاوازی هه‌یه‌ له‌گه‌ڵ
په‌خشانی هونه‌ری و په‌خشانه‌کانی تر، ئه‌ی ئه‌گه‌ر ئه‌میش هه‌روه‌کوو ئه‌وان
بریتی بێ له‌ وشه‌و رسته‌ی دێری بێ کیش و دانین، ئه‌بێ ئه‌وان واته
په‌خشانه‌کان ناو بنین چی؟ دوا‌ی ئه‌م هۆبانه‌و مادام روو له‌مان بیت، شیعری
ئه‌بیت هه‌ر شیعری بیت و مومه‌بیزاتی تایبه‌تی و سه‌ریه‌خۆی خۆی هه‌بیت و
په‌خشانیه‌ی ئه‌بیت هه‌ر په‌خشان بیت و کۆن و نوی که‌ش هاوملی کۆن و نوی
یاسای ژبانی چه‌رخ و رۆژی مرۆقه‌و لێی جیا نایبته‌وه‌ و گۆرانه‌که‌ش پابه‌ندی
ئه‌م خولانه‌ بووه:

۱- خولی ژبانی سه‌ره‌تایی مرۆف: - له‌ دارستان و ئه‌شکه‌وت و کیتو که‌ژدا.
گومان له‌وه‌دا نییه‌ که‌ جۆری ئه‌م سه‌رده‌مه‌ سه‌خت و ساده‌و ساکار بووه،
شیعره‌کانیشیان که‌ وینه‌ی شێوه‌ی ژبانیانه‌ هه‌روا بووه، باسی دل‌داری و کیتوی
سه‌خت و وه‌یشووومه‌ی ناله‌بار و دێوو درنج و بیابانی چۆل و کاره‌ساتی
سروشتی و زۆری تر له‌م بابه‌ته.

۲- خولی دووهم: به‌ دوا‌ی هاتنی ژبانی سه‌ره‌تایی ناو دارستان و بیابان
و کۆچه‌ریه‌تی و نیشته‌جێ بوونی مرۆف له‌ ناو گوندو شارداو په‌یدا بوونی
فه‌رمان ره‌وایی و یاسای ده‌ره‌به‌گ و پادشایه‌تی ده‌ست پێ ئه‌کات و درێژه

ئەبەستىت. لە ھەندى و لاتى پيشكەوتودا تا ناوھراستى چەرخى نۆزدەھەم و لە ھەندى و لاتانى تردا تا جەنگى جىھانى يەكەم، بەلگەو تا دوایى جەنگەكەش.

تەنيا ئەوئەندە ھەيە ماوەى ئەم خولە چەند ھەزار سالى خاياندوو، بەلام يەكەم ھەزار سالى، رەنگە گەلنى زياتریش دوای كۆتابوونى ژيانى سەرەتايى شىوھى شىعريان ئەوئەندە جىاوازی نەبووھە كە سەرنج راکيشيت لەگەل خولى پيش خۆى دا. وەلج لە كاتيكەوھ نووسين و خويندن پەيدا بوو، ياسا دەرەبەگى و پاشايى ھاتنە كايەوھو بىرى ئايىنى روھو ناسىنى خوای تاك و تەنيا تەشەنەى كرد، شىوھى ژيانى مرقاھەتى لە چاو پيشوودا بەرھو پيش روشت، بۆيە شىعريش روھو پيشكەوتن ھەنگاوى ناو لەبەر ساكارى شىوھى ژيان و كەمى ژينەمەنى و كاتى بى فرمانى زۆر شاعيرەكان توانيان روھو ياسا ھيتانە بەرھەمى ديوان بۆن و ھۆنراوھ دانين كە دواینەى ھەموو پستەكانى حونجە بكرتتەوھ ھەر لە ئەلفەوھ تاكوو پىتى «ى» و چامەو چەكامەكانيان يەك كيش و يەك دوایينەو بەگشتى ھۆنراوھكانيان بەركيشى ھەرووزين و مەعناو گوزارەى دوورى زانراو بە بەلگەى نزيك و پر لە بابەتەكانى بەلاغەت. ھۆنراوھكانيش ھەموو برىتى لە ئەقین و دلدارى و ستايشى ئايىنى و مەدح و سەناو پىيا ھەلدانى گەورە پىاوان و پادشايان. بەم رەنگە رىرەوى شىعري كلاسيكى ئورستوقراتى ھاتە كايەوھە كە لە چاو رى روھى شىعري پيش خۆيدا بە پيشكەوتوو دادەنرا لەو كاتەدا. ئەدەبى كلاسيكى يەكەم قوتابخانەى شىعرو ئەدەبى ئەم خولە، كەلەپوورى ئىستە بە ھەلبژاردەو دانسقەو ناياب ئەزانيت، بە چاويكى بەرزو پىرۆز تەماشای رابوردوو ئەكات. بەلای زانايانى ئەم جۆرە ئەدەبەوھ ئەدەبى كلاسيكى لە ئەدەبى يونانى كۆن و رۆمانى كۆندا گەيشتە بەرزترين پۆيەو دوای ئەوان ئىتر بۆ ھىچ شاعىرو نووسەرئىك ھەلناسووپت لەوان جوانترو بەرزترو نايابتر شىعرو پەخشان بىتتە كايەوھ، بۆيە ئەبى شاعىرەكانى دوای ئەوان ھەر لاسايى ئەوان بکەنەوھو بەس! بەم رەنگە ئەدەبى كلاسيكى بەستىكى لەبەردەم شاعىرو نووسەراندە دروستكرد، كە نەتوانن بۆ پيششەوھ، بۆيە ئەدەبەكەش بوو بە ئەدەبىكى وشكى وەستاوى بى بايەخ. بەلام ئەدەبى رۆمانتىكى بەچاو پۆشين لە ھەندى ناتەواوى كە ھەر زادەى ئەم خولى ئەدەبىيەو سەبارەت بەكەم و كوورى ئەدەبى كلاسيكى ھاتە كايەوھە لە چاو ئەدەبەكەى پيش خۆيدا بوو بە ئەدەبىكى پيششەوھى. ئەم ئەدەبى رۆمانتىكىيە ئىستەى ئەوئەندە بەلاوھ مەبەستە كە

سوودی لی وەر یگیریت بۆ سۆزی.

زانایانی ئەدەبی رۆمانتیکی ئەلین مادام شیوهی ژبانی مرۆف و هەست و قەرەیحە بەرەو پێشکەوتن ئەروات، دیارە ئەگۆنجیت شیعر و ئەدەببیش بەرەو پێشکەوتن بۆن بۆیە ئەبێ زۆرتر گۆی بدەینە جوانی سروشت و داهینانی تازەو دوارۆژ، نەک خۆمان بە رابوردوی کۆنەو بە سوودو گیرۆدە بکەین. بەم رەنگە ئەمان تەلیسمی وشکی ئەدەبی کلاسیکی کۆنیان شکان و خۆیان وا سەپاند کە ئەدەبەکیان بوو بە ئەدەببێکی پێشەو بەی نوێ. ئەوا وەک بەرەو دوا هاتنی دوو رۆی رەو کە دوو نمونە شیعر ئەنووسین. لە پێشەو نمونە ی هۆنراوی کلاسیکی لە هەلبەستی شاعیری ئازای رەوشت بەرز ئەحمەد بەگی ساحب قران!

.....»

لەم سالانەدا دیسان قەلەمی کورد بای دایەو بەلای شیکردنەو بەی بابەتی هۆنراو دەو. بابەتی هۆنراو یەکیکە لەو بابەتە کە هەر لە کۆنەو هاتۆتە ناو دەو، نووسەرەن و خۆتێندەواران پاش ئەو کە قەلەمی پەخشانیان کەوتە دەست، بەرە بەرەو بەپێی چەرخ قسەیان لێو کردووە، لەناو کوردیشا ئەم قسە لێو کردنە زۆر بوو. کارەساتەکانی تر گەلێ جار دەستیان کیشا بەسەر ئەم بابەتەدا و پەخشان لەوانەو قسە ی ئەکرد، کە کەوتە ئەم رۆژە دیسان بای دایەو بەلای ئەو شتەو کە ماو مێژووێک بوو خۆی لێی شار دەبوو، لەم مێژوو دەدا دیسان سەری هەلدا یەو و بوو بە دیمەنیکی کە نووسەرەن بەرەو پیری بۆن. لام وایە ئەم بابەتە کە لە کتیبێکی وەکوو «شیعری کۆن نوێ» دا پەیدا بوو تەنیا زادهی سالی «۱۹۷۴» نییە، بەلکوو بناغەو سەرەتای هی پێش ئەو مێژوو یە، ئەو نەدە هەیه لەو مێژوو دەدا بوو کە دەستی چاپی گەیشتۆتێ. باوهری خاوەن پەخشان لەو مێژوو دەدا هەر وەک باوهری پێشوی و ابوو بۆیە سوور بوو لە سەر چاپی کتیبە کە ی. هەرکەس هەر شتیکی ئەکا لەکاتی کردنە کە یا بەچاکی ئەزانی بۆیە ئەیکا، بەبێ گومان ئەگەر بە خراپی بزانی نایکا.

خاوەنی ئەم پەخشانە ئاوری لە هیچی تر نەداو تەو تەنھا لەو سۆزە دەروونیە نەبێ کە هۆنراو لەزەتیکی رۆحییە بۆ هۆنەرە کەو ژبانی هەر بریتییه لەو کە ئارەزووی دلی خۆی لە رێختی هۆنراو دەربری، ئەمە بۆ ئەو گەرەتر سامانیکی مادی و رۆحییە. خاوەنی ئەم پەخشانە خۆی دەستی هۆنراوی هەبوو، لەمەو کەوتۆتە سەر ئەو کە هۆنراو ئەبێ دوو بەش بێت؛ یەکی کۆن، یەکی نوێ لەم روو دەو و رده بە پەخشان قسە ی کردووەو

نمونه‌ی بۆ هه‌ردوولایان هیناوه‌ته‌وه. ئیمه‌ ئه‌مه‌مان مه‌به‌ست نییه، به‌لکوو مه‌به‌سته‌که‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌ له‌ میژوو‌یه‌کی‌ وه‌کوو‌ سالی‌ ۱۹۷۴ په‌خشانی‌ کوردی‌ له‌و‌ رووه‌وه‌ و له‌و‌ بابه‌ته‌وه‌ چۆن‌ بووه‌و؟ چ‌ جوژه‌ رسته‌و‌ گوزارشتتیک‌ به‌کار‌ هینراوه‌ بۆ‌ ئه‌و‌ بابه‌ته‌؟ ئیشیکمان‌ به‌وه‌وه‌ نییه‌ که‌ بابه‌تتیک‌ی‌ وه‌کوو‌ ئه‌و‌ بابه‌ته‌ زووتر‌ گه‌لێ‌ که‌س‌ لیبی‌ دواوه‌، به‌لکوو‌ مه‌به‌سته‌که‌ی‌ ئیمه‌ ته‌نها‌ نمونه‌ په‌خشانی‌کی‌ ئه‌و‌ رۆژه‌ له‌ بابه‌تتیکه‌وه‌ که‌ قسه‌یه‌کی‌ زۆری‌ له‌سه‌ر‌ کراوه‌. به‌لێ‌! قسه‌کراوه‌، به‌لام‌ ئه‌م‌ شتیه‌یه‌وه‌ ئه‌م‌ ریخته‌ که‌ له‌م‌ په‌خشانه‌دا‌ هه‌یه‌ گومانی‌ تیدا‌ نییه‌ که‌ جیا‌یه‌ له‌ ریخت‌ و شتیه‌کانی‌ تر، چونکه‌ خاوه‌نه‌که‌ی‌ جیا‌یه‌، شتیه‌ی‌ دوو‌ که‌سیش‌ نابێ‌ به‌یه‌ک‌. ئه‌وه‌نده‌ هه‌یه‌ روخساری‌ په‌خشانی‌کی‌ وایا‌ هیچ‌ گرێ‌ وگۆلیه‌کی‌ تیدا‌ نییه‌؟ وه‌ یا‌ هه‌یه‌! ئه‌مه‌ میژووی‌ په‌خشان‌ خۆی‌ ساغی‌ ئه‌کاته‌وه‌.

راسته‌ گۆران‌ هه‌یه‌وه‌ ئه‌بێ‌ ببێ‌، به‌لام‌ ئه‌م‌ گۆرانه‌ مه‌رج‌ نییه‌ به‌لای‌ چاک‌ و چاکتره‌وه‌ برۆا، ئه‌گوفجی‌ به‌ لای‌ خراب‌ و خراب‌تریشه‌وه‌ برۆا. مه‌به‌ست‌ -غایه‌- هه‌یه‌، بۆنه‌ - وه‌سیله‌- هه‌یه‌، یه‌کی‌ک‌ ئه‌یه‌وئ‌ بچێ‌ بۆ‌ شوپنیک، مه‌به‌سته‌که‌ گه‌یشتنه‌ به‌ شوپنه‌که‌، جا‌ با‌ «بۆنه‌» که‌ی‌ به‌ پێسیان‌ بیت، یا‌ ولاخ‌ بیت، یا‌ ئوتۆمۆبیل، یا‌ ته‌یاره‌ -فرۆکه‌ بیت‌ مه‌به‌ست‌ نییه‌، مه‌به‌ستی‌ ئه‌ساسی‌ که‌ غایه‌که‌ گه‌یشتنه‌ به‌ شوپنه‌که‌، ئه‌وه‌ پێکهات، «بۆنه‌» هه‌ر‌ بۆنه‌یه‌ک‌ هه‌یه‌ مه‌به‌ست‌ نییه‌. له‌م‌ گه‌ردوونه‌یه‌شا‌ گۆران‌ هه‌یه‌، به‌لام‌ ئه‌م‌ گۆرانه‌ به‌لای‌ چاکه‌ وه‌ خراپه‌وه‌ برۆا‌ مه‌به‌ست‌ نییه‌، غایه‌ی‌ ئه‌سلی‌ گۆرانه‌، ئه‌مه‌ گومانی‌ تیدا‌ نییه‌ که‌ هه‌یه‌. ده‌وری‌ په‌خشان‌ له‌م‌ رۆژه‌دا‌ -که‌ گۆرانه‌که‌یه‌- هه‌یه‌، ئیتر‌ به‌لای‌ به‌هێتری‌ وه‌یا‌ بێ‌ هێزییه‌وه‌ بێ‌ ئه‌مه‌ مه‌به‌ست‌ نییه‌. خاوه‌نی‌ په‌خشانی‌ک‌ له‌سه‌ر‌ یه‌ک‌ بابه‌ت‌ به‌ دوو‌ جار‌ په‌خشانی‌ک‌ دانه‌نێ‌، مه‌فرووز‌ ئه‌وه‌یه‌ ئه‌وه‌ی‌ دووهم‌ له‌ هی‌ یه‌که‌م‌ باش‌تره‌ به‌ پێتر‌ بێ‌ که‌چی‌ کاتی‌ سه‌یر‌ ئه‌که‌ی‌ گه‌لێ‌ جار‌ ئه‌وه‌ی‌ یه‌که‌م‌ باش‌تره‌ له‌ هی‌ دووهم‌! ئه‌مه‌ ئه‌وه‌ پێشان‌ ئه‌دا‌ که‌ گۆرانه‌که‌ بووه‌و‌ گومانی‌ تیدا‌ نییه‌، به‌لام‌ ئه‌وه‌ مه‌رج‌ نییه‌ که‌ به‌لای‌ چاکه‌وه‌ برۆا.

له‌ ژماره‌ «۱۵» ی‌ گۆڤاری‌ «رۆژی‌ کوردستان» سالی‌ ۱۹۷۴، له‌ ژیر‌ ناوی‌ «ئه‌ده‌بێ‌ کوردیت‌ ئێزیدی» «خدری‌ سلیمان» به‌ شتیه‌ی‌ بادینی‌ ده‌قه‌ په‌خشانی‌کمان‌ ئه‌خاته‌ به‌رده‌ست‌ و ئه‌لێ‌:

«دقی‌ و تارێ‌ دا‌ من‌ دقتیت‌ چهند‌ سه‌ر‌نجه‌کا‌ له‌گه‌ل‌ پیناسینه‌که‌ ساده‌ ل‌ سه‌ر‌ ئه‌ده‌بێ‌ ئێزیدییا‌ بنقیسم‌ پاشان‌ نمویه‌کی‌ ژوی‌ ئه‌ده‌بێ‌ که‌ بۆ‌ یه‌که‌م‌جاره‌ تیتته‌ نقیسین. چی‌ دبۆ‌ هنده‌ک‌ پرسیار‌ که‌ن‌ و بیژن‌ بۆچی‌ له‌ژیر‌ قی‌ ناغی‌ نقیسییه‌؟»

ما ئه‌دهبى ئيزدييا نه ئه‌دهبى كوردبیه؟ خو ئيزدی كوردن! من نه‌فیت ل فئى بابه‌تى ب كۆلم، هند دبېژم كۆم كرن و لېك دان و بلاڤ كرنا فئى سامانى كناره‌كى مه‌زن ژراستىيا مه‌سه‌لى ديار دكهن. به‌لى هاش من وه ئه‌ف ئه‌دهبه برتیبیه ژ ل گه‌ل ناوه‌رۆكى فئى ئه‌دهبى چيتر دگونجيت، چونكه ئه‌ف ئه‌دهبه برتیبیه ژ ده‌برينا هه‌ست و نيازو بېرو باوه‌رېت ئيزديياتى ئى و ئه‌وېت پچه‌كى شاره‌زای ئيزديياو ميژروا وان بن ژميروهره هه‌تا فئى دماهى ئى دزانن دچى باره‌كى دا دژيان وه په‌بوه‌ندييا وان ل گه‌ل ييت دۆرو به‌رېت وان نه‌خاسمه كوردېت مسلمان به چاوا بوو چى ژ بى چاره‌يا وان بۆ، يان مه‌سه‌له‌كا دى بۆ، مه‌به‌ستا من ئه‌وه دباره‌كى تاييه‌تى هۆسادا دژيان كوو زۆر تشتى وان نه‌هينى بت وه‌وله‌كا بى ده‌رافه‌ت ددان كوو خه‌لكيت دۆروبه‌رى وان ئاگادارى تۆرو تبعه‌ت وناوه‌رۆكى دينى وان نه‌بن..

ونه‌ۆ ده‌مى ته‌ناو ته‌سه‌لېت.. وبه‌هرايتر ژمله‌تا كوو ئېك ژوان مله‌تى مه‌ين كورد وئ گه‌هشتيبه راستى و دان ب گه‌له‌ك خه‌لييت به‌رى وئ ناي ئه‌فه ئېك و ژ لايى ديقه دشان سالييت دوماهى ئى دا هه‌وله‌كا باش وا دپته دان بۆ كۆم كردن و بلاڤ كرنا ئه‌دهبى كوردى، هه‌ر چه‌ند هه‌موو لاييت ئه‌دهبى ناگرته و هه‌ر وها نه ل هه‌موو ناوچيت كوردستانى، مه‌سه‌له ناوچا بادينا كوو وه‌كوو هنده‌ك شاره‌زاييت ئه‌دهبى دبېژن مه‌لبه‌ندى ئه‌دهبى فولكلوربیه. به‌لى هيشتا تشته‌كى هۆسا ل فئى مه‌يدانى نه‌هاتيبه كرنه، مخابن سه‌د مخابن ئه‌ف ئه‌دهبى رهنگين بفه‌وتت. وه‌كوو سه‌يدا مه‌لا خه‌ليلى شيخانى دبېژت هه‌ر مزگه‌فته‌كه ناوچا بادينا بچيى كۆمه‌له‌كا ده‌ست نووسا وا لى هه‌ى و گه‌له‌كا ژئ تژى ل سه‌ر كۆز وئاخه خودى دزانن، ئه‌فه چه‌ند به‌ديلا رۆناهى نه‌ديتى دوه‌ختى دا ناڤى نه‌ه ده‌ه شاعيريت كرمانجىيا ژۆر ب ريز كر ل گه‌ل هنده‌ك پارچه شيعريت وان.

ڤيجا ئه‌فيت ده‌ستنووس ماين هيشتا باشه، دى رۆزا وان هيت. به‌لى ئه‌دهبى نه‌ى نفيس نه‌خاسمه ئه‌دهبى ئيزدييا كوو چوو ژئ نه‌ى نفيسبیه هنده به ديليت سالا ژ ده‌ف بۆ ده‌فى نيته كران ڤيجا خه‌لك ب چاڤه‌كى دى سه‌يرى دنيايى دكهن و ته‌كنيكا وه‌كوو راديوو ته‌له‌فزيون و مسه‌جلا راهاتنا ژيانىيا به‌رى واگۆراندى هنده گوه ناده‌نه فان مه‌سه‌لا.. وه‌كه ده‌ستا لى سست كه‌ين ناگه‌هنه ده‌ه. سالييت دى چوو ژ ئه‌دهبى دينى كه به‌شه‌كى گرنه‌گه ژ ئه‌دهبى ئيزدى تامينت، چونكه ئه‌ف بى ماى هنده‌ك پيره‌ميتر، ژ شيخ و پيرو قه‌والا دزانن. خورت ولا و وه‌كوو باب و باپيرا هه‌ول ناده‌نه بياريزن، نه ربه‌را ژى رى

دایه بیته نقیسین و بلاڅ کرن. فان پینج شہش سالآ دہستہ یہ کی لاوا پین گہہشت و زانین قہدری ڦی کہلہ پووری دچی دایہو ھہ کہ ہنداہت زیانہ کا گہلہک مہزنہ و دئی تاوان بار پین بہرامبہری میٹرووی ... مہسہلہ نہ ټوہ ژنو پاش ب رہخ دینا بکہ ڦین کی ژوان باشہو کی ژوان باشترہ، نہ خیر بہلی ټہف ټہدہ بہ بریتیبہ ژ بیرو رای و فہلسہفا بہشہ کی کوردا ب دارشتنہ کہ ھونہری وب زمانین کوردی بہرامبہری کہون وکومہلی مروٹ و ژیانین، ھہرچی ستہ میا زہمانیبہ ب سہرواندا درژیاہ د فرمانیت وان رابونہ سہبارہت پاراستنا ڦی کہلہ پووری ژدہستی خہلکی دؤر بہری وان، بہلی وان ھہر پاراستیبہ، راستہ گہلہک ژئی فہوتایہ و ھندہک پیٹھہ ہاتیبہ زیدہ کرن ژټہ ټہنجامی میٹروا پر کارہسات!

دبیزم ب ڦی چاڦی درینینہ ټہدہب و کہلہ پووری ټیزدیبا پیٹیبستہ ټہم خو بناسین بزاین مہ چی ھہیہ و چی ژئی ب کیر ژیان سہردہمی تیت و باقی تر چاوا تہ صرفی پین بکہین ن. بو ڦی مہ بہستی گہلہک جار چوتنہ نک بابین شیخ و ھندہک قہول بیژا، ڦی ہاڦینین ھہ ولدانا مہ سہرگرت بلن شیخ دبیزت: «بو ټوہ کہسیت ل دوو راستی ټ دگہ پین ھہر پرسیارہک بت دہربارہی ټیزدیبا ناراستی مہ بکہن ټہم دنہرہ ڦین ب پیتی زانینا خو پەرستا وان بدہین و ژ نہووا پاشفہ دئی دہست بہ کوم کرن وئمرن و بلاڅ کرن کہلہ پووری خو کہین یابہری چو». وری دانہ مہ دہست ب نقیسینا کہلہ پووری بکہین. بہلی ہاش من ودرہ ټہفہ ب مروٹہ کی تنی ناہیتہ کرن، دیان شاہزایی و ھوستای دڦیت ..

.....»

مہ بہست لہم نمونہ پەخشانہ ټوہ نییہ کہ باسی یہ زیدی و ټایینی یہ زیدی بکری. جاران لہ ناو کورددا بہم یہ زیدیانہ یان ټہوت «داسنی»، داسن کیٹوٹیکہ لہ نزیکی موسلہوہ، زوریہی ټہوان لہ دوور و نزیکی ټہو کیٹوہوہ بوون و نیسبہت دراونہ تہ لای ټہو کیٹوہ. لہ راستیدا ټہمانہ یہ کیکن لہ حہفتا و دوو تیرہ کہی ټیسلا م و یہ زدان پەرستان.

حہفتا و دوو فرقہی دینی ټیسلا می
 کہوتنہ گیژاوی دہریای ټیعلامی
 بہشیرو بہ تیر بہربوونہ یہ کتر
 بو دؤزینہوہی ریگاہ کی حہقتر
 ټہو ټہلی منم لہ سہر ریگاہ راست

ئەوئىتر ئەلنى رېگاي منە راست!
رېگاي حەقىقەت كامە لەمانە
فرقەى ناجىيە يەكە لەمانە!

ھەرودھا ئەوھمان مەبەست نىيە كە ئەم يەزىدىيانە پلەو پاىەكانيان چىن وچى نىن؟
بەلنى! بابەشئىخ، پىر، كوچك، قەووال، گویندە، ھەژار و مىرى مىران. كە بە ھەمووانەو
كاروبارى ئايىنى و دىيایی ئەبەن بەرئۆھ. ئەمانەمان ھىچ مەبەست نىيە. لەگەل ئەمەشا
ئەلئىن: نەتەو بەرئۆھىيە لە كۆمەلە مەردمىك كە لە رەوشت و خاك و زمان و جوغرافىيای
ولائدا يەك بن. جا نەتەو بەم مەفھومە مەرج نىيە كە ھەموويان پەپرەويكەرى يەك
ئايىن بن. ھەر بەو مەفھومە زۆر نەتەو ھەيە، كەچى لەبارى ئايىنەو چەند ئايىنىك
دەستى تىدا ھەيە. يەزىدى ھەر چەندە بوترى كە لە روالەتى ئايىنىيەو جىيان لەگەل
كوردەكانا، چونكە كوردەكان لەسەر رىيازى ئايىنى ئىسلامى، بەلام لە رووى رەگەزەو
يەكن و يەك بىخيان ھەيە، وە لە رووى ئايىنىشەو ئەوان تا ئەندازەيەك ئەچنەو سەر
ئايىنى زەردەشتى كە ئەمە ئايىنى كورد بوو.

وھكوو لە شوئىنى تری ئەم كىتیبەدا وتراو: زمانى كوردى - وھكوو رەوشتى ھەموو
زمانىك - چەند شىئوھەكى ئاخافتنى ھەيە. تەبىئەت وایە كە ئەم شىئوانەش تۆزە
جىاوازیەك لە بەىنيانا پەيدا ئەبىت. پەيدا بوونی شىئو ئەمە زانىارىيەكى سەرەخۆبە و
ئەم شوئە جىگای ئەو نىيە. شىئوھى بادىنان يەكئىكە لە شىئو سەرەكەكانى زمانى
كوردى. ئەمىش بەپىتى ناوچە جىاوازیەكى كەم لە نىوان رەدە شىئوكانىا ھەيە؛ شىئوھى
شىخان و ژەنگار، ھى ئامىدى، بۆتان، جزیرە، زازا، دەرسىم، بايەزىد ... ھتد. ئەمانە لە
ناو خۆيان رەدە جىاوازیەكىيان ھەيە. پەخشانی ئەم خاوەن پەخشانی سەیر ئەكەین
جىايىيەكى كەمى لەگەل ئەو پەخشانی بادىيانەدا ھەيە كە ئىمە ھىنامانەو، كورى
زمانەكە ھەست بەمە ئەكات. پەخشانیكە نمونەيە بوئەو تۆزە جىاوازیە. وھكوو لەم
پەخشانیدا ئەو ھەيە، ئەو ھەش ھەر ھەيە كە كورانی يەزىدى تا ئەم مېژووھ كەمتر بەو شىئو
زمانە قەلەمىيان خستۆتە كار، جم و جوولتى زەمان ئەو ھەشى دروست كرد كە ئەوانىش
بكەونە سەر ئەو ھەستە بەبى ترس بەشىئو زمانى خۆيان باسى ئەدەبى خۆيان بكەن و بەم
ھەنگاوە تىكراى زمانى كوردى دەولەمەندىك پەيدا بكات.

ناوھرۆكى پەخشانیكە ئەو دىئىتە پىشەو كەباس لە ئەدەبى يەزىدىيەو بكات و
نمونەى بوئىئىتەو؛ ئەو نمونەيە چ ھى كاروبارى ئايىنى بى - كە بە دەروئىشى ناوى

ئەبا- چ ھى دىرۆك و بەستەو بەسەرھات بېت. روخسارەكەش ئەو روخسارەھىە كە لەبەر چاوتەو ھەستى پىن ئەكەى كە تۆزە جىاوازىبەكى ھەيە لەگەل شىئەى ئامىدى و دھۆك داو دىسان لەگەل شىئەى زاخۆو ئەولاترېشەو.

«عەزىز گەردى» لە ژئىر ناوى «ئەدەب ورەخنە» لە سالى «۱۹۷۴» دا بەرھەمىيەكى سەرپەخۆى گەياندە چاپخانەو خستىيە بەينى دوو لاپەرەى بەرگەو، نمونە پەخشانىكمان لەو بەرھەمە پيشان ئەداو ئەلئى:

..... رەخنە چىيە ؟ ..

لە سەردەمى ئىمىرۆماندا كە بازارى چاپمەنى كوردى گرمەى دېت و يەك لەدواى يەك بەرھەمى ئەدەبى ھەمە جۆر لە كارگە دېتە دەرەو، ھەر وەھا چلئى ھەندئ شاعىرو نووسەرى تازە، شكۆفە ئەكات؛ ھەست بەكەلەبەرەو بوشايىبەكى زۆر فراوان ئەكەين لە رووى رەخنەو، رەخنەيەكى راست و دروست، رەخنەيەكى ئازا و نەترس؛ رەخنەيەكى ئەوتۆ بە چەكىيەكى بابەتى -موضوعى- قوول و پەلھاوئېر بېتە پيشەو ھەموو پەيوەندىبەكى كۆمەلەيەتى و دۆستايەتى و برادەرايەتى بكا بە قوربانى رەخنەيەكى ئاراستەكەرو دۆزەدەو سەودەخس لە پىناوى پيشخست و گەشەپيدانى ئەدەبەكەماندا.

بەراستى «ئىمە پىويستمان بە رەخنەگرتكە كە ھەول دات و تىبكوئى بۆ ئەوئى لەبەرھەمى راستەقىنەى ھونەرى، ورد بېتەو ھەو لە بنج و بناوانەو رۆشنى بكاتەو ھەو تيشكىيەكى رووناك باوئتە سەر تاكىردنەوئى شعورى - ھەستى- و پەيوەندى ئەو بەرھەمە دەرخا بە كۆمەلەكەى و بە تاقى كردنەو كەنى كۆمەلەيەتى و بزوتنەوئى داھىنانى ئەدەبى، بۆ ئەوئى كىشەى ئەدەبىمان چىتر تەشەنە ئەكات». رەنگە لەگەل بىستنى وشەى «رەخنەو» چاوكەوتنمان بەسەر باسكىيە رەخنەگریدا راستەوخۆ تانوت و پەلامار ھاويشتنمان بە مېشكمانا تى بېهەرى!. وەك بلىيى «رەخنە» لە فەرھەنگى ئىمەدا پەردە دامالين بېت لە رووى گەندى و خەوشدارى بەرھەمى ئەدەبى بەھىواى شكاندن و نرخ كەم كردنەوئى!. خۆ ئەگەر يەكى زۆر لە خۆى بكات و خۆى نەداتە دەست ئەم چەمكە پوچ و بى سەنگەو، ئەوا راستەو خۆ باوئەش ئەكا بەمانا كلاسىكىيەكى رەخنە كە ئەلئى: رەخنە لىك جىاكردەوئى رەش و سىپى و دايراندى چاكەو خراپەو ھەلاوردنى جوانى و ناشىرىنىيە لە ھەر بەرھەمىيەكى ئەدەبىدا، ئەمەشبان ھەموو پاش لىك ھەلەوشاندن و خستە

رووی بهرهمه که وه.

به لام پیشکه وتنی رۆژگارو تهکاندانی به گوری ویزهی جیهانی به شیبوهیه کی تیکرایی به زهبری سروشتی خۆیه وه و چه مک و ماناو په یام و ریتچکه ی رهخه ی ئه ده بی گۆزی و خستیه بهردهم واقعیکی تره وه، له کرده وه یه کی ساده و ساکاری ته نکاوپر کردیه کرده وه یه کی داهینه ری خواره وه نه یینیه کانی بدۆزیتته وه. ئه و باوهره گهنده ل و کرمۆل و رزیوو بۆگهنه ش به ته وای توور دراو له ناوچوو که گوایه رهخه هیچ نرخ و نمودیکی نیسه و ته نها سک له وه ریتنه به سهر بهرهمه ی ئه ده بیدا. بی گومان «په یه وندی نیتوانی رهخه و بزوتنه وه ی ئه ده بی و هونه ری، په یه وندی پیشرو و پاشرو - تابع و متبوع - نیسه. مەرچیش نیسه ئه ده ب و هونه ر خه مللیو بن تاره خه ش بکه ویتته نه ش و نماو رسکان. ئه بی رهخه ده وریکی رۆشنیبری و هونه ری و جلله وگیری بگریت و ریتگا خۆش کهر بیت بۆ بزوتنه وه یه کی هونه ری چالاک. رهخه خۆی له خۆیه وه کرده وه یه کی داهینانه ی بهرزو پیروزه و سهنگی تایبه تی خۆی هه یه، که هیچ که متر نیسه له بزوتنه وه ی هونه ری، ئه گهر پتریش نه بی» ..

راسته رهخه ی راسته قینه کرده وه یه کی قوول و وردو ری نیشانده ره، هیچ بزوتنه وه یه کی ئه ده بی و هونه ری ناتوانی به گور سنگ بنی بۆ پیشه وه به په یزه ی ئه ده بیکی نه مری جیهانیسه وه سه ر بکه وئ، ئه گهر بزوتنه وه یه کی رهخه گرانه ی تیگه یشتوو و پین گه یشتوو له گه لدا شان به شان نه روا که له ناخی ئه م بزوتنه وه ئه ده بیسه وه به زهبری پیوستیه وه هه لقاو بیت و له گه لیا تیکه ل بیی و تیدا بتا ویتته وه بۆ ئه وه ی بتوانی بالی پین بگری و ته می سه ر ریتگای به تیشکی تیژی ئومیدی پیشکه وتن پروتینیتته وه و له هه له و تیکه وتن ته پ و کۆ هوشیار که ره وه ی بیت! ..

که ئه لین: ئه رک و په یامی رهخه و رهخه کاری ئاراسته کردن و دۆزینه وه یه - دۆزینه وه ی نه یینیه کانی - دوو تووی بهرهمه ی ئه ده بی، بۆ خوتنه ر پیوسته له سه ری ری و شوینتیکی دیارو له چوارچینه ی گشتی پروگرام و ریترویتیکی پوخت و له جی بیت، ئه وه شیان هه رگیز نابی بگاته ئه و ئاسته ی که وه کوو کۆت و که له پچه و زنجیر په لویۆی رهخه به ند بکات، چونکه نابی رهخه شتی به زۆر داسه پیتر اوو شووره ی زلی بهرزه کراوه ی تیا بیت، به لکوو ئه و پروگرامه ی که لایه نی گشتی رهچاو ئه کریت ئه بی ماوه ی جوولانه وه ی سه ره سستی رهخه گری هه ر تیا بمیتن، بۆ ئه وه ی به هیزی به لگه و توانای کیشسه یه کی دادپه ره رانه ی کاریگه ر بتوانی کار بکاته سه ر دل و دهروونی

نوسهر، یا هۆنهر به چه شنیکی وا له قوولایییه وه بیههژینی که بۆ جارتیکی تر
 ئه گهر دووباره به نوسینه که ی دا هاته وه، یا شتیکی تری تازه باهه تی نوسی،
 به لگه و نامۆژگار به کانی ره خه گری له بهرچاو بیت و چاو بپرتیه ئه و شوینه ی که
 ره خه گره که به گیانیکی باهه تی و دوور له هه موو «ئیهتبار» یکه وه دهستی بۆ
 له سه ر دانا بو، وه به و په ری هه وه س و سه ره سه تییه وه تیبهینی سه ره نه که کانی
 بکات. ئاشکرایه که سه ره سه تی بۆ شاعیر وه کوو ئاوو هه ناسه وایه بۆ
 گیاندار، بۆیه هه رگیز نابین ره خه گر به زۆره ملی دهستوور و ریبازو پروگرامی
 ته سک و تریسکی تاییه تی خۆی به سه ر شاعیرو نوسه ردا سه په پینی، یا به
 رووی بزوتنه وی نوێخوازیدا بچن و ته گه ره ی بخاته پیش، چونکه به مه وه
 نوسه ر، یا هۆنهر هیترو توانای داهینانی دانه په ستریتیه وه ولافاوی ئاره زوو و
 هه وه س بزواو له دلایا په نگ ئه داته وه! ئه و حه له هۆنهر، یانوسه ر ناچار ئه بین
 به «تکلف» شت بنوسی، «تکلف» یش ژه رتیکی کوشنده یه وه ئه رتیته کاسه ی
 به ره ی داهینان و دروستکردن و ئه پرزینی، چونکه داهینان هیتریکی شاراه ی
 تندو تیژه له ئه نجامی وردبوونه وه به کی خودی -ذاتی- پوخت و ریک و
 سه رنجدانی قوول له دونیای دهره وه له ناخی شاعیره وه سه ره له ئه دا. به مه وه ش
 شووره کیشان بۆ ئه ده ب، مه رجیکی هه ره گه وره ی ئه ده بی نه مر پین په ست
 ئه بین!...

.....»

وا دیاره سالی ۱۹۷۴ سالی رینی ره خه ی ئه ده بی بووه!

ئیمه لیره دا هه موو باسه که مان هه ر بۆ نمونه په خشانه کانی کوردییه، باهت هه ر
 باهه تیک بیت. له پله ی یه که ما ئه وه مه به ستیکه ئه و خاوه ن په خشانه به چ جوړیک و به
 چ شپوه یه ک و به چ گوزارشتیک ئه و باهه ته ی دهر پرپوه و هیناویه ته ناوه وه؟. به لگه بۆ ئه م
 قسه یه ئه وه یه که له گه لی شوینی ئه م کتیه به دا هه یه که یه ک باهت چه ند نوسه ر له
 سه ریان نوسیوه و هه ر یه که به چه شنیکی گوزارشتی خۆی له و رووه وه دهر پرپوه. له هینانی
 ئه م هه موو روخسارانه دا بۆ یه ک باهت میژووی په خشانمان له رووی گوزارشت و هه ست و
 روخساره وه بۆ دهر ئه که وی، وه کوو ئه مه مان بۆ دهر ئه که وی ئه وه شمان هه ر بۆ روون ئه بیته وه
 که بیرو باوه ر له گه ل ره وره وه ی رۆژدا به ری ئه که وی. جا یا سه ره به خۆ، وه یا به
 ره دوو که وتن، هه ر کام له مانه بیت هه ر گۆرانه و هه ر داهینانه. که ئه لیم: ره دوو که وتن،
 ئه وه ش هه ر یه کیکه له گۆرانه که، گوزارشت وای ئه هینی که بلیم ره دوو که وتن، ئه گینا له
 راستیدا ره دوو هه ر نییه و نه بووه! هه ر شتیکی که هه یه هه مووی داهینانی ئه و کاته یه،

ئەگەر ئەو کاتە نەبوايە ئەو داھیتانەش نەدەبوو. کە وابوو ھەموو شتییک لەم کەونەدا ھەر تازەییە ... بۆ میژوو پیتیستە من شتییک بلییم:

بەلێ! بابەتی رەخنە کۆنە، لەناو نەتەوہکانا ھەبووہ لەناو کوردیشا ھەر ھەبووہ، بەلام بەو جۆرە کە بە درێژی قسە لە ھەموو لقوپیۆپتیکیەوہ بکریت و بە تەواوی بیی بە باسیکی سەرەکی و لەئەنجومەن و لە کۆر بەستەکانا قسەکردن لە رەخنە ئەدەبی وە بیی بە باسیکی سەرەکی، لام وایە ئەمە تا سالی ۱۹۶۹ بەو فراوانییە نەکەوتە ناوہوہ، نەکەوتە ناوہوہ واتە لە ناو رۆشنبیرانی کورددا، لەو سالە لەم رووہوہ کتیبی «نرخ شناسی» «سجادی» کەوتە بەردەستی خویندەوارانی کورد، لە دواي دەرچوونی ئەو کتیبە بازاری رەخنە ئەدەبی رەواجی پەیدا کرد و بوو بە بەشیکی سەرەکی کە قەلەمی نووسەرانی کورد لە بارەیا بکەویتیە کار.

ئەم دەقە لە دوو لاوہ نمونەییە بۆ میژووی ئەو رۆژەدا؛ یەکی ناوہرۆکەوہ کە بابەتەکە قسە لە ئەدەب و رەخنە ئەدەبییەوہ ئەکات و گەلەلەیی پینچ سال بوو، بەلام لەبەر ئەوہ کە کاکلەکە لە سالی ۱۹۷۴دا بوو بە بەرھەمی ئەو رۆژە دائەنری. ئەمە لەم لایەنەوہ ئەوہمان پیشان ئەدا کە بابەت لە زمانی کوردیدا رۆژ بە رۆژ رووہو پیتشەوہ تەروا ھەر جارە لقوپیۆپتیکی لێ ئەبیتەوہ. دیارە ئەمە ئەبیتە ھۆی ئەوہ کە ئەو بابەتە لە ئەنجاما بگاتە چلە پۆیە. لایەکە تری روخساری پەخشانەکەییە، لەم پەخشانەدا گوزارشت دەستیکی گەورەیی ھەییە بۆ دەرپرینی گوزارەکە، جگە لەمە ھەندی وشەیی کوردی بۆ گوزارشت بەکار ھینراوہ، ئەو وشانە ئەگەر ئەم پەخشانە نەبوايە ھەروا بەشاراوییی ئەمانەوہو ھەر لەسەر زاروہ ئەبوون و ھیچی تر، کە کەوتنە سەر کاغەزو بۆ شتی زانیاری بەکار ھینران، تازە لەناوچوونی نابیت. ئەمە یەکیکە لە پاراستنی زمان. وشەو رستەیی ھەر زمانیک، ھە ناوچەییکی ئەو زمانەو ھە شتوہییکی کە کەوتە سەر کاغەز ئیتر لەناوچوونی نابیت. قسەکەرانی شتوہکە بمین یا نەمین شتوہکە ئەمینیتەوہ، لە ئەنجاما بەو ھۆیەوہ زمانیکیی ئەدەبی یەگرتوو بۆ تیکرای نەتەوہکە دروست ئەبیت. کە تەماشای میژووی پەخشانی ئەم کتیبە بکریت بە تەواوی ئەم قسانە دەر ئەکەوی و پەند لە بەنددا وەرئەگیری. دیسان دەقی ئەم پەخشانە باسیکیشە بۆ کەمەکی لە میژووی چاپەمەنی کوردی لەم سەردەمەیی دوايیدا.

«دوکتور کەمال مەزھەر» لەبەرگی دووہمی بەشی یەکەمی گوڤاری «کۆری زانیاری کورد»

سالی «۱۹۷۴» له ژیر ناوی «کوردستان له ساله کانی شهري به که می جیهاندا» په خشانیکي کوردیمان بو پیکه وه نه نی و نه نی:

«باری گشتی کوردستان بهر له دهست پین کردنی شهري. لاوازی و په ککه و تیتی ئیران و تورکیا بهر له دهست پین کردنی شهري به که می به چند سالیگه یشتبوه راده بهک، به ولایه ته نهها که وتن و روخان بوو. شهري سالی ۱۹۱۱ی نیوان تورکیا و ئیتالیا و شهري سالی ۱۹۱۲ی تورکیا له گه ل و لاتانی ناوچه ی بالقاندا و ناکوکی نیوان «ائتلاف» ی ئیتیه حادیکان له ناو تورکیا خویدا و ههرا و بگری ئیران و تورکیا له سهر سنووری نیوان هه دوو لایان و باری نالوز و سهختی ژبانی ئابووری و کومه لایه تی نه م دوو ولاته و گه لیک هوی تر به و درده ی بردبوون که له هه موو قوژنیکیاندا ههستی پین ده کرا. له کوردستاندا دهسه لاتی نه م دوو دهوله ته تا راده به کی ئاشکرا کز بوو بوو وه له هه ندیک له ناوچه سهخت و ناو هوزه به هیزه کانیدا ته نانهت ههست به بوونی نه ده کرا. لاوانی نه و جوړه ناوچانه به ئاشکرا و بئ ترس مل پیچیان له سه ربازی ده کردو جوتیارانی زور شوئیش باج و سه رانه یان نه ده دا و ایان لئ هاتبوو زه بتیه و جاندرمه کانی میریبیان به هیچ نه زانی؛ وهک نووسه ری عه ره ب سه دیق ده ملووجی ده یگتیره وه له و سه رده مه دا کار به دهست و زه بتیه کانی میریبی ته نهها به گوندو لادی پچوو که کانی فه له کانیمان ده و پرا و توخنی زور به ی گوندی هوزه کورده کان نه ده که وتن.

«سواری حه میدی» ش که له سه رده می سولتان عه بدو له مه مید دا بو پاراستنی دهسه لاتی خوئی و لیدانی بزوتنه وه ی نازادی - نه ته وهیتی گه له ناتور که کان له چه کدارانی هه ندیک له هوزه کورده کان پیکه پینرا بوو بهر له ساله کانی شهري بیه له شکرکی بئ گیان و توانا و به و جوړه به جاریک سه نگی جه نگی خوئی له دهست دا بوو و نه ونده ی تر له ناو کومه لدا سووک و ریسوار بوو بوو، بو به کا هه موو هه ول و کوشی کار به دهستانی تورکیا بو نه وه ی گیانی بکه نه وه به به ردا به فیرو چوو وه له زور شوئین بوو بار به سه ر کومه لاتی خه لکی کوردستانه وه.

به لام له گه ل هه موو نه مانه شدا فه رمانه و ایانی تورکیا هه ر له هه ول و کوششدا بوون بو نه وه ی که لک له هیزو توانای هوزه کورده کان وه ربگرن و ده یانوسیت بو شهري داهاتوو ناماده یان بکه ن چونکه ده یانزانی بئ نه وه که لینیکی دیار ده که ویتته ناو توانای جه نگیان هه وه. کار به دهستانی تورکیا ده یانویست گه لی کورد بکه نه به کییک له قه لا سه خته کانی به ره ره کانئ روس

که له م کاته دا زۆر چا و چنۆکانه ده یان پروانیه خاکی ده ولته تی عوسمانی بویه کا تورکه کان ده یان نویست زیاتر خۆیان له هه ندیک له سه رهک هۆزه ده سه لاتداره کانی کوردستان نزیک بخره نه وه و دژی رووسیا بیانجوولین و بو ئه م مه به سه سه بیان په یانی چه وریان ده دانج و به و جۆره ته نانه ت توانیان چه ند تیپیک سواره ی حه میدی له سه ر سنووری ئه و ولاته ریز بکه ن.

له گه ل ئه وه شدا هه ول و ته قه لای تورکه کان له م مه یدانده ا ته و او که م ئه نجام و بی سوود بوو چونکه ته نه ا ژماره یه کی که م له سه رهک هۆزه کورده کان به ده نگیه نه وه چون، که چی له هه مانکا تدا هه ندیک سه رهک هۆزی تر به ئاشکرا و بی ترس بلاویان ده کرده وه که و له کاتی شه ردا دژی له شکرێ تورک ده وه ستن و ده ده نه پال رووس. ئه وه ی له م باره یه وه شایانی باسه ئه وه ته که و ا ژماره یه ک له نیشتمان په ره ره داخ له دلته کانیش تارا ده یه کی زۆر پشتگیری ئه و بیره یان ده کرد چونکه زو لئم و زۆری عوسمانیه یان وای لی کرد بوون ته ماع و پیلانی چینه کار به ده سه کانی رووسیا نه بین.

به ر له شه ری باری ناله باری ژبانی ئابووری و کۆمه لایه تی کوردستان وه ک زۆریه ی هه ره زۆری ناوچه کانی تری ئیران و ده ولته تی عوسمانی گه یشتبو وه راده یه ک زیاتر له جار ان کۆمه لانی خه لک بجوولین و هه سته نه ته وایه تیپان ببزوتین. ئه مه و چه ند هۆیه کی تر کاریک وایان کرد بوو رۆژ به رۆژ ژماره ی ئه و که سانه ی سه ره یه خۆی، یان به لای که مه وه خودموختاری «ئوتۆنۆمی» کوردیان ده ویست له زیادبووندا بی و ئه مه له په ره سه ندنی هه ندیک چالاک سیاسی و کۆمه لایه تیدا خۆی نواند، ئه وه بوو به ر له شه ر ژماره ی کۆمه ل و ریکخرا وه سیاسیه نه یینیکانی کوردستان زۆر بوو وه تا ده هات سه نگیه ان له ناو کۆمه لانی خه لک و به تایبه تی رۆشنیراندا پتر ده بوو. ئه م کۆمه ل و ریکخرا وانه به هه ر چوار لادا که و تنه بلاو کردنه وه ی به یاننامه و په خشه «نشره» ی ئه و تو که پر بوون له هه سته نه ته وایه تی و رق و کینه ی ره و ا به رامبه ر زۆر و زۆرداری میبری و کار به ده ستانی. یه کپیک له و په خشانه له ژتیر ئه م ناوه پر مانایه دا بلاو ده کرایه وه: «ئه ف خۆله خۆلی ئه مه یه» که به ئاشکرا دژی ده سه لاتی تورک ده و ا و ده یگوت «تورک به ه یچ جۆریک به رتیه بردنی کوردستانیان له باردانییه». وه ک کوردناسی سو فیتی م. س لازه ریثف باس ده کا ئه م په خشه یه له ناو خه لکدا ده نگی دابۆوه ده گه یشته زۆر قوژبنی کوردستان. شایانی باسه زۆریه ی ئه و په خشه و به یاننامه نه له کوردستانی باکوور و هه ندیکیه ان له کوردستانی ئیران ده رده کران، به لام ژماره یان لی ده گه یشته

کوردستانی باشووریش و بهشیتوهیهکی تاییهتی دهنییرانه تهکیکانی بارزان و لهویوه بلاو دهکرانهوه.

هەر لهو سالانهشدا ههندییک کۆمهڵ و ریکخراو که له کاتی سههرکهوتنی شۆرشێ تورکه لاوهکانهوه پهیدا بوو بوون به ناشکرا کاربان دهکرد و چاپهمنی خۆیان بلاو دهکردهوه و سهنگیان، به تاییهتی لهناو رۆشنییرانی کورد، تا دههات قورستر دهبوو. بهر له شهڕ «کورد طلبه هیقی جمعیتی» «کۆمهڵی هیقی شاگردانی کورد» له ههموو ریکخراویکی تری کورد چالاکتر له کاردا بوو و تهناهت توانیبووشی چهند لقییک له ههندی شاری ئهوپا دايمهزینتی. ئهم کۆمهڵه ئۆرگانیکی تاییهتی خۆی به ناوی «رۆژا کورد» وه بلاو کردوه که دوایی ناوی گۆزا به «ههتافا کورد» و ئینجا به «ژین». «هیقی کورد» تا دهست پێ کردنی شهڕی یهکهمی جیهان له کار نهکوت، بهلام دواي ئهوی به بوئهی ئهوه شهڕهوه زۆریه کادرهکانی راپیتج کرانه ناو سوپاوه ئیتر وهک ههموو کۆمهڵ و ریکخراوانی تری ئهوه سهردهمههی کوردستان توانای کارکردنی نهما.

کۆمهڵیکی تری کاربگهری سیاسی ئهوه سهردهمههی کوردستانی تورکیا «کورد تهعالی و ترقی جمعیتی» «کۆمهڵی بهرزی و پیتشکهوتنی کورد» بوو که یهکهم ریکخراوی سیاسی کوردستان بوو وه ژمارهیهک گهوره پیاوی ناوداری وهک ئهمین عالی بهدرخان و شهریف پاشا و شیخ عهبدولقادی شهزبنی تیدا کۆبووه، بهلام سیاسهتی شوئینیی تورکه لاوهکان کاریکی وای کرد چالاکیی ئهم کۆمهڵه بهر له دهست پێ کردنی شهڕ له سنووریکی تهسکی نهئینی تیپهڕ نهکا.....».

رۆژانی رابوردوی کورد رۆژانییک بووه مهگه ههر کوردی بهدبهخت خۆی تیدا بووبیت، ئهگینا هیچ نهتهوهیهک بهو جووره و بهو جهزربهیه نهبووهو نابیت. ههر له کۆنهوه، زۆر کۆنهوه گیری خواردوو له بهر ئهوه خاکی تیاپهتی و کهوتۆته نیوانی چهند حکومهتیکهوهو ئهم کراوه به پارسهنگ بوئهوان! له پیتش جهنگی جیهانیی یهکهمدا کوردهکه لایهکی ئیران و لایهکی عوسمانی بووه، ئهوه دووه بهدریژایی تهمهنیکی زۆر بهیهکا ههلهژنان و کورد لهو ناوهدا بوو بهو به قوچی قوربانی، ئهویان لایهکی داگیر کردبوو، ئهمیان لایهکی تری، تۆپی جلیتباری ئهوه دووه کوردهکه بوو. ماوه میژووویک بهم جووره کورد له ناو ئهوه گیتراوهدا رایبوار، پاش ئهوه رووسیای قهیسهری لهولاوهوه دهولهتیکی ئهورووی بهتاییهتی ئینگلیز به جوړیکی شاراوه دهستیان خسته که لایهکی عوسمانی و نابووتی ئیرانهوه، پیاوهکانیان له «مابهین»ی عوسمانی و ولاتانی کوردی نزیک بهرووسیاه

دهستیان کرد به گه‌ران و کنه کردن. ورده ورده جه‌نگی جیهانیی یه‌که‌م بۆن و به‌رامه‌ی ده‌رکه‌وت، پی‌اوانی هه‌ر دو‌ولا ده‌ستیان کرد به گه‌ران و شت کۆکردنه‌وه‌و له‌باره‌ی کوردیشه‌وه شتیان نه‌نووسی، به‌لام نووسینه‌که له‌به‌ر چاوی کالی کورد نه‌بوو، به‌لکوو له‌به‌ر به‌رپۆه‌و چوونی مه‌سه‌له‌ه‌تی خۆیان بوو.

سه‌رده‌مه‌کانی پیشوو «ری برکتی» هه‌ر له‌ نیوانی عوسمانی و ئیتراندا بوو، نه‌مجا نه‌م ری برکتیه‌ که‌وته به‌ینی روسیا و ئینگلیزه‌وه، نه‌مه بی‌جگه له ئیتران و عوسمانیه‌که خۆی. که جه‌نگ له بۆن و به‌رامه‌وه بوو به‌راسته‌قینه‌و ناگره‌که‌ی کلپه‌ی سه‌ند، ئیمپراتۆره‌که‌ی عوسمانی سه‌ری تیا چوو، ئیترانیش هه‌ر نووزه‌یه‌کی تیداما، روسیا‌ی قه‌یسه‌رییش پوکایه‌وه، روسیا‌یه‌کی تر بوو، پی‌اوانی نه‌و دو‌وه؛ واته ئینگلیزی سه‌رمه‌لای سوپند خواران و روسیا‌ی تازه‌کوردی بالشو‌یک که‌وته‌و ولاتی کورده‌واری و ده‌ستیان کرد به‌ پروپاگانده‌ بو راکیشانی کورده‌کان بۆ لای خۆیان هه‌ر یه‌که به‌جیا و هه‌ر یه‌که له‌و به‌شه‌ ولاته‌ی کورده‌دا که به‌ریان که‌وتبوو، لیپانه‌وه شتیان نه‌نووسی و ده‌م چه‌ورانیه‌یان نه‌دا، وه‌لی جه‌مه‌سه‌ری هه‌موو نووسینه‌که نه‌بوایه بۆ به‌رژه‌وه‌ندی خۆیان بوایه!

ئیتتر له‌و میژوو به‌دواوه‌ رو‌شنی‌یرانی کورد که‌وته‌و نه‌نووسینی کاره‌ساتی کورد، هی نه‌و ماوانه، نه‌و نووسینه‌که که‌گه‌رۆکه‌کانی نه‌وان نه‌یاننووسی بوو به‌ به‌شیک‌ی فراوان بۆ سه‌رچاوه‌ی نووسینه‌کانی نه‌مان. سووده‌که لی‌ره‌دا نه‌وه بوو که رو‌شنی‌یره‌کانی کورد نه‌و هه‌سته‌یان بۆ په‌یدا بوو که نه‌مانیش با له‌به‌ر رووناکی قسه‌ی پی‌اوانی ئینگلیز و رووسیش‌دابێ چۆنیه‌تی روژانی خۆیان بخه‌نه سه‌ر کاغه‌زو به‌ زمانی کوردی بیخه‌نه به‌رده‌ستی نه‌ته‌وه‌که‌ی خۆیان. نه‌م پله‌یه پله‌یه‌کی ئیجگار به‌ بایه‌خ بوو بۆ نه‌ته‌وه‌ی کورد. یه‌کیک له‌و رو‌شنی‌یرانه‌ خاوه‌نی نه‌و په‌خشانه‌ی سه‌ره‌وه بوو که په‌خشانه‌که‌ی به‌ زمانی کوردیه‌کی ره‌وان خسته به‌ر ده‌ستان.

ناوه‌رۆکه‌که‌ی نه‌وه‌یه که گه‌لاله‌یه‌ک دانه‌نی بۆ باسکردنی له‌ کورده‌که‌وه له‌ پیش شه‌راو له‌ دوا‌ی شه‌ر، رو‌خساره‌که‌شی نه‌و کوردیه‌یه که نمونه‌یه بۆ په‌خشانیکی ره‌وانی کوردی له‌ سا‌له‌کانی ۱۹۷۰-۱۹۸۰ و به‌ تایبه‌تی له‌ سا‌لی ۱۹۷۴دا که‌ بابه‌تیکی وه‌کوو میژوو، وه‌یا له‌به‌رگی میژوو دا‌گرتی‌یه‌ته‌وه. نه‌م هه‌نگاوه له‌و روژهدا به‌یه‌که‌م هه‌نگا و دانه‌نری له‌ بابه‌تی خۆی دا. میژووی نمونه په‌خشانه‌کانی کوردی نه‌م بابه‌ته‌ی به‌رو‌خسار و ناوه‌رۆکه‌وه ده‌ست نیشان کرد بۆ نه‌وه نه‌و میژوو به‌زانی قه‌له‌می کورد چۆن له‌ جو‌ره بابه‌تی وادا خه‌ریک بووه‌و چۆن گو‌رانییک به‌سه‌ر هه‌ستی رو‌شنی‌یره‌کانیا هاتوه‌؟!..

«بورهان قانچ» له ژماره «۳۹» ی «رؤشبییری نوئ» سالی «۱۹۷۵»، له ژیر ناوی «چۆن له رهسه نیی گۆرانی کوردی ئەگهین» دا په خشانیک لهو باره یه وه پیشان ئەداو ئەلئ:

«ژیان ته نیا پیوستی به خواردن و خواردنه وه و نۆشین و بینین و هه لمژین نییه، به لکوو پیوستی به بیستنی ئاوازی خۆشیش هه یه. ئەو چیتیه که ژیان له بیستنی وەر ئەگرئ له پیوستیبه کانی ترا دهست ناکه وئ. گۆرانی یه کیکه لهو پیوستیبه گرنگانه ی ژیانی ئاده میزادو فهره نگی ژیانی مرۆفدا له سه ره تای دروست بوونی کۆمه لگای مرۆقه وه په یدا بووه و به پیتی بارئ له باری قۆناغه کانی ژیانی ئاده میزاد گۆراوه و پیتشکه و تووه.

گۆرانی ئەو کۆمه له ئاوازه یه به گوئ مرۆف ئەگه به نی که ئەگه به قسه ی ساده و سه ره پیتی بکرتن ئەم تام و چیتیه نای. وه نه بی ته نیا ئاده میزاد گۆرانی هه بی وه یان گۆرانی بلن، به لکوو بالنده و په له وهر و ته وای گیانله به ره کیتی و مانیبه کان به گه وره و بچووکیا نه وه هه ره چه شنه ی گۆرانی تایه تی خۆی هه یه که له کاتی خۆشی و ناخۆشیدا ههستی دهروونی خۆی پئ دهر ئەبرئ، یان بلتین له کاتی ته نگانه دا داوای یارمه تی پئ ئەکات. ئەگه ره سه رنج له ژیانی بولبولیک بده یان به زستاندا مات و خامۆش و بی نازه و ئەلئیی خۆل و دۆت کردوه به سه را! به لام که به هار هات و زهوی ژیانی تازه ی کرده به رو دارو ده ورن و دهشت و دۆل و چیاکان به رگی نوپیان پۆشی و کانیوا ده کان سه ره له نوئ ژیان هوه و گیاو گولاله و چه پک سه وز بوون و به فراو وای واده و «وه عده» دهنگی شنه ی شه مالتی سه ره رووی گه لای داره کان به کۆمه ل هه ره که یان ئاوازیکیان هتیا به دی، ئەبینین که ئەو بولبوله خامۆشه ی زستانیش چۆن له دهوری چه پکه گولیک یان خونچه یه ک ئەکه ویتته سه ما و هه لئه سوورئ و گۆرانی بۆ ئەلئ!! ئەمه بۆ نمونه، دیسان هه ندیک گیانله به ره ییش هه یه که هاوینان ئیلهامی گۆرانی وهر ئەگرن و هه ست و سۆزی دهروونیا ن دهر ئەپرن؟ یان له کاتیکیدا که به سه ره ئاواتیکیا نا زال ئەبن ئاوا به م چۆره.

لادی نشینه کامان به دهم ماندویتی فرمان کرده وه که به سه ره ئیش وکاره که یانا سه ره ئەکه ون و دلخۆش ئەبن گۆرانی ئەلئین، وه ک چۆن وهر زیتریک له سه ره په رتزه که ی و کرتیکاریک له سه ره ئیشه که ی، یان باخه وانیک که به رو بوومی باخه که ی به پوختی و نایابی ئەبینئ، وه یان هه رزه کاریکی دلداری شه یدا ی له نجه ی ورده ره وتی شوخی ئاواپی که ناگری دلداری و خۆشه ویستی له دهروونیه وه سه ره هه ل ئەدات و خۆی پئ ناگیروئ و ویتنه ی دلخوازه که ی

دینیتته بهرچاو و بی پهروا چۆن تی نه چریکینتی!

له کورده واریدا گهلێک ئاواز ههیه و بهتایبه تی له ناوچهی «ههورامان» که ناوچهیهکی دلگیرو خاوهنی زهمینهیهکی ئاوو ههوا ی پاک و چاو نهاندازی سروشتی و باخ و باخات و ههزاران شستی دلگیره. جگه لهوهی که ههر له کۆنهوه جیگای سههریهزی خیتلهکه یانهو مل شۆر نهکردن و شهرو شوپ و ئازایه تی و پیشهسازی دهستی و خۆ ماندوو کردن بوو، گۆرانیهکانیان نهوه نیشان نهدهن که ولاتیکی پر له باخ و ناوچهیهکی سهختی گهردن که شه. شهر و شوپو مهسهلهی ئایینی و دۆخی کۆمهلایه تی و ژبانی سهخت ههویتنی پیشکهنه و تنی گۆرانین و ئاوازی تازهی رهسهن نه خولقتین. گۆرانی رواله تی واقعی ناوچه کهو باری ژبانی دانیشتوان و پلهی شارستانیته و فهرهنگ و نه ریتی کۆمهلایه تی، نهو رۆژگار هه ده ر ئه خا که تیا یا له دایک بووه. گۆرانی رهسهن هه میشه بنده به ئیش و ئازاری زوریهی دانیشتوانی نهو کۆمهلهوه که تیا یا نه بی. نه گهر گوتمان له سیباچه مانه، یا بهستهیهکی دوو قۆلی ناوچهی ههورامان بیت ههست بهوه نه که بین که نه م ئاوازه له ناوچهیهکی کۆیستان مام ناوه ندو پر له جیای سهخت و کهو بوارو له ناو دهروونی کۆمهله خه لکێکه وه هاتوه که له سههر نه رکی ماندوو بوونی خۆیان نه ژین، چونکه گۆرانیهکانیان وشه و ئاوازهکانیان تهعبیر له واقعی کۆمهلایه تی و ژبان و ئیش و ئازار و نه ریتی نهو کۆمهله خه لکه نه کات.

نه گهر به ناوچهی شاره زووردا برۆین گوتمان له هۆرهی جافه تی بیت بی نه وهی بیسی لێ بکهینهوه دهین و رواله تی ریچکهی ران و مه رمان دیتته بهرچاو که له ناچار یا دهشتیکی پان و ئاوو ههوا ی ناساز که هاوین و زستانی زیاد له پیوست پیچه وانه ی یه کن به جی دپلن و به رهو دهشتیکی فینک مل نه نین، یان کۆمهله سواریکی فهقیانه به شامان دیتته بهرچاو. گۆرانیهکانی ناوچهی شارباژێر زۆر تر خه مناکێ نه به خشن، وه کوو دلداریان لێ تۆرا بی وه یان شه ری رۆژگاریان دۆراند بی! یان داوا ی ئاشت بوونه وه بکه ن. گۆرانیهکانی ولاتی موکری خه مناکێ و دهسته پاچهیی تیا به دی نه کرێ و زور به یان سکالایه له دهست دلدارو نه ریت و ریژم و مهینه تی خوا په رستی و ماله خه زووران!.. ناوچهی مه ریوان به گۆرانی چیاکان و دهشتی مه ریوان و «گۆلی» زریبارو هه ژاری خۆیان نه لاویننه وه نه یانه وێ خۆیان له بیر به رنه وه.

مه لاعبدالرحیمی «وهفایی» گهلێک خزمه تی گۆرانی کوردی کردوه، ئاوازی بو شیعه رکانی خۆی داناو به فه قیکانی خۆی رهوان نه کردو ئینجا گۆرانیه که به

ولایتا بلاو ئه بووه، وه کوو «خاله‌ی ریبوار» که چمکیکه له به‌ره‌می هونه‌ری ئه‌و شاعیره نهمه. مه‌رج نیبه ته‌نیا خوینه‌وارتیکی ده‌رچووی په‌یمانگای هونه‌ری به‌رز ئاوازی گۆرانی داینی، چونکه گۆرانی روویه‌کی ژبانی کۆمه‌لایه‌تی خه‌لکی ناوچه‌یه‌ک نیشان ئه‌دات. به‌رای من سه‌پانیک یان شوانیک یان... که له ناو ئیش و ئازاری خۆیا ئه‌ژی و چاوی له ده‌روونی خۆیه‌وه‌یه باشتر ئه‌توانی هه‌ستی دو‌اکه‌وتن و هه‌ژاری و مانه‌دۆیتی خۆی به‌گۆرانی ده‌پڕی یان ئه‌و خۆشبه‌ی وا له ده‌روونیا به‌ نه‌غمه‌یه‌کی ره‌وانی ده‌ری کاته ده‌روه... تاکوو مامۆستایه‌ک له په‌یمانگای هونه‌ری دا بیت و به‌لام له سنووری شاره‌وانی شاره‌که‌ی به‌ده‌ر شاره‌زای هه‌یج ریگا و بان و جوژی ژیان و نه‌ریتی کۆمه‌لایه‌تی میلله‌ته‌که‌ی خۆی نه‌بێ که‌وه‌کوو غه‌ریبیک له ولایته‌که‌ی خۆیا ئه‌ژی. ئه‌گه‌ر شوانیک گۆرانیت بۆ بلتی و ئاوازه‌که‌ی زاینده‌ی ده‌روونی خۆی بی و ئه‌و دۆخت بینه‌تته به‌رچا و که تیا یا ئه‌ژی هه‌ست به‌ ره‌سه‌نیه‌تی ئه‌و گۆرانیه ئه‌که‌ی که له‌کاتی سه‌رکه‌وتن وه‌یا نوشوستی دا و تراوه...».

گومانی تیدا نیبه که گۆرانی خۆراکی گیانه، سۆزیکه له ده‌روونیک شادومان وه‌یا ناکامه‌وه ده‌ر ئه‌چی. ئه‌مه‌ش تاییه‌تی نیبه به‌نه‌ته‌وه‌یه‌که‌وه، به‌لکوو هه‌موو ئاده‌میزاد تیا یا هاو‌به‌شن. نه‌ته‌وه‌کانی تر هه‌ر له کۆنه‌وه ئه‌و هه‌سته‌یان کردوو که ئه‌م به‌هه‌ر نابێ «با» بیبا و به‌بێ قسه لێوه کردن بینه‌تته‌وه، قسه‌یان لێوه کردوووه گه‌لێ به‌ره‌مه‌بان له سه‌ر داناوه، نه‌ته‌وه‌ی کوردیش ئه‌م ده‌نگه‌ی هه‌ر هه‌بووه له هه‌موو چه‌رخیکا به‌ ده‌نگی گۆرانی خۆی زیندوو کردۆته‌وه، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه که خوینده‌واری کۆنیان پلکان به‌ باسی تره‌وه نه‌یانبه‌رژاوه‌ته سه‌ر ئه‌وه وه‌یا نه‌هاتوو به‌ دلایان که ده‌ستیکی نووسینیش بۆ ئه‌م سووچه درێژ بکه‌ن، لۆمه‌ش ناکرێن چونکه وه‌کوو له‌گه‌لێ شوینی ئه‌م کتێبه‌دا و تراوه ئه‌و ماوه‌یه‌یان نه‌بووه که بتوانن به‌ په‌خشان قه‌له‌می خۆیان بخه‌نه‌ کار. هۆیه‌که هه‌ر ئه‌م نه‌توانینه بووه ئه‌گینا له هه‌موو کۆره ئایینییه‌کانا له هه‌موو خه‌مه‌ی سۆفیانا و له هه‌موو به‌زمی ره‌والانا، گۆرانی سازو ئاوازی ئه‌و کۆز و خه‌مه‌و به‌زمه بوو. له گه‌وره‌تر شیخ و له به‌رزتر مه‌لا و له به‌سۆزتر گه‌نجه‌وه گۆرانییان به‌ خۆراکی گیان داناوه به‌و ده‌نگه به‌بێ جیاوازی له نیوانی پیرو جانا که‌وتونه‌ته سه‌ما.

له‌م رووه‌وه زۆر به‌ره‌و دا ناپۆم؛ مه‌ولانا خالیدی مکایلی به‌نه‌وای جه‌زه‌ی شاعبداللهی ده‌هله‌وی ئه‌گه‌نچه‌که‌ی میزه‌ره‌که‌ی ئه‌له‌رایه‌وه. کاک مسته‌فای هیرانی به‌ ده‌نگی نه‌واخوانه‌کان له ناو کۆلانه‌کانی شاری به‌غدادا به‌ریشی سپی و به‌ میزه‌ری سپی

ترهوه به بیج ئه وه سه ر بکاته وه ئه که وته سه ما . مه لا ئه بو به کری «مصنف» که له «چۆر» دا گۆرانییان بو ئه وت له شوینه که ی خۆی راست ئه بو وه وه ئه که وته عالی میکی تره وه . سید عه لی ئه سغه ری کوردستانی که نه وای سی گاو یا غه زالی له هه ر دیواخانیکا و له قاوه خانه که ی «به رانه ر» له «ئاویده ر» ی «سنه» ئه وت ئه هلی دیواخانه کان و ئه هلی سنه به گه نج و پیرو ژن و پیاره وه بو ی بی هۆش ئه بوون و دنیا ی فانیییان ئه برده لای دنیا ی باقی . سه ی ئاغا له ناو شاری سه قزو ئه حه ی ناسر له ناو شاری سوله یمانی و مه لا که ریم له سه ربانی مزگه وتی حاجی مه لا عه زیزی بالیکه دری و حه سه ن زیره ک له ناو شاری بوکان و سابلاخ به دهنکه مه لائکه بییه که یان چ خرۆشیتکیان ئه خسته ئه و عالی مه وه ؟! توخوا ره شوول و عه لی مه ردان و حه سه ن جه زراوی و حه یده ر - حه یده ره که چه ل - بوچ مردن؟ خوا بتگرئ مردن!...

ئه مانه هه موو به لگه ن بو ئه وه که له کورده واریدا گوئ به کۆکردنه وه وه له سه ر نه نووسینی گۆرانی له به ر ئه وه نه بووه که به گوزارشتی شیخ و مه لاکان حه رام بوو بیته به لکوو هه ر به گوزارشتی ئه وان حه لالیک بووه له شیر ی به ری دایک حه لالتر، به لام ماوه یه نه بووه که بتوانن و بزانه به په خشان له سه ری بنوسن و بو پاشه روژ بیه یلنه وه . نه وای «شیرین ته شی ده رپسی» وه فایی - ئه و عالمه گه وره یه - له وینه ی ئاریه لی دوو لقی سه ر ته له فزیوئن، ئه و ئاوازه ئه کشیتته وه بو زه مانی پیش وه فایی و بو گه ردوونی دوای وه فایی، ئه وه نده هه یه کورد به داخه وه بو ی نه لواوه دهنگی خۆی به نووسین بدا به گوئ خۆی و عالی می ده ورو به ری خۆی دا!.

به لای منه وه ئه مه یه کتیکه له پیشکه وتنی چرکه ی زه مان، که کورد بتوانی باس له نه واو گۆرانی ئیسته و رابوردوی خۆی به نووسین بکاو ئه و بابه ته زیندوو بکاته وه . خاوه نی په خشان «چۆن له ره سه نیی گۆرانی کوردی بگه یین» یه کتیکه له و که سانه که به په خشانه که ی ئه و رچه یه شکاندو ئه و ترسه ی نه هیشته . ئه م په خشانه نمونه یه که بو ناوه روک و روخساری بابه تیکی وه کوو باسکردن له نه وای کوردییه وه که له م روژانه دا ئه و ههسته له ناو کوردا په یدا بووه که بابه تیکی وه کوو ئه م بابه ته یه کتیکه له به شتیکه گه وه ی نه ته وایه تی، وه کوو به شانی تر ده ستیان بو درتێزکراوه ئه میس ئه بی ئه و دهسته ی بو درتێز بکریت.

ساله کانی « ۱۹۷۰ - ۱۹۸۰ » نووسینی کوردی چ له لایه ن په خشانه وه و چ له لایه ن

هۆنراوهوه بوورژاندنهوهیهکی گهشی بهخۆیهوه دی، بهتایبهتی له باره‌ی په‌خشانه‌وه. ئەمه‌ی خواره‌وه نمونیه‌یه‌که له په‌خشانیه‌وه سالانه.

«ئۆسکارمان» ئەله‌مانی له ولاتی موکریان به شیشه‌ی ئەو ولاته «به‌یت» ه میژویه‌کانی کوردی له سالانی «۱۹۰۱-۱۹۰۳» ی کۆکردۆته‌وه به ئەله‌مانی له ۱۹۰۵ له به‌رلین له ژێر ناوی «تحفه‌ی مظفریه» له چاپی داوه. «هیتمن» موکریانی (*)
گیڕایه‌وه سه‌ر شیشه‌ی رووتی موکری، له ۱۹۷۵ دا «کۆری زانیاری کورد» له به‌غدا له چاپی دایه‌وه. ئەمه‌ی خواره‌وه نمونیه‌یه‌که له‌وه‌ده‌قه:

.....»

-۵-

ده‌گیڕنه‌وه رێویتیک شه‌ویکی چوو بۆ مریشک خواردنی، چوه سه‌ربانی خمخانیکی له رۆچنی را ده‌خمتی کهوت، هه‌موو گیانی شین بوو، به‌گه‌نگه‌یدا وه‌ده‌ر کهوت، ته‌ماشای کرد هه‌موو گیانی شین بووه، چوه کن که‌له‌بابی. که‌له‌باب کوتی: «مام رێوی بۆ کوی ده‌چی؟» کوتی: «مه‌لتی مام رێوی، بلتی حاجی، تۆیه‌م کردوه، ده‌چمه‌ه‌جی، ئەتۆش ده‌گه‌ل خۆم ده‌به‌م». که‌له‌باب کوتی: «ئەمن هه‌جج لێ نه‌که‌وتوه، نایه‌م» رێوی کوتی: «خێر، ده‌بی، بیی؛ خه‌رجت بۆ خۆم ده‌کیشم». که‌له‌باب له ترسان نه‌یوترا بلتی نایه‌م، ره‌گه‌لی که‌وت. له دل خۆیدا ددانی له که‌له‌باب تیسژ کردبوو، به‌زاهیری دوعای ده‌خوتند، زیکری ده‌کرد، تا که‌له‌باب بزانی، رێوی تۆیه‌ی کردوه. که‌له‌باب له ترسان هه‌ر پێ دزیلکه‌ی بوو؛ رۆین هه‌تتا گه‌یشتنه‌ می‌شیک، ته‌ماشان کرد په‌پوسله‌مانکه‌یه‌که له‌سه‌ر دارتیه‌ه. ماندوو نه‌بوونی له‌رێوی کرد، کوتی: «مام رێوی ئۆغر بی؟»، که‌له‌باب کوتی: «مه‌لتی مام رێوی، بلتی حاجی، رێوی تۆیه‌ی کردوه، ده‌چیته‌ه‌ججی، ئەمنیش ده‌گه‌ل خۆی ده‌با، ئەتۆش وه‌ره‌ بچین». په‌پوو سه‌له‌مانکه‌ کوتی: «راوه‌ستن، ده‌چم خولا حافیزیی له‌مالتی ده‌که‌م، زوو ده‌گه‌ریمه‌وه». له‌سه‌ری راوه‌ستان هه‌تتا دیته‌وه. رێوی له‌دلی خۆیدا خۆشی خۆشی بوو، ده‌یگوت: «دوو نێچیرم وه‌ده‌ست که‌وتوه». په‌پوسله‌مانکه‌ زوو گه‌راوه؛ ملی رێیان گرت و رۆین، هه‌تا گه‌یشتنه‌ سه‌ر چۆمیک؛ ته‌ماشایان کرد مراویک له‌ ئاوی دا هاتوچووی ده‌کرد. ماندوو نه‌بوونی لێ کردن، کوتی: «به‌خێر! بۆ کوی ده‌چن؟» رێوی کوتی: «تۆیه‌م کردوه، ده‌چمه‌ه‌ججی». که‌له‌باب کوتی: «مراوی، ئەتۆش وه‌ره، نیزیکی مردنته‌ تۆیه‌یه‌کی به‌هه‌ق بکه‌، به‌لکی خولا بته‌به‌خشی». کوتی «زه‌ریفه‌»

ئەمنىش دېم». لە ئاوى و دەدر كەوت رەگە لىيان كەوت. رۆين ھەتتا گە بىشتە دارىكى؛ قشقە لە بەك لە سەر دارىكى بوو، ماندوو نەبوونى لى كەردن، كوتى: «بۆ كوئى دەچن؟» كوتيان: «دەخزمەت رىوى دا دەچىنە ھەججى» كوتى: «مالئ شىوئ، ئەنگۆ شىت بوون؛ رىوى ھەمووتان دەخوا». گوتيان نا، مام رىوى تۆبەى كەردو؛ ھەموو رۆژى بە رۆژوو، لە ئاوى شەوئ پارىزى دەكا، دەچىتە ھەججى، زۆريان دەبەر قەلئ ھەلخوئىند؛ ئاخىر ھاتە خواری، رەگە لىيان كەوت. رىوى لە رىبە ھەر لە بەر خولای دەپاراوھ.

شەوئ گە بىشتە كىوئىكى؛ شەوئ لەوئ مەنزلەيان گرت. رىوى كىوئىكى دىو، ھەمووى دەوئ كەردن، بۆ خۆئ لە زاركى كۆنەكەى دانىشت. نىوھ شەوئ زۆرى برسى بوو، چونكى ئەوى رۆژئ ھىچى نەخواردبوو، زۆرىش ماندوو بىوو. كوتى: «وئستا وادەى خواردنىانە!». قشقە لە لە ژوورئ دا پىئى كوتن: «مالئ وئرانىنە، دىتان چلۆنو خۆ دەگىرخست؟. وئستا رىوى ھەموومان بانگ دەكا، يەك يەكى دەمانخوا، ھەركەس مەردە خۆئ نەجات بەدا».

رىوى ھەوئەلئى كەلەبابى بانگ كەرد، كوتى: «وەرە، دوو سئ قسان بەك، نەزىرئىكم بۆ بگىرەو» كەلەباب لە ترسان ھاتە زاركى كۆنەكەى. رىوى كوتى: «كەلەباب! ئەتو بۆچى خەوت لە خەللكى ھەرام كەردو؛ نىوھ شەوئ دەس دەكەى بە قىرئە قىرئە؟ مەگەر ئەتو چى وا دەكەى؟ مەگەر خولئ ئەتوئ بۆبە دروس كەردو؟». كەلەباب كوتى: «حاجى رىوى، ئەمن قازانج ھەبە بۆ خەللكى، بۆ نىزئيان وە خەبەر دىنم، بۆ كاسبىيان وە خەبەر دىنم». رىوى كوتى: «زەرىفە ئەو عوزرەت لئى قەبوول دەكەم؛ ئەمما ئەتۆ زۆر بئى شەرمى لە پىئش چاوى بەنى ئادەمى سواری مرىشكى دەبى، شەرمى لە شای ناكەى!» كەلەباب دەستى بە قسان كەرد؛ رىوى توند بە ئەستۆئى دا نووسا، خنكاندى و خواردى، دەم ولووتى خۆئ ئەستىرى، بانگى مرأوى كەرد. مرأوى لە ترسان ھاتە پىئشى. رىوى كوتى: «مرأوى بۆ لە بەحراندا ھەر چىشتى خۆش دەخۆئ، گوئى نادەبە كەس؟». مرأوى لە ترسان لەرزى، لەسەررا بە عەرزى كەوت. رىوى ئەوئىشى گرت خواردى. زارى كۆنەكەى گرتەو، نەبەلئى ئەوانى دىكە بۆن. بانگى پەپووسلە مانكەى كەرد، كوتى: «وەرە سەرگوزەشتىكم لە حىكايەتى سولەيمان پىئغەمبەرى بۆ بگىرەو، ئەتۆ زۆر خزمەتى وىت كەردو». پەپووسلە مانكە لە ترسان ھاتە دەرى. رىوى كوتى: «ئەتو ئەو تاجە چىبە لە سەر خۆت ناو؛ مەگەر ئەتو پاتشای ياوەزىرى؟ درۆيان دەكەى؛ دەلئى ئەمن زۆرم خزمەتى سولەيمان پىئغەمبەر كەردو». گورجىكى گرتى و خواردى!

به‌ری به‌یانی بوو، ریتی زۆری برسی ببۆوه، بانگی قشقه‌له‌ی کرد کوتی: «وه‌ره پیتشی». قشقه‌له له ترسان هاته پیتشی. ریتی کوتی: «ئه‌تۆ بۆچی زهرعاتی خه‌لکی ده‌خۆی، وه‌هیلکه‌ی ئه‌وان ده‌دزی؟ مه‌گهر خه‌لکی کاسبی بۆ توو ده‌کا؟» قشقه‌له کوتی: «راستی گوناهم زۆره ئه‌ما؛ له‌رتیی خزمه‌تیه‌وه شتیکت پت ده‌لیم، له پاشان که‌یفی خۆته». ریتی کوتی «بلی بزانه». قشقه‌له کوتی: «که‌له‌باب و مریشکیکم پت شک دێ، ئه‌گهر ئیزم بده‌ی ده‌چم بۆتیا دینم، له پیتشدا ئه‌وان بخۆ، له پاشان منیش بخۆ». ریتی کوتی: «زهریغه زۆرم برسپیه، زوو وه‌ره‌وه؛ ئه‌گهر بیی ئه‌و کاره‌ی بکه‌ی، ناتخۆم» قه‌ل رۆی چوه دتییه‌کی. سبچه‌ینه‌ی زوو بوو دوو سه‌گ له حه‌سارێکیدا گه‌پیان ده‌دا؛ خۆی به سه‌یه‌کان نیشاندا؛ سه‌یه‌کان ره‌دووی که‌وتن. به قه‌ستی زۆر به قنده، قنده ده‌رۆی، هه‌تتا وه‌ دووی که‌وتن، هینانی هه‌تتا گه‌یشتنه ریتی؛ قه‌ل ئیشاره‌تی کرد له ریتی، کوتی: «ئه‌وه‌تان». ریتی که سه‌گه‌کانی دی، ده‌ستی هه‌له‌وشاند، کوتی: «قبوله، مه‌بانه‌ینه پیتشی. قشقه‌له به قسه‌ی نه‌کرد، ریتی به سه‌یه‌کان نیشاندا؛ سه‌یه‌کان وه‌ دووی که‌وتن، ریتیبا کوشت، تۆله‌ی ئه‌و ده‌عبایانه‌یان لێ کرده‌وه ... بۆیه ویتستا ریتی ئه‌گهر سه‌گی تی به‌ردن، ده‌ستی هه‌له‌وه‌شینت!».

.....

ئه‌م ده‌قه شیه‌یه‌کی رووتی موکریبه که به‌کیکه له‌شا لقه‌کانی شیه‌ی سۆزان. لیره‌دا ئه‌وه‌مان بۆ ده‌ره‌ ئه‌که‌وی که زمانی کوردی له‌و سالانه‌دا زیاتر خۆی نزیك خستۆته‌وه له وه‌رگیپان له زمانانی تره‌وه، خۆینده‌وارانی خشانده‌وه به‌لای ئه‌و شتانه‌وه که تا ئه‌و سه‌رده‌مانه هه‌ر له زمانه‌کانی ترا هه‌بوون، دیاره ئه‌مه شاهه‌نگاوێکه بۆ چوونه پیتشه‌وه؛ له لایه‌که‌وه ئه‌وه روون ئه‌کاته‌وه که جگه له‌وه مه‌فاهیمی رووداوی رۆژی تۆمار کردوه، ده‌ستیشی راکیشاوه بۆ زمانانی تر که له‌وانیشه‌وه چه‌مک گه‌ل بخاته ناو زمانی خۆیه‌وه به‌وه‌رگیپان؛ جا ئه‌و مه‌فاهیمانه هه‌ر له بناغه‌دا که‌له‌پووری خۆی بووبن؟ وه‌یا هی زمانیکی تر بووبن و ئه‌م هینابنیه سه‌ر زمانی خۆی. له لایه‌کی تریشه‌وه شیه‌یه‌کی پوختی زمانی کوردی که جاران له‌سه‌ر زمانی هۆنه‌ران به‌هۆنراوه ده‌ره ئه‌پرا، ئیسته که‌وته ناو په‌خشانیسه‌وه و توانرا هه‌موو جوژه رووداویک له شه‌قلی ده‌قی په‌خشانا بیته به‌ر. وه‌کوو له‌م ده‌قه ورد ئه‌بینه‌وه ناوه‌رۆکی هه‌ر ناوه‌رۆکیک بیت روخساره‌که ساده‌یه، شیه‌یه‌کی خۆمالی زمانی کوردی پیشان ئه‌دا؛ ئه‌و شیه‌یه پیشان ئه‌دا که سه‌ره‌که بۆ شیه‌ی بابان، به‌لکوو شیه‌ی بابان هه‌ر ئه‌و شیه‌یه موکریبه‌که به له لایه‌ن به‌شکرده‌یه‌وه،

بابانه كان هاتنه سهركار و شپوهی بابانیان كرد به ناو بۆ سووچپیک له سووچهکانی شپوهی موکری، وهکوو شپوهی ئهردهلانیس ههر به شپیک بوو لهو شپوه موکرییه. ئەم به شکردهانه بهشی ناوخواپی بوون ئەگینا هه موویان له ژێر خپوهته گهوره کهی موکریدا چادریان هه لداوه.

ئهمه نه خشی هه موو زمانیکی زیندوو، وهیا به ته مای زیندوو بوونه وه بی، ورده شپوهی ئه و زمانه یه که خستوووه و شازمانیکی سه ره کی لپی دروست کردوووه و کردوو یه به بناغه بۆ نووسینی خۆی و نه ته وه. ئەمهش به و جوړه بووه که شپوهکانی کو کردۆته وه و به ره به ره له م ریگاوه شپوهیه کی سه ره کی کردوو به بناغه. لام وایه ئەگه ر زمانه کوردی له وهختی خویا بۆی بکرایه زمانه کهی خۆی بدایه به دهستا و خۆشه ی بکرایه ئیسته گه لێ دهوله مه ندرت ئه بوو له م پایه ی که هه یه تی. به و بوونه وه ئەلیم دوو لاپه ره ی به یینی سالانی « ۱۹۷۰-۱۹۸۰ » ئه و ئه رکه ی زیاتر خسته سه ر شانی خۆی که بتوانی له م ریگاوه خزمه تی زمانه ی کوردی بکا و بناغه یه کی بته و دابنی بۆ ئەم ئامانجه.

شتیکی تر له م دهقه دا که هه یه ئه وه یه: که هه م شپوهیه کی سه ره کی له شپوهکانی زمانه ی کوردی ده رپه یه به په خشان، هه م که له پوو رو داستانیکی رابوردوی کوردی هیتا وه ته وه مه یدان به یه کی له شپوهکانی خۆی که دوور نییه ناوه رۆکی داستانه که له چیرۆکی شپوهکانی تریشا هه بیته، به لام قسه لیته دا له روخساره که یه، نه که له ناوه رۆکه که. هۆنینه وه ی رسته کان و راگه یان دنیان به یه که جوړه ریختیکه به ته واوی ئاخاوتنی بۆکان و سابلاخمان پیشان ئه دا.

«محهمه د مه لا سالح شاره زووری» ریزه په خشانیک له ژێر ناوی «محهمه د ئیقبال فه یله سووف و ئەدیبه شۆرشگیی» له سالی « ۱۹۷۵ » دا، دا به دهست چاپه وه و له ویدا ئه لی:

.....»

ئیقبال و فه لسه فه که ی:

هه ر بیرو رایه ک بکه ویتته میتشکی هه ر ئاده میزادیکه وه، پاله په ستویه کی به شویتنه وه یه. وه هه ر فه لسه فه یه ک هه لقولنی له کانی میتشکی هه ر بلیمه تیکدا - عبقری - هۆیه کی تاییه تی هه یه. ئەگه ر نهختیک سه ییری ژبانی هه ر داهینه ریک، یان فه یله سووفیک، یان چاک که ریک - مصلح - بکه ین ئه بیین

هۆبهک و پالەپهستۆبهکی تایبه تی ههیه زۆری لێ ئەکات بۆ داهێنانی ئەو شته تازهبه که نه بهینیت. نموونه زۆر زۆره لهم بارهوه پیتوبست به هینانی نمونه ناکات.

جا ئیستا بازانین ئەو پالەپهستۆبهی زۆری له دوکتور ئیقبال کرد بۆ دانانی فهلسهفهکهی چی بوو؟ چی بوو به هۆی ههنگیسهساندنێ ئەم بلیسهیه؟! کاتیک ئیقبال سهیری دهورو بهری خۆی کرد چی دی؟ سهیری کرد موسلمانانهکان له شهوه زهنگی نهزانی خۆیاندا ههنگاو نهئین. ئیسلام که بریتی بیت لهو تاچه رژیمهی گهلان، بهبێ ئەو تامی بهختیاری ناچین، ئیستا وای لێ هاتوه بووه بهسهردیتری هۆنراوهکانی کهساسی و نهزانی و نهبوونی! بیرو باوهره پیرۆزهکانی ئیسلام به وتهی پرو پووچی دوژمنهکانی چلکن بوون، پاش ئەوهی خۆیان خاوهن فهریان بوون، بوون لهژیر چهپوکهی ناحهزانی ئیسلام! کاتیک ئیقبال ئەم رۆژه رهشهی به موسلمانانهکانهوه دی بۆی دهکهوت که پاشهروژتیکی رهشتر چاوهرئیان ئەکات. دوکتور ئیقبال جاری بیروی لهوه نهکردهوه هۆی ئەم سهرلێ شتیاوییه بزانیته، جا له دوااییدا ههولێ دانانی چارهسهری بدات. بهلێ! زانی هۆکهی چیه، پاش لیکۆلینهوهیهکی زۆرو تهتهله کردنی چۆنیهتی موسلمانانهکان بۆی دهکهوت که گهلانی ئیسلام شهش نهخۆشییان توش بووه به جاریک. نهخۆشییهکانیش:

۱- ئەم گهلانه زۆر لهکاربهدهستهکانیان تهترسن، بهلکوو لهپلهی ترسیش دهچووهو گهیشتهپلهی پهراست!

۲- لادانیان له خواپهرستی راستی گهراوهیان بۆ بوت پهستییهکهی خۆیان، وه دهست دانیانه به پهستی زمان و نهتهوهو سنووری دهستکرد.

۳- کاتیک موسلمان سهیر ئەکات بهو جووره لاواز بووهو برابتهی و پهکیهتیهکهی نهماوه ئەلێ: بلیم چی؟ ئەمه قهزاو قهدهره دهسهلانی خوام نییه!، ئیتر ئەو موسلمانه نایهویت ههلسیت و خۆی بتهکینێ و دهکوو شیر راپهڕیت و پهلاماریک بدات، خواش یارمهتی له سهره.

۴- موسلمانانهکان قایلن به ژبانی دیلی و ژیر چهپۆکهیی، ههر لهبهر ئەوهی نهختیک ئازاریان توش نهبیت!

۵- موسلمانانهکان مانای وشه «شههید بوون» یان ون کردوه یان له بیریان چهتهوه! زۆر تهترسن لهوهی بمرن، ههر ههزیان لهم ژبانه دیلییهیه.

۶- خهلهتاندنیان به بریق و باقی شارستانیهتیهکهی رۆژ ئاواو وهگرنتی

هه موو بېردۆزيبه ك «نظريه» و قووتدانی به بې جوين.

كاتيک ئيقبال ئەم نەخۆشيانەى دۆزیه وه، ئەميش ئەو ماموستا زاناو فەیلەسووفەیه که زۆریه ئه وروپا گه راوه و قوژینی زۆری زانکۆکانی دیوه و کۆری زانیارییای تیا دا به ستووه. ئەم خوله له میتشکیدا ئەسوورایه وه و ههر بیری له وه ئەکرده وه چۆن ریگایه ک بدۆزیته وه و چاره ی ئەم برینانه ی پین بکات ... پاش گه رانیکی زۆر له جیهانی ئەندیشه ی باوه رو فەلسه فەدا بو ی ده رکه وت که ئەبیت له خۆیه وه دهستی پین بکات! ئەمه بوو هۆی دانانی فەلسه فەکه ی ئيقبال. ئیستاش بازانین که میتک له وه فەلسه فەیه ی دوکتور ئيقبال چیه و چۆنه ؟

له راستیدا فەلسه فەکه ی ئيقبال فەلسه فەیه کی ئیسلامی رووته و - پرتۆپلازم-ی گیانی گهلانی موسلمانە... هه ندیک له «سۆفیه کان» باوه رپان هه یه به یه کیه تی بوونه وه «وحدة الوجود»، وه وا ئەزانن که «تاک-فهرد» ئەندیشه یه کی له خۆ بابی بوونه و هه یچی تیدا نییه جگه له خۆ بابی بوون. وا گومان ئەکه ن که دوا بی ئاده میزادیش لکانده به ئەو بوونه وه ره کانی تر، وه کوو دلۆپیک ئاو بکه ویتته ناو ده ربا یه کی گه ره ی فراوانه وه، وه ههر له سه ر ئەم بناغه یه فەلسه فەیه نهمان له خوا به رستیدا -الفناء فی الله- دانراوه. له لایه کی تره وه قوتابیانی قوتابخانه ی «هنگل» زیاتر له مان چوونه ته خواره وه بو ی، به لام ئيقبال له نیوان هه ردوو لادا وه ستاو وتی:

نابیت ئەمه گومانه وه سه ر لی شتواوییه و بناغه ی سستی و لاوازی و هۆی نەخۆشیه کانی گه له که مانه، به لکوو هه موو ئاده میزادیک خاوه نی بوونیکی تایبه تی و شه خسییه تیکی تایبه تی خۆی هه یه... سه یر بکه؛ ئەو خوا به ی که دروستکه ری هه موو بوونه وه ره... تاکه و جیاوازه له هه موو دروستکه راوه کانی. ئەم بوونه وه ره گه وه ره یه پیک هاتوه له چه ند تاکیک -فهرد- وه ههر تاکیک خاوه نی «خصائصی-تایبه تی خۆیه یه... ئەمانه ره ک، ئەوانه به له وه ر، ئەوانیتر به رد. دیسان ههر ره ک: ئەوه قوچ و هه لووژه، ئەوانه دانه ویتله، ئەوانیش قه وزه و قامیشی شه کر... هتد. ههر سه یری ئاده میزاد بکه؛ هه ندیک سیی، هه ندیک ره ش، هه ندیک سوور، هه ندیک زه رد. دیسان ئەمانه نەخۆش، ئەوانیتر له ش ساغ. له گه ل ئەوه یشدا که هه موو مرۆقیک خاوه نی «خۆی-زات» یان شه خسییه تیکی تایبه تییه، به لام له هه ندی شتی تر دا سروشتیان یه ک ئەکه ویت ئەتوانریت به کسانى به سه رباندا بچه سپینریت. وه ئیمه به م به کسانیه و یه کیه تییه هه نگاو به هه نگاو به ره و پێشکه وتن ئەرۆین و هه تا

بیت گروئی ئادهمیزاد زیاتر له یهک نزیک نه بنه وه.

ئهم ژيانه ی ئادهمیزاد هه مووی بریتیییه له یهک زنجیره و ههر نه وه ی کاتییک «جیل» بریتیییه له ئه لقه یهک له م زنجیره . که وابوو بوونه ودر راستیییه کی ته واو نه کراوه ، ههر نه وه یهک که دیت له سه ری زیاد نه کات . من ، تو ، ئه و ، یه کیکی تر ههر یه که مان خشتییکی ئه و دیواره ی ژیانین و ههر خشتییک یارمه تی خشته که ی ته نیشتی ئه دات بو پته وی خانووی ژیان و نه وه ی له توانای ئه و خشته دا هه بیته به کاری ئه هینی بو نه وه ی دیواره که له حاستی ئه و پته و ترو قایم تر بیت ...

.....

په خشان که وت په خشان و که وته ناوه وه ئه بی له هه موو لایه که وه بدویت و خو ی پیشان بدات . په خشان ی کوردی وه کوو له ناواخی ئه م کتیبه دا بهرچا و ئه که وی له و روژوه که ده ست توانیویه بیگاتی ، به ئه ندازه ی ده سه لات لی کوژدۆته وه و نمونه ی لی پیشان داوه ، ئه مه ش ده رکه و تووه که له بهر پیشه هاتی زه مان و ناله باری به سه رهاتی کورد په خشانه که ی بو «ته دین» کوژپه یه ، له گه ل ئه وه شا کتیبه که کوژی ئه وه ی کردوه که به پتی روژو سال نمونه یان بخاته بهرچا و ، که ئه و نمونه یه بیرو باوه ری ئه گه ر هه موو نه بی بی گومان هی ده سه ته یه که که پشتیان پی ئه به ستری .

محهمه د ئیقبال « ۱۸۷۳-۱۹۳۸ » عه ره ب نییه به لام ئیسلامه . سامی نییه به لام ئارییه . سه ره تا نه زان بووه پاشان بووه به زانا . چه و ساندنه وه ی ژیر ده سه ته یی وای لی کرد بی به زانایه کی شوژگیژ ؛ زانا له ئایینی ئیسلامیدا و له زماناکانی غهیری عه ره بی دا . هه موو که س و هه موو نه ته وه یه کی ئیسلامی قه دری ئیسلامی زانی زیاتر له و ئیسلامانه که به ناو به زمانی ئیسلامی قسه یان نه کرد ، چونکه ئیسلام نه بریتی بوو له قسه ی بی کرده وه وه کوو هه ندی نه ته وه ی سامی گرتبوویان ، وه نه بریتی بوو له و رواله ته پووچه لانه که هه ندی نه ته وه ی ئاری شوینی که و تیبوون و تویکله که یان گرتبوو و کاکله که یان فریدا بوو ، به لکوو ئیسلام ؛ ئیسلامی راستی بریتی بوو ، وه بریتیییه له ده ستوو رو قه وانینیکی بهرز که ریگای راستی و پیشکه وتن رووناک ئه کاته وه بو ئه و که سانه که به راستی شوینی ئه که ون و به راستی ئه یانه وی ئیسلام بن . غهیری ئیسلام ئه مه ی بو ده رکه و تووه و ئه مه ئه زانی . ئه و غهیره خوژی ئاینیکی هه یه و تووشی بووه ناتوانی لی لادا ، چونکه ئه لی : باوبا پیرم ههر له سه ر ئه م ریگایه بوون ، منیش ناچارم ههر ئه و ریگایه بگرم ، به لام له ریگایه کی تره وه کنه ئه کا که به لکوو ئیسلام وای لی بکا ئه و جه وه ره دی نه مینی و چون

ئارەزوو بکا به و جۆره په پیرهوی که ره کان بۆ ئامانجی خۆی هه‌لسوورپێتی. محهمهد ئیقبال وه‌کوو گه‌لیکی تر له پیاوانی شوێشگێتی ئیسلامی ئەم هه‌سته‌ی کردبوو، به عیلمه‌که‌ی به‌فله‌سه‌فه‌که‌ی و به‌مو‌و‌قایه‌تیه‌که‌ی بوو به‌پیشڕه‌ویکی زانی شوێشگێتی له‌هیندداو به‌زه‌ینه‌ تیزه‌که‌ی و به‌عیلمه‌ فراوانه‌که‌ی به‌هه‌زاران هه‌زار که‌سانی سه‌رده‌می خۆی و دوا‌ی خۆی له‌حه‌قیقه‌ت و فله‌سه‌فه‌ی راسته‌قینه‌ی ئیسلام تی‌گه‌یاندو ری‌ به‌دیی ئە‌کردن بۆ ئە‌وه له‌ ژێر باری گرانی ئینگلیز بچنه‌ ده‌ره‌وه.

«رابندرانات-تاگسور ۱۸۶۱-۱۹۴۱» و «گاندی ۱۸۶۹-۱۹۴۸» یش ئە‌وه بانگه‌وازه‌ که‌ ئە‌یانکرد بۆ رزگاربوونی هیند، محهمهد ئیقبالی‌ش هه‌ر ئە‌وه بانگه‌وازه‌ی ئە‌کرد، ئە‌وه‌نده هه‌بوو دو‌وه‌که‌ی تر ئە‌وی پالی پێوه ئە‌نان بۆ ئە‌وه ئامانجه‌یان ته‌نیا مر‌و‌قایه‌تی و خو‌شویستنی ولاته‌که‌یان بوو، محهمهد زیاد له‌وه عیلم و فله‌سه‌فه‌ی ئیسلامی‌ش بوو به‌پشتیوانی.

من نامه‌وی له‌ شه‌خسییه‌تی محهمهد ئیقبال بدویم له‌ رووی ره‌گه‌زه‌وه، هه‌رچه‌نده ئە‌گه‌ر بی‌نه سه‌ر ره‌گه‌زی‌شی نه‌ته‌وه‌ی هیندو کورد له‌ یه‌ک ریشه‌وه‌ن؛ نامه‌وی له‌مه‌ بدویم له‌وه رو‌وه‌وه ئە‌گینا پیاوی وه‌کوو ئە‌وه زۆر بو‌وه. «محهمهد عه‌بده ۱۸۴۹-۱۹۰۵» له‌ میسر دیاره کورد بو‌وه، به‌لام ئە‌وه له‌ میسرا مه‌شخه‌لیکی عیلمی به‌هۆی تیشکی «جه‌ماله‌دین ئە‌سه‌دابه‌دیه‌وه ۱۸۳۸-۱۸۹۷» شوێشگێکی فیکری نایه‌وه. محهمهد ئیقبال عالم و فله‌سه‌فه‌سووفی‌ک بوو که‌ له‌ ریگای عیلمه‌ ئیسلامی و فله‌سه‌فه‌که‌یه‌وه ئە‌وه شوێشگێکی خسته‌ ناوه‌وه که‌ ئە‌بێ گه‌لی هیند له‌ ژێر چنگالی بیگانه‌ بێته‌ ده‌ره‌وه. له‌ ئە‌نجاما به‌ هۆی زه‌ینه‌که‌ی و فیکره‌ ئیسلامیه‌که‌ی و فیکره‌ ئینسانیه‌که‌ی غه‌یری ئە‌وه‌وه هیند رزگاری بو‌وه.

مه‌به‌سته‌که‌ی من ئە‌وه‌یه که‌ نمونه‌ په‌خشانیکی کوردی له‌ لایه‌ن خاوه‌نی په‌خشانی «محمد اقبال فله‌سه‌فه‌سووف و ئە‌دیبی شوێشگێتی» وه‌ به‌خه‌مه به‌رچاو بۆ ئە‌وه ئە‌وانه‌ی چاو به‌ میژووی په‌خشانی کوردیدا ئە‌گێرن ئە‌وه‌یان بۆ ده‌رکه‌وی که‌ په‌خشانی کوردی پیاوانی ئیسلامی غه‌یری کورد به‌ ریزه‌وه سه‌یر کردووه‌ له‌م لایه‌نه‌وه ئیسلامی راسته‌قینه‌ی کردووه به‌بیبیله‌ی چاوی، وه‌ ئە‌وه ده‌رخا که‌ ئیسلام له‌ راستیدا بریتیه‌یه له‌ گه‌وه‌هه‌ریکی شه‌وچرا که‌ ریگای راست بۆ هه‌موو نه‌ته‌وه‌یه‌ک رووناک ئە‌کاته‌وه؛ بریتیه‌یه له‌وه، نه‌ک بریتی بێ له‌ قورپک که‌ ئە‌وه گه‌وه‌هه‌ری داپۆشیه‌تی.

ناوه‌رۆکی تی‌کرای کتیه‌به‌که‌ ئە‌وه بوو، روخساره‌که‌ش ئە‌وه کوردیه‌یه که‌ له‌به‌ر چاوه‌وه له‌

زمانی عه‌ره‌بیبیه‌وه‌ گیتراویه‌ته‌ سه‌ر‌ زمانی‌ کوردی ...

«گۆفاری زانیاری کورد» له‌ به‌رگی‌ سیپه‌م‌ به‌شی‌ یه‌که‌می‌ ساڵی‌ ۱۹۷۵ و‌ تاریکی‌ «ئه‌مینی‌ عه‌قدال» ی‌ له‌ ژیر‌ ناوی‌ «نقتک‌ دانین» دا‌ بلا‌ و‌ کردۆته‌وه‌. ئه‌مه‌ی‌ خواره‌وه‌ نمۆنه‌یه‌که‌ له‌ و‌ په‌خشانه‌:

«نیشانید پاره‌قه‌ کردنی

زمانی‌ مه‌دا‌ نیشانید پاره‌قه‌کردنی‌ ئه‌فید‌ هانن: نقتکا‌ پاشن‌ (.)، نقتقی‌رگول‌ (!؛ فیرگول‌)، و‌ دوو‌ نقتک‌ (:). ئه‌فانا‌ گشک‌ نیشان‌ ددن، وه‌کی‌ جوملیدا‌ گه‌ لۆل‌ کێده‌ری‌ سه‌کنان‌ دکه‌شه‌ ئۆرتی، یانی‌ خوه‌ندنی‌ مه‌ری‌ ل‌ کێده‌ری، چ‌ قه‌ده‌ر‌ گه‌ره‌ک‌ سه‌کنه‌و‌ پاشی‌ دیسا‌ ده‌ست‌ پێ‌ بکه‌، بخونه‌.

نقتکا‌ پاشن

په‌ی‌ هه‌ر‌ جومله‌که‌ کۆتبه‌ویرا‌ تی‌ دانیه‌ن‌ (.). په‌ی‌ نقتکا‌ یاشنرا‌ (ئی‌ کۆ‌ دخوونه‌) گه‌ره‌ک‌ هه‌قه‌کی‌ ده‌ا‌ زیده‌ بسکنه‌، چمکی‌ جومله‌‌ عه‌یان‌ دکه‌ هه‌ر‌ نیتته‌که‌ کورت. ئه‌و‌ نیت‌ دکاره‌ باشقه‌ به‌، دکاره‌ ب‌ جوملی‌ تیکستییه‌ دنرا‌ گرتدا‌یه‌.

نقتقی‌رگول‌ (!؛ تی‌ دانیه‌ن‌

أ- ئورتا‌ جوملید‌ کۆ‌قه‌واتا‌ و‌انا‌ وه‌که‌هه‌قه‌، ئید‌ نیتتا‌ خوه‌یه‌ ته‌مامی‌شا‌ هه‌ژرا‌ گرتدا‌یه‌نه‌، زۆر‌ بوونا‌ و‌انه‌ وه‌که‌هه‌بوونی‌ هه‌یه‌، هه‌لا‌ دکارن‌ باشقه‌ ژێ‌ بیه‌ن‌ نقیساندن‌ و‌ فه‌عمکرن‌، مه‌سه‌له‌: «سه‌به‌ سافیی‌ بوو»؛ «چقی‌کاره‌ قیته‌-‌ فیت»؛ «کۆمبا‌ینشان‌ پێ‌ کۆمبا‌ینی‌ نان‌ (قه‌سه‌ل‌) دچنی»؛ «قیزا‌ دستران»؛ «مه‌رث‌ هه‌وه‌سکار‌ بوو‌ له‌ زه‌قیبا‌ گه‌یشتی‌ میتزه‌کرا». ئه‌م‌ هه‌ر‌ دوو‌ جومله‌ ئید‌ نقتقی‌رگولینه‌، مه‌سه‌له‌: «رۆیی‌ شه‌وق‌ ددا‌ ژ‌ ئۆرتا‌ عه‌زمین؛ سیامه‌ سه‌ر‌ هه‌سپا‌ نه‌دکه‌ت‌ عه‌ردی» و‌ ئیدما‌یی‌.

ب- ل‌ کۆوتاسییا‌ و‌ی‌ جوملی‌، وه‌کی‌ په‌ی‌ ویرا‌ ده‌شت‌ ب‌ شه‌رۆقه‌ کرنی‌ ده‌، مه‌سه‌له‌: «ده‌می‌ شاش‌ و‌ مه‌عت‌ مام؛ و‌انا‌ زوودا‌ منرا‌ گۆت‌ بوو، وه‌کی‌ ئه‌وی‌ کۆئو‌ کتیبیا‌ ته‌رکی‌ نا‌فا‌ چهن‌د‌ رۆژدا‌ خوه‌ندییه‌» (ژ‌کتیبیا‌ ده‌رسی).

ج- په‌ی‌ و‌ان‌ خه‌به‌را‌را، ئید‌ کۆ‌کورت‌ دبن، یانی‌ کورت‌ تیه‌ن‌ نقیساندن‌ مه‌سه‌له‌: «هه‌ف؛ هه‌سو‌ خه‌باتچی‌ بێ‌ کۆلخۆزتییه‌»، «پرو‌ف؛ ئیشان‌ ده‌رسداری‌ ماتیماتیکی‌یه‌». فان‌ هه‌ر‌ دوو‌ جوملادا‌ هاتنه‌ نقیساندن‌ خه‌به‌رید‌ «هه‌ف؛» و‌

«پرۆش!» نەتەمام، پاش وان ھاتىبە دانىيىن نقتقىرگول. گەرەك ھەموو خەبەرىد كورتكرى ب نقتقىرگول بىن نقتساندن.
قىرگول(،) تى نقتساندن.

ا- ئورتا جوملىد سەرە دوو ئايىندا، مەسەلە: «وختا ئەم روونشتن دۆرا تەختە»، ئەوانا پاشدا قەكشان. «وختامە نان دخار، شەرم دكر». «ھەسۆ، وختا ئەم راستى قادر ھاتىن، خوۋ دا پاش». (ئىكتىبىد دەرسا).

«بوو وقىنا ماشىنا مە، دوو ل پەي خوۋ كرە رىز، سۇقاق-سۇقاق فرقاس كر». ب- ئورتا وان جوملدا تى نقتساندن، ئىد كو قەوھتا وانا گۆتتىدا وەكھەقن، لى ئورتا وانىدا پەقگرتىدا نۆك توو نەنە، ئاوا: «ئەز قەگريام ھاتم مال، رى تى بەرف بوو بوو، من رى نەدېت».

«ئەز چووم گۆما كۆلخۆزى وى گۆما تەركىدا تى دەوار و پەز بوو». يانى تى تەنە ھەنە پەقگرتىدا نۆكىد «بۇنا»، «وھكى»، «كو» و «لى»، مەسەلە: «ئەز چووم مەكتەبى، بۇنا رند ھىبىن بم». «ئەوى دلەزاند، كو زوو بگھىزە مال»، تراكتۆرىت وى پلانا خوۋ بقرەدېنە، وھكى جارنا تەمبەلى بىن نەكە». مستۆ، ھەسۆ، ھەلۆ، كارۆ، ئىقان چوونە دەشتى لى باقى وان ما لە مالى. «باسۆ چو مالى، ھەلۆ چو ناڭ گوند، لى خوشكا وانا چو پىز بدۆشە. ھەسۆ، قەرۆ، كوورنە دەلالن، رند دخونن، لى ھەسەن، قاسۆ رند ناخونن». «كەسۆ دلېت، لى ھەسۆ تى شادبوو».

ج- جوملە يان تى خەبەرىد كو دكەقن ئورتا جوملا تام، بۇنا دھا فەرھكرنا نىتا جوملى، مەسەلە: شانىد مۆزىد ھەسۆبە ھنگف، راست گۆتى، ژ شانى ھەدۆبىن مەھمەد رندترن. ئەرى، لى چاوا، ئەز وى ناس دكم. ئەز و سىمۆ ھلبەت، چوون باژارى مۆسكفايى، ئەز تو، راستى، مېنا برانە ب ھەقرا. ئەگەر كەسۆ مېرەكى خەباتچىبە، لى چاوا، دە دۆ تى خۆرتەكى ژ وى كېم تر نېنە.

ح- پىش وان خەبەرا، ئىدكو گازى نىشان ددن، وھكى ئەوان ل كوتاسىيا جوملىنە، مەسەلە:

دىسا ھات بەرچەقئىد من، وان،

باقى من چووبە، ل پىستىرى نىشانە.

خ- قىرگول جوملىدا تى دانىن، يان تى نقتساندن پەي خەبەرىد كو جوملىدا

تەقل سەر ھەبە، ۋەختا پەڭگىرىدا نۇكا ھەم دكەفە ئۆرتى، مەسەلە:

«خوشكا من ھىيىڭ دىڭسە، ھەم ژى كۆرا چىڭ دكە».

«خايلاز ھەم ھىن دىبە، ھەم ژى كۆلخۆزىدا دىخەبىتە».

«بالوولىڭ زانە ھەم ئاقل بوو، ھەم دلۆڭقان، ھەم ژى ئالىكار»

دوو نقتىك تىڭ دانىن

۱- ل كوتاسىببا خەبەرا ئاڧا جوملىڭدا كو تىڭ شىرۆڧە كرن. مەسەلە:

«ئىرۆ بەعس مە بەلابوو:

«رىا تەزە وئ دەرىڭ!»

دلئى مە پىڭرا شابوو،

سەر وئ بەعس ۋەخەبەرىڭ».

ۋى جوملىڭدا، ياكو گەلەك يان ژى ھندك خەبەرىڭ ھەژمارى بىڭ تىڭدا ھەبن،

مەسەلە:

«مىلىيۆن، مىلىيۆن غەدلایى ھىز،

دكەتن: ئەگەر كور، ئەگەر قىيز؛

مىلىيۆن، مىلىيۆن بەىراقىڭ سۆز،

ب دەستا دىن دۆر ب دۆر».

ھەڧالىڭ مە شەمۆھات ئۆتاختىڭ: ھىزكەرىڭ مەى لاقردچى و دەست ب ھەنەكا كر.

ب- دەوسا غوزڧەكى جوملىڭ تىڭ دانىين، ۋەكى مەرى دكارە نەنقىسە، لىڭ دوو

نقتىك ددە ئازوروو كرن، مەسەلە: بىڭ مەن دەرسدارە، ئەز: شاگرتەم.

ج- پىڭش خەبەرىڭ ھەژمارا، مەسەلە، ھەڧالىڭ مەن ھىزكەرىڭ ئەڧن: شىرۆ، ئىڧقان،

قاسۆ و غەگىد.

ح- پەى جوملا ھەژمارىڭ، ۋەكى نىتتا وئ ب جوملىڭدا پەى ھەڧرا، يان ژى ب

سەرىڭ تەمام تىڭ غەيانكرن، مەسەلە، ھەر كۆلخۆز ڧانەك بۆرجدارە:

۱- رند بىخەبىتە، پاكى ھەرە جڧاتا، ژ ھەڧالىڭ خوۋە پاشدا نەمىنە.

۲- ب سدقئى ڧەنج بڧەدىنە پىڭشدا نىڭىڭ بىڭادىر.

۳- ۋەختىڭدا بڧەدىنە خەباتا كۆلخۆزىڭ، بۆنا ڧەداندا پلانا.

۴- پەى وان خەبەرا را، تىڭداكو ژمارىڭ نىشان ددن،

ئاوا: بەرئ، عەولن، پاشن، پیتشن دوودا، سسیاو ئید مایی.

مەسەلە: مئتۆ بەرئ عەولن دەرسید خوہ رند حازر کر، پاشئ چوو دەرڤا، بۆب
هەڤالی خوہرا بلیزە و ئیدما بیی.

.....»

«ئەمینی عەڤدال» لە ساڵی ۱۹۵۸دا لە ئەریقان بە ئەلف و بی سولافی کتییکی لە
ژێر ناوی «خەبەر ناما کوردییا راستنقیساندنه» بە شێوەی بادینی ناوچەیی خۆی بلأو
کردبوو. گۆڤاری کۆری زانیاری کورد، یەکی لە بەشەکانی ئەو کتییە کە لە ژێر ناوی
«نفتک دانین» دا بوو لە ساڵی ۱۹۷۵دا بلأو کردووە. ناوەرۆکی ئەم بەشەیان بریتییە لە
«خالبەندی»؛ واتە هەندێ نیشانە هەبە لە شێوەی نووسینی نەتەوکانی ئەم چەرخەدا
و هەکوو:

«...، ، -، ، ؟، !، (،)، ، ...» ئەمانە لە چ کاتیکیا وە بۆچی داتەنرین؟ ئەم
باسەیی بە شێوەی ناخفتنی یەریقان بە پەخشان بلأو کردۆتەو. مەبەستی ئیمە لە هینانی
ئەو پەخشانەدا ئەو نەبە کە لە ناوەرۆکی ئەو زانیانە بزانیان، چونکە ئەو زانیارییە بوو بە
شتیکی عالەمی و کەوتۆتە سەر شێوەی سۆرانیش و لەم لایەنەو شت نووسراوە. بە وینە:
زانا توفیق وەهەبی لەم روووە شتی هەبە، بە لکۆو مەبەستە کە روخساری پەخشانە کەبە،
و هەکوو چەشنی مەبەست لە پەخشانە کەبە زانا «ئایت اللە مەردۆخ» دا هەبوو کە لە بارەیی
دەستووری زمانی کوردییەو بە شێوەی ئەردەلان پەخشانیکی نووسیبوو، ئیمەش
پەخشانە کەمان بۆ نمونە پەخشانی شێوەی ئەردەلان لەم کتییەدا هینایەو.

و هەکوو فرەجار و تراو تیکرای زمانیک لە گەلی شێوەی ئەو زمانە دروست ئەبی، ئەم
شێوانەش لە ناو خۆیان شێوەی وردەلە وردەلە لی پەیدا ئەبی. شێوەی بادینی لە شێوە
سەرەکیەکانی زمانی کوردییە، ئەم سەرەکیەش لە ناو خۆیا زۆر وردە شێوە دروست
ئەکات. ئەبی بیک؛ پانویۆری ولاتییک کە لە یەریقانەو بیگرتتەو تا با بەزیدو دەرسیم
ونزیک ئەدرنە گومانی تیدا نەبە کە ئەبی گەلی شێوەی تیدا هەبیت. لەم کتییەدا ئیمە
چەند نمونە پەخشانیکمان دەست نیشان کرد کە هەر یە کە هی ناوچەبەک بوو. ئەم
نمونەبە هی ناوچەیی یەریقانە؛ هی ناوچەبەکە کە بە کوردی قسە ئەکەن و ئەم پەخشانە
نمونەیی ئەو کوردییە، بەلام و هەکوو سەبەر ئەکەبن لە ریشەدا نە، بە لکۆو لە روخسارا
و هەکوو بلتیت زەقیەک و گرانیەکی تیدا بە لە چا و پەخشانەکانی تری ولاتی بادینانا! هەر
ئەو بە کە ئیمەیی هینایە سەر ئەو بۆ نمونە وەرگرتن و بۆ ئەو مئتۆوی لە مەودا چاویکی

پیا بخشیتنی و دان به و هدا بنی که زمانی کوردی ئەگەر خزمه تی بیوايه گه لیک دهوله مهنتر ئەبوو. ههروهها بو رۆشنییرانی کوردی ئیمرۆژیش که ئەگەر تۆزی بهوردی لیتی ورد بینهوه، با خوشیان له بهشهکانی لوپو موکری بن زۆر به ئاسانی لیتی تی ئەگن.

ئەگەر له رۆژانی رابوردوودا هاتوچۆ و بهسهربهکوه بوونی کورد له ناو یهکا ههباويه ئیسته ئیمه وشهکانی بهوینه وهکوو: «پارقه کرن، پرنقتک، خهباتچی، حهقهکی، خورت، دلهزاند، گوڤه ندو» گه لیککی تر به بیج وردبوونهوه خیرا ئەمانزانی که مه بهست بهو وشانه «جیاکردنه وهو بهشکردن، نوخته ی زۆر، پاله، هه ندیک، گه نج، په له کردن و په له ی ئەکرد، زه ماوه ندو ئاههنگ». ن. نه ئه چوه بیری هه ندیکمانه وه که ئەمانه بیگانان له زمانی ئیمه!.

ئهم جوړه جیاوازی شتیه یه له هه موو زمانیکا هه یه، به لام زمانهکانی تر خزمه تکران و خراونه ته سه ر کاغه ز و لیکدراونه ته وه تا زمانیکی ئەده بی یه کگرتویان بو خویان دروست کردوه، ئیمه هه روا له ده وروبه ری سه ره تایییدا بو خۆمان هه روا ماوینه ته وه و ده رده که مان رۆژ به رۆژ گرانتتر ئەبیج ...

له م رووه وه ئەگەر ته نها سه یری ئەوه بکه یین که له هه موو زمانیکا به بار فه رههنگ دانراوه، ئەم فه رههنگه دیاره بو ئەوه یه که گوزاره ی ئەو وشه یه روون بکاته وه که له شتیه یه کی تری زمانه که دا هه یه وه له شتیه یه کیا نییه، ئەگەر ته نها سه یری ئەم لایه نه بکه یین ئەزانین که له هه موو زمانیکا شتیه ی جیاواز هه یه وه به لام یه کخراون، زمانه که ی ئیمه هیشتا ماویه تی بگا بهو پله یه. هه ر چه نده خوا هه قه ئیمه ش له شتیه ی بو تان و سوؤرانا دلسوؤزانی کورد فه رههنگیان بو داناوین به لام له بهر دووریمان له یه ک هیشتا قه دری ئەو فه رههنگانه نازانین؛ ئەوه نازانین که ئەوانه گه و ره تر خزمه تیکن به زمانه که مان.

«دوکتور پاکیزه ره فیق حیلمی» له بهرگی سیبیه م، به شی یه که می گوڤاری «کوپی زانیاری کورد» ساڵی ۱۹۷۵، له ژیر ناوی «بووژاندنه وه ی زمان» دا په خشانیک بلاو ئەکاته وه و ئەلی:

«زمان وه ک مرۆڤ گیانله به ره. ده زی، ده ئی، ده مرئ. له ماوه ی ژیا نییدا وه ک مرۆڤ ساغ و ناساغ ده بی. لاواز ده بی، به لکوو ده ردی گران گرانیش ده گری، له ت له ت ده بی، زاری تازه و په راگه نده ی لی په ییدا ده بی، زاری سه ره ده می هه ل ده داو بهرز ده بیته وه وه ره گی پته و و چه سپاو ده بی و، ده بی به شا لقی ئەو

زمانه که لیتی دهکه ویتتهوه، ولقهکانی تر له دهوری به مۆخ و مهغزی دهژین و له رهچهلهکی دهرویتتهوه.

ههروهک مرۆفیش زمان دهستووو ری وریچکهی تایبهتی خۆی هه به، که له مردن دهپیاریزی و ناو به ناو گری ژبانی هه له دهکاتهوه و دهیووژیتیتتهوه، نه گینا کۆسپی نهوتوی دیتته ری که ناوی له کایه دا ناهیتلن و به ئاسانی نه بههنگیوی. نه دهستووو ری بازو ریچکانه ی زمان، وهک چوار چینه به کی هه له کهوتوو که زۆر دووره له دهستکردو دهستکاری زمان له قالبیکی سه ره به خۆی تایبه تی دهگریت و ریگه ی نه وه دهگریت که له ری نه کۆسپانه ی ری ژبانی لی دهگرن ره سه نی خۆی بدۆریتن.

به سه ره ئیجیکی زانایانه ی زمان شوناس، ئاشکرا ده بی که زمانی کوردی به کی که له و زمانانه ی که قالبیکی فراوان و به پیزی بۆ ژبان و بووژاندنه وه ی خۆی ساز کردوه که له تی هه له کیشی دوو قالبی ناسراوی زمان پهیدا ده بی، نه ویش «قالبی لکنین- **AGGIUTIPNATIVE** الصاقی». «قالبی داریژ- **Anaiytie**» اشتقاقی «پیک هاتوو، واته زمانی کوردی ده توانن بۆ سازکردنی دهستووو ری بازو ژبانی، و ههروه ها بووژاندنه وه له م قالبه زمانه دا به سووکی و ئاسانی و بی مه ترسی هه له سووپی و بژی و ببووژیتتهوه.

ئینجا له کاتی که دا زمانیک وهک زمانی کوردی، له کۆری پیشکه و تن دوور بکه ویتتهوه و کرژ بی، و له کاربکه وئ و له ناو خۆیدا بچرووسن، زمان شناسانی نه و زمانه ده که ونه پشکنین و نه و قالبه ی تیتیدا پهیدا بووه و دهژی و دهستووو ری بازه کانی به سه ره ده که نه وه نه وه ی له گه ردا به ساریژی ده که ن و نه و ی له کار که و تووه ده یووژیتتنه وه و ری ره و ی روون ده که نه وه. له م کاره دا وردی و چالاکی و دوور بینی و ده سه لاتی زانایانه ی بهرز له زمانه که دا زۆر پیوسته .. دلسۆزی و هه له په و له خۆرا په رموون، زمانه که ده شیتوتن و له قالبه که ی خۆی ده ترازیتن، و له ره سه نی خۆی لای ده دا، که نه مه ش زۆر ترسناکه و له باتی نه وه ی بی به هۆی بووژاندنه وه ی زمانه که رایه لئ ده پچریتن و به له کوو ده بی به هۆی فه وتانی.

وهک و تمان زمانی کوردی زۆر به ئاسانی له دوو قالبی زمانی ناسراودا ده سووپیته وه، واته دهستووو ری بازو یکی زۆر به رپان و به هیزی هه به بۆ نه وه ی هه ره له ناو خۆیدا به تیری هه موو پیوستیکی بیرو هۆش بگریته خۆی و باسی بکا، ته نه ها نه وه به له بهر که مه تر خه می خاوه نده که ی چروو ساوه و پیوستی به

بووژانهوهیه .. دهستووو ریپازی ئەم دوو قالبه زمانیهش زانراون و ئاشکران له نیو زمان شناساندا! واته ئەوانه‌ی له زانستی زماندا شاره‌زان. نه‌ک ئەوانه‌ی شاره‌زای زمانی کوردین ده‌یزانن، هه‌ر چه‌ند بالاو به‌رز بێ زانیی زمانی کوردی، بێ شاره‌زایی له زانستی زمان، هه‌له‌یه‌ ئەو شاره‌زایه له کۆری بووژاندنه‌وه‌ی زماندا بکه‌وتیه‌ رهبازی، چونکه هه‌ر زمان شناسه نیوانی دهستووو ریپازی زمان بدۆزیته‌وه به‌پێ ئەو ریپازانه‌ی بۆ دانراوه نه‌ک به‌پێ لیک دانه‌وه‌ی سه‌ره‌خۆی خۆی! به‌لێ .. ده‌شێ .. هه‌ندێ ریپاز به‌دی بکات، به‌لام به‌ وتیه‌یه‌کی تاریک و ناسازو بێ سه‌رو پێ و پچه‌ر پچه‌ر .. که‌ماوه‌یه‌کی دووو درێژی پێ ده‌خایه‌نی و ئەنجامی‌کی ئەوتۆ ناگه‌یه‌نی، وه‌ده‌شێ به‌سه‌ر به‌شه‌و گێچه‌لیک بۆی که هه‌ر سه‌ری لێ دهر نه‌کات!

زانستی زمان زانستییه‌که به‌ره‌می سه‌ده‌ها زانای زمانه و ته‌رخانی سه‌ده‌ها رۆژو شه‌وی لیک دانه‌وه و ئال و گۆر و به‌راوردو ده‌ستووو سازیه‌وه بووه به‌ رێه‌ویکی راست و ره‌وان، پێویسته بۆ ئەوانه‌ی ده‌ست درێژ ده‌که‌نه نیو زمان و ره‌بازی تیدا ده‌که‌ن ناگاداری ده‌ستووو رێه‌وی ئەو زانستییه‌ بن، نه‌ک له خۆبانه‌وه خۆیان به‌هاوێژنه ئەم گۆمه قووله‌و نقوم بن!

زمانی کوردی به‌پێ ئەو دوو قالبه زمانیه‌ی تیاياندا ده‌ژی ده‌ستووو ژبان و بووژانه‌وه‌ی خۆی داناو زۆر به‌ ئاسانی زمان شناس ده‌توانێ هه‌موویان به‌سه‌رکاته‌وه ئەوی له گه‌ردا نه‌ماوه بیه‌خاته‌وه گه‌رو به‌کاری به‌پێ بۆ بووژاندنه‌وه‌ی زمانه‌که. لێره‌دا زمان شناسی شاره‌زا ده‌زانێ له کۆیه ده‌س به‌رێ و له کۆی بوه‌ستی و چۆن بجه‌ولیته‌وه، کۆترانه به‌م لاو ئەولادا سوو ناخوات و له‌به‌ر تیه‌شکی روونی زانستی زماندا به‌ دانایی و ژیری و پسپۆری ده‌جه‌ولیته‌وه و هه‌نگاو به‌هه‌نگاو و پله به‌ پله کاری خۆی ده‌باته سه‌ر. به‌م جۆره ماوه‌ی که‌متر ده‌خایه‌نی و هه‌له‌ی که‌متر ده‌کاوه به‌ ئەنجامی راست و ساغتر ده‌گا. له وانه‌ی بێ رێه‌وی زانستی زمان خۆیان له‌م گۆمه ده‌هاوێژن.

زمان وه‌ک وتمان گیانله‌به‌ره، هه‌موو زمانیک میژووی ژبانی خۆی هه‌یه که له کاتی په‌یدا بوونیه‌وه و ناسینییه‌وه ده‌ست پێ ده‌کات تا ئەو کاته باسی ده‌کریت تیا‌دا، له ماوه‌ی ئەو میژوووه‌دا دیاره وه‌ک هه‌موو گیانله‌به‌رێک هه‌موو جۆره به‌سه‌ره‌تیککی ژبانی به‌سه‌ر دێ، وه‌ک نه‌خۆشی و ساغی، کزی و لاوازی زاری تازه‌ی لێ په‌یدا ده‌بێ، هی کۆنی ده‌فه‌وتی، وشه‌ی بیه‌گانه‌ی تی ده‌که‌وی، خۆ مائی بز ده‌بێ، گه‌ردانی له رایه‌ل لاده‌دا، ده‌نگی ده‌گۆردی، ده‌نگی تازه‌ی تیدا په‌یدا ده‌بێ، له‌به‌ر ئەوه له کاتی لیکدانه‌وه‌و پشکنینی ده‌ستووو

رێزمانه‌که‌ی، وه‌ تێکۆشین بۆ بووژاندنه‌وه‌ی، وه‌ گیانی تازهی به‌تینی به‌
به‌رداکردن، پێویسته‌ ئه‌و به‌سه‌ره‌هاتانه‌ی مێژووی ژبانی بزانی و روون
بکریته‌وه‌.

زمان شناس لێره‌داو له‌کاتی لیکدانه‌وه‌ی رێزمانی زمانیکی وه‌ک کوردی،
که‌ خاوه‌ندی مێژوویه‌کی دوورو درێژه، به‌لام لاپه‌ره‌کانی هه‌موو تاریک و لیل
و په‌رش و بلاوه‌ پێویستی به‌ ئه‌رکیکی زۆر گرانه، نه‌ک هه‌ر له‌ وردبوونه‌وه‌دا
له‌ زمانه‌که‌ له‌ دیمه‌نی ئه‌مڕۆیدا به‌لکوه‌ له‌ هه‌موو لاپه‌ره‌کانی مێژووی ئه‌و
زمانه‌و هه‌موو زمانه‌کانی هاوهره‌گه‌زن له‌ گه‌لیدا، یا هاوسنوورن و له‌یه‌ک ره‌گه‌ز
نێن. هه‌روه‌ها پێویستی به‌ ئه‌رکیکی گرانه له‌ لایه‌کی تره‌وه‌ که‌ ده‌بی له‌ هه‌موو
ئه‌و به‌ سه‌ره‌ات و گۆڕین و په‌یدا بوونی شتیوه‌ تازانه‌ و فه‌وتانی شتیوه‌ کۆنانه
نه‌بیته‌ که‌ روو ده‌دا له‌ مێژووی ئه‌و زمانه‌، وه‌هۆی به‌راورد کردنی لاپه‌ره‌کانی
مێژوو و ده‌ستووور و رێبازی زمانه‌که‌ له‌و لاپه‌ره‌نه‌دا ده‌توانی بگاته‌ سه‌رچاوه‌ی
روونی زمانه‌که‌ و رێزمانی ساغ و پته‌و، و په‌سندی بدۆزیتته‌وه‌ ئینجا ریزی کا
له‌ سه‌رکاغه‌ز.

.....«.....»

هه‌ر له‌ کۆنیکی زۆر کۆنه‌وه‌ ژن و پیاو بۆ هه‌لسووڕاندنی کاروباری بنه‌ماله‌ شان
به‌شانی یه‌ک چوون به‌رته‌وه‌؛ له‌ شادی و له‌ شیوه‌نا هاوبه‌ش بوون، له‌ دروستکردنی خێزانا
هاو ده‌رد بوون، له‌ ژبواری ناو مالا‌ هاو قسه‌ بوون، له‌ رووبه‌روو بوونه‌وه‌ی مه‌ترسیدا هاو
ده‌نگ بوون. ئه‌مه‌ بووه‌ کرده‌وه‌ی ژن و پیاو له‌ به‌ره‌به‌یانی مێژوویه‌وه‌ تا ئه‌مڕۆ، ئه‌وه‌نده
هه‌یه‌ له‌ ناو کورده‌دا زیاده‌ رێزیکێ تری هه‌بووه‌ که‌ له‌ نه‌ته‌وه‌کانی ترا نه‌بووه‌، ئه‌مه‌ش ئه‌وه‌یه
که‌ له‌ وه‌ختی وتندا هه‌موو ده‌م ژن پێش خراوه‌ هه‌موو ده‌م و تراوه‌: «ژن و پیاو» وه‌یا «ژن
و ماله‌». نه‌یوتوه‌ «پیاو ژن»، وه‌یا «پیاو و ماله‌». ئه‌مه‌ ده‌ستوووریکێ رێز لێ گرتنه‌؛
کاتی که‌ ده‌سته‌یه‌ک ئه‌چن، وه‌یا دێن بۆ شوینیک به‌ پیتی په‌له‌ی مه‌رکه‌زی ده‌سته‌که‌ ناو
ئه‌برین و ئه‌لین: فلان و فلان و فلان هاتن، وه‌یا چوون. ده‌ستوووری گوازرشتی هه‌موو
نه‌ته‌وه‌یه‌ک وایه‌، هه‌ر له‌سه‌ر ئه‌م ده‌ستوووره‌یه‌ بۆیه‌ ئه‌لین «ژن و پیاو» نالین «پیاو و
ژن». ئه‌م گوازرشته‌ که‌ سه‌ره‌تا داها‌توه‌ به‌لگه‌یه‌که‌ بۆ ئه‌وه‌ که‌ به‌ چاویکی رێزه‌وه‌ له‌ ناو
ئه‌م نه‌ته‌وه‌یه‌دا سه‌یری ژن کراوه‌.

ئه‌مه‌ له‌ لایه‌که‌وه‌، له‌ لایه‌کی تریشه‌وه‌ ته‌بیعه‌ت نیشته‌جێ بوونی ئاده‌میزادی کرد به
دوو به‌شه‌وه‌؛ به‌شی رۆژاواو به‌شی رۆژه‌ه‌لات. رۆژاواو زووتر خه‌به‌ری بووه‌وه‌ که‌ ئه‌م دوو

وهچیه - واته ژن و پیاو - وهکوو له مهیدانهکانی ترا هاوبهشن، له مهیدانی خویندهواری و پهلاماردان بوژیوارپکی خوشتر دیسان هه هاوبهشن، لهم رووهوه دهستیان دایه و زووتر گه‌یشتن بهو ئامانجه که هه‌یانبوو، رۆژه‌ه‌لات دواکهوت، کورد که یه‌کیک بوو له نه‌ته‌وه‌کانی رۆژه‌ه‌لات دواتر کهوت، هه‌تا که‌وته ئه‌م چه‌رخه. له چه‌رخه‌کانی پیشوودا ئه‌گه‌ر هه‌ر میرزا هه‌لبکه‌وتایه له ناو ئافره‌تانی کورددا، ئیسته‌گه‌یشته ئه‌وه که دوکتورای تیدا هه‌لبکه‌وی خاوه‌نی په‌خشانی «بووژاندنه‌وه‌ی زمان» یه‌کیک بوو له‌وانه.

ناوه‌رۆکی بابه‌ته‌که‌ی قسه‌ له زمان و له لقو‌پ‌پ‌ی زمان و له‌بناغه‌ی زمانی کوردییه‌وه ئه‌کا، وه‌کوو ئه‌م قسه‌ی لی‌توه کردوه، که‌سانی تریش قسه‌یان هه‌ر لی‌توه کردوه. ئه‌مه به‌چاو کوردوه پیشکه‌وتنیکه که ئه‌ندامیک له ئافره‌تدا بگاته دوکتوراو به وردی بچیتته ناخی لی‌کو‌ل‌ینه‌وه‌ی زمانه‌که‌ی خو‌پ‌یه‌وه. به‌لام ئه‌وه‌ی که سه‌رنج راته‌کیشی روخساری په‌خشانه‌که‌یه. ئه‌وانه‌ی که دیراسه له می‌ژووی په‌خشانی کوردییه‌وه ئه‌که‌ن. سووراو سوور ئه‌زانن که گوزارشتی ئه‌م په‌خشانه گوزارشتیکه له عاتفه‌ی عیلمی ئافره‌تیکه‌وه سه‌ری هه‌ل‌داوه. زۆر وشه‌و رسته‌ی واهیه له په‌خشانه‌که‌دا، راسته کوردییه‌کی خو‌مال‌ییه، به‌لام دارشتنی له رووی عاتفه‌وه به ته‌واوی جیای کردۆته‌وه له نه‌خشه‌ی پیاو!

هه‌موو دهم ئافره‌ت که دهستی دا به هۆنراوه‌وه، جیایی هۆنراوه‌که‌ی ئه‌و له هی پیاو ئه‌وه بوو که ئه‌و سۆزه‌ی له هی هۆنراوه‌که‌ی ئه‌ودا هه‌بوو له هی پیاوه‌که‌دا نه‌بووه. ئه‌م‌جا که دهستی گه‌یشته په‌خشانیش، چه‌شنی سه‌مه‌ره سۆزو عاتفه زال بوو به‌سه‌ر په‌خشانه‌که‌شیاو جیای کرده‌وه له هی پیاو. له‌م لایه‌نه‌وه فه‌رق‌یکیش نییه له نیوانی ئه‌ودا که په‌خشانه‌که په‌خشانیکی ئه‌ده‌بی بی، یا زانیاری، ئه‌وه‌نده هه‌یه له ئه‌ده‌بییه‌که‌دا عاتفه‌که‌ی زیاتر ئه‌جوولتی، له زانیارییه‌که‌دا سۆزه‌که به‌ش ئه‌بی به‌سه‌ر زانیارییه‌که‌شاو به‌سه‌ر رسته‌که‌شا. قسه‌ قسه‌ راته‌کیشی:

لی‌ره‌دا منیش ئه‌مه‌وی قسه‌یه‌ک بکه‌م، جابا تویش بل‌ییت قسه‌ی کۆنه په‌رستی ئه‌کا!
من قسه‌ی خو‌م هه‌ر ئه‌که‌م:

ئافره‌ت بو زانیاری و بو عیلم جی‌گای ئینکار نییه ئه‌گه‌ر له پیاو پیشکه‌وتوتر نه‌بی، شان به‌شانی ئه‌و هه‌ر ئه‌روا. که ئه‌لیم: عیلم، عیلمی بیرکردنه‌وه، به‌لام بو کرده‌وه‌ی جسمی و بو پته‌وی له‌ش ناگاته پیاو. ئه‌وروپا پالی نا به ئافره‌ته‌وه. ئه‌وروپا له مه‌یدانی پیشه‌سازی دا پیشکه‌وت و گه‌یشته چله‌پۆیه. له‌و رۆژه‌وه که ئافره‌ت ویستی وه‌کوو پیاو له مه‌یدانی کرده‌وه‌ی جسمیدا قۆل هه‌لبکاو لی‌ره‌شا وه‌کوو پیاو پروا، له‌و

رۆژەوه ئیتر ئەوروپا وەستاو زیاتریش ئەوەستێ و ناستوانی جلەوی ئافره تیش بگریتەوه، ئاوهکە ی لێی لێل بوو! ئەمە ئاخر قوناغیتکە که پێ گەشت؛ ئاخر قوناغیەتی له بەر دوو شت؛ له بەر ئەوه که له خۆی دەرچوو وە مادده زāl بوو بەسەریا، وە له بەر ئەوهش که زیاد له ئەندازه جلەوی بۆ ئافرهت شل کرد، وای لێ کرد که سەری لێ تیک بدا. من مردوو و توو زیندوو: ئەمە ی ئیمپۆژ ئاخر قوناغی پیشکەوتنی ئەوروپایه، گومانی تیدا نییه ئە پێ سەرەولێژ ببیتەوه، ئەمجا نۆرە ی رۆژەلات دیت، ئەویش به مەرچیک که له هەلە ی ئەوان، ئەمان پەند وەر بگرن.

«شوکور مستەفا» ئەفسانە ی چیا ی ئاگری «یەشار که مال» ی له تورکییەوه هینایه سەر پەخشانی کوردی، له سالی ۱۹۷۶ دەستی چاپ گەشت به م پەخشانه، ئەمە ی خوارهوه نمونە یه که له و:

«گۆلیک بەسەر دوندی چیا ی ئاگرییەوه یه، چوار ههزارو دوو سەد مەتر بلنڊه. نیوه ی گۆلی کووپه یه، هەر هینده ی شوین جووخینیک دەپن، تا بلایی قووله. گۆل نییه بیریکه بۆ خۆی. بەری سووری لووسی بریقەدار، رک، رژد، تیژ وەکوو دەمی تیغ و سیکارد بههەر چوار نکالیدا زەق و زۆپ دهنه، دهنه، شمش، شمش هەلزه قیوه. خاکیکی نەرمی مس رەنگ له بەر ده کانه وه دارنیوه ته خوارئ و رچه رچه و رەگ رەگ تووله رتی باریک بەرهو گەرووی گۆله که دهکشین و تا چاو هه تەر دهکا هەر دئ و باریکتر دەبنه وه.

جئ جئ ناسکه هەرتیزی سەوز له سەر ئەو خاکه سوورکانه مس رەنگه روواوه. ئەنجا له پاشان شینایی گۆله که دەست پێ دهکا، بهلام هیچ شیناییهک ناچن. هیچ ئاوئ، هیچ شیناییهک له گوتن ئەم شیناییه نییه. شینایی ئاسمانی تیری نەرمی مەخمەلییه.

هەموو سالی که بههار له گەل به فرچوونه وەدا چاو هەل دینئ و نەورۆزێکی به شان و شکۆ پر هەیت و هوت له چیا ی ئاگری ده ته قیتسه وه دەورو بهری گۆله که، **جۆگه تی** باریک، پر دەبن له گۆلیکی کورته بنه و تیژ، رەنگیان تا خەیاڵ برکا گەش و روونه. کامیان له هەمووان چکۆله تره، شین، سوور، زەرد، مۆر هەریه که له رەنگئ خۆی دەنوینئ، له دووره وه ده لئیی تیشکی رەنگه و ده چریسکیتنه وه. بۆنیان زۆر تفت و تیژه. بۆن و بهرامه یه کی هیند تیژ له نیو گۆله که و خۆله سووره ی مس رەنگ دئ ئیدی به جاری پیاو گێژ و مەست دهکا.

هەر که به هار له چیاى چاو هه لڊینی شوانه چاوره شه جوانه پر خه مه
 تیکسمراوه قامک دریتو باریکه کانی چیاى ناگریش له گه ل گولیلکان، له گه ل
 بوئی تیژ، له گه ل رهنگان، له گه ل خاکی مس رهنگاندا بلویره کانیان هه لڊه گرن و
 دینه سه ر گولی کوویه. له و بن زنا ره سوورانه دا له سه ر نه و خو له مس رهنکه،
 له سه ر سینگی نه و به هاره هه زار سالانه به که په نکه کانیان راده خه ن و به
 چوارده وری گوله که دا چوار مشقی لیبی داده نیشن، به ر له خو ر که وتن له ژیر
 نه ستیره خه رمانکراوه کانی ناگرییدا که هه میسه کلپه کلپ ده سووتین،
 بلویره کانیان له بهر پشتینیان دهر دین و ده ست به بلویر لیدان ده که ن و تا روژ
 ناوا ده بی توو ره یی هه زاران سالی ناگری هه لڊه ریتن. له زه رده په ردا مه لیکی
 چکوله ی سپی وه کوو به فر به سه ر گوله که دا ده ست به فرین ده کا. بالنده یه کی
 به له باریکه ی دریتکوله یه، هه ر ده لیبی په ره سیلکه یه، زور خیراو تیژ دئ و
 ده چی، په یتا په یتا نالقه ی دریتو دریتو سپی ده کیشخ، ئیدی هه ر نالقه ی
 سپیه و تال تال ده که ونه نیو شینایی گوله که وه، نه و جا، که به ته و او ی روژ ناوا
 ده بی بلویر ژنه کان ده ست له بلویر لیدان هه لڊه گرن و بلویره کانیان له بهر
 پشتینیان راده که نه وه و هه لڊه ستن. مه له که ش له و ده می به هه موو هیزو
 گوریکیه وه، وه کوو تریشقه دینه خواری و شابالیکى سی جارن له شینایی
 ناوی گوله که وه ده داو بوی هه لڊه ستیتته وه له ده داو ده روا، له چاو ون ده بی.
 شوانه کانیان له پاش وی یه که یه که وه دوو دوو لیک هه لڊه برین و له گه ل
 تاریکییدا تیکه ل ده بن و ده رۆن.

له دوینی ئیواریه نه سپیکى کویت له بهر ده رکه ی مالى نه حمده وه ستا
 بوو. ملی دریتو کرد بوو، ده تگوت به کونه لووته هه راوه کانی بو ن به ته خته ی
 ده رکه وه ده کا. له پيشدا سو فی ردین سپی نه سپه که ی دیت، نه سپه که زینیکى
 چه رکه سیانه ی زبو دۆزى لى کرابوو. زه نگۆکه شی هه ر زبو دۆز بوو. سو فی به
 کۆمه کۆم نیزیک بووه وه، له ولاوه قه ده رى تیبى راما. ده سته ره شمه که ی سورمه
 هۆن بوو و به که لپۆسه زیره سه ده ف کوته که وه ی به سترابوو. وینه یه کی له
 میژینه ی زور کۆنى روژ، له وه ده چوو هی سه رده مانی زور زوو بی، له سه ر هه ر
 دوو دیوی نهرمه زینه که نه خش کرابوو.

رهنگى ترنجیبیه کی تیر بوو، وینه ی داریکى بلندی ژیانیش له پشت وینه ی
 روژه که وه، سه وز سه وز، به ره و ناسمان هه لچوو بوو. سو فی نه م روژه ی، نه م
 داره ی له شوینى دیتبوو. خه یال برديه وه. نه م وینه و نه خش و دروشمانه وئ
 ده چوو هی هۆزیکى به ناوبانگ و تیره یه کی گرینگ بی. سو فی نه خته ی

سله ميبه وه و شله ژا. بگره تۆزى كيش ترسى رى نىشت و له ولاره رهق راوه ستا: ده بى ئەم به ناويانگه كى بى. ئەم مېوانه گه وره به له كوئوه هاتىب؟ وئىنه ي دروشمه كه ي له مېشكيدا دىنا و ده برد، هه چهندى ده كردو ده كوئشا نه يده زانى بىباته وه سه ر فلانه هۆز، يا فېساره به گ و پاشاو هېچ سه ره وده رى لى ده رنه ده كرد، تا پترى بىر لى ده كرده وه هېنده ي ديكه ي سام رى ده نىشت. ئەم جوژه دروشمانه ي پى شووم و به دووم بوو. پى و قه ده ميان به خىر نه بوون و به ترسه وه ده هاتن و به ترسه وه ده رىشتن. له وه رىمانه دا كه س وا نه بوو ئەسپ به و رنكه برازى نىته وه، و پراي ئەوه ش سوڤى دروشمى هه موو هۆزو تېره كانى ئەو هه رىمانه ي به چاكى ده ناسيه وه و هېچيانى لى نامو نه بوو.

به هار بوو، به فرى چىاي ناگرى رووى له چوونه وه بوو. له خوارى، لووتكه و ترۆپكى ره وه ز و زانان زهق و زۆپ به ديار كه وتبوون. كوليلكى زهردى نىبو به فران سه ريان ده رىنا بوو. له دووره وه قولىنگ دوا به دواى بهك، پۆل پۆل رىزيان به سستبو و تى ده په رىن، به ره و گۆلى وان ده چوون.

ئەحمەد ئاگای له هېچ نه بوو، به و تارىك و روونه له ژوو ره وه دهنگى بلوئير ده هات. سوڤى ئەم ئاوازه بلوئيرى له پىشسوونانه وه زۆر بىستبوو. سوولتان ئاغاي باپىرى ئەحمەد پىش هه ر به و ئاوازه بلوئيرى ده ژهنى، ره سوولتى باپىشى هه رواى ده ژهنى. تا ئىستا بلوئير ژهنىكى ديكه ي وا، مه گه ر سوڤى، له هېچ بنه ماله يه كى ناگرى دا، له سه ر رووى زهوى نه هاتبوه سه ر ئەو دنيا به چونكه سوڤى به ناويانگه رىن بلوئير ژهنى روژه ه لالت و قه فقاس و ئىران و تووران بوو. سوڤى كه مى له ئەسپه كه نزيكتر بووه، نوڤيه دروشمه كه. ئەسپى تا بىن واى گوئى بۆ دهنگى بلوئير كه راداشتبوو، ده تگوت گوئى لى گرتوو. ئەحمەد گۆرانىبهك، تووره بى چىاي ناگرى ده ژهنى. ئەم گۆرانىبهش ته نيا سوڤى فىرى بلوئير ژهنانى كر دبوون.

ئەسپه كه مى زۆر بۆ دهنگه كه درىژ كر د. سوڤى له مېژ بوو ئەو داستانه ي نه ژهنى بوو، نه بىستبوو. له دللى خوئيدا ده يگوت چىايه كى وا گه و ره و گران چۆن له دهنگ و ناله ي بلوئيرى كدا هېند تووره ده بى و به و رنكه دللى گر ده گرى؟! ئىدى هه روا به سه ر سامىبه وه بىرى ده كرده وه، ده يگوت؛ چ له مرۆڤ بلىمه تتره به راستى ئەقل برى پى ناكا. تۆ ته ماشه ته ماشا چىايه كى وا گه و ره و زه لام له كونى بلوئيرى كى هېند ته سك و بارىكه وه ده رده په رىتى. ئەم مرۆڤانه جلّه وى ئەقل و هۆش به ره و هه موو شتى شوڤ ده كهن، له سرى فرىنى شه هېن و باز ده گهن، په ي به په نامى هه لپه ي ژيان و شارستانىتى مېروو ده بن. مه ته لى

مانگ و روژ هه لاتن و ئاوا بوون هه لدین. سری مردن و ژیانیش ئاشکرا دهکهن، پهرده له رووی هه موو شتی هه لده مالن، ئه قلیان بر به تاریکی و رووناکی دهکا، بیریان بو هه موو شتی دهچن، به لام ته نیا له گه ل مرۆفدا هیچیان پین ناکری و ئه قلیان به هیچ سرتیدا ناشکی و ناگه نه رازو نیازی دلی.

..... «.....»

ئه فسانه سه رگوزه شت و داستانیکه که به پیتی بیرو باوه ری دانیشتوانی ئه و ناوچه یه دیته ناوه وه، ئه گونجی بناغه که ی هه ر له خه یال هوه بیت، وه یا هه ندی جاریش چه که ره یه کی هه بیت. هه ر ناوچه یه ک زرووفیکی هه یه، ئه و زرووفه ئه بیته هوی دروستکردنی ئه فسانه که، که وابوو زرووفه که ئه فسانه که دروست ئه کات. جیاپی ئه فسانه له گه ل چیرۆک دا ئه وه یه: که چیرۆکه که بناغه یه کی هه یه و گو مان له بوونی ئه و بناغه یه دا نییه، ئه وه نده هه یه ئه گونجی درێژه ی له داستانه که دا پین بدری. ئه فسانه ئه شی بناغه ی هه ی، وه ئه شی نه شیبی. ئه مه له لایه که وه، له یه کی تریشه وه وادیاره ئالۆزی له کاروبارو به سه رهاتی ولاتیکا هه تا زۆرتر بیت ئاسۆی بیرو هۆشی دانیشتوانی ئه و ولاته زیاتر له بهر یه ک ئه کشیته وه بو ئه وه دهر دو مهینه تی دهر وونیا ن به ریزکردنی ئه فسانه و چیرۆک بخه نه بهرچاو. له مه وه ئه وه دهر ئه که وی: ئه و مهینه ته ی که له ناوچه یه کدایه دوور نییه له ناوچه یه کی ترا نه بیت، به لکوو ناوچه که ی تر مهینه تیکی تری هه یه که جیا یه له وه ی ئه و. مهینه ت و دهر دو به تیکرا هه یه به لام هۆیه کانی جیا ن؛ وه کوو ئه وه که ئه بی نی مال نییه بی تهنگو چه له مه بی به لام تهنگو چه له مه کان جیاپی له نیتوانیا نا هه یه، هه ر مالتی به شی خۆی هه یه وه لی له یه ک ناکه ن!

«یه شار که مال» له ولاتیکی پانویۆری تورکیادا ژیاوه. دهر دو مهینه تی تورکیای پیشوو له ئیسک و پرووسکی دانیشتوانی ئه و ولاته دا کاری کردبوو. باو باپیری یه شار که مال -یش له وه دهسته بوون که ئه و کاره ساتانه کاری تی کرد بوون. تورکیا گۆرا به تورکیا یه کی تر. یه شار که مال له بنه ماله ی پیشوو به وه جاخ مایه وه بو ئه م سه رده مه، وادیاره به میراتی هه ندی له مهینه تی باو باپیریشی وهرگرت، ئه و دوو دهر ده له دلیا پهنگی خوارده وه، که وته رازو گله بی کردن، له ماوه ی ۱۵ سالدا، واته تاکه وته سالی «۱۹۷۴» به قه له مه تیژه که ی ئه و دهر دانه ی دهر ئه پری، یه کینک له و به سه رهاته ی که دای به دهسته وه «ئه فسانه ی جیا ی ناگری» بووه، شوکور مسته فا له سالی ۱۹۷۶ دا ئه و ئه فسانه یه به

کوردی دابه‌دهست کوردده‌وه.

مه‌به‌سته‌که لی‌ره‌دا چیه‌ه؟ مه‌به‌سته‌که ئه‌وه نییه‌که ئه‌فسانه‌یه‌که هه‌بووه‌وه رویش‌توه، به‌ل‌کوو مه‌به‌سته‌که ئه‌وه‌یه‌ ناوه‌رۆکی ئه‌وه ئه‌فسانه‌یه‌ بگا به‌ دانیش‌تووی ولاتیکی تر بو ئه‌وه بزانه‌ هه‌رچه‌نده ئه‌وه جۆره‌ شتانه‌ له‌ لای ئه‌وان رووی نه‌داوه‌ زرووفی ولاتیکی تر کردووه‌ته‌ کارێ که شتی وا رووبداوه‌ هه‌ندێ به‌ره‌ مایه‌ی ئالۆزی به‌ره‌یه‌کی تر دروست بکه‌ن، له‌مه‌وه‌ ئه‌وه‌ بچیته‌ دلایانه‌وه‌ که له‌هه‌ر شوینیکه‌ جۆره‌ ته‌نگوچه‌له‌مه‌یه‌که هه‌یه‌ جیا‌یه‌ له‌ ته‌نگوچه‌له‌مه‌یه‌که‌ی ئه‌مان، له‌ تیکرای ئه‌م هه‌موو شتانه‌ ئه‌وه‌ بچیته‌ ناخی دلایانه‌وه‌ که کورد له‌ هه‌موو لایه‌که‌ په‌نجه‌ ئه‌کرێ به‌چاویا، که ئه‌مه‌یان زانی هۆشیکیان به‌ به‌را دیته‌وه‌وه‌ له‌ خه‌وه‌ به‌ریان ئه‌بیته‌وه‌.

ناوه‌رۆکی ئه‌فسانه‌که‌ ناوی خۆی به‌ خۆیه‌وه‌یه‌، ئه‌فسانه‌یه‌کی خه‌یالییه‌ به‌لام کاریگه‌ره‌وه‌ دل بو‌ی رانه‌چهنی، خه‌یال، خه‌یالی ولاتی به‌ناو تورکیا‌وه‌ زمان، زمان‌ی تورکییه‌. بازی خه‌یالی یه‌شار که‌مال به‌سه‌ر بایه‌زیدو بتلیس و ئه‌رزورۆم هه‌موو ناوچه‌ی کورده‌واری ئه‌وه‌ ولاته‌دا سووپاوه‌ته‌وه‌، لووتکه‌ی شاخه‌کانی پیتاوه‌، یادی ئه‌حمه‌دی خانی کردۆته‌وه‌، ئه‌حمه‌د و نه‌وبه‌هاری لاواندۆته‌وه‌، ئه‌مانه‌ی کردووه‌. ئه‌مجا به‌ کردو کۆشی خاوه‌نی په‌خشانی کوردیه‌که‌ هاتۆته‌ سه‌ر زمان‌ی کوردی که‌ وه‌رگێرانییه‌که‌ له‌ تورکییه‌وه‌ بو کوردی. روخساری په‌خشانه‌ کوردیه‌که‌ سووراو سوور ئه‌وه‌ پیشان ئه‌دا که ئه‌م کاره‌ساته‌ دیاره‌ له‌ زمانیکی تر وه‌رگێر-راوه‌-باخاوه‌نه‌که‌شی کورد بوو بیت-ریخته‌که‌ی جۆره‌ ریختیکه‌ که‌ قوولایی تیدا هه‌یه‌، وشه‌ی خۆمالی کوردی-هه‌رچه‌نده‌ له‌ شیوه‌ی موکریدا که‌من-هیناونی و له‌ زنجیره‌ی رسته‌ی موکریدا هۆنیویه‌وه‌، له‌وانه‌یه‌ وه‌کوو ئه‌فسانه‌وه‌ داستانه‌ فه‌ره‌ه‌نگیشه‌. ئه‌وه‌ ده‌قه‌ی سه‌ره‌وه‌ نمونه‌یه‌که‌ له‌ هه‌موو په‌خشانه‌که‌.

گوڤقاری «رۆژی کوردستان» له‌ ژماره‌ ٤٠ ی سالی ١٩٧٦ ی دا به‌ ناوی «شانۆ و هونه‌رمه‌ندانی کورد و رازو گله‌یی» یه‌وه‌ په‌خشانیکی بلاو کردیوه‌وه‌. ئه‌مه‌ی خواره‌وه‌ نمونه‌ی ناوه‌رۆک و روخساری ئه‌وه‌ په‌خشانه‌یه‌:

«ده‌بارهی شانۆ و جه‌ماوه‌ر و په‌یوه‌ندی لیک نه‌په‌چراویان هونه‌رمه‌ند جه‌لال
ئه‌حمه‌د وتی:

جه‌ماوه‌ر ئه‌وه‌ باوه‌شه‌ نازداره‌یه‌ که‌ شانۆ و هونه‌ری تیا گوڤه‌ ده‌کرێ و
هه‌رکاتی نازو گه‌رمایی ئه‌وه‌ باوه‌شه‌ له‌شانۆدا برا، کاره‌ساتی مه‌رگی شانۆ به‌

چاو ده‌بینین. شانۆ هه‌میشه رازو نیازی دلّی خۆی بۆ جه‌ماوهر هه‌لده‌پێژێ و به‌دا‌یکێکی دلسۆزی خۆی ده‌زانێ. سه‌ره‌پرای ئه‌وه‌ش ده‌بێته ئاوێنه‌یه‌کی راسته‌قینه بۆ خستنه‌ رووی ژان و ئه‌ندیشه‌و بزه‌و خه‌ونه‌کانی ئه‌و جه‌ماوهره‌ی که باوه‌ری به‌ بوونی خۆی هه‌یه‌و ده‌یسه‌لمینێ که هه‌ر ده‌بێ بژی. شانۆی کوردی و جه‌ماوهره‌که‌ی تا راده‌یه‌ک به‌سه‌ر ئه‌و په‌یژه‌یه‌دا سه‌رکه‌وتوون که پیتی ده‌وتری «گه‌یشتن به‌ شانۆیه‌کی راسته‌قینه»، به‌لام هیشتا ماویه‌تی و ئه‌رک و ته‌قه‌لایه‌کی زۆرتری ده‌وی بۆ ئه‌وه‌ی بگاته ئه‌و فکهره‌ پێشکه‌وتنه‌خوازی که به‌رامبه‌ر شانۆ هه‌یه. چه‌ندانی وه‌ک «دستۆفیسکی و ستاناسلافسکی و بریخت و گورکی و یوسف العانی و ئه‌حمه‌د سالار و... هتد» گرتوویه‌نه‌ ته‌ ئه‌ستۆ. ئه‌مه‌ش واته‌ په‌یره‌وی کردنی ئه‌و تیبوره‌ زانسته‌یه‌ پێشکه‌وتنه‌خوازه‌یه‌ی که سه‌رکه‌وتنی گه‌ل و ئاسووده‌گییان بۆ مسۆگه‌ر ده‌کا. ئه‌مه‌ش به‌ هاوکاری و هه‌ره‌وز کردنی رۆشنیبرانی کورد دیته‌ دی و ئه‌و کاته به‌راستی مه‌به‌ستی ئه‌و و ته‌ گرنه‌گی دیمترۆف ده‌چه‌سپی که ده‌لێ «شانۆ قوتابخانه‌ی گه‌له».

ئه‌مجا خوشکه «ریتواس جاف»ی هونه‌رمه‌ند ده‌رباره‌ی ئافره‌ت و شانۆ و پروا بوونی به‌ ده‌وری بایه‌خدا‌ری ئافره‌ت له‌م بواره‌دا وتی:

شانۆگه‌ری کوردی له‌م قۆناغه‌دا به‌ده‌ست چه‌نده‌ها گه‌روگرفته‌وه‌ ده‌نالینێ و قۆرتی گه‌وره‌ رینگای پێشکه‌وتن و گه‌شه‌ سه‌ندنێ لێ ده‌گرێ. یه‌کی له‌م چه‌له‌مانه‌ نه‌بوونی ئه‌کته‌ری ئافره‌ته‌.. هه‌ر ئه‌م لیکدانه‌وه‌شم بوو که‌ پالێ پیتوه‌ نام بێمه‌ ئه‌م مه‌یدانه‌وه‌.. که بێ گومانم ئه‌م کاره‌م ده‌بێته‌ پال پیتوه‌نه‌رو هانده‌ریک بۆ خوشکانی تریش تا تیکرا ئه‌م بۆشاییه‌ پر بکه‌ینه‌وه‌و شان به‌شانی برا هونه‌رمه‌نده‌کانمان ئیمه‌ش ده‌وری خۆمان له‌ پیتش خستنی هونه‌ری کوردیدا بیه‌نین. لێره‌دا ده‌مه‌وی ئه‌وه‌ش بخه‌مه‌ به‌رچاو که‌ مانه‌وه‌م له‌ بواری شانۆدا ره‌نگه‌ هه‌میشه‌یی نه‌بێ، چونکه‌ زیاتر په‌رۆشی ئه‌ده‌بم و به‌تایبه‌تی شیعر، به‌لام تا کۆسپی نه‌بوونی ئافره‌ت له‌ ئارادا بێ من ده‌ست هه‌لناگرم.

دوای ئه‌و هونه‌رمه‌ند «په‌یمان به‌گۆک» ده‌رباره‌ی به‌ره‌و پێشسه‌وه‌ بردنی شانۆی کوردی به‌ره‌و شانۆیه‌کی تری سه‌رکه‌وتووتر وتی:

باری رامیاری میلیه‌ت ده‌ست نیشانی ئه‌م لایه‌نه‌ ده‌کا و هه‌رکاتێ ئه‌م باره‌ ئالۆزو ناهه‌موار بوو، شانۆ و هه‌موو لایه‌نه‌کانی تری هونه‌رو ژبان دوکه‌وتوو ده‌بێ.. میلیه‌ته‌که‌ی ئیمه‌ش گه‌یڕۆده‌ی رۆژانیکی سه‌خت و دژوار بوو. ئه‌مه‌ش کاریکی سه‌لبی کرده‌ سه‌ر ته‌واوی هونه‌ری کوردی، به‌تایبه‌تی شانۆ. به‌لام له‌م سالانه‌ی دوای هه‌فتاوه‌ ئه‌و هه‌یمنی و ئاسایشه‌ی هاته‌ کایه‌وه‌

ته كانیکی باشی بهم لایه نه داو شانۆ خۆی به خه لکی ناسانده وه. هه رچه نده له مه و به ریش شانۆی کوردی ده وری خۆی دیوه به لام نهک بهم شپوه گه لاله بوه ی ئیستای... ئه وه ی ئیسمه چاوه پروانی ده که یین ئه وه یه که له لایه ن لی پسر او انه وه وه کوو شانۆی میله تیک سه یر بکری که سیمای تایبه تی خۆی هه لگرتوه وه ته عبیر له هه ست و نه ستی راسته قینه ی میله ته که مان ده کا... وه بۆ داهیتانی به ره مه میکی پوخت و نایاب، وه سه رکه وتنی شانۆی کوردی و خاوین کردنه وه ی هونه رمه ند «فه یسه ل محمه د» وتی:

داهیتانی به ره مه میکی پوخت و سه رکه وتوانه ئه گه رپتسه وه سه ر چه ند هیلتیکی سه رکه ی بۆ ئه وه ی بتوانین له گه ل هیتانه به ره مه میش نه یه لین جار تیکی تر روخان به چاوی خۆی ببینی. ئه مه ش ئه و چه ند خاله یه بۆ ئه م مه به سته:

۱- ده رچوون له پیشکه شکردنی ئه و شانۆگه ربانه ی دوینی و پتری به ده بیان جار بلاو بوونه ته وه و رۆژی هه زار جار له کۆری به زم و گالته بیلینه وه. ههروه ها ده رچوون له و لایه نه فولکلۆربانه ی ئه مرۆ چه ند تیبیک له شپوه ی شانۆی له سه ر شاشه ی ته له فزیون بلاوی ده که نه وه، و ابزانم ئه مه پی نالین سه رکه وتنی شانۆی کوردی، به لکوو لاوازی و بی هیزی شانۆی کوردی پیشان ئه دات. به لام له هه مان کات ئه گه ر ئیسمه ته ماشای چه ند شانۆگه ربیه کی کوردی بکه یین ده بینین ئیبداعی تیا به دی ده کری، هه ر چه ند پتوبست نییه ناویان به یتیم چونکه «مانگی چواره پتوبستی به په نجه نییه».

۲- ده ست تیره دانی چه ند که سانیکی نه زان له کاری ده ره یتان «اخراج» بی ئه وه ی رۆژیک له رۆژان ته نها موماره سه یه کی هه بی له و رووه وه، بی گومان ئه مه ش ئه گه رپتسه وه سه ر ئه وه ی که به ره مه که به جیتسه قالبیکی کویرانه و ته مسیلیه ی لاکۆلان.

۳- نه بوونی هه یچ کۆرو موحازه ده یه که له سه ر شانۆ، تا هونه رمه ند بگاته ئاستی ئه وه ی خۆی به ئه و که سه بزانی به رامبه ر ئیسه که ی شاره زا یه، بی گومان ئه مه ش له سه رشانی ئه وانه یه که له ده رچوانی په یمانگی هونه ره جوانه کانن و ئه و مامۆستایانه ن له رووی رۆشنبیری شانۆگه ربیه وه ده ستیکی بالایان هه یه.

۴- تاکوو ئیستتا هاواری ئه وه مان بوو که ئافره ت نابی بۆ سه ر شانۆ به شداریمان له گه ل ناکات و خۆی دووره و په رتیز گرتوه، به لام به پیچه وانه ی ئه مرۆ ئافره ت به خوتین گه رمیه وه روو ده کاته تیه کوردیه کان که هه یچ نرخیک نییه له لایه ن ئه و هونه رمه ندانه ی که له تیه په کانن به رامبه ربان، جا ناچار

ئەوانىش پاش گەز دەبنەووە حەقى خۆيانە .. بى گومان ئەم چەند خالە لە
رۆژانەى خۆما كە لەناو كانگای ئەو دەردەسەریبە دەژیم و دەبیبیم، ئەگەر بىت
و ئەو چەند خالەو چەند خالێكى تریش هەیه جى بەجى بکرى و وەك برىنىك
سارىژ بکرى دلتىا بن بەرھەمىكى پىرۆزو سەرکەوتوانە دىتە كایەوہ ...» .

«شانۆ» وشەىەكى بىگانەىەو لەم دواىبەدا كەوتۆتە ناو زمانى كوردىبەوہ . ناوہ بۆ ئەو
جىگایە كە لەژوورىكى گەورە، وە یا لە گۆرە پانىكا لە تەختەو دارو پەردوو دروست
ئەكرى بەجۆرىكى وا كە ھەموو دانىشتوانى شوپنەكە چاویان لى بى، پەردەبەك بەپشتىا
گىپراوہ، ئەوانەى كە یارى ئەكەن، وە یا گۆرانى ئەلین، وەیا ھەندى جار وتار ئەدەن، لەو
دیوى پەردەكەوہ لە ناكاو دین و لەویدا دەست ئەكەن بە ئىشى خۆیان . شوپنەكە ئەبى بە
نمایشگایەك بۆ دانىشتوان .. ئەم دیمەنە بەم جۆرە لە ناو كورددا نەبووہ و لە دەردەوہ كەوتۆتە
ناوى، بەلام لە وینەى ئەم یارىیانە بە جۆرىكى درىژتر لەناو كورددا ھەر لە كۆنەوہ ھەبووہ،
ماوہى پىشاندانەكەى لەوانە بووہ تا چەند رۆژىك درىژەى كىشاوہ . بەوینە وەكوو «مىر
مىرانى» ناو فەقیان، وە یا یارى قەساب و كاسبكارەكانى سولەیمانى كە ھەتا دىنا تىك
نەچوو بوو بەم ھەیتو ھووتى شتى تازەوہ باوى ھەبوو لە ناویان .. ئەوانەى كە ئىستا
لەسەر ئەم شانۆبە یارى ئەكەن بە ھونەرمانەند ناو ئەبرین، كە ناوہكەش ھەر تازەبە بەچاو
كوردەوہ .

من و تو بمانەوئ یا نەمانەوئ رەورەوہى گۆران لە جم و جوولئى خۆى ناكەوئ . داھاتنى
ئەم شانۆگەرەش بەكێكە لەو رەورەوہى گۆرانە . لە سالەكانى پاش ۱۹۵۰ تا
ئەندازەبەك ئەم یارىبە دەرگای بۆ كراىوہ، بەلام زۆر بە گور نەبوو، لە پاش سالانى
۱۹۷۰ دا گورى پەیدا كەوئ لەگەلئ كۆرو دىواخانەكانا كەوتە برەو .. مەبەست لە ھىنانى
ئەم پەخشانە روخسارەكەى نىبە، بەلكوو مەبەست ناوەرۆكەكەى؛ مەبەست ئەوہىە كە چۆن
لە لایەنەكانى ترەوہ، كورد دەستى گەشتوہ بەشتى تر، لەم رووہشەوہ ھەر ھەنگاوى ناوہو
ئەبەوئ تەكان بەدا . نزىك بوونەوہى رى و بان و سونگەى ھاتوچۆ لە بەینى بەكا كەردىە
كارئ كە ئەم جۆرە ھونەرەش بەكەوئتە ناو كوردەوہ . ئەوہندە ھەبە وەكوو كوردەكە لە
كەردەوہو رەوشتى ولاتان و نەتەوہكانى تر وەر ئەگرئ ئایا نەتەوہو ولاتەكانى تریش لە
كەردەوہو رەوشتى ئەم وەر ئەگرن؟ ئەمەیان من تىایا دوو دلە!

كورد نەتەوہىە، نەتەوہ پچوووك بى یا گەورە، رەوشت و «وار»ى ھەبە كورد ئەمەى
ھەبە بەلام سەرەخۆبى نىبە؛ ئەوہى نىبە كە بوونىەتەبەكى سىاسى ھەبىت، ھەم خۆى لە

به‌ری بخوا، هه‌م غه‌یره‌ک‌ه‌ش ده‌وری لێ دهن له‌ره‌وشت و عاده‌تی وه‌ریگرن له‌
 نمايشگاكانيانا بياننوین. به‌داخه‌وه‌ زيلله‌یه‌کی غه‌یری له‌ مه‌رحه‌بايه‌کی هاوخوینێ خۆی
 پێ خوشتره‌!. ئەزانی ئەمه‌ش بۆچی وایه‌؟ ئەمه‌ش وه‌کوو به‌سه‌ره‌اتی پیرێژنه‌که‌یه‌ که‌ چوو
 لای هه‌کیمه‌که‌ وتی: پشتم ژان ئەکا، هه‌کیمه‌که‌ وتی: هه‌ی پیریه‌. وتی: گویم گران بووه‌.
 وتی: هه‌ی پیریه‌. وتی: چاوم کز بووه‌. وتی: هه‌ی پیریه‌. هه‌ر شتییک ئەو وتی، هه‌کیم
 وتی هه‌ی پیریه‌. پیرێژنه‌ تووره‌ بوو، ده‌ستی کرد به‌ لاسایی کردنه‌وی وتی: «یه‌، یه‌!»
 هه‌کیمه‌که‌ وتی: ئەوه‌ش هه‌ر هه‌ی پیریه‌ ..

هه‌ر ده‌ردێک و هه‌ر چه‌وسانه‌وه‌یه‌ک به‌سه‌ر کوردا بیت هه‌ر هه‌ی بێ سه‌ره‌خۆبیه‌. بریا
 ته‌نها ده‌ ساڵ سه‌ره‌خۆبێ به‌خۆبه‌وه‌ ئەبینی، جا ئەو وه‌خته‌ ئەزانی له‌ زه‌تی سه‌ره‌خۆبێ چ
 له‌زه‌تییکه‌؟ ئەو وه‌خته‌ ئەزانی هه‌ر پاشکه‌وتویتییکه‌ که‌ به‌سه‌ریا هاتوو هه‌مووی هه‌ی بێ
 سه‌ره‌خۆبێ بووه‌؛ هه‌مووی هه‌ی بێ سه‌ره‌خۆبێ بووه‌ که‌ ئیسته‌ ئیمه‌ شانازی ئەکه‌ین به‌
 ره‌وشتی بیگانه‌ - جا ئەو ره‌وشته‌ چاک بێ یا خراب- به‌چاویکی نزمیشه‌وه‌ سه‌یری
 ره‌وشته‌کانی خۆمان ئەکه‌ین!

بگه‌رێنه‌وه‌ سه‌ر په‌خشانی «شانۆ هونه‌رمه‌ندانی کورد»، وه‌کوو وترا مه‌به‌ست له‌م
 په‌خشانه‌ روخساره‌که‌ی نییه‌، به‌لکوو ئەو ناوه‌رۆکه‌یه‌ که‌ به‌م په‌خشانه‌ ده‌رپر -راوه‌.
 مه‌به‌ست ئەوه‌یه‌ که‌ تێ بینه‌رانی میژووی په‌خشانی کوردی ئەوه‌یان بۆ ده‌رکه‌وی که‌
 په‌خشانی کوردی جم و جوولێ هه‌بووه‌ له‌ گه‌ل رۆژدا هه‌نگاوی هه‌ڵبناوه‌.

«عوسمان هه‌ورامی» به‌ره‌مه‌یێکی به‌ ناوی «ژیان و به‌سه‌ره‌ات و هۆنراوه‌ی وه‌لی
 دێوانه‌» وه‌، که‌ له‌ ساڵی ۱۹۷۶ ده‌ستی چاپی گه‌یشتی، خسته‌ به‌ر ده‌ستمان و نمونه‌یه‌ک
 له‌و په‌خشانه‌ ئەلێ:

.....»

ئێستاش.

پاش ئەوه‌ی به‌شێ له‌ ژیان و به‌سه‌ره‌ات و هۆنراوه‌ی دێوانه‌ی ده‌شت و کێو و
 شاخی کورد، دێوانه‌ی ئەوینی پاک و پوخت و بێ گه‌رد، دێوانه‌ی سه‌رمه‌شقی
 هه‌موو شه‌یداianم، تا راده‌یه‌کی زۆر، به‌ روونی ده‌ست که‌وت؛ به‌ئه‌رکی
 سه‌رشانی ئەزانم به‌ پوختی پێشکه‌ش به‌ خویننه‌رانی به‌ ریزی بکه‌م، به‌م
 هیوايه‌ی بۆشاییه‌ک له‌ ئەده‌بی نه‌ته‌وه‌که‌ماندا پر بیته‌وه‌.

سەرچاوهی داستانی وهلی دێوانه و شهه:

به سه رهاتی «وهلی دێوانه» له ناو تیرهی «که ماله یی مورادی» دا پشتا و پشت هاتووه، ئه و پشت گه یارویه ته وه بۆ ئه م پشت. جگه له تیره ی «که ماله یی» پیاوو ژنه به ته مه نه کانی تری جاف. وه کوو «روغزایی، ته رخانه ی، هاروونی، شاتری...» ئه م به سه رهاته یان له پیتشوانی خۆیان بیستووه و گه یارویه یانه ته وه.

داستانی «وهلی و شهه» له گه ل هۆنراوه کانی «وهلی» دا له لایه ن «مه لاسه مین» ه وه، که له هۆزی «شاوه یس» ی تیره ی که ماله ییه، کۆ کراوه ته وه. به شی زۆری شیعره کانی «وهلی دێوانه» له سالی «۱۳۱۰» ی کۆچیدا، به رامبه ر به سالی «۱۸۹۲» ی زایینی، له سه ر ده سنووسه که ی «مه لاسه مین» ه وه بلاو کراونه ته وه. ئه وه ی شایانی باسه، ئه و به شه ی شیعره کانی «وهلی» که له که شکۆله که ی «مه حموود پاشای جاف و فه تاح به گ» ی برابدا نووسراوه ته وه، له و ده سنووسه ی «مه لاسه مین» وه ر گه یاره. ئه م «مه لاسه مین» ه که زۆر ئاره زوی له سه ر کۆکردنه وه ی هۆنراوه کانی «وهلی دێوانه» بووه، له گه ل «وهلی» دا با پیره یان برا بوون، دیاره ئه مه ش زۆر تر پالی پیتوه ناوه شوینه وار و به سه رهاتی «وهلی» ئامۆزای کۆ بکاته وه. جگه له ده سنووسه که ی «مه لاسه مین»، له به ر ئه وه ی له سه رده می «که یخه سه ره به گ» دا عیله ی جاف هاوینان چوونه ته ناوچه ی «هۆیه توو» و «سارال» ی کوردستانی ئیران و بی گومان «وهلی دێوانه» ش به و سه ر چیا و دیمه نه جوانانه دا گه راوه و هۆنراوه ی به سۆزی خۆبندۆته وه، له «سه، سه قز، مه ربوان، ده ره و یان و ناوچه کانی هه ورامانی ئیران» دا هۆنراوه ی «وهلی» نووسراوه ته وه و تا ئیستاش له ده ستنووسه کۆنه کاندا هه ر ماون.

سه رده می داستانی وهلی و شهه:

ئه م داستانه پر سۆزه له سه رده می «که یخه سه ره به گی جاف» دا رووی داوه. ئه وه تا که «وهلی» هه یچ ده ره تانیکی نامین، سکالای خۆی ئه گه به نیته «که یخه سه ره به گ» و به هۆنراوه ی «خه سه ره و خه یالی» دردی ده روونی هه لقرچاوی ده ر ئه بری و ئه ل:

خه سه ره و خه یالی، خه سه ره و خه یالی

ناخ په ی خان خاسی، خه سه ره و خه یالی

ساحب سپا و سان، دارا ئیقبالی

موهه بيا نه گه نځ خه زينه و مالن ..

له کاتیکدا «عه بدول رحمان پاشای بابان» نه چن بؤراو، له و چؤل و هدرده چاوی به لاویکی زهردو لاوازی شرو کولکن و چلکن نه که وئ، به و جؤره ناله ی دهر وونی کاربگه ری ناله و چه خماخه ی هه وری به هارانی داگردوه، نه چه په سی و لیبی نریک نه بیته وه که هوی په شیبوی جهسته ی خهسته ی لی نه پرسی؛ کزه له جهرگه ی دهر وونی «دیوانه» وه بهر ز نه بیته وه و بهم ناهی سووتینه ره وه ناله ی بهر ز نه بیته وه و نه لی:

ياران سافيتکم،

ليوياو ليويه لال سافيتکم

شهيدای شوق شهم پهر شه فافيتکم

کوشته ی نیگای ناز شه خسی جافيتکم ..

«عه بدول رحمان پاشا» ش گه لیک دلنی به هؤنراوه کانی «وهلی» نه کریته وه و له هه مان کاتیشدا زؤر دلنی ته داته وه و به ته مای نه کا که تیبیکوشنی بؤ کردنه وه ی گری کویره ی پر له پیچ و په نای. له گه ل نه وه شدا، نه هه موو ته قه لا و کوششه ی «عه بدول رحمان پاشای بابان» و «که یخه سره و به گی جاف» به رامبه ر به یاسا و دابی پر له زؤرو سته م و زؤری دهر به گی و خپله کی ناله بارو چاره سهر نه کراوی نه و سهر دمه، به با چوو؛ تا نه هات دهر دی دیوانه ی سهر شیت و پر سؤز گرانتر نه بوو.

نه ژادی وهلی:

له ناو عیلی «جافی مورادی» دا تیره به ک هه به به ناوی «که ماله یی». له و سهر دمه مانه دا، که ژیان و به سه ره اتی پر له شؤرو نه وینی گهرمی «وهلی و شهم» هاته کایه وه، و ارگه ی تیره ی که ماله یی ده شتی «گؤیان و شاکه ل و شیروانه» بوو .. هه ر له م مه لیه نده شدا «وهلی» له دایک بووه. کویتستانیشیان ناوچه ی «هؤیه توو» له به یینی «دیوان دهره» و «سه قز» دا و «سارال» ی ناوچه ی «سنه» بووه. میانه ی کؤچی هه موو ساله ی گهر میان و کویتستانیان له هه زار کیلومه تر زیاتر بووه.

«حه مه سور»، یا بلتپین «کوئخا محه مده»، کوئخای هؤزیک بوو له تیره ی که ماله یی. تابلیتی، خوا دارایی و ده سه لاتی پی به خشیبوو. لیرو مهرو مالات و نه سپ و مایین و هیستری له ژماره نه نه هات. له سه ره تاوه، تا ماوه به کی زؤر منالی نه بوو، بویه پاره و داراییه کی زؤری له رتی خوادا، به سه ر

ههژارو گه داو مزگهوت و خانه فاکاندا دابهش کردو به دلێکی پاکه وه له خوا پاراپه وه، که کورپکی پێ به خشی، تادارایی بێ پایانی به سه ر مالا ندا بهش نه کریتته وه.. له ئه نجامدا خوا کورپکی پێ به خشی، ناوی نا «وهلی». ئه شکرێ ناویکی تری بوو بێ و له بهر چاکی و راستی و له خواترسی پێیان وتی «وهلی».. پاشان دوا ی ئه وهی به شۆزی «شه م» سه ر شیت بوو، هه ر به «دێوانه» ناسرا.. ئه وه تا له م هۆنرا وه یه دا ده ر ئه که وئ، که ئه گه ر بێت و ناویکی بهر که وئ، ناوی «دێوانه» یه:

هامسه ران نامم؛

من نامم گنۆ «دێوانه» ن نامم

جه وساو ه رسوا ی ده ور ئه بیامم

رووی نه گنێلا گه ردوون به کامم

مامۆستا «محمد مه لا صاحب» یش وتی، له ده سنووسپکی سه د سا ل له مه وه به ردا دیم نووسرا بوو: «مرزا ولید فرموده»: به مه دا ده ر ئه که وئ ناوی «وه لید» بوو بێ.

دوا ی «وهلی» «کوێخا حه مه سوور» کورپکی تریشی بوو ناوی نا «ره سوول».

نه ژادی شه م:

باوکی «شه مسه» ش «شه م» که ناوی «قادر شیروان» بوو، کوێخای هۆزکی تر بوو له تیره ی «که ماله بی» له عیلی جافی مورادی. ئه میش وه کوو «کوێخا حه مه سوور» زۆر ده و له مه ندو به ده سه لات بوو. واته هۆزی «وهلی» و هۆزی «شه م» هه ر له یه ک تیره ن، ئه ویش تیره ی که ماله بییه له عیلی جافی مورادی.. کچی گه رمیان و کوێستانیان، هه لدان و ران له وه رانیان هه ر پیکه وه بووه و، دراوسی بوون. بێ گو مان ئه و ی نزیک به ئاگر بێ، نه ک ته نیا هه ر پریشکی بهر ئه که وئ، به لکوو سه ر تا پای گری رووته، هه ر ئه م گره ش بوو، بووه مایه ی نه مریی و مانه وه ی ناوی «وهلی دێوانه ی کورپ کوێخا حه مه سوور» و «شه مسه ی - شه م- کچی قادر شیروان» له تیره ی که ماله بی جافی مورادی ..

..... «.....» .

نیوانی سالانی « ۱۹۷۰- ۱۹۸۰ » لاپه ره ی ئه ده ب و په خشان ی کوردی، لاپه ره یه کی

برېقه دار بوو. له م سالانه دا قه له می کورد زیاد له جاران هم مو لایه کی گرتو ته وه له هم مو بابه تیک ده ست نیشانی کی کردوه... من نامه وئ قسه له وه لی دیوانه وه بکه م، چونکه ریبازی ئەم کتیبه شتی کی تره؛ ریبازی ئەم کتیبه ته نها پیشاندانی نمونه ی په خشانه کانه، په خشانیش دیوی دهره وهی بابه ته به په خشاننا بابه ت دهر ئەکه وئ، چه شه ی ئەو خاوه ن په خشانه دهر ئەکه وئ، جم و جووئ رۆژانه ی ئەو سهرده مه دهر ئەکه وئ. وه کوو ئەمانه دهر ئەکه وئ، باری سیاسی ئەو رۆژانه ش ههر دهر ئەکه وئ.

خاوه نی کتیبی «ژیان و به سهره اتی وه لی دیوانه» بیجگه له کو کردنه وهی هونراوه کانی وه لی، خو ی به په خشان نمونه یه کی په خشان ی ئەو رۆژه که له بابه تیکی وه کوو داستانی وه لی دیوانه وه بدویت پیشانمان ئەدا، له م په خشانه وه ئەوه مان بو دهر ئەکه وئ که جم و جووئ ئەده بی ده ستیکی ته او ی هه بووه؛ ئەو بیرو باوهره له ناو رۆشنی رانی کوردا به هیتز بووه که به شوین که له پووری ئەده بی رابوردوه کانا بگه رین و زیندوویان بکه نه وه. ئەمه بیرو باوهره پیکه که روت روو له دل سوژی نه ته وایه تی ئەکاته وه، بو یه وا ئەلیم له بهر ئەوه یه، چونکه ئەگه ر ئەو که له پوورانه زیندوو نه کړینه وه نه ته وه که ناتوانی بلئ من مه و جوو دیبه تم هه بووه، مه و جوو دیبه تی ئەو له سهرده مه کانی پیشوودا به و که له پوورانه وه بووه.

له رواله تا ئیمه رهنگی بلین: جا ئەمه چیه وه لیه کی دیوانه دلئ چوو بی له «شهم» یکی که ماله بی؟ ئەوان دلدار بیان کردوه، چ ناشنایه تیه کیان به بیرو باوهری نه ته وایه تیه وه هه یه؟ ئیمه بو ئەو دلداریه بوچ بکه وینه په رۆشه وه؟!.. ئەمه ئەوترئ، به لام ئایا ئەم قسه یه له هم مو روویه که وه راسته؟. نه، وا نییه. ئەمه راسته که وه لی دیوانه هپچ باوهری نه ته وایه تی نه بووه، باوهری ههر ئەوه بووه که سوژی دهر وونی خو ی به رانبه ر به نیگاری شهم به و زمانه که زانیویه تی دهر بیړئ، ئەوه نده هه یه ئەو زمانه ی ئەو بو ئیمه بوو به لامپایه ک که له ده وری کو ببینه وه. زمانه که ی ئەو زمانه کوردی بوو، ئەو زمانه ی ئەو ئەوه یه که ئیسته ئیمه داوای ئەکه یین. ئەگه ر له وینه ی وه لی و جگه له وه لی شتی کمان بو نه ما بو بیته وه، به چ ناویکه وه بلین رابوردووی زمانان هه یه و که له پووری پیشوومان به ده سته وه یه؟. نازانم «رۆمیو ژولیت» و «له یلاو مه جنون» ئایا له بهر گوزارشتی سوژه کیان به زمانه کیان بووه، که بوون به داستانی عالم؟ یا له بهر خودی ژولیت و له یلاو رۆمیو قه یس بووه! گومانی تیدا نییه ههر له بهر ئەو زمانه بووه که گوزارشتی له سوژی ئەوان داوه ته وه. «وه لی» ش زمانه که یه تی که سوژی خو ی پی

دەرپرپوهو به میرات ماوه تهوه بۆ ئیمه .

په خشانى خاوهن په خشان روخساره كهى به پوختى گوزارشتى له وهى كه ويستوو په تى داويه تهوه . له وان په سۆزى وهلى كارى كرد بپسته ئه وپش بۆيه گه لى جار عاتفه له روخساره كه دا ئه بپنرى ، ميژووى په خشان له دوا رۆژا ئه مه مان زياتر بۆ روون ئه كاته وه .

«كۆرى زانيارى كورد» له سالى «١٩٧٦» له ژير ناوى «رينووسى كوردى» دا به رهه ميكي له و باره وه هيتايه ناوه وه . ئه مهى خواره وه نمونه په كه له دهقى ئه و په خشانه :

(ئه نجومه نى «كۆرى زانيارى كورد» له رۆژى په كه مى دامه زراندينه وه بايه خيكي په كجار زۆرى داوه به دانانى رينووسى كي ديار كراو بۆ زمانى كوردى ، چونكه وهك ئاشكرايه نه بوونى رينووسى كي وها په كي كه له گيرو گرفته هه ره گه وه كانى رۆشنبيرى ئه مپۆى گه لى كورد . ئه نجومه نى كۆر له چواره م كۆبوونه وهيدا ليژنه په كي تاييه تى وهختى له شاره زابان دانا بۆ گه لاله كردنى راپۆرتيكيك له م باره به وه وه له كۆبوونه وهى هه شته ميبه وه ئه نجومه نى به وردى كه وه ته ليكۆلينه وه وه هه لسه نگاندى ئه و راپۆرت وه گه ليكي بپرى زانيارى نوئ هاته ناوه وه وه به و جۆره توانرا سه ره تاي چاره سه ركردنى گيرو گرفته كانى ئه م مه سه له به له لايهن كۆره وه دابنريت .

پاش ماوه به ك ئه نجومه ن هه ر بۆ ئه م مه به سته ليژنه په كي دائمى داناو له كۆبوونه وهى سى و پينجيبه وه كه وه ته ليكۆلينه وهى راپۆرتى ئه م ليژنه په ش وه توانى له دوازه كۆبوونه وهيدا ريگه ي چاره سه ر كردنى به شيكي زۆر گرنگى كيشه كانى رينووسى زمانى كوردى ديارى بكات و ئه مه ش پوخته ي ئه و ئه نجامانه به كه ئه نجومه نى كۆر پييان گه يشته وه هيوامانه به زووترين كات بتوانين چاره سه رى ته واوى هه موو گيرو گرفته كانى ئه م كيشه گه وه په يى زمانه كه مان بخه ينه به ر ده ست . به م بۆنه به وه ئه نجومه نى كۆر تكا له هه موو زاناو شاره زابانى كوردو كوردناسانى بيتگانه ده كات به وردى له م بربارانته ي بكۆلنه وه وه له ماوه ي شه ش مانگدا بپرى خوڤان و هه ر پيشنياريكيان له باره به وه هه به بۆمان بنپنر تا له به ر رۆشنايان دواپيارى خوئ بدات .

– (ئه لف و بى) كوردى – وهك ئاشكرايه تايينى ئيسلام زۆر ده ميكيه كارى كردۆته سه ر هه موو لايه نيكي زمانى زۆربه ي گه لانى رۆژه لاتی نزيك و ناوه راست كه په كيكيان گه لى كوردى ئيمه به . روويه ك له ره گرنگه كانى ئه م كار تى كردنه ئه وه به كه وا له سه ره تاي بلا بوونه وهى ئيسلام له كوردستاندا

خوینده‌واری کورد، و دکوو خوینده‌واری هه‌موو گه‌له موسولمانه‌کانی تر، چاری به ئه‌لف و بیی «هجا» ی عه‌ره‌بی کرایه‌وه و ده‌ستی به نووسینی ئه‌و ئه‌لف و بیییه راهات بویه هه‌رچی میراتی رۆشنییری زانراوی نه‌ته‌وایه‌تی کورد هه‌یه له دوای موسولمان بوونیوه به‌م «ئه‌لف و بی» یه نووسراوه‌ته‌وه و تا ئیمپروژش پتر له نیوه‌ی خوینده‌واری کورد هه‌ر به‌م «ئه‌لف و بی» یه ده‌نوسن. به‌لام له‌و کاته‌وه که هه‌ستی نه‌ته‌وایه‌تی له‌ ناو کورددا په‌یدا بوه‌و نووسینی کوردی له‌ ناو خوینده‌وارو نووسه‌راندا بره‌وی بوه‌ نووسه‌ره هه‌ره‌ شاره‌زاکانی کورد هه‌ستیان به‌وه کرد که وا پتویسته هه‌ندیک ده‌ستکاری ئه‌لف و بیی عه‌ره‌بی بکرتیت بۆ ئه‌وه‌ی باشتتر له‌ گه‌ل ده‌نگه‌کانی کوردیدا بگونجیت. ئه‌وه بوو ده‌ستکرا به‌ دانانی چهند پیتیککی نوێ بۆ ئه‌و ده‌نگانه‌ی له‌ زمانی عه‌ره‌بی دا نین (پ، چ، ژ، ف، گ) بۆ دیارکردنی «ل» و «ر» ی قه‌له‌و له‌ گه‌ل «و» ی کراوه‌دا. بی گومان ئه‌مه هه‌نگاوێکی گه‌وره بوو به‌ نیسه‌ت رینووسی زمانی کوردیه‌وه و کارتیکی دیاریشی کرده‌ سه‌ر رۆشنییری کورد به‌ شتیه‌یه‌کی گشتی. دوای لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی زۆر ئه‌نجومه‌نی کۆر هاته‌ سه‌ر بییری ئه‌وه‌ی که وا له‌ ریگه‌ی فراوانکردنی ئه‌م هه‌نگاوه‌وه ده‌توانریت هه‌ندیک له‌ کیشه‌کانی تری رینووسی کوردی چار بکرتیت وه بۆ ئه‌م مه‌به‌سته بریاری دا «و» و «ی» درێژ «تییژ» یش به‌ چوکلته به‌م جوژه جیا بکرتینه‌وه:

و، و، ی، ی، تی، ی.

بۆ هه‌لاوتێردنی چوکلته له‌سه‌ر «و» و «ی» و نه‌هێلانی نووسینی دوو «و» و دوو «ی» به‌لگه‌ی زانستی و عه‌قلی زۆرن، لێره‌دا دوان ده‌خه‌ینه به‌رچاو:

۱- «و» و «ی» درێژ که هه‌ندیک له‌ نووسه‌ران به‌ دوو «واو» و دوو بیی ده‌یان نووسن له‌ راستی دا هه‌ر یه‌که‌یان یه‌ک ده‌نگه‌. ئه‌وه‌ی راستی بیی له‌ پیتی گیراو «مشدد» به‌ولاره ئه‌وانیتر سه‌راپایان یه‌ک پیتن ئیتر بۆ ده‌بی هه‌ندیکیان بکرتین به‌ دوو. مه‌نتیق داوا ده‌کا که پیتیک به‌ دوو جوژ یا زیاتر له‌ دوو جوژ درکاندرا به‌ چوکلته و نیشانه له‌ یه‌کتر جیا بکرتینه‌وه نه‌ک به‌ دووجار نووسینه‌وه.

۲- دانانی چوکلته ئاسانه‌تره‌ خێتره‌ له‌ نووسینی پیتیککی سه‌ر له‌ به‌ر.

به‌ دوای بریاری دانانی چوکلته‌وه ئه‌نجومه‌ن بریاری ئه‌وه‌شی دا که هه‌موو چوکلته‌کان له‌ سه‌ره‌وه‌ی پیته‌کان دابنرین، نه‌ک هه‌ندیکیان له‌ خواره‌وه‌ هه‌ندیکیان له‌ سه‌ره‌وه‌ بن. مه‌به‌سیش له‌م بریاره ئه‌وه‌یه هه‌موو چوکلته‌کان له‌

بهک ریز برۆن و خامهش ریزگۆرکی له نووسینیاندا نهکا.

ههروهها ئهنجومهنی کۆر هیشتنهوهی پیتی «ص» له «ئەلف و بی» ی کوردیدا به پیتی دهزانیته چونکه، وهک ئاشکرایه دهنگی ئه پیتته له ههندیته وشه دا «سه د، سه گ...» زۆر روون و باوه، بهوتنه هیچ لادیتییهک نالیت سه د. هیشتنهوهی ئه پیتته له «ئەلف و بی» ی کوردیدا مایه ی هتیه بۆ زمانه که مان نهک لاوازی.

به م جۆره به پیتی دوا بریاری ئهنجومهنی کۆر «ئەلف و بی» ی کوردی وههای لێ دیت:

ا، ئ، ب، پ، ت، ج، چ، ح، خ، د، ر، ی، ز، ژ، س، ش، ص، ع، غ، ف،
ث، ق، ک، گ، ل، ل، م، ن، و، و، ه، ی، ی، ی.

.....

وشه ی «رینووس» کورتکراوه ی «رینگای نووسین» ه، واته چۆنیه تی نووسین له رووی ئیملاوه.

وهختی که کوردی نووسین دهستی پی کردوه سه ره تا هۆنراو بووه، واته هۆنراو به کوردی و تراوه و به پیتی عه ره بی نووسراوه، که ئه لیم به پیتی عه ره بی واته به و پیتته به لام به شپوه ئیملا ی فارسی نووسراوه به بی ئه وه هیچ نیشانه یه ک بۆ جیا کردنه وه ی وشه یه ک له وشه یه ک هه بوو بیت. پاشان که په خشان که وته سه ر کاغه ز دیسان هه ر به و شپوه یه نووسراوه. هه ندی دهنگ هه یه له وتنی وشه ی کوردیدا وه کوو «ر» قه له و و «ل» زل، «وا» ی کراوه و «ی» کراوه، ئه مانه هه ر به و چوار پیتی «ر، ل، و، ی» ئاساییه ئه نووسران و شتییک نه بوو بۆ جیا کردنه وه ی ئه مانه. له دوا ی سالانی ۱۹۱۰ به دهستیای و مه لا ره شید به گی بابان و مه لا سه عید ئه فه ندی کابان و هاو پیکانیان نیشانه یه کی وه کوو «۷» یان داناو خستیانه سه ربان بۆ جیا کردنه وه یان، به لام ئه مه هه ر شپوه ی نووسین بوو له دهستنووسدا، له چاپدا ئه مه نه بوو. له سالانی ۱۹۴۵ به دواوه، زانا توفیق وه هبی کۆششی کرد بۆ ئه وه بچیتته ناو چاپیشه وه. له سالی ۱۹۵۳ دا من توانیم بیانخه مه ناو پیتی چاپیشه وه، له وه خته وه ئیتر بلاو بووه وه.

به لام هه ندی شتی تر هه روا مایه وه وه هه ر نووسه ریک به ئاره زوی خۆی خامه ی بۆ ئه خسته سه ر نامه و چۆن ئاره زوی بکرا دیه به و جۆره ئه ی نووسی، له گه ل ئه مه شا رۆشبییرانی کورد له م رووه وه گه لی شتیان نووسی و گه لی دهستووربان دانا، ئه وه ند

هه‌بوو ئەمە نەئەگە‌یشتە هه‌موو لایەک، دوو‌هەم هه‌رکەسە بیروباوە‌رپێکی جیا جیای دەرئە‌ب‌پ‌ری و پارسە‌نگ‌یک نە‌بوو کە رێکیان بخات. هه‌موو کەس، وە‌یا ب‌ل‌ت‌ی‌ن هه‌موو مە‌نت‌ق‌ی‌ک ئە‌یوت ئە‌م ک‌ی‌شە‌یە ئە‌ب‌ی کۆ‌ر‌پ‌ێکی زانیاری بی‌ر‌پ‌یت‌ه‌وه، کۆ‌ر‌پ‌یش نە‌بوو.

یە‌ک‌ی‌ک لە لاپه‌رە درە‌خ‌ش‌انە‌کانی نیوانی سالانی ۱۹۷۰-۱۹۸۰ پە‌یدا بوونی کۆ‌ری زانیاری کورد بوو. کۆ‌ر ئە‌م ئە‌رکە‌ی خ‌س‌تە ئە‌س‌تۆ‌ی خۆ‌ی و ماو‌ه‌ی ئە‌و‌ه‌ش‌یدا بە رۆ‌ش‌ن‌ب‌یرانی کورد کە تا شە‌ش مانگ هه‌رکە رە‌خ‌نە وە‌یا گلە‌یی وە‌یا پ‌ی‌ش‌ن‌یار‌پ‌ێکی هه‌یه لەو ماو‌ه‌یە‌دا دە‌ری بر‌ی، پاش ئە‌وه ئە‌گەر ه‌ی‌چ دە‌نگ نە‌بوو، پ‌ی‌ش‌ن‌یارە‌کانی کۆ‌ر لە‌م روو‌ه‌وه لە‌بەر ئە‌وه کۆ‌رە‌کە بۆ کوردو کۆ‌ر‌پ‌ێکی رە‌س‌م‌ییە ج‌ن‌ خۆ‌ی ئە‌گر‌ی.

جا ئە‌و نمونە پە‌خ‌ش‌انە‌ی سەر‌ه‌وه بە‌ش‌ی‌کە لەو بیرو باو‌ه‌ر‌انە کە کۆ‌ری زانیاری کورد لە بارە‌ی ر‌ی‌ن‌س‌ه‌وه دە‌ری بر‌یوه. م‌ن ن‌ا‌ئ‌ی‌م هه‌نگ‌اوه‌کە‌ی کۆ‌ر شا هه‌نگ‌اوه، بە‌لام ئە‌وه ئە‌ل‌ی‌م کە می‌ژووی پە‌خ‌ش‌انی کوردی لە بارە‌ی گۆ‌رانی ش‌ی‌وه‌ی ئ‌ی‌م‌لا‌ی پە‌خ‌ش‌انە‌وه بە هه‌نگ‌اوه‌پ‌ێکی گه‌ره‌ی دا‌ئ‌ه‌ن‌ئ‌ی؛ بە‌وه‌ی دا‌ئ‌ه‌ن‌ئ‌ی کە ئە‌مە لاپه‌رە‌یە‌کی درە‌خ‌ش‌ان بووه کە بە‌سەر دە‌س‌تووری نووسینی کورد‌یدا هاتووه. بە‌لام کوردی بە‌د‌ب‌ه‌خت لە‌بەر ئە‌وه کە ج‌ل‌ه‌وی ئ‌ی‌ش و‌کار‌ی لە دە‌س‌ت خۆ‌یا نییە و سی‌اس‌ه‌ت وە‌کوو تۆ‌پی مندالان هه‌ل‌یان ئە‌س‌و‌ر‌پ‌ن‌ئ‌ی ئ‌ی‌ش لە‌مە چاک‌تر ناب‌ی؛ سەر‌ه‌ت‌ای سال‌ی ۱۹۷۰ سی‌اس‌ه‌ت و‌ا بوو کە رۆ‌ش‌ن‌ب‌یرانی کورد بگە‌ن بە‌و ئ‌ا‌و‌اتە‌یان کە پە‌یدا بوونی کۆ‌ر‌پ‌ێکی زانیاری بوو بۆ‌یان، ئ‌ا‌و‌اتە‌کە‌یان هاتە دی بە‌لام زۆ‌ری پ‌ی نە‌چوو، و‌اتە هه‌موو دە‌سال‌ی نە‌خ‌ایان سی‌اس‌ه‌ت کرد‌ی‌یە‌ کار‌ی کە ئە‌و کۆ‌ر‌پ‌ه‌یه جوانە مەرگ بی‌ت و ئە‌و ئ‌ا‌و‌اتە دی‌سان سەر بە‌ر‌پ‌یت‌ه‌وه قول‌ا‌خ‌ی خۆ‌ی. کاکە‌ی کورد! ئە‌گەر کورد سەر‌به‌خۆ‌ییە‌کی هه‌ب‌ی تووشی ئە‌م و‌اوه‌ی‌لاو بوخ‌چە بە‌گه‌ردان‌ی‌یه ناب‌یت!!..

«دوکتور موکەرەم تالە‌بانی» لە ژمارە‌ی کانوونی دوو‌ه‌می سال‌ی «۱۹۷۷» ی گۆ‌ق‌اری «رۆ‌ژی کوردستان» لە ژ‌ی‌ر ناوی: «کە‌و‌ل‌ۆ‌س و‌کە‌ل‌کی بۆ ناو‌چە‌ی کوردستان» بە پە‌خ‌ش‌ان‌ی‌ک ئە‌و بابە‌تە‌مان پ‌ی‌شان ئە‌داو ئە‌ل‌ئ‌ی:

«بە‌هۆ‌ی دروست‌کردنی بە‌ستی دە‌ر‌ب‌ه‌ندی خان لە سەر رووباری سیروان زه‌وی و زاری‌کی زۆ‌ر بوو بە ژ‌ی‌ر ئ‌ا‌وه‌وه و گە‌ل‌پ‌ک لە دان‌ی‌شت‌وانی ئە‌م ناوه ئ‌ا‌و‌اره بوون. لە‌بەر ئە‌وه بی‌ر لە‌وه کرایه‌وه کە چە‌ند ج‌ی‌گ‌ایه‌کی تری ئ‌ا‌وه‌دان بک‌ر‌یت‌ه‌وه، یە‌ک‌ی‌ک لە‌وانه دە‌شتی «شانە‌دەر» ه کە لە ناحیه‌ی خورمال و شارە‌زور لە قە‌زای هه‌ل‌ه‌ب‌جە. ئە‌و دە‌شتە کە ئە‌ک‌ه‌و‌یت‌ه هەر دوو د‌ب‌وی چە‌می «چە‌قان» کە

به کیکه له په له کانی رووباری سیروان.

له نیسانی ۱۹۷۲ و وزارتی ئاوداری له گه ل دهست و دایره ی «انرکوبروجکتر» یوغوسلافی دهستیان کرد به لیکولینه وهی ئه م کاره، و پر یار درا بۆ ئاودانی دهشتی شانهدر بهستییک له دهر به ندی «که ولؤس» له سه ر چه می «چه قان» دروست بکریت.

فره وانی دهشتی شانهدر ۲۳۲۲۸ دۆمه، ئیستا له مه ۴۳۸۴ دۆمی ئا و ئه دریت و ئه و دوا ی وشکانییه، به لām له بهر ئه وهی ئه م ناوچه یه ئه که ویته کویتسانه وه کشت وکالی ده مه رو ی به چاکی دیته به ره هم. ئه و زه وی زا ره ی که ئیستا ده کیلریت بریتیییه له ۹۸۹۲ دۆنم که دانه ویتله ی زستانی و ئه مه بیش ۸۱.۵٪ و ئه و دوا ییشی که بریتیییه له ۱۹۸۰ دۆنم گوله به روژه، که تان، لووکه، تووتن، چه وه نه رو سه وه ی لی ئه چینریت. به لām وا در ئه که ویت که له پاش دروستکردنی بهستی که ولؤس ۲۳۲۰۰ دۆمی ئه م ده شته بکریته ئاوی و به ره مه میکی کشت وکالی زوری لی ده ستگیر بییت. به پیی لیکدانه وهی ئابووری به ره مه می سالانه ی ئیستای به ۱۸۳۷۷۱ دینار دائه نریت، به لām له پاش ته و او بوونی ئه م پرۆزه یه ئه گاته ۵,۱۱۱,۹۷۹ دینار. بی گومان ئه مه بیش سوودیکی زوره به تاییه تی بۆ ئه م ناوچه یه وه هه موو کوردستان.

ئه م پرۆزه یه بریتیییه له دوو به ش؛ یه که میان دروستکردنی بهستیکی خو ل و خاک له دهر به ندی که ولؤس له سه ر چه می چه قان که ئه رژیته رووباری تانجه رووه بۆ رووباری سیروان. ئه م به سته به رزایی په نجا مه تره ئه بییت و پیی شی به سته که ئه بیته عه ماریکی ئا و ۷۵ ملیۆن م ۳ ئا و ئه گریت. ئه م ئا وه که له لافاوی ئاوی بارانی زستان و به هاردا کۆ ئه کریته وه، به درژیایی سال ئاوی ئه م چه مه ریک ئه خات و به پیی پییوستی کشت وکالی بۆ ئاودانی دهشتی شانهدر هه لئه به ستریت.

دووه م هه لکه نندی ده سته جوگه و جوگه له یه کی زور که بتوانریت هه موو ئه م دهشتی شانهدره ئا و بدات، به لām له بهر ئه وهی به شیکی دهشتی شانهدر هه رده و لاپاله، به جوگه له ئاوی بۆ سوار ناکریت، پییوسته به هو ی ئا و پرژینه وه ئا و بدریت. ئه مه بیش تازه ترین ریگای ئاودانه، که به هو ی پامپ و بۆری کشت وکالی ئه م هه ردوو لاپالانه ئا و پرژین ئه کریت. هه ر چه نیک له سالانی پیی شو دا وا دانرا بوو که هه موو ئه م کارانه به شه ش ملیۆن دینار بکریت، به لām پاش به رزبوونه وهی نرخی دروستکردنی ئه م جو ره کارانه، ئیستا به ۲۲,۵ ملیۆن

دینار ته‌واو بیټ. ئەمەیش ئەگەر له‌گەڵ بەرهممی سالانە، که له پینج ملیۆن دینار زۆتره لیکى بده‌یت‌وه له باری ئابوورییه‌وه به سووده. له‌بەر ئەوه بریار دراوه له پروگرامی پینجهمی سالانی ۱۹۷۶-۱۹۸۰ جی به‌جی بکریت، وه هەر له‌بەر ئەوه‌یش وه‌زاره‌تی ئاوداری به‌رپوه‌به‌ریکی به‌که‌لک، زانای بۆ ئەم کاره‌ ته‌رخان کرد.

له پاش ته‌واو کردنی پرۆژه‌ی به‌ستی که‌ولۆس و ئاوه‌دانی ده‌شتی شانده‌هەر، وا بریار دراوه له ۲۱۶۰۰ دۆمی ئەم ده‌شته کشت وکالیکی سفتی لی بکریت و ۶۰۰۰ دۆمیشی بکریت‌ه باغ و ره‌ز که داریکی زۆر زه‌یتوون و گوێز و بادهم و تری و چه‌شنه میوه‌ی تری لی بنریت. بیجگه له‌وه‌ی که چه‌نده‌ری شه‌کر بۆ کارگه‌ی سلیمانی ناماده ئەکات.

دروستکردنی ئەم به‌سته سی سال ئەبات و پرپوونی عه‌ماراوه‌که‌یشی سالتیکی پین ده‌چیت. که‌واته پاش چوار سال له کاتی ده‌ست پین کردنییه‌وه سوودی لی وه‌ر ئەگیریت. له پینش داریکردنی به‌سته‌که بۆ گوپینی ئاوریتی چه‌مه‌که پتوبستی به‌ کونکردنی چپای شانی ده‌ربه‌نده‌که هه‌یه، که ئەبی ۱۶۰ هه‌زار «متر مکعب» به‌ردو تاویر هه‌لکه‌ندریت و ۵۳۱۰ «متر مکعب» چه‌مه‌نتۆریت بکریت. بیجگه له هه‌لکه‌ندنی ۴۹ هه‌زار م ۳ و ساریت کردنی ۴ هه‌زار م ۳ و چه‌مه‌نتۆریت کردنی ۵۸۷۳ «متر مکعب» چاوه‌ی به‌سته‌که که ئاوریتی ریک ئەخات.

ئەمه یه‌کیکه له‌و پرۆژانه‌ی پروگرامی پینج سالی داها‌توو ۱۹۷۶-۱۹۸۰ که له کوردستانا پیک دیت.

شاره‌زور کۆنه، هیج نه‌بی ده‌ماری بن زوورگه‌کانی که ره‌گی داکوتاه به‌پین باوه‌ری زانایان که‌متر نییه له «۱۵» ملیۆن سال. ئەبی له‌م ماوه‌یدا چی به‌سه‌ر هاتی؟ له‌م ماوه‌ درێژ‌ه‌دا ئاده‌میزاد تۆ بلیت تیدا هه‌بوو بیټ؟ ئەبی هه‌بوو بیټ، چونکه له شوینه‌کانی تری لای ئەو ولاته‌دا ره‌چه‌لکه هه‌ر هه‌بووه. ئیمه لی‌ره‌دا ئاده‌میزاده‌که‌مان مه‌به‌ست نییه، به‌لکوو ئەو ئاوو خاکه‌مان مه‌به‌سته که ئەم رووداوانه‌ی دیوه، بی گومان ده‌ورانی زۆر دیوه؛ زۆر جار ئاوه‌دان بووه و زۆر جاریش ویران. ئەمه‌ی ئەگه‌ریت‌ه‌وه بۆ هۆش و زانیاری ئاده‌میزاده‌که‌و دانیشته‌وه‌کانی. «۱۵» ملیۆن سال له حساب ئیمه‌دا نییه، له حسابی پاشه‌روژایه که زانایان بین و به پوختی وردی که‌نه‌وه‌و ته‌مه‌نی ئەو شتانه که له‌ویدا بوون بیدۆنه‌وه...

شاره‌زوری پین «۱۵۰۰» سال تا ئیسته - که ئەمه وه‌کوو دوینج وایه - ئاوه‌دان

بووه پاشان و پاشان ئاوه دان. رووباری سیروان و تانجه پوڤو دواوان، ئه ویش مه گهر ههر خوا بیزانی له که یه وه له ویدا ههن؟! ئه مانه هه موو هی پیش میژوون. شاره زوور له م ئاخردها وای لی هات به ده گمهن دتیه کی تیدا هه بوو، هه مووی چقل و قامیش و زهل بوو، ورده ورده ئاوه دانیه که ی زور و ئاوه که ی سازگار بوو، وه کوو سه رده مه کانی ههره کوئی گۆرانی تریش دهستی که وته ئه و، له سالی ۱۹۴۰ د نیازی ئه وه کرا که ده ربه ندی خان دروست بکری، ئه مه ههر بریاریکی خه یال بوو، له سالی ۱۹۵۴ د له خه یال ده رچوو بوو به کرده وه، له سالی ۱۹۵۹ د ده ربه ندی خان ته و او بوو، به لام ناوچه یه کی زور له ده شتی شاره زوور بوو به ژیر ئاوه وه دانیش توانی ئه و ناوچه یه شله ژان، په خسانی خاوه ن په خشان به سه رهاتی داها تووی ئه و ناوچه یه پیشان ئه دا.

«که و لۆس» له نزیکی «خورمال» ه له شاره زوور. «شانه ده ری» گوندیکه ههر له شاره زوور. ناوه که ی «شانه ده ری» یه، نه ک «شانه ده ر».

ئیمه په خسانی کوردی به پی سالی کان ئه خه یه به رچاو بو میژووی پاشه پوڤ، ههر په خسانیکی میژوویه که بو ئه و بابه ته ی که ئه و روژه له ناوه دا هه بووه. ره و په وه ی گۆران ئه وه ی هینا وه ته پیشه وه که شاره زووری ملیونه ها سال له م ئاخردها بگاته پایه یه ک که ده لیاچه یه کی ده ستردی تیدا دروست بکری، ئه مه هیچ نه یکردوه ته نیا گۆران نه بیته، ههر ئه و گۆرانه ئه وه شی هینایه پیشه وه: که چۆن ئه و په نگا وه ی تیدا ئه کری ههر به و جوړه چاری ستارو ژبواری دانیش توانیشی بکری؛ ئه و دانیش توانه که شوینه کانیان بوو به ژیر ئاوه وه. به سه رهات و کاره ساتی وا له پیش چه رخیکا به میشکی که سدا نه ده هات، ئه و ی که بیری لی بکرایه ته وه ههر ئه وه بوو که شاره زووری ده وری دواپی له باتی زونگا و قامیشه لان بکریته وه به جیگای ئاوه دانی به لکوو میژووی کوئی وه ر بگریته وه، ریبازی جاف نه ما تا شاره زوور هه روا چۆل بیت. وه کوو وتم دهستی گۆران ئه وه ی هینایه پیشه وه که له شوینه واری وشکانی ده لیاچه دروست بی، له ده لیاچه دیسان ئاوه دانی دروست بیته وه.

ئهم په خشانه وه کوو جم و جوولی گۆرانمان پیشان ئه دا، ئه وه شمان ههر ئه خاته به رچاو که ههر چه نده بابه تی جوړو جوړ بیته ناوه وه، زمانی کوردی له باریا هه یه گوزارشت له و شتانه بداته وه و بتوانی تاکی ترازوی خوی له هه موو روویه که وه راست بکاته وه. شیوه ی دارشتنی روخساره که ی گوزارشت له چه شه یه ک ئه داته وه که له و روژه دا به پارێزه وه که وتیته ناو قوولایی بابه تیکه وه و کنه له ده برینی بابه ته که دا بکا بو دانه وه ی نیازی ده ورونی خوی

و بۆ دلنه وایى ئەو کەسانە کە لەو رۆژەدا بە ھۆی دەلیاچەپەکی واوہ زبانبەر بوون و ئەبن..

«مەحمود زامدار» لە ژمارە «٦٢» ی سالی «١٩٧٧» ی گۆڤاری «رۆشنبیری نوێ» لە ژێر ناوی «لە پەرەوێزی مێژوودا» نیگاری جۆرە پەخشانیکیمان ئەخاتە بەردەست و ئەلێ:

.....

دەوری شوێنکات لە پێشخستنی شارسانییە تا چییە؟

ئایا مێژوو هیچ جۆرە فەلسەفەپەکی سەرپەخۆی ھەیە؟

مێژوونووسەکان کێین و سەر بە چ رێبازو چێن؟

بێ گومان ھەر گێروگرفتێ کە ئەمڕۆ دوچاری مەزھابەتی ئەبیتەوہ رەگی قوول و دێرینە ی خۆی ھەیە و دەوری دیاری خۆی.. بەردەوامیش لە نێو یادو دل و بیرو خەونی زیندووی میللەت و مەزھابی زیندوویشا، ھەر سێ لایەنی «دوینێ و ئەمڕۆ بەیانی» لەبەک ئالان و تێک چەرژان و ترشاون.. بۆیە لەسەر پشتی ئەم خاکە بێ ئارامی ئیمەدا. نەکەس وەکوو کەس، نە میللەت وەکوو میللەت ھەیە، بتوانی لەم سێ لایەنە مێژووە رزگاری بێت. ھەر بۆیەش ئەوانە ئەیانی ئەوانە ئێمان لەبەک دابەرکەن بە تاییەتی بەشێکی باشی مێژوو نووسەکانمان - یا بە مۆنتاجیکێ گێرو گەوار لە مەزھابەتی، ھەم سەر لە خەڵک ئەشێوین و ھەم نەوکانی دوارژێش چەواشە ئەکەن و دەرمانی دەردی و راستیەکانی لێ ئەشارنەوہ! چونکە ناکرێ مەزھابەتی بە پوختی لە کارەسات و ھەنگامەپەک بدوێ، لە رووداوێ لە رووداوکانی ژیان بگات، گەر بە وردی لە سەریاکی لایەنەکانی ئەو ژیانە نەگەیشتیب و بە وردییش تێکرا ی مێژووی مەزھابەتی لەبەرچاو نەگرتیب!!..

بەرستی ئەگەر بێ و بەوردی چاو بە ھەندێ کتیبۆکە لە بارچووی مێژوویی بخشین، ھەر بە تەواوی رقیکی رەق و ئەستور داتئەگرت و ھەزار نەفەت لەو خامە لەرزەک و ناھەموارانە ئەکەیت کە بە ناحەق رووی راستی و مێژوو ئەشێوین و شەرەفی مەزھابی ژانکردوو بە تاراج ئەبن! بێ گومان بەشێکی ھەرە زۆری مێژووی ئیمە، یا بەدەستی لە رزۆکی ترسنۆکە گۆپارە ئەستورەکان، یاشەو کوپرو شیرمەرەکان، یا بە قەلەمی ناشی و سواوی ئەو بەناو مێژوونووسە مێشک پوتانە نووسراوہ تەوہ.. بۆیە بەم چەشنە زریزەدی گەلێ پلە و قوئاغی گرینگی مێژووەکەمان لەبەک ترازاوہو گەلێ راستی خنکینراوہ و نووقمەسار کراوہ! ئەمەو جگە لەمەش بەشێکی زۆری «مێژوو

نووسه‌کان!« هیچ جوړه بایه‌خیتکیان به میلله‌ت نده‌اوه به هه‌رچی و په‌رچی رووته‌له‌و گیل و گه‌وج و بی هوش ناو زه‌دیان کردووه. له‌لای نه‌ماندا، میژوو ته‌نیا میژووی میرزاده‌و به‌گزاده‌و سه‌ید زاده‌و خاتون و ماتون و ناغاو شاو شیخ و شه‌یتان و سولتان و خواپیداو و گه‌له‌ گورگه‌کان بووه، میلله‌تیش بۆ نیو ئاتوونی دۆزه‌خه‌وه!!...»

راسته! له‌ روژی نه‌مړوډا گه‌لی ریبازو راو سه‌رنج و توژینه‌وه بۆ تیگه‌شتنی میژوو له‌ کایه‌دایه. ریبازی مه‌تریالیزم، ریبازی نایینی و میستافیزیکی و ریبازی دیالیکتیکی. هه‌ر یه‌کینکیش له‌و ریبازانه‌ له‌به‌ر روژنای سه‌رنجی خویدا له‌ میژوو نه‌گات و له‌ رووداوه‌کان ورد نه‌بیته‌وه، هه‌ر بۆیه‌شه‌ نه‌و هه‌موو بیرورا جیاجیایانه‌ یه‌خه‌گیری یه‌کتری بوون!. به‌لام نایا بۆ نیمه‌ کامه‌ ریباز نه‌شی و له‌به‌ر چی؟ نه‌خوازه‌لا له‌ قوژاغیکی ته‌نگه‌به‌ر و تیژوه‌ی ناوا!... ئی! نه‌ی چۆن که‌مه‌ری پاشه‌روژ به‌سه‌ستین و خوژمان باشتر بناسین و گیان و تاسه‌و ده‌روونمان به‌سه‌ره‌ری و به‌ پاکي و به‌ گه‌وره‌یی زاخ بده‌ین و به‌ره‌و کومه‌لیکی تازه‌ترو زمانیکی تازه‌تر هه‌نگاو هه‌لینین...؟! نایا نه‌و میژوونووسه‌ی هه‌ر ته‌نیا خه‌ریکی شت گه‌یرانه‌وه‌و ره‌خنه‌گرتنی تاک و ته‌شه‌ر لیده‌ری میژوو و رووداوه‌کانی میژوو، نه‌توانی بمانگه‌یه‌نیتته‌ هیچ نه‌نجامیکی وا که‌ به‌رچاومان روژنتر بکات و گوشته‌و زوون به‌ تازه‌ زام و به‌ کۆنه‌ برینه‌کان به‌یتنی؟. یا نه‌و میژوونووسه‌ی که‌ به‌ چاو‌یکی زانستیانه‌وه‌ سه‌یری میژوو و مړوژ نه‌کات و به‌وردی له‌ کاکله‌و کرۆک و هه‌مه‌ لایه‌نی رووداوه‌کان نه‌کۆلیته‌وه‌و به‌ چوستی کرۆژه‌له‌ی شانی نه‌خاته‌ به‌ریاری نه‌م مه‌سؤولیه‌به‌ ته‌ مه‌زنه‌ی پر له‌ درامایه‌؟! کامه‌یان میژوو‌یه‌کی تازه‌مان بۆ نه‌نووسنه‌وه، کامه‌یان راستی رووداوه‌کان به‌راستی نه‌گه‌یرنه‌وه‌و ره‌خنه‌ی لی نه‌گرن؟ بۆیه‌ ده‌بی له‌مه‌و دوا چاو له‌و میژوونووسه‌ ساخته‌کارو بی زه‌وه‌رو نه‌زان و سایه‌ وشکانه‌ نه‌پوشین و به‌رووی ریبازو درۆو تاکتیکه‌کانیا هه‌لشاخیتین.. ده‌نا هه‌ر له‌ ژیر سای دروشمی دل‌فیننی «میژوو» و «میژووبازی» دا، ده‌یه‌ها دتوجامه‌ی تری رواله‌تبازو ساخته‌و خاکی که‌ش نه‌هاتووی پر له‌ قومام له‌به‌رده‌م کومه‌لانی خه‌لک هه‌لته‌خری و شه‌واره‌ نه‌کری!! میلله‌ت و میژووی میلله‌ت نه‌رپسی و له‌م لایه‌وه‌ش «میژوونووسه‌!!» به‌رچاو ته‌نگ و گیل و گه‌لۆره‌کان لیتی نه‌که‌نه‌وه‌ به‌ خوری...!»

سه‌ریازی ئیمپرو قاره‌مانی سبه‌یننی یه، کاره‌ساتی ئیمپرو میژووی سبه‌یننی یه. سه‌ریازو کاره‌سات دوو نه‌مامی ئیمپرون، نه‌ویان سبه‌یننی نه‌بی به‌ قاره‌مان، نه‌میان نه‌بی به‌ میژوو.

جیایی له نیوانی ئەم دوو نەمامەدا ئەوەیە کە سەرپازەکە ئەبێ ئیمپرۆ بناغە ی قارەمانیەکی دابنێ بۆ ئەوە سبەینی بەراستی بێ بە قارەمان، کارەساتە کە هیچ زمانیکی نییە کە کەوتە سبەینی ئەویش هەر ئەبێ بە میژوو بەلام چ جۆرە میژووێک؟ میژووی راستەقینە، یامیژوو درۆزنە! میژووی راستەقینە کارەساتە راستەقینە کە یە کە بوو، میژوو درۆزنە کارەساتیکە هەلبەستراوە دراوێتە پال میژوو، میژووی بەستەزمانیش زمانیکی نییە هاوار بکا بلیت ئەمە و نییە بە دەمەو هەلبەستراوە، راست و ناراست ئەکەوێتە گۆرستانەو ئەنێژرێت! نە راستە کە زمانی هەیه، نە ناراستە کە، ناراستە کەش وەکوو پیریژنە کربارەکی یوسف کە بەچەند پەتکیکەو چوو لە ریزی کربارەکانی یوسف دا راوێستا؛ ئەو کربارانە کە هەموو بە باری جەواھیراتەو هاتبوون، لە پیریژنەیان پرسى: تۆ چۆن بەم پەتکانە یوسف ئەکریت؟ لە کاتیکە کە خەلکی تر بە بارە زێر جەواھیراتەو راوێستاون!. وتی: من ئەزانم کربینی یوسف لە وزەى منا نییە بەلام هەر ئەوئەندەم بەسە کە خەلک پەنجەم بۆ درێژکەن و بلیت ئەوئەش لە ریزی کربارەکانی یوسف دا راوێستاوە.

کارەساتی بێ بناغە کە، ئەویش ئەچیتە ریزی گۆرستانى میژوووە، ئەویش وادیارە هەر بۆ ئەوەیە کە خەلک پیتی بلیت لە ریزی میژوو دایەو بەو دڵخۆش ئەبێ! بەلام پیریژنە کە زمانی هەبوو قسە بکا، میژوو کە هیچ زمانیکی نییە و مەگەر لەو قوولایی گۆرستانەدا هەر پیش بخواتەو.

بەلێ! لە دێو جامەى میژوودا هەموو رەنگیک ئەبێنێ، هەموو جۆرە کارەساتیک دیارە ئەکریت. ئەمەش راستە کە شایەن زۆر زۆر جار بەلای دەستدارانە رویشتوو، بەلام وە ئەبێ هەموو هەر ئەمە بوو بێت. میژوو ئەدەبی گێراوەتەو، ئەدەب دەستدارو بێ دەستی تیدا نییە. میژوو باسی دلداری کردوو؛ باسی کردوو نەک زیاتر لەبەر دوو چینی دەسەلاتدارو بێ دەسەلات، بەلکوو زیاتر هەر لەبەر دەربڕینی ئەو سۆزە بوو کە لە نیوانی ئەو دوو کەسەدا بوو. میژوو باسی چەوساوەی کردوو بەلام ئایا لەبەر خوشویستنی چەوسینەر بوو، یا هەر لەبەر بێ چارەیی چەوساوە کە بوو؟. بێ گومان گەلێ جار لەبەر بەزەیی بە چەوساوەدا بوو کە وابوو نابێ بە جۆرێکی گشتی حوکمی نارەوا بەسەر میژوودا بدرێ، نابێ ئەو حوکمەى بەسەرا بدرێ لەبەر ئەوە چونکە لە گۆرستانى خاموشانایە..

یەكێ لە خامەى پەخشانی سالەکانى ۱۹۷۰-۱۹۸۰ درکاندى ئەو گلەبیبیە بوو کە لە میژوو ئەکرا، ئەمەش یەکیکە لە جم و جۆلێ گۆرانی ئەو سالانە کە بابەتیکی وا هاتە

ناوهه. په خشانى كوردى پيشووتر لهم بارهوه له وانه يه نه گهر دوا بيت به ده گمهن بووه. خاوهنى په خشانى «له په راوتيزى ميژوودا» وه كوو ناوه روژكى بابه ته كه ي جوړه ناوه روژكيكه ديوى دهره وهى نهو بابه ته ي - كه روخساره كه يه - نهو يش جوړه روخساريكه كه گه لى جيايه له روخسارى په خشانه كانى تر. جياييه كه له بهر نهو نه ييه كه په خشانه كانى تر بابه تيان جيايه پتويسته روخساريشيان جيا بى، به لكوو جياييه كه له بهر نهو ييه كه رپختى رسته كان سفت كراونه ته وه به سهر يه كا، قوولن وه كوو بيريكي قوول كه دولكه و گوريسيكي دريژى نهو تا ناوى لى دهر بهيترى. له پشتى په رده وه نهو همان پيشان نه دا كه وه نه بى «هركه ريشى سوور بى هه مزاعه بى» وه نه بى هه كه سه ده ستى قه له مى گرت ميژوونوس بى. دهر پرينى ناوه روژك و روخساريكى وا نه مه له پيشكه وتنى په خشانى كوردييه له هى نه م سالانه ي دواييه دا.

«ئيسماعيل ره سول» له ژماره « ۱ ، ۲ » ي گوڅارى «الحكم الذاتى» سالى ۱۹۷۷ له ژير ناوى «ديموكراسييه ت و رژيى بهر له مانى» په خشانى ك له به شى كوردييه كه يدا به كوردى پيشان نه داو نه لى:

- به شى دووهم -

وتووېژ له لاي نيمه وه له سهر لاپه ره كانى روژنامه كانى ناوخو كراوه و بيرو راى هه مه جوړ دهر باره ي بابه تى ديموكراسييه تى ليبرالى و ديموكراسييه تى ميللى خراونه ته روو، له كاتيك كه هه نديك كه س داوايان كرد ماوه ي گواستنه وه دوايى بيت و رژيى په رله مانى داجه زريت، سه ربه ستييه كانى سياسى بو گشت چينه كانى گه ل و هپزه سياسيه كان بكرتته وه، هه نديك كه سى تر نارازى بوونى خو بيان دهر باره ي ديموكراسييه تى ليبرالى و رژيى په رله مانى دهر پرى و داواى ديموكراسييه تى ميللى كردو، هه نديكيان وايان زانى كه نه م ديموكراسييه ته ده شيت له سهر پشتيوانى ري كخراوه كانى پيشه يى وه كوو په كيه تيبه كانى كريكاران و قوتابيان ولاوان و نه وانيتر، يا خود ري كخراوه كانى كو مه لايه تى ميللى تر داجه زريت و، ده شيت به شدارى كردنى نه م ري كخراوانه له ناراسته كردنى ژبانى سياسى و كو مه لايه تيدا له باتى ده زگانى نواندى ده ستور به كار بيتن.. كه ديموكراسييه تى ميللى له سهرى دامه زريت و، نه وانه ش - نه نجومه نه كانى ميللى - يه كه جه ماوه ران هه ليده بيزيرن. ليره ش تي كه لېوونيك په يدا ده بيت له نيوان سروشتى نه م ري كخراوه پيشه بيانوه

سروشستی کاری ئه نجومه نه کانی میلیدا، که ویستی جه ماوه رو کارگه ران له ریگای نوینه ره کان و جیگره کانیا نه وه ده ده خات له دروستکردن و ناراسته کردنی سیاسه تی گشتی ده وله ت له مهیدانه کانی نابوری و سیاسی و بهرینه بهریتی، له مهیدانی یاسا دانان و چاودیری کردنی جی به جی کردنه که پدا.

ئه وه ی پیوسته دووباره بکرتیه وه ئه وه به، که رژیمی بهرله مانی و دیوکراسییه تی لیبرالی، بهرهمیکه له بهرهمه کانی بورجوازییه ت -هر وه کوو پیشتر گوتوو مانه - و شتیه به که وه کوو چوارچیه به که پیک هاتوو بۆ رژیمی سه رمایه دار، بۆه ئه م جوژه دیوکراسییه ته له وه ده وله تانه رانایه ت که ریگای شۆرشی سووشیالستی ده گرنه به رو، له هامانکاتدا وینه ی بوونی دیوکراسییه تیکی میلی ته واو ناکریت به بی ئه نجومه نی میلی هه لئارده ی وا که هیزی شۆرشگیترو سووشیالیست و ئه و جه ماوه رانه ده نووینیت که بهرزه وندی هه یه له دامه زانندی ئه م جوژه رژیمه سیاسییه .

به دریتی ماوه ی پیش شۆرشی « ۱۴ » ته موز ده ستوریک له ولاته که مان هه بو ناوی « یاسای سه ره کی » بو، ئه م ده ستوره له لایه نی ئه نجومه نی نوینه رانه وه دانرا بو. ئه م ئه نجومه نه ش فهرمانه وایی یاسا دانانی ده نواندو له ریگای هه لئارده وه هاتبوو. به لام ئایا، ئه م بهرله مانه گه ل و هیزه نیشتمانیه کانی ده نواند؟! یا خود ئایا، راسته ئه م بهرله مانه له لایه ن گه له وه هه لده بژیران؟ هه موو ئه و که سانه ی که هه ینی له کاروباریان ده کۆلییه وه ئه م راستییه ده زانن.. که ئه نجومه نی نوینه ران ته نیا کوری به جاخ و ئاغا و گه وه کانی ده ره به گ و بورجوازی ونوینه ره کانیان بو، یاسا و رژیمه کانی که بهر ده وام له م ئه نجومه نانه وه ده ده چون هه ر بۆ زنجیر کردنی دهسته کانی خه لک بو، قورسی وا بوون که باریانی گران کردبو.. کاری بهرله مانیشی ئه وه بو.. فهرمانه وایی سه ر به ئیمپریالیزمی نیمچه ده ره به گ به توکیلی ده ستورو یاسا بپۆشیته وه.

ئه وه ده شگوتریت که ده سه لاتداریتی دابه ش ده کرتیه سه ر جی به جی کردن و یاسا دانان و قه زائی و، سه ره خۆیی هه ر یه که له م ده سه لاتداریانه له وی تره وه له سایه ی رژیمه کان ده ره به گایه تی کۆنه په رست و سه رمایه دار، هه مووی درۆیه کی رووته نوینه رو بیرکه ره وه کانی ئه م رژیمانه بلاوی ده که نه وه بۆ ئه وه ی زۆرداری کۆمه لایه تی وئیسستغالی چینایه تی پی بشاریته وه .. ههروه ها ئه م ده سه لاتداریانه ته نانه ت له و رژیمه سووشیالیستانه شدا لیک جیا نابه وه که له

گۆشەى بەرزەۋەندى چىنەكانى رەنجبەرەۋە تەماشاي مەسەلەكە دەكەن . . بە واتەيەكى تر، دەسلەتدارى قەزائى و جىن بەجىن كىردن و، ياسادانان، دەزگاي بەرزەۋەندى تىك بەستراۋە روى زۆرى ھەيە و كارى ھەمە جۆر دەكات بۇ دەسلەتدارى چىنەك، يان دەسلەتدارى چەند چىنەك كە بەرزەۋەندىيەكانىان تىك بەستراۋن و دەۋلەت بەرتپە دەبەن . .

دام و دەزگاكاني دەستوروى و دەزگاكاني بەرتپەبردن و سىياسى بىناى سەرەۋى پەيوەستىيەكانى ئابوروى باۋى كۆمەلەكەن و ھەمىشە بە گۆيرەى گۆرانى ئەم پەيوەستانەۋە دەگۆرەن. پەيوەستەكانى سەرمايەدارى لەبەرھەم ھېناندا، شىۋەيەكى تاييەتى ھەيە لە بىناى سەرەۋەۋە كۆمەلەكەكانى نىمچە دەربەگى ھەمە جۆرەى ژىر دەست بەسەردا گرتتى ئىمپىريالىزم، بەشىۋەيەكى رىك كەوتتو لەگەل سىروشتى پەيوەستەكانى ... ھەرۋەھا ئەنجومەنەكانى نوپنەران - بۆنمۇنە - ياسايان دادەنا بۆچەسپاندنى گىيانى رژیى سىياسى دامەزراۋ بەردەۋامى دەست بەسەرداگرتتى ئىمپىريالىزم، ۋەكوو ياساى كۆمەلەۋ پارتەكان كە ناھىلەت ئەۋ پارتەى ياخود ئەۋ دەستەى بەرھەلەستى رژیى فەرمانرەۋاى دەكات و سىياسەتتىكى دژى ئىمپىريالىزم و كۆنە پەرسىتى بەكار دىنە قەدەغە دەكات لە كارى سىياسى و، ياساى سزاكان و كلەكە ھەمە جۆرەكانى بۆئەۋى رىي ھېزەكانى شۆرشگىرو نىشتەمانپەرەۋى ھەمە جۆر بگرتت و، تۆقاندنى پۆلىسى و سىياسەتى بگرو بگور و دەرکردن لە لايەن دەزگاكاني دەسلەتدارى جىن بەجىن كىردنەۋە بە چوار چىۋەيەكى ياسايانە بېۋىشەتەۋە.

.....«.....» .

ھەر لە كۆنەۋە رەۋرەۋەى ئادەمىزاد لە بارى پېشكەۋتەۋە كە زىاتر سىنگى نا بۇ پېشەۋە دوو جۆرە ناويان دانا بۆئەۋسىستەمانە كە لە ناويانا پەيدا بوو؛ نىزامى دىكتاتورى، دەستوروى دىموكراسى. دىكتاتورى ئەۋەيە كە تاقە كەسىك سوارى حوكم ئەبىتت و جەلەۋى ھەموو شت ئەگرتتە دەست و بە ئارەزۋوى خۆى حوكمى ئەۋ ۋلا تە ئەكا. سەردەمى پېشەۋى زىاتر ئەم جۆرە حوكمە ھەبوۋە. تەبىئەتى ئەم حوكمە زۆرو ستەمى تىدايە. ئەم ستەم و حوكمە بەم جۆرە مايەۋە تا دوايى ھاتتى سەدەكانى ناۋەراست، زىاتر لە ئاوروۋپادا قەۋالەكانى لەم روۋەۋە ھەموو شت بوون. ستەمىش كە زۆر بوو كاسە پىر ئەبى و ئەرژى، ھەر ئەم پىپونە بوو بەرە بەرە كىردىيە كارى كە رۆشنىيرانى سەدەى ھەزەھەم كەۋتتە سەر ئەۋە ئەۋ دەستورە حوكمە نەمىنە و نىزامىكى تىرى ۋا بىتتە پېشەۋە

که ئاشنایه‌تی له گه‌ڵ بیرو باوه‌ری گه‌له‌که‌دا هه‌بێ و ئه‌وانیش به‌شدار بن له‌ بانه‌پرکردنی ئه‌و چه‌وسانه‌وه‌دا که به‌ سه‌ریاننا هاتوو. ئه‌م جو‌ره‌ نیه‌زماه‌ ناونه‌رایه‌ نیه‌زماهی دیموکراسی. وشه‌که‌ یۆنانیییه‌، واته‌ ده‌سه‌لاتی خه‌ڵک. ئه‌مه‌ش به‌ کورتی ئه‌یلتیم:

هه‌موو تاکه‌ تاکه‌ی ئه‌و گه‌له‌ که‌ گه‌یشتنه‌ ته‌مه‌نی قانونی -که‌ هه‌ژده‌ سالییه‌- باوه‌ری به‌ خۆی ئه‌بیت و ئه‌و مافه‌ی هه‌یه‌. به‌پیتی که‌م و زۆری دانیه‌شتوانی ولات، هه‌ر چه‌ند هه‌زار که‌سیک باوه‌ری خۆیان ئه‌ده‌ن به‌ یه‌کیکیان و ئه‌و یه‌که‌ ئه‌بێ به‌ نوینه‌ری ئه‌و به‌شه‌. ئه‌م نوینه‌رانه‌ هه‌موو له‌ شوینیکا کۆ ئه‌بنه‌وه‌ و قسه‌ له‌ کاروباری ولات‌که‌ یانه‌وه‌ ئه‌که‌ن. ئه‌م شوینه‌ پێ ئه‌وتری «پارله‌مان» وه‌ یا دیواخانی نوینه‌ران، سیسته‌م و پیتویسته‌کانی ولات له‌مانه‌وه‌ ده‌ر ئه‌چیت، پاشان ده‌سته‌ی وه‌زیران لی ئه‌کۆلنه‌وه‌و بریاری له‌سه‌ر ئه‌ده‌ن، دوا‌ی ئه‌وه‌ ئه‌چیته‌ لای پادشا، وه‌یا سه‌رۆک کۆمار مۆری ئه‌کا و ئه‌بێ به‌ قانون و کارو باری ولات له‌سه‌ر ئه‌و قانونه‌ ئه‌روا. ئه‌و په‌خشانه‌ی سه‌ره‌وه‌ قسه‌ له‌و قانونه‌وه‌ ئه‌کا.

له‌ راستیدا ئیتمه‌ ئه‌وه‌مان مه‌به‌ست نییه‌ که‌ میژووی پارله‌مان و به‌سه‌ره‌اتی پارله‌مان بگێرینه‌وه‌، به‌لکوه‌ مه‌به‌سته‌که‌ی ئیتمه‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌ جم و جوولتی په‌خشانی کوردی له‌ نیوانی سالانی ۱۹۷۰-۱۹۸۰ دا پالیدا به‌وه‌وه‌ که‌ قسه‌ له‌ کاروباری پارله‌مانه‌وه‌ بکات؛ ئه‌و پارله‌مانه‌ که‌ له‌ به‌شی خودموختاری بۆ کورد له‌ عیراق دروستبوو، خاوه‌ن قه‌له‌میکی کورد بوانی ئه‌م ناوه‌رۆکه‌ که‌ له‌ ولات‌که‌ی خۆیا په‌یدا بووه‌ بیخاته‌ ناو چوار چیتوه‌ی په‌خشانی زمانی کوردیییه‌وه‌. ئه‌شی ئه‌م مه‌فه‌وه‌مانه‌ له‌ زمانیکی تره‌وه‌ بگۆر-ریته‌ سه‌ر زمانی کوردی و هه‌ر له‌ ساله‌کانی ۱۹۴۰ به‌دواوه‌ ئه‌م جو‌ره‌ باسانه‌ کرابێ، وه‌ هه‌ر له‌و سه‌رده‌مانه‌شا پارله‌مان له‌ عیراقتا هه‌ر هه‌بووه‌، نه‌ک بۆ ته‌نیا کورد به‌لکوه‌ بۆ هه‌موو گه‌لی عیراق، به‌لام ئه‌م خودموختارییه‌ نه‌بووه‌. ئه‌م خودموختاری، وه‌یا ئۆتۆنۆمییه‌ -ئای راست ئای درۆ- له‌به‌ره‌می بزوتنه‌وه‌ی ره‌وره‌وه‌ی نیوانی سالانی ۱۹۷۰-۱۹۸۰ یه‌، که‌ ئه‌مه‌ هه‌بوو دیاره‌ ئه‌بێ به‌ بابته‌ بۆ خاوه‌ن خامه‌کان.

خاوه‌نی په‌خشانی «دیموکراسییته‌ و رژیمی په‌رله‌مان» به‌ په‌خشانیکی کوردی هاتوته‌ ناوه‌وه‌. له‌ په‌خشانی ئه‌م بابته‌ ئیتمه‌ و پاشه‌روژی په‌خشانی کوردی ئه‌وه‌مان بۆ ده‌رکه‌وی که‌ چ جو‌ره‌ بیرو باوه‌ریک له‌و رۆژه‌دا له‌ ناوا هه‌بووه‌؟ چ جو‌ره‌ وشه‌یه‌ک و چ گوزارشتیک که‌وتوته‌ ناو زمانی کوردیییه‌وه‌؟ بیروباوه‌ری سیاسی چ جو‌ره‌ بیرو باوه‌ریک بووه‌؟. هه‌یزی گوزارشت چۆنه‌؟. له‌ بابته‌یکی وادا ده‌سه‌لاتی په‌خشانه‌که‌ چۆنه‌ بۆ به‌ ده‌سته‌وه‌دانی

مه‌رامه‌که؟ . ئایا هه‌یزی په‌خشانیکی وا که ئه‌وه بابه‌ته‌که‌ی بی‌ ئه‌گا به‌ هه‌یزی په‌خشانیکی تری کوردی که بابه‌تیکی وه‌کوو ئه‌م بابه‌ته، بیه‌گانه‌یه به‌ چاو ئه‌وه‌وه؟ .
 له‌گه‌ل ئه‌مانه‌شدا ئه‌بێ ئه‌وه‌ش بزانی که خاوه‌نی ئه‌م په‌خشانه وادیاره بابه‌ته‌که‌ی به‌ عه‌ره‌بی له‌ به‌شی عه‌ره‌بی گو‌فاره‌که‌دا نووسیه‌وه‌و پاشان هه‌یناویه‌ حه‌رف به‌ حه‌رف وه‌ری گه‌پراوه‌ته‌ سه‌ر زمانێ کوردی. ئه‌گه‌ر بابه‌ته‌که‌ له‌ پێشدا به‌ کوردی بنووسرایه‌و پاشان وه‌ری بگه‌پرایه‌ته‌ سه‌ر عه‌ره‌بی چه‌ره‌ی په‌خشانه‌که‌ی گه‌لی به‌ ریختتر ئه‌بوو له‌م چه‌ره‌یه‌ی که ئیسته‌هه‌یه‌تی. هه‌ینانی ئه‌م ده‌قه بو‌روخسار نییه، به‌لکه‌و بو‌ناوه‌رۆکه، که له‌و رۆژه‌دا شتی وه‌کوو ئه‌م ناوه‌رۆکه به‌و چه‌شنه‌ گوزارشته‌وه‌ له‌ناو هه‌بووه، ئه‌گه‌نا وه‌کوو وتمان له‌ سه‌له‌کانی ۱۹۴۰-۱۹۵۰ جو‌ره‌ بابه‌تی وا هه‌بووه که باسی به‌ تایبه‌تی ده‌موکراسی بکا به‌لام به‌گوزارشتیکی تر. یه‌کیک له‌وانه‌ قه‌له‌می «ف. هوشیار-فایق هوشیار» بووه که له‌ ژماره «۱» ی سالی «۷» ی گو‌فاری گه‌لاویژ-۱۹۴۶- له‌ ژیر ناوی «ده‌موکراسی» دا په‌خشانیکمان ئه‌خاته به‌ر ده‌ست و ئه‌لی:

(.....)

ده‌موکراسی-DEMOCRACY

ئیه‌ستا دوا‌ی ئه‌وه به‌ کورتی له‌ باسی حکومه‌ت و جو‌ره‌کانی بووینه‌وه‌ دینه‌ سه‌ر ئه‌و باسه‌ی ئه‌مانه‌وی لیه‌ بدوین که ئه‌ویش «ده‌موکراسی» یه. زانیمان که ده‌موکراسی سه‌ به‌شه‌و هه‌ر چه‌ند هه‌ر به‌شه‌ی گه‌ر بیه‌ت و به‌جیا باس بکه‌ین دوورو درێژه‌و لیه‌شدا به‌م ساوه‌ که‌میبه‌ جی نایه‌ته‌وه، به‌لام هه‌ر چۆنی بی، بی جیاکردنه‌وه‌ که‌می له‌ ده‌موکراسی و حوکمی ده‌موکراسی ئه‌دوین وچاکه‌و خراپه‌ی دینه‌ به‌رچاو و ناته‌واویه‌کانی چه‌یه‌ ده‌ری ئه‌خه‌ین. وشه‌ی ده‌موکراسی له‌ سه‌ره‌تاوه‌ وشه‌یه‌کی یۆنانیه‌وه‌ له‌ دوو به‌ش پێکهاتوه‌:-

۱- DEMOS = به‌مانای گه‌ل یاخود خه‌لکه -People.

۲- Kratos = به‌مانای ده‌سه‌لات یاخود توانایه -Power.

مه‌به‌س له‌ که‌لمه‌ی ده‌موکراسی له‌ زه‌مانی هه‌یروودی میژوو‌زانی به‌ناو بانگی یۆنانیه‌وه‌ ئه‌مه‌ بووه: «ئو ره‌نگه‌ حکومه‌ته‌ که له‌ ناو کۆمه‌لا ئیده‌ره‌ی ئه‌هالی پێشان ئه‌دا کۆمه‌ل به‌ فیکری هه‌موان ئیده‌ره‌ بکریت و حوکم عاندی ئه‌کشریه‌ت بیه‌ت» .. که‌وا بوو حوکمی ده‌موکراسی ئه‌و حوکمه‌یه‌ که گه‌ل خۆی ئه‌یکا. له‌ سه‌ره‌تا‌دا ده‌سه‌لات هه‌ی گه‌له‌ به‌لام گه‌ل به‌ ئاره‌زووی خۆی له‌سه‌ر هه‌ندی شه‌رت ئه‌و ده‌سه‌لاته‌ی خۆی هه‌مووی، یا هه‌ندیکی ئه‌دا به‌ سه‌ره‌ک وه‌یا شایه‌ک که

به پئی ئه و شهرتانه کاروباری ولات ههلسوورپینی.

ئهم دیموکراسیه بهر له وهی بگاته ئهم پایه یه ی که ئیستا گه یه تی، بهر له وهی بخریته دستووری ولاتانه وهو حوکمی پئی بکری له پشدا ههر له بیردا بو، وه به بیرتیکی فهلسه فهو سیاسهت نه زانراو له ده وهی هوشیار بوونه وهدا له نه وروپا له نه نجامی نه و حوکمه زۆرداری پر جه و ره دا که قه راله کانی قوروونی وستا نه یانکرد پهیدا بو، وه له ناخرو ئۆخری سه دهی ههژده همددا که له شوپشی گه وهی فه رهنسه دا گه و ره بی و خاوهن ده سه لاتی گه ل بلاو کرایه وه، نه و حه له نه مپش سه لمینراو که وته کایه وه. وا بۆ به لگه وینه یه کی نه و به یان نامه تان نیشان نه ده بین که مه جلسی میلی فه رهنسه بۆ بلاو کردنه وهی حقوقی ئینسان له سالی ۱۷۹۱ دا بلاوی کرده وه:

«وه کوو بهک هاتنه دنیا و وه کوو بهک ژیان حه قی ئاده میزاده، ئامانجی کۆمه لانی سیاسیش پاراستنی حقوقی ته بیعی و نه ده بی ئاده میزاده. ئهم حه قانه ش: سه ریه ستی، وه کوو بهک بوون، خاوهن ملک و مال بوون، بهر به ستکردنی زۆرو زه بر، هه موو سه رچاوه کانی هیزی سه رۆک و حوکم به ده ستان له میله ته وه دیتته در، چ فه ردیک چ که سیک ناتوانی حوکمیک به کار بیینی که سه رچاوه که ی میله ته نه بی، هه موو هاو ولاتیه ک خۆی راسته وخۆ، بان به هۆی وه کیل و ناییکه وه له دروستکردنی قانونا حه قی هه یه، له بهر نه وه که هه موو کهس به رامبه ر به قانون وه کوو بهکن وه کوو بهک نه توان هه موو کاریکی هه موایی وه یا خزمه تیکی ده ولت به جی بیین، هیچ که سیک له بهر پروا فیکر و عه قیده ی تاییه تی خۆی نابیی ته جزیه بکری». گه لاویژ ۶ و سالی ۱.

به م جوړه ئهم بیره له بییری ده رچوو و که وته کایه وهو خرایه ده ستووری ولاتانه وه و له سه ده ی نۆزده همددا تا هات په ره ی سه ند، به جوړی به شی زۆری ده ستووری ولاته کانی گرتته وهو ئهم شه ری گه وهی دوومه ههر وهک شه ری گه وهی پیشوو بوو به هۆی سه رکه وتن و بلاو بوونه وهی. هه روهک بینیمان که حوکومه ته دیکتاتۆریه گه وره کان له شه ری گه وهی پیشوودا وه کوو «ئه له مان، نه مسه، مه جه ر، تورکیا و روسیا» و گه لی له حوکومه ته پچوو که کانیش هه موو بوون به دیموکراسی. هه روا دوای ئهم شه ر ه ل له ئه له مانیا و ئیتالیادا دیکتاتۆریه ت نه ما.

به ئی! له گه ل نه وه دا که کاتی ئهم بیره - بییری دیموکراسی - بلاو بووه وه له گه لی شوین دوشمنی بۆ پهیدا بوو و دوشمنه کانی به ربه ره کان بیان له گه لا کردو

ئەيانگوت: «لە ئەنجامدا ديموكراسى نامىنىڭ و ھەر ئەم پەيرەو تازەيە - فاشىستى و نازى- سەر ئەكەوئ» بەلام ئەو بوو دىيان كە بەراست نەگەپرا..

.....»

تەماشائەكەين ئەم دەقە پەخشانە كە ھى نىزىكەى ۴۰ سال لەمەو پىشترە بە چ جۆرپىك گوزارشتى لەو بابەتە داوئەتەو و چۆن بە بى گىرو گىرتى ھاتۆتە ناوئەو؟ رستەو عىبارەت رىك، مەفھوم ئاشكرا، كوردى كوردىيەكى بى سەرىشە، ھىچ ژان بە پىاو ناك!. بەلئى! جم وجوئلى پەخشانى كوردى لە سالانى ۱۹۷۰-۱۹۸۰ بەگورتر بوو؛ بەگور بوو لە بارەى بابەتەو، ئەگىنا گەلئى پەخشانى پىش ئەو مېژوو ھەيە بى گومان ئەو پتەوتر بوو.

ئەمەو جىايىيەكى تر كە لە نىوانى ئەم دوو وئىنە پەخشانەدا ھەيە: «دېموكراسى» و «دېموكراسىيەت و رژیى پەرلەمان» ئەوئەيە كە لە سەردەمى پەخشانى «دېموكراسى»دا حوكمى خود موختارى بۆ كورد لە عىراقدانەبوو، لەمەى ئەمدا ئەو حوكمە ھەبوو، بوونى ئەو حوكمە بوو بە بابەتپىك كە خاوەن پەخشانى «دېموكراسىيەت و رژیى پارلەمان» بىكا بە بابەت بۆ نووسىنەكەى و بە نىازى خۆى گوزارشتى لئى بداتەو. ھەرئەو لە سەردەمى پەخشانەكەى ئەمدا جۆرە وشەو باوئەپىك كەوتۆتە ناو پەخشانى كوردىيەو كە سەردەمەكەى پىشوو ئەم گوزارشتانە نەبوون و لەوانەيە لە دەرئەو كەوتبە ناو پەخشانى كوردىيەو. نمونەى ھەر دوو پەخشانەكە نمونەى باوئەپى ھەردوو سەردەمەكە پىشان ئەدات. دىسان ھىنانى دەقى « دېموكراسىيەت و رژیى پەرلەمان» شتىكى تر جىاي كەردۆتەو لە پىشوو، ئەمەش ئەو بوو كە لە سەردەمى ئەمدا ئۆتۆنۆمى ھەبوو، لە سەردەمى ئەودا نەبوو. ئۆتۆنۆمىش گۆقارىكى نىوئەرەبى و ونىوئە كوردى بوو بۆ خودموختارىيەكە.

«سەعید ناکام» لە بەرگى پىنجەمى گۆقارى كۆرى زانىارى كورد، سالى ۱۹۷۷، لە ژئىر ناوى «تیبىنىەكانم لەسەر لىكدانەوئەكەى دىوانى نالى»دا پەخشانىكمان ئەخاتە بەردەست. ئەمەى خوارەو نمونەيەكە لەو پەخشانەو ئەلئى:

.....»

لەگەل ئەو ھەموو رەنج و تەقەلایەى لە لایەن لئى كۆلەرەو بەرئەزەكانەو بۆ يەكالاكردن و لىكدانەوئە شىعەرەكانى نالى دراو، دىسان ھەندئ شتىيان

به سهرا تی پهبوه، چونکو خوینه‌ری وردبین ده‌گاته وشه، یا رسته‌ی وا که پیوستی به راستکردنه‌وه و روونکردنه‌وه‌ی پتر هه‌یه. بۆیه به‌پیتی بۆ چوونی خۆم تیبینییه‌کانم ده‌کمه سێ به‌ش:

۱- ئەو پارچه شاعرانه‌ی به‌هی نالییان نازانم.

۲- ئەو وشانه‌ی واتاکانیان ته‌واو نییه.

۳- ئەو شاعرانه‌ی واتای تر هه‌لده‌گرن.

جا بێتو ئەم تی بینبانه که‌لکیان پێوه بێت و که‌له‌به‌رتک پر بکه‌نه‌وه، بێ ئەوه‌ی ئازایه‌تیه‌کی منی تیدا بێ، ئەویش هه‌ر له‌ سایه‌ی لی کۆله‌ره‌وه به‌ریزه‌کانه که‌ توانیویانه ئەم به‌ره‌مه به‌نرخه‌ بخه‌نه به‌رده‌ستی خوینه‌ران، داوا بکه‌ن هه‌ر که‌س زیاتر له‌وه‌ی کراوه شتیکی به‌ خه‌یالدا دی بایه‌خاته روو. پیوسته‌ ئه‌وه‌ش بلێم که‌ چ ئەم تی بینبانه‌ی من نووسیومن و چ هه‌ر تی بینیه‌کی دیکه‌ له‌ پاشا رۆژدا ده‌کرێ بێن یا نه‌بن، دیسان ئەم کتیبه‌ به‌م شتیوه‌ی ئیستایه‌وه‌ وه‌کو هه‌یه، هه‌ر شیاوی ئافه‌رین و قه‌در گرتنه‌ و هه‌یچی لی که‌م نابێته‌وه.

کتیبیکی « ۷۵۰ » لایه‌په‌یی که‌ پوخته‌ی گولێژیرو بژاره‌ی چه‌ندین به‌یازی کۆن و ده‌فته‌ری په‌رپووت و خه‌تی کۆلکه‌ خوینده‌وار به‌ شتیوه‌ی فارسی و رینوس نه‌کوردی و نه‌فارسی بێ، تیکسته‌کانی راست بکریته‌وه‌ مانا قووله‌کانی لیک بدریته‌وه‌ و رسته‌ پر له‌ داوه‌کانی نالی ئاسان و ره‌وان بکری و به‌خریته‌ سه‌ر باریک هه‌موو خوینه‌ری کورد بتوانی بیخوینتیته‌وه‌ و تی بگا، کاریکی هه‌روا سانا نییه. ته‌ماشای دوا به‌رگی دیوانه‌ بکه‌ن، کلیشه‌ی لایه‌په‌ی یه‌کی له‌ چه‌ند ده‌فته‌رانه‌یه که‌ دیوانه‌که‌ی لی هه‌لینجراوه، تازانن شیعه‌کان چۆن ساخ کراونه‌ته‌وه‌ و خراونه‌ته‌ سه‌ر رینوسی کوردی و مانایان لی دراوه‌ته‌وه‌ و تیکرای ئەم کتیبه‌ چ ره‌نجیکی له‌ گه‌ل دراوه.

پیش ئەوه‌ی بێمه سه‌ر باسه‌که‌م، ده‌مه‌وی له‌ دیارده‌یه‌ک بدویم که‌ له‌ شیعه‌کانی نالی دا به‌رچاو ده‌که‌وێت و زۆر سه‌رنج راکیشه، ئەم دیارده‌یه شیاوی لی کۆلینه‌وه‌ی پتره که‌ لی‌رده‌دا جیی نابێته‌وه، به‌لام سه‌رپیتی لیبی ده‌دویم، ئەویش به‌کار هینانی زاراوه‌ی موکریبه له‌ لایه‌ن نالییه‌وه.

وه‌کوو ده‌زانین نالی له‌ بنه‌ماله‌یه‌کی جافی شاره‌زوربیدا چاوی به‌ دنیا هه‌لپناوه و پاشان به‌ هۆی فه‌قیتیه‌وه تیکه‌لاوی کۆری حوجره‌کان بووه که‌ شتیوه‌ی ئاخاوتنی جۆر به‌ جۆریان له‌ زازاو کرمانجی تورکیا و بگره‌ تا بادینی و

بلباس و هه ورامی و زهنگنه تیدا بووه. ئەمه گوێچکە ی نالی له گەڵ هەندێ زاراوی تازهدا ئاشنا کردوو، بەلام بەشی ئەوێ نه کردوو و شه کانیا ن به زۆری باوێته ناو شیعره کانیهوه. ئەو ته تا سالم و کوردیش که هاوچه رخ و لیتک نزیکي نالی بوون و چه شنی خوێندنیا ن وهک یه ک بووه، شتیوه سوله یمانیا ن نه گۆزیوه ئەگەر بلێن ئەمه ئەنجامی سه فەری نالییه بو ناوچه کانی کوردستان. بو ناوچه ی موکریان نه چوووه، یا ماوه یه کی زۆر که م ماوه ته وه، چونکو به لگه یه ک به دهسته وه نییه باسی چوونی نالی بو سا بلاخ بکا. . مامۆستا عه لائه دین سه جادی له «میژووی ئەدهبی کوردی» دا له باره ی نالییه وه ده نووسی: «ئەو شوێنانە ی که زۆر تیا یانا ما بوو بیته وه سه و سا بلاخ و زه ردیا وای قه ره داخ و هه له بجه و سوله یمانیا ن. له قه ره داخ لای شیخ موحه مه دی ئیبنو لجه ییات خوێندوو یه تی، له ته کیه ی قه ره داخیش لای شیخ عه لی مه لای خوێندوو، له سوله یمانی له مزگه وتی سه یید سه سه ن لای مه لا عه بدو لئالی ره ش بو، زۆر تر ده وری موسته عیدی له خانه قای مه ولانا خالیید له سوله یمانی رابو اردوو، هه ره ها گه لیکیش له هه له بجه و سوله یمانی لای شیخ ئەو لای خه ربانی خوێندوو». مامۆستا مه سعوود محمه د بی ئەو دی ناوی ئەو ناوچانه بیته که نالی پیا ندا گه را وه ده نووسی:

«... خولاسه له م نمونانه دا شاره زایی نالی به شتیوه ی جو ز به جو ره کانی ئاخاوتنی کوردی ده ره وه ی سلیمانی ده ره که ویت هه ر وهک له به کار هینانی نیشانه ی کاری «موزاریع» ی ده ره وه ی بابان که «ده» یه له جیاتنی «ئه» دیسانه وه ئەسه ری گه شت و گه رانی «نالی» به کوردستاندا په ییدا ده بیته .

ئەم وشه ی «سا بلاخ» ه که مامۆستا عه لائه دین ده یلی و ئیتر باسی مزگه وت و مه لاکه ی تیدا نییه وه کوو له ته کیه و قه ره داخ و سه له یمانیا رونی کردۆته وه، ده مانخاته گو مانیکه وه که نالی یا نه چۆته سا بلاخ، یا ته نیا به ریبواری پییدا تیپه ریوه. که واته ئەم شتیوه ی جیا واز له گەڵ شتیوه ی سه له یمانی له کو ی وه رگرتوو و بوچی به کاری هینا وه؟ تو بلتی له و رۆژه دا شتیوه یه کی یه کگرتوی ئەدهبی له خه یالدا بووبی؟ ئەمه پیویستی به لیکۆلینه وه و لیکدانه وه یه کی قوولتری زاناکامانه ..

لیرده دا ئەو پارچه شیعرانه ی ناو دیوانه که که من به هی نالییا ن نازانم له گەڵ به لگه ی هه لا و اردنه که یان ده س نیشان ده که م: ١، ل «٩٥»

روخم رهنگینی رهنگی رومته تی رهنگینتته، بازا
 قه‌دی سه‌روم که‌مانینی قه‌دی شیرینتته، بازا
 غه‌ریب و بئ که‌س و زارو فه‌قییری خانه‌دانی تو
 جگه‌ر سووتاو و مال ویرانی زولفی چینتته بازا
 مه‌عازه‌للا که ره‌حمیکت به‌حالی زاری مندا بئ
 که ناخر به‌نده‌یی خاکی ده‌ری پیشینتته بازا
 نه‌گه‌ر خوینم ده‌ریژی تو، نه‌وه تبغ و نه‌میش گه‌ردن
 نه‌گه‌ر بنیادی په‌یمان، ده‌ستی من دامینتته بازا
 له چاوانم هه‌تا که‌ی قه‌تره قه‌تره خوین ده‌که‌ی نه‌ی دو‌ست
 کوا نه‌م عه‌هدو په‌یمان و وه‌فا کابینتته بازا
 به‌نالی باوه‌رت نایئ خه‌یالت بیت و بی‌بینئ
 که چۆن مه‌شغوولئ نه‌غمه‌ی گوشه‌ی نالینتته بازا

له فارسیدا دوو وشه‌ی «بازا» هه‌یه، یه‌که‌م لیک‌دراوی «باز» و «ئا» یه،
 که باز به‌ مانا دیسان و ئا به‌ وه‌ریه‌و تیک‌راکه و اتا «وه‌ره‌وه» یه. «بازا» ی
 دوو‌م و اتا «دیسانیش». لیره‌دا واتای یه‌که‌م هه‌لده‌گرئ. له زۆر شوینئ
 دیوانی نالیدا باسی غه‌ریبی خۆی و له یار دوور که‌وتنه ده‌کات و به‌په‌ژاره‌وه
 بۆی ده‌نالینئ، به‌لام تووشی شیعریکئ و نایئ که ده‌ری بخا یار رۆبه‌و و نالی
 به‌جئ هیشته‌وه نه‌م لئی بیارپه‌ته‌وه بلئ وه‌ره‌وه. نه‌مه له لایه‌ک، له لایه‌کی
 تره‌وه نه‌م دارشته‌وه ناوه‌ستانه‌وه ده‌سته‌وسانییه له مه‌یدانی وشه‌ هیناندا!!

له‌شیعری یه‌که‌مدا جگه‌ له‌وه‌ی رووی خۆی له‌به‌ خاتری رهنگی رومته‌تی
 یار رهنگی هه‌لیناوه که ته‌عبیریکئ ساویلکانه‌یه. وشه‌ی «که‌مانین» نه‌له
 کوردی و نه‌ له فارسی دا به‌کار نه‌هاتوه. شیعری دوو‌م زۆر لاوازه، وه‌کوو
 «غه‌ریب و زارو فه‌قییری خانه‌دانی تو»!.. زارو فه‌قییری دل‌داری هه‌یه، لئ
 قه‌وماو و په‌ریشانی دووری یار هه‌یه، به‌لام زارو فه‌قییری خانه‌دان شتیکی
 نه‌بیستراوه. نیوه شیعری چواره‌م «نه‌گه‌ر بنیادی په‌یمان» گویا مه‌به‌ستی نه‌وه‌یه
 بلئ نه‌گه‌ر بناخه‌ی په‌یمان داده‌نئی، یا تازه‌ی ده‌که‌یه‌وه، یا قایمی ده‌که‌ی.. به‌لام
 رسته‌که به‌ ده‌سته‌یه‌وه نه‌هاتوه‌وه لئ گه‌راوه. ئیستا هه‌لده‌گرئ بشلئی نه‌گه‌ر
 بناخه‌ی په‌یمان ده‌روخینئ.. شیعری پینجه‌م: قه‌تره له چاوانم خوین ده‌که‌ی!؟
 مه‌به‌ستی چیه‌ی؟ ئایا خوین ده‌که‌ی مه‌به‌ست «خوین تیده‌که‌ی»؟، یا «خوین

جاری دهکەیی؟ یا «خوێن دروست دهکەیی»؟، ئیتر چونکو نهیتوانیوه مه بهست به تهواوهتی دهربرێ، رینگای هیشتهوتوه که ههر کەس به ئاره زووی خوێ لیککی داتهوه. نیوه شیعرێ دووه مییش «عه هه دو و هفا کابینه» مه ته لیکه هه له پێنانی هه روا سانا نییه.

ئه م پارچه شیعره ئه وهنده ساده و کال دياره به ئاسانی دهناسریتتهوه که جیکگای ناو ئه م دیوانه نییه، له ده سنووسه کانی بهر دهستی لیکۆلنه وه کانی شدا نییه و پێیان وایه سادهیه که چی هه ر نووسیوانه چونکو گوايه شه قلی نالی پیتوه دياره.

..... «.....»

به رهه می نووسراوی سالانی ۱۹۷۰-۱۹۸۰ له به رهه می باخیککی خزمه تکراری ئه کرد که هه موو جوړه میوهیه کی تیدا هه بێ. له م سالانه دا گه لی باهت هاته ناوه وه؛ له سیاسی، کومه لایه تی، ئابووری، ئه ده ب، لیکۆلینه وه. به تایبه تی ئه ده ب و لیکۆلینه وه که جارانی هه ر هه بوو، به لام له لیکۆلینه وه که دا شپوه بوو چونه که ی جیا بوو. به لی؛ له نیوانی ئه م سالانه دا گه لی به رهه می و هاته ناو کتیبخانه ی کوردییه وه که جارانی شتی واکه م ئه هاته ناوه وه، ئه مانه بوون به سه رمایه بوو نووسه ران بوو دوان و قسه لیوه کردن. به وینه دیوانی «نالی» هه بووه، به لام «چم-شه رح» و لیکدانه وه و لیکۆلینه وه که ی نه بووه. ئه م لیکدانه وه یه له به رهه می ئه م سالانه بووه، که شتی و هه بوو مه عنای وایه سه رمایه یه ک بوو نووسه ران هاته ناوه وه. ئه مه دیسان له لاپه ره کانی په خسانی پیتشوی کوردا ره خنه و لیکۆلینه وه هه بووه، که له پارچه یه ک وه یا له و تاریک کۆلیوبانه ته وه، به لام ئه مه نه بووه که له سه راپای کتیبیککی گه وره ی «۷۵۰» لاپه ره یی بکۆلنه وه، ئه م کرده وه یه ش دیسان هه ر به رهه می زێرینی ئه م میژوووه یه.

ره خنه و لیکۆلینه وه وه نه بێ له داها توی کورد بوو بیت، له ناو نه ته وه کانی تریشا هه ر هه بووه. ره خنه زیاتر روو له ناته واوی و عه یب دهرخستن ئه کا، لیکۆلینه وه بوو روونکردنه وه ی حه قایق و دهرخستنی راستییه، به بێ ئه و پلار وه یا ره خنه یه کی تیدا هه بێ. له ساله کانی ۱۹۴۰ به دو او دهستی ره خنه له ناو کوردا زیاتر باوی هه بووه؛ ئه و ره خنه یه له هونراو بوو بیت، وه یا هه ندی جاریش له په خشان، به لام لیکۆلینه وه یه ک که له سه رتا پای کتیبیککی گه وره دا بوو بیت، ئه مه به رهه می سالانی دوای ۱۹۷۰ یه. خاوه نی په خسانی سه ره وه لام وایه یه که م کهس وه یا له ربزی دهستی یه که مایه له و روژده دا بوو شکاندی ئه و شه قله که لیکۆلینه وه ی له سه رتا پای کتیبیککا کرد بیت به بێ ئه وه خوێ

وهيا خاوهن كتيبي شله ژانديي..

ناوه روژكي په خشانه كهي - كه نه مهی سهره وه نمونه يه كه له و- له راست كردنه وهی هونراوه كانی نالی نه دوی، كه زانا مه لاء عبدالكریمی مدرس «چم» ی له سهر كړدو وه. روژكي عیلمی و بی لایه نگرى دهستی له په خشانه كه یا هه یه. لام وایه نه گهر ئیمه ی كورد ههر جاره بۆ بهرهمی په خشانى زاناکانمان به گیانیكى بی لایه نگره وه له باتى ره خنه به لیکولینه وه بهاتینا یه ناوه وه دوور نه بوو پایه ی ناوه روژكي په خشانه كانمان گه لی پيشكه وتوتر نه بوو. له مهیدانی زانیاری و گیانی زانستی نه گهر یه كیتك نه فسی خوی روت بكاته وه له زیاده خوښوستنی خوی، بی گومان نه و زانیاری و زانستییه زیاتر پيش نه كه وئ و گیانی برایه تیش زیاتر پته و نه بیته وه.

روخساری په خشانى خاوهن په خشانه ككش روخساریكى ساده و خومالییه، قوولی تیدا نییه، وشه ی بیگانه ی زور كه م تیدایه، تا نه ندازه یه ك دووره له گوزارشتی دهستكردی نه م روژه، له سه ليقه وه هه ستاوه. میژوی پاشه روژى په خشان هه والی نه م په خشانه له رووی ناوه روژك و چیره وه به تاسوخ نه بینی..

گوڅاری «توتونومی - الحكم الذاتی» له ژماره «۳» ی سالی «۲» ی - ۱۹۷۷- له ژیر ناوی «چواره مین كزیونه وهی نه نجومه ن» دا، به زمانى كوردی له باره ی بهرنامه كه یه وه په خشانىك بلاو نه كاته وه و نه لئ:

«سه عاتی دهی بهیانی روژى شه ممه ریکه وتی ۱۳/۱۱/۱۹۷۶ نه نجومه نی یاسادانانی ناوچه ی كوردستان چواره مین كزیونه وهی خولی ناسایی یه كه می سالی سپهه می به سه روژكایه تی سه روژكى نه نجومه نی یاسادانان بهر تیز به كر مه محمود ره سوول و به نامادیهی بهر تیز ئیسماعیل ره سوول نه حمده نه مینداری نه نجومه ن پیک هینا. بهر تیز سه روژكى نه نجومه ن له گه ل بهر تیز نه مینداردا سهر په رشتی ته واو كردنی نیسایی قانونی كز بوونه و دهیان كړد. سه روژكى بهر تیز به ناوی گه له وه كزیونه وه كه ی كرده وه و پاشان رایگه یاند كه بهرنامه ی كاری نه م كزیونه وه یه بهم جوړه یه:-

- ۱- په سندر كړنی راپورتی كزیونه وهی پيشوو.
- ۲- خویندنه وهی وه لامي نه مانه تی گشتی بهر تیزه بر دنی كاروباری نیشته چی كړدن دهر باره ی پر سباری نه ندام بهر تیز نووری ره شید.
- ۳- خویندنه وهی وه لامي سه روژكایه تی نه نجومه نی چی به چی كړدن دهر باره ی

پرسیاری ئەندام بەرێز نووری رهشید.

۴- خۆپێندنهوهی وهلامی ئەمانهتی گشتی بهرپههبردنی کاروباری ناوخۆ دهبارهی ئهوهی له راپۆرتی لیژنه‌ی کاروباری ناوخۆ و کۆمه‌لایه‌تی و چاوه‌دێری کاروباری ئافره‌تدا هاتوه.

۵- خۆپێندنهوهی وهلامی ئەمانهتی گشتی بهرپههبردنی رۆشنییری و لاوان دهبارهی ئهوهی له راپۆرتی لیژنه‌ی کاروباری په‌روه‌رده‌و رۆشنییری و ئه‌وقاف دا هاتوه.

۶- خۆپێندنهوهی وهلامی ئەمانهتی گشتی بهرپههبردنی کشتوکال و چاک کردنی کشتوکال دهبارهی ئهوهی له راپۆرتی لیژنه‌ی کشتوکال و هه‌ره‌هه‌زه‌کاندا هاتوه.

۷- خۆپێندنهوهی وهلامی ئەمانهتی گشتی بهرپههبردنی گواستنه‌وه و پۆسته‌و ته‌لگراف دهبارهی ئهوهی له راپۆرتی لیژنه‌ی کاروباری دارایی و ئابووری دا هاتوه.

۸- خۆپێندنهوهی وهلامی ئەمانهتی گشتی بهرپههبردنی کاروباری ئابووری و دارایی دهبارهی ئهوهی له راپۆرتی لیژنه‌ی کاروباری دارایی و ئابووری دا هاتوه.

۹- خۆپێندنهوهی وهلامی سه‌رۆکایه‌تی ئەنجومه‌نی جێ به‌جێ کردن دهبارهی پرسیا‌ری ئەندام به‌رێز عبده‌لمنعم بادی محمد سه‌باره‌ت به‌زیاد کردنی « ۳۰ » ملیۆن دینار له داها‌ته پێش بینی کراوه‌کان بۆ په‌رنامه‌ی سه‌رمایه دانانی سا‌لی ۱۹۷۶.

۱۰- خۆپێندنهوهی وهلامی ئەمانهتی گشتی بهرپههبردنی کاروباری کۆمه‌لایه‌تی دهبارهی ئهوهی له راپۆرتی لیژنه‌ی کاروباری ناوخۆیی و کۆمه‌لایه‌تی و چاوه‌دێری کاروباری ئافره‌تدا هاتوه.

۱۱- خۆپێندنهوهی وهلامی ئەمانهتی گشتی بهرپههبردنی کاروباری کۆمه‌لایه‌تی دهبارهی پرسیا‌ری ئەندام به‌رێز ه‌دایت محمد عبدالرحمن.

۱۲- خۆپێندنهوهی وهلامی ئەمانهتی گشتی بهرپههبردنی ئه‌وقاف دهبارهی ئهوهی له راپۆرتی لیژنه‌ی په‌روه‌رده‌و رۆشنییری و ئه‌وقاف دا هاتوه.

۱۳- خۆپێندنهوهی وهلامی ئەمانهتی گشتی بهرپههبردنی شاره‌وانی و هاوینه هه‌واره‌کان دهبارهی ئهوهی راپۆرتی لیژنه‌ی شاره‌وانی و هاوینه هه‌واره‌کان و کاروباری نیشته‌جێ کردندا هاتوه.

۱۴- خۆپىندىنەۋەي ۋەلامى ئەمانەتى گىشى بەرپىۋە بىردىنى كاروبارى نىشىستە جىنى
كردن دەربارەي ئەۋەي لە راپۆرتى لىيژنەي شارەۋانى ۋ ھاۋىنە ھەۋارەكان ۋ
كاروبارو نىشىستە جىنى كردندا ھاتوھ.

۱۵- خۆپىندىنەۋەي ۋەلامى ئەمانەتى گىشى بەرپىۋە بىردىنى پەرۋەردەۋ فېئىركردنى
بەرز دەربارەي ئەۋەي لە راپۆرتى لىيژنەي كاروبارى پەرۋەردەۋ رۆشنىبىرى ۋ
ئەوقاف دا ھاتوھ.

ئەمجا بەرپىز سەرۋىكى ئەنجومەن گوتى:

لەگەل سۈياسىيىكى زۆر بۆ كاك كەمال مىرزا كەرىم، لە بەرپىزتان شارراۋە
نىبە كە ئىمە لە سەر خواستنى ئىۋە لىپىرسراۋى سەرۋىكايەتى ئەنجومەنمان
ۋەرگرتوھ، ئىمە رىز لەۋ خواستە دەگرىن ۋە ژوۋورى ھەموو ئىعتىبارىكىيەۋە
دادەنىپىن، بىجگە لەۋەش كە رەفتارى بىروقراى ئەم ئەنجومەنەدا جىنگاى نىبە.
بۆيە باشتر ۋا بوو ئەم برايە لەگەل ئىمە ۋ لەگەل دەستەي سەرۋىكايەتى
بەئىنساقتىر بۋايە. لەبارەي ۋەرگرتنى بىبارەكانى ياسادانانەۋە سالى رابوردو
بە روونى ۋەلامى ئەم پىرسىيارەمان داپەۋە گوتقان پىيمان خۆشە يەكەم بىبارى
ياسادانان كە ئەنجومەن ۋەرى دەگرى بە ھىزو گىرنگ بى. ۋە بۆ چوونمان لەۋ
بارەۋە بەۋ جۆرە بوو. ئەم برايە دەيتوانى لە بارى شىكلەۋە رىگايەك بۆ ھىنانە
گۆرى مەبەستەكەي بدۆزىتتەۋە، بەۋ جۆرە كە لە كاتى خۆيدا پىشنىيارە
ياسادانانەكەي دابا بە لىيژنەي تايبەتى بۆ ئەۋەي رىيازى سىروشتى خۆي
ۋەربىرى، ئەۋ قىسەش كە ئەمە «بىروقراىيىبەتەۋ لە بىنەرەتەۋە رەفركراۋە»
روونى دەكەينەۋە كە ئەم رەفركردنە تەنبا راي كاك كەمال مىرزا كەرىم نىبە،
بەلكوۋ بەلای منىش ۋ بەلای ھەموو ئەندامانى ئەنجومەنىشەۋە رەفركراۋە
ئىستاش لەگەل ئەۋ پەرى سۈياسم بۆ تى بىنىبەكانى، ئەگەر پىسارىك ھەبىن
ئامادەين ۋەلامى بدەينەۋە.

پاشان بەرپىز سەرۋىكى ئەنجومەن گوتى: بىرگەي يەكەمى بەرنامەي كارى ئەم
كۆبۈنەۋەي پەسند كردنى راپۆرتى كۆبۈنەۋەي پىشۋوبە... كى رەخنەي ھەبە؟

.....»

ئادەمىزاد بە سىروشت ھەزى بە كۆمەلايەتى كردوۋە، لەبەر ئەۋە لەۋ رۆژەۋە كە دەستى
داۋە بە ژيانى خىزانىبەۋە پىۋىستى بە دەستورىك ھەبوۋە كە ئەۋ جۆرە ژيانەي خۆي پى
بەرپىۋە بەرى. بەرە بەرە كە پىش كەۋتوۋە سىستەمەكەشى لەگەلپا پىش كەۋتوۋە؛ لە
ژيانى خىزانىبەۋە گەيشتە سەردەمى ھۆبە، گەيشتە گوند، گەيشتە شار، گەيشتە ۋلات.

ههتا ژبانی کۆمه‌لایه‌تییه‌که‌ی زیاتر پیتش کهوت، نيزامه‌که‌ش له‌گه‌لیا زیاتر چه‌سپا، هه‌تا زیاتر ئالا به‌بالای شارستانیییه‌وه، نيزامه‌که‌ش زیاتر لق و پۆیی لێ بووه‌وه. له‌ده‌وری ناوه‌راستی ژبانیه‌که‌یا کړنووشی بۆ ئه‌جرامی ته‌بیعی وه‌کوو هه‌ورو پرووسکه‌ ئه‌برد، ئه‌م کړنووشی هه‌ندی جار بۆ ئه‌وه بوو که خێرو خووشی لێ ده‌ستکه‌وی، هه‌ندی جار بێر له‌به‌ر ئه‌وه که‌لێ ئه‌ترسا بۆ ئه‌وه بوو که خۆی لێ بپارێزی نه‌وه‌ک تووشی چورتمیکی بکا.

که‌وابوو نيزام هه‌ر له‌کۆنه‌وه هه‌بووه، ئاده‌میزاده‌که زۆر به‌و چه‌شنه‌ رایبوردوه، له‌م رابوردنی به‌م جۆره‌ی دا ده‌سه‌لاتداری به‌هیتز په‌یدا بووه بۆ چه‌وساندنه‌وه‌ی بێ ده‌سه‌لاتان. له‌م کاته‌دا پیتغه‌مبه‌ران په‌یدا بوون، به‌نيزامیکی دادپه‌رستی که‌ مافی هه‌موو که‌س بپارێزی هاته‌ ناوه‌وه، ئه‌و نيزامه‌ بوو به‌ قانونیکی دینی و ناوبرا به‌ قانونی ئاسمانی، ئه‌و قانونه‌ به‌ هه‌یج جۆر جیتگی ده‌ستکاری وه‌له‌ئوه‌شاندنه‌وه نه‌بووه مه‌گه‌ر پیتغه‌مبه‌ریکی تر هاتبیت و قانونه‌ ئاسمانیه‌کی تری هینابێ و ئه‌وی پیتشوی لادابێ. هه‌ر نه‌ته‌وه‌یه‌ک چووبیته‌ ژیر خیته‌تی ئه‌و دینه‌وه په‌یره‌وی ئه‌و قانونه‌ی کردوه.

قانونیکی تر هه‌یه که‌ پێ ئه‌وتری قانونی دانراوی ئاده‌میزاد. ئه‌مه‌یان هه‌موو ده‌م جیتگی ده‌ست لێ دانه‌و گۆرانی به‌ سه‌رادیت، وه‌کوو قانونی حکومه‌ته‌کان، هه‌ر حکومه‌تیک به‌ پێ ئاوو هه‌وای ناوچه‌ی خۆی قانونییک دانه‌نی و له‌سه‌ری ئه‌روا، به‌ مه‌رجیک که‌ قانونه‌که‌ی پیتچه‌وانه‌ی قانونی ئایینه‌که‌ی نه‌بێ. هه‌روه‌ها زرووفی ناوچه‌ی حکومه‌تیک ئیمرۆ پیتوستی به‌ قانونییک هه‌یه، ئه‌و قانونه‌ دانه‌نی، له‌ پاش ماوه‌یه‌کی تر ئه‌و شته‌ که‌ بوته‌ هۆی دانانی ئه‌و قانونه‌ ئه‌و شته‌ نامیتنی و شتی تر دیته‌ پیتشه‌وه، ئه‌ویش ئه‌و قانونه‌ لئه‌با و قانونیکی تر دروست ئه‌کا.

زرووفی حکومه‌تی عیراق وای هینایه‌ پیتشه‌وه که‌ له‌ رۆژی ۱۱ی مارتی ساڵی ۱۹۷۰
به‌یانیک بۆ خود موختاری کوردی عیراق ده‌ریکا، له‌و به‌یانده‌ داننی نا به‌ هه‌موو مافیکی کورددا. ماوه‌ی چوار ساڵ بۆ چه‌سپاندن و دامه‌زرانه‌که‌ی هه‌یج قسه‌ نه‌بوو، له‌پاش چوار ساڵه‌ ده‌ستکاریه‌کی تری به‌یانه‌که‌ کرا، له‌ ۱۱/۳/۱۹۷۴دا به‌ناوی قانونی خود موختاری ناوچه‌ی کوردستان، قانونیکی تازه‌تر ده‌رچوو بۆ دانانی «ئه‌نجومه‌نی یاسا دانان و ئه‌نجومه‌نی راپه‌راندن - مه‌جلسی ته‌شریعی و ته‌نفیذی»، بنکه‌که‌ی له‌شاری هه‌ولێر بیت، دوا به‌ دوا ئه‌مه‌ ئه‌ندامانی ئه‌نجومه‌نی یاسادانان دانان، یه‌که‌م کۆبوونه‌وه‌یان له‌ یه‌که‌م شه‌مه‌ی تشرینی یه‌که‌می ۱۹۷۴دا بوو له‌ هه‌ولێر، له‌و کۆبوونه‌وه‌یه‌دا ئه‌ندامانی «راپه‌راند» یش هه‌لبێژراند و ئیتیر هه‌ر له‌و رۆژده‌دا ده‌ستکرا به‌ئیش. تا سێ ساڵیک-که‌

دەورەى يەكەم بوو- تا ئەندازە يەك ئىش و كار ئەرويتشت. لەو ماوە يەدا ئەنجومەنى ياسادانان گۆڧارتىكى دەرکرد كەھالو ھەوالى ناوچەى كوردستان و كاروبارى ئەنجومەنى ئەنوسى. ئەو دەقەى سەرەو ھەونە يەكە لە نوسىنى ئەو گۆڧارە كە گوزارشت لە رەورەو ھى پارلەمانىك ئەداتەو ھە. ھىنانى ئەو دەقە لىرەدا وەنە بى ھەر بۆ روخسارەكەى بى بەلكو بۆ ناو ھەرۆكە كە يە زىاتر.

ئەم كىتەبە مېژوو يەكە بۆ پەخشانى كوردى؛ بۆ ئەو يە كە مېژوو لە مەودا كاتى كە ئاوپ ئەداتەو بەلای رابوردوى پەخشانى كوردى يەو ئەم لاپەرەشى بەر چا و بکەوى كە رۆژى لە رۆژان ئەو دەرورەش بەسەر كورددا ھاتوو كە بە پەخشانىكى وا گوزارشتى لى بداتەو ھە.

من لە نوسىنى ئەم كىتەبەو ئەم باسەدا ئىستە لە سالى ۱۹۸۲ دام، ئەو ئەنجومەنى ياسادانانەش ھەر ھەيە، ئەو ھەندە ھەيە بوونەكەى ئىستەى ھەر ناو ھە. بەلئى! ئەندامەكانىش ھەر ھەن، كۆشكەكەش ھەر ھەيە، ھەوليريش ھەر ھەيە، بەلام ناو ھەرۆك و مەفھومەكەى خوا ئەيزانى! لە دواى سى سالى يەكەم ھەتا ئەم رۆژە ھەر لەكزىيە. وەكو لەسەرەو بەسەم كەرد ئەو قانونانەى ھكومەتان دايتەنەن و پى ئەلئىن قانونى «وضعى» زرووفى ئەو رۆژە دروستى ئەكا، كە ئەو زرووفە نەما ئەو قانونەش نامىنى. ئەمەو شتىكى تروش: من خۆم يەكەم لەو كەسانە كە گەلئى كارەساتم بە چاوى خۆم ديوە، سىياسى و غەيرى سىياسى، كارەساتە سىياسىيەكان كاتى كە گواپە كەوتونەتە سەر كاغەزو خراونەتە بەر چاوى خەلك سەيرم كەردوو ئەم نووسراو ھەو كارەساتە ئەسلىيەكە زۆر دوورن لە يەك. مەبەستەكە ئەو يە مەرج نىيە لەم بابەتانە ھەر شتىك بەرچا و كەوت، ئەو شتە تەتقىقىشى لەگەلا بوو ھەر لەبەر ئەمە يە كە مېژوو بەستە زمان گەلئى جار بە زمانى ھالى نەفرىن ئەكا لە رۆژانى پىش خۆى!!.

«پروفىسۆر - قەناتى كوردۆ» لەبەرگى شەشەمى گۆڧارى كۆرى زانىارى كورد، سالى ۱۹۷۸، لەژىر ناوى «دەرھەقا شۆڧىد مەم و زىنا» بە شىو ھى بادىنى پەخشانىكەمان ئەخاتە بەردەست و ئەلئى:

(دەرھەقا شۆڧىد «مەم و زىنا» زار گۆتى و شۆڧا «مەم و زىنا» ئەحمەدى خانى «ژ نقىسارا پەيشەندىا فۆلكلۆرو لىتېرا نوورا كوردى» .

گەلەك بەيت و داستانىد كوردى بىد ھىژا و ب نر ھەنە. ژ وان بەيت و

داستانان داستانان «مەم و زىنى» داستانان ھەر ھەواسكارە، دلرەقىنە و دلخوئەشە. ل ھەموو گۆشىد كوردستانى، ل ھەموو جى و وارىد كورد تىدا دژىن، ناڧ و دەنگى وى داستانى تى بەيستان، چىرۆكىيژو دەنگىيژ وى ب دل و جان ب زار گلى دكن، دسترىن، يان ژى ب كىفخوئەشى و خوئەشالى ب نقيسارا ئەحمەد خانى دخونن و دلى خەلقى پى ھەيجان دكن. لى سەد حەيف و مخابن، كو ھەتا نكا كەسەكى دەست پى نەكريبە ھەموو شوڧىد «شىقەيىد» «مەم و زىنا» زار گوتنى ژ زارىد چىرۆكىيژان و دەنگىيژان نە نقيسارە، كۆم نەكرنە، ل بەر ھەقۆكە كىدا چاپ نەكرىنە. بەشى كوردناسىيا ئىنستىتوت رۆھەلاتناسىيا لىنىنگرادى ژ زوفا قرار كر بوو، كو شوڧىد «مەم و زىنا» زار گوتنى كۆم بكن و چاپ بكن، كو لىنگەرۆك «لىكۆلئىنەر» يد بەيت و داستانىد كورد ل پاشەرۆژى مژوولى قەرساندن و بشكافتنا وان بن ل ناڧ چەند سالان خەباتكارىد پىشى كوردناسىيا مە سىزە شوڧىد «مەم و زىنا» زار گوتنا نەتەوئەبى كۆم كرنە. . ئەو شوڧ ئەڧن:

شوڧا ژمارە «۱» ل سالا ۱۹۲۶دا لە گوندى گۆزەلدەرى نەحبىيا ئاپارانى كۆمارا نەرمەنستانى ب دەستى ئەمىنى عەڧدال ھاتىبە نقيساندىن، تىكستى وى ل سالا ۱۹۳۶دا ل ئىرىڧاننى ل بەر ھەقۆكا «فولكلۆرا كورمانجادا» چاپ بوو. مە ئەڧا شوڧا ژ وى كىبى ھلچاندىبە.

شوڧا ژمارە «۲» ب دەستى ئەلبىرت سۆسن ھاتىبە نقيساندىن و ل سالا ۱۸۸۷دا ل پىتېربورگىدا چاپ بوو. مە ئەڧا شوڧا ژى ژ وى كىبى «كوردىسچ ساملونگىن» ھلچاندىبە.

شوڧا ژمارە «۳» ب دەستى ئەلبىكساندر ژابا ل ئەرزرومى ھاتىبە نقيساندىن. ئەڧا شوڧا نەخشى ب زار گوتنا «مەم و زىنا» ئەحمەد خانىبە، نقيسارا وى شوڧى نكا ل ئارخىڧا ئىنستىتوت روهلاتنا سىبى ل لىنىنگرادىدا.

شوڧا ژمارە «۴» ل گوندى كلىسى نەحبىيا ھەلەبى «سورىا» ب دەستى جەعفەر ئاغا ھاتىبە نقيساندىن و ل بەر ھەقۆكا لىكۆك «كوردىسچ تىكسدا» ل بىرلىنى سالا ۱۹۰۳ چاپ بوو. مە ئەڧا شوڧا ژى ژ وى كىبى ھلچاندىبە.

شوڧا ژمارە «۵» ب دەستى ھۆگۆ ماكاش ژ زارى مەمەد ئەمىنى خەلقى مېردىنى ھاتىبە نقيساندىن و ل سالا ۱۹۲۶دا ل لىنىنگرادىدا چاپ بوو.

مه ئەفا شۆفا ژى ژ کتیبى هۆگۆماکاش «کوردیسچ - تیکست» هلچانديیه.

شۆفا ژماره «٦» ب دەستى هارتمان هاتیبه نقيساندن. ئەو تیکست ب زارى کۆرمانجید نه حيبا تورابدن هاتیبه نقيساندن، دەستنقيساراي تیکستى نکال ئارخيف ئينستيتوتا رۆهلاتناسييدال ليتينگراديدايه.

شۆفا ژماره «٧» ب دەستى مه کسيمى خه مۆل سالا ١٩٦٣دا ل ليتينگراديدا ژ زارى محمه دى سادقى بامهرنى نه حيبا به هدينانا ئيراقى هاتیبه نقيساندن. ئەفا شۆفا جارا ئەو هل تى چاپکرنى.

شۆفا ژماره «٨» ب دەستى ئەرداشى ئەمۆين عهره ب ژ گوندى کارفانسه راي نه حيبا ئاپارانى کۆمارا ئەرمه نستانى هاتیبه نقيساندن. ئەرداشى ئەمۆ نکال رۆستاقليدا دژى، ئەقى دەستنقيساراي خوه ژ قه ناتى کوردۆرا شاندى کو، چاپ بکه.

شۆفا را ژماره «٩» ب دەستى ئۆردىخانى جهليل هاتیبه نقيساندن ژ زارى گوندى سيجانلووييى، نه حيبا تالينى، کۆمارا ئەرمه نستانى.

شۆفا را ژماره «١٠» ب دەستى مه کسيمى خه مۆژ زارى حوسه ينى عه ليى خه مۆل گوندى جيباغه زى نه حيبا ئاپارتى کۆمارا ئەرمه نستانى هاتیبه نقيساندن.

شۆفا را ژماره «١١» ب دەستى حاجيبى جندى هاتیبه نقيساندن و ل بهر هه فۆکا فولکلۆرا کورمانجادا ل سالا ١٩٣٦دا ل ئيريشانى چاپ بوويه. مه ئەفا شۆفا ژ وئ کتیبى هلچاندييه.

شۆفا ژماره «١٢» ب دەستى ئەميينى عه فدا ل گوندى کارفانسه رايى ل زارى خدۆينى قاسۆ هاتیبه نقيساندن؛ گوندى کارفانسه را سه ر نه حيبا ئاپارانى بوو. نکال يه ر نه حيبا ئەرتيکتيه «کۆمارا ئەرمه نستانى». ئەفا شۆفا ل سالا ١٩٣٦دا ل بهر هه فۆکا فولکلۆرا کورمانجادا هاتیبه چاپکرنى؛ مه ئەفا شۆفا ژ وئ کتیبى هلچاندييه.

شۆفا ژماره «١٣» ب دەستى ئۆسکارمان ل هه رىما ساوجيلاخى «مه بابادا نها» هاتیبه نقيساندن و ل سالا ١٩٠٦دا ل بىرليني ل بهر هه فۆکا «کوردیسچ پير سچ قورسکۆنگاندا» چاپ بوويه. مه ئەفا شۆفا ژى وئ کتیبى هلچاندييه.

پارا کوردناسييا ليتينگرادى ئەف هه موو سيزده شۆفید «مه م و زينا» زار گوتنى ب ئەلباي لاتينى حازر کريبه بۆنا چاپکرنى. ئەفا گوتارا من دهره قا

شوقید «مەم و زینا» زار گوتنی و شوقا «مەم و زینا» ئەحمەدی خانى ھاتیبە نھیساندنی کو وئ ل بەرە فۆکا وان شوقاندا چاپ بکن. لی چاپکرنا وان دەرەنگ دکەفە. سەبەب وئ یەکنی من قرار کر وئ گوتارا ل گۇفارا کوزا زانیارا کورددا چاپ بکم، جمکی نکا گەلەک زانیارید کورد ب لیگەرینا شوقید «مەم و زینا» فۆکلۆریقا مژول دبن، دخوەزن ھەقبەندی و عەلەقەتیبیا وان شوقان ب «مەم و زینا» ئەحمەدی خانى قەرەسیین، بشکفین یەکیتی و جوداتییا وان و یا «مەم و زینا» ئەحمەدی خانى فاژی و ئاشکەرا بکن. ئەز دفی گوتارا خوەدا ب فان پرسەقا مژول دیم. ب فکرا من چاپکرنا وئ دی سودمەند بە.

ژوان سیزدە شوقید ل ژۆری نافى وان نھیساندی گەلەک شوق بیید کەفان بیید کو ژوقا ھاتنە چاپکرنی، شوقی نالبیرت سۆسن ل پاشی نیقی قورنا ۱۹ چاپ بوویە، بیید دن ل نیقی قورنا بیستاندا چاپ بوونە. ئەو شوق ئەفن:

شوقی مەم و زینا لیکۆک، یی مەم و زینا ئۆسکارمان، یی مەم و زینا س. ئایکونی، یی مەم و زینا ھۆگۆ ماکاش، یی مەم و زینا ئەمینی عەقدال، یی مەم و زینا حاجیی جندی، یی مەم و زینار. لیسکۆب مەعلومەتی بیید فولکلۆر زانی کورد حاجیی جندی ئەم دکاران بیژن، کو چەند شوقید «مەم و زینی» ژ زاری ئەرمەنییان ھاتنە نھیساندنی، لزاری وان ئەرمەنییان ھاتنە نھیساندنی، بیید کو بەری شۆرشا ئاکتیابری جیرانی کوردید ئەرمەنستانا رۆنفا بوون.

.....«.....»

داستانی مەم و زین داستانى دوو دلارام بووه له وولاتى - به گوزارشتى من - بوتان. ئەحمەدی خانى له سەدەى حەقدەھەمدا ئەم داستانەى له دەم بە دەمەو ھینایە سەر ریتختى ھۆنراو بە درتیزیی سالانى دواى ئەو میژوو ھەموو کۆرۆ دیواخانیکى ئەو وولاتەدا ئەخوینرایەو ھ. داستانەکانى قەیس و لەیلای عامری و شیرینی ئەرمەن و خوسرەو پەرۆیز - کە فەرھادی کۆکەن بوو بەقۆچى قوربانى ئەو مەیدانە - لەبەر ئەو ھەتەو کەى ئەوان بە درتیزیی چەرخ خاوەنى حوکم و پایەو مایە بوون، بوون بە داستانى عالەمى، داستانى مەم و زین لەبەر ئەو کورد نە سەرەستىھەک و نە ئازادییەکی ھەبوو، دەنگى ئەو داستانە ھەر لەناو چوار دیوارى وولاتەکەى خۆبانا بە کپى مایەو ھ، تەنانەت نەگەیشتە وولاتى «سۆران» ییش! تا لەم سالانەى سەدەى بیستەمدا «پیرەمیترد» ی سولەیمانى ئەو دەنگەى گەیانە وولاتى سۆرانیش.

ئەى ئىيمە بزائىن كە بە سەدھاو بە ھەزاران ھەموو جوۆرە رووداوو داستانمان ھەبوو، بەلام لەبەر ئەو كە سەرىستى و ئازادى نەبوو ھەموويان لە شوئىنى خوئان پووكاوتەتو. ئەمە كە من ئەلئىم وەنەبئى لەبەر ئەو بئى كە دەمار ئەمگريئ بو كورد، بەلكوو شتئىكى واقعييەو ئەيلئىم؛ ئەو ئەلئىم كە نەتەو ئەبئى ھەموو شتئىكى ھەبئىت، ئەبى سەرىستئىشى ھەبئىت، كە سەرىستئى نەبوو ھەموو شتەكەى ئەروا. تەنانەت ئەرمەن لەگەل ئەو ھەش كە سەرىستئى درئىزئى نەبوو ھەر توانى داستان و كەلەپوورى خوئى پىارئىزئى و نەبەلئى وەكوو خوئلەمئىشى ناو ئاگردانى لئى بئىت. ئىيمە نازانم بو چى وا بووئىن؟ تو بئىت ھەر وا بئىن؟!

ئوونەى دەقە پەخشانى خاوەن پەخشان چەند شتئىك بو ئىيمە دەر ئەخا؛ بەكەم كووش كوردن بو زىندوو كوردنەو ھى كەلەپوورى كوردى لە شئوئى باديئانا كە لە سەرەتائى ئەم سەدەى بئىستەمەو دەستى پئى كرددو. دووئەم ئەو دەر ئەخا ئەو بئىئانە كە بە ناوى گەرانەو - لەبەر ھەر مەبەستئىك بوو بئىت - خەرىك بوون بو ئەو ئەو شتەنە كە داستانى نەتەوئى پئى كورد ئەچەسپئىئى لەگەلئى خەرىك بئىن و كوئى بكەنەو. سئىيەم كوردى وئائى باديئان لەبەر نزىكى شئوئىيان بە كوردى وئائى رووسياو توائىبوانە پئىشتەر بكەونە سەر بئىرو باوئىرئى ئەلھائى ئەو شتەنە كە بارى روئىبئىرى و كەلەپوورىان زىاتر رووناك ئەكاتەو. لەبەر ئەو كە لە جەزبەى ژئىر دەستەبئىدا لەگەل ئەرمەنەكانا ھاوبەش بوون، كووشئى ئەوان لەبارى داستانى نەتەوئى تئىانەو بوو بئىت بە ھاندەرئىك بو ئەمانئىش.

ئەمەو لەرووى روخسارى پەخشانئىشەو وەكوو لە ئوونەكانا بوئان دەرئەكەوئى شئوئى ئاخاوئىن و نووسئىنى ھەر بەشە ھەرئىمئىكى ئەو وئائى جوۆرە شئوئىبەكئى ھەبە كە تا ئەندازەبەك ھەستى پئى ئەكرى كە ھەندئىكى قورستەر لە ھەندئىكى ترى. لە پاش ١٩١٧ كورده دانئىشتوئەكانى ئەو وئائى رووسيا، روئىبئىرەكانى زوور ئازاىانە توائىبوانە بو زىندوو كوردنەو ھى كەلەپوورى كوردى ھەنگاوى چالاکانە بەاوئىژن، بەلام لەبەر پەرژئىئىك كە لە نئوانى كوردى سووران و گەلئىك لەوانا ئەو بەرھەمانە نەكەوتنە وئائى سوورانەو. كە لە دوا بە دوائى سالانى ١٩٥٨ ئەو پەرژئىنە نەماو بە تائىبەتئى لە مئىانەى سالانى ١٩٧٠ - ١٩٨٠ لئىشاوى بەرھەم و نووسراوى ئەوانئىش كەوتە سوورانئىشەو.

ئوونە پەخشانى سەرەو ھەكئىكە لە وئىنەى بەرھەمى روئىبئىرئى كوردى ئەو وئائى. مئىژوو كە سەبئى چئىرەى شئوئەكانى باديئان ئەكا بە ئاشكرا بوئى دەر ئەكەوئى كە رئىختى پەخشانەكانئىيان لەبارى شئوئى زانبارئىبەو چ جوۆرە رئىختئىكى ھەبە؟ و ئەوئى بو دەر ئەكەوئى كە تئىكراى پەخشانەكانى كوردى - بەھەر جوۆرە شئوئىبەك بئى - كورد پئىكەو.

«حەممە بۆر - ھوشەنگ» لە ژمارە «۶» ى گۆڧارى «بەيان» ى سالى ۱۹۷۸ لەژىتر ناوى «شۆپنەوارى كوردى لە ژووروى ئەفەرىقادا» نموونەى پەخشانىتىكى ئەو رۆژەو ئەو گەشتەمان ئەخاتە بەر دەست و ئەلى:

«لە نىزىكەى ۸۵۰ سال بەر لە ئىستىئاو خىلى ئەيىوبىيان بەھارىكارى دوا خەلىفەى «فاتمى» بەكان گەيشتە مىسر، تا كوو «عاضىد» ى خەلىفە لەمەترسى «شاوور» ى وەزىرى رزگار بكات، ئىتر ھەر لەو كاتەو ھەتا پىرانەو ھەى فەرمانپەرەو ى و دەسلەتتى دوا نەو ى سەلاھەدىنى ئەيىوبى ئەم خىلە بە سوپاى كوردانەو ھەر دەستەلاتدارى سەر مىسر و ژۆر شۆپنى تى ناوچەكانى ژووروى ئەفەرىقاو عىراق و سوورباو فەلەستىن و لوپنان و جىگايانى تر بوون، بە رادەبەك سەرى ئىسلام و كوردو عەرەبىيان بەرز كەردۆتەو.

لەو ماو ھەو ھىزى سەركاھەتى كوردانى لە مەر ئەيىوبىيان دا كە ئەوسا بە ھىزى ئىسلام و عەرەبەو پىشپەرەو شاسوارى ھەنگەكانى «سەلىبى» ھەر خۆيان بوون، ھەموو ئەو رووپاشىيان ھىنابوو لەرژەو، ئەو كوردانە بە لىھاتووى خۆيان توانىيان خۆيان بسەپىتن بەسەر گەلانى ناوچەكەدا، بە رادەبەك كە شۆپنەوارى گەلىك لە شىو ھەروشت و خو و نەرىتى كوردانە لە جۆرى بەرگى كوردى و ئاوازو موسىقاو ھەلپەركى كوردى و شىو ى ئاودانى و فەلسەفەو برواى گەلى و ئايىنى و تەننەت گەلىك وشەو ناوى كوردى ھەر لەو ساو بەو ناوچانەدا بلاو بۆتەو، بەجۆرىك وەكوو كەرەستەى خۆ جىيان لىھاتو ھەتا ئىستىتاش ھەر بە كوردپىتى لەو شۆپنەوارە عەرەبىيانەدا ماونەتەو، لەو ناو بە بىگانەيان نازانن تا خۆيانى لى رزگار بكن، سەرەراى ئەو ھەموو ئال و گۆرى ئەم چەند سەدان سالەى جۆرەھا فەرمانپەرەو ى جىا جىاى ئىسلامى و عوسمانى و عەرەبى و ئەو رووپاى و بەتابىتەتى ئىستىمارى فەرەنسايى و ئىسپانىيى و كى و كى . . نەيانتوانىو ئەو ناوچانە لەم كەلەپوورە كوردپىانەى پاشماو ى كوردانى سەرىنى ئەيىوبىيانى پاك بكنەو، ئەمە جگە لە كارىگەرى بلاو بوونەو ى رۆشنىبرى و وىژەى توركى و فارسى و ئىتالىيى و يونانى و چى و چى . . لە نىشتمانى مەغرىب و جەزاىرو تونس و لىبىا و مىسر، و اتا لەھەموو ژووروى ئەفەرىقادا، كە لە گەشتەكانى ئەمسالانەى دوايىمدا بۆ ئەو ناوچانە بۆم دەرکەوتوون و لەم

نوسینه دا له هه نديکيان نه دويم، به هيسواي نه وهی که جارتيکی تریش له م لایه نه بدویم.

نه وه تا هه موو گۆرانیه میلییه کانی مه غریب و جه زا برو تونس و به به ریه ریه کانی شیان نه وه رهگ و چیتزی سازو ناوازی کوردیيان به ناشکرا تیا به، وه هه مان سۆزی ناوازی کوردیش نه دهن به گوئیگرو، نه وهی شاره زای گۆرانی کوردی بیت به ته و اوای له م راستیه نه گات. نه مه جگه له نزیکایه تی موسیقاو گۆرانی نه و ناوچه به هینی رۆژه لانه وه به هی به ریه ری و نه فه ریا قایی و شوین و گهلانی به نديواریان نه وه. خو کوره! سازو ناوازو به زمی هه لپه رکچ و ناههنگ و شایی و چه مه رو چوویه کانیان زۆر رهگی شتیهی کوردانه یان تیدا به رچاو نه که وئ، نه مه ش پتووستی به لیکۆلینه وهی پسپۆرانی سازو ناوازی کوردی هه به که له م شوتیان نه دا بکه ونه به راوردو شوین هه لگرتن، پروایشم وایه نه و کاره به نرخترین نه نجامتیکی له موسیقاو ناوازو ناههنگدا لی به ره هه م دیت که کتیبخانهی کوردی زۆر پتووستی پتیانه.

کۆمه لایه تی:

له ره و شتی میوانداری و دراوسیتی و به یه که وه بوون و زۆر شتی که ی میلی و نه ریتی ناو ژنان و سه ره سستی نافرته دا وه ک تيمهن. له هه ندی فه لسه فه و بیرو رایه کی میلی ئایینی و جنۆکه و خیتو سه ر شیخ و مه زاران و په رۆ به دارو شه خسه وه به ستنی و، له په یوه ندیدا به شیخ عه بدولقادی گه یلانی «غوٹ» وه زۆر له کورد نه چن. بۆ وینه له شاری «میکناس» له سه رووی مه غریبه وه مزگه وت و گه رما ویتیکی شوتینه واری «غه وس» ما وه به لایانه وه پیرۆزن و نه لپن گوايه غه وس زۆر دلئ به و گه رما وه بووه زۆر ژبانی له «میکناس» له و گه رما وه دا به سه ر بردوه. له تونسیش هه مان پروا و شوتینه واری غه وس و ئالا که ی هه ر پارێزراو پیرۆزن و زۆر فامیلیاش له وئ به سه ر به رزیبه وه خو یان به نه وهی نه و نه زانن، که نه ویش کوردی گه یلان بووه.

هه روه ها مه زاری ژنتیکی خواناسی به ناوی «لالانه تی» وه له تونس دا هه به، که نه ک ناوه که ی وه ک کوردانه بی وایه، به لکوه نه ریتی چوونه سه ر مه زاره که ی له رۆژانی هه ینی داو به ناوی «نیاز» وه به خشینه وهی خواردن و شیرینی «حه لوا» له هی کوردان نه کات و له دواترا نه گه رتیمه وه سه ر لیکدانه وهی ناوه که ی.. به داخه وه مه زاره که ی «فه قی قادری هه مه وه ندی» م له لیسیا بۆ نه دۆزرا په وه که وا هۆنه رتیکی به رزی کوردو سه رۆکی تیره ی هه مه وه ند بووه، له به ده سه لاتیدا عوسمانیه کانی گیتژ کردبوو تا له هیت شتیکی خوینا ویدا

تورکه کان به دهستیبه سهری له گهڵ ناودارانێ خێله کهیدا ناریدپانه تهرابولوس و به نغازی که گوايه ئیستاش گۆره کهی مهزارگایه کی پیرۆزه. له هه لیکه که دا به درێژی له مه ئه دویم به به لگه ی هه لبه سته ئه و سه رتینه وه .

سروشته:

گه لیک روک و بالنده و ناژه له ی کهوی و کیهوی ئهوی و ئیره وه ک به کن، ته نانه ته له باخچه ی ناژه لانی توونس «بیلی قی دیر» دا پۆله کهویکم چاو پین کهوت که که میک له کهوی لای ئیمه بچوو کترن. جۆری «مه ری جافی» دووگ درێژو پانی کوردیم له توونس و مه غریب و جه زایرو میسر دا دیوه به زۆری که ئه شتی هه ندی له و جۆره ناژه ل و بالنده و روکه کانه به هۆی کورده کانه وه لیره وه بۆ ئهوی و له ویوه بۆ ئیره گوێزاینه وه. ئه وه ش ناکه م به ژیر لیه وه که سه روشتی هه لکه وتنی خاک و شاخاویتی مه غریب و توونس و جه زایر زۆر به سه روشتی خاکی کوردستان ئه کات، ئه وه نده هه یه ده سته چاو دیری له واندا یه کجار زۆره. بهرگ و پۆشاک:

له شاری «حه لوان» ی خوار قاهه تیره دا سه ری پیچی ژنانه ئه بینه ریت. له قاهه شدا سه ره پیچی جامانه ی پیاوانه و شه روا لی پیاوان له زۆر شوێندا ئه بینه ری، به تایبه تی له ناو چینه هه ژارو کریکاره کاندان. له میسر و مه غریبش ئاوه لکراسی ده ره لنگ فش و فۆلی پزوو تیه خراوی ژنانه ی وه ک هی کوردانه له بازاره میلیبه کاندان ئه فرۆش ریت.

جا دوا و ته م ئه مه یه: که به لای منه وه گه ران به دووی ئه م شوێنه وارو که له پوره کوردیه ئاویته و ئاواره بوانه ماندا نه ک له و ناوچانه دا لیبیان دوام، به لکوو له هه موو ناوچه ئیسلامیه کاندان به تایبه تی له «یه مه ن» دا به ره مه می بناغه یی میژووی و ویژه یی و زمانه کۆمه لایه تی به نرخ به ده ست دینه تی، جگه له وه ی که له سه رچاوه چاپکراوه میلی و فۆلکلۆریبه کانی ئه و شوێنانه دا ئه م نزیکایه تیه یی من له په یکاری بووم له م نووسینه م دا ره چاو ئه کری، ئه مه ش چاوه روانی ده سته چن و هه لته ینجانی دلسۆزانه یه...».

له سالی ۱۹۵۶ دا به ناوی «گه شتی که له کوردستانا» گه شتی که نووسه ری ئه م کتیه به زمانه کوردی چاپکرا. له لایه ن خاوه نی ئه م ده قه ی سه ره وه ش گه رانی که که له ولاتی که بیگانه کراوه. گه لی جار له گو قاری گه لاویژدا له لایه ن نووسه رانی ئه و سه ره ده مه وه گه شتنامه ی کوردیک که چوو بیته ده ره وه هه ر بلا و کراوه ته وه، به لام ئه مه ی ئیره گه شتی که

که له سه‌لیقه‌ی یه‌کیتک ده‌رچووبی به ریختی ئه‌و کوردییبه که له سالانی ۱۹۷۰-۱۹۸۰ باوی بووه هاتۆته به‌ره‌هم.

بیگانگان که رییان که‌وتۆته ولاتان ئه‌وی به‌سه‌ریانا هاتوه‌و ئه‌وی دیویانه‌هه‌موویان تۆمار کردوه‌و هیشته‌ویانه‌ته‌وه ئه‌مه‌یان که کردوه‌و بۆ ئه‌و رۆژه‌یان نه‌کردوه‌و، به‌لکوه‌و بۆ رۆژانی پاش ئه‌و رۆژه‌یان کـردوه‌و کـه، به‌ره‌ی دوا‌ی ئه‌وان له‌به‌ر رووناکی چرای پیشینه‌کانیان ئه‌وی هه‌ردوولایان ئاره‌زوویان کردوه‌و وه‌ری بگرن. هه‌ر ئه‌مه‌ بووه‌ که بووه به‌ سۆنگه‌ی ئه‌وه، ئه‌وان توانیان ورده‌ ورده‌ خپرو بیری ولاتان وه‌ریگرن و به‌لکوه‌و بوون به‌ داگیرکهری شوینان. که‌وا بوو نووسین له‌ باره‌ی شتی ده‌ره‌وه - به‌تایبه‌تی - ته‌نیا خویندنه‌وه‌ نییه‌ بۆ وه‌خت رابواردن، به‌لکوه‌و ته‌زوێکه‌ که به‌ میتشکیا دیت و ئه‌و ته‌زوه‌ ئه‌و میتشکه‌ رانه‌چهنی بۆ ئه‌وه‌ بیه‌ر له‌ خۆی و له‌ رۆژی خۆبو له‌ رووداوی ولاتان بکاته‌وه، له‌ئه‌نجاما دیتته‌ سه‌ر ئه‌وه‌ که بلتییت: بۆچی ولاتانی تر گه‌یشته‌ونه‌ته‌ ئه‌و ده‌سه‌لاته‌و بۆچی من هه‌روا وه‌کوه‌ ئاوی مه‌ند ماومه‌ته‌وه‌؟!

ئاگادار بوون له‌ چۆنیه‌تی رابواردنی ئه‌هلی ولاتان و شوین و جیگیان که‌لکیتی زۆری هه‌یه‌ بۆ هه‌موو نه‌ته‌وه‌یه‌ک، به‌ تایبه‌تی بۆ نه‌ته‌وه‌ی کورد، چونکه‌ ئه‌م له‌ ماوه‌ی ژیانیا به‌هۆی گه‌لێ شته‌وه‌ هه‌ر گۆشه‌گیر بووه‌و هه‌ر چاوی به‌ ئه‌ستیره‌ی ولاته‌که‌ی خۆی پشکووتوه‌و، هه‌موو گه‌رانه‌که‌ی یا بۆ حه‌ج بووه‌و، یا بۆ پایته‌حتی ئه‌و حکومه‌تانه‌ بووه‌ که ئه‌می تیکلاو بووه‌و، ئه‌ویش که‌ چووبی بۆ ئی بۆ ئه‌وه‌بوو که ئیشیک بدۆزیتته‌وه‌ که به‌ هۆیه‌وه‌ نانیکی ده‌ستکه‌وی، به‌ درێژایی میژووی هه‌روابوو، مه‌گه‌ر له‌ ئاخرو ئۆخری سه‌ده‌ی نۆزده‌هه‌م به‌م لاوه‌ نه‌بی که‌ رۆشنبیرانی کورد ریگیان که‌وته‌ پایته‌خته‌کان و خه‌به‌ریان بووه‌وه‌ که نه‌ته‌وه‌ی تر چۆن له‌ ژیر خپه‌تی سه‌ربه‌خویدا ئه‌ژین و ئه‌مان هه‌ر به‌ کویله‌بی ماونه‌ته‌وه‌.

دراسه‌ی ژیان یه‌کیکه‌ له‌ هۆی پیشکه‌وتنی ئه‌و ژیان، هه‌ر نه‌ته‌وه‌یه‌ک توانی دراسه‌ی ژیان خۆی و نه‌ته‌وه‌کانی تر بکا، ئه‌و نه‌ته‌وه‌یه‌ ئه‌توانی - ئای زوو یا دره‌نگ - بگا به‌ کامه‌رانی، به‌ تایبه‌تی ئه‌م رۆژه‌ که هه‌موو جۆره‌ هۆیه‌ک په‌یدا بووه‌ بۆ به‌ شوین گه‌رانی ئه‌و دراسه‌یه‌، تاکیکردنه‌وه‌ مه‌ردمی ئه‌م رۆژه‌ی کردوه‌و به‌ «کرم» که‌ بۆ نان و بۆ ژیان به‌ هه‌موو لایه‌کدا بسوورپینه‌وه‌، له‌م سوورانه‌وه‌یانا ره‌وشت و عاداتی دانیشته‌وی ولاتانیان بۆ ده‌ر ئه‌که‌وی، ئه‌وانه‌ به‌ نووسراو به‌ دیاری ئه‌به‌نه‌وه‌ بۆ ولاته‌کانی خۆیان، ئه‌مجا پسپۆرانی شاره‌زا، له‌وانه‌ به‌هره‌ وه‌ر ئه‌گرن و له‌ ماوه‌یه‌کی نزیک یا دووردا ئه‌که‌ونه‌ سه‌ر خپرو بیری

ئەو شوپىنانە. ئەوروپا لە مېژ بوو ھەستى بەمە کردبوو بۆيە بوون بە خاوەنى رۆژھەلات!.

خاوەنە پەخشانى سەرەو ئەو گەشتەى كە کردوو بە ئەفەرىقادا بە پەخشانىك ناوەرۆكى گەشتەكەى داو بە ئىمە بۆ ئەو تى بگەين لە رەوشت و عادەتى ولاتىكى دوور لە ئىمە؟ چ پەيوەندىەك لەم روووە لە بەينى ئىمە و ئەوانا ھەيە؟. دوور رەگەزى ئەم دوو نەتەوہيە - واتە كوردو ئەفەرىقى - زۆر دوورن لەيەك، بەلام گەلى لەرەوشتى كوردەكە بە سۆنگەى كۆچەو كەوتۆتە ئەو ولاتەو تا ئەندازەيەكيش كارى كردۆتە ئەوان. روخسارى پەخشانەكەش يەكيتەكە لە نمونە گوزارشتى پەخشانەكانى نيوانى سالانى ۱۹۷۰ - ۱۹۸۰ كە لە گەشتىك دوا بىت و توانىبىتى ئەوى نيازى بوو لەو روووە بيدا بە دەستەو.

«عومەر مەعروف بەرزنجى» لە ژبى ناوى «لىكۆلىنەو و بىبلىوگرافىاي چىرۆكى كوردى ۱۹۲۵ - ۱۹۶۹» دا بەرھەمىكى پەخشانى ھىناوتە ناووە كە لە سالى ۱۹۷۸ دا دەستى چاپى گەيشتۆتى. ئەمەى خوارەو نمونەيەكە لەو پەخشانە:

.....»

چووزەرى چىرۆكى كوردى

ھەموو دياردەيەكى سەروشت سەرەتايەكى تايبەتى ھەيە كە بەندە بە چەند ياسايەكى گۆزان و گەشەكردنەو. ئەمەيش بەلگە نەويستەو ھەوتىنى فەلسەفەيىكى تاقى كراوہيە. ئەدەبىش بە ھەموو بەشەكانىو سەرەتاو كاتىكى ديارى كراوى ھەيە و لە خۆيەو ئەم پلەو دۆخەى ئىستاي وەر نەگرتو، بەلام گەر قەلەمى لىكۆلىنەو و وردكردنەو يىكى زانستيانە بژەينە لاپەرەكانى ئەدەبى كوردى و تاوتووى بابەتەكانى بگەين و لە روانگەى ھەلسەنگاندى و تۆژينەو پراو پرى زانستيانەو بۆى پروانين دەگەينە ئەو ئەنجامەى كە بەرھەمى ئەدەبىمان تا كۆتايى جەنگى يەكەمى جىھانى تىكرا برىتى بوو لە شىعرو بابەتەكانى و بە چەشنى كالايىك بە بالايا برابوو، ئەم سىمايەش وەنەبى تەنھا مۆركىكى تايبەتى بى و بە ئەدەبى كوردىيەو لكا بى، بەلكو ئەدەبى عەرەبىش لە عىراقدا ھەمان دياردە رووى تى كردبوو. لەم بارەيەشەو «چىرۆك نووسى عەرەب زەنون ئەبوب لەو باوەرەدايە كە چىرۆكى نووسراوى عەرەبى لەسەرەتاي ئەم سەدەيەو دەرکەوت و بە جۆرىكى رەخساو لەسەر لاپەرەى رۆژنامەو گۆڤارەكان كەوتە روو چونكە چىرۆك بە پىچەوانەى

به شه‌کانی تری نه‌ده‌به‌وه زیاتر له‌ناو ئه‌و گه‌لانه‌دا بایه‌خی پیتدراوه که زووتر دۆستایه‌تیبیان په‌یدا کرد له‌گه‌ل رۆژنامه‌و گۆڤارو هونه‌ری چاپ و بلاو کردنه‌وه‌دا، هه‌ر نه‌ته‌وه‌یه‌کیش چاپه‌مه‌نی له‌ناویا گه‌شه‌ی نه‌کردبێ و مه‌ودای رۆشنیاری رێگایێکی نه‌په‌یبه‌ ئه‌وه شتیکی ئاشکرایه که هونه‌ری چیرۆک به ساوایی له‌ ناویدا ژیاوه‌و پیتشکه‌وتنی به‌ده‌ست نه‌هیناوه، ئه‌مه‌یش ده‌گه‌ریته‌وه بو‌سروشتی هونه‌ره‌که خۆی، چونکه‌ چیرۆکی هونه‌ری وه‌ک شیعهر له‌به‌ر ناکرێ و خولیاو تاسه‌ییکی ده‌روونی پێ نادرکینرێ و سه‌رتاپا پیتویستی به‌ نووسین و بلاو‌کردنه‌وه هه‌یه، جا ئه‌و نه‌ته‌وانه‌ی که دره‌نگ روویان کردۆته‌ چاپه‌مه‌نی و بایه‌خ پیتدانی، هه‌ر به‌و ره‌وشته‌ش چیرۆک له‌گه‌ل کاروانی نه‌ده‌دا به‌ ری که‌وتوه.

نه‌ته‌وه‌ی کوردیش له‌م لایه‌نه‌وه مێژووییکی دوورو به‌رچاو روونی نییه. له کوردستانی عیراقددا «یه‌که‌م بلاو‌کراوه‌ی کوردی گۆڤاری بانگی کورد بوه که له ده‌ورو به‌ری جه‌نگی یه‌که‌مدا له‌لایه‌ن جه‌ماله‌ددین بابانه‌وه بلاو کرایه‌وه به هۆی تین سه‌ندنی ئاگری جه‌نگیشه‌وه دوا‌ی چهند ژماره‌یه‌کی که‌م په‌کی که‌وت» جا ئاگردانی نه‌ته‌وه‌یه‌ک له‌ رووی خوینده‌واری و چاپه‌مه‌نییه‌وه هینده‌ پێ تین پێ و ماوه‌یه‌ییکی درێژی تی نه‌په‌راندبێ له‌م مه‌یانه‌دا چۆن چیرۆک له‌ زه‌وییه‌که‌یدا سه‌وز ده‌بێ و به‌ خه‌مالاوی دیتته‌ به‌رچاو؟ ئه‌مه‌ جگه‌ له‌وه‌ی که‌ ئه‌م هونه‌ره بیرێکی فراوانی گه‌ره‌که‌وه ئه‌ده‌بی هه‌ر مه‌یلله‌تیکیش پیتویسته‌ په‌یه‌کی پیتگه‌یشتن بپه‌یت و خوینده‌واره‌کانیان رۆشنیارییه‌کی به‌ر بلاویان هه‌بیت تا‌کو چیرۆک بنجی دا‌کوته‌ی و به‌ نه‌رمه‌ بایێک هه‌لنه‌کیشرت، به‌لام دوا‌ی جه‌نگی جیهانی و هه‌ره‌س هینانی ده‌ستگای عوسمانییه‌کان نووسه‌رانی کورد ئاشنایه‌تییه‌کی ساده‌یان ده‌ستگیر بوو له‌گه‌ل نووسینی چیرۆکدا، ئه‌وه‌یش زیاتر زه‌مینیه‌ییکی ره‌خساوی ئاماده‌ کردو تا راده‌ییکی سنوور کورتیش په‌لی به‌هاوتیت جگه‌ له‌ چاپه‌مه‌نی هه‌ستی به‌ سۆزی رۆشنیاری ئه‌و سه‌رده‌مه‌ بوو که‌ زوره‌یان له‌ ده‌روه‌ی ولاته‌وه‌ گه‌رابوونه‌وه. به‌ دلێش ده‌یانویست که‌ خوینده‌واران بناسین به‌م هونه‌ره‌ به‌رزه‌ی رۆژ ئاوا، له‌ لایه‌کی تروه‌ هه‌وینیکی پێ گه‌رد له‌ کایه‌دا بوو بۆ مه‌یینی چیرۆک که‌ بریتی بوو له‌و چیرۆکه‌ فۆلکلۆری و پارچه‌ په‌خشان و نووسینه‌ کورتانه‌ی که‌ له‌و سه‌رده‌مه‌دا بلاو ده‌کرانه‌وه‌و سۆزو جۆشێکی تایبه‌تیبیان گرتبۆ خۆ. که‌ ئه‌مانه‌ سه‌رحه‌م به‌ شکاندنی رێچه‌که‌یه‌کی له‌باری ده‌زانم بۆ ده‌رکه‌وتنی چیرۆک، به‌ تایبه‌تی ئه‌و گه‌وه‌ی که‌ له‌سالی «۱۹۲۰» دا «میجهر سۆن» له‌ رێگای رۆژنامه‌ی «پیتشکه‌وتن» هه‌

سازی کرد که له نه نجام دا «چند قه له میکی ده رکه وتووی نه و سهرده مه به شداریبیان تیا کرد و پاداشی خویمان وه رگرت» که بهم پیتی به خشانی هونه ری له بوتهی نه ده بی کوردیدا مه بی و به چه شنی سهرمه شقییک بو بو هه لدانی نویره ی چیرۆک، نه هونه ره تازه یه له نه ده به که ماندا له شیوه ی بیرکردنه وه ی که سانی چیرۆکه کان و روخسارو شیوه ی دارشتنیدا مۆرکیکی نه ته وایه تی پتیه لکاوه هه ر چند له بنه رته دا به گشتی هونه رتیکی به رزی نه وروو پییه .

له لایه کی تره وه کۆمه لگای کورده واری به هۆی کارتیکردنی سیمای شارستانییه ت و دیارده ئاشکراکانی وه ک کاره باو رادیۆ ته له گراف به رنامه ی ژبانی به ره و چری و ئالۆزی رویشته که پتیه سی به هۆیکی تر بو تا دهردی ده روونی دهر بیژی و له گیروفته کانی بکوئیتنه وه که له وزه ی شیعردا نه بو به تاییه تی کارتیکردنی ئابووری و به تینکردنی په یوه ندی به بازاری رۆژ ئاواوه . نه ه هۆیانه سهرجه م له سهره لدانی چیرۆکدا ده ورتیکی بالاییان بینیه که له دوای جهنگی به که می جیهانییه وه به ماوه ی ده سالیک له زه ی نه ده بدا سه ری دهره ئینا و له باوه شی رۆژنامه و گوژاره کوردیه کاندایه ده ستی کرد به داره داره و خه به ره بوون، به لام وه ک راستییه کی میژووی پیوسته نه وه بش له یاد نه که یه که نه ه هونه ره له پیش نه و سهرده مه یسه وه سیبه ری بوه له شیوه یه کی ساده ی په ندو نه فسانه و حیکایه تی گوئی ئاگردان و باه ته فۆلکلۆرییه کاندایه خۆی نواندوه و سهره تاییشی ده گه پتیه وه بو به ره په یانی میژووی نه ته وه یه و به چه شنی نه ده ب و که له پوورتیکی نه نووسراو ده درینه قه له م و هه موو نه ته وه ییکی زیندووی جیهانییه به چاویتی سهنه گینه وه سه یری ده که ن و له نه رشیفی تاییه تی دا په نجه ی بایه خی بو راده کیشن و به سه رچاوه ی به که می نه ده بی ده زانن، له م باره یه شه وه مه کسیم گوژی ده لئ: «له رووی به ره مه وه به که م فه یله سووف و شاعیر میلیله خۆیه تی، هه ر نه ویش به ره م هیته رو خولقیته ری نه و هه موو هۆنراو داستانه یه که له که لچه ری جیهاندا هه یه» که نه م ده ستگرتن به داوینی فۆلکلۆره وه نه وه ندی تر نه ته وه کانی خستۆته سه ر بیرکردنه وه یه کی قوول و هۆشمه ندانه بو کۆکردنه وه له سه ر نووسین و سوود لیه و رگرتن بیان بو به پتیزکردنی به ره مه می نه ده بی.

کورد خاوه نی سامانیکی به پیتی فۆلکلۆره، هه ر چه ندی تا ئیستا نووسه ران خویمان بو ته رخان نه کردوه ده ستی کۆکردنه وه بو ئارو هه لسه نگاندنی که متره گه یشتۆتی، به لام ده توانی که په نجه بکیشری بو چند چیرۆکیکی فۆلکلۆری که له سه ر بنه رته تی ئازایی و ده روون پاکی و ره وشت به رزی و

گه‌پشتن به ئاواته‌وه ریک خراون، وهک «بهختیارو به‌دبه‌خت» و «به‌رگرد و فه‌رگرد» و «کچی شای په‌ریان» و «مه‌می و ئایشخ» و چهندانی ترکه‌وه‌ک که‌له‌پووریکه نه‌ته‌وایه‌تی تۆمار کراون و خوینده‌وارانیش به‌و باوهره گه‌پشتۆن که‌ ئه‌م به‌ره‌مانه ره‌نگدانه‌وه‌ی ژبانی کۆمه‌لایه‌تی و که‌ره‌سته‌ی تاقیکردنه‌وه‌یانه له‌ سه‌رده‌مه‌ دیرینه‌کانه‌وه، هه‌ر ئه‌م گرنگی و به‌پیریه‌ش به‌وه که‌ نووسه‌رو رۆژه‌ه‌لات ناسه‌کانی جیهان تا راده‌پیتک قه‌له‌می ساغ کردنه‌وه و لیکۆلینه‌وه‌یان بۆ ئه‌م سامانه‌ی کورد درێژ کرده‌وه. یه‌کیکی وه‌کوو مینۆرسکی ده‌لی که‌ «لای ناسوورییه‌کانی جیا، گۆرانی کوردی وتن و چیرۆکی کوردی گێرانه‌وه‌ بۆته‌ عاده‌تیکه‌ گشت لایه‌ی». له‌ لایه‌کی تره‌وه «نیکیتین» رای وایه که‌ «ئه‌ده‌بی کوردی له‌ پله‌ی یه‌که‌مدا فۆلکلۆری کوردیه‌ی، له‌و فۆلکلۆردا هه‌ر ته‌نیا پاشماوه‌و میراتی نه‌وه‌و پشته‌کانی پێشوو نابینرێ، به‌لکوو ئه‌م‌پۆیش ئه‌و فۆلکلۆره‌ به‌لگه‌یه‌ بۆ به‌ توانایی له‌ ژباندان بۆ ره‌نگینی هێزی به‌ره‌م هێنان». جا نووسه‌رانی کورد که‌ بیری نووسینی چیرۆکیان کرده‌وه جگه‌ له‌ هۆبه‌کانی پێشوو، وه‌نه‌بی هه‌یج جۆره‌ بناخه‌و که‌ره‌سته‌پیتک له‌ناودا نه‌بوو بی، به‌لکوو سامانی نه‌ته‌وایه‌تیمان و سه‌رتاپا فۆلکلۆر به‌ هه‌موو به‌شه‌کانیه‌وه‌ وه‌ک سه‌رچاوه‌یه‌کی رۆشن یاریده‌ده‌ر بوون و سه‌ره‌تاپیتکی دیاریه‌ین به‌ نېسه‌به‌ت چیرۆکی کوردیه‌یه‌وه، به‌ره‌ به‌ره‌یش به‌ره‌و پێشکه‌وتن و خه‌ملاندن هه‌نگاوی ناوه. له‌ ماوه‌ی سه‌ر هه‌لدانی‌شیه‌وه «واتا یه‌که‌م چیرۆکی هونه‌ری نووسراو» به‌ چهند قۆناخیکه‌ سه‌ره‌که‌یدا تێپه‌ریه‌وه که‌ هه‌ر قۆناخه‌یش ئاوینه‌ی باری کۆمه‌لایه‌تی و ئابووری و مه‌تریالی سه‌رده‌مه‌که‌یه‌تی و سه‌روشت و شپوه‌و ناوه‌رۆکی جیا‌وازیان هه‌یه‌وه‌ له‌ رووی هونه‌ریشه‌وه‌ به‌ نووکه‌ قه‌له‌میکه‌ درشت ده‌توانرێ له‌ یه‌کتر جیا بکێنه‌وه‌و راده‌ی پێشکه‌وتنیا‌ن ده‌ستنیشان بکێت، وه‌ک له‌ لاپه‌ره‌کانی دواییدا به‌ به‌لگه‌و نمونه‌ی چیرۆکه‌کانه‌وه‌ تیشکینکی ره‌خنه‌و لیکۆلینه‌وه‌یان ئاراسته‌ ده‌که‌ین.

.....»

وه‌کوو بیرو باوه‌ر گۆرانی به‌سه‌رادیت، گوزارشتیش به‌و چه‌شنه‌ ئه‌و دیمه‌نه‌ وه‌ر ئه‌گریت. که‌ سالی ۱۹۷۸ گزنگی دا باه‌ته‌ی تره‌هاته‌ په‌یدا بوون، په‌یدا بوون و له‌دایک بوونی باه‌ته‌ی نوێ ئه‌کاته‌ کاری که‌ جۆره‌ گوزارشتی تر بێته‌ ناوه‌وه، که‌ ئه‌و گوزارشته‌ له‌ پێشووتر نه‌بووه، وه‌یا ده‌گه‌ن هه‌بووه، نه‌وه‌ک هه‌ر گوزارشت به‌لکوو «وشه‌» ش ئه‌و ده‌وره هه‌ر ئه‌بێت. له‌ زمانیکه‌ وه‌کوو زمانی کوردیدا - به‌ وینه‌ - وشه‌که‌ وشه‌ی کوردی

هه موو بۆ ئه وه یه که میژووی سبهینتی بزانی ئیمپروۆی کورد چۆن بووه؟؛ ئه و کورده که خاوهنی پهخشان و نمونه که یه کیته که له و. وه کوو ئه مه ئه لیم ئه وهش هه ئه لیم، که له خولی سالیکا وه نه بی هه ئه وه نده پهخشان له ناو کورددا بوو بیته، به لکوو گه لی زیاتر بووه، به لام ئه وه ی من هیناومن ئه بن به نمونه بۆ هه موو ساله که، چونکه له و ساله، وه یا له و گیشه دا هه ر جوژه شتی وا له ئارادا هه بووه، ئه مه ی ئیره نمونه ی ئه وانیه، وه کوو ئه لی: «مستی نمونه ی خه رواریکه». که وا بوو ئه م نمونه یه نمونه یه که بۆ جوژی بیرو باوه رپو گوزارشتی ئه و رۆژه که داستان و چیرۆکه کانی شی کردۆته وه.

«غه فووری میرزا که ریم» له ژماره «٤٦» ی گوڤاری «به یان» سالی ١٩٧٨ له ژیر ناوی «دیوانی سالم» دا پهخشانیک له باره ی ئه و دیوانه و «کوردی و مه ریوانی» یه وه پیشان ئه داو ئه لی؛

«پاش به ستنی په یانی ١٩٣٠ به ندایه تی و دوای پیشیل کردن و داپلۆستنی بزوتنه وه ی کورد به سه رۆکابه تی شیخ مه حمودی نه مر دام و ده زگای پرو پاگه نده و چاوو راوی ئیستعمارو نوکه ره کانی که وتنه چه نه دان و خه رکه رستن تا گه ل پروای به هیزی خۆی نه میتی، کراسی دۆش دامای و نا ئومیدی به به ردا بکات و تف و له عنه ت له رابوردووی پر شانازی خۆی بکات که له پیاوو شاعیره به ناوبانگه کانی، سه ر گوزه شته ی رۆله دلسوژه کانی بداته به ر توانج و پلار، له دواییدا وای دابیت که خه بات و قوریانی دان بۆ گه ل، بۆ پیشکه وتن و سه رکه وتنی نیشتمان بی هووده یه و پولیتیکی قه لب ناهینتی.

له ناو ئه م گیشه لکوکه ی سه ر لیشیوانه دا، هاشه و هووشه ی پیاده کانی ئیستعمار ئه م به ندو بالۆزه به یان کاویژ ئه کرده وه و ئه م ژه ره په سه یان ئه رشت. گوایه ئه بیت دوو تفه نگه شری شیخ و چه ند خوینده واریکی خویری لات و لووت بی پشت و په نا، چی بن له عاست تۆپ و جبه خانه ی له شگری بی شوماری ئینگلیزدا.. ئایا هیتز هه یه له به ر ده م ده سه لاتداریکی وه ک - ئه وسای - ئینگلیزدا بکوکی؟ خو شمان بیت و ترشمان بیت ئیستعمارو پیاده کانی هه موو شتیکن. هه رچی ئه مان نه یانه وی و به په نجیه ی ئه مان نه کریت هه رگیزاو هه رگیز نارواو نابی، دنیای ئه و رۆژه بریتی بوو له هیتزو ده سه لات و گه وره یی، گه ل ئه بیت هه میسه ره نج بدات، شان بکووتی، بچه وسیتته وه، ژیر ده ست بیت، ئیستعمارو دام و ده زگاشی ئه بی هه ر له سه ره وه فه رمانه و او ئاغا بن. به م چه شنه دنیایان کردبوو به رۆژی خۆیان، به پرو پاگه نده و هاشه و هووشه

رابوردووی گهلیان ههموو رهش کردبوو، به سووک و نزمیهوه ئه یانروانییه ههموو قارهمانیتی و نازایه تی و جوامیری گهلی کورد.

ئهم ئاوو ههوا ناسازه، ئهم بارو دۆخه ناهه مواره کارتیکی جه رگبری ناره وایان کرده سهر جوولانه وهی نیشتمانی کورد تا رادهیهک شهل و گۆجیان کردبوو به چه شنی ناو هینانی رابوردووی پرشنگذاری به تاوان ئه ژمیردرا، یادکردنه وهی راپه پین و سه رکه وتنی سه رداره کانی به نازاوه نانه وه دوو به ره کی دروستکردن دژی نیشتمان له قه له م ئه درا، ته نانه ت جه ژنی نه ورۆزی پیروزی کورد به ناگر په رستی و بی دینی دائه نرا. هه روه ها نزیکترین یادگاری شان و بازوو راوه شاندن روو به رووی ئینگلیز دژی په یمانی ۱۹۳۰، راپه رینی روژی شه شی ره شی ئه یلوول په رده ی به سه ردا درا بوو. ئهم رووداوه مه زنه نه به زه ی گه لی کورد بقه بوو، هه ر که سی یان هه ر ده سته یه ک بیخاته وه بییری خه لکی. ئه وه بوو پاش شوژی ۱۴ی ته مووزی ۱۹۵۸ حیزیه نیشتمانییه کان که وتنه باس کردن و یادکردنه وه و نرخ پیدانی..

له بهر ئهم هۆبانه پیوسته به چاویکی گرنگ و به نرخ پروانیه هه ول و کۆششی ده سته ی «کوردی و مه ریوانی» که له و روژه ره شه دا ده ستیان دایه چه کی خامه ی ره نگین و که وتنه ویزه ی چه رخی ناهه موار، به زمانی لوقمان مرواریی ملوانکه ی کورده وارییان ئه کرده گه ردنی به رزی بزوتنه وه ی گه ل، داخی دلیان ئه رشت، ئه رکی پیروزی سهر شانیان به رامبه ر نیشتمان جی به جی ئه کرد. هه ر چه نده ئهم ده سته یه به ئاشکرا دژی ئه و روژه بانگیان رانه هیشته بوو، له کلاورۆژنه ی ئه دهب و ویزه و زیندووکردنه وه ی زمان و هونه ره وه هاتبوونه مه پیدانی جه نگه وه، به لام خه لکی له قسه یان ئه گه یشتن و ئه یانزانی ئه مانه له کویتوه سیخورمه ئه وه شین، چون دام و ده زگای رزیو دائه روختین و باله خانه ی نو ی بنیات ئه نین. جا بۆیه ئهم ده سته یه پشتیان لی به ست و که وتنه جم و جوول و چست و چالاکی بۆ زیندووکردنه وه بووژاندنه وه ی ناوو شوینه واری شاعیره کۆنه کان، وه ک «سالم» که ئه و ده مه و ههموو هۆنراوه کانی وه کوو ئاردی ناو درک و ابووه به په راگه نده یی له کون و قوژینی مزگه وته کان و دهم و زمانی ئهم فه قی و ئه و مه لای ولاندا ئه ژیا، له م دی و له و دی، له م مزگه وت و ئه و دیواخانه، له سنه و سابلاخ، له قه ره داخ، له ههموو جیگا و مه لبه ندیکی خوینده واری و زانیندا.

.....»

دهوری دادپه روه ری له ده وری عوسمانیه کاندا بوو به سته مکاری؛ کوشتن و

برین، رزگاری و بهختیاری، رابواردنی ناو گولزارو دەم به پیکه‌نبن بوو به گریان و شین و شه‌پۆر. بۆیه‌کا گردی سه‌یوان، کانیسکان و سه‌رچنار هه‌مووی بوو به مه‌لبه‌ندی لووره‌ لووری گورگی رۆم و جیگا سمی و لاخی داگیرکه‌ران. لاشه‌ی له‌ خوینا گلاوی کورد، ته‌نانه‌ت داره‌که‌ی شیخ هه‌باس، پیرمه‌ سوورو مزگه‌وتی مه‌ولانا خالد له‌ ده‌ست درێژی و زۆرداری رۆمه‌کان رزگاربان نه‌بوو. ئەم دیوانه‌ که له‌سالی ۱۹۳۳دا چاپکراوه‌ نزیکه‌ی «۱۰۶» لاپه‌ڕه‌یه‌، به‌ سه‌ره‌تایه‌ک ده‌ست پێ ته‌کات:

۱) له‌ پاش زحمت و ازیتییکی زور «دیوانی سالم» پێک هات، نزیکه‌ی سالیکه‌ ایمه‌ هاوار ئه‌به‌ینه‌ به‌ر حمیت و وجدانی هه‌مو کوردیکی پاک که‌ یاریه‌مان بده‌ن و له‌م خزمه‌ته‌ عمومه‌دا هه‌متیان درێغ نه‌که‌ن، که‌چی حیف زور که‌م یاریه‌مان ئه‌دن، و له‌ یه‌کدو جیگا زیاتر شعرو غزلمان بو نه‌هاتوه‌و معاوتیان نه‌کردین.

۲) هر و کوله‌ پێشه‌وه‌ عرضی خوینده‌وارانمان کردوه‌، ایمه‌ له‌م نشریاته‌ مقصده‌مان قازانج و تجارت نیه‌، و تا آسته‌ له‌ ضرر و زیان زیاتر قازانجمان نه‌کردوه‌، و ئه‌مه‌ به‌ تۆزی لیکدانه‌وه‌ لای هه‌مو کسێ آشکرایه‌. له‌به‌رئه‌وه‌ دیسانه‌وه‌ هاوارو تکا ئه‌کین له‌ هه‌مو کوردیکی به‌هه‌مت له‌ یاریه‌ دانمان درێغی نه‌که‌ن. و هه‌رچی شعرو غزلیکی هه‌ر شاعریکی کوردیان لایه‌ بومان بنیرن. که‌ به‌ سایه‌ی هه‌متی هه‌مو لایکه‌وه‌ ئه‌م اثره‌ قییمتدارانه‌ له‌ ناو نه‌چی و خزمه‌تیکی زمان و قه‌ومیمان بکه‌ین.

۳) له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ایمه‌ هه‌ر ئه‌وه‌نده‌مان پێ کوکرایه‌وه‌و له‌وه‌ زیاتر چاوه‌ڕوانی بی سود بو. وا دیوانی «سالم» له‌ چاپ درا. ئه‌گه‌ر ناته‌واوی و یا ناریکیه‌کی بی تاوانی ایمه‌ نیه‌. خوینده‌واران تاوانمان ببخشن. قباحتی ئه‌و کسانیه‌ که‌ معاوت و خزمیتیان پێ ئه‌کری و به‌لام نایکه‌ن.

۴) وه‌کوله‌ نه‌یاتی دیوانه‌که‌دا نوسراوه‌ هه‌ندی آثاری ترمان به‌ ده‌سته‌وه‌یه‌ بو چاپکردن. به‌لام له‌ نشر کردنا ته‌ماشای وه‌خت و وه‌ضعیت ئه‌کری له‌به‌ر ئه‌وه‌ ته‌ماشای ریز ناگری و ژماره‌کان مه‌عنای ئه‌وه‌ نیه‌ که‌ به‌و ترتیبه‌ له‌ چاپ ئه‌درین.

۵) هه‌ر که‌سی دیوانی و یا شعری بو ناردین به‌ ادره‌سی خواره‌وه‌ بی نیری:

الی مهدی افندی التوتنجی و ثم الی ید مریوانی.

میدان شارع الرشید. بغداد

به‌غدا: مانگی نه‌ورۆز ۱۹۳۳. کوردی مه‌ریوانی).

وه‌کوو له‌ سه‌ره‌تاکه‌دا ده‌ر ئه‌که‌وی ده‌سته‌ی کوردی و مه‌ریوانی هه‌ول و کۆششیکێ بێ هاوتایان داوه‌ تا ئه‌م به‌ره‌مه‌ بایه‌خداوه‌ بخه‌نه‌ بازاری ئه‌ده‌ب و وێژه‌ی کوردییه‌وه‌ به‌ دیارییه‌کی جوان پیشکەشی خۆبێنده‌وارانی به‌ریزی بکه‌ن، به‌مه‌ جاریکی تر ئه‌و راستییه‌ ده‌ر ئه‌که‌وێته‌وه‌ که‌ کوردی و مه‌ریوانی هه‌ر چه‌نده‌ دوو‌کەس بوون و بوو بوونه‌ بکه‌و لانه‌ی هاوار کردنی دلسۆزانه‌ و داواکردنی یارمه‌تیدان له‌ خۆبێنده‌واران تا هه‌موو لایه‌ک به‌ ده‌نگیانه‌وه‌ بێن و ده‌ست بده‌نه‌ باری که‌وتووی ئه‌ده‌ب و زمانی کوردی تا له‌ قسور و چلپاری پاشکوتن، په‌راگه‌نده‌وه‌ له‌ بیرچونه‌وه‌ رزگاری بکه‌ن تا به‌ پشتگرتنی هه‌موو لایه‌ک شاعیرو گه‌وره‌ی نه‌ناسراو هونه‌رو ئه‌ده‌ب گوم بوو زیندوو بکه‌نه‌وه‌، تا کاروانی رۆشنیبری زمان و ئه‌ده‌ب و وێژه‌ بێ وچان به‌ره‌و پیشه‌ پروا و جیتگای به‌رزی خۆی له‌ ناو کۆمه‌لگای کوردا وه‌رگرێ.

..... «.....»

به‌شیکێ سه‌ره‌کی له‌ شیبوه‌ی زمانی کوردی شیبوه‌ی موکرییه‌، شیبوه‌ی بابان - که‌ خه‌تیکێ ئه‌و شیبوه‌یه‌ به‌ - به‌شی سوله‌یمانی و ده‌ورو به‌ریه‌تی. ئه‌م به‌شه‌ی به‌هۆی ئه‌ماره‌تی بابانه‌وه‌ - که‌ پایته‌خته‌که‌ی له‌ قه‌لاچوالان و پاشان له‌شاری سوله‌یمانی بوو - به‌ناوی شیبوه‌ی بابانه‌وه‌ ناوی ده‌رکرد. تا ئه‌و سه‌رده‌مه‌ له‌ به‌شی بابان و ئه‌رده‌لانا هۆنراو به‌شیبوه‌ی هه‌ورامی ئه‌وترا. یه‌که‌م که‌س که‌ ئه‌م رچه‌یه‌ شکاند بۆ ئه‌وه‌ هۆنراو به‌ شیبوه‌ی موکرییه‌ش بوترێ «نالی» بوو. پاش ئه‌و هه‌ر له‌ به‌شی بابان «سالم» و «کوردی» و که‌سانی تریش هاتن به‌ شوینیا. ئایا بۆچی له‌م سه‌رده‌مه‌دا زمانی هۆنراو کوتوپر له‌ هه‌ورامییه‌وه‌ بوو به‌ موکری؟

یه‌کێ له‌و شتانه‌ که‌ ئه‌م په‌رده‌یه‌ هه‌لگێرایه‌وه‌ حوکمی ئه‌ماره‌ت بوو. له‌ سوله‌یمانی و ولاتی سوله‌یمانیدا ئه‌ماره‌تی بابان ئه‌ماره‌تیکێ خاوه‌ن حوکم و به‌ ده‌سه‌لات بوو. به‌لێ! له‌سه‌رده‌می بابانه‌کانا قه‌واله‌وه‌ به‌راتنامه‌وه‌ فه‌رمان به‌زمانی فارسی بوو، به‌لام زمانی دیواخان و کۆشک و له‌شکر زمانی کوردی بوو، ئه‌مه‌ که‌ره‌سته‌یه‌کی سه‌ره‌کی بوو که‌ بوو به‌هۆی ئه‌وه‌ زمانی هۆنراو له‌ شیبوه‌ی هه‌ورامییه‌وه‌ بکه‌وێته‌ سه‌ر شیبوه‌ی بابان، هانه‌ هانه‌ی ئه‌وان و ره‌واجی حوکم، ره‌واجی به‌شیبوه‌ی ئه‌ده‌بیدا.

دووڕ نییه‌ بووترێ: ئه‌گه‌ر زمانی کۆشکی ئه‌ماره‌تی بابان له‌یه‌که‌م هۆ بوو بۆ زمانی هۆنه‌ران، ئه‌ی بۆچ له‌ ئه‌ماره‌تی ئه‌رده‌لانیشا - که‌ پایته‌خته‌که‌یان هه‌سه‌ناوا و سنه‌ بوو -

ئەو شىۋەي ئەردەلانى نەبوو بە زىمانى ھۆنەران لە گەل ئەودا ئەوانىش زىمانى كۆشكەكانيان زىمانى كوردى بوو؟

ئەلەين: لەبەر زۆر نىزىك بوونى ئەردەلان ھەر لە زەمانىكى كۆنەو بە فارسى و بە ئەدەبىياتى فارسييەو تىكلاو بوونيان لە گەل يەكا، ھەر چەندە زىمانى كۆشك كوردى بوو، بەلام فارسييەكە زال بوو بەسەر زىمانى ئەدەبىياتيانا. بە پىچەوانەي ئەمارەتى بابان؛ دوور بوونيان لە فارسەكەو بەسەر يەكەو بوونيان لە گەل ئىمپراتۆرىيەتى عوسمانيدا و رىك نەكەوتنى دوو حكومەتى عوسمانى و فارسى لە بارى سىياسەتەو و كەوتنە ناوى ئەمارەتى بابان لە بەشە خاكى عوسمانيدا، ئەوئى دروستكردبوو كە دەسلەتتى زىمانى فارسى لە قەوالەو فەرمان و نامە زياتر شتىكى تر نەبىت.

بەلئى! ئەدەبىياتى فارسى بە خويندن رەواجى ھەبوو لە ناو دەستەي رۆشنبيرانا، وەكوو ئەم رەواجەي ئەرۆشەت ھەتا ئەگەيشە ئەستەموول، بەلام حوكمى ئەمارەتەكە بەھىتر بوو لەو كە زىمانى فارسى بتوانى كۆسپىك دروست بكا وەكوو لە بەشى ئەردەلانا دروستى كەردبوو بۆ ئەو نەيەلئى زىمانى كوردى بىي بە زىمانى ئەدەبىياتى كورد.

خاوەنى پەخشانى «ديوانى سالم» ئەو ديوانەي كەردووە بە بابەتتىك و ئەو پەخشانى سەرەوئى پىن دروست كەردووە. رەنگى پەخشانى كە رەنگى پەخشانى سالانى ۱۹۷۰- ۱۹۸۰ يە؛ ئەو رەنگەيە بەلام ھى چەشەي نووسەرىكى تر. چ جۆرە دەردەدلىك ھەبوو لەو رۆژانەدا، گوزارشتى لەو دەردەدلىكە داوئەتەو، ئەنجامى ناسۆرى كۆن و نوئى پىكەو گرى داو. زمان ھەر يەك زمانە - كە زىمانى كوردىيە - بەلام كۆتەرەورى سالانى « ۱۸۰۰- ۱۸۶۶ » و « ۱۹۳۳ » و « ۱۹۷۸ » يەك كۆتەرەورى نىن، ئەو زمانە كوردىيە لەو سى ميژووەدا، ھەر يەك بە جۆرئى گوزارشتى لەو كۆتەرەورىانە داوئەتەو؛ يەكەمىيان بە ھۆنراو، دوو كەي تر بە پەخشان. بە تايبەتى ئىمە لىرەدا مەبەستمان پەخشانە. خاوەنى پەخشانى « ۱۹۷۸ » نمونەيەكى پەخشانى ۱۹۳۳ ھىناو و خستىوويەتە نىوانى دەقەكەي خويەو، كە ئەمە بەرامبەر بە ميژووى پەخشان شكاندى دوو نىشانە بە تىرىك. گوزارشتى ۱۹۳۳ و گوزارشتى ۱۹۷۸ سەير ئەكەين؛ دارشتنى عىبارەتى كوردى لە ميژووى يەكەمەو تا دوو گەلئى گۆرانى بەسەرا ھاتووە. ھەر چەندە بابەت جىايە بەلام گۆرانەكە ھەر زۆر زەقە. گرمان بابەت ھەر يەك بىت، وە نووسەرى ھەر دوو سەردەمەكەش ھەر يەك بىت، رەورەوئى گۆران ئەو گۆرانە ھەر پەيدا ئەكات.

«که ریمی حسامی» رۆمانی «ماکسیم گۆرکی» له فارسییهوه هیناوهته سهر زمانی کوردی، به دهستیایوی «کۆری زانیاری کورد» له ساڵی ۱۹۷۸ دهستی چاپی گه‌یشتی. ئەمه‌ی خواره‌وه نموونه‌یه‌که له‌و په‌خشانه‌ی:

.....»

نیکۆلای به‌نیگه‌رانی و به‌هاواره‌وه پێشوازی له‌ دایک کرد: - ده‌زانی بێگۆر
حالی خراپه‌! بردیانه‌ نه‌خۆشخانه. لیبوودمیلا هاتبوو ده‌یگوت له‌ نه‌خۆشخانه
بچیبه‌ لای.

- له‌ نه‌خۆشخانه‌؟!!

نیکۆلای پاش ئەوه‌ی به‌ تووره‌یی چاویلکه‌کانی رێک کردن، چاکه‌تی بۆ
دایک راگرت که بیکاته‌ به‌ری. به‌ قامکه‌ وشک و گه‌رمه‌کانی ده‌ستی دایکی
گوشی و به‌ ده‌نگیکی له‌رزۆک به‌لێ! ئەم به‌سته‌یه‌ش له‌گه‌ڵ خۆت به‌ره.
فیسۆفشیکیۆف له‌ جیگایه‌کی ئەمینه‌؟! به‌لێ. وه‌زعی زۆر باشه‌.. منیش
ده‌چم سه‌ر له‌ بێگۆر ده‌ده‌م.. دایک ئەوه‌نده‌ هیلاک بوو سه‌ری ده‌سوورا. له
نیگه‌رانی و په‌شو‌کاو‌ی نیکۆلایدا چاوه‌روانی کاره‌ساتیکی ده‌کرد. له‌به‌ر
خۆیه‌وه‌ ده‌یگوت: ده‌مری.. ده‌مری. ئەم بیره‌ خه‌فه‌تاوییه‌ وه‌ک چه‌کوش
میشکی ده‌کوتا. کاتیکی له‌ ژووری رووناک و خاوینی نه‌خۆشخانه
وه‌ژوورکه‌وت و دیتی که بێگۆر له‌ نیتو کۆیه‌ک بالنجی سپی دانیشتوووه‌ بزهی
له‌سه‌ر لیبوانه‌، جی به‌جی هاته‌وه‌ سه‌ر خۆ. به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌وه‌ له‌به‌ر ده‌رگا
راوه‌ستاو گوتی لێ بوو که نه‌خۆش به‌ دوکتۆر ده‌لێ: ده‌رمان هه‌ر جو‌ره‌ پینه‌و
په‌رۆیه‌که! دوکتۆر به‌ نیگه‌رانییه‌وه‌ گوتی: بێگۆر! قسه‌ی بێ جی مه‌که. من
که شۆرشیگێرم له‌ پینه‌و په‌رۆ بێزارم. دوکتۆر ده‌ستی نه‌خۆشی گرت و له‌ سه‌ر
رانی خۆی دانا. پاشان هه‌ستاو ده‌ستی به‌پیشی خۆی دا‌هینا‌و قامکی نایه
سه‌ر ده‌م و چاوه‌ ئاوساوه‌که‌ی بێگۆر.

دایک دوکتۆری باش ده‌ناسی، هه‌فالتیکی باشی نیکۆلای بوو. دایک له
بێگۆر وه‌ نزیک که‌وت. ئەویش که‌ دایکی دیت زمانی خۆی ده‌ره‌ینا. دوکتۆر
ئاو‌ری دایه‌وه‌: ئای ئەوه‌ تۆی؟! رۆژ باش.. دانیشه‌!.. چت هیناوه‌?!.. لام
وايه‌ کتیبه‌.. نابێ هه‌یج بخوینیته‌وه‌.. بێگۆر به‌ غه‌لبه‌ غه‌لب گوتی: ده‌یه‌وئ
هه‌ر نه‌زان بم!.. دوکتۆر ئەم‌ری پێ کرد بێ دنگ بێ و چه‌ند وشه‌یه‌کی له
نامیلکه‌یه‌کدا نووسی.

هه‌ناسه‌یه‌کی کورت و خینه‌خینیکی شێدار له‌سینگی بێگۆر ده‌هاته‌ ده‌ر.

دلۆپەي وردى ئارقە سەرو چاويان تەر کرد بوو. هېندى جار دەستە گرانەکانى بەشلى ھەلدېتتاو نېتو چاوانى دەسپەو. نەبزوتنى روومەتە ئاوساۋەکانى، دەم و چاوى مېھرەبانى كە ھەموو خەتەکانى لەژىر ماسكىتىكى مردوودا شاردرايونەو، بى سام دەکرد. تەنبا چاۋەکانى كە، لەبەر ئاوسانى روومەتانى لە قوولەو چوو بوون، دەترووسكان و بە دل دانەو پېدەكەنېن. لە دوكتۆرى پىرسى: ھا زانا، ماندوو بووم. دەتوانم راکشىم؟ دوكتۆر بە كورتى ۋەلامى داپەو: نا.. باشە، كە رۆشى رادەكشىم!.. داپە مەھىلە. سەرىنەکانى بۆ چاك كە.. تكات لى دەكەم بە تايبەتى مەھىلە قسان بكا. قسە كىردن بۆ ئەو زۆر خراپە. داىك سەرى ھەلتەكاند. دوكتۆر بە گورجى ۋەدەركەوت. بېگۆر سەرى بە پشتەو دەدا بەرداۋەو و چاوى لە سەرى يەك دانان و ئېتەر نەبزوت. تەنبا تۆزىك قامكى دەبزاوتن لە دېوارە سېپىيەکانى ئەو ژوورە بچووكەدا سەرمایەكى وشك و خەمىكى رەش ھەلدەستا. لە پەنجەرە گەورەكەو داۋە بەرزەکانى «زىزەفون» دەبېران. لەنېوگەلا تارىك و تۆزاۋىيەكاندا پەلەي زەرد دەدرەوشان. سەرمای پايىزى داھاتوو ھەست پى دەكرا. بېگۆر بى ئەوۋى بېزوى يا چاۋ ھەلېنى گوتى: مەرگ بە پەرۆشەو بەكاۋە خۆ بۆ لای من دى. وا ديارە ئەوۋەندە كورپىكى باش و خۆش ئەخلاقم سكى پىم دەسووتى.

داىك بە نەرمى دەستى دامالى و تكاى لى كرد قسە نەكا.. راۋەستە، داپە گيان، ئېستا بى دەنگ دەبم.. لە كاتىكدا زۆر بە زەھمەت قسەي بۆ دەھات و ھەناسەي سوار بوو، لەسەر ھەموو وشەيەك تاۋىك رادەووستا، قسەكانى درېژە پى دان: داپە گيان زۆر باشە كە لەگەل ئېمەي.. دېتنى سەرو چاوت، چاۋە ورباكانت، ساكارىت بۆ من زۆر خۆش و بەتامە. كە تۆ دەبېنم لە خۆم دەپىسم: «دوا رۆژ چۆن دەبى؟» كە بېرىش لەو دەكەمەو زېندان و دوور خستەو بەلاۋ كۆپرەۋەرى چاۋەروانى تۆۋ كەسانى ۋەك تۆن، خەفەتبار دەبم. لە گېران ناترسى؟.. داىك بە ساكارى ۋەلامى داۋە: نا!.. ئاشكراپە. بەلام بەو حالەش زېندان پىاو جارز دەكا. زېندان منى كوشت. ئەگەر راستىت دەۋى نامەۋى مېرم.. داىك دەبويست بلى: «لەوانەپە نەمىرى»، بەلام رووى لى ۋەرگېراۋ بى دەنگ بوو.

دەكرا دېسانىش بە قازانچى كۆمەل كار بكم، بەلام پىاو كە ئېتەر ھېچى لە دەست نەيى، ژيانى كەلكى نېيە. نەفامىيە.. داىك لەپەر ئەم قسەي ئەندىيى ۋەبېر ھاتەو: «راستە بەلام بۆ دلخۆشى نايى». ھەناسەپەكى ھەلكىشا. زۆر بىرسى و ھىلاك بوو. ورتە ورتى يەك ھەۋاى نەخۆشى ژوورەكەي پىر کرد بوو و

بی هیژ له دیواره لووسه‌کان ره‌خشا، گه‌لای داره‌کان پی‌اویان ده‌خسته بی‌ری ئه‌و هه‌ورانه‌وه که زۆر نه‌وی ده‌بن و به ره‌نگی لیتل، چاو ماندوو ده‌کهن. هه‌موو شت به بی‌ن ده‌نگیه‌کی خه‌فه‌تاوی، به چه‌شنیکی زۆر سه‌یر ویستا بوو و چاو‌ه‌روانی مه‌رگی ده‌کرد. بی‌گۆر گوتی: چهند ناره‌حه‌تم! چاوی له‌سه‌ر یه‌ک دانان و مات بوو. دایک گوتی: بنوو، ره‌نگه‌ بۆت باش بی‌ن. ده‌میک گوتی دا هه‌ناسه هه‌ل‌کیشانی نه‌خۆش و چاویکی له ده‌وروبه‌ری خۆی کرد. خه‌میکی سارد به سه‌ریدا زال بوو. ویتزینگی ده‌هاتی. خسه‌خشیک وریای کرده‌وه که دیتی بی‌گۆر چاوی هه‌ل‌یناون، هه‌ستایه سه‌ر بی‌ن و به ئه‌سپایی گوتی:

خه‌وم لی‌ که‌وت. بمبوره! له ژیر لیتوانه‌وه وه‌لامی داوه: تۆش بمبه‌خسه! له‌ده‌ره‌وه‌ی په‌نجه‌ره ناسۆ زه‌رد ده‌بوو. سه‌رمایه‌ک وشک چاوی نازار ده‌دان. هه‌موو شت به سه‌یری لیتل ده‌بوو. ره‌نگ و رووی نه‌خۆش لیتل تریش بوو بوو. دیسان هه‌ستیک هات، ده‌نگی لی‌وود میتلا بوو. له تاریکی دانیشتون و چه‌نه لی‌ ده‌دن. دوگمه‌ی چراکه له کوتیبه؟ له پر ژووره‌که رووناک بوو. لی‌وود میتلا که له سه‌رمان شین هه‌ل‌گه‌را بوو، راست له‌وی راوه‌ستا بوو. بی‌گۆر هه‌موو له‌شی ده‌له‌ری، ده‌ستی بۆ سینگی برد. لی‌وود میتلا غاری دایه‌وه گوتی:

چییه؟ بی‌گۆر چاویکی له دایک کرد. چاوه‌کانی زۆر گه‌وره ده‌هاتنه به‌ر چاوه‌ به‌گور ده‌ترووسکان. به ئه‌سپایی گوتی: راوه‌سته. له‌کاتیکدا ده‌می کردبووه‌وه. سه‌ری هه‌ل‌یناو باسکی بۆ پیشه‌وه درتیز کرد. دایک به شیتینه‌یی ده‌ستی گرت و هه‌ناسه‌ی خۆی راگرت و تیی فکری. بی‌گۆر سه‌ری به پیشه‌وه‌دا به‌ردایه‌وه به ده‌نگیکی به‌رز گوتی:

ئیتتر هیتزم نه‌ماوه، ته‌واو بوو. له‌شی هه‌ر وه‌ک ریک بی‌ن که‌میک جوولایه‌وه. سه‌ری به نارامی که‌وته سه‌ر شانی. شوقی چرا به رووناکییه‌کی خه‌فه‌تباره‌وه. له چاوه‌کانیدا ده‌ترووسکان. دایک له ژیر لیتوانه‌وه گوتی: دۆستی من! لی‌وود میتلا له سه‌رخۆ له قه‌ره‌وتله‌که‌ی وه‌دووور که‌وت. له پیش په‌نجه‌ره راوه‌ستا و له کاتیکدا راست ته‌ماشای به‌رامبه‌ری خۆی ده‌کرد. به ده‌نگیکی سه‌یرو توند که دایک نه‌بیستبوو گوتی:

مرد!.. ته‌واو بوو. خوار بووه‌وه. نانیشکی وه سه‌ر لیتی په‌نجه‌ره دان و به ده‌نگیکی له‌رزووک ده‌ستی به قسه کرد:

به‌هیدی و تازیی مرد. بی‌ئوه‌ی بنالین. له پر وه‌ک مستی له سه‌ری بده‌ن له خۆ چوو، که‌وته سه‌ر چۆکان و ده‌ستی به چاوان گرت و هه‌ناسه‌به‌کی

هه لکیشا. دایک پاش ئه وهی باسکه قورسه کانی بیگۆری وهک خاچ خسته
 سه سینگ و سه ره گه رمه که ی خسته سه سهرین، له لیوود میتلا وه نیتزیک
 کهوت. چاوی سهرینه وه دهستی به قره نهرمه کانیدا هیتا. ئه و ژنه به نارامی،
 چاوه کانی که له بهر گریان هه لمسا بوون، بۆ لای دایک وهرگه پراو به لیبوی
 لهرزوو که وه گوتی:

دهمیک بوو دهمناسی، کاتیک دوور خرابوینه وه پیکه وه بووین. له
 زبندانیشدا پیکه وه بووین. هیتدی جار شکه نجه زۆر توندو له توانا به دهر بوو،
 زۆر له هاوالان وه ره یان بهر ددها، چه ند کهس شیت بوون.

.....

گهیره و کیشه له بهینی دوو چینی دهستدارو بچ دهستدا، له بهینی فه رمانه وه او
 فه رمانه بردا، له بهینی به هیزو بچ هیزدا له و رۆژه وه که خوا دنیای دروست کردو وه ههر
 هه بووه، وه لام وایه ههر ئه میتیتیش، ئه مه یه کیکه له فه لسه فه کانی که ون! به تایبه تی
 هیز؛ هیزه که یه که چینه کان دروست ئه کا. ئه وهش وه نه بچ تایبه تی بچ به ئاده میزاده وه، له
 گیانله به ره کانی ترو رووه کیشا ههر هه یه؟ دوو لقی دارتیک، یا دوو چله گیایه ک له قه فی
 داره که وه له بنجه که وه سه ره هه لئه ده ن یکتیکیان هیز په یدا ئه کا ئه ویکه یان وشک ئه کا،
 گورگ هیزی هه یه مه ر ئه خوا، شیر هیزی هه یه ئاسک ئه خوا. تۆ به رخ ئه خووی به لام هیزت
 به سه ره شیرا ناشکی لیبی هه لدیت!

که وا بوو چینه یه تی هیز دروستی کردو دروستی ئه کا. ئه بچ ئه وهش بزانی: ئه و که سه
 که سنگ بۆ چه وساوه ئه کوتی و فرمیسکی بۆ ئه رپتزی، کاتتی له و رپگه یه وه خووی گه یشت
 به حوکم و دهسه لاتتی که وته دهست، خووی له چه وسینه ره وه که ی پیشوو خراتری لئ دیت
 به رانه ره به چه وساوه کان، خووی زیاتر ئه بچ به گورگ بۆ میتگه لی گهل، ههر بۆ مانه وه ی
 خووی له حوکما براو دۆست و تاوانبارو بچ تاوان هه پروون به هه پروون ئه کا ههر به و مه رجه
 خووی بچینه ته وه! «ستالین» پاله یه ک بوو، دلئ زۆر ئه سووتا به شه عبی ئه رامه نده ی ولاتی
 رووسیا که ئه یاننالاند له ژیر سته می قه یسه ره کانی رووسیا دا. کاتتی که خووی گه یشته
 حوکم، خووی له قه یسه ره کان خرابتری لئ هات به رانه ره به شه عبی سوڤیه تی و به رانه ره به
 کۆنه هاو رپکانی که خه باتیان پیکه وه ئه کرد بۆ رزگار بوونی گه لی رووسیا. وا دیاره
 غه ریزه ههر له سه ره ئه م سیسته مه رویشته وه ئه پروا! ئه وی ئه م غه ریزه یه کاری تی نه کردو وه
 ته نیا پیغه مبه ران بوون؛ ئه وانئ له ناو چینی بچ دهسه لاتته کانا هه لکه وتن و پاشان
 خزمه ته که شیان ههر به رده وام بوو له گه لیانا. «داد» یان دانا، پاشان دهسه لاتدار په یدا بوو،

ئەو دادەیان بە رێوە نەبرد، ئۆبالی ناچیتە ئەستۆی ئەوان، بە لکۆو ئەچیتە ئەستۆی دەسەلاتدارەکان.

هەر ماکسیم گورکی «۱۸۶۸-۱۹۳۶» چاکی کرد که نەبوو بە خاوەن حوکم، ئەگەر ببوایە بەرھەمی قەلەمەکە ی بەو جۆرە بە دنیا دا بلاو نەدەبوو، که تا دوا ھەناسە ی قەلەمەکە ی پشتیوانی زەحمەت کیشان بیت. ئەم ناوہ ی باشتەر بوو تا ئەو ببوایە بە خاوەن حوکمیتکی وەکوو جۆزیف ستالین.

ئیمە لێرەدا مەبەستمان ناوەرۆکی داستانێ «دایک» ی مەکسیم گورکی نییە، مەبەستمان روخساری پەخشانیکی کوردییە که کەریمی حسامی ئەو داستانە ی خستۆتە سەر ریزە پەخشانیکی کوردی، که ئەوہ ی سەرەوہ نمونە یە کہ لە ھی سالانی ۱۹۷۰- ۱۹۸۰. ئەبیین شێوہ پەخشانیکی بە شێوہ ی زیاتر موکریانی سابلانخ. دارپشتنی رستەکانی گوندەبێیە کی تێدا یە، شێوہ ی قسە کردنی ئەو ولاتە چۆنە پەخشانیکی بەو جۆرە ھاتۆتە ناوہ. «دال» لە سەرەتاو دوا یی وشە دا قووت نە دراوہ وەکوو شێوہ ی بابان. لە رێختی عیبارەتا - بەو پێنە - لە باتی ئەوہ بلێ «چاویلکەکانی رێکخست و چاکەتەکە ی بۆ دایکی راگرت» ئەلێ:

چاویلکەکانی رێک کردن و چاکەتی بۆ دایک راگرت». ئەم جۆرە گوزارشتە دیارە جیا یە لەو گوزارشتە کہ لە ولاتی باباندا ھە یە. ھەر وەھا لە تاکە تاکە ی وشە دا وەکوو «ویژینگ، چرتە، بالنج، ماسک و ھەلمساو» لە باتی «وہنەوز، چرکە، پشتی، پەچەو ئاوسا» ئەمە دەوڵە مەندییە کہ بۆ زمانی کوردی. جگە لە مە ئەگەر پەخشانیکی وەکوو ئەم پەخشانیکی نەبیت، کوردی ناوچە یە کی تر ئاگادار نابێ بە سەر شتی وادا. ھەر زمانیک ئەگەر بە ھەموو شێوہکانی شت نووسرا، زمانی ئەدەبیکی یە کگرتوو ئەکە ویتە بەر دەستی خاوەن زمان. زمانەکانی تر بەم جۆرە پیشکە و تون و لە ئەنجاما زمانیک یە کگرتوو یان بۆ ھاتۆتە مەیدانە وە ئەو زمانە بوو بە رەسمی گشتی بۆ یان.

«کمال جلال غریب» لە سالی «۱۹۷۹» لە بەرگی دووہمی کتیبە کہ یا «فەرھەنگی زانیاری» عەرەبی-ئینگلیزی-کوردی، کہ لە بەرھەمی چاپکراوہکانی «کۆری زانیاری کوردی» یە، پیشەکی ئەو کتیبە بە پەخشانیکی دەست پێ ئەکاو ئەلێ:

«خویندەوارە بەرێزەکان! بە ناوی خودای بەخشندەو میھەرەیانە وە. پر بە دل سوپاسی ئەو برا یانە دەکەم کہ بە دەمی، یان بە نووسین، بە نامە ی تاییەتی،

یان بلاو کراوه له گۆښارو روژنامه‌کاندا بیرورای خوځانیان دهرباره‌ی بهرگي به‌که‌می ئهم فەرهنګه - فەرهنګی زانیاری- دهربریبوو و هندیټک تیبینی نایابیان خستبووه بهر چاوم. منیش به پیتی توانا له‌م بهرګه‌دا ئه‌و تیبینیانهم په‌پړه‌وی کرد، وه هیوادارم که له بهرګه داها‌توه‌کانیشدا ههر په‌پړه‌ویان بکه‌م.

(۱) له بهرگي یه‌که‌مدا وشه لاتینی، یان ئینگلیزیبه‌کانم به پیتی کوردی نووسیوو چونکه فەرهنګه‌که‌م له سلیمانی چاپ کردو به ته‌ما نه‌بووم که ئه‌و وشانه به ریک و پیکي چاپ بکرتین. به‌لام پاش ئه‌وه‌ی که کۆری زانیاری کوردی به‌پتیز به‌لینی له‌چاپ دانی ئهم به‌شهی ئیستای پیم دا هه‌موو وشه لاتینی و ئینگلیزیبه‌کانم به پیتی تایبه‌تی خوځان نووسیبه‌وه.

(۲) ئه‌ګه‌ر وشه‌یه‌کی عه‌ره‌بی به‌رامبه‌ره‌که‌ی به کوردی هه‌بیت ئه‌و کوردیبه‌که‌یم بۆ داناوه؛ بۆ نمونه «اجدل - صقر» له عه‌ره‌بیدا، به‌رامبه‌ره‌که‌ی له کوردیدا «هه‌لۆ»، به‌لام ئه‌ګه‌ر وشه‌یه‌کی عه‌ره‌بی به‌رامبه‌ری نه‌بیت له زمانی کوردیدا ئه‌وا به ناچاری عه‌ره‌بیبه‌که‌م بۆ په‌رچشه کرده‌وه؛ بۆ نمونه «جسم صنوبری» له عه‌ره‌بیدا به‌رامبه‌ره‌که‌ی «ته‌نی کاژی» له کوردیدا.

(۳) هندیټک وشه‌ی لاتینی، یان ئینگلیزی هه‌ن که له کوردیدا به‌رامبه‌ریان نیه، به‌لکوو هه‌مان شتیان پتیز ده‌لین، له بهر ئه‌وه من ئه‌و وشانه‌م جگه له ئینگلیزی، یان لاتینی به پیتی کوردیش ههر نووسیوه‌ته‌وه، ئه‌وه‌یش بۆ ئه‌و که‌سانه‌ی که ئینگلیزی نازانن؛ وه‌کوو:

رادپۆ «به‌عه‌ره‌بی» Radio «به‌ئینگلیزی»، «رادپۆ» به «کوردی». نمونه‌یه‌کی تر: جادۆلینیوم «به‌عه‌ره‌بی» Gadolinium «به‌ئینگلیزی» گادۆلینیوم «به‌کوردی».

(۴) هندیټک جار ریک ده‌که‌ویت که وشه‌یه‌کی عه‌ره‌بی دوو، یان زیاتر وشه‌ی کوردی به‌رامبه‌ری هه‌بیت، وه هه‌تا ئیستا ساغ نه‌بوه‌ته‌وه که کامیان راستره، یا باشته‌وه، له‌بهر ئه‌وه منیش وه‌کوو خوځان هیشته‌و‌منه‌ته‌وه، به هیوای ئه‌وه‌ی که له‌دوارۆژدا سوودیان لی وه‌ریگیریت بۆ هه‌لبژاردنی باشته‌ریان، بۆ نمونه: حامض «به‌عه‌ره‌بی» ئه‌سید، ترش، ترشه‌لۆک «به‌کوردی». حقیبه «به‌عه‌ره‌بی» ماوه، چاخ، روژگار «به‌کوردی». حشره «به‌عه‌ره‌بی» میروو، میتش و مه‌گه‌ز «به‌کوردی».

(۵) هندیټک وشه‌ی عه‌ره‌بی به شتیوه‌ی زاراوه، یه‌ک له دوا‌ی یه‌ک هاتوون چونکه ئه‌مانه زاراون و ههر یه‌که‌یان به‌رامبه‌ری تایبه‌تی خوځی هه‌یه له

کوردیدا؛ بۆ نمونه: خبز «به عه‌ره‌بی» نان به «کوردی» خبز للسفر «به عه‌ره‌بی» نانی نۆردوو، نانی رێ فنگا به کوردی. نمونه‌یه‌کی تر: جبل به «عه‌ره‌بی»، شاخ، چیا «به کوردی». جبل وعر «به عه‌ره‌بی» گه‌وه‌ر، یاسه «به کوردی». دووباره تکا له هه‌موو خۆینه‌ره به‌ریزه‌کان ده‌که‌م که بیرو رای خۆیان ده‌باره‌ی ئەم به‌رگه‌ش ده‌ر بخه‌ن، به‌ ده‌می، چ به‌ نووسین به‌ نامه، یا له‌ گۆڤارو رۆژنامه‌دا بۆ مه‌به‌ستی چاک کردن و به‌رز کردنه‌وه‌ی راده‌ی فه‌ره‌نگه‌که. چونکه‌ ئاشکرا به‌ که دانانی ئەم جۆره فه‌ره‌نگانه کارێکی یه‌کجار گرنگه‌ و پێویستی به‌ یارمه‌تی گشت لایه‌ک هه‌یه‌.

له‌ کۆتاییدا زۆر سوپاسی کۆری زانیاری کوردی به‌ریزه‌ ده‌که‌م بۆ ئەو یارمه‌تییه‌ به‌ نرخه‌ی که‌ ده‌باره‌ی به‌رگی یه‌که‌م و ئەم به‌رگه‌ داویتی، ناواته‌ خوازم که‌ هه‌میشه‌ هه‌ر بلن‌د بیت له‌ پێناوی راژه‌ی زانیاری و رۆشنی‌ری و وێژه‌ی کوردیدا. هه‌روه‌ها زۆر سوپاسی برائانی به‌ریزه‌ مامۆستایان سدیق شیخ مه‌حمود به‌رزنجی و فه‌یسه‌ل مسته‌فا حاجی و یونس ئەحمه‌د عه‌بدولله‌ و محمه‌د هوشیار حه‌مه‌ عه‌لی ده‌که‌م بۆ ئەو یارمه‌تییه‌ باشه‌ی داویانه، چی له‌ باره‌ی ریک‌خستنی وشه‌کان و چی له‌ باره‌ی نووسینه‌وه‌ی ره‌شه‌که‌کانی به‌رگه‌کانی ئەم فه‌ره‌نگه‌دا، هیوام وایه‌ که‌ هه‌ر له‌ سه‌رکه‌وتندا بن».

کورد له‌ لایه‌ن فه‌ره‌نگه‌وه‌ ئەگه‌ر به‌روارد بکری له‌ گه‌ل زمانه‌کانی ترا ئەتوانم بلێم ئەم له‌ چاو خۆیا ده‌ستی له‌وان درێژتر بووه، چونکه‌ ئەوان هه‌ر له‌ زه‌مانیکی تا ئەندازه‌یه‌ک زۆر زووه‌وه‌ به‌ هه‌موو جۆرو له‌ لایه‌ن خۆیان و جگه‌ له‌ خۆیان خزمه‌ت کراون و فه‌ره‌نگیان بۆ دانراوه، کورده‌که‌ ئەو ماوه‌ درێژه‌وه‌ ئەو هه‌سته‌ به‌ برشته‌ی نه‌بووه، که‌ ده‌ست بدا به‌ فه‌ره‌نگی زمانه‌که‌ی خۆیه‌وه‌. یه‌که‌م هه‌نگاوێک که‌ بۆ فه‌ره‌نگ نیژرایی له‌ ناو کورددا «ئه‌حمه‌دی خانی» بووه‌ که‌ له‌ ژێر ناوی «فه‌ره‌نگی نه‌به‌وه‌هار» دا ده‌ستی پێ کردووه، ئەم میژوو‌ه‌ش له‌ چاو فه‌ره‌نگی نه‌ته‌وه‌کانی تر دا وه‌نه‌بێ میژوو‌یه‌کی زۆر کۆن بیت. به‌ره‌ به‌ره‌ له‌م سه‌ده‌ی بیسته‌مه‌دا ده‌ست بۆ فه‌ره‌نگ درێژ کرا و قه‌له‌می رۆشنی‌رانی کورد بۆی که‌وته‌کار، به‌ تایبه‌تی له‌ لایه‌ن هه‌ندیک‌یه‌وه‌ فه‌ره‌نگ له‌ کوردییه‌وه‌ بۆ کوردی هاته‌ ناوه‌وه‌و خزمه‌تیکی شایانی پێ کرا. جا فه‌ره‌نگی کوردی له‌م ماوه‌ که‌مه‌دا ئەگه‌ر به‌روارد بکری له‌ گه‌ل فه‌ره‌نگی نه‌ته‌وه‌کانی تر دا؛ واته‌ له‌ گه‌ل درێژی زه‌مانیاندا ئەتوانم بلێم نیسه‌به‌ته‌که‌ی ئەم زیاتره‌ له‌ نیسه‌به‌تی ئەوان؛ واته‌ کورتی زه‌مانی ئەم و درێژی زه‌مانی ئەوان به‌روارد بکری، ئەم له‌م ماوه‌ کورته‌دا رێگای زۆرتر بریوه‌ تا ئەوان.

هینانی ئەم نمونە پەخشانی خاوەنی فەرھەنگی زانیاری، تەنھا ئەو نییە کە نمونە یەکە پەخشانی سالی ۱۹۷۹ یە لەم بابەتەدا، بەلکوو چەند لایەکی تر ئەگریتەو؛ یەکیک لەوانە ئەو یە چۆن کورد لە بابەتەکانی ترا هەنگاوی ناو، لە بارە ی بابەتیکی وەکوو فەرھەنگیشەو دیسان ئەم جم و جوولە ی هەبوو تا گەشتۆتە ئەم میژوو، بەلکوو لەم میژوو دا توانیویە هەندئ لە زمانەکانی رۆژاواش لە گەل زمانی خۆیا ریز بکا. یەکیکی تر لەوانە ریتخت و دارشتنی پەخشانی کە لە گەل بابەتە کە یا بگونجی؛ فەرھەنگ زمانیکی ئەوئ کە جیا یە لە زمانی ئەدەب و زمانی میژوو و زمانی زانیاری کانی تر. یەکیکی تر لەوانە دەرختنی چەشە یە کیکە لە گەل یەکیکی تر دا بو دارشتنی عیبارەت و رستە، کە میژووی پەخشانی تەماشای ئەم نمونە یە ئەکا ئەو دی بو دەر ئەکەوئ کە لە سالی ۱۹۷۹ دا ئەم جوۆرە گوزارشتەش دیسان هەر هە یە.

دوو نییە میژووی پەخشان ئەو دەنگە ی لیۆه بیت؛ کە ئەم نمونە یە بە چا و شێو ی موکریبەو ئەو ریتختە ی لەو دا هە یە لەمانییە!. ئەلین: گەل جار ئەمە و تراو کە چەشە ی دوو کەس هەرگیز نابن بە یەک، با بابەتیشیان یەک بیت، ئەگەر هەموو پەخشان وەکوو یەک بن ئیتر کەلک لە هینانی ئەو هەموو نمونانە دا نابیت؛ هەر نمونە یەک تام و چیژی خۆی هە یە، هەر نمونە یە ک دارشتنی تایبەتی خۆی هە یە، هەر نمونە یە ک روخساری خۆی هە یە. گومان لەو دا نییە کە روخساری فەرھەنگیکی نوئ کە تیکلاو بە فەرھەنگیکی تر کرابێ ئەو روخساری نابێ کە لە بابەتیکی ئەدەبی، وە یا میژوو ییدا رەوانی خۆی دەگریت. ئەم و دیسان لەم نمونە یە دا ئەبینن کە وشە ی کوردی وای تیدا بەکار هیتر او، دوو نییە ئەگەر ئەم نمونە یە ئەوانە ی تۆمار نە کردبا یە ئەوانە هەروا ئەکەوتنە گوشە ی لەبیر چوونەو وەو.

«حەمە ی مام ئەورە حمان» لە سالی ۱۹۷۹ لە ژیر ناوی «پروژە ی رەخنە و لیکۆلینەو» دا بەرھەمیکی بە چاپ گە یاند. ئەمە ی خوارەو نمونە یە کە لە پەخشانی ئەو بەرھەمە:

.....»

کاکە بورھان تەنھا لە تە پرسیاریک ئەگەر «رەمز» ترسنۆکی نییە، ئە ی چییەو بۆچی و لە کوێو و چۆن دروست بو؟! بۆ بە ئاشکراو بی پیچ و پەنا بیرو رای تیا دەر نابری؟ ئینجا دەر بارە ی «ترسنۆکی و ئازایە تیم» بی لە خۆ رازی بوون و

به «قه ناعهت و به لگه» وه ئه لئيم ئه وهی كه من نووسیومه ههچ كه سێك نه یوتراوه بیلێت، چونكه ئه گهر ئازایه تی «تووړه بوون و چوون به گژ دوژمنی داگیركهر!». بێ، خو ئه گهر ئازایه تی «رسواكردنی دوژمن بێ» یا ئه گهر ئازایه تی «دهرخستنی كرده وهی ناپه سه ن و بێ ره وشتی دوژمنی داگیركهر و ده سه لا تدار بێ». یا ئه گهر ئازایه تی «وه ستانێكی بێ سلنه مینه وه بێ به رامبه ر به دوژمنێكی درنه!!...». زۆر به شانازیمه وه ئه لئيم: له چیرۆكه كانی «نان دۆ خوڵ.. نه نكم.. و كا كافرینه...!» دا ئه وانهم نووسیوه و كرده به رامبه ر دوژمن».

كاكه بورهان له شوێنێكی كه دا ئه لئ: با ئه وهش بزانی كه ره مز بێر كرده وه یه كی فراوان بۆ خوێنه ر په یدا ئه كا و را دهی رۆشنبیری خوێنه ر به رز ئه كا ته وه، ئه گهر وا نه بێ هه چ جیبا واز بیه ك نیسه له نێوانی خوێنه رێكی به ره مه می شێركۆ بێ كه س و حسین عارف له گه ل خوێنه ری چیرۆكه كانی رۆسته م و زۆراب دا.

كاكه بورهان گیان ئه مجاره ش گوێ بگره وه هه ر چۆن بێ ئه و ئه ده به ی «رۆسته م و شیرین و فه رهادو...» ی بێ نووسراوه من به بناغه ی ئه ده به كه مانی دا ئه نئیم، چونكه به گشتی هه موو نووسه رانی كۆنمان له وانه وه به ری رۆشنبیری خوێبان په ره بێ داوه.. مه وه لوه ی ئه لئ: جارێكیان به سه فه ر چووم بۆ قه لای جوانرۆ له وێ كتیبێكی «شیرین و فه رهاد» ی نا ته واوم دی، و بستم به شیعه ری خویم ته واوی بكه م، چه ند شیعه رێكیم نووسی، كه به را وردم كرد هینه كانی خویم ئه وه نده به نا ته وا و ها ته به ر چا و شه ره مه زار بووم و ده سم له نووسین و ته وا و كردنی كتیبه كه هه لگرت.. پروانه (مه وه لوه ی مامۆسته مه لا عبدا لكه ریمی مدرس).

جا نازانم لای به رێژتان مه وه لوه ی به شاعیره ئه زانن یا نه؟! چونكه مه وه لوه ی كلاسیكی بوو، كۆن بوو..! جا ئه و ئه ده به واقیعی بووبێ یا خه یالێ، ئه ده بێكه هه بووه هه یه و ئیستاش خوێنه ریان به ئه نازه ی «شێركۆو حسین» هه یه. ئینجا هه ر له و ئه ده به دا هه موو جوړه زانیاری و شتی پێویست و گرنگ به دی ئه كری؛ وهك «زانیاری، جه نگی، فه له كی، ئه ستیره ناسی، دللاری، وه فاداری، خو به خت كردن، با وه ر نه كردن به دوژمن، كوێرانه شت نه كردن، پاله وان بازی - مصارعه - ملاكمه، كه ئه مه بیان ئیستا یه كێكه له به شه گرنه كانی جیهانی وه رزش، خو را گرتن له به رده م ئازار و برسیتیدا، سوور بوون و كۆلنه دان له پێناوی ئامانج و...!» سه ره رای ئه مه نه كاكه بورهان! سوێن

ئەخۆم بە خاوا مارکس و مادی و وجودی نوئی خوازی..! ئەگەر ئمتوانیایه ره‌وره‌هی میژووم ئەگپرایه‌وه بۆ پیش رۆسته‌میش! ئەزانی بۆ؟ دیاره نایزانی! له‌بەر ئەوه‌ی له‌و کاته له‌ سالتیکا به‌ هه‌موو ئافاته‌کانیه‌وه - جه‌نگی و سروشتی - سه‌دان که‌س تیا ئەکوژران! به‌لام ئیستا له‌ پال راستی و تقدیمی و.. له‌ سالتیکا هه‌زاران گیانله‌به‌ر بچ‌ گیان ئەکرتین! هه‌ر ئەوسا له‌ سالتیکا چه‌نان که‌سیک ئەکران به‌ «دار»، یا ریشه‌ کیش ئەکران به‌لام ئیستا که‌ له‌ ته‌نیش «سه‌ریه‌ستی.. و مرۆف په‌روه‌ری ئامانجه‌وه» له‌ مانگیکا چه‌نان که‌س له‌ به‌ندیخانه‌ی شاره‌ دپینه‌کانی فه‌له‌ستین، به‌ندیخانه‌ی نزیک ئاسک ئەکرتین به‌ په‌تا! هه‌ر ئەوه‌تا ئەو فرۆ فیل و درۆو به‌رتیل و مل که‌چی بۆ دوژمن و.. ی که‌ ئیستا هه‌یه‌ ئەوسا نه‌بووه، هه‌ر ئەوسا زۆر کردن و چه‌وسانه‌وه‌و داگیر کردنی خاکی بچ‌ ده‌سه‌لاتان! هه‌رگیز وه‌ک ئیستا نه‌بووه.

ده‌باره‌ی شێرکۆو حسین عارف به‌لای منه‌وه هه‌یچیان به‌ نووسه‌ر نازانم، چونکه‌ زۆر ترسۆک و راران! به‌لکه‌ کاک شێرکۆ بۆ که‌سانی خاوه‌ن ده‌سه‌لات هه‌لته‌په‌ری و خۆشی ئەویست! که‌ ده‌سه‌لاتیشی نه‌ما به‌ پیچه‌وانه‌وه‌! ده‌باره‌ی «گۆزان» چه‌ن پرسیاړیکم لێ کرد که‌چی به‌ پیتج به‌ په‌ناو راکردن له‌ مه‌به‌ستی پرسیاړه‌کان ئەو وه‌رامانه‌ی یاومه‌ته‌وه که‌ له‌م نامیلکه‌یه‌دان.. ئەمه‌ واو بۆ حسین عارفیش ئەو له‌ شێرکۆ راکردووتر! چونکه‌ کاتی خۆی نامیلکه‌که‌ «نه‌نکم» بۆ نارد که‌ ره‌خنه‌ی لێ بگری که‌چی نه‌یوترا هه‌یچی له‌سه‌ر بنووسی!

له‌وانه‌یه‌ بلیت: که‌ حسین عارف به‌ نووسه‌ر نازانی ئەه‌ی بۆچی به‌ره‌مه‌که‌تت بۆ ناردوه که‌ ره‌خنه‌ی لێ بگری؟!.. ئەمه‌ راسته‌ به‌لام له‌به‌ر ئەوه‌ی که‌ لای زوریه‌مان به‌ چیرۆک نووسیکی سه‌رکه‌وتوو ناسراوه‌ بۆیه‌ بۆ ئەوم ناردو حسن قزلبیش لای خۆم چیرۆک نووسیکی سه‌رکه‌وتوو، به‌لام نه‌ک له‌ ریگی نامیلکه‌که‌یه‌وه - پین که‌نینه‌ی گه‌دا- به‌شکو له‌ ریگی هه‌نن چیرۆکیه‌وه که‌ له‌ رۆژنامه‌و گۆفاره‌کانا بلاوی کردوونه‌ته‌وه، وه‌ک چیرۆکی «هه‌ست کردن قه‌ده‌غه‌یه» له‌ بیبری نوئی و...

..... «.....»

ئهمه‌ قسه‌یه‌کی دانسقه‌یه‌ له‌ ناو هه‌موو زانایانی کۆن و نویدا که‌ ئەلێ: «تۆسه‌یری ئەوه‌ بکه‌ که‌ وتراوه‌و نووسراوه‌، سه‌یری ئەو مه‌که‌ که‌ کێ وتوویه‌تی!». له‌م سالی ۱۹۷۹ دا له‌ گه‌لێ باه‌تی په‌خشانه‌وه‌ قسه‌ کراوه‌؛ یه‌کێک له‌وانه‌ په‌خشانی ئەم خاوه‌ن ده‌قه‌یه‌ که‌ ریبازه‌که‌ی به‌ ته‌واوی له‌باره‌ی ناوه‌رۆکه‌وه‌ جیایه‌ له‌ ریبازی ئەو که‌سانه‌ که‌ له‌م سووچه‌وه‌

داون.

له پوژده كه يا سهره تا «گوران» ي هونه رى گرتووه، هونراوه كانى هه لئه سه نكيني؛ جوانى له هونراوه كانيدا، گونجاني ناوهرۆكى هونراوه كان له گه ل سهر له وحه ي پارچه كانيا، وه سف له هونراوه كانيا، هونراوه كان له گه ل ريزماني زماندا، له نكي له هونراوه كاندا، ره خنه لى گرتن و هه لئه نگانديان له بارى ليكولينه وه وه.

ئه مه ناوهرۆكى كتيبه كه وه ئه م جوهره شتانه له هه موو ده ورو سهرده ميكا هه بووه وه هه يه كه ره خنه له به ره هه ميكا بگيريت و ليكولينه وه ي له سهر بكرت. ئه مه مه به ست نيبه، به لكوو مه به سه كه ئه وه يه كه ئه م ريگايه خاوه ن ده ق له به ره هه مه كه ي خويا گرتووه تى بو شيكرده وه ي به ره هه مي يكيكى تر ئه وه يه كه ههر كه س به خوئ چيشت بيرورايه كي بوويت به رامبه ر به به ره هه مي گوران، ئه وه هيتاوني و له ته ته له ي داون و ئه وانيشي شي كردته وه، خستوونيه تاكي ته رازوووه به باوه ري خوئ هه لئه سه نگاندون و روژى كوون و نوئ هيتاونه ته به رچاوا!. ئه م جوهره ريچكه يه به م جوهره شيويه وه به م گشتييه من نايه ته به رچاوم كه هه بوويت مه گه ر له م سالي 1979 هه لئى. به لئى! ئه مه زور جار هه بووه كه به هونراو يه كيكي تى شووډوته وه، وه يا عه شه رته يكي داماليوه، به لام له په خشانا به م دريژييه دوور نيبه نه وه ك له ناو كورددا به لكوو پيم شك نايه له ناو نه ته وه كانى تر بشا هه بوويت، ئه گه ر هه بوويت له ناو كورددا نه بووه!..

ئه م ده قه ي سهره وه كه نمونه ي هه موو په خشانه كه يه تى جم و جوليكا له بيريا هه يه كه له وه جاخى نانه واخانه يه كا دروست بووه. جگه له روخسارى په خشانه كه ناوهرۆكه كه ئه وه بوئيمه ده ر ئه خا: كه گرتنى ئه م جوهره ريگايه ريگايه كي تازه يه. به لئى! پياو كه دائه نيشى له گه ل يه كيكي ترا ئه كه ويته ده مه ته قئى و هه موو جوهره قسه يه ك ئه كاو لغاو بوئو مه يدانه شل ئه كا، به لام كه ديته سه ربارى نووسين له بابه تتيكى وادا ئه وه لغاوه به وه جوهره شل نه كراوه. ئه م ده قه، وه يا ئه م خاوه ن په خشانه كه ئه م ريچكه يه گرتووه، ريچكه كه ي وه كوو نانتيكى برژاوه كه له ته نوورتيكى گه رمه وه ده ره اتبي، بي ره كه ي بووه به كوئه وه ژيكا و هه ر جاره ته نووره كه ي پيى تيكداره بو گه رم بوون. قسه كانى له گه ل واقعدا يه ك بگرنه وه يا نه گرنه وه شيوه په خشانيكى له م رووه وه بوئو ئه م جوهره شتانه دروست كر دووه. ئه مه ش مه رج نيبه كه بوتري هه رچى په خشان هه يه ئه بي هه مووى چاك بي يا هه مووى خراب بي. په خشان شوين بابه ت ئه كه وي، بابه ت چوون بوو په خشانه كه به وه جوهره ديته ناوه وه. ئه وه نده هه يه ميرووى په خشان ئه بي تاگادار بي به سه ر هه موو جوهره نمونه يه كاو وه كوو ديوجامه

هه‌موو شت بخاته روو، ئەو‌دی بۆ دەر ئە‌که‌وی که له‌سالی ۱۹۷۹دا ئەم جۆره په‌خشانه‌ش له‌ بابه‌تیکی وادا دروست بووه.

وه‌کوو له‌ گه‌لی شوینی ئەم کتیبه‌دا وتراوه ئەمه‌ میژووی په‌خشانه‌ به‌ پیتی زنجیره‌ی رۆژ بۆ دروستبوونی ئەو بابه‌ته‌ که هه‌بووه، میژووی ئەوه‌ نییه‌ که من وه‌یا تۆ دلنیا‌بین له‌ په‌خشانه‌و له‌ گه‌ل بیرو باوه‌ری ئیمه‌دا یه‌ک بگریت. وینه‌ی ئەمه‌ هه‌یه‌ که گه‌لی جار له‌ گۆقاریکا شتی‌ک بلاو ئە‌کریت‌ه‌وه‌ که ئەو شته‌ له‌ گه‌ل بیرو باوه‌ری خاوه‌ن گۆقاره‌که‌دا نییه‌، به‌لام له‌شوینیکی وه‌کوو ئەم کتیبه‌دا - که میژووی په‌خشانه‌- که‌ل‌کیکی زۆری هه‌یه‌ بۆ پاشه‌رۆژی ئەو میژووه‌، به‌ تایبه‌تی له‌ ناوه‌رۆکا ئەمجا له‌ روخسارا.

«عه‌بدولسه‌تار تاهیر شه‌ریف» له‌ کتیبه‌که‌یا که له‌ ژیر ناوی «حاجی قادر» له‌ سالی «۱۹۷۹» دا له‌ژیر چاپ ده‌رچوووه، نمونه‌ په‌خشانیکی ئەو رۆژه‌مان پیشان ئە‌داو ئە‌لی:

.....»

نوسین و لیکۆلینه‌وه‌و دانانی کتیب کرده‌وه‌یه‌کی زۆر هاسانه‌و زۆریش گرانه‌؛ زۆر هاسانه‌ بۆ ئەو زه‌لامانه‌ی شه‌رمیان نییه‌و له‌به‌ر بی ئیش و کاری خۆیان به‌ نوسینی پرو پوچ و بی سه‌رو بی شوین خه‌ریک ده‌که‌ن و سه‌ری خۆینه‌ریش به‌ نوسینه‌کانیان قال ده‌که‌ن. ئەم جۆره‌ نوسینه‌نه‌ له‌ بابه‌ته‌ زۆر هاسانه‌که‌نه‌. بابه‌تی زۆر گرانه‌که‌ش ئەو جۆره‌ نوسین و لیکۆلینه‌وانه‌یه‌ که نوسه‌ر خۆی پێوه‌ ماندوو ده‌کا، شه‌وو رۆژو ساله‌ها له‌ دوای سه‌رچاوه‌ی زانستی و راست ده‌گه‌ڕ بۆ ئەوه‌ی به‌لگه‌ی به‌هێز بی و لیکۆلینه‌وه‌ی زانستی بی.

ئەم جۆره‌ نوسینه‌نه‌ ئیمه‌رۆ زۆر که‌من به‌ تایبه‌تی به‌ زمانی کوردی، جگه‌ له‌وه‌ی خاوه‌نه‌کانیشی گومان له‌ پسه‌پۆریه‌ تیان نا‌کرێ و له‌ ناوه‌رۆکی نوسینه‌کانیان ده‌رده‌که‌وی، وه‌ ده‌ربه‌ستی ئەوه‌ش نین ئەم و ئەو پرویا‌گانه‌‌بان بۆ بکه‌ن، وه‌ک بابه‌تی یه‌که‌میان، چونکه‌ نوسینه‌کانیان باشت‌ترین به‌لگه‌و پرو یا‌گانه‌یه‌ بۆ دیاری کردنی شوینی تایبه‌تیان له‌ ریزی کۆمه‌لدا.

به‌لام ئەوه‌ی جیگه‌ی داخه‌ ئیمه‌رۆ مۆده‌ی جۆری یه‌که‌میان له‌سه‌ر شانۆ، که ده‌لێین له‌سه‌ر شانۆ بۆ ئەوه‌ی خۆینه‌ری به‌ر‌تیز نه‌ییا‌ته‌ سه‌ر خۆینه‌ران، چونکه‌ ئاشکرا‌یه‌ نوسینه‌ی بی ناوه‌رۆک و تۆکل رازاوه‌ له‌به‌ر لاوازی نه‌یتسوانیسه‌ جه‌ماوه‌ری خۆینه‌ران راب‌کیشی، که‌واته‌ مۆده‌که‌ له‌ کۆریکی تر‌دا خۆی ده‌نوینتی، ئەمه‌ش ئەوه‌ ناگه‌‌بیینی که‌وا شه‌و دز رزگاری ده‌بی له‌ هه‌لاتنی هه‌تاو، که هه‌موو

شتتیک درشت و وورد ناشکراو روون دهکاتهوه.

سۆ بهرگه کتیبهکهی نووسهر که به ناهق ناوی حاجی قادری لئی ناوه له ریزی بابتهی بهکهام دامان ناوه، تا ئیستاش ئهگهر دژی نووسرابی، خو ته نیا بهک نووسهری کورد پهسندی نهکردوه، ئهمهش وا بزاتم دهگهرپهتهوه سهه ئه و هۆبانهی باسما لئوه کرد له پیتشهوه، له گهله دوو هۆی سهههکی تریش: بهکه میان ئهگهر خوینه ره کورده که کۆنه په رستیش بی و به بیرو باوه پرو کۆنه په رسته کهی، به لام به هیچ جۆریک رازی نابی به باس نه کردنی ژبان و شیعی حاجی قادری کۆبی، له کتیبیکدا ناو نیشانی ئهوی به سه ره وه بی. دووه میان کتیبه که به گشتی له هه موو روویکه وه له لایهن خوینه ریتی رۆشنبیری ئاساییه وه فری ده درپته سهه زبلدان، ئیمهش که خویمان ماندوو کردوه به خویندنه وهی ههر سۆ بهرگی کتیبه که وه ته نیا بۆ ناشکرا کردنی ئه م جۆره نووسینانه بووه بۆ خوینه رانی به ریز. ئه مه له لاییک، له لایه کی تره وه رزگار کردنی گیانی پاکی نه مری حاجی قادری کۆبی له شتواندن و ناساندنی به پیچه وانهی راستیی حاجی وه کوو شاعیریکی کوردی نه ته وه په رست و شو ر شگیتی. به لای که مه وه ده بوو نووسهر خو ی ماندوو بگردایه له گه له شیعه رکانی حاجی، به تایبه تی پارچه شیعه رکه ی ده باره ی شوینه واری کورد، که پیتشه کیبه که ی به م جۆره ده ست بی ئه کا:

کورده ده زانی له کوی ساکنه خزمانی تو؟

گوی گره بۆ تو بلیم مه سه که نی قه ومانی تو

وه یان ته نیا خو ی خه ریک کردبایه به لیکۆلینه وه ی به یته شیعه رکانی حاجی ده باره ی ئه م گفتم گۆیه کی له گه له کوردیکی کردبوو له ئه سته موو له که پیتشه کیبه که ی ئه مه یه:

له رهنگا تیگه ییم کورده، به شیهوی کوردی کوردستان

که چومه خزمه تی پرسیم: برادر خه لکی کام جیگای

له کام لا هاتووی؟ گریاو گوتی بابان! گوتم! بابان!

دلم داوه گوتم: باوکه هه موومان بی که سین لیره

چ قه وماوه! گه لی حه یفه، مه گریبی ههر وه کو باران

حاجی شاعیریکی نه ته وایه تی بووه له قوناغه که ی داو هاوتای که م بووه، له کوردستان به کیکه له وانهی به په نجه ده ژمیرین، له شاری کۆیه ش بی هاوتا بووه. هه روه ها شاعیریکی شو ر شگیتی بووه، نووسهر بیه و بیان نه یه و بی،

ئەمەيە راستى حاجى قادر، ئەم راستىبەش وەك تيشكى ھەتاو تېژو بە تېن و
رۆشنە، بە بېژنگە شەكەي مامۆستا جەلى زادە گل نادىتەو ھە داناپۆشرى.

نوسىن لەسەر ژيانى حاجى قادر ئەوئەندە ھەلدەگرىي كە نوسەر خۆي پىتوھ
ماندوو بكاو، بە دوای ھەموو سەرچاوەبىيەك بگەرىي كە ئەو شتە شاروانەي
ژيانى تىدا گوم بوو، گومان لەوئەدا نىبە كە بەشيكى زۆر لەم سەر چاوانە لە
شارى ئەستەموول دەست دەكەوئ.

.....

ئەم سالى ۱۹۷۹ يە زاتىكى وا ھاتە ناوئەو كە نوسەرانى كورد لە پەناي ئەو زاتەدا
رېچكەيەكى وايان گرت كە پيشووتر ئەو رېچكەيە بەو پان و پۆرىبە تاپۆيەكى وا ديارى
نەبوو. ئەمەش لە كوردو كۆشى جم و جوولئى زمانە كە جوړە بايەتى وا دىنئىتە ناوئەو بىي بە
مايەي نوسەران بۆ قسە لەسەر كردن. مەسعوود محەمەد لە نىوانى سالانى ۱۹۷۴ -
۱۹۷۶ لەژىر ناوى «حاجى قادرى كۆيى» دا بە سى بەرگ لە «حاجى» دوو، ئەم بايەتە
بوو بە مايەي نوسەرىكى تر كە عەبدولستار تاھىر شەرىف بوو بۆ ئەو لىي بدوئى و لىي
بكوئىتەو، ديارە ئەگەر بەرھەمى يەكەم نەبوايە ھى دووھەمىش نەدەبوو؛ بەرھەمى يەكەم
ئەدوئى و لى ئەكوئىتەو. زووتر لىكوئىنەو لە ھۆنراو دا زۆر بوو بەلام بە پەخشان و لە
پەخشان بكوئىتەو ئەم كەم بوو. ئەم رېچكەيە زياتر لە زادەي سالانى «۱۹۷۰ -
۱۹۸۰» يە .. ئىمە لىرەدا مەبەستمان ئەو نىبە كە «ناوجى» لە نىوانى رەخنەگر و رەخنە
لى گىراو دا، چونكە ئەم كتیبە مېژووئى پەخشانى كوردىبە كە لە ھەر بابەتتەكەو بىت
كارىكى بەسەر ناوجى كردنەو نىبە.

بەلى ۱۹۷۰ - ۱۹۸۰ گەلى بابەت ھاتە ناوئەو؛ يەكى لەو بابەتانە ئەوئەو كە بە
پەخشان رەخنە لە پەخشان بگىرىت، ئەمە بەچا و رەوئەوئى رۆژەو ھەنگاويكى تازەيە.
خاوەنى ئەو پەخشانەي سەرەو بە ھوت بەش پەخشان لە كتیبىكى سى بەرگى پەخشان
كە تىكراي لاپەرەكانى «۱۱۷۰» لاپەرەيە ئەكوئىتەو، گەلى دىرى ئەو دىنى، شى
ئەكاتەو ھەو رەخنە لە چەمكى ئەو دىرەنە ئەگرئ، واتە لە فلانە شوئىنا واى وتوو ھە كەچى لەم
شوئىنەدا پىچەوانەي و تراوئەكەي خۆي وتوو، رەخنە وەنەبئ لەوئەدابى كە ئەو رستەيە
پىچەوانەي رىزمانە. كورتى بە رەنگارىبەكە ئەوئەو كە ئەلى باسىكى «۱۱۷۰» لاپەرەيى
بە پەخشان لەسەر ھۆنەرىكى وەكوو حاجى قادرى كۆيى بى شتىكى باشەو حاجى قادر
لەو لاپەرەنە زياتر ھەلئەگرئ، بەلام نوسەرى سى بەرگە ھەر خەرىكى شتىكى لاوئەكى

بووه و هاتنی ناوی حاجی قادر تهنیا بۆ تامه چیشته، ئەگینا درێژه پێ دانەکە ی هیچ
په یوه ندیبه کی به حاجیبه وه نییه!..

ئەم جوۆره رێبازه که په خشانیک له په خشانیک بکوڵیتته وه ره خه ی لێ بگرێ -
ره خه گرتن له ناوه روک نه وه ک بۆ رێزمان - رێبازتیک تازهبه وه لاپه ره ی ئەو سالانه
دایه پیناوه.

گه لێ جار و تراوه چه شه ی دوو کهس هه رگیز یه ک ناگرێ، گوزارشت دانوه له شتیک
به لای منه وه باشه، به لای توۆه باش نییه، شتیک به لای توۆه باشه، به لای یه کیک تره وه
باش نییه. به ردی مه حه ک «واقع» ه بناغه یبه که یه، نه وه ک گوزارشته که ی من و توۆ.
ئەفلاتوون و ئەره ستو یه ک بوون و پاشان جیا بوونه وه گوزارشتیان گوۆرا، ئەبوو حه سه نی
ئەشعهری و جو بیائی یه ک بوون و پاشان جیا بوونه وه. مه به ستم ئەوه یه «واقع» شتیک
تره وه ده برینی بیرو باوه ر شتیک تره. دوو کهس زۆر دۆستن که چی له بیرو باوه را زۆر
جیان، بۆ وینه شیخ ره ئووفی خانه قاو «گوۆران».

ناوه روکی کتیبی حاجی قادر - که په خشانه - به ره خه و لیکوڵینه وه له کتیبی حاجی
قادر کۆبی ئەدوێ - که ئەویش هه ر په خشانه - رسته کانی هه لئه سه نگینی و ئەمجا به ر
په رچی ئەداته وه، ئەم جوۆره رێچه که یه له باوه ری منا سوود ئەگه یه نێ به په خشان ی کوردی
نه وه ک زیان؛ مایه زیاد ئەکا، بابته تی تر دروست ئەکا، لالغاوه ی په خشان فراوان
ئەکاته وه، رێگا به رین ئەکاته وه بۆ ئەوه که په خشان به ریتته به ر زه ره یین و ته ته له بکری و
له هه موو لایه که وه لێ بکوڵیتته وه، له م لێ کۆلینه وه یه دا سه ره نجام و واقع ده ر ئەکه وی،
ده رکه وتنی واقعیش نه ک بۆ تهنیا زانیاری نه زه ری، به لکوو بۆ هه موو زانیاریه کی
عیلمی و ته تیبقی سوود به خشه بۆ تیکرای نه ته وه.

له روخساره که شیا هه ندی وشه ی ناوچه یی تیدا هه یه و له گه ل رسته کانا جوۆشی داوه،
ئەگه ر په خشانیک ی وا نه بوایه، ئەو وشانه ئەبوون به ژیر لیتوه وه، نووسینی ئەو وشانه و
وینه ی ئەوانه سامانیک تر ئەدا به زمانی کوردی.

هه ر چه نده ئەمه جیگای ئەوه نییه به لام هه ر ئەشیلیم: به وینه نووسه ر له گه لێ لاوه
وشه ی «رێز» ی به کار هیناوه له باتی «رێز». ریز به مه عنا ئیحترامه، ریز به مه عنا سه ف
و له پال یه ک بووندا یه. دووریش نییه ئەمه هه لئە ی چاپ بیته، نه ک به سه ره چوونی
نووسه ر.

ئەمه و ئەبێ ئەوهش بزانی که گوری نووسینی کوردی و باوی له سالی ۱۹۷۹ دا گه لێ

که متر بوو له ساله کانی پیشووی، هه روا بووه چونکه پارسه ننگ بو نووسینی زمانی کوردی هه شتیکی تر بووه نه وهک خو بووین!

«صادق بهاء الدین نامیدی» له کتیبه که یا که له ژیر ناوی «هۆزقانییت کورد» له سالی «۱۹۸۰» «دهسته ی کوردی» ی کۆری زانیاری عیراق چاپی کردوو، نمونه په خشانیتکمان نه خاته بهر دهست که نه مه ی خواره وه نمونه به که له و .

.....»

د جهه کی هندئ ویران و بهر باتدا بئ گومان نه بوری بیت وئ ژئ دئ پاشکه فتنی بن، کرباری و فروتننا ناڅ خو ژ بهر نه بونا ته نایئ دئ کیم بیت و دگهل میر گه هیت چار نکار وه کی دیار به کرئ هه کاریبا ئو نامیدی ئو موپسلئ دئ کیم تر بیت کو دگهل پایته ختی دهوله تی ستانبوئلی دئ ئیکجار کیم بت. هه وه سا ژئ لایئ روشنبیری ئو زانستی ژئ دئ پاش که فتنی بت کو نه زانین دئ میر گه هئ سه راسه ر گریت، ژبلی خویندنگه هیت جزیرئ پایته ختی میر گه هئ، کو لسه ر ئالوژی ئو ته نگا قییا جهی، پاکشه فتننا نه بوری ئو روشنبیری ژئ ب چو ره نگان خوندکاریت جزیرئ چاڅ ژ مزگه فت و خویندنگه هیت پایته ختی ئو ژ ده رفه ل دوی دهسته تئ نه هاتیه گرتن ژ بهر ژ خودئ ترسی ئو ب نرخ گرتنا لایئ ئولی و نایینی کول دوی چاخی ئو ده می دا ژ هه می لا ئو باریت دی ب کارترو پویته پئ هاتیه کرن، دبه رپا چویی نه ئو چاخی خو دایئ، لاییت دیپیت ژبن و ژبارئ وه کی له ش ساخی ئو نه بوری ره نگه کیم هاتبنه هزار وان ژئ.

دقی کۆمیونیستی ب ترس و له رزو کیم ته نابی و باوه ری دین ریڅما ده له نسه گی «دهر به گ» یا خوکه را خوسه ر کول سه ریگ بهر گوهورپن و جه گوهرپنا خوندکاراڅه، ئه و کومیونیستی ژار و رویت و بهریات و نه بوری بیت خودا، پاشکه فتنی ژ لایئ روشه نبیری ئو له ش ساخی څه، دین باری گرانی ریزو ره وشت و تیتالییت ئولی، نایینی ئو بوسولمانه تیئ څه، هاڅلی ئو شه نگستییت رونیشی بیت دجهی دا دئ ب خوندکار و کارگپران و زانا ئو ئولداراڅه دبه سستی ئو کریدایی بن چو ره نگ و ناوایان نه شین ژ گوتنا وان ده رکه فن، کو دکۆمیونیسته کی هوسادا، بئ گومان دئ سو فیاتی هیلنیت خود مه ژئ ئو مه ژکو تکی رونیشته بیاندا چیکه ت دئ ریکیت سو فیاتی «ته رقه» وی کۆمیونیستی ب سه ر و بهر ئی خن و ریکیت ژبارئ ل بهر روهن روشن که ن.

دقی کۆمیونیتی هوسادا مه لایین جزیری له جزیرا بوتان و سه ری سه دی پازدی زاینی هه قبه ری نیفا یه کی د سه دی نه هنی مشه ختی دا ژ دایین بویه و ژ بنه مالکا زانا ئو خوهندا کو بابین وی مه حمه د ژ زانا روشه نیبرو که نکه نییت چاخ و ده می خو بویه ، ژ بهر هندئ فهرمانا سولتانی عوسمانی بو دهر که قت بو سه روکی قازیبیان ل شامی «دمه شقی» ، پاشی هه یامه کی ل شامی مایی ب فهرمانه کا دیبا سولتانی بو سه روکی قازیبیان ل استانبولی هه تا کو شه رو جه نگئی نه نقه ری سالا «۱۴۰۲» زا. ل ناقبه را بایه زیدی یه کی ئو تیموری له نگ. پاشی بایه زید هاتیه گرتن و دویر ئی خستن، ب مال فه چۆ ئیرانی، کو ل ویری ژی دونیا رو هن لی تاری بو چۆ بهر دلوقانییا خودی. ئەف چیرۆکا مه لا مه حمه دی بابین جزیری، هه ر وه کی سه یدایین جه گه ر خوین گپرابی دچو سه روکانی ئو ژیده ری دی دا بهر چاف نه که قت، ژ بلی هندئ چۆنا مه لا مه حمه دی بابین مه لایین جزیری، یی ل دوی گوتنا وی سه روکی قازیبیان بویه ل استانبولی، ژ بهر چ دی چی ته ئیرانی؟!.

هه که گوت پاش شکه سن و دویر ئی خستنا سولتانی عوسمانی «یلدرم بایزید» ئه و ژی ژ سه روکی قازیبانی ئی خست، ئان دا هه ر له ستانبولی مینت، یان ژی دا زقریته فه جزیری ژ بهر کو ئیران و ده وله تا عوسمانی که قتنه بن دهستی ته تهران هه یامه کی، ژیلی هندئ ل سه ر دارخازا کی مه لا مه حمه د چۆ ئیرانی؟!.

نه مازه سه یدایین جه گه ر خوین له سه ر گوتنا خو دیجیت دیبیت: پاش مردنا بابین مه حمه دی جزیری ئانکو مه لا مه حمه دی ل ئیرانی مه حمه دی جزیری کره سه روکی قازیبیان، به لی ئه و بهر پسپاری یی فه نه دهات، ژ بهر کو سو فییه کی نه قشبه ندی بو، دقیا ورد کیشابا، ختم کرپانا دگه ل مریدا، ئینا دارخازا لی بورینی ژ سولتانی خاست و مه حمه دی ب ناقی بابین وی ب ناف کری کره سه روکی قازیبیان. هه ر وه سا سه یدایین جه گه ر خوین دقئ گوتنا خودا دیبیت: د شه رو جه نگئی نه نقه ری ناف بری مه لایین جزیری هیژ بچویک بو. به لی سه یدایین سجادی ل دوی دیوانا ده ستنقیسا عه بدولقادر عه لی ئامیدی دیبیت:

جزیری د سالا «۱۴۰۷» ئی زاینی ل جزیرا ژ دایین بویه. سه یدایین نه مر محمد علی عونی ل دوی ده ستنقیسا دیوانا مه لایین جزیرییا کو سالا «۱۳۲۲» ئی مشه ختی نقیسی گوتیه: «مه لایین جزیری له دویمایه ییا سه دی نه هنی مشه ختی ل سه ر چاخ و ده می محمد فاتحی بویه». نه مر جه لاده ت

به درخان دگۆڤارا «هاوار» ئى دا هەر دپشكا يه كئى ژ فئى باه تى په سنا وئ
گوتنى كرىيه. ژ فئى چهندي ژى ديارو خوبا دببت كو د جهنگئى ئه نقه رى دا
جزيرى هه كه ژ داين بببت ژى، به لئى گه له كئى بچوبك بويه...

.....«.....»

من نامه وئ قسه دووباره بکه مه وه، له گه ل ئه وه شا هه ر ئه بئى بيليم كه شيوه ي باديني
يه كئى كه له شيوه سه ره كئيه كانى زمانى كوردى و شتى پئ و تراوه، به لام زۆر تر هؤنراو؛ له
هؤنراو دا ده و له مه نده، له په خشاننا له ناخرو ئۆخرى سه ده ي نۆزده هه مه وه زياتر كه و ته جم و
جوول، رۆژنامه ي «كوردستان» ي به درخانئيه كان كه له «۱۸۹۸» له ئه سته موول يه كه م
ژماره ي ده ركه وت ده ستئى كئى بالاي هه بوو بۆ ئه وه له و ميژووه به دواوه په خشانى شيوه ي
باديني هه نگاوى گه و ره گه و ره بنئ. له ۱۹۱۷ به دواوه كورده رۆشنبيره كانى ولا تئى روسيا
ئه و نده ي تر كه و تنه هانه هانه دانئى. گه رۆكه كانى ئه له مانيا و فه ره نسه و ئينگليز كه له ناو
كورده كانى به شئى ولا تئى عوسمانيدا ئه گه ران، يادداشته كانى ئه وانئيش هه رچه نده به زمانى
خوبان بوو به لام ناوهرۆكه كه ي باديني بوو ئه و نده ي تر په خشانى ئه و شيوه يه بته و كرده وه.
له م كئيبه دا گه لئى نمونه هئنراوه ته وه بۆ په خشانى شيوه ي بادينان. په خشان گوزارشت
له خه يالانى ده روون ئه داته وه، شيوه ي هه ر ناوچه يه كئيش - وه كو و تراوه - جياييه كئى
كه مى ئه بئى له گه ل شيوه ي ناوچه يه كئى تر دا. ولا تئى كئى پان و فراوانئى وه كو و بايه زيد،
دياره كر، بتليس، وان، قارس، ئه رزورۆم، ده رسييم، جه زيره ي ئبن و عومه ر، ماردين و
گه لئى شوئنى تر تا ئه گاته نازربيجانى رۆسيا كه هه موو ئه مانه ناخاوتنيان به شيوه ي
بادينييه ئه بئى چهن د جوړه ورده شيوه له مانه دا هه ببئ؟! له ئاكرئ و ده و ك و ئامئدى و
زاخۆ ديسان ورده شيوه ي ترى باديني هه يه. ئه بئى ئه وه ش بزاني له ئامئدى به سه ر زاخۆ دا
كه ئه روا هه تا ئه چئى به ولا تره وه، ئه م شيوه يه قوولتر ئه ببئته وه، كه چئى كاتئى پيا و سه يرى
روخسارى ئه م نمونه يه ئه كا و به راوردئى ئه كا له گه ل نمونه كانئى تر دا واتئى ئه گا كه ئه م
قوولتره! به رجئى شيوه ي ناخاوتنى ئامئدى گه لئى سوو كتره له شيوه كانئى زاخۆ و جزيره و
زاذا!.

كه وا بوو ئه بئى بلين: شيوه ي ئه م ده قه شيوه ي رووتئى ئامئدى نييه، به لكوو شيوه يه كه
چووه ته ناخئى شيوه كانئى ترى بادينييه وه. هه موو ده م زمانئى په خشان سوو كتره له زمانئى
هؤنراو، چونكه په خشان بۆ روون كرده وه شته، له گه ل ئه وه دا كه سه يرى هؤنراوه كانئى
فه قئى ته يران، مه لا باتئى، مه لاي جزيرى و ئه حمه دئى خانئى ئه كه ين ئه ببينئ ئه وان سوو كترن

له گه‌ل ئه‌وه‌ش كه هۆنراون. كه وا بوو ب‌ل‌ين ئه‌م نمونه په‌خشانه په‌خشانيكه كه تيك‌لاوه له گه‌ل هه‌موو شيوه‌يه‌كي بادينا. ئه‌م نمونه په‌خشانه‌ي سه‌ره‌وه به ئاشكرا به ئيمه پيشان ئه‌دا كه شيوه‌ي باديني شيوه‌يه‌كه زمانى ئه‌ده‌ب و گوزارشته، ئه‌توانى باوه‌ش بگريته‌وه بو هه‌موو جوړه زانباريه‌ك؛ مووزيقاي تيدا هه‌يه، گونده‌يه له هه‌موو روويه‌كه‌وه، له ئاخوتنا نركه‌يه‌كي تيدا هه‌يه، سووراو سوور دهر ئه‌كه‌وي كه وشه‌ي گوزارشت له دهنگي مرؤقيكي به‌هيز ئه‌داته‌وه، په‌خشاني ئالاي زمانىكي زيندوو هه‌له‌كا.

له گه‌ل ئه‌مانه‌شا له بيه‌ر نه‌چي‌ت كه ئه‌م دوو لقه گه‌وره سه‌ره‌كويه زمانى كوردى - باديني و سووراني - له‌به‌ر نزيك بووني شيوه‌ي باديني هه‌ر له زه‌مانىكي كونه‌وه به روومان و به خه‌لافه‌تى عه‌بياسى و خه‌لافه‌تى عوسمانيه‌وه تاكه تاكه‌ي روا‌له‌تى وشه‌ي روخساره‌كه‌ي گوپانيكي به‌سه‌را هاتوو زياتر له و گوپانه كه به سه‌ر شيوه‌ي سووراند هاتوو؛ واته شيوه‌ي سووران زۆرتر ئه‌گاته‌وه به په‌هله‌وي كوون و سانسكريتى تا شيوه‌ي باديني، به‌لام له گونده‌ييدا بادينييه‌كه و هيزى گوزارشت دانه‌وه له نازيه‌تى زياتر تيدا‌يه. ئه‌م دوو چي‌ره‌يه له‌م دوو شيوه گه‌وره‌يه‌دا كه هه‌يه ئه‌گه‌ر ده‌ستى خزمه‌ت ببوايه بو هه‌ر دوو لايان، ئيسته زمانى كوردى گه‌ل پيشكه‌وتوو تر ئه‌بوو له‌م پله‌يه كه هه‌يه‌تى.

«عيزالدين فيضى» له ژماره يه‌كى سالى «٤» ي گوڤارى «ئاسوى زانكويى» كه به‌ر سالى «١٩٨٠» كه‌وت، له ژير ناوى «روژنامه‌ي هه‌وليترو تاقي كردنه‌وه‌م له روژنامه‌گه‌رى دا» په‌خشانيكي خويمان پيشان ئه‌داو ئه‌لى:

.....»

ئيستاش با بيينه سه‌ر ئه‌وه‌ي بزايين روژنامه‌ي «هه‌وليترو» كى ده‌رى ده‌كرد؟ مه‌به‌ست له ده‌رچوونى چى بوو؟ ناوه‌رۆكه‌كه‌ي چى بوو؟ چۆن ده‌رده‌چوو؟

ده‌ركردنى روژنامه‌ي هه‌وليترو يه‌كيك بوو له كرده‌وه‌كانى كۆمه‌له‌ي ماموستايان «جمعيه‌ المعلمين» كه له سالى ١٩٥٠ له هه‌وليترو دامه‌زرا پاش ئه‌وه‌ي كه به‌رئيه‌به‌ريكي نوپى په‌روه‌ده هات بو پاريزگاي هه‌وليترو وه‌ك شاره‌كانى ترى عيراق ئه‌م كۆمه‌له‌ي تيا دامه‌زراند، وه له روژى ١٩٥٠ / ٤ / ٥ ده‌سته‌ييك له ماموستايان هه‌لبژيردران بو به‌رئيه‌به‌ردنى ئه‌م كۆمه‌له‌يه و منيش به سه‌رۆكى ئه‌م ده‌سته‌يه هه‌لبژيردرام.

كۆمه‌له‌ي ماموستايان - به‌و پييه كه نووينه‌رى چينيكي روژنبيره - به

پیتوستی زانی دهوړیکي گړنگ له ناو ماموستایان به تاییه تی و له ناو خه لکی شار به گشتی ببینیت و بگپړیت. بهم جوړه چند هه ننگاو پکی چاکی هاویشته که تا راده یهک کاریان کرده سهر باری کومه لایه تی و روشنیبری له شاره که دا. کومه له بویه کهم جار له هه ولیر وهرزیکي روشنیبری «موسم ثقافی» ریک خست که زیاتر له دوو مانگی خایاندو ههر هه فته ی جاریک له سینه مای «صلاح الدین» موحازره یهک پیشکه ش دهکراو چند ماموستا و روشنیبری دوکتورو نه ندازاریک به شدارییان تیدا کردو خه لکیکی زوری دانیشته وانی شاریش له نافرته و پیاو لهم کوزانه دا ناماده ده بوون.

له لایه کی تره وهش کومه لکی هه ره وه زیشمان پیک هینا بو فروشتنی کهل و په لی نیسته هلاکی بو ماموستایان که تا نیستاش ههر ماوه و به رده و امه. هه روه ها له رووی کومه لایه تبیه وهش له سالی «۱۹۵۱» که نیستعرازی وهرزشی سالانه ی قوتابخانه کان کرا به هه ولدانی کومه له وه قوتابخانه کانی کچانیش به شدارییان تیدا کرد، به لام نه مه بوو به بابه تیکي چاک بو نه و کونه په رستانه ی که ههر دم دهین به ته گه ره و خویان و خویان ده خنه بهر ههر پیشکه و تیک و گه شه کردنیک له کومه لکه دا به تاییه تی نه و سهرده می. بهم جوړه چند که سیک لهم کونه په رستانه گازانده و به ره له سستیبه کی زوریان پیشاندا تا نه و راده یی که سکالانامه یان بو مه قاماتی به رزی ده ولت بنیرن به و هه نجه ته ی که گوايه نیمه کچ و کور تیکه ل ده که بین و خوو عاداتی کومه لایه تی تیک ده دهین!

جگه له مهش کومه له توانی وا بکات که له کوزیونه و ده کانی ماموستایان بو وانه نمونه کانیان بو ههر هویه کی تر بوایه مناقشات و گفتوگو به کوردی بکریت و نافرته و پیاو پیکه وه به شداری تیدا بکه ن وهک هه ولدانیک بو نه هیشته نی جیاوازی نیوانی نافرته و پیاو و لبردنی نه م نه خوشیبه کومه لایه تیسیانه ی که دیواری نه ستور ده خنه نیوان ژن و پیاو وه. نه مانه له لایه ک و له لایه کی تره وهش کومه له گه بشته نه و پروایه که ناتوانیت جوولانه و دیه کی نه ده بی و روشنیبری دروست بکات و نووسینه وه به زمانی کوردی بلاو بکاته وه له ناو شاره کاندا به بی نه وهی روژنامه یه کی به خویه وه هه بیته.

بهم جوړه پاش چند هه ول و ته قه ل لایه ک گړنگترین هیواو ده ست که وتی کومه له که مان هاته دی، نه ویش ره زامه ندی و ه زاره تی داخلیه بوو که له تشرینی یه که می ۱۹۵۰ ده رچوو و رتی به کومه له دا بو ده ره یانی روژنامه یه کی

هه‌فتانه‌ی نیوه به کوردی و نیوه به عه‌ره‌بی، یه‌که‌م ژماره‌ش له ۱۹۵۰/۱۲/۱۶ دهرچوو، به‌رده‌وام‌میش بوو تا ۱۹۵۳/۱۲/۲۸. به‌رپرسیاری رۆژنامه‌که‌ش مامۆستا جه‌میل ره‌شید ئامیدی بوو که ئه‌و کاته موده‌رسی سانه‌وی هه‌ولێر بوو. ده‌سته‌ی نووسه‌رانیش پێک هاتبوو له مامۆستا - عبدالمجید حسن - عیزه‌دین فه‌یزی، خوشکه ئه‌ستێر سه‌عید. مودیبری ئیداره‌ش مامۆستا جه‌مال جه‌میل بوو. له پاش ماوه‌یه‌ک که کاری مامۆستا عبدالمجید حسن له هه‌ولێره‌وه گۆتێزایه‌وه بۆ لایه‌کی تر حسین ره‌شوانی له جیگای داندرا تا وه‌ستانی رۆژنامه‌که.

مه‌به‌ستیش له هه‌لێژاردنی خوشکه ئه‌ستێر سه‌عید - به‌رتیوه‌ری قوتابخانه‌ی خانزادی کچانی ئه‌و کاتی - بۆ ده‌سته‌ی نووسینی رۆژنامه‌که ئه‌وه بوو که نرخیک بدریت به ئافره‌ت، کۆمه‌له‌ش له‌و پروایه‌دا بوو که ئافره‌تیش توانای ئه‌وه‌ی هه‌یه که شان به‌شانی پیاوه‌وه بوه‌ستیت له هه‌موو لایه‌نێکی ژياندا.

.....».

رۆژنامه‌ی هه‌ر نه‌ته‌وه‌یه‌ک زمانی ئه‌و نه‌ته‌وه‌یه‌یه، چونکه ئه‌و که‌م و کووری، یا به‌رزنی و نزمی، یا ژان و دهردی سه‌ری، یا هه‌ر شتیکی تر هه‌بی ئه‌و رۆژنامه‌یه ئه‌بی به ئاوێنه‌و ئه‌و وێنانه پیشان ئه‌دا. سه‌رده‌مه‌کانی هه‌ره‌ پێشوو که رۆژنامه له ناو نه‌ته‌وه‌کانا نه‌بووه، هه‌ندی هۆ هه‌بوون به‌و هۆیانه نه‌ته‌وه‌کان شتی خۆبانیان دهرپرپوه. سۆمه‌ری، مادی، ئاشووری، فوری کۆن، میسری کۆن و یۆنانی کۆن که تیبه‌و په‌یکه‌ره‌کانیان بۆ بووه به رۆژنامه‌و به‌هۆی ئه‌وانه‌وه کاره‌ساتیان دهرپرپوه هێشتوویانه‌ته‌وه.

به‌لێ! ئه‌و په‌یکه‌رو که تیبانه زۆتر به فه‌رمان و بۆ حوکمداره‌کان کراون، به‌لام هێنانه به‌ره‌مه‌که‌و پیشاندانیان له ده‌ست ره‌نگینی هونه‌رمه‌ندانیکه‌وه بووه که ئه‌مانه له ره‌مه‌کی نه‌ته‌وه‌که بوون. ماوه‌یه‌کی زۆر به‌م جۆره به‌سه‌ر نه‌ته‌وه‌کانا تێپه‌ریوه، پاشان هۆنه‌ران له‌ناو نه‌ته‌وه‌کانا په‌یدا بوون که ئه‌وانه بوون به وه‌کوو رۆژنامه بۆ دهرپرینی هه‌موو جۆره مرازیک، به تایبه‌تی له ناو عه‌ره‌به‌کانا ده‌قاو ده‌ق له جیگای رۆژنامه‌ی ئیسته‌ بوون. ورده ورده دنیا هات به‌م لاوه قه‌له‌می رۆژنامه له هه‌موو لایه‌ک په‌یدا بوو؛ له ئینگلیز، فه‌ره‌نسا، ئی탈یا، ئه‌مه‌ریکا، ئه‌سته‌موول و قاهیره، تا له‌ناو کورددا یه‌که‌م رۆژنامه‌ی کوردی به ناوی «کوردستان» له لایه‌ن به‌درخانیه‌که‌وه له ئه‌سته‌موول له ۱۸۹۸ له‌باری ئه‌ده‌بیه‌وه ده‌ست پێ کرا، له ۱۹۴۸ دا گۆقاری «نزار» له به‌غدا له لایه‌ن علاءالدین

سجادییهوه له باری سیاسییهوه پهیدا بوو، له پاش سالی ۱۸۹۸ بهره بهره روژنامه و گوڅاری نه ده بی له ناو کورددا په ره ی سهند تا گه یشته نه م روژه.

خاوه نی په خسانی سه ره وه به سه رهاتیکی خوی له باره ی روژنامه گه ریبه وه نه گپرتته وه. مه به ست له م ده قه نه وه نییه که خاوه ن ده ق به سه رهاتیکی نه گپرتته وه، به لکو مه به ست نه وه یه که به زمانی کوردی ناوه روکیکی باس نه کا که نه و ناوه روکه سه رگوزه شتیکیه بو بابه تیکی که دنیای روژنامه یه، گوزارشتیکیه له و به سه رهاته. میژووی په خسانی کوردی نه وه ی نه وئ که له هه موو بابه تیکیه وه قسه کراپیت. نه سللی روژنامه که - هه ر روژ نامه یه ک بی - جیا یه، قسه له بابه ته که یه وه جیا یه. خاوه نی ده ق به شتیه یه ک که له گه ل نه و بابه ته دا بگوئجی نه که وپته گف تو گو، په خسانیکی دروست نه کا که گوزارشتی له هه ندی رسته دا قالبی تاییه تی خوی هه یه، له تاکه تاکه ی وشه دا شتیه ی ناوچه یه کی تاییه تی گرتوه. گومانی تیدا نییه نه گه ر په خسانیکی چاپکراوی ناوامان بو نه بوا یه زور وشه ی گه لی ناوچه به و ئاسانییه به رگوئیمان نه ده که وت، وه کوو چو ن گومان له وه شا نییه که له نه نجامی کردو کوئی نووسه ران و رو شنبیرانه وه نه ده بیکی ساکاری یه کگرتوومان بو دروست نه بی و ئاوات دپته دی.

به لئ! میژووی په خسانی هه ر زمانیک به تاییه تی زمانیک - که له باری خزمه تیه وه کو رپه بی - روخساری نه و زمانه ده ر نه خا، به لام وه نه بی ته نییا روخساره که ده ر خا، به لکو به هوی ناوه روکه که شیه وه راده ی بیرو هوشی خاوه ن زمانه که ش ده ر نه خا که په لی بو چه ند بابه ت و چه ند مه به ست هاویشتوه، تابلوی نه م ده ست درپژکردنه به ته واوی پله په لی هه موو روژو سه رده میکی ده ر نه بری؛ نه وه ده ر نه بری که له و روژده دا چ جو ره هه ستیکی باوی هه بووه وا نه و په خسانه وینه ی کی شاره ؟. هه ر روژه وه هه ر حه فته وه هه ر سه رده میکی کاره ساتی تاییه تی خوی هه یه، نه گه ر په خسان نه بییت، نه ته وه ی روژانی دوا ی نه و روژه به هیچ جو ر ئاگا دار نابن به سه ر ناوه روکی نه و ماوانه ی رابوردوودا.

که نه لئین میژوو، نه مه یه میژوو، به لام به باوه ری من میژووی نمونه ی په خسان له هه موو میژوویکی بو مه به سته که به که لکتره، چونکه میژووی شته کانی تر هه ر له یه ک بابه ته وه قسه نه کا، به لام میژووی په خسان هه موو بابه تیکی نه گرتته وه و نه خشه ی هه موو به سه رهاتیکی نه کی شنه و نه وه ده ر نه خا که نه و به سه رهاته واقعی نه و روژه بووه.

«سه لام محمد» له ژماره «۸۱» ی گوڅاری «رو شنبیری نوی» سالی ۱۹۸۰ له ژیر

ناوی «زانست و تەکنەلۆژی ھاوچەرخ» دا پەخشانیک پیشان ئەداو ئەلێ:

«گومان لەوهدا نییە کە شۆرشێ زانستی تەکنەلۆژی ھاوچەرخ بۆتە ھۆی دروست کردنی کۆمەلێ گۆرینی چۆنەکی و شۆرشگێرانیە لە ھەموو لایەنەکانی ژیاندا کە لە ئەنجاما چەند رێبازو تیوریکێ تازە و دیتە ئاراوہ کاریکێ راستەوخۆ دەکەنە سەر پاشەرۆژی مرۆف و دەبنە ھۆی گۆرینیکی بنەرەتی. بنچینە سەرەکییەکانی شارستانیەت و بواریکی لە بارو فراوان بۆ لە دایک بوونی کۆمەلێ نوێ و مرۆفێ نوێ دەرەخسێن. پەیوەندی نێوانی زانست و تەکنەلۆژی لەگەڵ کۆمەلدا پەیوەندییەکی تێھەلکێش و راستەوخۆیە، بەو بەلگەبە ی رادە زانست و تەکنەلۆژی ھەر کۆمەلگایەکی خۆی لە خۆیدا قۆناخە – کۆمەلایەتییە کە – دەست نیشان دەکات و بۆ روونکردنەوہی زیاتریش پیویستە ئاگاداری ئەوہ بین کە شۆرشێ زانستی تەکنەلۆژی ھاوچەرخ لەسەر چوار بنچینە و کۆلەکی سەرەکی پیکھاتوہ.

یەکەم: دارشتنی کاری ئەقلی لە چوار چێوہی دەسکەوتی زانستیدا. یەکەمین ھەنگاوی شۆرشێ تەکنەلۆژی ھاوچەرخ ریکخستنی کاروباری بەرھەم ھێنانی کۆمەلێ نامیری جۆر بەجۆر لە دەزگا بەرھەم ھێنەرەکاندا کە لە جیاتیی مرۆف لایەنی بەرێوہەرایەتی و ریکخستنی دەزگا کە دەگریتە ئەستۆ. بەم جۆرە ئەگەر شۆرشێ پیشەسازی لە کۆتایی سەدەئە ھەژدەو سەرتای سەدەئە نۆزدەدا بوو ھۆی جیگیربوونی نامیر لە جیگای توانا و تەقلەلای مرۆف، بەلام شۆرشێ زانستی تەکنەلۆژی ھاوچەرخ بەمەند نەوہستا و نامیری بە شێوہەیک خستە کاروہ تەنانەت جیگای کارە ئەقلییەکانی مرۆفیشی گرتوہ لە ریکگای ئەقلی ئەلیکترۆنییەوہ کە بە زووترین کات زال بوو بەسەر سەرجمی لایەنەکانی بەرھەم ھێناندا.

نابین ئەوہشمان لە بیر بچیتەوہ کە ئەقلی ئەلیکترۆنی ناتوانی دەقاو دەق جیگای کارە ئەقلییەکانی مرۆف بگریتەوہو بە درێژایی پیشکەوتن و گەشە سەندنی ئەقلە ئەلیکترۆنییە کە ھیشتا کارە ئەقلییەکانی مرۆف باہەخی خۆیان دەمیتنی و زۆر وردە ئیشی وا جی بەجی دەکەن ئەقلە ئەلیکترۆنییە کە پە ی پین نابات.

دووەم: بە کارھێنانی نوێی کیبەر نەتیکا

بە کارھێنانی داھینانە کیبار نەتیکەکان لە مەیدانی زانستی و تەکنەلۆژیدا دووەم کۆلەکی شۆرشێ تەکنەلۆژیای ھاوچەرخە، لەوانە: داھینانی ئەقلی

ئه‌لیکترونی که له‌سه‌ر بناغه‌ی له‌یه‌کچوونی -میشک و نامیر- له‌وه‌رگرتن و ریک‌خستن و پاراستنی زانیارییه‌کاندا دامه‌زراوه، به‌مه‌یش زوریه‌ی گیروگرفته ئیداری و هونه‌رییه‌کانی ده‌زگا به‌ره‌هم هینه‌ره‌کان له‌ناوچوون. ناشکراشه‌رۆژ له‌دوای رۆژ به‌کارهینانی ئه‌قلی ئه‌لیکترونی له‌گشت بواره‌کانی ژياندا زیاتر په‌ره‌ده‌ستینی به‌تایبه‌تی له‌ولاته‌ پیتشکه‌وتووه‌کاندا. ئه‌م -به‌نامیر کردنی- ئه‌قلی مرۆقه‌هه‌نگاوێکی تازه‌یه‌ له‌میترووی زانستاو هیشتا له‌سه‌ره‌تای پیتگه‌یشتندا، له‌پاشه‌رۆژیکی نزیکدا ده‌بیته‌هۆی:

۱- به‌رزکردنه‌وه‌ی راده‌ی خوینده‌واری و رۆشنییری له‌و ولاته‌نای بییری زانستی و ته‌کنه‌لۆژی ره‌چاو ده‌که‌ن.

۲- زیاد کردنی بایه‌خدان به‌زانستی ئه‌ندازیاری.

۳- زیاد کردنی ژمه‌اری زانیان له‌بواری ماتماتیک و ته‌کنه‌لۆژی و لیک‌زیننه‌وه‌ی کۆمه‌لایه‌تیدا.

۴- قوولکردنه‌وه‌ی بایه‌خدان به‌داهینانی ئه‌لیکترونی. له‌م باره‌یه‌وه‌ زانا فه‌ره‌نسییه‌کان ده‌لین له‌ماوه‌یه‌کی ئیجگار کورتدا رۆژنامه‌ی ئه‌لیکترونی - له‌دایک ده‌بیته‌که‌ به‌گومان ئه‌میش ته‌قینه‌وه‌یه‌کی گه‌وره‌یه‌ له‌دنیا‌ی زانست و ته‌کنه‌لۆژیدا.

سپیه‌م: به‌کارهینانی ئاشتی خوازانه‌ی ئه‌تۆم.

ئه‌گه‌رچی ئه‌تۆم و تیشکه «نه‌وه‌ی» یه‌کان سامناکترین چه‌کی خاپوور کردنی شارستانیه‌تن و ئه‌و هیزه‌ ویرانه‌که‌ره‌ی له‌ئه‌تۆمدا هه‌یه‌ هه‌میشه‌ هه‌ره‌شه‌یه‌کی توندو تیش له‌شارستانیه‌ت و «ئاشتی جیهانی» ده‌کات، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا ئه‌گه‌ر به‌نیازی بنیاتنان و ئاشتی به‌کار به‌یتریت ئه‌وا ده‌بیته‌هۆی نه‌هیشتنی زۆریه‌ی گیروگرفته‌ زانستی و کۆمه‌لایه‌تییه‌کان بیجگه‌ له‌دروست کردنی به‌هه‌شتیکی بێ سنوور له‌م سه‌ر زه‌مینه‌دا. به‌دریژی رۆژگار ولاته‌ گه‌وره‌کان خۆیان به‌مه‌سه‌له‌ گرنگه‌وه‌ خه‌ریک ده‌که‌ن و کۆنگره‌و کۆنفراسی بالایی بۆ ده‌به‌ستن، به‌و ئومێده‌ی لایه‌نه‌ ویرانه‌که‌ره‌که‌ی ئه‌تۆم و چه‌ک و تیشکه‌ نه‌وه‌وییه‌کان بگۆرنه‌ سه‌ر لایه‌نیکی بنیاتنه‌رو سوود به‌خشان.

چواره‌م: گه‌شته‌کانی ئاسمان و گه‌شه‌سه‌ندنی زانسته‌ گه‌ردوونیه‌کان.

بایه‌خدان به‌زانسته‌ ئاسمانی و گه‌ردوونیه‌کان نیشانه‌یه‌کی ئاشکراو گرنگی شوێشی ته‌کنه‌لۆژی هاوچه‌رخه‌، له‌و ئه‌نجامه‌ی تا ئیستا وه‌ده‌ست هینراون: چوونه‌ سه‌ر مانگ و.. دابه‌زینی گه‌لێ که‌شتی ئاسمانی له‌سه‌ر

ئەستىپەرە دوورەكان و.. بەكار ھېتانی مانگە دەستكردهكان و.. زۆرانبازی
مرۆڤ لەگەڵ ئەو ئەستىپرانەى مەلبۆنەها سالى ھەتاوى لە زەوبىيەو دوورن..
ئەمانە ھەموو چوارچىتوھەكى فراوانى گەردوونى دەبەخشنە زانستى تەكنەلۆژى
كە لە چوار چىتوھى سنوورى - زەوى - چوونە دەرەو و بەرەو جىھانە دوورو
نەبىنراوھەكان ھەنگاو دەنەيت».

پىشكەوتنى ئەم چەرخە لەوانەىيە رەورەوھەكەى چەند ئەوھندەى چەرخەكانى پىشوو بە
گورتر بى؛ بابەتەك، پىشەىيەك، بەلاچەوتەك لەم ئىنسانە بەلاچەوىيەو پەيدا ئەبەيت
ھىشتا پىياو لە سەركردنى ئەو تىر نەبووھە ھىشتا لە گۆمى سەر سەرمانى ئەوا رزگارى
نەبووھە كەچى شتەكى تر دىتە پىشەوھە ئەوھندەى تر مرۆڤەكە لەو گىژاوەدا ئەخولەيتەتەوھ!
لا بەلاى چىيەوھە ئەكەتەوھ؛ بەلاى مانگى دەستكردهوھ، بەلاى نىشتنەوھى بەسەر
مانگەوھ، بەلاى پەلاماردانى بۆ ئەستىپەكانى تر، بەلاى ئەقلى ئەلەكترۆنىيەوھ، بەلاى
بىرى قوولەىيەوھ كە ئەيەوئ شابالى بكىشى بە سەر ھەموو ئەجرامى كەونىدا!. بە مانەوھ
واز ناھىتە بەلكوو ئەيەوئ تاكى وا پى بگەىيەنئ كە لە رۆژاواوھ ئەو تاكە تىرى بىرى
خۆى ئاراستەى دلى ھەركەسە بكا تى بگا كە ئەو دڵە چى تىدا ھەىيە!. ئىش داقىين
ھەبوون لە پىشووھە كە ئەم ئىشەيان بەھىزى رۆحى كرووھ، ئىستە ئادەمىزادەكە ئەيەوئ
بە ھىزى ماددى ئەو دەورە بگىرەتەوھ. داخەكەم تا ئەگا بەو ئارەزووھە خوئولەى كەون
ئەگورەيت رىسى لى ئەبى بە خورى!

چونكە ئەمە يەكەمجار نىيە كە ئادەمىزاد ئەم خولەىيەى لە سەرا بووبەيت، زۆر جار
بووھە كە تا گەىشتووتە نەزىكى چلەپۆپە سەرەو لىژ بووھتەوھە دىسان لە نووكەوھ تى
ھەلچوھتەوھ!..

خو ھەقە ئادەمىزادەكەى ئىستە زىادە شایستەىيەكى ھەىيە، خۆزگا ئەو شایستەىيە
لەباتى ئەوھە كە لە رىگای وىران كردن و ئەتۆمى تۆقىنەرو لە ناوردنا بە كار ئەھىتە، لە
خزمەتى ئاسايش و براىەتى دا بە كار بەىتەىيە. ئەم ئاواتەى كەمن ئەىخوئام وەكوو ئاو لە
دنگا كوتان وایە، چونكە ئادەمىزاد ھەرگىز لە سروشتى درندەىيى جىيا نایبەتەوھ، با جلى
لەبەرا ھەبەيت و خواردن و خواردنەوھى رىك و پىكى ھەبەيت و داواى شارستانىتى بكا،
رەوشتى گورگ و پلنگەكەى ھەر لى جىيا نایبەتەوھ!.

جارى ئىستە دنيا ھەر لە پىشكەوتناىيە، زۆر بابەت و زۆر پىشە كە ئىستە بەرچاومان
ئەكەوئ، تەنانەت لە پىش پەنجا وەيا سەد سالى لەمەو پىشترا دوور نىيە بە بىرى ئىمەى

کورددا نه هاتبن. ئەو شتانەى که لەم ماوەیەدا پەیدا بوون و کەوتوونەتە بەر گۆی ئێمە ئەبن بە بابەت بۆ دروستبوونی پەخشانی خاوەن پەخشانهکان. بەوینە پیشووتر دەزگای ئەلەکترونی نەبوو تا خاوەن قەڵەمەکان باسیکی لێو بەکن، گۆرانی گەردوونە ئەو دەزگایە هیتا، وردە وردە نووسین لە سەری پەیدا بوو، دەنگەکەى گەیشته کوردیش، نووسەری کورد توانی بیکا بە بابەتیک و لەسەری بدوی. خاوەنى پەخشانی سەرەو ئەوئەوى کرد بە ناوەرۆک و روخساری، پەخشانیکی لەسەر دروست کرد، ئەمە دیارە بەچاو گۆرانی پەخشانی کوردییەو گۆرینیکی تازه بوو چونکە بابەتەکەى بابەتییکی تازه بوو.

ئایا ئەقلی ئەلەکترونی - ئەو وردە ئاسنانەو ئەو وردە تیلانە - ئەتوانی شان بەدا لە شانی ئەقلی ئینسانی؟. بێ گومان ناتوانی چونکە ئەقلی ئینسانی گەیشته پایەییکی که ئەوى دروست کرد، بەلام ئەو ناتوانی ئەقلە ئینسانییەکە دروست بکا، ئەمە راستیەکی ئاشکرایە که وایە، بەلام که دیتە سەر قسەکردن لەووە ئەو شمان هەر بۆ ئاشکرا ئەبێ که هەر رۆژە حیسابی خۆی هەیهو پەردەیهکی تر دیتە پیشەو، بەراستی راستە که خوا ئەفەرموی: «کل یوم هو فی شأن».

کورد تا ئەم ماوەیە ئەو بابەتەى بەرگۆی نەکەوتوو تا قسەى لە سەر بکا، ئێستە رەوێوە ئەوئەوى هیتایە پیشەو، ئەو بوو بە هۆی ئەووە که لەم رووئەووە پەخشانیکی لە زمانى کوردیدا بە هۆیەو پەیدا ببیت. ئەتوانین بڵین وەکوو ناوەرۆکەکە تازەیه - که مەبەستی زۆر ناوەرۆکە - پەخشانی ئەو ناوەرۆکەش هەر تازەیه. مێژووی پەخشان که سەیری پەخشانی ئەم خاوەن دەقە ئەکا و تەماشای پەخشانهکانی پیش ئەم مێژوو ئەکا، سوور او سوور بۆی دەر ئەکەوئ که دەرشتن و گوزارشت لە دانەو لەم پەخشانهدا گەلێ گەلێ جیایە لە پەخشانهکانی پیشوو، نەک جیایە لەبەر ئەووە که بابەتیان جیایە، بەلکوو جیایەکە لە دەرشتنی رستهکانایە که خاوەن دەق خۆی پێو مانوو کردوو. ئەو دەر ئەکەوئ که لەم رۆژەدا جم و جوولیک که هەبیت بۆ گۆرینی شیوئەى روخساری عیبەرەت زیاتر هەیه تا شتی تر!. گومانی تیدا نییە ئەگەر نووسەریکی پەنج سال لەمەو پیشتر مردبیت و ئێستە بێتەو دنیاو کوتوپر چاو بکاتەو نازانی چ بکا!. ئەوئەو هەیه گۆرانهکە لە روخساردا هەیه بەلام ئایا بەرەو دوا ئەگەریتەو، یا بۆ پیشەو ئەروا ئەمە مێژوو خۆی ئەو ناوجییه ئەکا!.

ئەبێ ئەوئەو هەش بزانی دوو لاپەرەى سالانى ۱۹۷۰-۱۹۸۰ هەندێ وشەى بیگانهى زانیاری وەکوو: «تیسۆر، تەکنەلۆژی، ئەلیکترونی، کیبەرنتیک، ماتماتیک، ئەتۆم و

نەوەى خستە ناو عىبارەتى كوردىيەو ە ئەمانەش ھۆى زىادە دەستكەوتىك بوو بۆ
زمانى كوردى، وەيا بۆ پاشەپۇژى دەولەمەند بوونى زمانى كوردى لە بارى ئەو وشە
بىگانانەو ە ئەوانىيەك ئەدەن بە زانىارى.

«دوكتور عەزىز ئىبراھىم عەزىز» لە ژمارە «۸۱» گوڤارى «رۆشنىرى نوى» سالى
۱۹۸۰ لە ژىر ناوى «تېبىنىيەك لە عاست نووسىن بە دىالىكتى سۆرانى زمانى كوردى»
پەخشانىيەك لەم روووە دروست ئەكاو ئەلى:

.....

ئەم وتارەش رام دەكىشىتە سەر دەرخستنى ھەندىك تېبىنى كە بەر چاو
كەوتون لە نووسىنى كوردىدا وام لى دەكەن كە بە گىنانىكى دلسۆزىيەو داوا
لە نووسەرانى كوردى بەرئىز بەكەم چاو لە تېبىنىيەكانم نەقوچىتەن و نەپۆشن بۆ
ئەو ە ئەو ەلانى كە لە خوارەو دا باسىان دەكەم ئەگەر ەلەى چاپى بن يان
ھى بەسەرچوونى خودى نووسەرەكە بن لە نووسىنى نەمىتەن.

لە زۆرىيە نووسىنەكاندا دەبىنم كە نىشانەى «۷» ى سەر پىتەكانى «و»،
ى، ل، ر، كە پىتى «ۆ، ۆ، ل، ر» دروست دەكات، فەرامۆش دەكرىت و ناخرىتە
سەر پىتەكان، ئەمەش واتاى وشەكان دەگۆرئ. بوو نمونە: گەر نىشانەى «۷»
لەسەر پىتى «و» ى وشەى «بۆن» دا نەنووسرىت، وشەى «بون» دروست دەبئ،
جا وشەى «بۆن» واتاى «بۆ = رائحە» دەگەيەنئ، بەلام وشەى «بون» ئەمەيان
فرمانىكى يارمەتى دەرە لە زمانى كوردىدا. زورىيە نووسەران ئەمە بە بەك
«و» دەنووسن كەچى دەبئ بە دوو «و» بنووسرى. ھەروا گەر ھامان نىشانە
لەسەر ھەمان پىت لەوشەى «خۆ» كە راناوى خودىيە لە زمانى كوردىدا دەبىتە
وشەى «خو» كە واتاى رەوشت دەگەيەنئ، ھەروا لە وشەى «كۆر» دا واتا ديارە
بەبئ نىشانە دەبىتە «كوپ» كە واتاكەى گەلئ لە واتاى «كوپ» جىايە. ھەمان
شت لە وشەى «بۆق» كە ئاژەلئكى ئاويە، بەبئ نىشانە دەبىتە «بوق» كە
ئامپىرىكى موسىقاىە بە عەرەبى. ھەروا لە وشەى «بۆز» كە واتاى بە عەرەبى
«اشمط، اشهب» دەگەيەنئ بە بئ نىشانە لەسەر پىتى «و» دەبىتە «بوز» كە
واتاى سەھۆل دەگەيەنئ لە ناوچەى ھەولتەردا.

ئەم نىشانە «۷» لەسەر پىتى «ئ» لاپىرى كار دەكاتە سەر گۆرانى واتاى
وشە يان بەخشىنى واتا. بۆ نمونە، گەر لەسەر وشەى «رئز» كە واتاى
«احترام» دەگەيەنئ لاپىرى وشەى «رئز» دروست دەبئ كە واتاى «صف»

دهگه یه نین. ههروا له سهه پیتی «ئ» ی وشه ی «خانوی» که واتای «خانویک» دهگه یه نین له حاله تی نادیاردا وشه ی «خانوی» دروست ده بی به واتای خانوی نهو. ههروا له وشه ی «زی» رووباریکی گه وره وشه ی «زی» دروست نه بی، به واتای یه خه یان زیی کراس.

له وشه ی «ریزان» که ناوی گوندیکی ناوچه ی باله که له سهه جاده ی حاجی نومه ران، وشه ی «ریزان» دروست ده بی که هیچ واتا نابه خسیته. ههروا له وشه ی «بی» که ناوی «بهه» یه له ناوچه ی ههولیردا به کار دههینری وشه ی «بی» دروست ده بی، که جوړه درهختیکی بچکولانه یه له چه م و رووباران دهوئی.

هه مان نیشانه گه نه خریته ژیر پیتی «ر» له وشاندا ههروا کار دهکاته سهه وشه کان. بو نمونه: له وشه ی «گر» دا به واتای گری ناگر وشه ی «گر» دروست ده بی به واتای خو ل له ناوچه ی ههولیردا به کار دههینری. له وشه ی «در» دا که واتای توورده یی و دری دهگه یه نین وشه ی «در» په پيدا ده بی به واتای «دل» له زاراوه ی ناوچه ی ههولیردا. له وشه ی «سوور» واتای «خول» دهگه یه نین وشه ی «سوور» په پيدا ده بی. له وشه ی «کوژ» وشه ی «کوژ» دروست ده بی، که واتای کوژ، ناو گه رم کردن بو جلی شوشتن، روخان دهگه یه نین له ناوچه ی ههولیر و موکری دا. له وشه ی «تیر» دا که گونیکه دههروئی و گل و چه قوو و زیخی یی دهکیشنه وه به ولاخ، وشه ی «تیر» دروست ده بی به واتای تیر بوون. ههروا لابر دنی هه مان نیشانه له سهه پیتی «ل» کار دهکاته سهه وشان. بو نمونه: لابر دنی له سهه پیتی «ل» له وشه ی «مال» دا وشه ی «مال» دروست ده بی که وشه یه کی عه ره بییه. له وشه ی «چل» که واتای چلی دار دهگه یه نین وشه ی «چل» دروست ده بی که ژماره یه. له وشه ی «به لا» وشه ی «به لا» دروست ده بی که هیچ واتا ناگه یه نین. ههروا لابر دنی نیشانه ی «۷» له سهه پیته کانی «ئ، ل» له وشه ی خیل وشه ی «خیل» دروست نه بی که زور دووره له وشه کوردییه که.

سهه رپای نه م تیپینیپانه ی که له سهه ره وه باسم کردن شتیکی تریش زور زور دهکه ویتته بهر چاوو نه ویش نه وه یه، که پیتی «وو» به «و» دهه نووسریت، نه مهش هه له یه کی نیملایی و ریزمانی گه وره یه. بو نمونه وشه کانی: بوون، چوون، دهروون، نووسین، سوون، شووتی. هتد، بهم جوړه دهه نووسن: بوون، چون، دهرون، نووسین، سون، شووتی. نه مهش نه وه یی بیه وی خو ی فیبری زمانی کوردی بکات بو نه م جوړه وشانه به هه له فیتر ده بی...».

قسه کردن له نویسی کوردی به هۆی ئەو نیشانانەوه که هەن و له سەریان دانراون وەنەبێ شتیکی تازەو دەستکردی ساڵەکانی ۱۹۷۰-۱۹۸۰ بێ، بەلکوو ئەو بابەتەنە له میژە کهوتۆتە ناوەوهو له میژە دەقی خۆی گرتووه. له سەرەتای داھاتنیا هەر به نویسی دەستنوس ئەنوسراو پاشان کهوتە قالبی چاپەوهو ئیتر به تهواوی بلاو بووهوه. له بارە ی چاپیوه ئەوانم بلێم من به یارمەتی بیرو رای مامۆستا توفیق وەهەبی یەکەم کهس بووم بۆ دارشتنی قالبی چاپی. ئەو نیشانانەش وەکوو چیرە ی «۷» که ئەخریتە سەر پیتەکانی «ر ، ل ، و ، ی» جا ئەم پیتانەش پیتی ناوەراست، وەیا دوایی وشە، وەیا تەنیا بن. هەرچەندە من له هی «ر» ی دا له سەر ئەوه نیم و نەبووم که له ژێرەوه دا بنرێ، لەم رووهوه به دوورو درێژی له گوڤارەکان و له کۆلیجی ئاداب بۆ قوتابییهکان نووسین و قسەم هەبووه.

ئەم بابەتە له میژە هەبووه ئەوەندە هەیه نەخشە ی خاوەن پەخشانی سەرەوه بۆیان ئەوهیه که دا بنرێن، چونکه له نەنوسینیان هەلە پەیدا ئەبێ و گوزارە و وشە لیک دوور ئەکەونهوه، ئەمە راستە، وەکوو ئەوش هەر راستە که هەلە ی چاپ له مانەدا وەیا غەیری ئەمانەدا بێ دیسان ئەو وشەو گوزاریه هەر له یەک دوور ئەکەونهوه.

بۆ له چاپدانی نووسراوی کوردی گەورەتر کۆسپیک به باوەری من - که له ریگادا هەبێ نەبوونی پیت ریکخەرە به زمانی کوردی. بەلێ! زمانی کوردی ئیستە له چاو پیشوویهوه چاپکراو و چاپمەنی زۆرتەر، بەلام ئەوانە ی که ئەیخەنە سەر قالبی چاپەکه هیچی کورد نین - ئەگەر کوردیش هەبیت له سەد یەک تا دوو ناگریتهوه - ئەوانە هەر روو نووس ئەکەن، بەبێ ئەوه بزائن ئەو وشە، وەیا رستەیه چییه!. هەلە ئەوەندە زۆر ئەبێ له وزە ی «مصحح» یشدا نامیینی، هەر چەندە ئەو هەلێرێرە کوردهش خۆی خەریک بکا جارێک و دوو جارو سێ جار هەلە هەر پەیدا ئەبێ و به سەر ئەویشا تی ئەپەرێ. به داخهوه! کورد له گەلێ لاوه هەنگاوی چالاکانە ی تا ئەندازە یەک هەلێنناوه، بەلام لەم سووچەوه - که پێگە یاندنی پیت ریکخەری کورد بێ - هیشتا زۆر له دواوهیه، ئەمەش لهبەر ئەوهیه که خۆی قەوارە یەکی وای نییه خۆی به خۆی بژیت، بەلکوو ژیا نی هەر به هۆی خەلکە وهیه. چاپکراویکی ئینگلیزی، رووسی، عەرەبی، فارسی چونکه پیت ریکخەرە کهشیان هەر بهو زمانانەیه هەلە له بەرهمەکانیا نا زۆر به دەگمەن پەیدا ئەبێ، بەلام له کوردی دا وانییه، هۆیه کهش ئەوهیه که ئەوان قالبی سیاسی خۆیان هەیه و کورد نییه تی.

سالانی ۱۹۷۰-۱۹۸۰ جم و جوولتیکی باش له نووسینی کوردیدا هه بوو، بهلام ئەم جم و جوولە بۆ هیتزو پیتی روخسارو بابەت نهگه یشتۆ به سالانی ۱۹۴۰-۱۹۵۰، لهو پروایه دام که پیتی سالانی پیشوو زیاتر بووه تا ئەم سالانه. ته ماشا ئەکه یهک بابەته، نووسه رانی سالانی پیشوو باسیان کردوو، نووسه رانی سالانی دوایی چه شنی شتیان باسکردوو- هه چهنده ئەوه ئاشکرایه که دوو چه شه نابن به یهک- بهلام که بینه سه ر ریختی ئەوهی سالانی پیشوو ئەو سفتتره!. له گه ل ئەمانه شا میژووی په خشان ئەبی ئاور له هه موو شت بداته وه.

ئەم په خشانە ی خاوه ن په خشان یه کیکه له نمونه ی په خشان ی سالانی ئەم میژوو، دیاره وشه کانی وه کوو دیالیکتی و گرافیکا له دهره وهی زمانی کوردی هاتوو وه ئەو خستونی ناویه وه، ئەمه ش وه نه بی ئیشی ته نیا ئەو بی، به لکوو زۆر له نووسه رانی کورد که که وتوو نه دهره وه، یا نه که وتوو ئەم جووره وشانه یان هینا وه ته وه و خستونی ناو زمانه که یانه وه. ئەمه له لایه که وه هه چهنده سه ر مایه یهک ئەبی بۆ زمانه که - نهک سه رمایه ی ره سه نی - بهلام له لایه کی تره وه ئایا به رانه ر به وانه له ره سه نی زمانه که دا وشه نییه که به کار بهیترین؟! به لئ هه یه به لام نووسه ران بۆ چی وا ئەکه ن؟ ئەمه نازانم!. هه ر زمانیک خۆی که سیه تیه کی هه یه، ئەبی یه که مچار که سیه تیه که ی به کار بهیترئ پاشان ده ست بۆ لاوه کی درێژ بکریت. هه ندی وشه له زمانی کوردیدا هه یه و په یدا بووه که له پیش په نجا سالان ئەو ریخته به و جووره نه بووه، وه کوو به وینه: «نووسه ر، خوینه ر، زمانه وان. هتد» ئەمه دارشته که ی به م جووره هه ر له ناو زمانه که خۆیدا یه و خۆی به خۆی، خۆی ده وله مه ند کردوو. ئەمه پین ئەوترئ سامانیکی زیاد کردوو، به لام وشه لاوه کیه کان پروا ناکه م بین به هۆی زیاد کردنی سامانی ره سه نی زمانه که، چونکه وشه ی وا که گوزاره که بدا به ده سه ته وه له ئەسلی زمانه که دا هه یه ئیتر بۆچ وشه ره سه نیه که بخریته پشت که نوو و شتیکی لاوه کی بهیترئ?!.

ئەبی ئەوهش بلیم که خاوه ن دهقی په خشان ی سه ره وه ده ستووری بۆ نووسینه که داناوه که چی نووسینه که ی خۆی ئەوهی تیدا نییه!. جگه له مه روخساره که شی - هه ر چه نده من مافی ئەمه م نییه - بی هیتزه کی تیدا ئەبیرئ، بهلام من میژووی په خشان باس ئەکه م ئەبی ئەوهش هه بیته.

دوایی

له پاش ماوه یه ک خه ریک بوون بهرگی یه که می ئەم کتیبه هاته ئەنجام و ئەوی له دهسه لاتا بوو - له پەخشان - له نیوانی دوو توئیبه که یا جی کرایه وه؛ واته دهقی پەخشانی کوردی له سه ره تای هاتنه ناوه وه یه وه تا دوایی هاتنی سالی ۱۹۸۰ به پیتی سال و به پیتی پله نمونوی وه رگیرو که وته بهر دهست، ئەمه بو ئەوه بوو که میژوویه کی پەخشانی کوردی - مان به پیتی ئەو چاخانه بوو روون بیته وه. من وه نه بی گولبژیرم کردب و به شوین ئەوه دا که پابم که نمونه وه هر ئەگرم ئەبی ئەم نمونه یه له هه موو لایه کی ره وان بیژی وه دهستووری زاراهوی زمانه وه ته واو بی، ئەمه م مه بهست نه بووه و میژووی پەخشانیش ئەمه ی مه بهست نییه، به لکوو مه بهسته که ئەوه یه که پەخشانی رۆژانی پیشوو پیشان بدری، له مه و جوړی گوړان و بیرو باوه ری ئەو رۆژه دیته دهست. له م کتیبه دا زور نمونه پەخشان ئەبیری که ئەگه ر بیته سه ر ریک و پیک عیبارهت و ریزمان و ریخته که ی گه لی ناته واوی تیدا هه یه، له م رووه وه نه من وه نه یه کیکی پسپوړ وه نه بی لی رازی بی، به لام که دیته سه ر میژووی ناوه رۆک و میژووی چۆنیه تی بیرو باوه ری ئەو رۆژه، وه یا ئەو رۆژانه به ته واوی شوینی خو ی پر کردۆته وه.

وه کوو له ناوه ندی کتیبه که دا له گه لی لاره باسم کردوه، من ناو جی نیم، واته حه که م نیم بلیم ئەو دهقه ئەو شوینه باشه و ئەو شوینه ی باش نییه، ئەو رسته یه له گه ل ریزمانا ری ئەکه وی و ئەوه ی ری ناکه وی، ئەو وشه یه ئەبوا له وی دابنرایه و له وی دانه نرایه. ئەوه هه قی من نییه، هه قه که م ته نیا گپرانه وه هینانی دهقه بو میژوو، ئەگینا له زور شوینا من ره خنم هه بووه هه یه، به لام ئەو زورانبازییه جیگایه کی تری ئەوی، ئەم مه یدانه مه یدانی ئەوه نییه.

به لی من به سه ر هه موو ده قیکیه وه نو سراویکم هه یه، میژووی پەخشان له باوه ری منا پیوستی به و ته علیقانه هه یه، بو ئەوه بزانی که له و رۆژه دا چ جوړه بیرو باوه ریک له ئارادا بووه وا ئەو دهقه ی بو هاتۆته به ره م، دهقه که توانیویه تی بی به ئاوینه بو بیرو باوه ریکه؟ - بیرو باوه ری رۆژه که - توانیویه تی وینه ی بداته وه؟ توانیویه تی ههستی رۆژه که دربریی؟. من ئەمانه م کردووه بو میژووی پەخشان ئەمانه م به لاره به پیوست زانیوه له راستیشدا پیوسته، چونکه دهقه که میژوو که پیشان ئەدا، به لام ته علیقه که

ئاوى مېژووه كه رووناك نه كاته وه.

له ۱۹۸۱/۳/۱ دهستم كرد به دانانى هم كتيبه، له ۱۹۸۴/۱/۱۰، كه بهر ۷ى رهبىعى دووهى سالى ۱۴۰۴ هيجرى نه كه وئ له نووسىنى بهرگى به كه مى بوومه وه. له م مېژووه دا مه بهستم هم بهرگه به كه تا دواى هاتنى سالى ۱۹۸۰ نه گريته وه، نه گينا بهرگى دووهى مېش كه له سه رته تاي سالى ۱۹۸۱ هوه دهست پي نه كا، ههر دهست پي كراوه و نه وېشم گه لاله كرده وه، به لام تاي خه زانى پايز گه لاي عومر به ته واي هه لئه وه ريني يان نه؟ هم نازانم، نه ونده نه زانم له ماوه رابور دووا به هوي ده رده وه ده روون بوو به كوي زوخال!!..

شتيكى تر ماوه كه بيليم:

نه وېش نه وه به كه له زور لاهه ئيملا وه كوو به ك نييه. هم راسته، نه ونده هه به نه وهى كه من خوم نووسيون لام وايه شيوه نووسىنى هه مووى وه كوو به ك وايه، به لام نه وانده كه دهقه كانن، له پاش سالانى ۱۹۵۰ به تايبه تى، وه له پاش سالانى ۱۹۶۰ به تايبه تى تر وه كوو خويان نووسيون. له م رووه وه پروا ناكه م نه رهنه م لي بگيري وه نه گله م لي بكرى، له پاش نهو سالانه چون نووسراون وام نووسيون.

علاء الدين سجادي

۱۹۸۴/۱/۱۸

دهقی تاهیر هاشمی
 دهقی حهسه ن فههمی جاف
 دهقی پهخشانی حاجی تهوفیتی پیره میبرد
 دهقی پهخشانی گوران
 دهقی پهخشانی شیخ محهمه دی خال
 دهقی پهخشانی رهشید نه جیب
 دهقی پهخشانی حامد فه رج.
 دهقی پهخشانی صالح قهفتان.
 دهقی پهخشانی عبدالقادر قه زاز.
 دهقی پهخشانی حوزنی موکریانی.
 دهقی پهخشانی محهمه د تهوفیق وردی.
 دهقی پهخشانی ع. بیژن.
 دهقی پهخشانی مسته فا سه بد نه حمه د.
 دهقی پهخشانی کچه کورد «ن.س».
 دهقی پهخشانی گیوی موکریانی.
 دهقی پهخشانی محهمه د سه عید جاف.
 دهقی پهخشانی نه حمه د شالی.
 دهقی پهخشانی سیوه نگ و مام رتوی.

نموونه پهخشانی سالانی ۱۹۵۰-۱۹۶۰

دهقی پهخشانی روژنامه ی «ژین».
 دهقی پهخشانی محهمه د علی کوردی.
 دهقی پهخشانی شیخ محهمه دی مه ردوخ.
 دهقی پهخشانی موچه رده محهمه د نه مین.
 دهقی پهخشانی ره فیق حیلمی.
 دهقی پهخشانی شاکر فه تتاح.
 دهقی پهخشانی دایکی سو لاث،
 دهقی پهخشانی مسته فا صالح که ریم.

پهخشانی سالانی ۱۹۶۰-۱۹۷۰

دهقی پهخشانی محهمه د مسته فا کوردی.
 دهقی پهخشانی «روژ».
 دهقی پهخشانی جه مال نه به ز.
 دهقی پهخشانی پیش مه رگه ی ره حیمی قازی.
 دهقی پهخشانی مه م. محهمه د مه ولوود.
 دهقی پهخشانی جه مال عبدالقادر بابان.

دهقى پەخشانى ماموستا نجم الدين مه لا .

دهقى پەخشانى ساجد ناوارة .

دهقى پەخشانى ئەحمەد خواجە .

نمونهى سالانى ۱۹۶۰-۱۹۷۰

دهقى پەخشانى ئەبوو زەيد مستهفا سندی .

دهقى پەخشانى مه لا جهميل رۆژبه يانی .

دهقى پەخشانى نه قابه ي ماموستا يانی سوله يمانى .

دهقى پەخشانى کامل حه سن به سير .

دهقى پەخشانى كه ريم شاره زا .

دهقى پەخشانى هيمن - نهك موكر يانی -

دهقى پەخشانى ئيسماعيل - له بارى له ش جوانى -

دهقى پەخشانى تاهير ئەحمەد هه ويژى .

دهقى پەخشانى د . كاوس قه فتان .

دهقى پەخشانى نوورى عه لى ئەمين .

دهقى پەخشانى محه مەد سالح سه عید .

دهقى پەخشانى مه لا عبدالكريمى موده ررس .

دهقى پەخشانى كاكه مه م بو تانى .

دهقى پەخشانى خورشیده بابان .

نمونهى سالانى ۱۹۷۰-۱۹۸۰

دهقى پەخشانى به درخان سندی .

دهقى پەخشانى جه مال شالى .

دهقى پەخشانى حسين عارف .

دهقى پەخشانى د . مارف خه زنه دار .

دهقى پەخشانى د . عيزه ددين مستهفا ره سوول .

دهقى پەخشانى كه ريم زه ند .

دهقى پەخشانى هه ژر - عبدالرحمن -

دهقى پەخشانى محه مەد ئەمين ئوسمان .

دهقى پەخشانى محه مەد مه لا كه ريم .

دهقى پەخشانى دوكتور عبدالرحمن عبدالله .

دهقى پەخشانى حه سه ن - ي قزلبجى .

دهقى پەخشانى د . ئيحسان فؤاد .

دهقى پەخشانى ره مزى قه زراز .

دهقى پەخشانى ئيبراهيم ئەحمەد .

دهقى پەخشانى د . ئەوره حمان - ي حاجى مارف .

دهقی په‌خشانى ئىسماعيل حه‌قى شاو‌دیس .
 دهقی په‌خشانى مه‌سعوود محه‌مه‌د .
 دهقی په‌خشانى د . نه‌سرین فه‌خرى .
 دهقی په‌خشانى ره‌ئووف حه‌سه‌ن .
 دهقی په‌خشانى ا.ب. هه‌ورى - ئه‌بوو به‌کر شیخ جه‌لال .
 دهقی په‌خشانى خدرى سلیمان .
 دهقی په‌خشانى عه‌زیز گه‌ردى .
 دهقی په‌خشانى د . که‌مال مه‌زه‌ره .
 دهقی په‌خشانى بورهان قانيع .
 دهقی په‌خشانى «هيمن» - موکریانى -
 دهقی په‌خشانى محه‌مه‌د مه‌لا سالح شاره‌زوورى .
 دهقی په‌خشانى نه‌مین عه‌قدال .
 دهقی په‌خشانى د . پاکیزه ره‌فیع حیلیمى .
 دهقی په‌خشانى شوکور مسته‌فا .
 دهقی په‌خشانى شانۆى هونه‌رمه‌ندانى کورد- هى رۆژى کوردستان-
 دهقی په‌خشانى عوسمان هه‌ورامى .
 دهقی په‌خشانى کۆرى زانیارى - رینوسى کوردى -
 دهقی په‌خشانى د . موکه‌په‌م تاله‌بانى .
 دهقی په‌خشانى مه‌حموود زامدار .
 دهقی په‌خشانى ئىسماعيل ره‌سوول .
 دهقی په‌خشانى ف . هوشيار : فايق هوشيار - ديموکراسى -
 دهقی په‌خشانى : سه‌عيد ناکام .
 دهقی په‌خشانى گوڤارى ئوتۆنۆمى - الحکم الذاتى -
 دهقی په‌خشانى پرۆفیسۆر قه‌ناتى کوردۆ
 دهقی په‌خشانى حه‌مه‌ پۆر - هۆشه‌نگ -
 دهقی په‌خشانى عومه‌ر مه‌عرووف به‌رزنجى .
 دهقی په‌خشانى غه‌فوورى ميرزا که‌ريم .
 دهقی په‌خشانى که‌ريمى حسامى .
 دهقی په‌خشانى که‌مال جه‌لال غه‌ريب .
 دهقی په‌خشانى حه‌مه‌ى مام ئه‌وره‌حمان .
 دهقی په‌خشانى عه‌بدلسه‌تتار تاهير شه‌ريف .
 دهقی په‌خشانى سادق به‌هادين ئاميدى
 دهقی په‌خشانى عيه‌ده‌دين فه‌يزى
 دهقی په‌خشانى سه‌لام محه‌مه‌د

دهقى پەخشانى د. عزيز ئىبراهيم عزيز
دوايى